INC.
1501

~~147~~

RESERVADO.

Liber est Eremitarum Conventus Ordinis S. Pauli primi Eremitae Vallis Hispalensis

1°

43

Sermões fr̄is Guillelmi Lugdunẽſis. ſup̄ ep̄las de tp̄e.

(ct) In fine 4or ſermones nobiſſimi
et alij x ſti bonaventure

BIBLIOTHECA NACIONAL DE LISBOA

ad usum fratris johannis ferre... [illegible]
[illegible] ad usu fris jo georgii. [illegible] p primi [illegible]

INC.
1501

UCLA
934520

¶ Incipiūt ſermones fra=
tris Guillielmi Lugdunēſ
ſup eplās de tempore.

Dñica.i. Sermo prim⁹.

Hora ē iā nos de
ſōno ſurgere ꝛc.
Ad rom xiij Hoc
tēpus dicit tēp⁹
aduētus:q꞉ cāt⁹ eccłie ſūt
de aduētu xp̄i ¶ Triplex ē
aūt aduētus xp̄i:ſcꝫ aduen
tus in carnē et aduētus in
mentē:qui fit.vł quādo do
minus venit ad pctōrē vt
ei pctā remittat.vel qñ ve
nit ad iuſtū vt ei grāꝫ auge
at vel conſoletur eū. Ter=
cius aduētus eſt ad iudici=
um:vel particulare iudici=
um in morte vniuſcuiuſqꝫ.
vel ad vniuerſale iudiciū.ꝛ
ſicut cāt⁹ eccłie circa hos
tres aduēt⁹ tēpore iſto ver
ſatur.ſic corda fideliū cir=
ca eoſdē debēt ꝟſari. Ideo
eccleſia in verbo propoſito
fideles excitat a ſomno pi=
gricie:vt chriſto occurrāt
quantū ad iſtos tres aduē
tus. B. Quantū ad pri=
mum aduētū occurrit chri
ſto qui beneficiū incarnati
onis recolit eo modo quo
debet. Modus aūt recolen
di in quatuor ↄſiſtit. Pri=
mo in hoc ꝙ de tanto bene
ficio gaudeam⁹ et deo gra
tias agam⁹ quod pauci ho
die faciūt. Bernardus. Ar
dorem deſiderij ſuſpirātiū
patrū chriſti in carne p̄ſen
tiā freqūtiſſime cogitās
compungor et confundor
in memetipſo:et nūc vix cō
tineo lacrimas. Ita pudet
tēporis ꝛ corporis miſera=
biliū temporꝫ horū. cui nan
qꝫ tātū ingerat gaudiū hu
ius gratie exhibitio:quan
tum accenderat veterib⁹
ſanctis deſideriū ſola pro=
miſſio. Secundo in hoc vt
humilitatē eius imitari ve
limus vel deſiderem⁹. Ad
hoc enim ipſe exinaniuit
ſe formam ſerui accipiens
vt exemplo eius humiliem̄
Aug⁹. Medicina timoris
homīs eſt hūilitas chriſti.
erubeſcat hō eſſe ſuperb⁹.

q2 hūilis fact⁹ ē de⁹. Ber. loquēs de illo verbo.iſa.ix. paruul⁹ nat⁹ ē nobis. Studeam⁹ effici ſicut iſte parnulus. Diſcam⁹ ab eo: quia mitis eſt ⁊ hūilis corde: ne magn⁹ videlicȝ de⁹ ſine cā fact⁹ ſit hō paruul⁹. Idē. Intolerabilis impudentie eſt. vt vbi ſe exinaniuit maieſtas inflet vermiculus ⁊ tumeſcat. ¶ Tercio in hoc vt deū factū paruulū ꝓ nobis ardēti deſiderio ꝑ dilectionē amplectamur. quia ſm verbū Bern. Magnus dñs et laudabilis nimis: factus ē paruul⁹ et amabilis nimis. Quarto vero in hoc vt attendētes immēſitatē miſcdie ei⁹ ī eo ſperemus. Sicut enī cōſideratio vltimi aduēt⁹ generat timorē: ſic cōſideratio primi aduētus generat ſpem. Aug⁹. Dubitas ꝙ dabit tibi bona q̄ nō dedignat⁹ eſt ſuſcipere mala tua. Quantū ad ſecundum aduentū occurrimus deo ꝑ diligentē preparationē. Circa qđ notādū ꝙ fides eccl'ie eſt ꝙ ſicͭ chriſt⁹ venit in mūdū in natali corꝑaliter. Sic in feſto iſto vēturus eſt ſpūaliter q̄ ad illos q̄ fuerīt debito mō ꝑparati. Mod⁹ aūt ꝑparādi inuenitur in pš.lxxxviij. vbi dicit. Miſericordia et veritas p̄cedēt faciē tuaȝ. ¶ Triplex aūt ē miſcdia: ſcȝ dādo: dimittēdo: mutuando. elemoſina: mutui tñ tū cōmēdabilis eſt. q2 vigeſies pōt dari ⁊ tñ remanebit dāti. quādoꝙ aliq̄s per annū vnuȝ cōmodat alicui viginti ſolidos: ⁊ quaſi datum reputat qui cū viginti annis hoc fecerit adhuc ſuos viginti ſolidos habebit: ⁊ preterea vſuras magnas recipiet a deo. Aug. Miſer hō quid feneraris homini: fenerare deo ⁊ centuplū accipies: ⁊ vitā eternā poſſidebͥ. ¶ Similr ē triplex veritas. veritas cōtritōnis: cōfeſſiōis: ſatiſfactionis. Si vis ergo ꝙ chriſtus in natali tecū ſit vere: mūda te ꝑ ꝯtritionē: cōfeſ

ſionē: ⁊ ſatiſfactionē. ⁊ mi-
ſericordie opibus inſiſtēs.
Sed ecōtrario ſunt multi
qui ꝑparāt ei vanitatem ⁊
crudelitatē. qui ſcʒ cū ma-
gnis expēſis ꝑparāt vani-
tatē veſtiū ⁊ inſtāt vanita-
ti ludoꝝ: qui nō crederēt ſe
debito mō facere feſtū na-
talis niſi ī die illa qua dñs
xp̄s fleuit pro eis. luderēt
cū taxillis. crudelitatē pre
parāt illi q̄ circa natale ex-
actiões faciunt. vel debita
ſua repetūt: vt vltra ſorteʒ
aliq̄d extorqueāt. tales vi
dent velle fugare deū q̄ ve
ritas eſt ⁊ miſe̅diā ⁊ recipe
re diabolum qui ē vanitas
Vanitas enī cōtraria veri
tati eſt: ⁊ fugit eā. Similit
crudelitas miſe̅diaʒ. tales
vident obſtruere deo vniū
ſas vias ne ad eos veniat.
Vniuerſe enī vie miſe̅dia ⁊
veritas. Attēde etiā in or
dinationē eoꝝ q̄ ꝑparāt ſe
ante feſtū reſurrectionis ⁊
non ante feſtū natiuitatis.
Quid enī min⁹ tenet nati
uitati ꝙ reſurrectōni cum
eiuſdē ꝑſone ſit vtraq̄ ſolē
nitas. Itē. Attēde ſtultiti
am coꝝ q̄ ſua ꝑparāt ante
ſolēnitatē iſtā. ſe impatos
relinquūt cū pānos ⁊ map
pas ⁊ cetera abluāt. et ipſi
in ſuis immundiciis rema
nēt. Aug. Cū iniq̄s oīa ſūt
pulchra. ipi ſunt turpes. ta
les nō attēdūt aduētū chri
ſti q̄ nūc expectat ſpirituā
lē eſſe ⁊ ſpūalē requirentē
ꝑparationē nō carnalē. ta-
les viliores ſe habēt reb⁹
ſuis. ¶ Quātū ad tertiū
aduētū occurrit aliq̄s chri
ſto ſi frequēter habet me-
moriā mortis ſue et diſtri-
cti iudicii. Et nota ꝙ ſicut
ille q̄ vult regere nauē po-
nit ſe ī vltima parte nauis
ſic q̄ bene vult regere vitā
ſuā debet ſe ponere in fine
vite ſue ꝑ mortis memori-
am. Eccli. vii. In oīb⁹ opi-
bus tuis memorare nouiſ-
ſima tua ⁊ in eternū nō pec
cabis. Ideo platonis ſen-
tētia eſt oēm ſapiētiū vitā
meditationē eſſe mortis.
Sapiēs. Summa philoſo-

phia eſt aſſidua mortis meditatio. Et nota q̄ morſ oſtēdit bene ſapiām mūdi eſſe ſtultitiā: q̄ ſapientia in tribus ꝯſiſtit. In cōgregatione diuitiarꝫ. In ꝓcuratione delitiarꝫ. et acquiſitiōe honorꝫ. cōtra que ſunt tria in morte hoīs. Nudus enī ingreditur terrā: ſicut nudus egreſſus eſt de vtero matris ſue. ſolū ſudariū ſecū defert. ſub terra ponit̄. ꝛ a vermib⁹ comedit̄. Primū oſtēdit fatuitatē fuiſſe in laborādo pro cōgregatione diuitiarꝫ. Scđm oſtendit fatuitatē fuiſſe q̄ ſuꝑ alios voluit eſſe quādo ipe ſub terra ponit̄ ꝛ homīes ꝛ iumēta vadūt ſuꝑ eū. Terciū oſtēdit fatuitatē fuiſſe qui carni ſue delicias voluit dare quādo caro ſua vermiū cib⁹ efficit̄. Memoria enī diſtricti iudicij neceſſaria eſt valde. Iero. Siue comedo ſiue bibo: ſiue aliqd aliud facio ſemꝑ inſonare videt̄ aurib⁹ meis illa terribilis tuba Surgite mortui venite ad iudiciū. iob. xxxi. Quid faciā cuꝫ ſurrexerit ad iudicandū de⁹: ꝛ cū queſierit qd reſpōdebo illi. De antixp̄o vero dicit̄ in pſ̄. ix. Inqnate ſunt vie illius in omni tēpore. ꝛ ſubdit̄ cauſa Auferūtur iudicia tua a facie eius. eodē pſalmo.

Item alius ſermo de eodem verbo. ij

h Ora eſt iā nos de ſōno ſurgere. Secūdū qđ hoc exponit̄ de ſōno culpe. Tria circa hec ſūt attēdēda. Primo quare peccator dormiēti ꝯparet̄. Secūdo quare ſine dilatiōe ſit ſurgēdū a pctō. Tercio tāgendū ē aliqd de diuerſis ſpeciebꝫ pctōꝝ a quib⁹ ſurgendū. ¶ Circa primū notandū eſt q̄ peccator dormiēti cōparat̄ quadruplici ratiōe. Primo q̄ ſomnus eſt imago mortis. ꝛ hō dormiēs eſt quaſi mortuus Si aūt ſi deberet excitari: idē eſſꝫ ac ſi eſſet mortu⁹ Ver. quātū ad debitū ꝯtinui ꝑfectus nihil adeo deperit

devita nr̃a: q̃ qd ſomno de
putat̃. Sic peccatū quedā
mors eſt ⁊ pctōr quaſi mor
tuus eſt. ī mo niſi eſſet pro=
pter ſuſcitatiōis ſpūal: me
lius eſſet ſi mortuus fuiſ=
ſet. immo bonū eſſet ei qd
nunq̃ natus fuiſſet. Greg.
Uita ſine fructu grauior ē
morte. Denicꝫ duo cōparā
tur arbori infructuoſe. ſe=
curis ⁊ ignis. Deterioris cō
ditionis eſt pctōr q̃ canis
quātū ad hoc q̄ poſt mor=
tē tēporalē debitor eſt eter
ne mortis: cū canis tantū=
modo mortē tēporalem de
beat. B Secūdo p hoc q̄
dormiēs credit ſe cōtrecta
re poma aurea: vel lapides
precioſos: ppt̃ ſola fantaſ=
mata q̄ habꝫ apd ſe. credit
etiā ſe veris delicijs vti p=
pter fantaſmata deliciarū
eſaie. xxix. Sicut ſōniat eſu
riēs ⁊ comedit. ⁊c̃. ſic pctō
res in hoc mūdo credūt ſe
habere veras delicias ⁊ di
uitias: cū ſolū vmbrā har
habeāt. Uere enī delicie et
diuitie ſunt future vite ⁊ lō
ge amplı᷒ diſtāt pñtes de=
licie ⁊ diuitie a futuris q̃
fātaſmata pomorꝫ aureorꝫ
a pomis v̾is. Job. xx. Trāſ
iet q̄ſi viſio nocturna. ⁊. xxvij.
diues cū dormierit nihil ſe
cū afferet. Tercio ppt̃ hoc
q̄ dormiētib᷒ vident illa pi
cula q̄ nō ſūt in v̾itate ⁊ ea
timēt. Uera aūt non timēt
nec vidēt Si aliqs latro ſit
iuxta dormientē: q̄ velit eū
ſpoliare vel iugulare. ipſe
nec videt nec timet. ſic pec
catores vmbras timēt. pi=
cula ñ timēt. Mortē ei trā
ſitoriā corpis timēt mortē
v̾o culpe vel gehēne nō ti=
mēt. Aug᷒. Uera mors eſt
quā hoīes nō timēt. Sepa
tio aīe a deo q̄ ē v̾a vita aīa
rū. vl̾ paupertatē hui᷒ mūdi
timent. paupertatē vero ī
fernı vbi non erit locus mē
dicandi vel mutuādi: vl̾ la
bore aliquid acq̄rendi non
timent. ibi vna gutta aque
haberi nō poterit ibi ppt̃
defectū bonorꝫ mors ꝯſide
rabit̃. ps̄. xiij. Trepidarūt
timore vbi non erat timor

¶ Quarto ꝓpter hoc qḋ dormiēs dū dormit: errorē ſuū nō intelligit. Sic pctō res dū in pctō ſunt: errorē ſuū nō intelligunt. nec pōt eis perſuaderi magnitudo erroris ſui. Sꝫ qñ ignis infernalis eos excitauit: tūc intelligēt ſe eſſe deceptos. Unde ſap̄.v. Dicūt q̄ ſūt in inferno. trāſierūt oīa ſicut vmbra. Señ. Somnia narrare vigilātis ē. Pſ̄.lxxv. dormierunt ſomnū ſuū ⁊c. Circa ſecūdū vero notādū eſt ꝙ ſine dilatiōe ſurgēdū eſſet a pctō. quadruplici ratiōe. p̄rīo: q2 ē ꝯſumēs oīa bona: ⁊ q̄ſi inutilia reddēs q̄ntū ad meritū vite eterne Job.xxxi. Ignis vſqꝫ ad interfectionē deuorās. vñ ſicut ignis ſine mora a ſinu excutit. ſic pctm̄ ſine mora abijciendū eſt. Ber. Abſcōdi ignē in ſinu meo: ⁊ exulto iā latere ⁊ nudatis viſceribꝰ iā ſauie ꝯſuēte. adhuc ꝯſulēdū eſt an excutiā illū. ¶ Secūdo ſurgēdū eſt a pctō ſine mora ꝓpter īmūdiciā pctī: ⁊ ꝓpt̄ lecti polutionē. Hier.iij.a. leua oculos tuos in directū et vide vbi nūc ꝓſtrata ſis. Et michee.ij.f. ſurgite ⁊ ite quia nō habetis hic requiē. ꝓpt̄ immūdiciā ſuā corrūpetur putredine peſſima. Hiere.xv. requieuit moab in fecibus ſuis. pctōr in loco īmūdiori eſt ꝙ ſit aliqḋ lutum. Uñ ſicut ſine mora aſinū ſuum vl' ꝓximi de luto extraheret. ſic ⁊ ſeipm̄ extrahere debet. niſi forſitan aſinū ſuū cariorē habeat ꝙ ſeipſum. Exo.xxij. ſi videris aſinū odiētis te ſub onere iacere: nō ptrāſibis ſꝫ ſubleuabis cū eo. Et mat.xij. qs ex vobis q̄ habeat vnā ouē et ſi ceciderit ſabbatꝰ in foueā: nōne tenebit ⁊ leuabit eā. quāto magis eſt melior hō oue. ¶ Tercio ꝓpter cruciatū ⁊ dolorē quē habet hō in corde dū eſt ī peccato, Jacet enī ſup lectum doloris: ſup ſpinas vicioꝝ. vñ pungit ⁊ cruciat. Mat.vij. nunq̄d colligent de ſpi

nis vuas:aut de tribulis fi cus. vermis cõſciẽtie mor-det eos qñ intrãt cõſcienti am. et iniqtates eorũ ſicut onus graue grauate ſũt ſu per eos:pſ.xxxvij. Vñ non quieſcũt in cõſciẽtijs ſuis. et ſicuti mulier exhorreſce ret ſi videret ſe pepiſſe bu-fonẽ ⁊ ſerpẽtẽ. ſic aĩa natu ralit̃ exhorreſcit qñ videt ſe vł homicidiũ vel incẽdiũ vł aliqđ flagitiũ ꝑpetraſſe hoc experiunt̃ in ſemetipſis homicide ⁊ ⁊ alij criminoſi qui in magna miſeria ſunt donec penitẽtiã ſuſceperĩt et tũc quaſi ſenſibiliter ſen tiũt ſe magno onere exone ratos eſſe. Ideo xpiſtus di-xit matth.xi. venite ad me omes q̃ laboratis ⁊ onera-ti eſtis ⁊c̃. Vñ miſerabilis eſt negligẽtia eoꝝ: q̃ poti⁹ volunt in lecto doloris ⁊ in grabbato diaboli affligi q̃ cũ deo in lecto florido quie ſcere. ¶ De lecto diabo-li nota q̃ durior eſt ad ca-put lect⁹ pctõris q̃ in alia parte cum lecti pauperꝫ ali quid molle ad caput ſoleãt habere. ɔſciẽtia enĩ ibi cru ciat̃ cũ ſenſualitas aliqñtu lũ delectet̃. ⁊ vt breuit̃ di-cã. iñ pctõ: habet infernuꝫ ſuũ q: tenebras cecitatis ⁊ vermẽ remordatiõis ignẽ infernalẽ ſcꝫ ignẽ concupi ſcentiaꝝ. ¶ Quarto ſine mora ſurgendũ eſt a pctõ: ꝓpter ꝑiculũ qđ pctõri im minet. Eſt eñ pctõr ſiĉis il-li qui cecidit in mare: ⁊ ne ſcit horã qua debeat deſcẽ dere in ꝓfũdũ quaſi lapis. Ideo quaſi inſanus ẽ ſi ta-bulã penitẽtie ſibi oblataꝫ differt ſuſcipe. Neſcit eniꝫ horã mortis ſue. Si aũt in pctõ decidat: in pũcto ad ĩ ferna deſcẽdet. De diuer-ſis vero modis pctõꝝ a qui bus ſurgẽdũ eſt:require in tractatu de iudicijs ſm di uerſitatẽ illoꝝ quibus pre-dicabis.

¶ Sermo.iij.eiuſdẽ dñi ce de eadem epiſtola.

Nox præceſſit, dies autem appropinqbit. abijciam⁹ ergo ope ra tenebrarũ. Dies

iſte ſpecialiē dies natalis dñi põt intelligi. Dñic diem fecit dñs ver⁹. ſol naſcēs in mūdo iſto. Sicut diē cōmunē facit ſol viſibilis dū oriē ſup terrā. etiā habet fides eccl'ie q̄ chriſt⁹ ſpūaliē vētur⁹ ſit in hac ſolēnitate ad eos q̄ fuerint pparati. ideo monet eccl'ia fideles ad pparandū ſe. pparatio autē in duob⁹ modis cōſiſtit ſcȝ in hoc vt pctā abijciantur et bona opa abundanti⁹ fiant. Unde diciē. abiſciam⁹ opa tenebrar. ꝟ Et nota q̄ magis debem⁹ conari ad ſeruādā naturā hūanā mūdā a pctō poſt incarnatōnē filij dei q̄ ante. Ante incarnationē erat cauſa vna qua vt hūana natura mūde erat ſeruāda ſcȝ dignitas ipi⁹: qꝛ ymago dei inq̄ntū erat de⁹. vñ ſi ymago chriſti inq̄ntū ē homo: ita ſeruaē. vel ymago beate ꝟginis: ita mūde ſeruaē valde mūde ſeruāda eſt ymago dei a pctō. Iſta cauſa innuiē eccl'i. x. fili in manſuetudine ſerua aīam tuā: et da ei honorem ſcðm meritū ſuū. i. ſm dignitatē ſuam. Modo ꝟo ſūt due alie cauſe. vna eſt q̄ cōiūcta eſt in vna pſona diuinitati ⁊ q̄ſi inſeparabiliter. Si cruci chriſti honor differē qꝛ corpori chriſti ad tps cōiūcta fuit. multū deferēdū ē humane nature. Alia cauſa ē. qꝛ mūdicia hūane nature ſanguine chriſti cōparata eſt. apoē. i. Qui dilexit nos et lauit nos a pctīs nrīs in ſanguīe ſuo. Multū diligēter eſt mundicia illa quam chriſt⁹ care emit. ℭ Itē nota q̄ opa tenebrar pctā dicunē triplici ratiōe. pͥo qꝛ nō ppetranē niſi ab his qui ſunt in tenebris ⁊ cecitate mētis. Si ſciret aliq̄s q̄d facit q̄ñ peccat mortaliter poti⁹ pmitteret ſe occidi corpaliē. ipe enī ligat ſe et ligatum tradit diabolo. pūer. v. Iniq̄tates ſue capiūt in ipm: ⁊ funib⁹ peccatorū ſuorū vnuſquiſq̄ conſtringiē. Pſ. cxxv. Funes

peccatoꝝ circumplexi ſunt
me. ipe enī colligit cordaȝ
qua in inferno ſuſpēdetur.
Hec corda pctī eſt ſine ꝙ
null⁹ ibi ſuſpēdit̄. cū hac ad
locū ſuſpēdi vadūt q̄ ī pec=
cato mortali moriunt̄. vn̄
mirabilis eſt cecitas illorū
qui cordā iſtā regno celoꝝ
ꝑponūt. nolentes pctā ſua
dimittere ꝓpter regnū ce
lorū qđ eis ꝓmittit̄ ſi pec=
cata ſua deſerāt. cordā iſtā
quaſi a collo pctōris remo
uet ſacerdos cū eū a pecca
to abſoluit. ideo libēter ad
ꝯfeſſionē veniēdū eſſet: etī
am ſine dilatōne. tūc pctōr
pōt dño dicere cū ps. cxv.
Dirupiſti dñe vincula mea
tibi ſacrificabo hoſtiā lau=
dis. Secūdo dicunt̄ pecca
ta opa tenebraꝝ quia tene
bras querūt. iob. iij. qui ma
le agit odit luceȝ. Triplici
rōne ſolet aliqua creatura
tenebras q̄rere. pmo ꝓpt̄
debilitatē viſus ſicut noctua
qꝛ viſum habet debilē: lu=
mē diei ſuſtinere nō pōt: ſȝ
lumen noctis bn̄ ſuſtinet.
Sic pctōꝛ qꝛ viſum cordis
habet debilē lumē diuīe ſa
piētie qđ magnū ē qđ oſtē
dit ei quō poſſet lucrari re
gnū ſcȝ eternū ſuſtīere nō
pōt. ſed lumē ſapiētie mun
dane qđ parū eſt qđ docet
eū quō poſſet pecunias et
obulos lucrari: bene ſuſti=
net. Secūdo tenebras aliq̄
creatura q̄rit: qꝛ aliqđ erū
beſcibile habet. hac de cāu
ſa tenebras pctm̄ q̄rit. Ni
hil enī erubeſcibili⁹ pctō ē.
et nuditas corporis nō ita
erubeſcibilis eſt. ſicut patȝ
ex hoc ꝙ nuditas corporis
nō eſt erubeſcibilis niſi ꝓ=
pter peccatū. Vn̄ parētes
noſtri ante pctm̄ nudi erāt
et nō erubeſcebāt. Cū igit̄
ꝓpt̄ qđ vnūquodqꝫ ē et illud
mai⁹. pō poſt. ꝗ pctm̄ ē ma
gis erubeſcibile q̄ꝫ nuditas
corpis. tn̄ hodie hoīes ad
tātā corruptōnē deuenert̄
vt nō erubeſcāt peccare ſȝ
poti⁹ bn̄ agere. ¶ Ter=
cio tenebras querit aliqua
creat̄a qꝛ eſt exoſa. iō bubo
auis noctis tenebras q̄rit.

Aues enī lucis eā odiunt. Similiter lupi ⁊ latrones et ſerpētes hac de cauſa ſe abſcondūt. Sꝫ ſup oīa pec catū exoſuꝫ eſt. ſumme enī diſplicet deo ⁊ placet dia= bolo ſumme: ⁊ ſumme no= cet homini ſicut in tracta= tu de vitōſis oſtēſū eſt a pn cipio. Nihil eſt in vniuerſi tate creaturaꝝ qđ non pla ceret deo ⁊ eſſet vtile homi ni:ſi pctm̄ nō eſſet. Hoc ſo lū eſt in mūdo iſto de opib⁹ diaboli. Om̄ia enī alia cre ature ſunt dei. Peccatum toti⁹ miſerie penalis que ī mūdo eſt cauſa fuit. pctm̄ nō ſolū nocuit homini: ſed etiā aliis creaturis. Terra enī q̄ fructus bonos per ſe ferebat:p pctm̄ ita deteri orata eſt. quod mō exculta ſpinas ⁊ tribulos germīat Sol etiā ⁊ luna multū āmi ſerūt de claritate ſua ꝓpt̄ pctm̄ ſuū.ideo cōtra pecca tores pugnabūt creature in futuro. Sapiē.v.pugñbit cū illo orbis terraꝝ ꝯtra ī= ſenſatos.Solebat peccatū adeo exoſum eſſe ꝙ ſi quis peccaret manifeſte oēs cla marēt contra eū quaſi viſo lupo.Sꝫ mō nō clamat̄ cō= tra lupos ſꝫ ꝯtra agnos et oues:qꝛ hoīes lupi facti ſ t̄ et iō lupos non odiūt iā bu bones pñt ire ſecuri⁹ ꝗ dic ꝙ aues lucis.boni enī veri dent̄:mali nō. ₤ Tercio dicunt̄ peccata opa tene= braꝝ:qꝛ ducūt ad tenebraſ eternas:⁊ merito. Pctōꝛ enī tenebras lucis ꝑelegit et iō ad tenebras ibit Jo= hā.iij. In hoc eſt iudicium mūdi:qꝛ lux venit in mūdū et dilexerunt magis hoīes tenebras ꝙ̄ lucē eccli.xv. Ante hoīem bonū et malū vita et mors: qđ placuerit ei dabit̄ illi. Si nō poſſent aliter pctā abiici: ante abii ciēda eſſent cū abiectione man⁹ vel alteri⁹ membri. mat.xviij.ſi manus tua vel pes ⁊c̄. bonū eſt tibi ad vi= tā ingredi debilē vel clau= dū ꝙ̄ duas man⁹ vel duos pedes ⁊c̄. Duplici ratione pctā abiiciēda ſunt. primo

q: inutilis est coꝝ abſconſio. Vñ puerb. xxviij. c. qui abſcõdit ſcelera ſua nõ diri getur. Nihil eſt abſcõditũ qđ nõ reueleť vt veritas ait. Secũdo q: niſi abiſciantur ſicut inſepabilia. Ita enim adherebũt homĩ poſt mortẽ ſicut adherẽt diabolo. nihil autẽ ad iudiciũ adduci poterit qđ magis iudicem offendat: vel adducẽti magis aduerſeť. Sap. iiij. trãſ ducẽt eos ex aduerſo iniqtates eoꝝ. Ber. Q̃nã anguſte erũt vndiq vic reprob: deſup erit iudex irat⁹ ſubtus horrendũ cahos ⁊ patẽs infern⁹. a dextris pctã accuſãtia: a ſiniſtris infinita demõia. ſi dicas quis te accuſat. dico ꝙ tot⁹ mũđ⁹. q: offenſo creatore offenditur oĩs creatura. Vñ. ſapiẽ. v. armabit creaturã in vltionẽ inimicoꝝ. Sequiť. Et induamur arma lucis. ¶ Nota ꝙ mltũ debem⁹ conari ad bona opa eccli. ix. Q̃đcunq põt facẽ manus tua inſtanter opare. ⁊ hoc quadruplici rõne. prĩo q: bona opa coperiũt multitudinẽ pctõꝝ. Sine bono ope homo nud⁹ eſt. ps̃. xxxi Beati q̃ꝝ remiſſe ſũt iniqtates ⁊ quoꝝ t. ⁊c. i. pe. iiij. Charitas opit multitudinẽ pctõꝝ. Secũdo q: bona opa defendũt hoĩem tã in pñti ꝙ̃ in futuro. ſicut dicitur de elemoſina q̃ excellit inter bona opa. eccli. xxix. Sup ſcutũ potẽtis ⁊ ſuper lanceã aduerſus inimicũ tuũ pugnabit. Et tobe. iiij. Elemoſina ab oĩ pctõ et a morte liberat. ⁊ nõ patietur aĩas ire in tenebras. Tercio q: ornãt hoĩez. ps̃ xliij. Aſtitit regina a dex. ⁊c. veſtitus deauratus ⁊c. Opa ex charitate facta. veſtitus aũt ex luto. circũdatus eſt opa terrena intẽtione facta. varietate vero circũdat⁹ ornatus iſte: qñ hõ abũdat diuerſis generib⁹ bonoꝝ opm. Iſte ornatus querẽđ⁹ eſt nõ ornat⁹ corporalis qui tũc deſerit hominẽ qñ magis eſſet neceſ

ſarius:qñ ſcʒ homo vadit ad magnā curiā. ¶ Quarto vero ꝓpt̄ hoc q̄ bona opa nobis exhibēt fidelem ſocietatē. Ipſa eī nō deſerūt noſ vñ apocal'.xiiij.opa enī illoꝝ ſequūt̄ illos. Hic eſt theſaurꝰ ille quē homo ſecū defert.ecc'li.xxix. Pone theſauꝝ tuū in p̄ceptis altiſſimi ⁊ ꝓderit tibi magis q̄ auꝝ. Sapiētes huiꝰ mūdi ſikes ſunt colūbe q̄ nidificat vbi ſolet pullos ſuos amittē. Sic ipi theſauriſant ī mūdo vbi amittūt. Oſee.vij. effraim factꝰ ē q̄ſi colūba ſeducta nō habēs cor.i.ſenſum.Mat.vi. Nolite theſauriſare vobis theſauros in terris ⁊c. Hec q̄ttuor notant̄ in v̄bo ꝓpoſito.primū eſt ſcʒ q̄d opa bona operiāt multitudinem pctōꝝ cū dicit̄: induamur. ſecūdū q̄ defendant cū dicit̄ arma.tercio q̄ ornent: cū dicit̄ lucis. q̄rto q̄ fidelē ſocietatē exhibeāt cū dr ſic vt in die honeſte ambulemus. vt intelligat̄ de die illo magno qñ oīa occulta apparebunt: qñ ſcʒ dies clarus erit. quaſi diē ſolēnē fecit ſol iuſticie in mundo iſto.qñ doctrina ⁊ exemplis ſuis mūdū illumīauit: latēs ſub nube mortalitatis noſtre.ſed ī futuro plenum diē faciet. ⁊ tūc bona opa valebūt nobis ad hoc vt honeſte ambulemꝰ. Nota q̄ honeſtus eſt honoris ſtatꝰ in q̄ ille ſolꝰ ē q̄ ē in ſtatu vel glorie vel gratie. nō eſt in ſtatu honoris q̄ qñq̄ fuit filiꝰ dei ſi nūc eſt ſeruꝰ diaboli vel peccati.

¶ Dñica.ij.in aduentu dñi ſermo.iiij.

q : Vecūq̄ ſcripta ſūt: ad noſtrā doctrinā ſcripta ſūt ⁊c.ad roma.xv. Nota q̄ttuor libroſ ſcriptos eſſe ad erudítiōeʒ nr̄am ſcʒ librū glīe:librum grē:librū creaturaꝝ:librū ſcripturaꝝ. In p̄mo libro legūt angeli ⁊ ſcti q̄ cū deo ſunt. Sola appertio libri illiꝰ hoīem beatū facit.vnica viſio ipiꝰ hoīem ſcientē

facit ⁊ reddit.liber ille do-
ctor eſt ſm ipi⁹. Aug. habe
mus vnũ doctorẽ in celis:
quẽ ſemel vidiſſe totũ didi
ciſſe eſt. De hoc libro lu.x.
ĩ hoc nolite gaudẽ q̃ꝛ ſpũs
vob̃ ſubijciunt. ſꝫ gaudete
qꝛ noĩa vr̃a ſcripta ſũt ĩ cel'
Liber grẽ ẽ liber crucifixi
De hoc libro legit iſai.viij
Sume tibi librũ grandẽ et
ſcribe in eo ſtilo hoĩs.liber
erat fili⁹ dei ante incarna
tionẽ ſcriptus ſtilo angeli.
angeli ſcꝫ legibilis.et ſtilo
hoĩs ſcript⁹ eſt cũ incarna
tus factus eſt eni hoĩ legi-
bilis. Nũc aũt liber grãdis
fact⁹ eſt verbũ abbreviatũ
Iuxta illo iſaie. Vbũ abbre
uiatũ faciet dñs ſup t̃rã de
hoc libro legit.i.cor.xi Nõ
eni iudicaui me ſcire aliq̃d
inter vos niſi ieſum chriſtũ
⁊ hũc crucifixũ. Et iob.xxxi
Quis mihi tribuat audito
rẽ vt deſideriũ meũ audiat
omnĩs.⁊ librũ ſcribat ille q̃
iudicat vt in humero meo
portẽ illũ. ⁊ beat⁹ eſt q̃ in li
bro iſto ſtudet. Ber. Beat⁹
eſt dñe ieſu qui te hoĩem i-
ter hoĩes conuerſantẽ dili
gẽter obſeruãs ꝓ virib⁹ ſe
ꝑbet imitatorẽ tui. In hoc
libro quattuor ſpecialiter
legere debem⁹: hũilitatẽ:
mãſuetudinẽ: charitatẽ: et
veritatẽ. De duob⁹ habet
mat.xi. diſcite a me qꝛ mi-
tis ſum ⁊ hũilis corde. De
tercõ habet ioh.xiij. in hoc
cognoſcẽt oẽs qꝛ mei diſci
puli eſtis ſi dilectionem ha
bueritis adinuicem.et.xv.
Mandatũ nouũ do vobis:
vt diligatis inuicẽ. De q̃r-
to vero ioh.xviij. Ego ĩ hoc
nat⁹ ſum et ad hoc veni in
mũdũ vt teſtimoniũ ꝑhibe
am veritati. ⁊ iterũ in iohe. ſi
mãſeritis ĩ ſmõe meo vere
diſcipli mei eritis ⁊ cogſce
tis veritatẽ ⁊ liberabit vos ve
tas. B Circa ꝑmũ vo at
tẽdẽdi ſũt tres grad⁹ hũi'li
tatis q̃s chriſt⁹ docuit ſcꝫ ſb
dẽ ſe maiori pari ⁊ minori.
hoc nos docuit ĩ baptiſmo
qñ hũiliãs ſe ioh̃i dixit mat
th.iij. Sic mõ.ſic decꝫ nos
implere oẽm iuſticiã: id eſt

oẽm hũilitatẽ. ⁊ attẽde q̃ꝺ dicit nos: nõ me. inſinuans ſe nõ xp̃m loqui de ſe ſed de his q̃ ſunt in loco ſupiori. quos in oĩb⁹ exẽpiũ hũilitatis oportet dare. eccli. iij. Quãto maior es humilia te in oĩb⁹ ⁊ corã deo inuenies grãm. q̃ dixit ĩ omnibus nihil excipit ⁊ in veſtibus ⁊ ineq̃tatis et in aliis. qꝛ exẽpiũ hũilitatis deberet dare q̃ p̃eſt. pfectionem etiã hũilitatis oſtẽdit dñs chriſt⁹ in pedũ ablutione. Unde petr⁹ q̃ſi abhorrens dixit ei Jo. xiij. Dñe tu mihi lauas pedes: quaſi nimiam hũilitatẽ reputãs: cum dñs inferiori ſe ſubderet. Similr circa mãſuetudinẽ attẽdẽdi ſunt tres gradus prim⁹ eſt circa cõtumelias verboꝝ. ſecund⁹ circa rapinas rerũ. terci⁹ circa iniurias corpoꝝ. Ad cõtũria fuit chriſt⁹ mãſuet⁹. cui cum diceret ioh. viij. Nõne bñdicim⁹ nos qꝛ ſamaritan⁹ es ⁊ demoniũ habes cũ mãſuetudĩe. Rñdit ego demoniũ nõ habeo. Itẽ. i. pet. ij. qui cum malediceret non maledicebat ⁊c. De rapina reꝝ habes ioh. xix. d. Acceperũt veſtimẽta eius ⁊ fecerũt q̃ttuor partes ⁊c. De iniuria corpali habes ĩ euãgelio. ⁊ iſai. liij. Sicut ouis ad occiſionẽ duct⁹ eſt. ⁊ q̃ſi agn⁹ corã tõdẽte ſe obmutuit. ⁊ hier. xi. ego q̃ſi agn⁹ mãſuet⁹ q̃ portat ad victimam. Ipſe aũt malũ p malo nõ ſolũ nõ reddebat ſed etiã pſecutorib⁹ beneficus erat Unñ mat. xxvi. ſeruo p̃ncipis ſacerdotũ auriculam reſtituit. et lu. xxiij. c. p crucifixorib⁹ orauit dicẽs: pat ignoſce illis qꝛ ⁊c. Simĩr charitas habꝫ tres grad⁹. vt ſcꝫ debito mõ diligam⁹ q̃ꝺ ſupra nos eſt q̃ꝺ iuxta nos eſt q̃ꝺ infra nos ẽ. Deus q̃ ſupra nos eſt. ſup oĩa diligend⁹ eſt. pximũ qui iuxta nos eſt. debem⁹ diligere ſicut nos ſcꝫ min⁹ q̃ deum ⁊ pl⁹ q̃ tpalia. tpalia vero q̃ infra nos ſunt vt terrã q̃ pedib⁹ conculcat. De

hoc ordine dicitẽ cãti.ij. Or
dinauit in me caritatẽ. ¶
Veritas similiẽ triplex de-
bet eẽ in nobis veritas cor
dis.oris ⁊ opis. Sũt q̃ veri
tatẽ habẽt in corde: ſed nõ
audẽt eã ꝯfiteri ore ꝓpter
erubeſcẽtiã vel timorẽ vel
obſequiũ: vel amicos. veri-
tas ei odiũ parit. iuxta ver
bũ ſapiẽtis. Sic accidit in
aliquib⁹ iudicib⁹. Unde in
ꝓuerbijs.xxviij. Qui in iu
dicio accipit faciẽ hoĩs: nõ
bñ facit ille: et pro bucella
panis deſerit ṽitatẽ. Ideo
ṽitas cecidit in platea. Iu
xta verbũ eſaye.lix.ca. Nõ
habet teſtes qui eã tueanẽ
Nõ ſufficit veritas in cor-
de niſi etiã ſit in ore. Unde
ro.x. Corde crediẽ ad iuſti
ciã: ore aũt ꝯfeſſio fit ad ſa
lutẽ. Itẽ ſunt aliq̃ qui veri
tatẽ habẽt in ore. Sed non
in corde vt ypocrite q̃ bene
docẽt: ſed maliciã interius
habẽt qui maledicti ſunt.
eccl̃i.ij. Ve duplici corde et
labijs ſceleſtis. labia ſcele-
ſta ſũt labia excõicata que

a corde ſeparãtur. quando
aliud ſonat in ore q̃ ſit in
corde. ꝯtra q̃s diciẽ. Mat-
thei.v. Sit ſermo vr̃ eſt: eſt
nõ: nõ. vt ſcilicet ſicut ẽ in
corde ſic ꝓferaẽ in ore. Sũt
etiã q̃ veritatẽ nõ habẽt in
ope. vt clerici vel religioſi
qui habitu vel ornatu ſuo
mẽtiunẽ. q2 nõ habẽt q̃ in
ornatu ſuo vel habitu ſigni
ficaẽ. liber vero creaturaꝝ
eſt mũdus iſte. de quo libro
legiẽ. Eſaie.xxxix. Erit vo-
bis viſio oĩm quaſi libri ver
ba ſignati. Signatus fuit
liber iſte diu. Unde ip̃i phi
loſophi pueriliter ſe habue
rũt circa librũ iſtũ. Pulcri
tudinẽ litterarũ libri admi
rãtes nõ attẽdẽtes q̃d eis
loquereẽ liber. iſte ſicut pu
eri admirari ſolẽt in libris
litteras aureas. Quod mũ
dus liber ſit patet ex eo q̃
legiẽ eccl̃i.i. Quod deus eſ
fudit ſapiã ſuã ſup oĩa o-
pera ſua. Nõ eſt aliqua dei
creatura in qua non poſſit
dei ſapĩa inueniri etiam in
formica. vñ. ꝓuerbioꝝ. vi.

vade ad formicã o piger. Ariſto.etiã interrogat⁹ a quo tot ꝛ tãta vidiciſſet:reſpõdit a rebus que mẽtiri ñ norũt.valet aũt liber iſte ad duo.ad cognitionẽ dei ꝛ cognitionẽ nr̃i. Juxta illõ aug. Nouerim te nouerim me. ¶ Notãdũ ergo q̄ liber iſte loquit̃ nobis vnitatẽ eſſentie diuine ſuavnitate.hoc enĩ q̄ mũdus vn⁹ ẽ vnicũ pricipiũ oñdit. vnde aug⁹. Accedat quecũq̧ viſ creaturarũ.ꝛ faciat tale celum ꝛ talẽ terrã:et dicã q: deus eſt. Si dñi plures eſſent in mũdo iſto:iã mũdus deſtruct⁹ eſſet.q: oẽ regnũ cõtra ſe diuiſum nõ ſtabit. matth.xij.Loquit̃ etiã nob liber iſte trinitatẽ pſonaꝝ Materia enĩ creaturaꝝ loquit̃ nob pr̃em:forma filiũ qui ẽ ymago pr̃is ꝯiunctio vero forme cũ materia et natural̃ amor q̄ ibi eſt ſp̄m ſctm̃ qui eſt nexus et amor amboꝝ.Jtẽ liber iſte loquitur nob ea q̄ ſũt appropata tribus pſonis: magnitudine loquit̃ nob potẽtiaꝫ q̄ pr̃i appropat̃ pulcritudine ſapiẽtiã que filio vtilitate creaturaꝝ. bonitatẽ q̄ ſpũ ſãcto. Jtẽ magnitudine loquit̃ nob mũdus dei ĩmẽſitatẽ cauſa enĩ excedit effectũ delectabilitate pulcritudinis vł ſuauitatis vł q̄cũq̧ alia delectabilitate loquitur nob dulcedinẽ q̄ in deo eſt:ppetuitate vero loquit̃ nob dei eťnitatẽ effect⁹ eſt enĩ iferior q̄ cã ꝓpter hoc et ſilia dicũt̃ creature del veſtigia. Jn Job.xi. dr̃ veſtigia ei⁹ cõprehẽdẽs ꝛ augu. ¶ Nut⁹ dei ſũt omne creaturaꝝ dec⁹ ꝛ ad.ro.i. inuiſibilia ipi⁹ a creatura mũdi p ea q̄ fctã ſũt ĩtellecta cõſpiciunt̃ ꝛ ſap.xiij.a magnitudine ſpẽi ꝛ creat̃e cognoſcibilitẽ poterit creator horvidẽi.ꝓpt̃ hoc creat̃e ãmonẽt hoĩeꝫ de laude dei Oẽs enĩ creat̃e deũ laudãt ꝛ ſic ſuo exẽplo ad deũ laudãduꝫ nos ĩuitãt.vñ.Gre. Mirꝝ ẽ quõ homo deũ ſemper nõ laudat q: omĩs cre

ctura ad deū laudandū ſe- per īuitat: pl⁹ laudat deū roſa vna ꝙ aliq̄s verbis ex plicare poſſet. Null⁹ enī ē qui pfecte roſā cognoſcat ꝛ null⁹ ē viuēs ī mūdo iſto q̄ pfecte poſſit explicare ſa piētiā creatoꝛis quā roſa ab eo creata īdicat. ammonēt etiā creature hoīem vt ī eū ſperet vū liberalitate ſua li beralitatē dei hōi oſidūt. iu xta illud aug⁹. Judiciū ma ximū bonitatis diuine ē ꝙ q̄libet creatura cogit̄ ſeipāz dare. Monēt etiā creature hoīem ad dilectionē. vn̄ au gu. Celū ꝛ t̄ra ꝛ oīa q̄ ī eis ſūt: dicunt mihi vt amē te. nec ceſſāt hoc dicere omni bus. Nullus modus effica tioꝛ eſt ad q̄rēdū amoꝛē ali cui⁹: ꝙ donū. bn̄ficia. ꝛ ferē ſentiūt iuxta v̄bū ſapiētis Vn̄ cū bona hui⁹ mūdi do- na dei ſint: ↄſtat ꝙ ei⁹ amo re nos monēt. Mala v̄o pe nalia hui⁹ mūdi monēt noſ de timoꝛe dei. iuxta illō pſ̄ lix. Dediſti metuētib⁹ te ſi gnificationē: vt fugiāt a fa cie arcus. ¶ Speciales enī creature: ſpecialē āmo nitionē faciūt homini vel eruditionē de quib⁹ pauca tāgere ſufficit. F Arbo- res in multis īſtruūt hoīez arboꝛ p̄io in terrā radicē figit. ī quo nobis p̄dicat hūilitatē tanꝙ radicē oīm bonoꝝ. Scđo. Floꝛes ꝛ fo- lia ꝛ fructus in altū mittit in quo mōnet nos ad recti tudinē intētionis. Tercio. Humoꝛē ſub duricie coꝛti- cis: ꝛ fruct⁹ ſub duricie te ſte abſcōdit ꝛ cuſtodit in q̄ monet nos vt gr̄am dei ſub aſperitate penitētie: cuſto diam⁹ ꝛ fruct⁹ bonoꝝ ope rū: abſcōdam⁹ Quarto. flo res cito cadē pmittit Quī to. Fruct⁹ v̄o diu ſecū reti net. in q̄ mōnemꝰ vt qđ bo- nū ē ei qđ pulchrū ē refera m⁹. Sexto Itē arboꝛ nō de generat. mat. vij. Nūq̄d de ſpinis colligūt vuas. ꝛc. ſic nos a p̄bis moꝛib⁹ dege nerare non debemus: nec brutales moreſ aſſumē. itē

arbor accepta oportūitate opandi nō ociat: ſed īcipit opari: ī quo monet nos vt dū tpus acceptabile ē que ſalutis nr̄e: opemur. Item arbor paulatī opando ꝓpt̄ opis cōtinuationē mltū ꝑficit tā in augmentū ſui ꝙ in fructuū mltitudine. In quo nobis oſtēdit: ꝙ bonū ſit pſeuerācia. Bruta etiā aīalia ſuo exemplo monēt nos ad mlta. Primo ad fugam rei nocīue: bruta eniꝫ aīalia in eaſdē pedicas reiteratꝰ nō incidūt. ſcđm. Jero. vir pōt aliqs ita caute lapidē accipe ad mittendū in aues quī aues videāt et fugiāt. Itē monēt nos ad amorē rerū que ſūt eiuſdē ſpeciei. ecci. xiij. Omne animal diligit ſimile ſibi. Iteꝫ monēt nos ad ꝓuidētiam noſtri et eoꝝ qui ſcđm carnem cōiuncti ſūt filij et vt breuiter dicā: etiā ī cauda aīaliū mltiplex fit īſtructō Job. xij. Nimirū īterroga iumēta et docebūt te. volatilia celi iudicabūt tibi: loquere terre et reſpōdebit tibi: et narrabūt ea piſces maris. Itē aīalia quedā ſe defēdūt cauda a muſcis. quedā cauda ſe regūt. vt aues volādo: piſces natādo Sic cauda .i. ꝯſideratione finis tui ſeu mortis debes te defendere a vitijs ⁊ regere in mūdo iſto. ¶ Corpa vero ſupceleſtia vt ſol ⁊ luna et ſpūs angelici ſpecialiṫ exēplo ſuo monēt nos ad obediendū. Iuxta illđ. pſalmi. cxlviii. Preceptum poſuit ⁊ nō pteribit. Sol ⁊ luna preceptū ſibi datū a dn̄o nunꝙ pretereunt angeli etiā ī cuſtodia hoīs deo obediūt hebre .i. Oēs enī aminiſtratorij ſpūs ſūt: in miniſteriū miſſi ꝓpter eos qui hereditatē capiūt ſalutis Monēt etiā nos ad ſeruandū ordinē debitū. Job. xxxviij. nūquid noſti ordinē celi. Itē monētnos ad concordiam Iuxta illud. Qui facit cōcordiā in ſublimibꝰ. De libro vero ſcripture legitur eze. ij. ꝙ in eo erūt ſcripta

laſſitatiões carmẽ et ve. la mẽtatões ſcꝫ pximi hominis carmẽ ſecũdi ve diaboli et mẽbrorũ ei⁹ liber iſte oſtẽdit nobis quid credendũ quid cauendũ quid agẽdum quid timẽdũ quid appetendũ qui plus nõ põt ſcire de libro iſto ſaltẽ ſciat duo mãdata illa de dilectõe dei et pximi: in quib⁹ tota lex pẽdet et prophete vt legitur math.xxv.

¶ Item ſermo alius de eodem verbo. .v.

Q Vecũqꝫ ſcripta ſunt ad noſtrã doctrinã ꝛc̃. Filius ſapiens letificat prẽm ſuũ vt legitur pũer biorꝫ.v.et etiã glorificat ſe cũdũ illud.gloria patris ẽ filius ſapiẽs. Ideo celeſtis pater q ſol⁹ vere pr̃ eſt.ſm illud mat.xxiij. patrẽ nolite vobis vocare ſup terrã. Vn⁹ eſt eni pater veſter q ĩ celis eſt.ad ĩſtructõẽ filiorꝫ fecit innumerabiles libros ſcꝫ vniuerſitatẽ creaturarꝫ librũ do voco oẽ illud in q ſapiẽtiã addiſcere poſſum⁹. vniuerſe ẽ creature libri ſunt: cũ oẽs aliqd ſapiẽtie nos doceãt.vñ eccli.i. De⁹ effudit ſapiẽtiã ſuã ſup oĩa opa ſua.et ſalomõ qſiuit ſapiẽtiã tã in her bis q̃ in arborib⁹. Diſputauit eniꝫ ab iſopo vſqꝫ ad cedrũ ꝛ d oĩb⁹ generib⁹ aĩaliũ p ſingula ꝑponẽs parabolam. De libris iſtis vnũ ꝑpoſuimus nobis exponere figurã ſcꝫ corpis hũani q multũ iſtruit hoĩem qualiter homo interi⁹ ſe debeat habere. In omi eni ſpecie aĩaliũ figura corpis ꝛ mẽbrorꝫ ĩdicat naturã interiorẽ. Sicut vngues acuti magni ꝛ fortes et adunati: ꝛ dẽtes magni: et fiſſura oris magna: indicat rabiẽ vel ferocitatẽ.ſicẽ apparet in leonib⁹. Cõtraria vero ſigna ſunt mãſuetudis. ſicut apparꝫ ĩ hoĩb⁹.

B Notandũ ẽ q pedes hoĩs in trib⁹ nos inſtruũt. pꝛĩo in hoc q terrã cõculcãt.in hoc oſtẽdẽtes terrena eſſe cõculcãda ꝛ cõtẽnẽda. Sen. Nõ ẽ dign⁹ deo q

opes ſi ꝯtēpſerit. Unde ad hoc ſignandū primitiui de eccl'ia celitus edocti ꝑcia agroꝝ vel domoꝝ ponebāt ante pedes apl'oꝝ. Actuū. iiij. Vñ in fine eiuſdē capl'i vere dicit̄ ꝙ ioſeph attulit preciū agri ſui quē vēdide rat ad pedes apl'oꝝ ponēs dicit glo. Docet calcādū eſ ſe aurū qđ ſubdit pedibus apl'oꝝ. Scđo ī hoc ꝙ homo ſolis plātis pedū tāgit ter rā. In quo oſtēdit̄ nobis ꝙ amore nō debem⁹ cōtingē niſi quātū ad neceſſitatē vt ſcꝫ tantū ſufficiat nobis de ill'. quātū neceſſariū eſt no bis ad ſuſtētationē. i. thim. vi. habētes alimēta ꝛ qbus tegamur his cōtēti ſimus. Prover. xxx. Diuitias ꝛ paup tatē ne dederis mihi: ſꝫ tm̄ victui meo tribue neccīa. Sꝫ quidā poti⁹ vident̄ eſſe ſer pētes ꝙ hoīes qui toto pe ctore ꝛ vētre. i. ſollicitudīe ꝛ amore repūt circa terrēa. Tercio pedes; qꝛ tre pro pinquiores ſūt ampli⁹ inqnā tur ꝛ facili⁹ ledunt̄. vñ fos tius oportꝫ eos muniri ſci licet calciamētis. Sic q̄ ter renis ampli⁹ intēdūt am pli⁹ inqnātur peccādo. iu xta illud eccl'i. xi. Si diues fueris non eris immunis a delicto ꝛ cū multa aduerſa eis accidāt. frequēter ꝑ im patiētiā ledunt̄ niſi exēplo chriſti ꝛ alioꝝ ſcōꝝ ſint mu niti. Greg. Facta ꝓcedēti um ꝯſideremus ꝛ nō erunt grauia q̄ toleram⁹. De mē bris pudēdis de quib⁹ etiā aperte nō licet loq: hec di cere poſſum⁹ qđ ipoꝝ ab ſcōſio ſatis innuit vilē eſſe delectationē pertinētē ad mēbra illa. Unde valde in felix qui pro tali delectati one gloriā regni celeſtis a mittit. ꝛ valde poterit ꝯfū di in die iudicij quādo tot⁹ mūdus ſciet ꝙ pro re tā vi li glīam tantam amiſerit. Bernar. Ue ve ve vapor ē ad modicū parēs ꝙ eterne felicitatis aditū īterdudit ꝙ vniuerſitatis ſcientiam fraudat ꝙ ſumme priuat dignitatis honore. vilitas

hui⁹ peccati tāta ē qđ magiſtri dicūt ꝙ ſūt aliqui demones q̄ memores ſue antique nobilitatis nō dignātur de luxuria tentare cui⁹ ſignū eſt ꝙ lucifer tentās dñm. in deſerto nō tētauit eū de luxuria. ¶ Manus vero in tribus nos inſtruunt. pr̄io in hoc ꝙ man⁹ habēt magnas fiſſuras digitoꝝ. In hoc oſtēdentes ꝙ mag̃ diſcretio debeat opa noſtra ꝑuenire. In fiſſura enī diſcretio intelligit̄. ſicē et. xi. leui. vbi ſic legit̄. Omne qđ habet diuiſam vngulam ⁊ ruminat in pecorib⁹ comederis q̄ ſine diſcretione cōcupiſcentiā ſuā ſequi voluit aīalia videnť eſſe nō hoīes. iuxta illud ſenece q̄ſ dam vētri obediētes loco animaliū numerem⁹ nō hominū. Secūdo frequēti ablutione indigēt ad ſui mundiciā. Non ſufficit ad hoc ꝙ aliquis manus habeat mūdas. licet in nocte manus ſuas bene tectas fuanerit immo ſingulis dieb⁹ oportet eas lauari. In quo oſtendit̄ nobis ꝙ frequenter ꝑ confeſſionē opera noſtra lauare debem⁹ ſi volumus ea eſſe munda. Iſaie xxiij. bene cane: frequenta canticū. quod de cātico cōfeſſionis exponit̄. Et illud. eamus in iudeā. Iterum ⁊ pſalmo. lxxiiij. cōfitebimur tibi deus confitebimur tibi ⁊c̄. Tercio manus quaſi eque ſe habent ad hoc ꝙ aperiantur vel claudātur. prima medietas man⁹ fiſſa eſt. alia medietas continuitatē habet quaſi apta ad retinēdū. in q̄ nobis oñdit̄ ꝙ mediocritaſ ī dādo ⁊ retinēdo laudabil̄ ē. ⁊ ꝙ tā ꝓdigalitas q̄ꝫ auaricia vitiū ſit. mōſtruoſū eſſꝫ ſi aliq̄ſ hēret manus fiſſas vſqꝫ ad brachia l̄ oīno ꝯtinuas abſqꝫ fiſſura digitoꝝ. ſic vitioſū ē ⁊ oīa velle dare ⁊ nihil velle dare. De his q̄ ꝓ deo dant̄ mō nō loq̄r. illa magiſ in ſaluo ponunt̄ q̄ꝫ dentur. Os etiā tria oñdit nob. in hoc ꝙ os vnicū ē: cum duo

ſint oculi ꝛ due aures: monemur ad moderātiā ī verbis. Sapiens. a natura duas aures ꝛ vnū os accepimus. q̄ſi dicat plus audias ꝙ loquaris. ꝓuerb.x. Qui moderat̄ labia ſua prudentiſſim⁹ eſt. In hoc vero ꝙ os modicū eſt. Nullū enim animal magni corpis ſcđꝫ ariſtotelē ita paruū os habet a natura ſm quātitatē ſui corpis ſicut hō. Monemur ad tēperātiā in cibo ꝛ potu. Sapiēs. ſi cibis ꝛ potib⁹ parce vteremur ꝛ immaculatos nos cuſtodiremus ꝛ frueremur cōſortio et affabilitate decoꝝ .i. angelorū. Tercio os hoīs nō eſt pronū ad trā. In hoc oſtēdit ꝙ homo nō ſolū de cibo terreno ſollicitudinē habere deberet ſed etiā de cibo ſpūali. Sapiēs. cetera aīalia nata degerit ad paſtum hoīem vero erexit ad ſydera. Deut. viij. et Matt. iiij. Nō ī ſolo pane viuit hō ꝛc. ⁋ Lingua āt inſtruit nos in trib⁹. in hoc ꝙ eſt lata ꝛ tenuis oſtēdit ꝙ potēs ſit ad euacuationem cordis. Ber. Leuis res ſermo ſed grauiter vulnerat. aptiſſimū euacuādis cordib⁹ inſtrumētū. In hoc vō ꝙ eſt in hūido docemur ꝙ facile labat̄: facilius enī cadit hō qn̄ vie ſunt hūide ꝙ qn̄ ſūt ſicce. Ideo dicit̄ eccři. xiiij. beat⁹ vir q̄ nō eſt lapſus vbo ex ore ſuo. In cluſio vō lingue oſtēdit ꝙ valde mū de ſeruādo ſit ꝓpt̄ ei⁹ nociuitatē. Solēt includi leōes et alia aīalia fortia. ſic etiā lingua incluſa eſt. Iaco. iij. Oīs natura beſtiaꝝ ꝛ volucrū ꝛ ſerpētū ꝛ ceteroꝝ domant̄ ꝛ domita ſūt a natura hūana. linguā aūt null⁹ hoīm domare pōt. habꝫ etiam lingua duas clauſuras denteſ ſcꝫ ꝛ labia. Aures etiā tria nobis oſtēdūt. In hoc ꝙ naturaliter ſunt apte: oſtendūt nobis ꝙ hō debet eſſe paratior ad audiēdū ꝙ ad loquēdū. iuxta illud Iaco. i. ſit oīs hō velox ad audiēdū tard⁹ aūt ad lo

quē dñ. In hoc vo ꝙ aurei
hoīs ſunt miores ꝙ aures
brutoꝝ: oſtēdit nobis ꝙ nō
debem⁹ aures nr̄as oībus
vbis accōmodare. iuxta il-
lud eccli. xxviij. ſepi aures
tuas ſpinis ⁊ noli audire li
guā nequā. ⁊ ori tuo facito
oſtia: ⁊ aurib⁹ tuis ſeras.
In hoc vo ꝙ aures nō ſūt
depēdētes ad terrā ſicꝫ au-
res leporarij: oſtēdit ꝙ nō
ſolū verba de terrenis au-
dire debeam⁹: ſꝫ etiā vba
de celeſtib⁹. Mōſtruoſum
eſſet ſi aliqs haberet aures
ad modū leporarij. ſic val-
de vitioſū ē ꝙ aliqs hō nō
vellet audire loq̄ niſi d̄ ter
renis. Jo. iij. qui de terra ē
de terra loquit. Mat. xxvi.
vere galile⁹ es: nā loquela
tua manifeſtū te facit. E
Oculi etiā tria nobis oſtē-
dūt. In hoc eni ꝙ oculi ſūt
duo cū tn̄ vn⁹ ſatis ſuffice-
re poſſit ad vidēdū. nō eni
oīa eſſent hoīs q̄ ipe vide-
ret cū vno oculo. monemur
ad hoc ꝙ cōſilia diuerſoꝝ
ſapiēter q̄ram⁹. Meli⁹ eni
vidēt oculi duo ꝙ vn⁹. pro
uerb. xxiiij. et erit ſalus vbi
multa cōſilia. In hoc vero
ꝙ vn⁹ oculoꝝ eſt ſiniſter: re
liquus dexter: docemur ꝙ
oculū cordis debeam⁹ ha-
bere. nō ſolū ad ꝓſperitatē
q̄ ꝑ dextrū ſignificaꝫ ſꝫ eti
am ad aduerſitatē q̄ ꝑ ſini
ſtrū ſignificaꝫ: ⁊ q̄ in adūſi-
tate ē: ſperet ꝓſperitatē fu-
turā nec abſorbeaꝫ a puſil-
lanimitate. qñ vo ē i ꝓſpe
ritate: timere debet adūſi-
tatē ne in ſupbiā eleuetur.
Uñ eccli. xi. In die bonorū
ne imemor ſis maloꝝ. et in
die maloꝝ ne immemor ſis
bonoꝝ. Nō ſic faciebat ille
luc. xij. aīa mea mlta bona
habes poſita in annos plu
rimos. req̄eſce: cōmede: bi-
be: epulare: cui dixit dñs.
Stulte hac nocte repetēt
aīam tuā a te. In hoc autē
ꝙ oculi a natura ſūt obuo-
luti a tunicis multꝫ: īſtrui-
mur magnā diligētiā adhi
bēdā eſſe ad cuſtodiā oclo
rū. De facili eni mors in-
trat ꝑ has feneſtras vt patꝫ

in dauid q̄ ꝓpter incautū respectū vni⁹ mulieris cō=misit adulteriū ⁊ homicidi um. vt legit̄. ij. reg. xi. ¶ In hoc aūt ꝙ hō vnū hab3 caput cū habeat duos pe=des ⁊ duas manus. instrui mur in hoc ꝙ pia fides no=bis p̄dicat ꝙ scz vn⁹ ſit de=us ⁊ dñs oīm q̄cq̄d mētian tur manichei q̄ dicūt duos eſſe deos ⁊ dños. qḋ ſi eſſet vē'iſimile ꝙ iā mūd⁹ deſtru ctus eſſet. non duraret diu caſtrū vl' ciuitas diūsoꝝ do minoꝝ qu deſtrueret̄. mat. xij. oīne regnū cōtrā ſeipm̄ diuiſum deſolabit̄. et omīs ciuitas vel dom⁹ contra ſe diuiſa: nō ſtabit. Unitas eti am capitis oſtēdit ꝙ ī cor=pore vniuſcuiuſq; congre=gatiōis debet eſſe vnic⁹ p̄=latus prim⁹: aliter ibi pax nō erit. Si eſſent duo capi=ta in corpe vno: qn̄ vnū illo rū p̄ciperet aliq̄d: aliud p̄ci peret oppoſitū etiā ī domi bus ſeculariū vnicū debet eſſe caput. Uxor enī debet eſſe ſubiecta viro. Si vero multi ffes ſimul maneāt ſi ne aliq̄ capite: debēt cōſti=tuere ſibi vnū ex eis caput Aliter enī pax ibi nō erit. Amor v̄o mēbroꝝ adinui=cē in corpe vno nob̄ oñdit amorē quē fideles dn̄t hr̄e adinuicē. De q̄ amore hēs p̄o cor. xij. ſiq̄dē patit̄ vnū mēbrū: cōpatiunt̄ oīa mē=bra. Sp̄ālit̄ v̄o amor videt̄ eſſe int̄ oclos ⁊ man⁹ ita vt ſi p̄iculū imineat oclis: ma nus ſe p̄iculo exponūt ictū recipiētes vl' aliud malum qḋ oculi eſſent ſuſcepturi. ocli etiā ceteroꝝ mēbroꝝ ma la deflēt. ⁊ ſe q̄ſi negligētes cetamēbra reſpiciūt cū ſe ip̄os nō videāt. In q̄ nobiſ oñdit̄ vehemēs amor q̄ de beret eē int̄ clericos ⁊ lai=cos. laici enī deberent eos amare tāq̄ oclos ſuos. cle rici v̄o deberēt laicis p̄icu la eoꝝ oſtēdere ⁊ mala eoꝝ deflere. ¶ Rectitudo eti am corpis humani monet nos ad rectitudinē animi. Ber. Querē ⁊ ſape q̄ ſunt ſup terrā curuitas aīe eſt

meditari ac deſiderare q̄ ſurſū ſūt rectitudo.iō illuʒ rectū corde dixerī q̄ recte in oīb⁹ ſētiat: ⁊ a recto qđ ſenſerit: ī nullo diſſentiat. Quid indecenti⁹ q̄ recto corꝑe curuū gerē animuʒ. ait Ber. ꝑuerſa res ⁊ feda q̄ debuit nutriri ī croceis hercre luto tāq̄ vna de ſuibus amplexariq̄ꝫ ſtercora. erubeſce aīa mea diuinā in pecorinā mutaſſe ſilitudinē.erubeſce volutari in ceno q̄ de celo es.Idē loquēſ in ꝑſona corꝑis ad aīaʒ ſic ait.De meā quā ob tui ḡtiā accepi retinēte ⁊ reſeruāte ꝑrogatiuā.tu quō nō ꝯfūderis amiſiſſe tuā. cur tuā in te cōditor intuet' oblitā ſilitudinē cū tuā in me tibi ꝯſeruet aſſidue:q: reꝑſentet indigne hūanū corpus inhabitas:brutus ⁊ beſtialis ſpiritus.

¶Dñica.iii.in aduentu dñi ſermo.vi. A

Sic nos exiſtīet hō: vt miſtros chri.⁊c. ad cor.iiii.Quilibet chriſtian⁹ miſter chriſti eſt.vel ſeruus ſi re et nomine ē chriſtian⁹. Hoc videt' ſonare hoc nomē chriſtian⁹ xp̄i ſeru⁹. ⁊ iō oportet eū ſollicitū eē ne ſit ſeruus ītutilis ocio torpendo vł īnfidelis. Furtiū qđ chriſto dʒ alíí ſoluēdo.ſʒ poti⁹ bon⁹ ⁊ fidelis ei ḡtū ſeruitiū exhibendo vt mereat' a xp̄o audire in futuro illud mat.xxv. euge ſ̄ue bone et fidelis ⁊c. B Circa pmū nō q̄ ſola inutilitaſ miſtrox xp̄i ſufficit irā ei⁹ ꝓmereri iuxta illō ꝓuer.xiiii.Iracūdiā ei⁹ ītutilis ſuſtīebit. itē maledictionē dei habēt tales ſup caput ſuū. iuxta illud Mat.xxi.de maledictōne ficulnee nō faciētis fructū.itē merent' mortē tpalē et eternā.De primo habes luce.xiii. De ficulnea fructū non ferente ſuccide illam. vt quid etiā terram occupat. De ſecūdo matt.xxv. ⁊ inutilē ſeruū ꝓiicite in tenebras exteriores: illic erit flet⁹ ⁊ ſtridor dētiū.

De vtroqȝ mat.iij. ꝛ.v. oīs
arboꝛ q̄ nō facit fructū bo
nū excidet ꝛ ī ignē mittet.
Si vis dilatare iſtā materi
am reſpice in tractatu de
vitiis in capitulo de ocio.
¶ Circa ſecūdum nota ꝙ
tria genera hoīm ſūt q̄ ſer
uitiū qđ chriſto debēt alij
ſoluūt. Quđ ſerui infideles
ſūnt triplices. pmi ſūt volu
ptuoſi de qbus legit ad ro.
vlti. hi chriſto nō ſeruiūt ſȝ
vētri ſuo. Ad phil.iij. Quo
rū de⁹ vēter ē ꝛc. Ipſi fece
rūt de vētre ſuo deū ſuū. ſȝ
ignis īfernalis deſtruet eū
pa.coꝝ.vi. eſca vētri ꝛ vent
eſcis. de⁹ aūt hūc ꝛ has de
ſtruet. Secūdi ſūt ambitio
ſi q̄ ſuitiū qđ deberēt chri
ſto ſoluē in paupib⁹: poti⁹
volūt ſoluē canib⁹ ſcȝ de-
tractoꝛib⁹ ne moꝛdeāt eos
vel ad lrāȝ canib⁹. ſicut pa
tet in illis q̄ vacāt venatōi.
Tales xō nō attēdūt illud
qđ dixit dñs mat.xv. nō eſt
bonū ſumere panē filioꝝ ꝛ
mittere canib⁹. De tali le-
git oſee.xij. effraym paſcit
ventrē ꝛc. ꝛ ſubdit. et oleū
in egyptū ferebat. Oleum
miſeđie fert in egyptū qui
eā dat filiis diaboli vñ de-
bui t facē elemoſinas filiis
dei. De aplo legit ad ro.xv
ꝙ elemoſinas tulerit ī hie
ruſalē. Sȝ tales ecōtrario
auferūt eas illis de hierl̄ȝ
et dāt eis q̄ ſūt de egypto.
Subtrahūt oꝛi ei⁹ in pau-
perib⁹ qđ canib⁹ ꝛ poꝛcis
dāt. filios etiā diaboli dila
cerāt inuitando vt de ſuo
accipiāt. Filij ergo dī poſt
lōgas pces aliquid pñt ex-
toꝛq̄re ab eis. deo ſunt aua
ri: diabolo ꝓdigi. Multi ſꝫ
qui ſi facerēt ꝑ deo qđ fa-
ciūt ꝑ mūdo: largioꝛes ele
moſinarij eſſent ꝙ beatus
martin⁹. Cū eñi ipſe dimi-
diū palliū pro deo dederit:
ipſi ꝑ mūdo totum palliū ꝛ
alias veſtes expēdūt. Ter
cij ſunt cupidi ꝛ auari q̄ ſer
uitiū qđ chriſto debent ter
re impendūt q̄s ydolatras
eſſe cōſtat ex illo verbo ad
ephe.v. Auaricia eſt ydo-
loꝝ ſeruit⁹ vbi dicit gloſa:

guari de⁹ eſt nūmus. et ex eo qđ dicit gloſa ſup illud matthei. Nō poteſtis deo ſeruire ⁊ mām̄one. Mām̄ona eſt ſyra lingua diuitie q̄bus ſeruire: deū negare ē. Tales corde terrā adorāt et quaſi deificāt quā tñ inceſſanter pedib⁹ cōculcāt. hoc enī ab hoīe colit̄ qđ p̄ ceteris diligit. vt dicit gloſa. Aug. ſup illud ad ph̄.iij. q̄ꝝ de⁹ vēter eſt. ⁋ Circa terciū nota q̄ triplici ratione chriſto debem⁹ adherere ad ſeruiēdū ei. Prio: q: nulli ſeruit̄ iuſti⁹. Secūdo q: nulli vtili⁹. Tercō q: nulli honeſti⁹. Primo q: ad hoc de nihilo nos fecit vt ei ſeruiam⁹. vñ niſi hoc faciam⁹ digni ſum⁹. ad nihilū redigi Secūdo q: ipſe nobis ſeruiuit lu.xxij. Ego in medio vr̄m ſum quaſi q̄ miniſtrat. et attēde modū ſeruiēdi. Seruiuit enī i hu miliſſimo officio ſcȝ in pedū abiutione. de q̄ ioh̄.xiij. Seruiuit etiā nobis p̄cioſiſſimo ſeruitō dū ſeip̄m expēdit ſeruitio noſtro. Ber. bon⁹ miniſter qui carnē ſuam in cibū: ſanguinē in potū: aīam miniſtrauit i p̄ciū Idē cui iuſti⁹ ſeruiēdū q̄ ei qui ſi nō moreret̄ nō viuerē. Juſte ſibi vēdicat vitaȝ meā q̄ ꝓ mea: poſuit ſuam. Nō refugias ergo ſeruitium eius quātūcunq̄ hūile ne timeas facere expertis in ſeruitio ei⁹ q̄ ſeip̄m expēdit in ſeruitō tuo. Dicas ḡ cū Bernard. Duo munita habes domine ieſu ſcȝ corpus ⁊ aīam. hec digne tibi offerre merear cum vidua muliere. ⁋ Tercio quia angelis ſuis ip̄e mandauit vt nobis miniſtrēt. vnđ ad heb̄.i. nōne oēs āminiſtratorij ſunt ſpūs in miniſterium miſſi ſunt ꝓpter eos q̄ hereditatē capiūt ſalutis. Angelis ſuis mādauit de te ⁊c̄.ps̄.xc. Circa qđ xp̄ū nō ſis ingrat⁹. de tāto beneficio diligēter attēde quis mādauit quē de⁹ ⁊ quibus et quē angelis. et de q̄ quē de putredine ⁊ verme ⁊ q̄d

ſcȝ vt cuſtodiāt te nō tm̄ ī vno loco ſed in oībus viis tuis: nō vno die ⁊ anno: ſed a natiuitate vſq; in finē vite. Si ꝓ hoc beneficio ſeruiret hō toto tp̄e vite ſue: nō eſſet hoc nimis. Quarto qꝛ ip̄e miniſtratur⁹ ē nobis. lu. xij. et trāſiēs miſtrabit eis. Si aliquis mille annis miniſtrabit ei: vt vnica hora miniſtraret ſibi in celo nō eſſet hoc nimis: et tm̄ ꝓ ſingulis horis qb⁹ ei debito mō miniſtrabim⁹: ſi in bono pſeuerem⁹: miniſtrabit ip̄e nobis plus q̄ cētū mille annoꝝ. hec miniſtratio eſt faciei ei⁹ oſtēſio. De quo in pſ̄. xvi. Satiabor cū apparuerit gl'ia tua. ⁊ iteꝝ pſ̄. xxxv. de torrente voluptatis tue potabis eos. B Nulli etiā vtili⁹ ſeruiē cuȝ ſeruiētib⁹ ſibi regnū largiatur eternū. vn̄ cātat eccl'ia Ecce aduenit dn̄ator dn̄s: et regnū in manu ei⁹. intellige ad dandū. Mira cecitas hoīm qui illis tāta diligētia ſeruiūt cū quib⁹ nec villā nec caſtrū lucrari poſſunt. creatori vero ſuo nec ꝓ regno ⁊ tali regno ſeruire voluīt. Nulli etiā honeſtius ſeruiē: cū ei ſeruire regnare ſit. Preterea honeſtiſſimū ſeruitiū eſt qḋ requirit vt eſt mūdare ſe. iuxta illḋ. hec eſt volūtas dei ſanctificatio noſtra. pa ad theſ. iiij. floribꝰ ſe ornare virtutū. et ſimilia. hic potes deſcendere ad ſingula vitia ⁊ virtutes ⁊c̄.

¶ Itē ali⁹ ſmo de eodē verbo. .viij. A.

Sic vos exiſtiet hō: vt miſtros xp̄i cū q̄libet xp̄ian⁹ miſt er xp̄i ſit: ⁊ ꝓ miniſterio ſuo ſi debito mō fiat regnū celoꝝ ſmūeraō⁹ ſit. Si vo ñ fiat debito mō: īfernali patibulo affligēd⁹ ē. valde ſollicit⁹ dȝ eē q̄ ſic xp̄o ſeruiat vt xp̄s ei⁹ ſuttiū grū hēat. ſi cū tāto labore ⁊ ſollicitudine addiſcit aliq̄s artē aliquā ex q̄ debet lucrari victum ſuuȝ cū q̄nta ſollicitudīe dȝ addiſcere miſteriū. circa qḋ

pōt accidere vel tm̄ pıculū vel tm̄ lucrū. Neceſſe autē habet duo cognoſcē ꝗlibȝ xpian⁹ q̄lē velit eē chriſt⁹ vt debito mō ſeruiat ei ſcȝ qualē velit eſſe miſtrū ſuū: et q̄lis velit ſibi miſtrari. ꝑ mū xͦ docet ipē chriſtus. Joh.xij. ꝗ mihi miſtrat me ſequat̄. Siſitudo moꝝ dilectionē reqrit eccſi.xiij. Oē aïal diligit ſilē ſibi.ſic ⁊ omnis hō ꝓximū ſuū. Jdeo familiari amore dilexit chriſtus iohēȝ euāgeliſtā quia xͦgo erat ſicut ⁊ ipē. vnde iohis vlt̄. vocat̄ diſcipulus quē diligebat ieſus. Bern. Beat⁹ ē dñe ieſu chriſte ꝗ te hoīem inter hoīes ↄuerſantē diligent̄ obſernās ꝓ virib⁹ ſe pbȝ imitatorē tui. Si aūt vis ſcire magis ſpecialit̄ q̄les xp̄s velit miniſtros ſuos eē. ℞ Sex ſūt ꝗ ipē reqrit in eis. pmū ē intelligētia vel prudētia. prouerb. xiiij. accept⁹ eſt regi miniſter intelligēs iracūdiam ei⁹ inutilis ſuſtinebit qn̄ debuit dicere. Non intelligēs dixit inutilis. Nō ītelligentē eni miniſtrū chriſtus inutilē reputat. Jdeo quilibet chriſtian⁹ amoreȝ debet habere ad ſapiētiā ⁊ diſcretionē ⁊ addiſcere eā qn̄ pōt. Nō credo ꝙ aliqs regū vel pncipū velit habere miniſtrū cecū. Sed neqꝫ chriſt⁹. iſaie.xlij. Quis cecus niſi ſeru⁹ me⁹. Cec⁹ eſt qui nō intelligit. Secūdū ē mūdicia mētis ⁊ corporis: et ſpecialit̄ ꝗ ad pctm̄ carnis et iſta mūdicia eſt prim⁹ effectus intelligētie. Jac.iij. Que deſurſum ē ſapientia primū quidē pudica ē. ſecūdū pudicū faciēs. Job. 28. Ecce timor dñi eſt ſapientia ⁊ recedere a malo. Intelligētia. Si qs bene ītelligeret quāta eſt immundicia pcti: ipē eq̄ cito ſaltarȝ in latrinā vnā ſicut poneret ſe in vno peccato mortali ⁊ eque deſideraret exire de peccato mortali ac ſi eſſet in latrina vna. quam mundiciā querat domin⁹ in miniſtris. habes cāti.ij.

dilect⁹ me⁹ mihi ⁊ ego illi q̄ paſcit int lilia. Jpa mundicia miſtrātis q̄dā ei⁹ refectio eſt. Jn pš.xvij. Sécūdum puritatem manuum mearum retribuet michi. Jtē ambulās in via immaculata hic mihi miſtrabat. Mūdicia vero iſta maxime ab eo reqrit in miniſtris ecclie. Vñ aug⁹. Melius eſt ſpūalia penitus omitti: q̄ĩ ipure tractari vel tāgi. Jn eccliaſticis officijs dñs nō frequētiā multoꝝ probat: ſʒ deuotionē aĩoꝝ. ¶ Tercium eſt humilitas vniuerſaliter ptinet ad miniſtrū eē humilē: cū miniſter dicat q̄ſi minor ſtatu Sed p̄cipue ad illos miniſtros quoꝝ do minus humilis qualis fuit chriſtus. Matth.x. Non eſt diſcipul⁹ ſup mgr̄m: nec ſuus ſup dñm ſuū. Math.xi Diſcite a me q̄ꝛ mitis ſū et humilis corde. ⁊ Luce.xxij Qui maior eſt in vobis fiat ſicut minor. Quartū eſt patiētia. vñ.ij. Cor.vi. Jn omnib⁹ exhibeam⁹ noſmet ipos ſicut dei miniſtros in multa patiētia. Nō admittit dñs ad mēſam ſuā celeſtē aliquē qui adultus ſit. quin probet eū de patiētia Eccī.ij. Jn humilitate tua patiētiā habe. q̄m in igne probatur aurū ⁊ argentū. hoīes vero receptibiles in camino humilitatis. Quītū eſt fidelitas. eccī.xxxiij. Si eſt ſeruus fidelꝭ ſit tibi quaſi aĩa tua. ⁊ math.xxiiij Quis putas eſt fidelis ſeruus et prudēs ⁊c. ſm Ber. Prudēs ē qui intelligit. fidelis qui diligit Fidelitas tū placet deo in miniſtris ſuis q̄ꝛ ei ſpecialiꝭ reddit mercedē eternā dicēs. mathei.xxv. Q̄ꝛ ſuper pauca fuiſti fidelꝭ ſupra multa te conſtituā. ¶ Sextū ē velocitas vꝭ ſtrēnuitas. vñ pū. xxij. vidiſti viꝝ velocem in ope ſuo: corā regib⁹ ſtabit nec erit āte ignobiles: ecōtrario piger ſolet eſſe oneroſus hoīb⁹: ⁊ libēter expediūt ſe hoīes a pigro. vnd eccli.xxij. Jn lapide luteo

lapidabit piger.i. cõuitõsa obiurgatiõe: ⁊ oẽs loquun tur sup̱ aspnationẽ ipius. De stercore boũ lapidabit piger.⁊ oĩs q̄ tetigerit eũ: excutiet man⁹. E Que aũt velit sibi christus mini strari docet petri.ij. caũ.i. dicẽs. Ministrate ĩ fide ve stra virtutẽ: in virtute aũt sciẽtiã:in sciẽtia aũt absti nẽtiã: in abstinẽtia patien tiã:in patiẽtia aũt pietatẽ: In pietate aũt amorẽ frni tatis:in amore fraternitatis charitatẽ. In fide p̄mo de cet ministrare: sine qua im possibile est placere deo q͛ si aliquis faceret tot bona opa:sine fide q̄t facit tot⁹ mũd⁹:nõ ꝑpter hoc habe ret regnũ celoꝝ. Mai⁹ ius haberet aliquis ĩ regno ce lorũ ꝑ vno ope qd̀ faceret in vera fide q̄̄ haberet pro oĩb⁹ bonis opib⁹ q̄ facẽ posset extra fidẽ. Aug. Bo na opa ante fidẽ inania sũt Ista enĩ mihi vident esse magna virt⁹ et cursus ce lerrim⁹ ꝑpter viã. Fides ostẽdit homini duo q̄ solẽt querere qui volunt alicui dño fuire scȝ qual' sit dñs et qualiter remuneret ser uiẽtes circa ipȝ dñm. Fides ostẽdit nobis tria scȝ eius oĩpotẽtiam quã pctõres nõ possunt effugere: ⁊ q̄ bo nis põt abundãtissime re tribuere: ⁊ summã ei⁹ sapi entiã: cui nihil possum⁹ ab scõdere: corã qua facimu quicq̄d fecim⁹. Bern. Ma gna nobis est si dissimula re nõ velim⁹ indicta ꝓbi tatis necessitas: cũ agam⁹ oĩa ante oculos iudicis: cũcta cernẽtis. F Osten dit etiã summã bonitatem ei⁹ q͛ summe odit mala: vñ summe vult punire ea. ⁊ sũ me diligit bonos ⁊ bona e orũ. Vñ studet eos exalta re ⁊ bona eoꝝ remunerare. Item ostẽdit ex vna parte patibulũ infernale paratũ male seruiẽtibus. ⁊ ex alia pte coronaȝ regni celestis bene se habẽtib⁹ in diuino seruitio virtutẽ. Hic possu mus intelligere opa xtuo

ſa que difficile eſt fieri: vult enī dñs eos q̄ ſibi ſeruiūt. et aliq̄d ſibi difficile ſuſtinere ꝓ ei⁹ amore. math.xi. Regnū celoꝝ vim patit: et violēti rapiūt illud circa q̄ð multi ſe male habēt vn̄. Bern. Ignoſce dñe ignoſce: excuſam⁹: tergiuerſamur. ſꝫ nō eſt q̄ ſe abſcōdat a lumine tuo: et ſubdit. Uix eſt aliq̄s qui in his q̄ apud te ſūt experiri velit q̄ poſſit etiam q̄ð prōptiſſime pōt: quādo q̄ ſcd̄m carnē vel ſeculū ſiue timor īpulerit ſiue cupiditas traxerit. In virtute ẏo req̄rit de⁹ ſciētiaꝫ. id ē diſcretionē. Inſipidū eniꝫ omne bonū op⁹ deo: niſi ſale diſcretōnis cōdiat. leu. ij. Quicq̄d ſacrificij obtuleris ſale cōdies. et iteꝝ ad .ro.xij. Rōnabile ſit obſequiū vr̄m. ſapiētia pugnādū eſt cōtra diaboli aſtutiam. Tullius belli noſtri virib⁹ decertare Diſcretō ẏo iſta attēdit in hoc vt hō abſtineat ſe a pctō mortali q̄ð aufert ei valorē bonoꝝ operū. et ideo dicit. In ſciā vero abſtinētiā. pctm̄ ẏo mortale ē quaſi fel in eſcā dñi iuxta illud pſ̄. lxviij. Dederūt in eſcā meā fel. et velud fermētū de quo .i. ad coꝛ.v. Modicū fermēti totā maſſam corrūpit. vnicū mortale oīa bona corrūpit et aufert q̄ hō pōt facere quātū ad meritū vite eterne. De abſtinētia vero iſta legit. eſaie. lviij. Nōne hoc ē magis ieiuniū q̄ð elegi. diſſolue colligationes impietatis. ℌ Nō ſufficit autē a malis culpe abſtinere: niſi et mala pene patiēter tollerent. ideo ſubdit. In abſtinētia aūt patiētiā. Gre. Si dulcia querim⁹ necce eſt vt amara toleremus. Item nō ſolū debemus mala portare que nobis ab aliis inferūtur. ſed etiā mala que ipi ſuſtinēt debem⁹ nobis etiā p̄ cōpaſſionē aſſumere vnde .ij. coꝛ.xi. Quis infirmat et ego nō infirmor. etc. ideo dicit In patiētia vero pietatē. Itē nō ſufficit hā

bere cordis ꝯpaſſionē ſine
opū exhibitiōe:ſi hō facul=
tatē habeat. ideo ſubditur
In pietate fraternitatis a
morē.⁊ hec tāgunt yſa.58.
vbi dicit.Cū effuderis eſu
rienti aīam tuā:⁊ aīam affli
ctā repleueris orietꝰ in te=
nebris lux tua.Nihil adeo
valet adhoc ꝙ dñs miſeri
cors reſpiciat pctōrē:ſicut
pietas cordis ⁊ operis.ſꝫ
qm̄ iſta ſine caritate nō ſuf
ficiūt.iuxta illud.i.cor.xiij
Si diſtribuero ī cibos pau
perū oēs facultates meas
⁊ ſi tradidero corpus meū
ita vt ardeā:caritatē autē
nō habuero nihil mihi pro
deſt.ideo ſubditur.In ho=
nore fraternitatis caritatē.

Ser.viij.de eadē epl'a.

ſ Ic vos exiſtimet hō
vt miniſtros xp̄i.⁊c̄
A Aplus ſe intelligebat
miniſtrū eſſe nō dñm:⁊ mi
niſtrū xp̄i ſe reputari vole
bat.Nō enim erubeſcebat
xp̄o ſeruire:ſicut multi ho
die faciūt:⁊ in his duobus
debet eū imitari quilibꝫ fide
lis.Intelligē debet ꝙ nec
in ſe nec ī ſuis habet domi
niū:ſꝫ tm̄ miniſteriū.Itē ho
norē magnū debet reputa
re ſe eē ſeruū xp̄i ⁊ nō eru=
beſcē ſuitiū eius.luce.ix.q̄
me erubuerit ⁊ ſmōes me
os:hūc filiꝰ hoīs erubeſcet
cū venerit in maieſtate ſua.
Ad primū ꝓbādū pōt vale
re hoc qđ dicit eccl'ia xp̄o.
Tu ſolꝰ altiſſimꝰ.Itē ꝙ to
tiēs in vetēi lege legit.ego
dñs.⁊ multa alia teſtimōia
ſcripture.ſicͭ illud Dañ.iiij
Donec ſcias ꝙ dñetꝰ excel
ſus in regno hominū.⁊c̄.⁊
in pſ̄.lxvij.Qui aſcēdet ſu
ꝑ occaſū dñs nomē illi.Il=
le ſolus ꝑfecte dominiū ha
bet q̄ eadē manu q̄ cuncta
fecit reficere pōt eadē ſi de
fecerit.Preterea ſi hō eſ
ſet dñs alicuiꝰ rei ipe vide
retꝰ dñs ſpūs ſui eē q̄ de eiꝰ
ſubſtātia ē Sꝫ ꝯſtat ꝙ illiꝰ
dñiū ñ habet cū eū mutuo
acceperit.ſap.xv.Qui ſpi=
ritū mutuatꝰ ē hoīs finxit
illos.hoc videtꝰ itellexiſſe
gedeō.iud.viij.cui cū dice=

rex a filiis isrł dñare nři tu et filius tuus. rñdit. nõ dñabor vři. neq dñabit i vos filius meus. sz dñabit dñs. Item videt hoc intellexisse augustus cesar: q cũ imparet toti mũdo. phibuit tñ ne eum dominũ aliqs vocaret. B Quãtũ ãt hoc placeat deo cũ aliqs solũ ministrũ se reputat et nõ in aliq dñm. osñdi põt pmo ex illo vbo prouerb. xiiij. acceptus est regi minister intelligẽs. Intelligẽs inqȝ se tm ministrum esse. Secũdo ex illo verbo mat. v. beati paupes spiritu qm ipoȝ ẽ regnũ celoȝ. Paupes spũ sunt q in oĩbus se gerũt tãqȝ mĩstros: et nõ tanqȝ dños: qȝ est regnũ celoȝ: qȝ tales ↄstituet dñs sup multa. qȝ in paucis eos fideles ĩuenit. mat thi. xxv. hi soli pfecti fideles sunt. quõ eni fidelis est q bona sue bone fidei a deo cõmissa pditõne sua facit. Tercio põt idẽ osñdi per hoc qd legit in euangelio. Omis ex vobis q nõ renũciauerit oĩbus q possidet nõ põt meus esse discipulus. omibus que possidet renũciat: q nõ vsurpat sibi dñiũ i aliquo eoȝ q sibi cõmissa sũt. ¶ Notãdũ qȝ qnqȝ sunt q vident ptinere ad eũ q ministrũ se reputat. pmũ ẽ vt de dño suo sollicitus sit nõ de se. hec eni ẽ lex inter dñm et ministrũ vt mĩster sollicitus sit quõ dño suo ad volũtatẽ eius seruiat. Dñs vo sollicitus debet esse quõ mĩstro suo puideat. Mat. vi. Nolite solliciti esse dicẽtes. qd mãducabimus aut bibemus aut q operiemur. et subdit. scit eni pr vr celestis quia his oĩbus indigetis. Precipue nõ debet habere sollicitudinẽ de se: qui sentit se habere bonũ dñm. Sapi. i. sentite de dño in bonitate. Secũdũ est vt quasi de oĩbus redditurus rationẽ expẽdat. etiã de verbo ocioso qd locuti fuerit hoĩes reddituri sũt rationẽ in die iudicij. vt legit mat. xij. et etiam de omi momẽto tẽpis.

Ber. Omñe tps qđ tibi fue
rit impēſum:reqret a te q̄=
lit fuerit expēſū. ¶ Ter
ciū eſt vt in futuꝝ poſt amo
tionē amminiſtratione ſibi
ꝓuideat.iuxta illud lu.xvi.
Facite vobis amicos de
mãmona iniqtatis vt cum
defeceritis recipiāt vos in
eternis tabernacula.Mam
mona ſyra lingua ſignat di
uitias. ¶ Diuitie ḋo iniqta=
tes dicunt̄ q̄ cū ineqlitate
quadā vel abūdātia poſſi=
dent. Quartū eſt vt ſi dñs
abſtulerit ei ea qrū hēbat
miſteriū:ipe ñ offendat̄ vel
indignet̄. ſꝫ dicat cū iob.i.
Dñs dedit dñs abſtulit ſicͭ
dño placuit ita factū ē. ſit
nomē dñi benedictū.Attē
dere debet miniſter: ⁊ onꝰ
et piculū āminiſtratiōis: ⁊
etiā mercedē eternā. quaꝫ
ꝓ ammīſtratōne expectat:
amore igit̄ mercedis pati=
enter āminiſtrationē ſuſti=
neat ꝓpter onꝰ ⁊ piculum
ammīſtratiōis: ipam āmī=
ſtrationē timeat ⁊ eiꝰ abla
tionē ꝓ magna exoneratō

ne habeat. ¶ Quītū ḋo
eſt. vt cū dñs petit in ſuis
paupibꝰ de bonis ſuis: ipe
ſe difficilē ñ exhibeat.mat.
xxv.Amē dico vobis quod
vni ex minimis meis fece=
ritis mihi feceritis. Et vt
verbo vno multa cōprehē=
dā:ad volūtatē dñi ſui non
ad ſuā debet habere reſpe=
ctū miſter: vel in ſeruando
vel in largiēdo bona domi
ſui.Aug. Maledictꝰ eſt di
ſpēſator auarꝰ cui largꝰ eſt
dñs.Circa ḋo eos q̄ erube
ſcūt dño ſeruire:attēde q̄n
ta ſit eoꝝ fatuitas. erube=
ſcūt enī de hoc qđ recte in
cedūt. ⁊ gloriāt̄ de hoc qđ
claudicāt.erubeſcunt ꝙ ei
ſeruiūt:cui ſeruire regna=
re eſt.⁊ gl̄iant̄ ſeruire dia=
bolo.erubeſcūt ſeruire illi:
cui angeli gl̄iant̄ ſeruire. ⁊
nō erubeſcūt ſeruire illi: q̄
ꝓpter indignitatē ſuā ⁊ vi
litatē a dei ſeruitio imppe
tuū ē repulſus ſcꝫ diabolo.
¶ Et nota ꝙ q̄nqꝫ de cau
ſis bonū eſt ſecuire deo.pri
mo qꝛ ille q̄ ſeruit deo: oīa

ei ſeruiūt. iuxta illi hiero. Fideli hoī tot⁹ mūd⁹ diuitiaꝝ ē tot⁹ plane: qz tā pro ſpera ꝙ̄ aduerſa ip⁹ eque oīa ſuiūt ei ꝛ coopant ī bonū. econtrario aūt ille q̄ deo ſuire renuit iuſto dei iudicio reb⁹ viliſſimis fuit: vt dyabolo vel īmūdicie pctī vl īfimis creaturis diuitiis vl delicijs. Scdo qz de⁹ q̄ſi ſtudet ad exaltationem eoꝝ q̄ ſibi ſuiūt. iuxta illō. ps. ix. Annūciate int gētes ſtudia ei⁹ q̄lr xp̄s exaltatur⁹ ſit ſibi ſuiētes: ppēdere potes eximia crucis exaltatōe q̄ ſuiuit xp̄o p breue tēp⁹ et ſatis duro ſuitio. ꝛ ita exaltata eſt ab eo. vnde aug⁹. Crux trāſijt de pēis latronis ad frōtes īpatoꝝ q̄d faciet de⁹ fidelib⁹ ſuis ſi tātū honorē ɔtulit penis ſuis. ꝛc. Tercio qz xp̄s ſibi ſuiētes poti⁹ amicos reputat ꝙ̄ ſuos. iuxta illud ps. lxxxi. Ego dixi dij eſtis ꝛ filij excelſi oēs. īmo reputat eos q̄ſi oī gñe parētele ſibi attinētes. iuxta illud mat. xij. Quicūqꝫ fecerit voluntatē pris mei q̄ ī celꝭ ē: ipe meus frat ꝛ ſoror ꝛ mater eſt In q̄ multū diſſimilꝭ ē diuitib⁹ hui⁹ mūdi. qz ſibi ſuientes nō videt hoīes reputare īmo min⁹ caros videtur habere eos ꝙ̄ iumenta ſua. ¶ Quarto ppter illud verbū dulce qō habet io. xij. vbi ſū ego illic ꝛ miniſter me⁹ erit. Nō ſic faciūt diuites hui⁹ ſcłi: q̄ magnū dedec⁹ ſibi reputāt ſi miniſtri eoꝝ ſedeant cū ipis ad mēſā ſuā. Quīto vo qz ipe redditur⁹ ē vicē ſuiētib⁹ ſibi. cū eni deuerūt a miniſterio ei⁹ ipe eis miniſtrabit. iuxta illud. luce. xij. Et trāſiens miniſtrabit eis. Miniſtrabit inꝙ̄ ſeipm ferculū ſufficientiſſimū tā corpori ꝙ̄ aīe. Sufficiētiſſimū aīe erit ferculū ſm diuinitatē corpori ſcdo humanitatē.

Ser. ix. de eadē epła.

Q Uerit int diſpēſatores vt fidelꝭ qs inueniat. i. coꝝ. iiij. Licet multa cōmēdabilia ſint int diſpē

ſatores: ꝑcipue tñ cõmen=
dabil̃ ẽ ĩ eo fidelitas. vnde
ꝯuer.xxviij. Vir fidel' mul
tũ laudabit̃. ⁊ eccl̃i.xxxiij. ſi
est seru⁹ fidel̃ ſit tibi q̃ſi aĩa
tua: ⁊ ſicut ſapiẽtes huius
mũdi hãc ſpecialit̃ req̃rũt
in ſuis diſpẽſatorib⁹ fideli
tatẽ. ſic etiã ⁊ xp̃s. vñ mat.
xxiiij. Quis putas eſt fidel̃
ſu⁹ ⁊ prudẽs quẽ ꝯſtituit
dñs ſuꝑ familiã ſuã. ⁊c̃. Li
cet duo noĩet dñs q̃ atten=
dẽda ſũt in eo q̃ debet fieri
diſpẽſator. ſcꝫ fidelitatẽ et
ꝓuidẽtiã. fidelitatẽ tñ pre
mittit tanq̃ ꝑcipuã. illi eti
am mercedẽ eſſe reddẽdã
oſtẽdit. mat.xxv. dicẽs. Su
pra pauca fuiſti fidel̃ ſupra
multa te ꝯſtituã. Sed ho=
die rariſſime inuenit̃ in di
ſpẽſatorib⁹ eccl̃ie qđ dñs
req̃rit ꝑcipue in eis. Jam
enĩ q̃rit̃ qualit̃ aliq̃s inter
diſpẽſatores fidel̃ inuenia
tur. In primitiua eccl̃ia in
illo paruo collegio dñi.xi.
fuerũt fideles ⁊ vnic⁹ infi=
del̃: iudas ſcꝫ. et hodie int̃
duodecĩ diſpẽſatores vix ĩ
uenit̃ vn⁹ fidelis. q̃ſi ĩueni
tur hodie vn⁹ fidelis poti=
us inueniũtur duodecĩ in=
de furãtes filiis dei ea que
dãt cognatis ſuis. ꝓu.xxij.
Multi hoĩes miſicordes
vocant̃ vix aũt fidelẽ q̃s in
ueniet? Vocãtur aliq̃ ꝑlati
miſicordes cũ vere ſint cru
deles. quadã enĩ falſa beni
gnitate ꝑmittũt filios ſu=
os ſp̃uales a lupis inferna
lib⁹ deferri: ⁊ nõ clamãt ne
q̃ vnũ verbũ increpatiõis
ꝓferũt. B Nota q̃ tria
ſunt gñá diſpẽſatoꝝ. ⁊ a q̃=
libet illoꝝ req̃rit̃ fidelitas
Primi ſunt prelati. Secũ
di doctores. Tercii q̃ ſunt
in ſtatu ĩferiori. Fidelitas
ꝑtinẽs ad ꝑlatos cõſiſtit ĩ
quinq̃ ſcꝫ. in cuſtodiẽdi di
ligentia. reſiſtẽdi audacia.
paſcẽdi ſolertia. diſtribuẽ=
di diſcretione. puniẽdi mo
deratione Primo triplici
rõne dꝫ eẽ ꝑlat⁹ ſollicit⁹ ad
cuſtodiẽdas aĩas ſibi ꝯmiſ
ſas. Primo q2 ſãguĩe xp̃i
empte ſũt. Si q̃s haberet
de xp̃i veſtib⁹ diligẽt̃ valde
cuſtodiret eas. Si v̾o aliq̃d

haberet de corpe ei⁹ vt ſā guinē vel lachrymā diligē ti⁹ cuſtodiret. Quaſi ḡ de bet cuſtodire aīas q̄s ſan= guini ſuo prepoſuit ꝓ illis ſanguinē ſuū effūdēdo. Se cūdo vo q2 in piculo anīe ſue perciit. aīe ille ſi ex cul pa ſua pereūt. Sm̄.iij.re.xx. Cuſtodi mihi virꝫ iſtū: q̄ ſi lapſus fuerit erit anīa tua ꝓ aīa ei⁹. Et ezech.xxix. ſā guinē ei⁹ de manu ſpecula toris requirā. Tercio vero q2 niſi p̄lat⁹ adduxerit q̄n= tū in ſe fuerit aīas ſibi cō= miſſas ad dn̄z: faciē dei nō videbit. vn̄ geñ.xliij. nō vi= debitis faciē meā niſi fra= trē vr̄m minimū adduxeri tis vobiſcū. Debet ḡ p̄lat⁹ cuſtodire eos q̄ ſibi cōmiſſi ſunt. Sicut ipe cuſtodiret diligēter ſanguinē chriſti i vaſe: et ſicut vitā ꝓpriā cū ſibi mors immineat ex eo= rū pditione. ⁊ ſicut regnuꝫ celoꝝ ne a viſiōe faciei que vtiqꝫ regnū celoꝝ eſt exclu dat: niſi eos ſecū adduxe= rit. Secūdo audacter etiā debet reſiſtere inuadētib⁹ gregē. Job.xxix. cōterebā molas iniq: ⁊ de dētib⁹ illi= us auferebā p̄dā. i. re.xvii. paſcebat ſeru⁹ tu⁹ gregeꝫ patris ſui: ⁊ veniebat leo ⁊ vrſus ⁊ tollebat arietē de medio gregis ⁊ pſequebar eos ⁊ pcutiebā eos. Et ec= cleſiaſtici.vii. Noli fieri iu= dex niſi vtute valeas irrū= pere iniqtates. Bonus pa ſtor ponit aīam ſuā ꝓ oui= bus ſuis. Jo.x. chriſt⁹ ī cru ce ſcapulis ſuis obūbrauit nos ſuſcipiēdo ſup ſe ictuꝫ quē de⁹ pr̄ nobis minabat. Suſtinuit mortē tpalē: vt nos liberaremur a morte eterna. Sic p̄lat⁹ debet ſu= ſtinere etiā mortē tpālē ꝓ grege ſuo ſi op⁹ fuerit. De mercēnario vo ſic legitur. Jo.x. mercēnari⁹ aūt ⁊ qui nō eſt paſtor videt lupū ve= nientē ⁊ dimittit oues ⁊ fu git. ¶ Tercio debet p̄la= tus ſollicit⁹ eſſe ad paſcen= dū ſibi ſubditos. i. pe.v. pa= ſcite eū q̄ in vobis ē gregē dñi. ⁊ ezech.xxxiiii. Ve pa=

ſtorib⁹ iſrael q̄ paſcebãt ſe
metipſos.⁊ ſubditur ibi.q̄d
craſſum erat occidebatis.
gregẽ aũt meũ nõ paſceba
tis.Cũ natura docet aĩa=
lia bruta habere diligẽtiaꝫ
ad ꝓuidẽdũ fetib⁹ ſuis de
cibo.et pagani a lege natu
rali edocti de cibo filiis ſu=
is ꝓuideãt. Patet inexcu
ſabiles eẽ patres ſpũales.
qui nõ credũt ſe teneri ad
ꝓuidẽdũ cibũ ſpũalẽ filiis
ſuis.nec remordet eos con
ſciẽtia ꝙ eos fame pire ꝑ=
mittũt.Nõ attẽdũt ꝙ chri
ſtus carnẽ ſuã ⁊ ſanguineꝫ
cibũ ſpũalẽ facit vt in filiis
ſuis vita ſpũalis ſuſtenteť.
In q̄ dat eis exẽplũ ꝙ ⁊ ꝓ
pria carne ⁊ ꝓpria ſangui
ne deberent eos paſcere ſi
op⁹ eſſet anteq̄ ſpũalis vi
ta ĩ eis deperiret.Nec mi=
nor eſt virtus q̄ querere
parta tueri. Sicut chriſt⁹
ſeipm̄ expẽdit pro vita re
paranda ſpũali. Sic ſeipſo
ſpũali cibo in ſacramẽto al
taris vult eã cõſeruare.vñ
Jo.vi.panis quẽ ego dabo
vobis caro mea eſt ꝓ mun
di vita. Quarto debet eſſe
ꝓlat⁹ diſcret⁹.i.diſtribuen
do patrimoniũ chriſti vel
etiã miſteria eccľie nõ de=
bet dare ꝓpriis cognatis:
q̄ vult chriſt⁹ dari filiis ſu
is. Deuť.i. Date ex vobis
viros ſapiẽtes ⁊ gnaros q̄
rũ ꝯuerſatõ ſit ꝓbata: ĩ tri
bub⁹ meis ponã eos princi
pes.Quĩto debet eſſe ꝓla=
tus diſcret⁹ in moderatiõ
ne pene.vñ eſaie.xxviij.po=
nã in põdere iudiciũ et iu=
ſticiã in mẽſura cõtra illos
qui ĩ hoc infideliť ſe habẽt
Diciť amos.v.cõuertitis ĩ
abſinthiũ iudiciũ ⁊ iuſticiã
in terra relinquẽtis.et eze
chie.xxxiiij.laterib⁹ ⁊ hũe
ris impingebatis ⁊ corni=
bus veſtris vẽtilabitis oĩa
infirma pecora. De mode=
ratiõe ĩ puniendo dat gre=
goř.regulam dicẽs. Siue
plectẽdo ſiue parcẽdo hoc
ſolũ bene agiť: vt vita hoĩs
corrigať. Sene.in libro de
clemẽtia. Tã oĩb⁹ ignoſcẽ
crudelitas ẽ q̄ nulli modũ

tenere debem⁹. Sed q: dif ficile tēpamentu3 est quie q̄d plꝰ equo ē inuētū ī ptē hūaniorē preponderat: sūt q̄ dicūt qñ aliq̄s peccauit bonū est cū talis sic fecerit vt sicē meruit puniatᷣ: volē tes reddere vnicuiq3 quod meruerit cū potiꝰ illud de bēt dicere. Sic infirmatᷣ ta lis sic curetᷣ: sic cecidit sic releuetᷣ sic depaupatꝰ ē sic recupetᷣ. Si tales poſſēt fa cere qđ intendūt: ad quid teneret dñs vniūsale iudi ciū si vnicuiq3 eēt redditu3 scđm meritū suū: potiꝰ po ſiti sūt p̄lati vt īfirmis ſint adiutores salutis q̄ vt red dāt eis scđm merita eoru3 cū ipi nō poſſēt eis redde re mercede3 dē bonis que agūt. ad q̄d ita sciūt sume re vindictā de malis q̄ faci unt. ¶ Sequitᷣ quidē de fidelitate doctoꝝ q̄ in quin q3 cōſiſtit sc3 in doctorum apertione in breui tractio ne: in sentēciarū pondere. in loquēdi dulcedine vel su auitate. in traditionū vtili tate. de primo sc3 doctorū aptōne legitᷣ. i. cor. xiiij. Si icertā vocē det tuba q̄s se prepabit ad pugnā? Sūt q̄ gladiū ỽbi diuini īuoluūt ⁊ abscōdūt ī decore sermo nis q̄ ꝓculdubio maledicti sūt. Juxta ꝓpha3 dicētem Maledictꝰ q̄ ꝓhibet gladi um suū a sāguine. potiꝰ vi dentᷣ tales vēditores gla dioꝝ q̄ pugnatores q̄ gla dios īuolutos ferūt ī mag na copia ⁊ nūq̄ eos extra hūt vel ex eis pcutiūt et ta les pro vili fauore hominū frequēter ſmonē dñi ven dūt. Secūdo breuiloquus debet eē doctor q̄ oĩe su ꝑuacuu3 de pectore pleno manat vñ. ysa. x. Uerbum abreuiatū fecit dñs super terrā. littera nr̄a sic. Cōsu matōnē ⁊ abreuiatōnē dñs deꝰ exercituū faciet. Si do minꝰ abreuiauit ỽbū suu3 vt poſſ3 cōprehēdi ab omni bus q̄to magis nos debe mꝰ abreuiare ỽba nostra. Tertō de sētētiaꝝ pōdere legitᷣ. nu. xviij. Dedi vobis

medullā frumenti et ordei
Nō debʒ eē doctrina ī ſol' vb
bis q̄ ſiliq̄s porcoꝝ ſit ſiſis
lu.xv: d filio ꝓdigo q̄ paſce
baẗ ſiliq̄s porcoꝝ. et ē ſiliq̄
gen⁹ legumīs ſonori ⁊ ven
trē magis follib⁹ onerat q̄
reficiat. ſic dic̄ ibi glo. inťl.
vn̄ ſigt doctrinā q̄ in ſolis
vb ē. q̄rto debēt doctores
loq̄ dulciť ⁊ q̄i ex cōpaſſiōe.
greg. ſup illō ezech. iij. Se
di merēs iuxta eos. ille ſer
mo libēť audiť: q̄ ex ꝯpaſſio
ne ꝓferť. ⁊ i eodē ſup illō.
deuoraui libꝝ ⁊ fact⁹ eſt q̄ſi
mel. Jlli ſoli de dō loq̄ ſua=
uiter nouerīt q̄ eū totis vi=
ſcerib⁹ amare didicerīt. ꝓ
uer. xvi. q̄ ſapiēs ē corde ap
pellabiť prudēs: ⁊ q̄ dulcis
eloq̄o maiora reperiet. ℭ
Quīto dʒ tradē vtilia. de
hoc legiť ad ephe. iiij. Oīs
ſmo mal⁹ de ore vr̄o n̄ ꝓce
dat. ſʒ ſi q̄s bon⁹ ē ad edifi=
catione fidei q̄ det grāʒ au
dieťib⁹. poti⁹ dn̄t q̄rē vtilia
q̄ ſōtilia ⁊ apta q̄ alta. ꝓu.
xv. ſmo oportun⁹ optim⁹ ē
Fidelitas vbo ei⁹ q̄ ē in ſta

tu inferiori ſiľr pōt attēdi
circa q̄nq̄. pmū eſt vt ipſe
bona ſibi cōmiſſa n̄ diſſipet
Secūdū vt ea ſtudioſe mľ=
tiplicet. Terciū vt dn̄ʒ pte
lucri q̄ ad eū ptinet nō de=
fraudet. q̄rtū vt bona ſibi
ad diſpēſandū cōmiſſa ꝓdi
tioſe ſua nō faciat. q̄ntū vt
caſtrū ſue bone fidei cōmiſ
ſū hoſti dn̄i nō tradat. De
pmo legiť lu. xvi. ⁊ hic diffa
mat⁹ ē apud ipm eo q̄ diſſi
paſſet bona ipi⁹. ⁊ iſai. xiiij.
tu eni ťrā tuā diſpdidiſti.
Tripľr āt fit diſſipatō iſta.
prim⁹ mod⁹ eſt q̄ſi aliquis
ſe et ſua que debuit expen
dere ad dei honorē et aīe
ſue vtilitatē expēdit in dei
contumeliā et dānationeʒ
anime ſue. Sicut accidit ī
eis qui vitam ſuam in ſer=
uitio diaboli conſumunt.
contra illud prouerbiorum
quinto. Ne des alienis ho
norē tuum: et annos tuos
crudeli. Jtē in illis qui ſer
uos diaboli inſtātiſſime in
uitāt. Filiis vo dei duriſſi
mos ſe exhibent. Diuites

dilaniant vt de bonis ſuis
accipiāt. pauperes xp̄o vix
pñt aliq̄d ab eis obtinere.
Secūd⁹ mod⁹ ē qn̄ aliquis
ab ope incepto deſiſtit an=
teq̄ cōſummauerit. vñ pro
uerb.xv. Qui mollis ē ⁊ diſ
ſolut⁹ in ope ſuo frater eſt
opa ſua diſſipātis. Mollis
eſt q̄ cedit duri. Diſſolut⁹ q̄
nullo amore vel deſiderio
ad opus ligatus eſt. ⁊ talis
opm ſuoꝝ diſſipator repu=
tat. Terci⁹ mod⁹ eſt qn̄ ali
quis qd̄ xp̄o edificat: exē=
plo deſtruit. Vñ eccl.xxxiiij
vn⁹ edificās ⁊ alter deſtru
ens: qd̄ prodeſt illis niſi la=
bor. ¶ Circa ſecūdū no=
tādū eſt q̄ circa multipli=
cationē triplex pōt eſſe infi
delitas, p̄ma ē cū pecunia
dñi abſcōdit. vñ matt.xxv.
rep̄hēdit ſeru⁹ malus ⁊ pi
ger q̄ pecuniā dñi ſui abſcō
derat. Secūda ē cū pecūia
dñi in mercib⁹ q̄ minoris
lucri ſunt ponit. hec infide
litas ē in illis q̄ legē dñi p
quam aīas lucrari poſſēt
relinquūt, ⁊ alias ſciētias
per q̄s lucrant tpalia addi
ſcūt. Nūquid infidelis eſſ
nūci⁹ alicui⁹ mercatoris q̄
dño ſuo emere poſſ ſcarle
tū eodē p̄cio q̄ emit burel=
lū ſi illud nō emeret. Ter=
cia infidelitas eſt in eis q̄
merces dñi vēdūt vbi mi=
nus vēdibiles ſūt. ſicut ac=
cidit in his q̄ pariſi⁹ docēt:
vbi doctrina eoꝝ vix audit.
⁊ alibi nolūt docere vbi do
ctrina eoꝝ cara haberetur
¶ Circa terciū notādū eſt
q̄ lucrū bonoꝝ opm ī tres
partes diuidit. p̄ma ps eſt
gloria q̄ ad deū ptinet. iu=
xta illud apl̄i.i.thi.i. ſoli deo
honor ⁊ gl̄ia. Secūda ps ē
exēplū bonū qd̄ ptinet ad
pximū. Mat.v. luceāt opa
vr̄a corā hoīb⁹. Tercia ps
eſt vtilitas mercedis q̄ pti
net ad eū q̄ bona opa facit
Deū ꝗ defraudat pte ſua
lucri q̄ gl̄iam q̄rit de ſuis
bonis opib⁹. Ber. Fidelis
reuera famul⁹ es ſi de mul
ta gl̄ia dñi tui: ⁊ ſi nō exeū
te a te. tñ trāſeūte p te. ni=
hil manib⁹ tuis adherē cō

tingat. ¶ Circa quartũ de illis q̃ bona ſibi cõmiſſa ꝓditioſe ſua faciũt. cer tũ eſt ꝙ cũ infideliter ſe habeãt. ĩ paucis ipſi nõ ↄſtituenꝭ ſꝫ multa. vñ luc. xvi. ſi in alieno fideles nõ fuiſtis: qđ veſtrũ eſt dabit vobis. alienũ vocat bonũ trãſitoriũ: nrꝫ vero eternũ. et ibidẽ. Qui fidelis eſt in minimo: et in maiori fidelis ẽ. ⁊ q̃ in modico iniquus ẽ: ⁊ in maiori iniquus eſt. Qđ bona commiſſa ſint nobis ita ꝙ in illis habeam⁹ miſteriũ ⁊ nõ vere dñium: oſtẽſum ẽ in illo ſermone Sic vos exiſtimet hõ vt miſtros chriſti. ſcia dñica aduẽt⁹. S Circa q̃ntũ notãdũ eſt ꝙ velut caſtrũ nrẽ boue fidei cõmiſſum eſt corp⁹ nrm vel aĩa nrã. vulgariꝭ dicíꝭ ꝙ bonũ caſtrũ cuſtodit qui corpus ſuum cuſtodit. Sed meli⁹ caſtrũ cuſtodit qui aĩam ſuã cuſtodit. hoc caſtrũ corporis diabol⁹ ſibi reddi q̃rit: cũ pctm̃ carnis ſuggerit. caſtrũ xo aĩe ſibi reddi querit: qñ pctã ſpũalia ſuggerit. qñ xo ſuggeſtiõi ei⁹ cõſentim⁹ caſtrum nobis a deo cõmiſſum hoſti ei⁹ tan q̃ ꝓditores tradim⁹ ⁊ valde infideles ſum⁹: p̃cipue ſi nõ p̃mittamus nũciũ ad dñm nrm ꝓ ſuccurſu cum ipſe poſſit nobis ſubuenire et etiã velit. Nõ enim vult nos exheredari. i. cor. x. Fidelis de⁹ qui nõ patieꝭ vos tẽtari ſupra id qđ poteſtis Nũci⁹ q̃ ad deũ mittiꝭ in tẽtatiõe eſt orõ vnđ ſupra id ps. lxxxvij. intret in cõſpectu tuo orõ mea. Dicit gloſa ibi magna virt⁹ orõnis oſtendiꝭ q̃ q̃ſi quedã pſona ad deũ intrat ⁊ illuc mãdatũ pagit: quo caro puenire nequit. Inexcuſabilis ẽ q̃ pri⁹ caſtrũ ſuũ reddit q̃ ꝓ ſuccurſu miſerit vel qui nõ expectat ſuccurſum ꝓ quo miſit. Referꝭ de q̃dã qui de pctõ luxurie tẽtabaꝭ qđ cũ tñ inualuiſſꝫ tẽtatõ ꝙ ampli⁹ ñ poterat reſiſtẽ: ipſe ꝓſtrauit ſe ante crucifixum dicẽs. hoc modicũ fre

dñe habebā q te nō poſſuȝ
ampli⁹ tenere eā reddo ti=
bi eā. Salutatōib⁹ btē ma=
rie fugādus ē diabol⁹. Sic
refert de quadaȝ iuuēcula
q̄ cū receſſiſſet a quodā iu=
uene quē diligebat ⁊ iuue=
nis mltis p̄cib⁹ tēptaſſet
flectere ⁊ nō potuiſſet dia=
bol⁹ ī forma iuuenis ince=
pit eā tēptare quē p̄mo nō
agnouit iuuēcula ſȝ poſt ꝓ
pēdit: non poterat tñ ſe ex
pedire a diabolo nec vale=
bant ſibi mlta cōſilia q̄ ſibi
data fuerāt: ſed ad vltimū
dictū fuit ſibi ꝙ ſi diabol⁹
ad eā veniret: flexis geni=
bus alte diceret: Aue ma=
ria qđ cū feciſſȝ ita fuit cō
fuſ⁹ diabol⁹ quaſi de claua
vna ī frōte ꝑcuſſ⁹ fuiſſet ⁊
ait diabolus. Intret in bu=
cā illi⁹ qui te hͦ docuit.

¶ Dñica iiij. aduent⁹ Sermo. x. A

G Audete in dño ſemꝑ
iteꝝ dico gaudete mo
deſtia vr̄a nota ſit oīb⁹ hoī
bus phil. vlt. Eccl'ia ſicī fe
ſto natalis recolit ortū filij
dei ī mūdo iſto. ſic ī tꝑe iſto
repn̄tat tp⁹ añ natiuitatē
ſaluatoris et oſtēdit mag=
na dſideria q̄ hebāt antiq
pres qb⁹ ſaluator erat pro
miſſ⁹ de ei⁹ aduētu ꝙ ideo
facit eccl'ia vt fideles gau=
deāt ⁊ regratient de bñfi=
tio iā accepto ꝓut videret
magnitudinē deſiderij pre
ceſſiſſe ī antiquo de bñfitō
ꝓmiſſo pauci ſūt hodie qui
hoc recogitēt Bern. Ardo
rē deſiderij patrū ſuſpirā=
tiū xp̄i in carne p̄ſētiā fre=
quētiſſime cogitās cōfun=
dor et conpūgor ī memet
ipſo ⁊ nūc vix cōtineo lacri
mas tātū pudȝ tēporis tor
poriſq; miſerabiliū tempo
rum hoꝝ. cui namq; noſtrū
tātū ingerat gaudiū hui⁹
gr̄e exhibitō q̄tū accende
rāt veterib⁹ ſctīs deſideri
um ꝓmiſſiōis. Ido ad gau
dēdū monet eccl'ia dicens
gaudete in dño ⁊c. Et no=
tādū ꝙ vir iuſt⁹. q̄druplici
ter debet gaudere in dño.
p̄io de hoc ꝙ ē de tā bonō
dño in ps. cxviij. Btūs po

pul⁹ cui⁹ dñs de⁹ ei⁹. Item
pſ.clxvij. laudate dñm q̄r
bon⁹ dñs. ad bonitatē Xo
hui⁹ dñi p̄mo facit hoc q̄d
ip̄e benigniſſim⁹ p̄ceptor
iubēs honeſta leuia ⁊ faciē
ti vtilia. mat. xi. Iugū enī
meū ſuaue ē ⁊ on⁹. ⁊c. i. io.
v. ⁊ mādata ei⁹ grauia nō
ſūt. B Scd̄o facit ad bo
nitatē ei⁹ q̄ ip̄e ē potētiſ=
ſim⁹ pulſor ⁊ ꝓtector. aug.
Nō habet xp̄s vñ alat pau
peres ſuos. pſ. xxvi. Dñs
ꝓtector vite mee a q̄ trepi
dabo. Tercio ē hoc q̄ ip̄e ē
liberaliſſim⁹ retributor: ſ
uitiū modicū regno celeſti
remunerās. gen. xv. Noli
timere abraā ego ꝓtector
tu⁹ ſū ⁊ merces tua magna
nimis. Itē ad bonitatē ei⁹
facit q̄ dñatio ſua p̄na ſit
nō tirānica. iuxta illud ma
la. vlti. Parcā eis ſicut par
cit vir filio ſuo ſeruiēti ſibi
et in debitis q̄d ſit inter iu
ſtū ⁊ impiū: ⁊ int nō ſeruiē
tē deo ⁊ ſeruiētē ei. Ad bōi
tatē etiā dñi facit q̄ ip̄e fa
ctus ē fr̄ nr̄ ⁊ ſoci⁹ p̄ſentis
miſerie exēplo patiētie ſue
ꝯſolās ī miſeria pene miſe
ricors ad liberādū a miſe=
ria culpe. hoc magno deſi=
derio videbat petē ſalomō
cāt. vlti. dicēs. q̄s mihi i det
te frēz meū ſuggētē vbera
m̄ris mee. ⁊ iſa. xlix. lauda=
te celi ⁊ exultet terra. iubi
late mōtes laudem q̄r dñs
ꝯſolat⁹ ē ppl'z ſuū. q̄r. xxxiij
annis vl' circa dignat⁹ ē fa
cere ſocietatē ei ī hac valle
miſerie. Aug. magna ꝯſola
tio mēbris ex capite. Nō
etiā dñs nouit ꝑ expientiā
miſeriā ⁊ paupex miſeret.
hō enī indigēs miſicors ē.
Prouerb. xix. ⁊ ad heb. ij.
dicitur de chriſto q̄ debuit
fratrib⁹ ꝑ oīa aſſimilari vt
miſicors fieret. i. in actu
miſcd̄iam oſtēderet quam
habebat in natura. De bo
nitate h⁹ dñi legit. Soph.
ij. querite dñm oēs māſue
ti terre q̄ iudiciū eſtis opa
ti. q̄rite iuſtū. q̄rite māſue=
tū. Qui in petō mortali ſūt
nō poſſunt hoc mō gaude=
re in domino qui habent

diabolũ dñm qui peſſimus dñs.pceptor puerſiſſimus grauia ⁊ inhoneſta:⁊ faciẽti noxia pcipiẽs.vñ ſap.v Laſſati ſum⁹ in via iniquitatis ⁊ pditiõis: ⁊ ambulauim⁹ vias difficiles dicunt dãnati. Jtẽ diabol⁹ impotẽs eſt ad ptegẽdum ſuos ab eo quẽ ad ei⁹ ſuggeſtionẽ offendũt: qd ptz ex hoc q ſeipz ñ põt ab eo defẽdere. Jdeo iohã.xvi. dicebat dñs q ſpũs ſanct⁹ in aduẽtu ſuo mũdũ argueret d iudicio vel.qm non timebat: cũ tñ pnceps hui⁹ mũdi iã iudicat⁹ eſt. veriſile eſt enĩ q valde dure debeat dñs iudicare vermiculũ vilẽ ꝯ deũ ſe erigentẽ cũ ita dure iudicauerit tm̃ pncipẽ ſcz lucifer fugbientẽ.ipe eniz non habet feſtucam de ſuo vnde ſibi ſeruiẽti poſſit puidere. pterea ſeruiẽtiũ ſibi nõ eſt remunerator: ſed poti⁹ cruciator vel iugulator. ¶ Secũdo põt vir iuſtus gaudere in dño.f.quia habet in archa cordis ſui deũ iã p grãm ſperans ſe habere illũ in futuro p gloriã. Mirabilẽ theſaur habet qui deũ habet in corde ſuo. ſi totũ mũdũ haberet: nõ eſſet ita diues. Aug.qui verã fidẽ habet nõ cupit ĩ his miſeriis diues fieri.malus eſt enĩ de⁹ ei q mũd⁹. Et ſap.xi. tanq momẽtũ ſtatere. Sic eſt ante eũ orbis terrarũ et tanq gutta roris añ eũ. Jn pſ.lxxij. deus cordis mei ⁊ pars mea de⁹ in eternũ. Et treñ.iij. pars mea dñs dixit anima mea propterea expectabo eum. Jtẽ in pſ.xxxviij. Et nunc q̃ eſt expectatio mea. nõne dñs? hoc mõ nõ poſſunt gaudere mali cũ nihil boni habeãt exq̃ deũ nõ habent. Nihil enĩ eſt hõi bonũ ſine ſe bono. vt ait ſene. et ſicut oĩa bona cũ deo vẽniũt ad hoĩem. iuxta illud ſapiẽ.vij. venerũt mihi pariter oĩa bona cum illa qd de ſapiã increata legit et intelligit. Sic deo recedẽte:oĩa bõa rcedũt ab hoĩe.

Nihil enim remanet ei qđ ſit ei vere vtile. Tercio poſſet vir iuſt⁹ gaudere ĩ dño id eſt: in bonis q̄ dñs ſuus habet. vnde põt dicẽ. Dñi mei eſt terra ⁊c. latitudo magni chriſti. magna materia gaudij chriſti dꝫ eſſe ſeruis ⁊ fr̄ib⁹ chriſti. vnde apocalip. xix. qm̄ regnauit dñs nr̄ omp̄s: gaudeam⁹ ⁊ exultem⁹ ⁊ dem⁹ gl̄am đo. Quarto debet vir iuſtus gaudere in dño. i. ita vt maneat in dño p amorẽ. Non enĩ debet aliqđ gaudiũ ſuſcipe ꝓpter qđ a deo recedat. hoc modo mali nõ gaudẽt in dño. cũ gaudiũ qđ ipſi habẽt eis deꝰ auferat. et ꝓpter hoc potius deberet eſſe illud de q̄ gaudẽt cauſa doloris ꝙ gaudij. Jdeo iocũditas mala morte amarior reputatur a ſalomõe. Eccl̃es. vij. inueni iudt amariorẽ morte mlierẽ. Mors aĩam ſeparat a corpe. ſꝫ iocũditas mala aĩaꝫ ſeparat a lõge meliori: q: a deo. Jõ viri ſancti poti⁹ mori elegerũt ꝙ iocunditati ꝓhibite ꝯſẽtirẽt. Monet aũt eccl̃a ad gaudendũ ſp in dño q: gaudiũ ĩ dño ſiue gaudiũ ſpũale nõ eſt ita ad horã ſicut gaudiũ mũdi. Job. xx. gaudiũ hypocrite ad inſtar pũcti. De gaudio ꝟo ſpũali dicit̃ ꝓuerb. xv. Secura mens quaſi iuge cõuiuium Jdeo ãt bis monet ad gaudendũ: q: gaudẽdũ ẽ de bonis vie et de bonis patrie. ¶ Et notãdũ ꝙ gaudiuꝫ huiꝰ mũdi multiplici rõne amãdũ nõ eſt. Prĩo q: ore dei maledictũ. lu. vi. ve vobis diuitib⁹ q̄ habetis hic cõſolationẽ vr̄am. q̄s aude at guſtare cibũ ab aliq̄ ſancto maledictũ. quõ g̃ aliqs ſumere audet gaudium ab ipo ſancto ſcõꝝ maledictũ. Dauid pſ. lxxvi. renuit cõſolari aĩa mea. Secũdo q̄a gaudiũ mũdi fatuũ ẽ. ⁊ hoc dupl̃r. prĩo q: ex fatuitate ꝓuenit. Unde lu. xix. Dñs flens ſup ciuitateꝫ hierl̃m gaudẽtẽ ait. q: ſi cognouiſſes ⁊ tu: ſupple fleres. Jn-

nuẽs ex cecitate eſſe ꝙ ipſi gaudebãt. ꝓuer.iij. Stultoꝝ exultatio ignominia. ⁊ xv. Stulticia ẽ gaudiũ ſtulto. imo inſania videt̄ eſſe. Gaudiũ enĩ taliũ ſm aug. gaudiũ freneticoꝝ ẽ. Frenetici infirmitatẽ ſuã non agnoſcẽtes: gaudẽt cũ amici eoꝝ flent. qꝛ infirmitatẽ eoꝝ nõ agnoſcũt. Sic tales gaudẽt cũ mat̄ eorũ eccłia fleat ꝓ eis. imo ipe fili⁹ dei pıculũ eoꝝ plorauit. Ber. Cõpatit̄ dei fili⁹ et plorat ꝓ eis hõ patit̄ ⁊ ridet. Nõne multũ fatu⁹ ẽ q̃ neſcit itelligẽ illð qð puer naſcẽs plorãdo ꝑdicat. In mũdo iſto plorãdũ eẽ nõ gaudendũ. Sicut dicit aug. ſup illud ad eph.v. Redimentes tps qñ dies mali ſũt. Puer inq̃t q̃ naſcit̄ a ploratu icipit nec ridere põt ſtatim Mat⁹ plorat. ꝓphã ſue calamitatis: lachꝛyme teſtes ſunt miſerie. Nõdũ loquit̄ et iã ꝓphetat. Secũdo fatuũ eſt gaudiũ hui⁹ mundi ab effectu: qꝛ infatuat hominẽ. vñ ẽ q̃ſi vinũ forte qð infatuat hoĩes debilia capita habentes: niſi aliq̃ aq̃ miſceat̄. ⁊ ſic gaudiũ huius mũdi ĩfatuat hoĩes corda debilia habẽtes: niſi aq̃ tribulatõis miſceat̄. vt patz ĩ ſalomone q̃ nõ ꝓhibuit cor ſuũ qn oĩ voluptate frueretur vt hr̄ eccĩs.ij. Jõ infatuat⁹ ẽ. vt hr̄.iij.reg.xi. Uinũ iſtud pt ĩtelligi vinũ illud de q̃ legit̄ amos.ij. Et vinũ dãnatoꝝ bibãt in domo dĩ ſui. ¶ Tercio nõ ẽ amandũ gaudiũ hui⁹ mũdi quia breue ẽ. Job.xx. gaudiũ hypocrite ad ĩſtar pũcti. q̃rto qꝛ nõ ẽ puꝝ. ꝓuer.xiiij. Riſus enĩ dolore miſcebit̄ etiam ĩ pñti. Boe. dulcedo felicitatis hũane młtis amaritudinib⁹ reſperſa ẽ. Amatores mũdi ñ pñt hr̄e gaudiũ ỽe ĩ reb⁹ hui⁹ mũdi. qꝛ aut reſpiciũt mala mðí h⁹: aut bona. ỽe malis certũ ẽ ꝙ ſũt eis cã triſticie. bona ỽo trãſitoria ſt̄ eis cã pctĩ pctm̃ ãt hꝫ triſticiã ſibi annexã: ⁊ ita ſũt eis cã triſti-

tie. Itē notādū φ ille q̄ hȝ abūdātiā tp̄aliū bonoꝝ vix aut nūq̄ p̄t ducē vitā iocū dā. q꞉ aut amat ea aut non amat ea. ſi nō amat ea: ſꝫ ei oneri. vñ poti⁹ faciūt ei ad miſeriā q̄ ad iocūditatē. ſi vo amat ea cū amoꝛ ſit fa=mes ſpūalis. iā famelic⁹ ē τ ita ī miſia. eccs. v. q̄ amat diuitias fructū non capiet ex eis. p̄terea cum amoꝛ ſit vnio amātis τ amati. ipe q̄ſi vnū ē cū diuitiis ſuis. vñ oīm mutatiōi ſubiacet qb⁹ ipe ſubiacet. vñ miſerim⁹ eſt Quīto vo ē q꞉ gaudiū mū di aufert gaudium ſpūale qđ meli⁹ ē. Ber. delicata ē diuīa ɔſolatō τ nō daꝛ amit tētib⁹ alienū. Sexta q꞉ ini quū ē gaudiū illđ vt freq̄n ter. vñ puer. ij. Qui ietant cū male fecerint: τ exultāt in reb⁹ peſſimiſ. vñ aug. q̄d ē ſecłi gaudiū: breuiꝛ dico. ſecłi neq̄cia ē īpūita neq̄cia ſcȝ luxuriari ī ſpectaculis: migrari ebꝛioſitate īgurgi tari tpitudīe ſeteꝛ: τ nihil mali pati. ſeptio q꞉ gaudiū

iſtud vteꝛ ī triſticiā: ita vt vna gutta gaudij q̄ſi ī mil=le modios amaritudīs. lu. vi. ve vobis qui ridetis nūc q꞉ lugebitis τ flebitis. Et iob. xxi. Ducūt in bonis di es ſuos τ ī pūcto ad īferna deſcēdūt. τ puer. xiiij. Ex=trema gaudij luct⁹ occupat Sequiꝛ. ¶ Modeſtia ve ſtra. i. rōnabilis ɔuerſatio: nota ſit oīb⁹ hoīb⁹. Mode ſtia rōnabilis cōuerſatō dꝛ q꞉ hoīs habētis rōnē eſt vt modū ponāt in dictis ſuis τ in factis. qui eī ſeqiuꝛ im petū animi ſui inter bruta aīalia nō inꝛ hoīes reputā dus ē. exēplū modeſtie de=dit nob̄ de⁹ ī mēſura oīa di ſponēdo. Sap. xi. modeſtiā eī cōmēdauit xp̄s nob̄ exē plo ſuo. vñ ſup id. ij. coꝛ. x. obſecro vos p̄ māſuetudi=nē τ modeſtiā xp̄i. dic glo. xp̄s puocat⁹ lenē aīm oſtē dit τ ī coꝛrectōib⁹ modū ñ exceſſit. modeſtia eī vn⁹ de duodecī fructib⁹ ē ſpūs ſā cti. De qb⁹ legiꝛ ad gaꝛ. v. Itē eſt vnū ex illis quibus

ornanť electi dei. Añ.col.iij
induite vos ſicut electi dı
ſancti.ꝛ dilecti viſcera mi=
ſericordie benignitatē hũi
litatē ꝛ modeſtiã. Et.i.thi.
iij.enumerať inter ornamē
ta epoꝝ. Oportet epm irre
phēſibilē eſſe: nõ pcuſſorē:
ſed modeſtũ. Ad hanc etiã
monemur.i pe.iij.vbi ſic le
giť. oēs vnanimes in orõ=
ne eſtote cõpatiētes: frni=
tatis amatores: miſericor=
des: modeſti: hũiles. Et no
tãdũ ꝙ triplex ē modeſtia:
ſcȝ cordis: oris: opis. Mo=
deſtia etiã cordis duplex ē
quedã reſtringit ſupfluita
tē cogitationũ ad quã mo=
deſtiã inducē nos debet il
lud Mich.ij.ve q̄ cogitatiſ
inutile. Alia q̄ reſtrigit ſu
pfluitatē deſſideriorum.ad
quã monemur.i.ad thi.vi.
vbi diciť. habētes alimēta
et quibꝰ tegamur his ɔten
ti ſimꝰ. Modeſtia vo oris
reſtringit ſupfluitatē vbo
rũ.ad quã monemꝰ eccl.xxv
vbi diciť. nõ des aq̄ tue exi
tũ: nec modicũ.aquã vocat
ſpũs ſcȝ vba. iuxta illð ꝓ=
uer.xviij.aqua ꝓfunda ver
ba ex ore viri eo ꝙ difficile
ſit vba retinere ſicē ꝛ aquã
De hac aq̄ dr ꝓuer.xvij.q̄
dimittit aquã caput ē iur=
gioꝝ. Modeſtia vero opis:
exceſſum in opibꝰ reſtrigit.
De q̄ modeſtia poſſumꝰ in
telligē illud eccl.xi. eſt qui
locupletať parce agendo:
qð de ſpũali locupletatõne
verũ eſt: hõ impetuoſus ex
impetuoſitate ſua qñqȝ in
pctũ incidit: vnde oĩa bo=
na ſua amittit: ꝛ ſic depau=
perať. hõ modeſtꝰ licȝ qñqȝ
nõ tm̃ boni faciat q̄ntũ hõ
impetuoſus: tm̃ bona ſua
meliꝰ ſeruat ꝛ piꝰ habet q̄e
tis ſpũalis.xxxi.eccl. Som
nus ſanitatis ĩ hoĩe parco
id eſt quies ſine turbatiõe
eſt in hoĩe modeſto. in hoc
qð diciť. ¶ Nota ſit oĩnı
bus hoĩbꝰ. Innuiť ꝙ vita
nr̃a debȝ lucere ad exēplũ
ꝓximo. chriſtiano enim ne
ceſſaria eſt bona cõſciētia:
ꝓpter ſeipm. ꝛ bona fama:
ꝓpter ꝓximũ. Ideo q̄ ba=

ptiſant inunguntˀ criſmate qḋ ɔficitˀ ex oleo ⁊ balſamo oleū ptinet ad nitorē ɔſciē tie. balſamū ad odorē bone fame. Ad ro.xij. ꝓuidētes bona nō ſolū corā deo: ſed etiā corā oīb⁹ hoīb⁹. vbi di cit glo. q̄ ɔſciētie fidēs fa= mā negligit crudelis ē. ibi etiā dicit glo. Aug⁹. ꝓpt nos ɔſciētia nr̄a ſufficit. ꝓ pter ꝓximū aūt fama nr̄a. nō pollui ſʒ pollere debet ī nobis. eccl.xli. Curā habe de bono noīe. ⁊.xxij. ꝓuer. meli⁹ ē nomē bonū q̄ʒ diui tie mīte. Ideo deterior ē ď tractor: q̄ nomē bonū alicui furatˀ: q̄ʒ qui furatˀ terrenas diuitias. eccs.vi. meli⁹ eſt nomē bonū q̄ʒ vnguēta p̄= cioſa. Et ſup hoc verbū: no ta ſit oīb⁹ hoīb⁹: dicit am= bro. exēplo eorū vult alios acq̄ri. cū enī lucebūt opera eoꝝ nō deerūt q̄ imitentur bonū illoꝝ. Spāliter autē modeſtia neceſſaria eſt in verbis. iuxta illud ꝓuer.x. qui moderatˀ labia ſua pru dētiſſim⁹ eſt. ⁊ p̄cipue neceˀ eſt labia moderari in cor= ruptiōe hoīm. aliodn facile occidit hō quē ſanare de= buit. ꝓuer.xij. qui ſuauis ē viuit in moderatiōib⁹ ſuis relinq̄t ɔtumeliā. i. cauet.

¶ Sermo de eadē ep̄la. Dñica eadē.xi. A

Dominus ꝓpe ē. ad phil'. vlt. Nihil ſolli citi ſitis. Hoc v̄bū frequētat eccl'ia tpe iſto q̄ frequētatio ſignū eſt q᷑ v̄= bū ſit valde bonū: denigni mgr̄i v̄ba valde vtilia ſo= lēt repetere. Circa qḋ ver bū vidēdū eſt quō dn̄s pro pe ſit. Unde notādū q᷑ dn̄s tripl'r ꝓpe eſt. Pr̄io ē pro pe. i. e ꝓxio nobis attinēs. frater enī nr̄ eſt: qḋ debet nobis eē cauſa magni gau dij ⁊ magne fiducie. Bern. puto ſpernere iā me nō po terit chriſto. os de oſſibus meis ⁊ caro de carne mea. Aug. loquēs de filio dī na turali. Multos inq̄t filios dei fecit vnic⁹ filius. Emit enī ſibi fratres ſāguīe ſuo. probauit reprobat⁹: rede=

mit vēdit⁹: honorauit iniu riat⁹: viuificauit occisus. Dubitas qđ dabit tibi bona ſua: q̄ nō dedignat⁹ ē ſuſcipe mala tua. Fr̄nitatem iſtā multū deſiderabat qui dicebat cāt.vlt. Quis mihi det te fratrē meū ſuggētē vbera mr̄is mee.i.marie q̄ mater nr̄a ē p̄ grām. Fouēs nos ⁊ ꝓtegēs ad modū mr̄is. q̄ bona ſit nobis hec fr̄nitas: patebit in receſſu aīe a corpe cū demones parati erūt ad rapiendū q̄ntū gaudiū erit viris iuſtis cū videbūt frēm ſuū volētē ⁊ valētē ferre auxilium.puer.xviij. Fr̄ q̄ adiuuat a fratre q̄ſi ciuitas munita. Similr̄ in die iudicij magna cā poterit eſſe fiducie iuſtis q̄n videbūt frēm ſuū iudicē. P̄r enī nō iudicat queq̄ ſ3 oē iudiciū dedit filio. Jo.v.tūc agnoſceť q̄ntū ſit amāda iſta fr̄nitaſ De hac ꝓpinq̄tate p̄dixit dauid ps.i.loquēs de chriſto.erit tāq̄ lignū qđ plantatū ē ſec⁹ decurſus.aq̄ ſūt populi.iuxta illđ.ij.re.xiiij. Oēs morimur et q̄ſi aq̄ in terrā dilabimur q̄ nō reuťunť. Un̄ ſic fatu⁹ eſſet qui curſum aq̄ defleret.ſic fatuus ē q̄ morte mortaliū defleť. Tūc fili⁹ dī plātat⁹ eſt ſec⁹ decurſus q̄n hominibus mortalib⁹ filiſ fact⁹ ē lignū plātatū iuxta aquā p̄māet in loco ſuo aq̄ fluēre. ſic ipe ſm̄ dcitatē īmortalis erat huic ligno adherē d3 q̄ ſentit piclitari ſe ī mari h⁹ mūdi.Aug.ſi flux⁹ tp̄aliū rerū trahit te ī p̄cipitiū: tene te ad lignū qđ plātatū ē ſec⁹ decurſus aq̄ꝝ. ¶ Secūdo dn̄s ꝓpe ē: qr appꝓpinquit regnū celoꝝ. Mat.iij.penitētiā agite: appropinq̄t eſť regnū celoꝝ. Ualde eī ꝓpī qui⁹ ſūt reḡ celoꝝ in dō hoīeſ ⁊ diuīe viſiōi q̄ eſſent ante aduētū filij dei.tūc enī non erat via ī celū niſi p̄ īfernū oēs eī deſcēdebāt ad inferoſ.poſtq̄ eī adā meruerat regnū eťnū fuit adā p̄ multa milia ānoꝝ q̄ nō potuit illđ hr̄e:nec deū videř. mō enī lucrať hō ī moīnto vno regnū celoꝝ ⁊ dei viſione3

mereř: vł p baptiſmū vel p martyriū: vł etiā qñq; p cō tritionē. tāta pt eē. ppe eti am ē dñs ꝯpatiōe ſtat⁹ qui erit p⁹ mortē qñ a deo erit lōge a pctōrib⁹ qḋ ſi ipi nō ceſſarēt a q̄rēdo eū p cētū milia ānoꝝ ipi nō poſſēt ad eū venire. lu. xvi. eleuās āt diues oculos ſuos cū eſſꝫ ī tormētis: vidit abraā a lō ge ꝛ poſt inř nos ꝛ vos cha os magnū firmatū ē vt hi q̄ volūt hīc trāſire ad nos nō pñt neq; inde huc trāſmea re. Jō optimū ꝯſiliū ē pctō rib⁹ illō iſa. lv. q̄rite dñm dū inueniri pōt. ⁋ Ter cio ppe ē dñs q: ī pxio fꝫ repñtationē eccłie naſci tur⁹ ē ī mūdo iſto ꝛ ſpūalit̄ vētur⁹ ad eos q̄ fuerūt ṗpa rati ppinq̄o: videř eē hoī bus tali tpe q̄ mł̄tis aliis tpib⁹. q: mł̄tis eccłie ṗci bus īuocat⁹ ē. Solēt ꝛ pnci pes dare mag̃ mūera ī ma gnis feſtī. Jtē etiā tali tpe dedit ſeipꝫ mūdo. paruul⁹ tnī dat⁹ ē nob. iſai. ix. Und ſūt ſubdiř. ⁋ Nihil ſolli citi ſitis. Fm vnaq̄ꝫq; ha rū ppinq̄tatū. Scḋꝫ ṗmā q: nō oportet frēm xpi ni mis ſollicitū eē de his q̄ ſꝫ neceſſaria pñti vite tm̄mō ad xpꝫ ſe habeat ḋbito mō Sicut nō oportet fratrē re gis frācie nimis ſollicituꝫ eſſe de victu ſuo ꝛ veſtitu: ſolūmodo bñ ſe habeat ad fratrē ſuū. mat. vi. Nolite ſolliciti eē dicētes: q̄d man ducabim⁹ ꝛc. Jtē q̄ntum ad ſcḋam nō debent hoīes nimis ſolliciti eē ad acq̄rē da tpalia: ſicut multi faciūt: etiā ſi crederet ꝙ totū mū dū poſſet acq̄rere cum ipſe poſſet acq̄rere deū q̄ in infi nitū pl⁹ valet q̄ tot⁹ mūd⁹ Aug. q̄ verā fidē hꝫ ñ cupit ī his diues fieri. Mai⁹ ei ē ei de⁹ q̄ mūd⁹. Fatu⁹ eſſet ad quē ptineret regnū vnū ex pte pr̄is: et řra alicuius paupis militis ex ptemr̄iſ Sꝫ ſi adhērēt hēditati mř ne neglecta pr̄na hēditate ex q̄ ſparet qḋ ad hēditatē pr̄nam poſſꝫ puenire. Sic valde fatuus eſt qui huic valle miſerie in quam eua mater poſuit nos: adheret

celeſtib⁹ neglectis. ¶ Itē
quātū ad terciā appropin=
quāte tāta ſolēnitate. ⁊ ad
ueniēte tāto dño: bene de=
bem⁹ dimittere ſollicitudi
nē de aliis reb⁹ ⁊ intēdere
circa tm̄ hoſpitē. Eccli.ij.q̄
timēt dñm p̄parabunt cor
da ſua: ⁊ in cōſpectu illius
ſactificabūt aīas ſuas. orō
ni etiā multū inſtādū eſſet
tali tpe. vnd̄ ſubdit. Sz in
om̄i orōne et obſecratione
cū grāx actōne petitiones
nr̄e innoteſcāt apud deuz.
Orō ſumit pro p̄ce ſine ad
iuratōne facta. obſecratio
vero pro p̄ce facta cū adiu
ratōne. vt cū dicit: p natiui
tatē tuam libera nos dñe.
G Innoteſcāt. i. ita feruē
tes ⁊ deuote ſint vt digne
ſint ad deū ītrare. eccī.xxxv
Orō hūiliātis ſe nubes pe
netrabit: ⁊ donec propin=
quet nō cōſolabit et nō di=
ſcedet donec altiſſim⁹ aſpe
xerit. De hac orōne humi=
li exēplū habes matt.xv.in
illa muliere feruēte q̄ ſe ca
tellis cōparauit cū dñs eā
cani cōparaſſet. petitiones
xp̄o cū grāx actione id ꝓpo
nēde ſunt: q2 nō ē dign⁹ dā
dis q̄ nō agit grates de da
tis. Sicut dicit Grego. ille
ſpūali aduētu in ſolēnitate
ꝓxima dign⁹ erit q̄ de ad=
uētu filij dei in mūdū quez
mō eccl̄ia rep̄ſentat grat⁹
⁊ deuot⁹ debito mō fuerit.
¶ Itē ſupra eundē ſermo
nem. Sermo. xij.

Dominus prope eſt
⁊c. Hoc xp̄us multū
frequētat eccleſia.
hoc tpe volens illud cordi
bus hoīm infigere tāq̄ val
de neceſſariū eis. Nota do
minū xp̄e eſſe peccātibus
p̄ſens enī eſt eis vt merito
de ei⁹ p̄ſentia erubeſcant.
Boet. magna nobis ſi diſſi
mulare nō volum⁹ indicta
eſt ꝓbitatis neceſſitas. cū
ante oculos iudicis aga=
mus cūcta cernētis. Unde
q̄dā. cū q̄d turpe facis q̄ð
me ſpectante ruberes: cur
ſpectāte deo nō magis ip̄e
rubes. Act⁹.xx. nō lōge eſt
ab vnoquoq3 nr̄m. in ip̄o vi

uimus moriemur ⁊ ſumus dñs etiā ꝓpe ē manēti in pctō vt a pctō eū reuocet. Vñ apoc.iij. ego ſto ad oſtium ⁊ pulſo: ſi qs mihi aperuerit intrabo ⁊c. Ve illi q̄ ꝑ annū vnū aut multos fecit deū expectare ad oſtiū ſuū. De ꝓpīquitate dei ad eū qui manet ī pctō ſuo. exemplū tale habes in vitis patrū. B Quidā frater impugnabat a fornicatiōe qui veniēs in vicū quēdaꝫ egypti: adamauit filiam ſacerdotis paganoꝝ: qui cōſilio accepto a demone ſuo noluit illam dare ei niſi ille renūciaret deo ⁊ baptiſmo et fidei. ⁊ propoſito monachi cui tādē ille ꝯſenſit ⁊ vidit colūbā exire de ore ſuo: et volare in celū. ⁊ cū ſacerdos renūciaret demōi ſuo: ꝙ ipē vellet hec oīa facere Reſpōdit demō. noli filiaꝫ tuā ei dare qꝛ dñs eiꝰ nō receſſit ab eo: ſꝫ adhuc iuuabit eū deꝰ ſuꝰ. ⁊ rediens ſacerdos dixit frī. nolo eā tibi dare; qꝛ deꝰ tuꝰ adiuuabit te adhuc ⁊ nō receſſit a te. C Audiēs fr̄ dixit ī ſemetipo: hec maxima ē bōitas dei q̄ adhuc me recipit cū tāta negauerim ⁊ etiaꝫ ſemetipſum: ⁊ cū inuenerit me malū cur recedā ab eo? et veniēs narrauit cuidaꝫ ſeni illud in heremo. ſenex aūt laborauit ꝓ eo tres ebdomadas: et rogauit dñm dicens. Dñe da mihi hanc aīam. ⁊ exaudita ē orō eiꝰ. Nā cōpleta pn̄ia ebdomada reqſiuit a frē: ſi aliquid vidiſſet qui dixit ſe vidiſſe colūbā ab altitudīe celi ſuper caput ſuū ſtātē. Secunda ebdomada vidit fr̄ colūbā veniētē iuxta caput ſuū Tercia ebdomada cōpleta vidit fr̄ colūbā veniētē ſtātē ſup caput ſuū ⁊ intrauit in os eiꝰ. Tūc dixit ſenex. Ecce ſuſcepit deꝰ penitentiā tuā. attende tibimetipi et eſto ſollicitꝰ. D Tercio eſt dñs ꝓpe pctōri fugienti ab eo addēdo peccatū pctō. quaſi enī monēdo ſeqtur eū vt redeat. iuxta illō

Isai.xxx.aures tue audiāt
xbū post tergū monētis. ⁊
hiere.iij. dixit de⁹ ad aīam
peccatricē. Tu fornicata
es cū amatorib⁹ multis tñ
reuertē ad me dixit dñs et
ego ſuſcipiā te. Si aliqs di
tiſſim⁹rex ⁊ ſpecioſiſſimus
duceret paupem iuuencu=
lā. ⁊ illa reliqſſet eū paupi
leproſo adherēdo. qnta di=
gnatio eſſet ſi recipere di=
gnaret eā. q̄. admirāda eſt
ergo bonitas regis glie q̄
cū ſit ſpecioſus forma p̄ fi=
liis hoīm. tñ aīam q̄ ſibi de
ſpōſata fuerat poſtq̄ dia=
bolo adheſit eo cōtēno dig
tur recupare. Mira īſania
fugit hō deū ⁊ fugit ad īfē
nalē lupū. cū ouicl̄a fugiat
naturalit̄ lupū ⁊ ad paſtorē
currat. ¶ Quarto ē dñs
ppe pctōri penitēti ad de=
um reūtēti. ezec.xviij. in q̄=
cūq; ei hora īgēuerit pctōr
iniqtatū ei⁹ dñs nō recorda
bit. Ampli⁹. ij. reg. xij. dixit
dauid. peccaui dño ⁊ tā ci=
to dicit ei nathā dñs trāſtu
lit pctm̄. In pſ. xxxi. Dixi
ꝯfitebor ⁊ tu remiſiſti. ⁊ lu.
xv. cū fili⁹ pdigus veniret
ad patrē ſuū ⁊ adhuc lōge
eſſet: vidit eū pr̄ ſu⁹ ⁊ mīa
mot⁹ ē ⁊ accurrēs cecidit
ſup collū ei⁹ ⁊ oſculat⁹ ē eū
Et ſubdit̄. cito pferte ſto=
lā pmā ⁊ induite illū. ſtola
eſt veſtis. vñ pma ſtola ē g̃=
tia q̄ de⁹ aīam induit ī pñti
ſecūda ſtola ē glīa q̄ induet
in futuro. De hac ppinqui
tate exēplū habes ī latrōe
bono. lu. xxiij. Memēto mei
⁊c. Cui dñs. hodie mecum
eris ī paradiſo. ¶ Quin
to ppe ē dñs hoī exiſtēti ī t
bulatione vt ſubueniat vel
patiētiā dādo vel ab ea eri
piēdo. Sz meli⁹ liberat cū
patiētiā dat. Sic dicit gre
go. in pſ. xxxiij. iuxta ē dñs
his q̄ recto ſūt corde. Itē
pſ. lxxx. cū ipo ſū ī tribula=
tiōe. Ber. qntūcūq; ſeuiat
tribulatio: nō putes te eſſe
derelictū ſz memineris ſcri
ptū eē cū ipo ſū ī tbulatiōe
¶ Sexto prope ē dñs ad
reddēdū vnicuiq; ſm̄ meri
ta ſua. Iohel. iij. cito velociter

ter viciſſitudine͂ reddet in caput eorũ. Jac.iiij. Judex añ ianuã aſſiſtit. Apoca.iij ego veniã cito ſi dñs mora tur⁹ ee͂t etiã p mille annos tñ reſpectu p̃miſ vr̃ pene fu ture ee͂t q̃ſi vna hora. iuxta illd ps.lxxxix. mille annos añ ocl'os tuos tãq̃ dies he ſterna q̃ p̃teriſt. Mat.xxiiij ſi ãt dixeit mal⁹ ille ſu⁹ i cõ de ſuo. morã facit dñs me⁹ veire ⁊ cepit pcute͂ ſuos. mãducet ãt cũ ebrioſis vei et dñs ſui illi⁹ in die q̃ non ſperat. q̃ñq̃ ei e͂ mors ppi quor hõi q̃ ipe credat. vt pa tet i illo diuite. lu.xij. q̃ dice bat. anĩa ml'ta bona habe͂s poſita i annos p̃limos. cui dictũ e͂. Stl'te hac noc. ⁊c.

¶ Jte͂ ali⁹ ſmo de eode͂ v̾bo.xiij.

D ñs ppe e͂ ⁊c. Tripli ci rõne v̾bum iſtud eccl'ia freq̃ntat tpe iſto. p̃ mo vt fideles audie͂tes dñꝫ ſuũ ppe ee͂ hõeſti⁹ſe habe͂ ant. Sic ei ſole͂t dice͂ miſtri dom⁹. dñs ve͂it tenete vos i pace. Jde͂ etiã ſole͂t dice͂ di ſcipli adue͂ie͂te mg̃ro. ⁊ v̾e iuſtũ e͂ vt i tãta ſole͂nitate et etiã circa ſole͂nitate͂ ho mies honeſti⁹ſe he͂ant ⁊ ad aduẽtũ tãti dñi a malo ceſ ſent. iſa.i. deſcite age͂ p̾uſe. diſcite bñface͂. hoc tpe q̃ꝺ repñtat eccl'ia fili⁹ di p no bis relicit tot ⁊ tãta bona. vñ iuſtũ e͂ tñ tpe p eo ſalte͂ p crã relinq̃m⁹. Jer.xij. reli q̃ domũ meã: dimiſi he͂dita te͂ meã. Secũdo freque͂tat eccl'ia iſtud verbũ vt hõies audie͂tes tm̃ dñm ꝓximuꝫ ee͂ nõ pigrite͂t p̄pare q̃ p̄pa rãda ſũt. ⁊ circa hoc dꝫ ee͂ tpe tali ſollicitudo fideliũ: quõ videlꝫ mõ debito p̄pa re͂t tãto hoſpiti. B Et nõ tãdũ q̃ hec p̄patio i trib⁹ ꝯſiſtit ſcꝫ i hoſpitij mũdati one. in veſtiũ pulchritudie. i epulaꝝ dlectatiõe. Domũ mũdat ꝯfeſſio ps.xcv. ꝯfeſ ſio ⁊ pulchritudo i ꝯſpectu ei⁹. duo p̄nt ee͂ i ꝯſpectu di ita q̃ eũ nõ offe͂dũt i hoſpi tio ad q̃ꝺ ipe de͂clinat ſcilꝫ pulcritudo baptiſmal'. ĩno ce͂tie ⁊ hũil' ꝯfeſſio. ſeñ. ꝓxi mũ locũ inoce͂tie tenet cõ feſſio. mag̃ ruſticitas q̃dã

qui regē glīe voluīt recipe in domo ſua inquinata in mūdicia pcti vſq; ad feneſtras ſenſuū. ⁊ abſq; aliqua mūdatione dom⁹: videt̄ q̄ nō ſufficiat eis q̄ filius dei cū paruul⁹ eſſet in ſtabulo pro eis iacuerit niſi et mō ponāt quaſi in ſtabulo cum iā gl'ificat⁹ eſt. Si vis loqui de ↄfeſſiōe reqre de ca in illo ſermōe vltime dñice. In dieb⁹ illis ſaluabit iuda. et in tractatu de accidia ī capitulo de dilatiōe ↄfeſſiōis Ad pulchritudinē veſtiu; monet nos iſaie.lij. dicens. Induere veſtimentis glīe hierl'm ciuitas ſancta. Veſtimēta glīe dicunt̄ veſtimēta ſpūalia ad differētiā tpalīū q̄ ignominioſa eſſe videntur: ſm illud Ber. Qui gl'iatur in veſte ſimilis eſt furi gl'ianti de cauterio. qr propter peccatū ade introductus eſt vſus veſtiū. Uel veſtimēta glīe veſtimēta ſolēnia poſſunt intelligi. Sic enī corpa in magnis feſtis pulchriora habēt veſtimēta q̄ in dieb⁹ ferialib⁹. ſic aīa pulchri⁹ debet eſſe ornata in magnis feſtiuitatibus q̄ in alio tpe. ad hanc pulchritudinē veſtiū monemur baruc. iiij. vbi dicit̄. Exue te hierl'm ſtola luct⁹ et vexatiōis tue ⁊ indue te decore ⁊ honore. Triplex vero veſtis neceſſaria erit in natali ſc; veſtis puritatis ſiue caſtitatis: ⁊ hūilitatis: ⁊ charitatis. Pīa veſtis ē de biſſo. Secūda violacea. Tercia vō ē purpurea. Pīa veſtis multū cōueniēs ē ī feſto iſto. In magna enī puritate ſeruāda ē hūana natura q̄uiam ↄſtat nobis diuine in xp̄o aſſociatā ⁊ tali aſſociatōne quam nūq̄ diuiſio ſequet̄. Sicut crux ī maiori reuerētia habet̄ poſtq̄ cōiūcta fuit corpori dñico q̄ ante humana natura ī maiori reuerētia habēda eſt poſt incarnatiōnē dñi q̄ ante. ¶ Veſtis etiā hūilitatis valde ↄueniēs eſt in feſto iſto in q̄ ad hūilitatē exēplo chriſti p-

vocamur. Aug. Medicina timoris hoīs est hũilitas christi. Erubeſcat hõ eē ſuperb⁹ qz hũilis fact⁹ ē de⁹. Ber. loquēs de iſta veſte ſuper illo vbo: paruul⁹ dat⁹ ē nobis. Studeam⁹ inqt effici ſicut paruul⁹ iſte. diſcamus ab eo qz mitis ē ⁊ hũilis corde. ne magn⁹ videlz de⁹ ſine cauſa factus ſit hõ paruul⁹. Yſaie. lxiiij. vtinā diſrũperes celos ⁊ deſcenderes a facie tua mõtes defluerēt. i. ſupbi hũiliarent. Charitas etiā veſtis ē valde ꝯueniēs in feſto iſto. vnde bern. loquēs de filio dei incarnato dicit. non hoc loco ꝑdicat Magnus dñs et laudabilis nimis: ſz paruulus dñs ⁊ amabilis nimis. Paruul⁹ vtiqz qui nat⁹ eſt nobis: ipe eſt mõ nobis oē amabile. ipe eſt pr̄ fr̄ dñs ⁊ miſter ꝑmiũ ⁊ exēplũ. Sũt aũt he tres veſtes nob̄ neceſſarie in hoc feſto: qz ī curia illa quā tũc tenebit eccleſia: erũt tria genera pſonaꝝ ſcz de⁹ angel⁹ ⁊ homo. hũilitas ꝗ erit neceſſaria: qua deo placeam⁹. hoc placuit ei Beata vgo. lu. ij. qz reſpexit hũilitatem ancille ſue. ⁊ cant. i. Dũ eſſet rex ī accubitu ſuo nard⁹ mea dedit odorē ſuũ. Nardus eſt hũilis herba. vñ hũilitatez ſignat. puritate vero placebit angelis. puritas enī angelis hoīez aſſimulat: ⁊ ꝗſi angelũ facit. Silitudo vere facit placere ⁊ amari. iuxta illud. i. eccl. xiij. Oē animal diligit ſimile ſibi. Charitate vero placebim⁹ hoībus. Amor enim ignis eſt. ignis vero nll⁹ accēdi nõ põt ꝗ igne. Sic nec amor null⁹ põt accēdi ꝗ amore. Sene. Si vis amari ama. ⁊ loquimur hic de ope dilectiõis. i. ioh. iij. Qui habuerit ſubſtãtiã mũdi hui⁹ ⁊ viderit fratrē ſuũ neceſſitatē habentē ⁊ clauſerit viſcera ſua ab eo: quõ charitas dei manet ī eo? Filioli mei nõ diligam⁹ verbo neqz lingua ſz ope ⁊ vitate. hec veſtis opit ſi ꝗd turpitudīs

erat in hoīe.puerū.x.vniū ſa delicta operit charitas. Ve illi qui ī tāta ſolēnitate nud⁹ appebit. Apoca.xvi. Beat⁹ q̄ cuſtodit veſtimēta ſua ne nud⁹ ambulet: et videāt hoīes turpitudinē ei⁹. D Tria ctiā feſta feſto natalis iuncta monēt nos ad charitatē: puritatē et hūilitatē. Feſtum beati ſtephani q̄ tāte charitatis erat q̄ genib⁹ flexis p lapidatorib⁹ ſuis orauit. monet nos ad charitatē. Feſtū iohis.qui ē virgo ad puritatē. Feſtū paruulorum innocētiū ad hūilitatem. De delicijs vero pparādis tāto hoſpiti in tāta ſolēnitate. Notādū q delicie ſūt ei eſſe cū filiis hoīm. Prouer. viij.nō cū porcis .i. luxurioſis.canib⁹.i. detractorib⁹. ſerpētib⁹ et bufonib⁹.i. cupidis circa terrena.amore et ſollicitudine repētib⁹ et ſuperbis qui diaboli veneno inflant. Jo.iiij.ego cibū habeo mādncare quē vos neſcitis. Cib⁹ ei⁹ eſt puritas bonorum opm. Canti.ij.dilectus me⁹ mihi et ego illi q̄ paſcit int lilia.i.inter bona opa pura intētiōe facta.q2 liliū ſex hab3 folia. Poſſumus ſpūalit hoc intelligere de ſex opib⁹ miſcdie.bri ſūt de miſicordes cū q̄bus de⁹ faciet ſolēnitatē: ventura in mltis inebris ſuis ſc3 in mltis paupib⁹.mat.xxv. qd vni ex minimis meis feciſtis mihi feciſtis. S3 mlti ſūt q̄ mltas expēſas faciēt vt diabolum ſplendide procurent in hoc feſto in mēbris ſuis ſc3 in ſupbis hoīb⁹. De⁹ aūt nō veniet ī hoſpitio eorum vbi caput reclinet. Spūaliter aūt laus et glorificatio apponēda eſt deo p delicijs in hoc feſto: Ps.xlix.nūquid mādncabo carnes thaurorum: aut ſāguinē hyrcorum potabo. īmo la deo ſacrificiū laudis. ad hoc facit qd tali die facta eſt multitudo celeſtis militie laudātiū et dicētiū.lu.ij. Oſtēdēs qualis eſſet opatio angelorū in celis vt ad

ſſem opationē ꝓuocarent hoïes ĩ terris. Ber. Nihil ita repñtet ĩ terris quedã celeſtis habitatõis ſtatũ ſi cut alacritas laudãtiũ deũ. Dauid pſ.lxvi.cõfiteant̃ ti bi popli de⁹: cõfiteant̃ tibi ppl'i oẽs. ⁊ ſubdit̃ cã cũ dr. terra dedit fructũ ſuũ. ⁊ lo quitur de cõfeſſiõe laudis. Terra dicit̃ btã ꝟgo q̃ de dit fructũ ſufficiẽtẽ ⁊ hoĩ bus ⁊ angelis ad eternam refectionẽ. Iſa.lij. gaude te ⁊ laudate ſimul deſerta hierſm parauit dñs brachi um ſanctũ ſuũ: in oculis oĩ um gẽtiũ. Incarnari fecit filiũ ſuũ ꝙ de⁹ multũ gl'ifi cãd⁹ eſſet ꝓ aſſũptione na ture hũane figuratũ eſt.iij. re.vi.in hoc ꝙ ſalomõ fecit duos cherubin in altarib⁹ arche habẽtes pedes obli catos ⁊ q̃ſi ad iubilãdũ ele uatos: vt ĩ tripudiis habẽt mlieres ſaltãdo iubilãtes. archa figurat dñicũ corp⁹ Duo cherubĩ iux̃ archã ſt̃ clerici ⁊ religioſi: filiũ dei factũ hoïem gl'ificãtes. ſic de⁹ ꝓ nobis ſe ſine mõ hũi liauit. Sic q̃ſi ſine mõ eum gl'ificare ⁊ exaltar̃ debem⁹ ¶ Et notãdũ ꝙ q̃drupli ci rõne multũ debem⁹ co nari ad recipiẽdũ tãtũ ho ſpitẽ in feſto iſto Priõ pro pter hoc ꝙ diu ẽ ꝙ eccl'ia ĩ cepit eũ ĩuitare nob̃ ſcʒ a ṗncipio aduẽt⁹ ⁊ p⁹ nõ fuit dies ĩ q̃ eũ nob̃ nõ ĩuitaret. vñ poſſit dicẽ q̃ſi ſe deriſuʒ eſſe ab eccl'ia: ſi nõ bñ rece perim⁹ eũ. Satis eñi habe mus de tpe ad ṗparãdum. Preterea ĩſtãtia ĩuitatõis reqrit diligẽtiã repatiõis. ſcdo ꝓpt̃ pſõe ſublimitatẽ altiſſim⁹ eĩ ẽ q̃ apd̃ nos ho ſpitari dʒ. ¶ Tercõ ꝓpt̃ hui⁹ hoſpitis vtilitatẽ. alij hoſpites auferr̃ ſolẽt. ſʒ cũ iſto hoſpite oĩa bona ve nerũt. iuxta illud ſapiẽ.vij. venerunt mihi pariter oĩa bona cũ illa. loquit̃ de ſapi entia increata que eſt fili⁹ dei. Quarto niſi hunc ho ſpitem habuerimus. peſſi mum habebimus hoſpitẽ: ſcilicʒ diabolũ. Ve illi cui⁹

hoſpiciū immūdꝰ ſpūs i tā ta ſolennitate īquinabit. Oīa bona in ꝯſpectu huiꝰ hoſpitis fugiūt quaſi ad= nihilantꝰ in hoſpicio ad qḋ ipe declinat. Tercio freq̄n tat eccl'ia verbūppoſitum vt hoīes intelligētes dñm ſuū eſſe prope: ceātobuiā ei Mat xxv. Ecce ſponſus venit exite obuiā ei. Obui am vadit chriſti qui exer= cet de opibꝰ illi aliqd quē ſolēt occaſionē are aduen tui eiꝰ. vt eſt ſecta medi= tatio orō vel aditꝰ verbi diuini. Nūeri. xi. Cū deſcē= deret nocte ſupaſtra ros deſcēdebat parer ⁊ mān= na. ros eſt ſermo dei ad mō dū roris ardorē cupiſcen tiarū refrigerā. ⁊ ad bōa opa fecūdās hc deſcēden te exteriꝰ mān. i. dei filiꝰ dulcedo aīe deſēdit interi us. Sed ſunt qidā qui cū deberēt deo īrobuiā: ob= uiāt diabolo frequtantes malas ſocietats. audiētes mala colloquia ⁊ alia exer cētes que ſolēt ēe occaſio peccādi. Plus amātes vt videt in hoc feſto hoſpitio ſuo recipe diabolū ꝙ deū. Et notādū ꝙ tribꝰ de cau ſis nō venit dñs ad aliquos licʒ ſit prope. Prio qꝛ ipſi fugiūt ab eo. ps̄. cxxxvi. ap propinquauerūt pſeq̄ntes me iniquitati a lege āt tua lōge facti ſunt. Prouerb. xxviij. fugit impiꝰ nemīe p ſequēte. Dauid. qui elōgāt ſe a te ⁊c. Secūdo qꝛ pctā eoꝝ hoc impediūt. Iſa. lix. nō eſt abbreuiata manꝰ dñi vt ſaluare neq̄at. neqꝫ agḡ uata eſt auris eiꝰ vt nō ex= audiat. Sʒ iniquitates vr̄e diuiſerūt inter vos ⁊ deuʒ vr̄m: ⁊ pctā vr̄a abſcōdet faciē eiꝰ a vobis ne exaudi ret. ¶ Tercio qꝛ nō inuo cat in veritate. Vitas inno catōnis eſt deſideriū. vñ in Vitate nō inuocat q̄ ore tā tū inuocat eum. Ps̄. cxlv. prope eſt dñs oībꝰ inuocā= tibꝰ eū: oībꝰ īuocātibꝰ eū ī Vitate. Nō venit dñs ad ho ſpiciū niſi vbi ſcit aduētuʒ ſuū deſiderari. Itē nō inuo

catur ab illis in veritate qui diabolũ innocãt ore ⁊ deũ ore. Hiere.xij. prope es tu ori eorũ ⁊ lõge a renibus.

¶ Dñica infra octauas natalis dñi. Sermo.xiiij.

q Uãto tẽpore heres paruul⁹ eſt nihil dif ferta ſeruo cum ſit dñs oĩm.ad gal.iiij. Modo recolit eccl'ia q̃liter ille q̃ ſi ne eſtimatiõe ẽ magn⁹ pro nobis paruul⁹ fact⁹ ẽ. Jdo legit in eccl'ia verbũ ꝑpoſitũ in q̃ oſtẽdit q̃liter paruul⁹ iſte ſe habuerit. Notãdũ ẽ ꝙ circa verbũ iſtud ꝙ heres dei pr̃is chriſt⁹ ſit.iuẋ illud verbũ ad heb.i.quẽ cõſtitu it herede vniuſorũ.et in pſ. ij.poſtula a me ⁊ dabo tibi gẽtes hereditatẽ tuã. Heres iſte nihil differebat a ſeruo cũ eſſet paruul⁹.ſiĺis enĩ erat ceteris paruulis. licꝫ in eo eſſent oẽs theſau ri ſapiẽtie et ſciẽtie dei: tñ videbatꝰ ſapiã ꝑficere.iuẋ illud lu.ij. ieſus aũt ꝑficie bat ſapiã. Jta licꝫ oĩa poſ ſet tñ apparebat in eo na turalis impotẽtia loquẽdi et ambulãdi vt portaretur ab alio q̃ oĩa portabat.iuẋ illud lu.ij.tulerũt ieſum in hierl'm vt ſiſterent eũ dño. Jtẽ licꝫ dñs oĩb⁹ eſſet:ſub iectus tñ erat mr̃i ſue ⁊ fa bro.i.ioſeph.iuẋ illud lu.ij. deſcẽdit cũ eis ⁊ venit na zareth ⁊ erat ſubditus eis. Jtẽ licꝫ eſſet ſine oĩ macu la:tñ ſignũ macule hr̃e vo luit ſcꝫ cauteriũ circũciſio nis.iuẋ illud lu.ij.cũ cõſum mati eſſent dies octo vt cir cũcidẽtꝰ puer ⁊c. B Ber. Agn⁹ ſine macula.⁊ ſi non eguit tamẽ voluit circũci di nec veſtigiũ qui vulneꝶ habẽs vllũ.alligaturã vul neris nõ refugit. Nõ ſic im pii nõ ſic.nõ ſic agit ꝑuerſi tas elatiõis hũane. erube ſcim⁹ vulneꝶ alligaturã q̃ de vulnerib⁹ etiã interdũ gl'iamur:quẽ nemo põt ar guere de pctõ.ipẽ pctĩ re mediũ.⁊ verecũdiã pariẗ ⁊ auſteꝶ ſine vlla neceſſitate recepit: ⁊ nõ repulit cultꝶ lapideũ in q̃ ſolo vet⁹ illa q̃

eraderetur rubigo nõ ſit. Nos ĩpudẽtes ad obſcuritatẽ cſpe erubeſcim⁹ ꝫ ſ per penitẽtiã qḋ extreme emĩtie ẽ male ꝓni ĩ vulnera pe ius ad remedia verecũdi q̃ pctm̃ nõ fec̃: nõ digꝛ̃ ſe peccatorẽ reputare. Nos et eſſe volum⁹ et reparari nolum⁹. Item ille cui⁹ ſũt oẽs adminiſtratorij ſpũ angelici: miſtrare venitiu ꝑ illḋ mat. xx. fili⁹ hoĩs ꝛ venit miſtrari ſꝫ miſtrař. ſic planũ ꝙ chriſt⁹ dũ panul⁹ erat: a ſeruo in p̄dicti nõ differebat. In quo quadruplex exẽplũ daꝛ̃ fidelius. Primo daꝛ̃ eis exẽpl eq̃tatis ꝛ ſimilitudinis mande, in hoc ꝙ in p̄dicti ab aliis hominibus differri nõ voluit. Unde ad heb. ii. dicitur ꝙ debuit fratribu per oĩa aſſimilari. hoc nobis expediẽs fuit vt exẽpl et⁹ mox vniformitatẽ ꝛ ſitudinẽ amarem⁹. Ber. mator cõitatis et cõmẽdtor. quõ illã deſereret. homul tũ facit ad amorẽ ꝛ pcem Ecci. xiij. oĩe anĩal diligit ſilẽ ſibi. Pſ. lxvij. qui habitare facit vni⁹ moris in domo. Hiere. xij. nũquid auis diſcolor hereditas mea mihi. ideo ſi q̃ maiores videntur eſſe ĩ ꝯgregatione aliq̃ debẽt ꝓ poſſe ſuo ſe cõformare mĩorib⁹. Ecci. iij. q̃nto maior es hũilia te ĩ omnibus. Et. xxxij. rectorẽ te poſuerãt noli extolli: ſed eſto in eis q̃ſi vn⁹ ex eis. In pſ. tẽplũ tuũ mirabile in eq̃tate. Mirabiliꝛ̃ placꝫ deo eq̃litas in eccl̃ia dei. Mat. xx quicunq̃ voluerit pm⁹ eſſe erit vr̃ ſeru⁹. Et. i. cor. ix. cũ eſſem liber ex oĩb⁹ oĩm: me ſeruũ feci. ¶ Secũdo daꝛ̃ exẽplũ in hoc fidelib⁹ hũiliꝛ̃ abſcõdẽdi bona ſua vſq̃ ad tps opoꝛtunũ. Unde ber. loq̃ns ḋ h̄ ꝙ xp̃s voluit de nocte naſci dicit. vbi ſũt qui tã impudẽter oſtẽtare geſtiũt ſemetipſos. Tacet chriſt⁹ nõ extollit: non magnificat: nõ p̄dicat. Et ecce annũciat eũ angel⁹: laudat eũ multitudo celeſtis

militie. ⁊ tu ergo q̄ christū ſeq̄ris muētū abſcōde theſaur. aīna veſtiri. laudet te os alienū ſileat tuū. Iſaie xxi. erit vir ſicut q̄ abſcondit a vēto ⁊ celat ſe a tēpeſtate. Et in vitis patrū dr. ſicut theſaur⁹ manifeſtus minuit ita ⁊ virt⁹ q̄libet deperit publicata. Nā ſicut cera a facie ignis ſoluit ita et aīa p laudē reſoluta perit ab intēſione ſua. Sicut hō exterior dū paruul⁹ ē de facili pōt pire. ⁊ iō fouet diligēter. Sic ⁊ hō interior ex parua cauſa pire pōt. vñ diligēter ſeruād⁹ ē. Job. xv. ledet q̄ſi vinea ī prio flore botrus ei⁹ ⁊ q̄ſi oliua pijciens florē ſuū. vbi dic̄ Gre. ſi florētē vineā īmoderatū frig⁹ vel eſt⁹ penit⁹ attigerit. diſcuſſo flore botrus tabeſcit. Idē oliua cū ī flore eſt: ſi īmoderata nebula tāgit: fructu euacuat. ſic bona inchoātes ſi cepint laudib⁹ delectari: fructū pdūt opis velud ex nebula fauoris. Itē gre. ille dz publicare bonū qđ agit qui pfectā hūilitate fūdat ⁊ nulla elatiōe ptigit. Tercio dat fidelib⁹ exēplū amādi ſapiēt filios ſuos vt nō q̄rant eis ſuauia ſꝫ vtilia. Sic ei fecit pr̄ miſcdiarū filio ſuo dilecto. pauptatē ⁊ alias adūſitates prorſus ei eligendo. poti⁹ dꝫ pr̄ filiis ſuis puidere ī poſterꝫ q̄ꝫ ī pñti. cauē dꝫ ne ſit eis crudelit̄ miſericors. pū. xiij. q̄ pcit vge odit filiū ſuū. et ibidē. xxij. ſtulticia colligata ē ī corde pueri ⁊ vga diſciplīe fugabit illā. ⁊. xxiij. noli ſubtrahē a puero diſciplinā. Si ei pcuſſerſ eū vga nō morietur. Tu vga pcuties eū ⁊ aīaꝫ ei⁹ d īferno libab. ⁊. xxix. vga atꝫ correctō tribuit ſapiētiā. puer aūt q̄ dimittit volūtati ſue pfūdit mr̄em ſuā. eccs. vij. melior ē ira riſu. q: p triſticiā vult⁹ corrigit aī⁹ delinq̄ntis. i. melior ē correctō aſpa p̄ris q̄ꝫ blāda remiſſio vt patꝫ in heli ſacerdote qui remiſſe corripuit filios ſuos. i. regū. ij

dicēs. quare facitis res hu iuſcemōi ꝙ ego audio ⁊c. Ideo amiſit eos ī bello oc ciſos. ipſe ꝗ̄ cecidit de ſel la ⁊ fractis ceruicib⁹ expi‑rauit. vt legit. i. reg. iiij. Re fert etiā de qdā q ducebat ad patibulū ꝙ ſimulans ſe velle oſculari patrē ſuū: dē tib⁹ abſcidit ei naſū3 dicēs patrē eſſe occaſionē illi⁹ ſu ſpēdii q2 ſic corripuerat eū. Ecci. vii. filii tibi ſūt: erudi illos ⁊ curua vel cura illos a puericia: ꝯ. tūc cuī flexi biles ſunt ſicuti flexibiles ramuſculi in arborib⁹ quā do parui ſīt. ⁊ ibidē. Filie tibi ſūt ſerua corp⁹ illarū. et nō oſtēdas hilarē facie3 ad illas. ⁊. xx. eiuſdē. lacta filiū ⁊ pauētē te faciet lu‑de cū eo et contriſtabit te. Hiero. nimia familiaritas parit ꝯtēpū. Job. xxix. Si qñ ridebā ad eos nō crede bāt. Prou. xvi. vir iniqu⁹ lactat amicū ſuū: lactat in‑ꝙ lacte adulatōnis ⁊ ducit eū p viā nō bonā. Ecci. xxx q diligit filiū aſſiduat ei fla

gella vt letet in nouiſſimo ſuo ⁊ nō palpet proximorū oſtia. Itē ibidē. equ⁹ indo‑mit⁹ euadet dur⁹: ⁊ fili⁹ re miſſus euadet pceps. Itē ibidē. curua ceruicē in iu‑uētute ei⁹ ⁊ tūde latera eū infans ē ne forte induret ⁊ non credet tibi. Et nota ꝙ nō dicit tūde caput ei⁹ ſed latera. Nō eī pcutiēdi ſūt pueri ī capite ne infatuent ſed latera virgis tūdēda ſt Specialit aūt cauere dēt. parētes ne filiis ſuis nimis cito dēt ptātē. vñ ecci. xxx. nō des illi ptātē in iuuētu‑te. Et. xxxiij. filio ⁊ mulieri fratri ⁊ amico nō des pote ſtatē ſupra te in vita tua. et paulo poſt. Meli⁹ ē vt filii te rogēt ꝙ te reſpicē ī ma nus filiorum tuorum. Et notādū ꝙ pr q ex fatuo amore quē h3 ad filiū dimittit eū cor‑ripe: tali fatuitate laborat qualis fatuitas eſſet ſi vi‑deret eū pcipitari in aq̄ val de pfunda: ⁊ iō dimitteret eū pire ibi: q2 nō poſſet eu3 extrahere niſi per capillos

eũ trahendo. ¶ Quarto dat fidelib⁹ exẽplũ patienter ſuſtinendi aduẽſitates q̃ eis a deo dant. nec debent credere ex odio talia ſibi dari:ĩmo potius ex amore. cũ ſilia filio ſuo naturali deus dederit. De q̃ nulli dubiũ ẽ q̃n eũ dilexerit. Mat. iij.hic ẽ fili⁹ me⁹ dilect⁹ ⁊c. Sufficere dʒ filio adoptato ſi ſic a deo amet.ſicut filius naturalis ab eo dilect⁹ eſt.Unde dicit chriſt⁹ io.xv diſcipulis ſuis.Sicut dilexit me pr̄ ⁊ ego dilexi vos. qui ergo a deo flagellatur: nõ iõ ſe credat dei inimicũ ſed intelligat ſe eſſe paruuli ſenſu. ⁊ iõ neceſſariã ſibi flagellationẽ ad ſui inſtructionẽ ⁊ cuſtodiã eſſe datã corrigẽs amat nos de⁹ etiam irat⁹.Sed paruuli non pñt ſcire cũ emolumẽto q̄ ament ex patre.vñ pſ.xxx: q̄ magna multitudo dulcedinis tue dñe quã ⁊c.Aug. Quid nihil ſi flagellat cuſtodiens paruulos dñs q̃s grandes q̃rit heredes. flagellat hoĩem ⁊ erudit ⁊ cuſtodit. Iſaie.xxviij.vexatio ſola tñmodo dabit intellectũ auditui. Et hiere.xvi. ẽm aliã trãſlationẽ. ꝑ oẽ flagellũ ⁊ dolorẽ erudieris hierlm. Job.x.viſitatõ tua cuſtodiuit ſpm̃ meũ. Potius debet credere hõ q̄ de⁹ amet eũ cũ ab eo flagellet q̄ cũ ab eo nõ flagellatur. Apoc.iij. Ego q̃s amo arguo ⁊ caſtigo.Greg.cũ oĩs fortuna timẽda ſit: magis timẽda eſt ꝓſpera q̄ aduẽſa. hec eni ſeuiẽdo erudit: illa blãdiendo ſeducit.Sic magis amaret ille q̃ viſum corporalẽ redderet q̄ q̃ auferret. Sic magis videret amãda eſſe aduerſitas q̃ illuiat q̄ ꝓſperitas q̃ excecat.Greg. egris deſperatis quicq̃d petierint: medici dari ꝑcipiunt. ⁊ his q̃ ad ſalutẽ reducẽdi ſũt q̃ petierũt cõtradicunt.Quis niſi ſtult⁹ nõ poti⁹ velit ſibi fieri:a deo q̃ſi egro non deſperato q̄ q̃ſi deſperato. Idẽ ſepe omĩps de⁹ auare mẽti

cũ vehemẽter iraſcit̃ pmit tit cũcta ad votũ ſuppete re: ꝛ poſt ea ſupplicia tole rare. Et ſup illud iac. i. om ne gaudiũ ꝛc. dicit gloſ. ne indignemini fr̃es ſi mali ĩ mũdo florẽt ꝛ vos patimi ni: qꝛ nõ ẽ chriſtiane digni tatis his tꝫalib⁹ exaltari: ſed poti⁹ deprimi. Mali ni hil habent in celo. ꝛ vos ni hil in mũdo: ſꝫ ſpe illi⁹ bo ni ad qđ tenditis q̃cq̃d cõ tingat in via patienter fer re debetis. ſicut aliq̃s gau det poti⁹ ſe eſſe legittimuꝫ filiũ ꝙ adulterinũ. ſic poti us dꝫ velle flagellari ꝙ ꝓ ſperari. Filios enĩ ſuos le gittimos de⁹ flagellat. Ad heb. xij. ¶ Si extra diſci plinã eſtis: cui⁹ participes facti ſũt oẽs. ergo adulte ri ꝛ nõ filij eſtis vt dic̃ glo. Aug. q̃s fil⁹ eſt cui non de bet diſciplnam pater eſſe. Dat diſcipinã vt nõ aufe rat miſcdiam. cedit ꝯtuma cem vt reddat hereditatẽ. ſi ꝓmiſſa p̃ris agnouiſti nõ timeas flagellari: ſꝫ exhe redari. curre ſub manu pa tris flagellãtis qꝛ oĩm fla gellat erudit ad hereditã tẽ. Noli eſſe ita ſcutu ꝛ pue rili vt dicas: pl⁹ amat pat̃ me⁹ fr̃em meu cui pmittit facẽ q̃cq̃d vult ꝙ me: qꝛ ſi me mouero ꝯ iuſſionẽ ei⁹: flagella inuenio. poti⁹ gau de ſub flagellis qꝛ tibi ſer uat̃ hereditas. illis ad tps parcit q̃s in eternũ dãna bit. Prouẽ. xxvij. melio: a ſũt vulnera diligẽtis ſcꝫ dei ꝙ frauduleẽta oſcula odiẽtis ſcꝫ diaboli vel mũdi. Ideo deberẽt fideles multũ gau dere in tribulatiõib⁹. Unđ iob. xxxv. vbi ẽ de⁹ q̃ fec̃ me q̃ dedit in nocte carmĩa in nocte inꝙ aduerſitatis. et in pſ̃. xli. In die mandauit dñs miſcdiam ſuã et nocte cãticũ ei⁹. Et actu. v. ibant apl̃i gaudẽtes a conſpectu cõſilij: qm̃ digni habiti ſũt ꝛc. Dñica in qn̄q̃geſima in uenies ſmonẽ de illo x̃bo. pa cor. xiij. cũ eſſem paruu lus loq̃bar vt paruul⁹. De q̃ põt in hac dñica loq̃ ſi ne

ceſſe fuerit.

¶ Dn̄ica infra octauas epiphanie ſermo.xv. A

O Bſecro vos p miſericordiā dei ⁊c. ad ro.xij. Primo monet nos ad regimē corpis. qꝛ ſm Ber. Stat⁹ incipientiū circa corp⁹ ſe habet ꝓficiētiū circa aīam ſe exercet pfectoꝝ nō niſi ī deo requiē habet. Uiator pmo dꝫ ꝓuidere de eq̄ ne ſit ita laſcuı⁹ vt eū deiſciat. vnd in pncipio cauēdū ē ne hō faciat magnā dietā. Jn pmo vedit formā platis māſuete regēdi ſubditos. Sene. generoſus eſt anim⁹ hominis ⁊ in arduū atqꝫ cōtrariū nitens. faciliuſqꝫ ducit q̄ trahat. Ezech.xxxiiij. cū auſteritate ⁊ potētia imperabatis ⁊ diſpſe ſunt oues mee.iij.regū.xij. dicunt ſenes ad roboā. Si locutus fueris ad eos verba leuia erunt tibi ſerui cūctis diebus per miſericordiā. B Poteſt ſpecialiter intelligi illa miſericordia qua denus effudit ſanguinē ſuū ad abluendū peccata noſtra. ⁊ ſcdum hoc ad frangenduꝫ corda adamātia: ſanguine chriſti vtit: ſicut ſanguine hyrcino adamas frangi ſolet. Zach.vij. poſuerūt cor ſuū vt adamātē ne audiret legē. ⁊ ſecūdū eſt congruū adiuratio vt ei corpa nr̄a offeram⁹: qui ſuū ꝓ nobis ī cruce obtulit. Uel de mīa dei ſimplr poteſt intelligi. Solēt adiurare hoīes p id qd magis amant ⁊ cui magis tenent. ſic ampli⁹ adiurat hic p miſdiam dei quā maxīe debem⁹ amare. Obſecro vos p miſcdiaꝫ q̄ tot ⁊ tāta bn̄ficia nob ꝓtulit filiū di ꝓ nr̄a redēptōe vēdidit. ꝓ nr̄a viuificatōe occidit. ꝓ nr̄a ablutōe ſāguīeꝫ ei⁹ effudit. ⁊ corp⁹ ſuū q̄i clipeū ī cruce poſuit vt ꝓ nob ictū ſuſtīerꝫ cū īimici eēm⁹ ī filios di nos adoptauit. q̄ etiā nos int tot ⁊ tāta pericula cuſtodit. Treñ.iij. miſericordie dn̄i ſunt qd ꝯſūpti n̄ ſum⁹. ¶ Ut exhibeatiſ

corpa vr̃a hoſtiã viuentẽ: p charitatẽ ſanctã p purã intẽtionẽ placẽtẽ: p hilaritatẽ. hoſtiã mortuã offerũt qui dicũt qñ mortuꝰ fuero ſepeliar in tali religiõe. et dũ viuũt in pctĩs ſuis pſeuerãt. aĩa eiꝰ in inferno ſepelit: ⁊ cadauer vult ĩ loco ſacro ſepeliri. vel hoſtiam mortuã offerũt q̃ ſine charitate: q̃ eſt vita opm carnẽ ſuã macerãt: vel ieiunãdo vel pegrinãdo. vel penitẽtiã aliã. in ſudore vultꝰ ſui ⁊c̃. faciẽdo. Primũ intelligo ĩ eis qui in q̃drageſima tarde venũt ad peñitẽtiã. et magnã partem ieiunij q̃drageſimalis faciũt ĩ mortali. Secũdũ in illis qui vadũt ad ſanctũ iacobũ vl' romã: nõ pacificantes clamiores: ⁊ iniurias nõ attẽdentes. illud eccĩ. xxxiiij. qui offert ſacrificiũ de rapina q̃ſi q̃ victimat filiũ in ꝯſpectu patris. Terciũ in his q̃ de labore viuũt qui penitẽtiã a deo iniũctã in ſudore vultus ⁊ vi agũt. et ti ſic eam inutilẽ reddũt ꝙ ĩ mortali remanẽt. ⁊ non pñt lucrari regnũ eternũ. ſi extra mortale eſſent ⁊ bonã intẽtioꝫ haberẽt lucrarent aliquid tpale. Itẽ hoſtiã mortuã offerũt clauſtrales qui corpa habẽt in clauſtro et corda in ſeculo. corpꝰ enim mortuũ eſt qḋ ab aĩa vel corde ſepatũ eſt. hi faciunt iniquã partitionẽ vt chaim qui aĩas dãt diabolo et corpa deo. De talibꝰ nõ eſt mirꝫ ſi clauſtrũ ſit eis carcer vt magnũ dolorẽ ſentiunt cũ ipi continue ſuſtineant q̃ſi mortẽ. mors aũt eſt diuiſio corpis ⁊ aĩe. Hoſtiã ſanctã offerũt q̃ pura ĩtẽtione carnẽ macerãt. ſanctũ enĩ idẽ ẽ qḋ agis. i. ſine terra. Sũt qui aliq̃ terrenitate inquinant opa ſua: vt patet in illis q̃ pegrinationes faciũt cauſa ianis glorie. qui ex vna pegrinatiõe quã faciũt ad romã vel ad ſanctũ iacobũ: tpe vite ſue gl'iant. Silr multi quibꝰ nõ ſapet ſeruitiũ qḋ faciũt in

eccl̃ia. niſi aliq̃ lucro terre no cõditũ eſſet. tales ꝓ cõdimẽto cibũ quẽ deo ꝑpa-rãt: terra vł luto inquināt: et ſic illũ ei abhominabilẽ reddũt. De⁹ paſcit͛ opibus nr̃is bonis. vñ cibũ ei ꝑpa tam⁹ qñ opa bona facim⁹. ꝯtra tales dicit͛ in ps̃. xcv. tollite hoſtias ⁊ introite. ⁊ oſee. v. victimas decli͂aſtis in ꝓfundũ. mat. i. q̃s ẽ in vobis q̃ apiat oſtia mea ⁊ incẽdat altare meũ gratuito Bene placet hoſtia cũ aliquis carnẽ macerat cũ hilaritate. mat. vi. tu aũt cũ ieiunas vnge. ⁊c. ij. cor. ix. Hilarẽ enĩ datorẽ diligit de⁹. eccl̃i. xxv. in oĩ dato hilarẽ fac vultũ tuũ: illi q̃ cũ murmure ⁊ triſticia ⁊ amaritudine bona opa faciunt ponũt velut fel in eſca dñi que ẽ bonũ op⁹ ⁊ potãt eũ aceto acerbitatis et triſticie. ps̃. lxviij. dederũt ĩ eſcã meã fel ⁊ in ſiti ⁊c. ¶ Itẽ viuẽtẽ hoſtiã offert aliqui ꝑ bonã opatõnẽ. Sanctã. i. firmã ꝑſeuerãtiã. deo placentẽ vt hoſtia ſit ſine macula. ad quã eccl̃i. xxvij. hõ ſanctus in ſapiẽtia manet ſicut ſol ⁊c. vel hoſtiã viuẽtẽ per fidẽ ſanctã ꝑ ſpem deo placentẽ ꝑ charitatẽ. ¶ Nota q̃ quidã ſunt q̃ corpora ſua offerũt hoſtiã fetentẽ ⁊ hoc faciũt diabolo. vt luxurioſi et hypocrite qui ꝓpt͛ vanã gl̃iam ſe macerãt. ⁊ ĩ ſeruitio diaboli corpa ſua affligũt. Rationabile etiã honor regis iudiciũ diligit iudiciũ inq̃ diſcretiõis. io. xi. equos eoꝝ ſubneruabitis. caro debet debilitari ñ occidi. Iudi. iij. chananeus remãſit tributari⁹ ⁊ nõ eſt occiſus. ꝑ quẽ intelligit͛ caro q̃ eſt plena motib⁹. Interꝑtat͛ enĩ ĩ motu. eccl̃i. vij Non ledas aſinũ in ꝟitate opantẽ. In leuitico ꝑo. q̃cquid ſacrificij obtuleris ſale cõdies. Apoc̃. iiij. aĩalia habebãt oculos ante et retro. oculos habẽt tm̃ retro qui attẽdẽtes multa ⁊ magna pctã q̃ fecerũt volẽtes ſe punire ꝓut illa exigunt

ſe omnino inutiles reddunt ⁊ nõ attẽdũt ꝙ opoꝛtꝫ eos deo ſeruire ⁊ frib⁹ ſuis. vñ carẽt oculo anťioꝛi. lu.xiiij quis ex vobis volẽs edifi=care turrim ⁊c. Cãti.v. di=giti mei pleni ſť mirrha ꝓbatiſſĩa. qñ fit cũ diſcretõe ꝗ ꝑ digitos ĩtelligiť ad qđ ſignãdũ ꝑferẽť cerci cruci

¶ Jtẽ ſermo de eadem epiſtola.xvi. A

Nolite ꝯformari huic ſeculo. ad ro.xij. Notãdum ꝙ cõfoꝛmatio hui⁹ ſecl'i ſic fit. Mũdus iſte foꝛnax eſt babilõica ꝗ ꝗttuoꝛ fomẽtis ſuccẽdiť ſcꝫ napta malleolis: pice ⁊ ſtupa. Naptã vocam⁹ qđ remanet de oliuis cum oleũ exꝑmiť ſcꝫ oſſa cũ fece vel amurca. ⁊ ſignat pecu=niã a ꝗ ſi ſepareť oĩm mũe vſus qđ ĩ oleo ſignať nihil aliud remanet ꝙ fomentũ ignis infernalis. Ja.v. aurũ ⁊ argentũ nr̃m eruginauit. ⁊ erugo eoꝝ erit in te=ſtimoniũ vobis ⁊ mãduca=bit carnes vr̃as ſicut ignis

Malleoli ſũt ſarmenta vineaꝝ ⁊ ſignãt ſecularẽ po=tentiã que q̃ntũcũqꝫ ſit magna indiget tñ ſuſtentari a ſubditis q̃ſi paxillis. Po=tentes hui⁹ ſeculi ſi ad modũ palmitũ ſtipiti. i. deo adhereãt. magnũ fructũ faciunt in eccl'ia dei. q̃tũ eniꝫ ad coꝛpa ſũt loco dei ſicut clerici quãtũ ad aĩas. ſi vero a ſtipite ſepareť: fomẽtũ ſũt ignis infernalis. B

Jn pice 2o ꝗ nigra eſt ⁊ ĩ=quinat ⁊ accẽſa tetrũ facit odoꝛẽ: luxuria deſignať ꝗ magne ẽ infamie. vñ vocať macula in eccͦo. xlvij. vbi dicitur. inclinaſti femoꝛa tua mulierib⁹. ⁊ ſubdiť. dediſti maculã in gl'ia tua. Jn ſtu=pa 2o intelligitur vanitas gl'ie ſecl'aris ꝗ cito trãſit. Sicut ſtupa cito trãſit ad ignẽ. Jn foꝛnace iſta ſufflatoꝛ ẽ diabol⁹. de q̃. liiij. iſai. Ego creaui fabꝛũ ſufflãtẽ ĩ igne pꝛunas. Jn foꝛnace iſta pꝛoijciť aurũ ⁊ argẽtũ ſcꝫ innocẽs. ⁊ egrediť inde vitul⁹ hõ ſcꝫ van⁹ ⁊ laſciu⁹

vt legit in exo. Jtē notādū
q̄ aliq̄ ſunt q̄ cōformare ſe
volūt vnicuiq; in malo. hi
ſūt ſil'es camaleoni q̄ videt
talis coloris q̄lis res ē iux
quā eſt. Jpi etiā ſimie ſunt
diaboli ꝯ quib⁹ ſimis legi
tur in reg.x. q̄ ſalomoni of
ferebant dētes elephātoꝝ.
et ſimie ⁊ pauones. p̄ q̄ in=
telligunt tria vitia q̄ abun
dāt in eis qui freq̄ntāt cu=
rias. Jn dētib⁹ q̄ cādorē p̄
ferunt ⁊ tn̄ ledūt ſignātur
v̄ba adulatōis ⁊ deceptio
nis q̄ q̄ſi cādorē ſimplicita
tis ⁊ dulcedīs p̄tēdūt ⁊ tn̄
nociua ſūt. Jn ſimiis v̄o in
telligunt q̄ volunt imitari
q̄cq̄d vanitatis vidēt fieri.
Jn pauonib⁹ intelligunt q̄
de magnitudīe caude.i.mł
titudīe ſocioꝝ glīāt ⁊ cōfor
matō mala p̄hibet. Deut.
xxij. vbi legit. vir n̄ vtet ve
ſte femiea. nec mł'ier īduet
veſte virili. Abomiabil' ei
eſt apd̄ deū q̄ fac hec. Scīi
hoīes q̄ viriles debēt eē nō
debēt ſe ꝯformare malis i
vanitatib⁹ eoꝝ. nec mali de
bēt ꝯformari bōis p̄ hypo=
criſī. ℭ Jtē nōdū q̄ huic
ſeclō nō debem⁹ nos ꝯforma
re q: ſcłm iſtō mōſtrū ē ha
bēs faciē retro nō añ. ⁊ ca=
put deorſū ⁊ pedes deſur=
ſū. caro eī ſpūi dn̄at i ama=
torib⁹ h⁹ ſcł'i. Jtē oclos hꝫ
maiores q̄ vētrē. plura eī
expēdūt ad paſcēdū ocłos:
q̄ ad paſcēdū vētres. Mū
dus ē beſtia illa de q̄ legit
apoc.xiij. q̄ hēbat capita.vij
⁊ cornua.x. ⁊ ſup cornua e⁹
x. dyademata. ⁊ ſup capita
ei⁹ noīa blaſphemie. ⁊ erat
ſil'is pardo. ⁊ pedes ei⁹ ſic
pedes vrſi. os ei⁹ ſic os leo
nis. Jſ̄ ctōr beſtia ē q̄. figu
ratū ē dañ.iiii. in nabucho
donoſor. q̄d enī beſtiali⁹ eſt
hoīe q̄ rōnē hꝫ ⁊ rōe n̄ vigꝫ
vij. capita ſt.vii.vitia q̄ pec
catori dn̄ant. vii. eī dn̄oi hꝫ
ex q̄ ꝯſtat eū i mag̃ ſuitute
eē caput ſuū ſcꝫ xp̄ꝫ luxuri
oſus a ſe āputat ⁊ q̄ corp⁹
porci ſibi coaptat ⁊ ſic d̄ ali
is vitiis. x. cornua ſunt trāſ
greſſiones decalogi quib⁹
peccator deum impugnat.

decē dyademata ſup decē cornua: ſignāt gl'iam quaꝫ pctōres habēt de pctīs ſuis. Nomīa dō blaſphemie ſūt verba quib⁹ pctōres ſe excuſant ⁊ deū accuſāt. In pardo vero qui ē varij coloris intelligit varietas ⁊ duplicitas q̄ eſt in mūdo iſto. habēt enī hoīes aliud ī corde ⁊ aliud in ore. ⁊ aliud dicūt hic ⁊ aliud dicūt ibi. pedes vero habēt ſiſes vrſo. manib⁹ hūanis ſil'es ſūt pedes vrſi. Sic pctōres opa habēt ſīl'ia opib⁹ hoīm. potiꝰ tñ opa eoꝝ opa beſtiarū ſūt. Man⁹ hoīm maiorē diſcretionē ⁊ diſtinctionē habēt q̄ pedes beſtiaꝝ vt q̄ſi a nat̄a īſtruāt̄ hoīes q̄ potius cū diſcretōe debeāt operarī q̄ beſtie. Pctōres tñ ꝯcupiſcētiā ſuā ſequuntur abſq; diſcretione q̄ſi bruta anīalia. Ipi ad modū dulci mel tp̄alis dulcedīs ſequūtur vſq; ad mortē. Os dō eoꝝ vt os leonis. Fetet eī quātū ad mala dba. ⁊ patulū eſt q̄ ad guloſitatē. vñ in pš. xiij. ſepulchꝛū patēs eſt guttur eoꝝ. ſepulchꝛū dicitur q̄ ad fetorē verboꝝ. patēs q̄ ad vitiū gule. Seq̄t. Sed reformamini ī nonitate ſenſus vr̄i vel mētis vr̄e. Nota hāc eſſe viā ad reformationē ymaginis dei. Ignē ſpūs ſancti oportet in corde hoīs ſuccēdi. de q̄ igne dicit dñs. ignem veni mittere in terrā: ⁊ quid volo niſi vt accēdat̄. Ad ſuccēdendū multū valet verbuꝫ dei. vnde eloquiū dñi inflāmauit cū. ⁊ iteꝝ. ignitū eloquiū tuū vehemēter. Deinde niſi materia ſit valde dura: ſufficit vt recta forma imprimat̄ qđ fit qñ exēpla bona ante oculos hoīs ponant̄. p̄cipue vero valet ad hoc exēplū chriſti. ipe eī eſt ſpecioſus forma p̄ filiis hominū. Ber. q̄ formoſum in forma mea te agnoſco dñe ieſu. nō ſolū ꝓpter diuīa q̄bus effulges miracula: ſed etiā ꝓpter dītatē ⁊ māſuetudinē ⁊ iuſticiā. Itē beat⁹ ē dñe ieſu q̄ te hoīeꝫ inter

hoīes ꝯuerſantē diligēter obſeruās ꝓ viribꝰ.ſe pbet imitatorē tui. Augꝰ.ſūma religiōis eſt imitari quem colis.alij ſancti errare potuerūt ſed nō chriſtꝰ. vnde ipē dicit. qui ſequit̄ me nō ambulat ī tenebris. Poſt exempla multū valet ad reformationē ymaginis eſſe in bona ſocietate. Si autē cor ſit nimis durū: necē eſt vt malleatio diſcipline vel alterīꝰ tribulatiōis addat̄. ¶ Notandū tñ ꝙ in ꝗbuſdā clauſtris malleat̄ ſuper frigidū ferrū.abundat enī ibi diſciplina: ſed deeſt ibi verbū dei:p qd̄ fornax diuī amoris ſuccendat̄. Deſunt ibi etiā recta exēpla ⁊ ideo nō eſt ibi reformatio. Vnd̄ pū.xxvij.ſi ꝯtūderis ſtultū ꝗſi tipſanas in pila feriēte deſitp pilo ñ auferet̄ ab eo ſtulticia eiꝰ. Sequit̄. Vt ꝓbetis ꝗ ſit volūtas eiꝰ ⁊c. Cū reformatio fiat per dei imitationē ⁊ nō poſſumus imitari in ſapiētia vel potētia.cōſequens eſt vt imitemur eū in bona volūtate.⁊ ideo ſubdit̄. vt ꝓbetis ⁊c. ꝑa io.iiij. chariſſimi nolite credere oī ſpiritui ſed probate ſpūs ſi ex deo ſūt. Volūtas dei bona dicit̄ qꝛ nō vult niſi bonū. beneplacēs vero eſt illis qui intelligūt et expti ſunt.pfecta vero ē in oī bonitate vt nihil ea ſit meliꝰ vel bona pōt dici volūtas eiꝰ qua vult ſanctificationē nr̄am. ꝑa theſ.iiij. hec eſt volūtas dei ſanctificatio vr̄a. hec volūtas dei bona ē.et miſcōia plena cū pctōr mortē meruit. ⁊ dñs ꝓ morte ſanctificationem requirit. Ezech.xviij. nolo mortem pctōris ⁊c. Voluntas dei beneplacēs eſt que vult vt hō inſtet bonis opibus p̄cipue opibꝰ miſcōie. vnde in oſee.vi. miſcōiam volo ⁊ nō ſacrificiū. ⁊ hier. p̄o.ego dñs qui facio miaꝫ et iudiciū ⁊ iuſticiā ī terra. hec enim placent mihi. ¶ Perfecta aūt volūtas eſt qua dñs vult vt hō ꝓ amore eiꝰ pauptatē ⁊ alia ma=

la pene volũtarie aſſumat. Mala etiã ſibi illata a ꝓximo patiẽter ſuſtineat. matthei. xix. ſi vis ꝑfect⁹ eẽ vade ꝛ vẽde om̃ia q̃ habes et da pauperibus. ꝑa theſ. v. videte ne quis malũ ꝓ malo reddat. Et ſequit. Hec eſt volũtas dei in chriſto ieſu: ꝛc. Specialit aũt videt ꝑtinere hoc verbũ vt probetis ꝛc ad clauſtrales. ad q̃s dicit. Nõ eſt vtrũ lãguere circa oĩa ꝓcepta: nec attendere quid de⁹ ꝓcipiat: ſed qđ velit. ꝓbãtes q̃ ſit volũtas dei bona bene placẽs et ꝑfecta nõ plus ſape ꝗ̃ oportet ſape. ꝑa cor. viij. ſciẽtia inflat. Iſido. iij. lib. ethim. credere debem⁹: diſcutere ꝓhibemur. Prouẽ. xxv. ſicꝫ qui comedit multũ mel et nõ eſt ei bonũ. Sic ꝑſcrutator maieſtatis opprimet a gloria. Prouẽ. xxiij. non erigas oculos tuos ad opes: quas habere nõ potes. Et xxv. Mel inueniſti comede qđ ſufficit tibi. Et. xxx. qui nimis emũgit elicit ſãguinẽ. eccs. vij. dixi ſapiẽs efficiar ꝛ ipa lõgi⁹ receſſit a me Eccli. iij. altiora te ne q̃ſieris

¶ Itẽ ſermo de eadem epl'a. xvij. A

Sicut eñ in vno corpore ꝛc. Vtit apl's ſilitudie ſumpta a mẽbris corpis ad oſtẽdendũ quõ fideles qui ſũt ĩ corpore eccl'ie ſe debeãt ad inuicẽ habere. Attẽdẽde ſũt igit diligẽter ꝓprietates mẽbroꝝ. Notãdũ ergo ꝙ mẽbrũ vnũ nõ inuidet alit mẽbro. ꝛ ſi ñ habeat idẽ officiũ qđ illud habet. Si enĩ oĩa mẽbra vnicũ haberent officiũ: eſſent q̃ſi vnũ membrũ. vñ. i. cor. xij. Si totum corp⁹ ocul⁹: vbi audit⁹: ꝛ ſi totũ audit⁹: vbi odorat⁹: ꝛ poſt. Si eſſent oĩa vnũ mẽbrũ vbi corp⁹: et hic dicit: oĩa mẽbra nõ eũdẽ actũ habẽt. B Secũdo nullum mẽbrũ corpis actũ ſibi appropiat. imo ocul⁹ ẽ ocul⁹ oĩm mẽbroꝝ alioꝝ et ſic de aliis mẽbris. imo cũ ocul⁹ cetera mẽbra videat: ipe ſo

lus ſibi inuiſibilis ē. Sic fi deles ſe ⁊ ſua debent cõica re aliis fidelib⁹. Vñ hic dr. Multi vnũ corp⁹ ſum⁹ in chriſto. ſinguli aũt alter al teri⁹ mẽbra. Itẽ vnũ mem brũ alij ſuũ officiũ nõ vẽdit ſed gratis dat. Sic deberꝫ eſſe inter fideles. Sꝫ aliť ē hodie. Mich. iij. principes ei⁹ in munerib⁹ iudicabãt. ⁊ ſacerdotes ei⁹ ĩ mercede docebãt. ⁊ ꝓphe ei⁹ in pe cunia diuĩabãt. ℭ Quar to mẽbrũ vnũ leſuꝫ ab alio ſe nõ vindicat. Sic etiã dꝫ eſſe in mẽbris eccřie. vñ ad ro. xij. nulli malũ pro malo reddẽtes. Quito mẽbra ĩ firmiora abũdãtiori hono re honorant ⁊ magis neceſ ſaria ſunt. pª coꝛ. xij. q̃ vi dent mẽbra infirmiora ne ceſſariora ſũt. et q̃ putam⁹ igbiliora eẽ mẽbra corpis: his honorẽ abũdãtiorẽ cir cũdam⁹ ⁊c. ⁊ hic dr. hono re inuicẽ ꝑueniẽtes. Amb. nõ ē frn⁹ amor niſi mutuis mẽbra ſe ꝑueniãt obſeqis. Sexto vnũ mẽbrũ cõpatiť alij ⁊ ꝯgaudet. pª coꝛ. xij. ſi quidẽ patiť vnũ mẽbrũ cõ patiũť ⁊ oĩa mẽbra. ſiue gľi atur vnũ mẽbrũ ꝯgaudẽt ⁊ alia mẽbra. ℭ Septimo vnũ mẽbrũ reputať ſibi fie ri qđ fit alijs: ſiue ſit bonũ ſi ue ſit malũ. vñ ſi ledať pes: dič os: cur me ledis. ſi laue tur regĩať lauanti. Sic dꝫ eſſe inť fideles. Vñ dicit ca put eccřie mat. xxv. qđ vni ex minimis meis feciſtis ⁊ mihi feciſtis. ℭ Octauo tãt⁹ eſt amor inť mẽbra qđ vnũ ꝓ alio ſe exponit picu lo. ꝑcipue min⁹ nobile pro nobiliori vt man⁹ ꝓ capite In mẽbris etiã eccřie ipm caput ꝓ pedib⁹ morti ſe ex poſuit. Nono vnũ mẽbꝝ ci bũ ſuſceptũ aliis membris cõicat. ſic vn⁹ fideľ alij bõa ſua cõicare dꝫ. vñ dr. neceſ ſcõꝝ cõicãtes. ℭ Decio ſi vnũ mẽbꝝ ãpli⁹ đ cibo q̃ꝫ đ beat retineat ad malũ ſuũ retinet illđ. eſt ei eĩ occaſio apoſtematis vel alteri⁹ in firmitatis. ſic etiã ē inť fi deles. Unde eccľ. v. Eſt et

alia vanitas peſſima quaz vidi ſub ſole diuitie conſeruate in malū dñi ſui. vn decimo nihil tātum timet mēbrū vnū ꝙ ab aliis mēbris ſepari. Si enī ſeparatū ſit inutile eſt: nō viuit. ñ ſentit. nō viuificaꝛ niſi a ſpiritu a q̄ cetera mēbra viuificanꝛ. Aug. nihil ſic debꝫ formidare chriſtian⁹ ꝙ ſeparari a corpore chriſti. ꝟ Duodecimo tremit totum corpus cū vni⁹ mēbri ſeparationē ꝑuidet. ſic timere debet totū corp⁹ eccl'e cū aliquē fidelē videt ſepari a ſe vel ꝑ mortē vel ꝑ excōmunicationem.

¶ Dñica ꝑma poſt octauas epiphanie ſermo dē eadem epiſtola.xviii. ꝟ

Qui preeſt in ſollicitudine ꝑſit ſupple. ad roma.xii. Nota ꝙ ſollicitudinē ſolis illis q̄ ꝑſunt appropriat. Gubernatur enī nauis vigilat aliis dormiētib⁹, aliis quieſcētib⁹ laborat. Similiꝛ et paſtor cuſtodit vigilias noctis ſup gregē ſuū luce.ii. dū alii dormiūt. Idē verū ē de illis qui in caſtris vigilāt velut vigiles eccl'e ſūt illis qui ꝑſunt. Unde cā.iii Inuenerūt me vigiles qui cuſtodiūt ciuitatē. Sollicitudo magna q̄ debet eſſe i illis qui ꝑſunt innuiꝛ cū dicitur in pſ.cxli. non dormitabit neqꝫ dormiet qui cuſtodit iſrael. ꝟ Et notandū ꝙ duplex ē ſollicitudo. ſecularis ſcꝫ ⁊ ſpūalis. De ſeculari legiꝛ mat.vi. nolite ſolliciti eē dicētes. quid mādūcabim⁹ aut quid bibemus ⁊c. Iſta nō debet eſſe in veris fidelib⁹. primo qꝛ tpalia acceſſoria ſūt regno dei. vnde ibidē. primo q̄rite regnū dei ⁊ iuſticiā eius et hec oīa adiicienꝛ vobis. ſecūdo qꝛ hec ſollicitudo auffert maiorē ſollicitudinēꝫ vnde.i.cor.vii. qui cū vxore ſua ſūt ſolliciti ſūt. Preterea hec ſollicitudo habꝫ turbationē. vnde dñs lu.x. martha martha ſollicita eſ et turbaris erga plurima.

Itē q2 dñs ſollicit⁹ ē ď his
qui ſollicitudinē ſuā in eo
ꝓijciūt. ꝑa pe.v. oēm ſolli=
citudinē ꝓijciētes ī eū qm̄
ipi cura ē de vob̄. Et pſ.
liiij. iacta cogitatū tuuz in
dño. Aug. ꝓice te in deum
nō eſt iſte crudelis vt te eri
piat ⁊ te cadē ꝑmittat. ¶
Sollicitudo vō ſpūalis mł
tiplex dz eſſe in his qui ꝑ=
ſunt. Prīo ſolliciti debent
eſſe de cuſtodia aīaꝝ ſuarū
in maiori ꝑiculo ꝙ ſūt alij.
Totū enī pōdus ꝑlij vſuz
eſt in ſaul vt legit in fine
ꝑmi reg. illi aūt qui ſūt ad
modū vigilū qui caſtra cu=
ſtodiūt: debent timere ſibi
tā ab hoſtib⁹ ꝙ a dño. Ab
vtriſqꝫ enī vigiles puniun
tur ſi dormiētes īueniunt.
Deut.iiij. cuſtodite ſollici=
te aīas vrās. Itē oportet
eos ſollicitudinē hr̄e circa
deū. cui⁹ cuſtodes ſūt ī ꝓū.
xxvij. Qui cuſtos ē dñi ſui
glīabit. Mich.vi. indicabo
tibi o hō quid ſit bonū. Et
poſt pauca ſubdit. ſollicite
ambulare cū deo tuo. Ab

ꝑcipue neceſſariū eſt his q̄
ꝑſunt: q2 tales familiarius
debent adherere deo. ¶
Itē oportet eos ſollicitos
eſſe circa familiā magnaz
quā habēt vt ei ꝓuideant
de cibo nō debent eſſe ſine
ſollicitudine. qui mille aīa
bus de cibo tenent ꝓuide=
re. Jo.vlt. dictū ē petro pa
ſce oues meas. Preterea
ad maiorez ſollicitudinem
monet hoc ꝙ infirmi ſunt
illi quoꝝ ipi curam habēt.
Sene. tm̄ hñt negocii ꝗn=
tū medic⁹ ī peſtilētia. Alia
ſollicitudo deb3 eſſe circa
ſubditos vt eos a demoni=
bus defendāt. Jo.x. mercē
nari⁹ aūt cui⁹ nō ſunt oues
ꝓprie videt lupū veniētē ⁊
dimittit oues ⁊ fugit. Itē
oportet eos ſollicitudinez
hr̄e quō poſſint deo rōnem
reddere. ipi enī puigilant
rationē reddituri ꝓ aīis.
ij. ad thīm.ij. ſollicite cura
teipm̄. ꝓbabilem exhibere
deo opariū incōfuſibilē ⁊c.
Sequit. ¶ Qui miſeret
in hilaritate ſuppie ſubue=

niat.ij.cor.ix. hilarē datorē diligit deus. Quattuor debet attēdere ille a q̄ pauper petit elemoſinā. Primo qui ſpectat. qm̄ de⁹ matt. xxv. qd vni ex minimis meis nō feciſtis mihi nō feciſtis. Et iterū. qd vni ex minimis meis feciſtis ⁊ mihi feciſtis. Hiero. Quotiēſcūq; manū paupi extendis chriſtū cogita. Secūdo cogitare dz quid petat de⁹. qm̄ ſuum petit nō tuū. vn̄ valde ingrat⁹ ē qui abūdāter habet ad mēſam de bonis domini: ⁊ tñ nō vult dare modicū panis dño petenti. ¶ Tercio dz cogitare ad q̄d petat nō petit ad dandū ſꝫ ad mutuādū cum cētupla vſura. Vñ aug. miſer homo quid feneraris hōi: fenerare deo ⁊ cētuplū accipies ⁊ vitā poſſidebis eťnā. Mirū eſt q̄ ꝯomūes nolūt accōmodare deo ad talē vſurā ad qualē accōmodarent iudeis et ſarracenis ſi hoc poſſent facē ſine pctō. Auguſ. chriſt⁹ dicit tibi. da mihi ex eo qd dedi tibi. d meo quero ⁊ mihi nō donas. de meo q̄ro da mihi ⁊ reddo. habuiſti me largitorē faç me debitorē. habeā te feneratorē. pauca mihi das plura reddā. tpalia mihi das: eterna reſtituā. hoc verbū auguſtini ptinet ad ſecūdū ⁊ terciū mēbrū. ¶ Quarto debet cogitare q̄ ipē debet petere a deo regnū eťnū. qui mō petit ab eo modicū panis: ⁊ ſi negat deo hoc modicū: de⁹ negabit ei et regnū. Prouer. xxi. dicitur. qui obturat aurē ſuam ad clamorē paupis: clamabit ipē ⁊ nō exaudieť. Sapiens. ne dubites cū magna petas ipēdeť parua. Preterea cogitare debet a quo de⁹ petat elemoſinā. Si diabol⁹ i aliq̄ diuite q̄ eſſꝫ mēbrū ei⁹ veniret ad mēſā ei⁹ q̄ ipoꝛtune ipē iuitaret eū et q̄ſi dilaniaret. Itē quaťr de⁹ larg⁹ fuerit nobis i ſua paupertate qñ dedit ſemetipm ⁊ ꝑ redēptiōe nr̄a vēdi voluit. Sequiť. Bñdici-

te pſequētib⁹ ⁊c. Bts mo=nemur bñdicere ⁊ qꝛ bñfi=ciſūt nobis. ⁊ qꝛ a deo īde mercedē non expectāt.

¶ Dñica prima poſt epiphaniā ſmo ȯ epl'a.xix. A

Ui tribuit in ſimplicitate q̄ ꝑeſt in ſollicitudine. ad ro.xij. Qui tribuit tribuere dꝫ in ſimplicitate future gloꝛie. nō i duplicitate pñtis ⁊ future. Et notādū ꝙ tribuere dona q̄ ſūt magni valorꝭ dei eſt vel etiā ei⁹ q̄ vicē ȯi tenet. Jac.i. oīe datū optimū et oīe donū pfectū de ſurſum ē. Sen. qui dat bñficia deū imitat̄. Uicē dei te=nēt ſacerdotes: ⁊ qȯammō ſunt dij terre. Un̄ i ps̄.xlvi. dij terre vehemēter eleuati ſunt. Et ſup illō mat.xvi vos aūt quē me eſſe dicitis dicit glo. interl'. vos aūt ab aliis diſcreti: nō hoīes ſed dij. Unde ſacerdotū eſt dare dona que ſunt magni valoꝛis quod ipſum nomē innuit. Sacerdos enim dicit̄ quaſi ſacroꝝ datoꝛ. Sacer=dotibus vero ſpecialit̄ neceſſariū eſt vt dent in ſimplicitate recte intētiōis ea que dāt. Nihil enī magis ē expediēs eccleſie ȯi ꝙ hec ſimplicitas. Matt.vij. ⁊ luce.xi. Si oculus tu⁹ fuerit ſimplex totū coꝛp⁹ tuū lucidū erit. Ocul⁹ eccl'ie doct⁹ eſt. nihil āt magis nocꝫ eccl'e ꝙ ꝯtriū huic ſimplicitati. vn̄ ſequit̄. ſi oculus tu⁹ nequā fuerit totū coꝛpus tuūꝫ tenebꝛoſum erit. Nihil autē magis placet ſpōſe eccle=ſie ꝙ hec ſimplicitas. Cāt. iiij. vulneraſti coꝛ meum in vno oculoꝝ ſcꝫ ſimplici intētiōe cleri. Ocul⁹ vn⁹ ē q̄ reſpicis ad illā vnā. De q̄ ps̄.xxvi. vnā petij a dño ⁊c. et ad illō vnū de q̄ lu.x. vnū eſt neceſſariū. hec ſimplicitas mltū fac̄ ad eccl'ie pul=chꝛitudīem. Cāt.i. ecce tu pulchꝛa es amica mea ecce tu pulchꝛa es ocl'i tui colūbaꝝ. B Ocl'i eccl'ie in tribus ſolēt aſſimilari oculis columbe ſcilicet in rutilātia vl' rubicūditate. flāmei

enī erāt zelo aīar.Uñ geñ. penul. pulchriores ſūt oculi ei⁹ vino. Et apoc.i.oculi ei⁹ velut flāma ignis.Scđo in h ꝙ libenter erāt ſuper aquas doctrine. Canti.vi. oculi ei⁹ ſicut colūbe ſuper riuulos aquarū. Tercio in ſimplicitate intētiōis. De quo cōmēdat iob.i. vir ſimplex ⁊ rect⁹ ⁊c.Et apl'i monent mat.x. eſtote inqt ſimplices ſicut columbe.Huic ſimplicitati opponit duplicitas illa q̄ eſt in illis q̄ duobus dñis volūt ſeruire ī eccleſia dei.Cōtra illud mat. vi.nemo pōt duob⁹ dñis ſeruire.Ecci.ij. ve duplici corde ⁊ pectori ingredieti terrā duab⁹ viis.Oſee.x.diuiſũ ē cor eoꝝ nūc īteribūt. Huic etiā ſimplicitati opponit turbonitas ⁊ obliqtas viſus.⁊ faciē hodie reddit valde deformē celeſti ſpōſo q̄ egra reſpicit ad ſiniſtrā tpaliū: cū credit reſpicere ad dextrā ſpūaliū. et reſpicit ad terrā cū credit reſpicē ad celū.mat.vi. neſciat ſiniſtra tua qđ faciat dextera tua. Solebant oculi eccl'ie reſpicē ad celū et iō oculo mīe de⁹ ſe habebat ſup eā. In pſ.xxxi. Firmabo ſup te oculos meos. glo.nō auferā oculos tuos a me. ſed mō ſtatuerūt oculos tuos declinare ī terrā. Nūc impletū ē illud oſee.v victimas declinaſtis in ꝓfundū. Et illud in eodem greg.quaſi tinea effraim:⁊ quaſi putredo domui iuda Jā eni deū reputare nō vident vt ꝓ amore ei⁹ aliqđ facē velint.ſicut putredo ñ reputat. Mal.i. quis eſt in vobis qui claudat oſtia: et incedat altare gratuito cōtra prauitatē intētiōis. ꝓhibuit dñs leui.xxi. ne lippus vel albuginē habēs in oculo: accederet ad ſacerdotale officiū.

¶ Item ſermo de eadē epiſtola viceſimus. A

q Ui pēſt in ſollicitudine ſpuple pſit p̄latis. ro.xij. Sollicitudo appropriatur hic ⁊

vulgariter dicit͛ ꝙ cura da tur alicui qui ꝑlat⁹ aliquoꝝ efficit͛. Cura aũt idẽ eſt qḋ ſollicitudo. nihil tñ ꝑtinet ad eos ꝙ ipſi ſint ſolliciti. Ipi enĩ ſũt vigiles qui cu= ſtodiũt ciuitatem. Cant͛.iij. vnde eis cõuenit vigilare qñ alii dormiũt. ipi enĩ ſũt paſtores et debẽt vigilare ſup gregẽ. Vñ luc.ij. talib⁹ nũciata ẽ chriſti voluntas. Gen.xxxi. dicit iacob. q̄ fu= it bon⁹ paſtor fugiebat ſõ= nus ab oculis meiſ. Ipi eti am ianitores ꝛ ianitori ꝑ= cepit dñs vt vigilaret. mat thei.xiiij. nõ dormitabit ne ꝙ dormiet qui cuſtodit iſrl͛ Et dicit apoc.iij. animalia erãt plena oculis ante ꝛ re tro. Rector nauis vigilat: aliis dormiẽtib⁹. Ad hanc ſollicitudinẽ vl͛ vigiliã mo nent͛ ꝑlati exẽplo dei ꝛ an= geloꝝ ſãctoꝝ. De ṗo Ber. cogitem⁹ ſup nos opa tri= nitatis ꝛ videam⁹ ꝙ̄ ſolli= cita fuit illa maieſtas ne nos ꝑderet in eternũ. Et ĩ ps.ix. annũciate inter gen tes ſtudia ei⁹. De ſecũdo ĩ ps.xc. angelis ſuis manda uit de te ꝛc. De tercio ha= bem⁹ exẽplũ in paulo.ij. co rint.xi. ꝑter illa q̄ extrĩſec⁹ ſunt inſtãtia mea q̄tidiana ſollicitudo oĩm ecc͛liarum. Col͛.ij. volo vos ſcirẽ qua lẽ ſollicitudinẽ habeã ꝓvo bis. Actu.xx. vigilate me= moria retinẽtes: qm̄ ꝑ triẽ niũ nocte ꝛ die cũ lachry= mis monẽs vnũquẽꝙ vr̃m E Et notãdũ ꝙ ſollicitu= do quadrupl͛r neceſſãria ẽ ei qui ꝑeſt. Pr̄io circa ſui cuſtodiã. Deut͛.iiij. cuſtodi temetipm ꝛ aĩam tuã ſolli cite. Cuilibet neceſſaria ẽ hec ſollicitudo. qꝛ q̄ ſe ha= bet nihil ꝑdit vt ait ſeneca et qui ſe ꝑdit nihil lucrat͛. Sed ṗcipue neceſſariũ eſt ei qui ꝑeſt: qꝛ q̄nto aliq̇s in loco ſupiori tãto in ꝑiculo maiori verſat͛ vt ait greg. Totũ enĩ põdus ꝑlii v̄ſum eſt in ſaul.ꝑi reg.xxxi. Et ꝑ cuſſo paſtore grex diſꝑgit͛. zach.xiij. Et duce ꝑcuſſo vi cit͛ exercit⁹ vt patet in ho=

loferne. Iudit. xiiij. vñ vni ca mulier cõfuſionẽ facit i tota eccl'ia. cuȝ ducẽ eccl'ie occiderit. Vñ multũ cauẽ dũ eſſet his q̃ p̄ſunt. Iura-uerũt filij iſrl' q͏ꝫ dauid non exiret in p̄liũ: ne eo interfe cto cõfuſio fieret in pop'lo dei. Sic diligẽter dꝫ cuſto dire q̃ p̄eſt ab occaſiõe pec-cãdi ne caſu illi⁹ ruina fiat in pp'lo. Secundo circa bo na a deo ſibi tradita. ij. thi. ij. ſollicite cura teip̄m exhi bere ꝓbabilẽ. i. cõmodabi-lẽ opariũ icõfuſibilẽ recte tractãtẽ verbũ ỽitatis. re cte tractat qui ſm̄ audito-rũ capacitatẽ ỽba ſua for-mat. et qui gladio ỽbi diui ni prudẽter ⁊ viriliter vti tur. Hier. xviij. maledicit̃ q̃ ꝓhibet gladiũ ſuũ a ſãgui-ne. Et. xxiij. ſi nota feciſſẽt pp'lo meo ỽba mea: auertiſ ſem vtiqꝫ eos a via ſua ma la. Hier. xv. ſi ↄuerteris cõ uertã te. Itẽ recte ỽbũ di tractat q̃ ad gl'iam ⁊ ſalutẽ aĩaꝝ vtit̃. ij. coꝝ. ij. nõ ſum⁹ ſicut plurimi adulterãtes ỽbũ dei. ❡ Tercio circa deũ. ꝓu. xxvi. q̃ cuſtos ẽ dñi ſui gl'abit̃. Mich. vj. indica-bo tibi o hõ q̃d ſit bonũ ⁊c̃. Et ſubdit̃. Et ſollicite am-bulare cũ deo tuo. ⁊ leui. x. ſanctificabor in his q̃ ap-propinquãt mihi. i. ſanct⁹ apparebo in illis q̃ mihi aſ ſiſtũt nõ tolerãdo maliciaȝ eoꝝ vt apparuit in duob⁹ fi liis aaron occiſis a deo: eo q͏ꝫ obtuliſſent ꝯ̄ p̄ceptũ dñi cũ ignẽ alienũ. Hic nõ auer-tũt q̃ tot ⁊ tãtas irreuerẽ tias faciũt circa altare tẽ-plũ ſalomonis vbi nõ erat corp⁹ xp̄i ſꝫ ſola figura ar-cha ſcꝫ totũ erat tectũ au-ro ⁊ corp'alia ⁊ alia q̃ ſũt ho die in eccl'ia ſordida ſunt. Quarto circa gregẽ ⁊ hoc mlt'iplr'. p̄mo vt de cibo ei ꝓuideat. io. vi. paſce agnoſ meos ⁊c̃. Nõ dꝫ eẽ ſine ſol-licitudĩe q̃ hꝫ ꝓuidẽ tan te familie. Scd̃o vt cuſtodiat Io. x. dr̃ de mercennario q̃ videt lupũ veniẽtẽ ⁊ fugit. ꝓu. vi. diſcurre feſtina. ſolli cite dꝫ indrẽ gregis pieta. Deut. xiij. q̄re diligẽt̃ ⁊ ſol licite rei ỽitatẽ ⁊c̃. Itẽ dꝫ

eē ſollicitᵒ de reddēda rōe
Ad heb.xiij. ipi puigilāt.i.
rōnē reddituri ꝑ aīabᵒ ve
ſtris. Circa quā rōnē red=
dēdā mltū pñt timere tri=
bus de cauſis. Primo
q: grex valde ꝑ̄ſul ē ⁊ carᵒ
deo. Actu.xx. attēdite vob
et vniūſo gregi in quo vos
ſpūs ſctūs poſuit epos re=
gere eccl'iam dei quā acqſi
uit ſāguīe ſuo. Secūdo q:
ꝑpigriciā in q̄ ipi ſūt. Ter
cio ꝓpꝭ minas q̄s deᵒ fecit
pigricie coꝝ. Jo.criſ. o pla
te tanto igni ſubmittis ca
put. Miror ſi quē ꝯtigerit
de his q̄ pncipalr ſaluanꝭ ī
tātis minis ⁊ tanta pigri=
cia. Uideo tñ currētes ī pi
cula cōminationū. Sap.vi.
iudiciū duriſſimū his q̄ ꝑ̄=
ſunt fiet ibidē. potētes po=
tēter tormenta patienꝭ. iij
reg.xx. Cuſtodi virū iſtū q̄ ſi
lapſus fuerit erit aīa tua
p aīa eiᵒ. Hiere.xiij. vbi eſt
grex q̄ datᵒ ē tibi. Dic dñs
malo paſtori. ⁊ elᵒ dē.xxxiij.
adhuc trāſibūt greges ad
manᵒ nūerātis. Jō mltū de
bēt gaudere de ꝑfectu ſub
ditoꝝ. Iſa.lxi. iſti ſūt ſemen
cui bñdicit dñs. iō gaudens
gaudebo ī dño. Joh.iij. ma
ioꝛē hoꝝ ñ habeo grāz q̄ ſi
audiā filiū meū ī ỽitate ā=

Itē aliᵒ ſmo de eodē ỽbo.xxi. [bulare.

Qui miſeꝛ ī hilaritate. A
ad ro.xij. Nōndū q̄ e=
lemoſina duodecī bōa fac.
ꝓpꝭ qđ mltū eſſet elemoſi
nis īſiſtēdū. Prīo pctō ob
ſtat. eccl.iij. ignē ardētē ex
tīguit aq̄ ⁊ elīna ſiſtit pec
cato. Scđo deū placat. ꝓu.
xxi. munᵒ abſconditū extin
guit iras ⁊ donū ī ſinu īdig
tiōez maximā. Tercio bōa
tpalia mltiplicat. lu.vi. da=
te ⁊ dabiꝭ vob. ꝓu.xi. alii di
uidūt ꝓpa ⁊ ditioꝛes ſiūt.
alii rapiūt ñ ſua ⁊ ſp ī ege
ſtate ſꝭ. Nō āt eiᵒ pōt eē q:
bonᵒ elīnariᵒ fidelr diſpen
ſat pauca bōa ſibi ꝯmiſſa. ⁊
iō mēꝭ ſr mlta ꝯſtitui. mat.
25. iij.re.xvij. illi vidue q̄ he
liā pauit farīa ⁊ oleū nō de
fecerūt. Quarto grāz
conſeruat. Unde eccl.xxix.

dicit de elemoſina.gfaȝ eᵒ quaſi pupillā conſeruabit. Quito diabolū impugnat eccī.xxix.dicit d̄ elemoſina Sup ſcutū potētis ⁊ ſuper lanceā aduerſum inimicuȝ ꝑ te pugnabit. Sexto ea q̄ petit a deo impetrat. Eccī xxix.cōclude elemoſinaȝ in ſinu paupis ⁊ exorabit pro te. Et iſaie.lviij.frāge eſurienti panē tuū ⁊c. ⁊ ſubdit. tūc inuocabis ⁊ dñs exaudiet.clamabis ⁊ dicet.ecce aſſum. qꝛ miſericors ē deᵒ tuᵒ. Et ſup illud pſ̄.xlij.iudica me deᵒ ⁊ diſcerne.gloſa in fine. Si vis volare orationē tuā ad deū:fac illi duas alas.ieiuniū et elemoſinā. Septimo ad bñfaciendū hoīb' facit ꝓuerb.xxij. qui pronᵒ ē ad miſcdiaȝ benedicet. Octauo ad bonuȝ finē hoīem ꝑducit. Un̄ ſup illud pa ad thim̄.iiij. pietas ad oīa valet. Dicit ambro. qui pietatē ſequit ſi multū carnis patiat. vapulabit q̄dē ſed nō ꝑibit. Hiero.non memini me mala morte vidiſſe mortuū qui liberaleȝ ante duxerit vitam. Nono morienti ſocietatē fac. Ambro. nō ſunt bona hoīs q̄ ſecū ferre nō pōt. Sola mīa comes eſt defunctoꝝ. Decimo in infernū ire nō ꝑmittit. Thob.xij. dicit. ipa qd̄ nō ꝑmittit ire in tenebras Undecīo ī iudicō libat ⁊ bñdictionē impetrat. In pſ̄. cxi.beatᵒ qui miseret ⁊ cōmodat diſponit ſermones ſuos in iudicio: qꝛ ī eternū nō cōmouebit. Specialiter fiet diſceptatio de opibus miſcdie. Matt.xxv.venite bñdicti prīs mei ꝑcipi.⁊c. ¶ Duodecimo locū in regno celorū aſſignat. Eccī. xvi. miſcdia facit vnicuiqꝫ locū ſm̄ meritū opm ſuoꝝ. et ſm̄ intellectū ꝑegrinatiōis illiᵒ. Et vt breuiter dicat:pietas ad oīa vtilis eſt ꝓmiſſionē habēs vite que nūc ē ⁊ future. pa thim̄.iiij Itē notandū ꝙ q̄ttuor dꝫ attēdere ille a q̄ paup petit elemoſinā. Prīo q̄s petat:qm̄ deᵒ. Matt.xxv.qd̄

vni ex minimis meis feciſtis mihi feciſtis. Jtē quod vni ex minimis meis nō feciſtis nec mihi feciſtis. Pietro.quotiēſcūq; manū pauperi extēdis chriſtū cogita Secūdo dʒ cogitare qd petat.qm̄ ſuū petit nō tuum. vnde valde ingratᵒ eſt qui de bonis ſuis abūdāter hʒ ad mēſam ſuā et tñ nō vult dare modicū panis deo petēti. Aug.dicit tibi chriſtᵒ Da mihi d eo qđ dedi tibi. de meo q̄ro ⁊ mihi non donas.da ⁊ redde.habuiſti me largitorē facito remuneratorē. Tercio ad qd petat. qm̄ nō ad dandū ſed ad mutuandū ⁊ ad cētuplas vſuras. Aug.miſer hō qd feneraris hōi:fenerare deo et cētuplū accipies ⁊ vitā eternā poſſidebis. Mira ingratitudo hoīm qui nolūt accōmodare deo ad tales vſuras ad q̄les accōmodarent iudeo vel ſarraceno. Quarto dʒ cogitare q ipē hʒ petere a deo regnū eternū q̄ mō petit ab eo modicū panis:⁊ ſi negat ad hoc modicū:deᵒ negabit ei regnū ſuum. Prouẽb.xxi.qui obdurat aurē ſuā ad clamorem paupis:clamabit et ipē nō exaudiet. Sap. ne dubites cū magna petas impēdere parua. Preterea dʒ cogitare ille a q̄ elemoſina petitur:ſi diabolo in alio dtuite qui eſſet mēbrū eiᵒ veniret et ad mēſam eiᵒ q̄ importune. ipē inuitaret eū ⁊ q̄ſi dilaniaret. Jtē q larguſ fuerit nobis deᵒ in ſua pauptate qn̄ ſeipm nobis dedit ⁊ ꝑ redēptiōe nr̄a vēdi voluit. Jtē notādum q elemoſina dari ſolet cū hilaritate vultᵒ. Ecci.xxxv. in omi dato fac hilarē vultū tuū. Et.ij.cor.ix. hilarē datorē diligit deᵒ. Aug.q̄ dat vt careat tedio interpellātis ⁊ nō vt reficiat viſcera indigētis:⁊ rem ⁊ meritū pdit. Jtē cū ſermonis dulcedine. Ecci.iiij.declina paupi ſine triſticia aurē tuā ⁊ redde ei r̄pſcifica māſuetudīe. ⁊ eiuſdē.xviij.

Fili mi in bonis tuis non des q̃relã: ⁊ in oĩ dato non des tristiciã ꝟbi mali. gre. ſũt nõnulli q̃ mox vt ab egenis frĩbꝰ ſuerũt neceſſaria poſtulari.ꝑmo ĩ eos ꝯtumelioſa ꝟba iaculãt q꞉ ſi ĩ frĩbꝰ pietatis myſteria ꝑficiunt ꝟbis tñ cõtumelioſis hũanitatis grãm ꝑdũt. Ita vt plurime ĩiurie illate: ſatiſfactõne ẽ exoluiſſe: cũ poſt cõtumelias largiunꝛ dona Itẽ dãda ẽ cũ feſtinatione ꝓũ.iij. ne dicas amico tuo: vade ⁊ reuertere ⁊ cras dabo.cuꝫ ſtatim poſſis dare. Señ. ingratũ ẽ bñficiũ qꝺ diu inter manꝰ dãtis heſit. Eccĩ.iiij.cor inopis ne affligeris:⁊ ne ꝓtrahas datum anguſtiãti. Iob.xxxi.ſi ocu los vidue expectarꝛ feci ⁊c. ¶ Itẽ dãda ẽ cũ hũilitate ita vt nec vanã gl̃iam inde q̃ras. nec pauperẽ cui das deſpicias. Ad p̃mũ mat.vi te faciẽte elemoſinã neſciat ſiniſtra tua quid faciat dextera tua. Eccĩ.xxix.⁊ cõclude elemoſinã ĩ ſinu pauperis. Et ꝓũ.xxi.munꝰ abſcõditũ extĩguet iras. gre. ſufficit iuſtis ab eo videri a quo expectãt remunerari. Ad ſecũdũ iſai.lviij. et carnẽ tuã ne deſpexeris ⁊ ſup parabolã de diuite et lazaro.lu.xvi. dicit glo. ſi aliq̃d repĥẽſibile videmꝰ in pauperibꝰ non miremur.q꞉ q̃s infirmitas mox vulnerat: pauꝑtatis medicina ſanat Iob.xxxi. ſi comedi buccellã meã ſolꝰ. Greg.ſolẽt nõnulli mĩta largiri: ſed hr̃e pauꝑes ſocios ĩ domeſtica ꝯuerſatiõe refugiũt. grãm vite oĩs nõ habẽtes. Sed iſte p̃iudiciũ pietatis facere ſe exiſtimaret.ſi ſolꝰ cõiter non daret qꝺ dñs oĩm cõiter creaſſet. Itẽ dãda ẽ cũ abũdãtia. Thob.iiij. Si multũ tibi fuerit abũdãter tribue. ſi exiguũ tibi fuerit libẽter ĩpartiri ſtude. Eccĩ xxxi.da altiſſimo ſcḋm donatũ eiꝰ. ¶ Itẽ dãda eſt cuꝫ diſcretiõe. Eccĩ.xij. ſi bñfeceris ſcito cui benefeceris Cato.cui des videto. pau-

periori liberali⁹ dandũ est q̃ min⁹ paupi aliis parib⁹. lu.xiiij.cũ facis ꝯuiuiũ voca paupes ⁊c̃. Itẽ illi q̃ melioris vite credit libẽti⁹ est dãdũ q̃ alii. Ecci.xij.bñfac iusto ⁊c̃.⁊ ibidẽ. da miscdꝛ et ne suscipias pctõrẽ. Itẽ da bono ⁊ ne despicias paupetẽ.bñfac hũili ⁊ ne dederis impio. qd̓ intelligendũ est intuitu pietatis.nc̃ faciunt illi q̃ dãt histrioni cau sa histrionat⁹. Ultio dãda est ordinate vt scʒ pmo misereatis tuiipi⁹.iuxta illud ecci.xxx.miſere aĩe tue placẽs deo. Sapiẽs.ſꝫ tibi ꝓximi⁹ esto. Aug.q̃ ordinate vult elemosinã dare a seipso dꝫ incipe. Itẽ aug⁹.q̃d ẽ miseri⁹ misero nõ miserãte seipm. Ecci.xxiiij. q̃ sibi nequã cui bon⁹. Sicut eĩ non est mĩſicors q̃ mr̃is sue nõ miseret.ita nõ ẽ misericors q̃ aĩe sue ĩfirmãtis ad mortẽ nõ miſet qnã magis dꝫ diligere q̃ matrem.

¶ Dñica.ij.post epipha niã ſmo de eplã.xxij.

Nolite prudẽtes eẽ apud vosmetipsos. ad ro.xij.⁊c̃. Et ſm vnã dispositionẽ dissuadet in hoc ṽbo supbia intellectus qñ aliqs se sapiẽtẽ reputat. qd̓ etiã dissuadet ꝓuerb.iij. ne sis sapiẽs apud temetipm. Isa.v. Ostẽdit q̃ sit piculosa hec supbia. Ue qui sapiẽtes estis ĩ oculis vr̃is ⁊c̃. Sapiẽtiã nõ habere simplex ẽ ignorantia. credere vero se sapiẽtẽ cũ nõ sit infamia ẽ. Hic est enĩ in freneticis ⁊ insanis q̃ se sapiẽtes reputãt ⁊ alios insanos ⁊ stultos. Ista falsa opinio ẽ quasi quedã macula in oculo cordis q̃ impedit ne lumẽ sapientie possit ibi recipi. talis nõ soluꝫ nõ habet sapientiã sed habet quendã tumorẽ in corde qui impedit ne coꝛ eius capax sit sapiẽtie. Tumoꝛ enim infusa repellit. Prouerbiorum vicesimosexto. Uidisti hominem sapientem sibi videri magis illo.

ſpem habebit inſipiēs. pto lome⁹. Sicut loca ꝓfunda magis abūdāt aquis ceteris locis. ſic inter ſapiētes ſapientior ē q̄ hūilis ē. Sic ecōtrario inter inſipiētes inſipiētior ē qui ſupb⁹ eſt. hāc ſupbā opinionē de ſua ſapiētia hñt p̄cipue ſapientes hui⁹ mūdi. De quoꝝ ſapiētia legit̄. i. corī. i. nonne ſtultā fecit de⁹ ſapiām huius mūdi. Et. i. coꝝ. iij. ſapientia hui⁹ mūdi ſtultitia ē apud deū. ad ro. i. dicentes ſe eſſe ſapientes ſtulti facti ſunt. Sapiētia vero huius mūdi tres ſpecies habet q̄ tāgunt̄ iacobi. iij. nō eſt ſapiētia deſurſum deſcēdens ſcʒ terrena: aīalis: diabolica. terrenā habent q̄ ſciunt tpalia bona acqrere. hanc habēt talpe hui⁹ mūdi que ſub terra ſe habēt ſapiēter Sup terrā ꝟo nihil vidēt ſed erūt qn̄ pturbabunt̄ q̄ſi reptilia de edibus ſuis. Mich. vlt. Aīalē habēt q̄ bonis acquiſitis ad delicias vtunt̄. De quoꝝ ſapientia ad ro. viij. prudētia carnis mors eſt. Diabolicā habēt illi qui ſūt ſapientes vt faciāt mala: bona aūt facē neſciūt qui ſcʒ caute ſciūt decipe hoīes et nocere eis qui dñm pcutiētes in mēbris: facto vident̄ dicē. ꝓphetiſa: quis ē qui te pcuſſit? Sic enī nocēt hoīb⁹ ꝙ hoīes nō ppēdāt quis hoc fecerit. B Secūdo diſſuadet̄ in hoc ꝟbo appetit⁹ q̄ aliqui appetūt ſciām habere nō ad edificationē ſui vl̄ alioꝝ. de quib⁹ ber. aliq̄ ſūt qȯ ſcire volūt eo tm̄ fine vt ſciāt. ⁊ turpis curioſitas ē. Alii vt ſciant̄ ⁊ turpis vanitas eſt. Alii vt ſciām ſuā vendāt ꝓ pecunia vel honorib⁹ ⁊ turpis queſtus ē. Alii vt edificēt ⁊ charitas eſt. Alii vt edificent̄: ⁊ prudentia ē. Ecci. xx. ſapientia abſcōdita ē theſaur⁹ inuiſ⁹. que vtilitas in vtriſq;? Auguſt. in lib. de doctrīa chriſtiana. Oīs res q̄ dādo nō deficit: ſi habet̄ ⁊ nō dat̄ nō dū habet̄ quō habēda eſt ꝯ

illos q̄ ſcia illa vti nolūt ad vtilitatē ꝓximi. Plenius inuenies ī tractatu de aua ricia. in caplo de auaricia ſcie. Qui prudentiā hȝ de bet pmo ea vti circa ſe. de inde circa ꝓximū. ad pmū monemur lu.xi ¶ Eſtote prudētes ſicut ſerpentes. In trib⁹ debem⁹ prudētiā ſerpētis imitari. Serpens p capite totū corp⁹ expōit et nos ꝑ capite totū corp⁹ christo tribulatōnib⁹ expo nere debemus. Ad ro.viij. quis vos ſepabit a charita te christi. Itē ſerpēs in ar cto loco veterē pellē depo nit. et nos in arcto peniten tie debem⁹ deponere vetu ſtatē culpe. Serpēs etiā cō tra incātationē vnā aurē obturat terra: et aliā cauda ſic nos ꝯ blādimēta hui⁹ ſe culi debem⁹ munire nos cō ſideratiōe terrenitatis no ſtre et mortis. Itē notādū q̄ ſm Ber. vera prudētia eſt ſi pterita mala defleas. ſi tpalia iſta contēnas. ſi eť na cōcupiſcas. Et hec tri plex prudētia innuiť nobis xxxij. deuť. vbi ſic legiť. vti nā ſic ſaperēt et ītelligerēt ac nouiſſima ꝓuiderēt. Saperent pterita pctā q̄ ſint amara. Iere. ij. vide q̄ ma lū et amarū ſit dereliquiſſe te dn̄m deū tuū. malū eſt in culpa et amarꝰ in pena. vti nā ītelligerēt pn̄tia q̄ ſint vana. Eccs. i. vanitas vani tatū et c. quaſi q̄daȝ ſomnia ſūt. Eccs. ſomnia extollūt imprudētes. Quere d̄ hac materia in tractatu de ſtul ticiis auarorꝰ. ¶ Et notā dū q̄ ſunt quidā qui diui tias et delicias ſomniāt ſi miles pharaoni q̄ de vaccis pī guib⁹ et ſpicis plenis ſom niauit. Gen̄. xli. interptatō nē aūt ſomnii ignorāt neſci entes q̄nta ſterilitas et ma cies ſecutura ſit diuitias et delitias hui⁹ mūdi. talis e rat ille cui dictū ē luce. xij. ſtulte hac nocte repetēt a te aīam tuā et c. talis etiam erat ille diues epulo d̄ q̄ lu ce. xvi. Quidā xp̄o ſomnia uit de honorib⁹ et laudibus

qui nec ſomnũ ſciũt nec in
terp̄tationẽ ei⁹ ſiĺes nabu
chodonoſoꝛ. Dañ.ij. Dicti
enĩ neſciũt quid amãt: cuȝ
gl'iam hui⁹ mũdi amant q̄
nihil eſt. Ber.de ſupbo cre
dit qđ audit ⁊ q̄d attendat
nõ intẽdit.hoc eſt: nec ſom
nũ reminiſcit̄ nec interp̄ta
tionẽ eius intelligit: qꝛ ne
ſcit quid ſit ſtatuã termia=
ri luto.⁊ lapide de mõte ex
ciſo cõminui ſine manibus
qđ tñ exponit̄ oſee.iiij.glo=
riã eoꝝ in ignominiã cõmu
tabo.Et in euãgelio. ſuper
quẽ lapis iſte ceciderit cõ=
minuet eũ.Itẽ vtinã nouiſ
ſima ꝓuiderẽt ſcȝ eternita
tem glie:q̄ntũ ad bonos. ⁊
mortis ad malos: vt ſibi ꝓ
uideãt ſicut ioſeph ꝯ ſterili
tatẽ futurã. Prouc.vi. va
de piger ad formicã ⁊c̄.lu.
xvi. facite vobis amicos đ
mãmona iniquitatis vt ⁊c̄.
Sequit̄. E Prouidẽtes
bona non ſolũ coꝛã deo ſed
etiã coꝛã hoĩb⁹. Coꝛã deo
q̄ coꝛ intuet̄ debem⁹ bona
ꝓuidere tripl'r. p̄mo ĩ cogi
tatiõe vt ſit mũda. Mich.ij
ve q̄ cogitatis inutile. ſecũ
do in affectõne vt ſit ſãcta.
tercio ĩ intẽtiõe,vt ſit rctã.
Itẽ coꝛã hoĩb⁹ debem⁹ bo
na ꝓuidere tripl'r. In hĩtu
ne ſit nõbilis. Aug. non ſit
notabilis habit⁹ vr̃: nec af
fectem⁹ veſtib⁹ placere đo
ſȝ moꝛibus. In locutõne:
ne ſit irrõnabilis. ſmo enĩ
nũci⁹ rõnis ⁊ iõ ſine rõe vti
nõ dȝ.vñ ĩ ſolis vtẽtib⁹ rõe
naturaĺr ĩuenit̄ ſmo. ⁊ idõ
merito de omni v̄bo ocioſo
reddituri ſũt hoĩes rõnẽ ĩ
die iudicij. ⁊ in op̄atõne ne
ſit rep̄hẽſibilis. Et nota ꝙ
nõ ſolũmõ dȝ hõ cauere ab
offenſa dei ĩmo etiã a ſcan=
dalo ꝓximi. Vñ mat.xviij.
ve mũdo a ſcãdalis. ſupple
q̄ nõ cauet. itẽ ve illi ꝑ quẽ
ſcãdalũ venit. ⁊ ibidẽ.q̄ ſcã
daliſauerit vnũ ex puſillis
iſtis q̄ ĩ me credũt. expedit
vt ſuſpẽdat̄ mola aſinaria ĩ
collo ei⁹ ⁊ demergat̄ in ꝓ=
fundũ maris. Exo.xxij.Si
egreſſus ignis ĩuenerit ſpi
cas ⁊ ꝯp̄henderit aceruos

frugũ: ſiue ſtãtes ſegetes ĩ
agris reddet dãnũ q̃ igneꝫ
ſuccẽderit. ignẽ pctĩ ſuccẽ
dit q̃ ſuo malo exẽplo ꝓxi=
mũ ſcãdaliſat. Sequit̃. ¶
Si fieri põt qđ ex vobis eſt
cũ oib⁹ hoĩb⁹ pacẽ habẽn=
tes. Ad heb penl̃. pacẽ ſeq
mĩ cũ oĩb⁹ ⁊c̃. Sũt q̃ pacẽ
ſibi oblatã recipiũt ſꝫ ſi fu
giat eã nõ ſequunt̃. nõ eniꝫ
laborãt vt eã habeant. nec
eã emere volũt ꝯ q̃s dr̃: pa
cẽ ſeq̃mini. ſupple etiã ſi fu
giat. Et in pſ̃. xxxiiij. inq̃re
pacẽ ⁊ pſeq̃re eã. Hec ẽ hẽ
ditas a pr̃e nr̃o nobis reli=
cta. Jo. xiiij. pacẽ relinq̃ vo
bis. pacẽ meã do vobis. Et
poti⁹ expedirꝫ hõi mori q̃
hac hereditate puari. Na=
both inẽfect⁹ ẽ amore hẽ=
ditatis ſue quã noluit a ſe
alienare. iij. reg. xxi. pſ̃. clx.
Cũ his q̃ oderũt pacẽ eraꝫ
pacific⁹. Pax loc⁹ ẽ in quo
fruct⁹ iuſticie ſemĩat̃. Jac.
iiij. De his q̃ valere pñt ad
amorẽ pacis habes in tra=
ctatu de ira ĩ capl̃o đ guer
ra. Ad ro. xiij. ait oĩs aĩa ⁊c̃.

Aug. ſi bon⁹ fuerit qui tibi
p̃eſt: nutritor tu⁹ ẽ. ſi mal⁹
fuerit tẽtator tuus ẽ. Nu=
trimẽta libẽter accipe. ⁊ in
tẽtatõne approbare vel ap
probare te. Ber. ad q̃ſdã ab=
bates q̃ cõtẽnebãt q̃ſdam
epõs ꝓpter eoꝝ ſecularita
tẽ. Cõtẽnis inquit ſeculari
tatẽ. Nemo ſecularior pila
to corã q̃ chriſt⁹ iudicat⁹ ẽ.
Itẽ aug. ſi illud iubeas qđ
facẽ nõ debes. hic ſane con
tẽne ptãtẽ. Idẽ. iniuſtũ nõ
eſt vt improbis accipienti
bus nocẽdi ptãtẽ bonoruꝫ
patiẽtia ꝓbet̃ ⁊ maloꝝ ĩiq̃
tas puniat̃. Seq̃t̃ ei. Ideo
⁊ tributa p̃ſtatis. Subditi
p̃ſtãt. i. accõmodãt tributa
eis q̃ p̃ſũt. Tenent̃ eĩ p̃lati
ſpũalia bñficia eis exhiber̃
G Nota q̃ epĩ r̃cipiũt qu
q̃s in quib⁹ eis oſtẽdit̃ que
debeant ſubditis exhibere
recipiũt vnctiõeꝫ. qr debẽt
facere ꝓ pplo orõnem. Si
enĩ de⁹ exaſperatus ſit pec
catis: populi debẽt eũ lini=
re vnguento oratiõis. Glo
ſa ſuper thobie. Oratõ dñi

linit: lachrymas cogit: hic vngit: illa pūgit. Recipiūt ordinē episcopalez. ꝓpter quē ptinet ad eos diſpēſatio ſacramētorū. Itē recipiūt mitrā q̄ ſignat ſciētiā noui veteriſq; teſtamēti ꝓpter duo cornua q̄ hꝫ. Vnd̄ ad eos ptinet inſtructionē ppl̄i ꝓferre. noua ⁊ vetera quātūcūq; ſint nobiles: etiam ſi eſſent reges. Dauid pš. ij. ego ꝯſtitut⁹ ſū rex ab eo ſup ſyon mōtē ſctm̄ ei⁹: p̄dicās p̄ceptū ei⁹. Quarto recipiūt poteſtatē cohercēdi ſubditos a malis. cui⁹ ſignū eſt bacul⁹ paſtoralis. vnde xp̄us. attrahe p p̄mū medio rege pūge p vnum. Et aug. collige ſuſtenta ſtimula vaga morbida lenta. Quīto recipiūt mīores ordines reddit⁹. vnde ſubſidiū tpale p̄beāt indigentibus. Vn̄ io. vlt. dicit. paſce: paſce: paſce: verbo: exēplo. tpali ſubſidio. hic pñt intelligi quq; talēta. de quibus mat. xxv. ⁊. viij. dedit quinq; talenta ⁊c̄.

¶ Dñica. iij. poſt octauas epiphāie. ſmo. xxiij

N Emini quicq̄ debeatis ⁊c̄. ad rom̄. xiij. ſcꝫ ita ſoluite vt nō aliqd debeatis niſi charitatē. Charitatē vero ita ſoluite vt ſp debeatis. Aug⁹. ſola charitas ē q̄ ⁊ reddita ſemp detinet d̄bitorē. Reddit̄ ei cū impēdit̄. debetur autē ſi reddita fuerit. quia nullū ē tps quo impēdēdū nō ſit. Nota q̄ multe ſunt cauſe ꝓpter quas p̄ximū debem⁹ diligere. P̄rio ꝓpter naturalē attinētiā ſiue parētelā. Oēs eni ſum⁹ fratres ex vno patre ⁊ vna matre. Mal. ij. Nū pr̄ vn⁹ oīm vr̄m cū de⁹ oēs angelos ſimul creauerit. ipe tm̄ vnū hoīem a p̄ncipio voluit facē vt alij ab eo exeūtes tanq̄ fratres ſe amarent. Secūdo ꝓpter ſilitudinē. Eccl. xiij. oīe anīal diligit ſile ſibi Si lup⁹ non exerceret maliciaꝫ in alios lupos quā exerceret ī reſ q̄ nō ſūt ſiles ſpeciei. ſilr ⁊ leo ⁊ ſer=

pens quid dicēdū est de ho
mīe qui deseuit ī alio hoīe
niſi ꝙ fortior videt̄ lupis
leonib⁹ ⁊ serpētib⁹. Si na=
tura docet bruta aīalia mā
ſuetudinē ⁊ amorē seruare
ad ſ ſilia quā excuſatōz ha
bebūt hoīes ꝗ ꝑ rōnē quā
hñt tālia nō faciūt. Ipa etiā
aqua ꝗ velut quādam pu=
gnā habet ꝯtra ignē: pacē
hꝫ cū aqua ꝗ ē ſilis ſpeciei.
B Tertō vo ꝓpter amo=
rē creatoris cū enī ſcōm ſa
piētez. Idē velle idē nolle
ꝑfecta ſit aīcicia ille ꝗ ꝑfec
te deū amat: amat quecūqꝫ
ſcit ab eo amari. vñ cū ſciat
deū ſic dilexiſſe hoīez vt fi=
liū ſuū vnigenitū morti ex
poſuerit ꝓ hoīe: ſup omīa
bona tꝑalia hoīez debet di
ligere. Ad hoc etiaꝫ debet
eū incitare ſilitudo quā ha
bet hō ad creatorē ſuū. licꝫ
enī aliqͥs amet omēs filios
amici ſui: magis tñ amat
eū qui ei aſſimilat̄. Ita licꝫ
hō amorem debeat habere
ad creaturas ꝓpter crea=
torē. maxie tñ debꝫ amare
hoīez iter creaturas viſibi
les quē maxie ſcit ei aſſimi
lari. ad hoc etiā debꝫ eū in
citare hoc ꝙ hō a deo ita
care empt⁹ ē ℭ Quarto
ꝓpter hoc ꝙ tñ placꝫ deo
amor ꝓximi. vnde eccl. xxv
In trib⁹ bñplacitū eſt ſpūi
meo ꝗ ſūt ꝓbata corā deo
⁊ hoīb⁹. cōcordia fratrum:
amor ꝓximoꝝ vir ⁊ mulier
ſibi cōſentiētes. Nec mirū
ſi capiti placeat mēbrorū
vnio cū alit̄ nō regant̄ mē=
bra a capite niſi ꝯiūcta ſint
in vno corpe. Quāto place
at deo amor proximi ſatis
apparet ex hoc ꝙ de⁹ ſpāli
ter vocat mādatū ſuū dile=
ctionē ꝓximi. Jo. xv. hoc ē
ꝑceptū meū vt diligatis in
uicē. Sicut diſpēſator ali=
cui⁹ dom⁹ iniuriā facit pau
peri cui dñs ꝑcepit aliqͥd
ſpāliter dari: ſi illud detīet
Sic ſi amorē tuū nō das ꝓ
ximo cū dñs cui⁹ eſt amor:
ille illū ꝑcipiat dari illi in=
dubitāter faciet ei iniuriā
Quāto qꝛ nihil nobis vtili
us ꝙ̄ ꝓximū amare. Sicut

nihil vtili⁹ mēbris alicui⁹ corpis ꝙ ſibiinuicē eſſe cō iūcta. Si eī aliqđ mēbrum ab aliis ſepet inutile ē. ⁊ a ſpū nō viuificat. ¶ Altio debem⁹ amare ꝓximū fidelē ꝓpt frnitatē ſpūalē. Nati eī ſum⁹ ex vno pře deo et vna mře eccřia. ⁊ baptiſati ſum⁹ vbi effecti ſumus filij dei ⁊ fřes ſpūales. ſocij ī lucro pñti. iux̄ illđ pš. cxviij. particeps ego ſū oīm timētiū et ī ſpe cohēdes regni eterni. Si tm̄ amāt ſe aliq̄ ꝓpt carnalē natiuitatez q̄ nihil ē qꝛ ſcʒ ex eodē pře ⁊ eadē mře nati ſūt. ꝙ debe rēt ſe amare fideles ꝓpter celeſtē generationē. Jtē ſi q̄s amat frēm illū qui ſecū hereditatē partit ⁊ diminuit: ꝙ dʒ amare illos q̄ hēditatē ſuā ei augebūt. Quāto eī plures ſalui erūt tāto plura gaudia habebūt electi. Nullū gaudiū tpale tātū valet quātū gaudiū qđ habebit aliq̄s de ſalute electi vni⁹. ¶ Jtē notādum ꝙ amād⁹ ē ꝓxim⁹ ſiue credat bon⁹ ſiue ſciat malus. qñ credit eſſe bon⁹ ſatꝫ apparet ꝙ amādus eſt ab his qui deū amāt. cū talē de⁹ filiū ſuū reputet ⁊ etiā reputet ſibi oīni genere attinētie attinere. Mat. xij. q̄cunꝙ fecerit volūtatē patris mei q̄ miſit me: ipe me⁹ fř et ſoror ⁊ mater eſt. preterea ipe ē mēbrū xp̄i. Quis chriſtianus nō amaret pedes xp̄i: ⁊ ſi poſſet lauaret eos ⁊ oſcularet. Quātuʒ q̄ dʒ amare pedes illos ꝓ q̄bus pedes ꝓprios clauis figi voluit. Pedes iſti ſūt hūiles fideles qui ſunt mēbra corpis myſtici. cui⁹ caput ē xp̄s. Jtē tant⁹ honor exhibeat pixidi vbi corp⁹ xp̄i ſeruat. q̄ntū amād⁹ eſt etiā ⁊ honorādus ille ī quo credit de⁹ manere. Jo. xiiij ad eū veniem⁹ ⁊ māſionem apud eū faciem⁹. Si vero ꝓxim⁹ tu⁹ malus ſit vt ſcʒ hoſtis tu⁹ ſit ⁊ tibi noceat: tñ ē amādus ⁊ ꝓpter deuʒ et propter te et ꝓpter ſeipſum. ꝓpter deū: qꝛ ſi deum

diligis ei⁹ filiū amabas cū
ſane mētis erat. ſic ꝓpt̄ de
um debes amare illū cū in=
ſane mētis fact⁹ ſit. ꝓpter
ip̄z ꝓximū debes amare ip
ſū:q2 ſi frēz tuū amabas ſa
nū:nihilomin⁹ debes eū a=
mare egrotū. in tali ei ſta=
tu magi īdiget amore tuo:
q̄ in alio. ꝓpter teip̄m de=
bes eū amare:q2 potes ma
gis lucrari amādo eū cū ti
bi nocet q̄ ſi tibi bñfic⁹ eēt
¶ Diliges ꝓximū tuū ⁊c̄.
id ē ad id q teip̄am ſcz ad
fruēdū deo. Aug. q̄ ei amat
hoīes aut q2 iuſti ſūt v'l ſic
dz amare. vel ſic̄ teip̄m vt
ea q̄uis tibi ꝓuenire:velis
et ꝓximo. ſm hec duo illa
p̄cepta iuris nāl'is. qđ tibi
fieri nō vis:alij ne feceris.
et q̄cūq3 vultis vt faciant
vob hoīes:eadē facite illis
hec ē expoſitio illi⁹ Vbi: di
liges ꝓximū tuū3 ſicut ⁊c̄.
Itē notādū q triplr nobiſ
oſtēdi pōt q ꝓximū dilige
re debem⁹. Primo per ſi=
militudinē q̄ eſt inter mē=
bra eiuſdē corporis de q̄ di=
ctum eſt. Secundo p ſimilitu
dinē amoris q̄ hz hō ad ſe=
ip̄m de quo hic. Tercio p ſi
militudinē amoris quē ha
buit chriſt⁹ ad nos. de q̄ io.
xv. hoc ē p̄ceptū meū vt di
ligatis inuicē ⁊c̄. Nota q
chriſt⁹ plus te q̄ ſe dilexit:
q̄ntū ad vitā mortalē ⁊ pl⁹
q̄ ſua. hier. xij. grego. relicq̄
domū meā:dimiſi heredita
tē meā:dedi dilectā animā
meam in manib⁹ inimicoꝝ
meoꝝ. ¶ Sequit̄. Pleni
tudo legis eſt dilectio. Au
guſti. vbi charitas ē q̄d eſt
qđ poſſit deeſſe. Duab⁹ de
cauſis dicit̄ eſſe dilectō ple
nitudo legis. Prīo q2 tria
precepta decalogi ptinent
ad dilectionē dei. ⁊ ſeptem
ad dilectionē ꝓximi. vnđ q̄
pfecte deū ⁊ ꝓximū diligit
decē p̄cepta decalogi īplet
Secūdo vero quia licz ope
ra mādatoꝝ fiant: tamē nō
eſt ibi plenitudo ſi charitaſ
deſit. Si vnicus homo ha=
beret tot opa de genere bo
noꝝ q̄t hz mūd⁹ ſi charitas
deeſſz vacu⁹ a deo reputaret

Ecci.xxv. nõ apparebis in cõſpectu meo vacu⁹. Et.i. cor.xiij. ſi diſtribuero in cibos paupm oẽs facultates meas: ⁊ ſi tradidero corp⁹ meũ ita vt ardeã: charitatẽ aũt nõ habeã: nihil mihi prodeſt.

¶ Dñica.iiij poſt epipha niã ſermo.xxiiij. A

Induite vos ſicꝫ electi dei ſancti ⁊ dilecti viſcera miſerie ⁊c. Sicut pueri ſolẽt ſpoliari a veſtib⁹ ſuis qñ furant fruct⁹ alienos ⁊ deprehẽduntur ibi. ſic prim⁹ hõ veſtem innocẽtie pdidit qñ fructũ phibitũ comedit. Vñ lu.x. q̃ diſpoliauerũt eũ ⁊c. Hãc veſtẽ recupat hõ in baptiſmo. In cui⁹ ſignũ paruuli baptiſati: veſte cãdida induunt. ⁊ beat⁹ ẽ qui hãc veſtẽ recuperatam in baptiſmo cuſtodit. Apoc.xiiij. beat⁹ qui cuſtodit veſtimẽta ſua ne nud⁹ ambulet ⁊ videant hoĩes turpitudinẽ ei⁹. De illis qui hãc veſtẽ amiſerũt. Erubeſcibilior videtur eẽ nuditas q̃ntũ ad hãc veſtẽ ſpũalẽ q̃ nuditas: q̃tũ ad veſtẽ corporalẽ. cui⁹ ſignũ eſt q̃ p̃mi parẽtes tũc primo erubuerũt cũ fuerũt nudati veſte innocẽtie. prius nõ erubeſcebãt: licꝫ corpalẽ nuditatẽ haberẽt. Diligẽter ſeruãda eſſet illa veſtis q̃ in extremo iudicio corã toto mũdo deferẽda eſt. Hãc qui nõ habebit nudus apparebit in tãta curia. iõ monet eccľia illos qui veſtẽ ſpũalẽ amiſerũt induere eã. illos etiã qui hãc ſeruauerũt vult induere pulchriorẽ. Debẽt enĩ filii dei qñ creſcũt veſtes pulchriores habere. ſicut filii nobiliũ pulchriores veſtes hñt qñ ſunt adulti q̃ qñ ſũt paruuli. In ſolẽnitatib⁹ etiam debẽt fideles pulchriores veſtes hr̃e ſpũales q̃ ĩ die laboris. ſicut ⁊ de corpalibus veſtib⁹ fit. Itẽ ĩ dieb⁹ illis in quib⁹ regẽ debẽt ſuſcipe ſcꝫ in dieb⁹ quib⁹ cõĩcãt debẽt hr̃e pulchriores q̃ in aliis dieb⁹. B Innui

tur aũt triplex cauſa quare fideles veſtiũ pulchritudinē debeāt aſſumere. pͥma eſt magna dignitas ad quã ſunt electi. q̄ cauſa innuit cũ dicit. induite vos ſic̄ electi dei. Si electi ad aliquã terrenã dignitatē honorabiliter volũt eſſe induti: q̄d debēt facē illi q̄ ad regnũ eternũ ſunt electi. Secunda cauſa ē ſctificatio q̄ ſacramētorũ participatione ſctificati ſũt. qui enī ſuſcepit ſacrm̃ baptiſmi fit fili⁹ dei ꝛ tēplũ ſpũs ſācti. pͥma io.iij. filii dei ſum⁹. ij. cor. vi vos templũ dei viui eſtis. Pulchriores veſtes decet hr̄e dei filios q̄ꝫ diaboli ſeruos. ꝛ ornat⁹ p̄cioſior decꝫ tēplũ dei q̄ꝫ dom⁹ omnes Ps. xcij. domũ tuã decet dñe ſctitudo in lõgitudine dieꝝ. Tercia cauſa ē dei dilectõ. Aliter enī decet eſſe indutos amicos regis celeſtis q̄ꝫ alios. Vñ legitur po mach. xi. q̄ꝫ antioch⁹ volēs Ionathã eſſe inter amicos regis dedit ei ptātē eſſe in purpura ꝛ hr̄e fibulã aureã. purpura ē charitas pfecta deſiderãs p̄ noīe xp̄i aſpera pati. Fibula xo aurea ē pfecta caſtitas nõ admittēs alienũ neq̄ꝫ q̄ntum ad viſum neq̄ꝫ q̄ntũ ad tactũ ꝛ hoc ꝑpter amorē ſpõſi. Ad litterã. Fibula impedit ne pect⁹ mulieris caſte videri poſſit vl̄ ↄtingi. In auro xo amor intelligitur. In purpura ergo et fibula intelligũt charitas ꝛ caſtitas q̄ ſunt ꝑprie veſtes a deo dilecte. iux̄ illud ꝑuer. vlt. biſſus ꝛ purpura indumētũ ei⁹. Et notãdũ q̄ꝫ veſtis chriſtianoꝝ ſpãliter eſt chriſti ſſĩitudo. iux̄ illud ad ro. xiij. induimini dñm nr̄ꝫ ieſum chriſtũ. i. ſſĩitudineꝫ ei⁹. Et. i. coꝝ. xv. qualis celeſtis tales ꝛ celeſtes ſcꝫ filii celeſtis regis. Et ſubdit igit. Sicut portauim⁹ ymaginē terreni: ita ꝛ portem⁹ ymaginē celeſtis. Aug. ¶ Sũma religiõis ē imitari quē colis. Diſtinguunt veſtiũ tria genera q̄ cõpetũt

fidelibꝰ ẽnt tres cauſas q̃ iã poſite ſũt q̃ cauſe tangũtur cũ dicit̃. ſicut electi dei ſancti et dilecti. Pria veſtis ẽ pietas que valde pulchra ẽ. iux̃ illud eccĩ.xxxv. ſpecioſa miſcdia in tpe tribulatõnis. hac veſte venit indutꝰ filiꝰ dei.iux̃ illđ lu.i. ꝑviſcera mĩe dei nr̃i ĩ qbꝰ viſitauit nos oriẽs ex alto. Illi ſoli digni erũt dĩ ſocietate q̃ hac veſte induti erũt et inuenient̃. Mat.v. beati miſericordes qm̃ ipi miãꝫ ꝯſequent̃.⁊.xxv.eiuſdẽ.venite bñdicti pr̃is mei pci.⁊c̃. Eſuriui eĩ ⁊ dediſtis mihi ad mãducãdũ. hec veſtis ſpãliter ꝑtinet ad fideles. qi electi ſunt miſcditer ad tãtã dignitatẽ. Cõgruũ eĩ eſt vt mĩam aliis exhibeat q̃ tãtã mĩam ſuſcepit. Ad pietatẽ vero monet eccĩa. qꝛ quaſi naturalis ẽ hõi.qꝛ apud oẽs natiões cõmẽdabilis eſt. Job.xxxi. Ab infãtia creuit mecũ miſeratio ⁊ de vtero matris mee egreſſa ẽ mecũ. Ad pietatẽ monet eccĩa cũ dicit. induite viſcera mĩe.i. affectꝰ cõpaſſiõis. Ad phil.ij.ſi q̃ viſcera miſeratiõis. Nullavirtꝰ videt̃ cõuenĩẽtior ĩ hac valle miſerie q̃ mĩa. Secũduꝫ genꝰ veſtis ẽ affectꝰ exterior pietatis. Qui enĩ ꝓxĩo in corde cõpatit̃: exteriꝰ doꝫ effectũ cõpaſſiõis indicare aliter nõ ẽ vera compaſſio. vñ greg. ſuꝑ illud iob.xxx. flebã quõdã ſuꝑ illũ q̃ afflictus erat ⁊ cõpatiebat̃ aĩa mea pauꝑi. Nunq̃ q̃ dẽ cõpatit̃ qđ neceſſariũ conſpicit ꝓximo negat. Iſai.lviij cũ effuderis aĩam tuã eſurĩẽti: ecce cordis cõpaſſio. et aĩam afflictã repleueris ecce exhibitio opis. orietᷓ ĩ tenebris lux tua. Sex vero tãgunt̃ ibi q̃ ꝑtinẽt ad effectũ pietatꝭ. Primũ ẽ benignitas q̃ attẽdit̃ in hoc q̃ hõ ex pietate ſua pauꝑi largiat̃. Ad ephe.iiij.eſtote ĩ inuicẽ benigni. Secũdũ ẽ humilitas q̃ in hoc attẽdit̃ vt hõ ĩ ꝓpria pſona miſteriuꝫ ſuũ exhibeat indigẽti. Jo.

xiij. ſi ego laui pedes vr̃os dñs ⁊ mgr̃. ⁊ vos debetis al ter alterius lauare pedes. Terciũ ē modeſtia q̄ ĩ hoc attēdit vt ſmões nr̃os mo deremꝰ qñ pctõres corri= pimꝰ. Eccl. viij. nõ incēdas carbones pctõrũ arguens eos. Et puer. xij. q̄ ſuauis ē viuit in moderatiõib⁹ ſuis. in ſuis monitõnib⁹ relinq̄t ꝯtumeliã. Itē modeſtia at tēdit ĩ hoc qꝫ in proſperis ſic expenſas nr̃as modere mus vt indigētias ꝓximi ſupplere poſſumꝰ. vñ mo= deſtia ĩ hoc loco pietati de ſeruit. Ad ph̄i. iiij. modeſtia vr̃a nota ſit oĩb⁹ hoĩbus. Quartũ ē patĩa q̄ ĩ hoc at= tēdit vt malũ ꝓ malo non reddãꝰ. vñ. i. pet. iij. nõ red dẽtes malũ ꝓ malo nec ma ledictũ ꝓ maledicto: ſ; eꝯ= rio bñdicẽtes. Quĩtũ ē ſup portano oneꝝ ꝓximi. iuxta illud ad gal. vi. alter alteri us onera portate. Et ro. xv. debemꝰ nos firmiores ĩbe cillitatẽ ĩfirmoꝝ ſuſtinere: et nõ nob placere. Vltimũ eſt cõdonatio. de q̄ ibi. Do= nãtes nobiſmetipſis. Si qs aduũſus aliquẽ hꝫ q̄relã ſic ⁊ donauit nob ita ⁊ vos. ad ephe. iiij. donãtes inuicẽ ſicut et deꝰ in xp̄o donauit vobis. Mat. xviij. nõne ⁊ te oportuit miſeri ꝯſerui tui: ſicut ⁊ ego tui miſertꝰ ſum Eccl. xxviij. hõ hõi ſeruat irã ⁊ a deo q̄rit medelã. In hoĩem ſibi ſilẽ nõ hꝫ miaꝫ et pctĩs ſuis dep̄cabit. Et ibidē. relinq̄ ꝓximo nocẽti te ⁊ dp̄cãti tibi pctã ſoluẽt Nõ ē aliter vera patĩa ĩ ho= mine niſi hõ ei quã tolerat offenſam remittat ⁊ amet. Gre. vera patĩa amat qd to= lerat. nã tolerare et odiſſe nõ ē virtꝰ mãſuetudĩs ſ; ve= lamẽ iniq̄tatis. ¶ Exhi= bitio vero miſeratiõis exte rioris ꝑtinet ad fideles eo qꝫ ſũt ſcti ſacroꝝ ſcꝫ ꝑtici patiõe fr̃es ſpũales effecti ſ; qꝛ opa pietatis etiã ĩuti lia ſũt niſi charitas aſſit. iu xta illud. i. corĩt. xiij. Si di= ſtribuero in cibos paupe= rũ oĩes facultates meas:

charitatē aūt nō habeā: nihil mihi ꝓdest. Jdō ꝯmonet eccl'ia ad charitatē q̄ ē tercia veſtis dicēs. Sup oīa hec charitatē habētes. vbi dicit glo. amb. magis ē ſtudēdū ei ꝟtuti q̄ maior oībus eſt. i. cor. xij. adhuc excellētiorē viā vobis demōſtro qđ de charitate intelligit. Et. i. pe. iiij. ante oīa mutuā ī vobiſmetipſis charitatē ꝯtinuā habētes. hec eſt veſtis illa chriſti quam chriſtᵒ noluit diuidi. io. xix. licz pedes ⁊ manᵒ ſuas fodi ꝑmiſerit. Veſtis iſta ꝑtinet ad fideles q̄ a deo ſūt dilecti. valde enī oportz vt deū diligāt q̄ ab eo dilecti ſunt vſq ad aſſumptionem noſtre hūanitatis. ī mo vſq ad ponēdā aīam ſuā ꝓ nob Jo. xv. maiorē dilectionez nemo habet q̄ vt aīam ſuā ponat quis ꝓ ouibus ſuis. Ber. ſup oīa reddit amabilem te mihi bone ieſu calix quē bibiſti opᵒ redēptōnis nr̄e. Et notādū q̄ q̄nq ſunt q̄ ad veſtis cōmēdationē ſolēt facē. primū eſt pulchritudo coloris. ſic patiētia vel pietas pulchra veſtis. velut enī roſci coloris eſt. vtraq enī ē quaſi q̄ddā martyriū. De pietate habes. ij. cor. xi. quis infirmatur ⁊ ego nō infirmor: quis ſcandaliſat ⁊ ego nō vror: Dicit gre. ſine ferro ⁊ igne martyres eſſe poſſumᵒ: ſi patiētiā in tribulatiōe cuſtodimᵒ. Secūdum ē odor. vñ cāt. iiij. odor veſtimētorū tuoꝝ ſicut odor thuris. Jn hoc valde cōmēdabilis eſt benignitas vl' largitas. ipa eſt veſtis de cuiᵒ odore pōt ītelligi illud gen. xxvij. Statimq vt ſenſit veſtimentoꝝ eiᵒ flagrātiā: bn̄dicēs ait. Ecce odor filij mei ſicē odor agri pleni cui bn̄dicit deᵒ. Jllis enī qui de facultatibᵒ ſuis paupibᵒ largiti ſunt bn̄dicūt paupes. debiles. bn̄dicit ppl's bn̄dicit ⁊ dñs. Terciū ē artificiū hoc mō ꝯmēdabilis ē modeſtia regē labia ſua. magne enī diſcretiōis eſt modeſtiā te

nere in verbis. Prouerb.x.q
moderat labia ſua pruden
tiſſim⁹ eſt. Quartū ē mate
rie ꝓcioſitas. ſic ſpes cōmē
dabilis eſt cū materia eius
ſit beatitudo. Eſt enī ſpes
expectatio future btitudi=
nis vt dicit aug. ¶ Quī
tū ē ſuauitas. ſic pax vl mā
ſuetudo cōmēdabilis ē. ad
coll.iij. pax chriſti exultet ī
cordib⁹ vr̄is. De manſue=
tis aūt dr̄ in ps̄.xxxvi. q̄ de
lectabunt in multitudine
pacis. ⁊ in his oīb⁹ cōmen
dabilis ē veſtis charitatis
In colore cōmēdabilis eſt:
vt ſit veſtis deaurata vl po
ti⁹ aurea. iux illō ps̄.xliiij.
aſtitit regina a dextris tu=
is in veſtitu deaurato. ⁊c.
Ab odore ē valde cōmēda
bilis. valde enī bene redo=
let deo. iux illud cāt.i. cum
eſſet rex ī accubitu ſuo nar
dus mea dedit odorē ſuū.
Glo. interl. nard⁹ eſt hūilis
herba calide nature p quā
charitas deſignat. Cōmen
dabilis ē etiā ab artificio.
quaſi enī ſtuduiſſe videtur
de⁹ vt ſpōſe ſue veſtē cōte=
xerit qn̄ tot et tāta fecit vt
eā ad amorē ſuū accēderet
In ps̄.ix. annūciauerūt in
ter gētes ſtudia ei⁹. Quar
to cōmēdabilis ē ꝓpter ꝓ=
cioſitatē materie. Sit ſeri=
cū ꝓcioſum ē qđ trahit ex
viſcerib⁹ vermiū: q̄ ꝓcioſa
veſtis charitati eſſe dꝫ que
quodāmō trahit ex viſceri
bus chriſti dū p foramē la=
teris patꝫ nobis amor quo
chriſt⁹ dilexit nos q̄ amo=
re ad eū reamādū accendi
mur. Ber. patet archanum
cordis p foramē corpis. pa
tet magnum illud pietatis
ſacr̄m. patēt viſcera miſeri
cordie in quibus viſitauit
nos oriēs ex alto. Quinto
cōmēdabilis ē veſtis hec a
ſuauitate ꝓpt quā vnctio
vocat. pa ioh.ij. vos inquit
vnctionē habetis a ſancto.
¶ Itē notādū eſt q̄ chari
tas veſtis turpitudinē pec
catoꝝ opertēs. iux illō.i.pe
tri.iiij. charitas opit multi
tudinē pctōꝝ. Et ꝓuerb.x.
vniuerſa delicta opit cha=

ritas.hūilitas etiā vestis ē operiēs: ſʒ hūilitas operit bona ne videant̄. Abſcōdēda enī ſūt bona nr̄a. etiā a ꝓpriis ocl̄is ne euaneſcāt. Charitas vero opit mala. Hūilitas ē quaſi vestis de ſacco ſub qua latitant filij dei. Iſai.l.induā celos tenebris ⁊ ponā ſaccū opimētū eoꝝ. Et ione.iij.ſurrexit rex de ſolio ſuo ⁊ abiecit veſtimētū ſuū a ſe ⁊ indutᵒ eſt ſacco. Itē charitas ē valde calefaciēs ꝓpter qḋ ignis dicit̄ a dn̄o lu.xij. ignē veni mittere in terrā. ⁊ quid volo niſi vt ardeat. Charitas etiā ornat. ſine eiᵒ ornatu aīa indigna ē celū ingredi. Hec ē veſtis nuptialis de q̄ mat.xxij.amici quō huc intraſti non habēs veſtē nuptialē. Charitas veſtis nuptialis pōt dici qꝛ illa mediāte humana natura ſoror noſtra nupſit filio dei. Multū requirit vt veſtē charitatis habeamus. Si enī matrimonia q̄ fiūt quotidie inimicos amicos efficiūt. quō hoc excellens matrimoniū hoīes ad dei amorē nō accendat. Item charitas hoīem munit. qꝛ fortis eſt vt mors dilectio. Cant.viij.pa coꝛ.xiij.charitas patiēs eſt benigna eſt. charitas eſt ⁊ decor ⁊ fortitudo.decor inquātū ornat. fortitudo inquātū munit. Prouerb.vlt̄. fortitudo ⁊ decor indumētū eiᵒ. Propriū indumentū eccl̄ie eſt charitas. que fortitudo et decor eſt. vt dicimᵒ.tātum fortitudo eſt cū pfecta eſt. Luc.vlt̄.ſedete in ciuitate donec induamini ꝟtute ex alto.virtus iſta ex alto fuit ardor charitatis. Sequit̄ qḋ eſt vinculuʒ pfectionis Charitas dicit̄ vinculū qꝛ mēbra eccl̄ie ligat ad inuicem cū deo. in qua ligatōe perfectō eſt eccl̄ie.i.coꝛ.vi qui adheret deo vnᵒ ſpūs ē cū eo. Hier.xiij.agglutina ui mihi oēm domū iſrael et oēm domū iuda dixit dn̄s. Et deuter̄.x. patribus tuis conglutinatus eſt domi

nuos et amauit eos.

¶ Dñica in ſeptuageſima. Sermo de eadē epl'a. xxv. B

SIc currite vt comprehēdatis. i. coriñ. ix. Curſus de quo ap'ls loquit' nō eſt curſus leuitatis ſed eſt curſus ſapiētibus ⁊ inſipiētib' ſpectabilis. ⁊ poſſum' diſtinguere ſm ſcripturas tres ſpecies curſus. Prim' eſt curſus ad mortē tp'alem. hoc curſu currunt oēs parui et magni potētes ⁊ cōtracti. hoc curſu currūt pueri antequā vadāt. Quilibet enim ſingulis dieb' facit vnam magnā dietā ad mortē De hoc curſu dicit aug. nil aliud tps p'ſentis vite q̃ curſus ad mortē. in quo nemo ꝑpaululū ſtare vel tardius ire permittitur: ſed omnes vrgent' pari modo. Ex quo verbo ſatis apparet q' fatuū ſit ſectari gaudium in iſto mūdo cū poti' flet' pertineat ad eos qui ad mortem tendūt q̃ riſus. Ideo recte dictū eſt a ſalomone eccl'e. ij. Riſum reputaui errorē. Ex eodē verbo patet fatue agere illos qui tantū laborāt vt diu viuāt. Valde enim fatuū eſt ad locum aliquē currere et nolle ad eū peruenire. Unde auguſ. quāta cura quāto ope querunt homīes vt diu viuāt. Ipm aūt diu viuere q̄d eſt aliud niſi ad finez currere? Studia tua cōtraria ſunt. ambulare vis ⁊ ꝑuenire nō vis. Gre. quid eſt vita mortalis niſi via: ⁊ quale ſit: fratres mei ꝑpendite. in labore vie laſſari ⁊ tamē eandē viam nolle finiri. B Hoc tamē notandū eſt q' ſicut ī flumine non apparet velox curſus nauis niſi reſpectus habeat' ad ſtabilitatē litoris. Sic non apparet velox curſus vite preſentis niſi habeat' reſpectus ad eternitatē vite future. Sed tamē bene apparet illis q̄ iā eterne pene adiudicati ſūt bene cognoſcūt hūc velocē curſum. Vñ illi q̄ ſunt in inferno dicunt Sapiē. v.

Nos nati ꝯtinuo deſinim⁹
eſſe. ⁊ ſicut fatuus eſſet qui
in modica terra hēret ius
dominādi tāto tp̄e quāto
poſſet eā ꝑtrāſire ſup vnū
equū velocem: ⁊ in vno ma
gno regno hēret iusillud ī
ꝑpetuo poſſidēdi. ſi ꝓ p̄mo
iure ſecundo iure ſpoliaret
ſe. Sic fatui ſūt qui mūduꝫ
iſtū eterno regno ꝑponūt.
Duo aūt exēpla huius cur
ſus inuenim⁹ in creaturis.
primū ē curſus aq̄rꝝ. vnḋ
ij. reg. xiiij. oēs morimur et
quaſi aq̄ ī terrā labētes di=
labimur q̄ nō reuertuntur
Sicut ergo fatu⁹ eſſet qui
curſuꝫ aque defleret. ſic fa
tuus eſſe videẗ q̄ mortē ali
cui⁹ deflet. ¶ Aliud exē=
plū ē curſus ſiderū. p̄cipue
curſus ſolis. vñ eccꝫ. i. oriẗ
ſol ⁊ occidit ⁊ ad locū ſuuꝫ
reuertiẗ. Quā cito ſol ort⁹
eſt tā cito incipit currē ad
occaſum. ⁊ qñ crediẗ ceci=
diſſe: occulte redit ad locū
vnde ꝓceſſit. ſic hō ꝙ cito
nat⁹ eſt incipit currere ad
mortē. ⁊ cū mortu⁹ crediẗ:
ad actorē ſuū reuertitur vt
penā vel p̄miū ab eo reci=
piat. Secūd⁹ curſus ē cur=
ſus maloꝝ. de q̄ curſu legiẗ
hiere. xiiij. fact⁹ ē curſus eo
rū malus ⁊ fortitudo diſſi=
miliẗ. Diſſimilitudo iſta pōt
attēdi in hoc ꝙ ipi ſūt for=
tes ad malum ⁊ debiles ad
bonū. curſus vͦ iſte nihil
aliud videẗ eſſe ꝙ̄ feſtinatō
ad mortē eternā. Nūq̄d nō
ad mortē feſtināt illi q̄ non
ſolū de die malū opanẗ ſed
etiā de nocte. ⁊ nō ſolis fe
rialib⁹ dieb⁹ ſed etiā feſtis
qui nō ſolū duob⁹ pedibus
vadūt in infernū ſed etiam
oībus mēbris velut pedi
bus vtunẗ dū oīb⁹ mem=
bris peccāt. vñ ꝓuerbi. vi.
hō apoſtota vir inutilis gᷓ=
diẗ ore ꝑuerſo. Qui pctm̄
ore cōmittit ore quodāmō
gradit in infernū. Idē pōt
dici de aliis. De hoc curſu
dicit Ber. magna cōfuſio:
ardēti⁹ deſiderāt ſeclares
ꝑnitioſa: ꝙ̄ nos vtilia. ala=
cri⁹ curẗ ad mortē: ꝙ̄ nos
ad vitā. Mali hoīes onuſti

ſpinis vitiorũ ad infernale incẽdiũ nõ ceſſant currere nec vllis monitõib⁹ ſpinas volũt depõnẽ quib⁹ in cẽndi debẽt. nec ad modicũ tẽpus quieſcẽ. Singulis diebus faciũt dietã vnã. iuxta illud deut.xxxij. gens abſqz cõſilio ⁊ ſine prudẽtia: vtinã ſaperẽt ⁊ intelligerẽt ⁊ nouiſſima puiderẽt. vtinã cogitarẽt vias ⁊ ꝯuerterẽt pedes ſuos in viã paradiſi. ¶ Terci⁹ curſus ẽ curſus bonoꝝ de q̃ ait Ber. qui amat ardẽti⁹ currit veloci⁹: et puenit citi⁹. Et de h̃ curſu loquit̃ hic apl's. ſic curri te vt comprehendatis. Et ad hebre.xij. curramus ad ppoſitum nobis certamẽ. hoc curſu currit qui inceſſanter bonũ opat̃. iux̃ illud eccs.ix. q̃dcũqz põt manus tua inceſſanter opare quia nec op⁹ nec rõ nec ſciã nec ſapiã erũt apud inferos q̃ tu pperas nõ erit op⁹ ibi: ſed merces opis. Ratio eti am excuſatiõis ⁊ defenſionis nõ erit. q2 iudex interrogabit opa. ſicut legit̃ ſapiẽtie.vi. ⁊ apoc.xiiij. Opa eñ illoꝝ ſequũt̃ illos. Sic ſciẽntia etiã ⁊ ſapiẽtia ñ erũt ibi vtiles ad defenſionem pctõꝝ imo poti⁹ erũt noxie Faciũt enĩ ad aggrauatione pctĩ. vñ lu.xij. ſeru⁹ ſciẽſ volũtatẽ dñi ſui ⁊ nõ faciẽs vapulabit plagĩ multĩ. Et q̃ xpo ſic vult currẽ vt ꝯphẽdat: ſpãliter duo dz facere pmũ ẽ vt a malis abſtineat. Secũdũ eſt vt de bonis q̃ agit nõ ſupbiat ille q̃ bona agẽdo currit: ⁊ tñ a malis nõ cauet. Ipe in incertum currit modo p viã paradiſi mõ p viã inferni. mõ ante. mõ retro. talis maledict⁹ ẽ Ecci.ij. ve pctõri terrã ingrediẽti duab⁹ viis. de tali dicit glo. ſup illud.i.coꝝ.ix. ego ſic curro nõ q̃ſi in incertũ. In incertũ currit q̃ talia facit. vt ex q̃buſdã poſſit ſperare ⁊ ex aliis deſpare. de tali põt intelligi illũ ecci.xxxiiij. vn⁹ edificãs et vn⁹ deſtruẽs: q̃d pdeſt niſi labor. Ille etiã q̃ de bõis q̃

agit ſupbit: ad brauiū eter
nū nō ꝑuenit. licȝ ei videat
currere in paradiſū: currit
tn̄ in infernū. greſſu operiſ
exterioris. q̄ hoib⁹ apparȝ
tēdere videt ad celū. Sed
greſſu mētis q̄ potētior eſt
in intētiōe ſcȝ tēdit ī infer
nū. ¶ Et notādū ꝙ hūili-
tas multū valet ad hoc ꝙ
currens brauiū apprehen-
dat. ⁊ hoc quiqꝫ de cauſis.
Pria q: hoīem leuē fecit.
vere eni hūilis q̄ſi nihil pō
derat. multi⁹ enī valoris re
putat et ſe ⁊ bona q̄ habet.
Ipſi⁹ ē vox illa ⁊ dixi nūc ce
pi. Supbus p̄ſumit de bra
uio cū adhuc lōge ſit ab eo.
vn̄ ceſſat a curſu nō aduer
tēs illud aug. vbi dixiſti ſuf
ficit. ibi defeciſti. hūilis xo
qui lōge ſe a brauio credit:
inceſſanter currit. Secun-
do q: hūilitas hoīem a ca-
ſu cuſtodit. caſus enī maxi
mū impedimentū ſolet eſ-
ſe currētib⁹ in ſtadio. ⁊ p̄ci
pue caſus a quo currēs nō
pōt ꝑ ſe ſurgere. Q ͦd hūilt
tas a caſu cōſeruet patȝ ex

eo ꝙ cū dn̄s oſtēderet be-
to benedicto mūdū plenū
laqueis ⁊ ipe q̄reret. Quis
euaderet laqueos illos. re
ſpōſum eſt ei ꝙ humilitas.
Idē patet ex verbis Ber.
dicētis. Nūquid q̄ hūilib⁹
dat grām hūilibus auferȝ
datā. ergo augm̄tū ſupbie
eſt ſubtractio grē. ¶ Ter
cio q: hūilitas impetrat ḡ
tie abūdātiā. Iſai. xl. q̄ dat
laſſo virtutē ⁊ his q̄ nō ſūt
fortitudinē ⁊ robur multi
plicat. illi q̄ nō ſunt vocant
hūiles q̄ ſe nihil reputāt. ⁊
Ber. Semꝑ ſolet eſſe diui-
ne grē familiaris hūilitas.
Cū igit humilitas dei grā
digna ſit: ſpāliter valet ad
hoc vt brauiū cōprehēdat.
Cōprehendere enī brauiū
gratie dei eſt: nō hūane vir
tutis. iuxta illud ad ro. ix.
nō eſt volētis neqꝫ curren-
tis ſed dei miſerentis. ⁊ a-
mos. ij. velox pedib⁹ nō ſal-
uabit. Et eccs. ix. verti me
ad aliud vidiqꝫ ſub ſole nō
curſum eſſe velociū nec for
tiū bellū. Quarto q: humi

55

litas deſcēdendo vadit: cū ſupbia eat aſcēdendo: ⁊ nō velocius currere pōt. hūili tas etiā nō detinet̃ bellis ⁊ cōtētionib⁹ ſicut ſupbia. Vnde pūer. xxij. arma ⁊ gladius in via ſupbi: cuſtos aūt anime ſue lōge fiet ab eis. Quinto q: deus qui brauiū eſt hūili appropinquat. Fin ꝙ dicit glo. ſup illud. iuxta eſt dñs his q̄ tribulato ſūt corde. Altus q̄dē dñs ſʒ vicinat̃ humili ⁊ nō ſe erigenti. Supbus curſu circulari currere videt̃. bona enī ʒ opa q̄ ab ipō ꝓcedūt ad ſe ipm reflectit dū ꝓpriā gloriā querit. vnde currendo non ꝓficit eo mō quo ille q̄ gloriā dei querit. Supbus hic mercedē ſuam recipit. iuxta illud matt. vi. Amen dico vobis receperūt mercedem ſuā. et ideo in futuro brauium non comprehendit.

De eodem verbo ſermo. xxvi. A

Sic currite. p̄ma ad corint. ix. ⁊c. Quatuor ſunt neceſſaria alicui ad hoc ꝙ ſic currat ꝙ comprehēdat. Primo ꝙ ſit expeditus. A trib⁹ vero debet eſſe expedit⁹ qui cōcurrere vult ad brauiū eternū ſcʒ a vinculis peccatorū et a carcere diaboli. Prouū. v iniquitates ſue capiūt impiū. ⁊ funib⁹ peccatoꝝ ſuorū vnuſquiſq; cōſtringitur Non pōt ergo currere niſi virtute dei ſoluat̃. iuxta illud ioh. xi. ſoluite eū ⁊ ſinite abire. Et ſicut vxor quādo ſcit maritū ſuū eſſe ī carcere materiali: laborat ⁊ apud deū ⁊ apud homīes vt a carcere liberet̃. Sic etiam multo fortius laborare debet quando ſcit eum eſſe in carcere diaboli. ſed aliter eſt. Pro liberatōne enim a carcere diaboli. neq; elemoſine: neq; orationes: neq; alia beneficia illis auxilia fiunt. B Secundū a quo oportet hoīeʒ eſſe expeditū ē on⁹ iſtorum

tpaliũ. vnde Ber. Tu onu ſtus auro ⁊ argento putas te chriſtũ ſequi qui exultauit vt gigas ad currendaꝫ viam. Qui videt ſe nimis oneratũ tpalibꝰ bonis deberet facẽ largas elemoſinas et ſic ſe exoneraret et dei auxiliũ cõpararet. Terciũ a quo dꝫ eſſe expeditꝰ ẽ veſtis lõgitudo q̄ veſtis de prauo pãno ẽ caro q̄ ſp creſcit: deſideria ſua dilatãdo. de qua veſte dicit̄ in epl̄a iude aliis miſeremini in timore dñi. odiẽtes eã q̄ carnalis ẽ maculatã tunicam. veſtis iſta reſtringit̄ qñ deſideria minuunt̄. ꝑm illud pa thim.vi. habẽtes alimẽta ⁊ quibꝰ tegamur his cõtenti ſimus. quaſi nudus vero currit q̄ ꝓ amore xp̄i oĩa relinq̄t. iuxta illḋ amos ij. nudꝰ fugiet in die illa dixit dñs. Et matt.xiiij. legit̄ de adoleſcẽte q̄ relicta ſyndone nudꝰ ꝓfugit. ¶ Secũdo neceſſariũ ẽ currenti ad hoc vt brauiũ comprehẽdat vt velociter currat. Prouer.xxij. vidiſti viruꝫ velocẽ in ope ſuo corã regibus ſtabit. recipiet̄ enĩ cuꝫ his qui ſedes regales paradiſi repleuerũt. Sed ſũt q̄dã qui multa ꝓponũt q̄ nũq̄ ea aggrediunt̄. in quibꝰ videt̄ eſſe impletũ illḋ. fiãt immobiles ſicut lapis. ad illos ꝑtinet illud ꝓu.xxvi. ſicut hoſtiũ vertit̄ in cardine ſuo: ſic piger in lectulo ſuo. lectulo inq̄ cõſcientie. Et eccl̄i.xxxiij. precordia fatui q̄ſi rota carri. rota carri circa axem vertit̄. ab axe tñ nõ ſepat̄. ſic tales multa ꝓponũt ⁊ nihil faciũt. ¶ Tercio neceſſariũ ẽ vt a deuiatiõe caueat. error enim multũ impedit hoĩem ne brauiũ ꝯprehẽdat. Exẽplũ de hoc habemꝰ in filiis iſrl̄ qui tñ in deſerto circuierũt nõ ꝓficiẽtes. ⁊ in hereticis qui ita velociter currere vident̄ ⁊ tñ brauiũ nõ cõprehẽdũt: errore ĩpediti. Idẽ accidit mulieribus ſortilegis. Eccl̄s.x. Labor ſtultorũ affligit eos qꝛ ne-

ſciſit pgere in vrbem. E
Cōtra erro: ē iſtū ſecuꝝ re
mediū ē vt hō chꝛiſtū ſeqꝫ.
aūj ſci errare potuerūt ſꝫ
iſpe nō. vñ io. viij. Qui ſeqꝫ
me nō ambulat ī tenebꝛis.
Jpſe bene nouit viā paradi
ſi q inde venerat. vñ ī pſ.i.
nouit dñs viā iuſtoꝝ. Ber.
beat⁹ ē dñe ieſu q te hoīem
inter hoīes ꝯuerſantē dili
gēter obſeruās. ꝓ viribus
ſe pꝛebet imitatorē tui. F
Quarto neceſſariū eſt: vt
currēdo pſeueret. qꝛ ſcđm
Ber. pſeuerātia ē ſingula-
ris filia ſūmi regis. illa enī
heres ē eterni regni ad cō
mēdationē pſeuerātie. no-
luit dñs de cruce deſcēde-
re. licꝫ offerrēt ſibi iudei p
cioſum mun⁹: ꝓ hoc ſcꝫ ꝙ
crederēt in eū. licꝫ etiā vul
nerat⁹ eſſet: noluit tñ deſi-
ſtere ab ope incepto donec
diceret: cōſummatū ē. G
De hac cōſūmatione videt
gl'iari apl's dicēs. Bonum
certamē certaui curſuꝫ cō
ſummaui. tñ valet vltimū
op⁹ pſeuerātis: ꝙntū oīa p
cedētia. Defect⁹ xo in fine
opis ꝙſi deſtructio ē oīm p
cedētiū. Jdeo dr ꝓu. xviij.
qui mollis ⁊ diſſolut⁹ eſt in
ope ſuo: frater ē ſua opera
diſſipātis. mollis ē q cedit
duris: q ꝙ cito occurrit ali
quid in ope incepto deſi-
ſtit ab eo. qđ ꝙſi idē ac ſi il-
lud qđ factū ē diſſiparet.

¶ De eadē dñica ⁊ eodē
verbo. ſermo. xxviij. A

Sic currite ⁊c. Tria
ſolet ppēdere mini
ſter intelligēs cum
dicit ei a dño ſuo: curre ad
talē locū. pꝛimū ē vt ꝙ cito
poterit iter arripiat. ſecun
dū ē vt ſine interpellatōne
quietis ſi pōt eat. terciū eſt
vt nō lente ſꝫ velocit̄ ince-
dat. Eadē debēt accipe fi-
deles: in verbo apl'i exhoꝛ-
tantis eos ad curſum vt ſi
ꝗs nōdū aggreſſus eſt iter
paradiſi ſine dilatōne illud
accipiat ſibi. De hac dila-
tione multa inuenies ī tra
ctatu de accidia in capl'o đ
dilatiōe ꝯuerſiōis. Qui xo
iā iter arripuit: īceſſanter

pficiat. iuxta illud eccſ. ix. qdcūq3 pōt man⁹ tua inſtā ter opare ⁊ hoc. ſ3 velocit. iux illud eccl. xxx. in oībus opib⁹ tuis eſto velox. B Sex vero ſūt q̄ ſolēt hoīes incitare ad currēdū ⁊ ſimlia his debēt incitare homīes ad curſum ſpūalē. Primū eſt brauij ſpecioſitas qd ē corona eterna. de q̄ ſcribit apls. illi quidē corruptibi- lē coronā accipiāt: nos aūt incorruptā. Corona iſta eſt illd qd ocul⁹ non vidit nec auris audiuit nec in cor ho minis aſcendit q̄ pparauit de⁹ diligētib⁹ ſe. Ipa ē dul cedo illa quaz admirat dd pſ. xxx. dicēs. q̄ magna mlt titudo dulcedinis tue dñe. ⁊c. Pro ſingulis horis q̄- bus aliqs ī curſu iſto labo- rauit: fruet pl⁹ q̄ p centū milia annor illis deliciis q̄ bus fruit de⁹ cū tn̄ modicū eſſet centū annis laborare p fruitiōe vnius hore. C Secūdū ē mltitudo ⁊ ſubli mitas pſonar expectātiu3 nr̄3 curſū. De expectātib⁹ legit. i. cor. iiij. ſpectaculu3 facti ſum⁹ mūdo ⁊ angelis et hoīb⁹. De expectātibus vero dicit beat⁹ ber. q̄ ex- pectāt nos angeli vt eorū ruina reſtauret. ſcti vt eor gl'ia cōpleat. De⁹ pr̄ q̄ſi filli os ⁊ heredes q̄s ſup oīa bona ↄſtituat. Filius quaſi fr̄es ⁊ coheredes: vt fructū natiuitatis ⁊ p̄ciū ſanguīs pr̄i ſuo offerat. et ip̄e ſpūs ſctūs q̄ eſt charitas ⁊ beni gnitas in q̄ pr̄ nos p̄deſti- nauit: nec dubiū q̄n p̄deſti natōe3 ſuā īpleri velit. D Q̄liter curreret aliqs ad aliquē locū pn̄tis miſerie: ſi ſciret ſe expectari a btā ꝟgine. q̄liter g̊ currere de- bem⁹ ad locū deliciarū vbi tot ⁊ tāti nos expectāt. E Terciū eſt tpis breuitas. breue ē eī tps qd reſtat ho mini vl forte nullū. Jō dr ad gal. vi. dū tps habemus operemur bonū ad oēs. ⁊ Jo hā. xij. ambulate dū tps ha betis vt nō vos tenebre cō p̄hēdāt. Et eiuſdē. ix. venit nox q̄n nemo poteſt opari.

f Quartū ē vie ꝓlixitas Bern.feſtinātē a terris ad celos:qđ morari fecit: et ſi nō detinet plurimū tñ nocet. licȝ autē longa videat͛ eſſe via vniuſis a terra ad celos aſcēſuris p̄cipue vo lēpis q̄ magis peccādo magis ſe elōgauerūt.de q̄bus dauid pſ.lxxij.q̄ elongāt ſe a te pibūt. qđ vt frequēti⁹ vex ē.ꝛ itex. lōge a pctōribus ſal⁹.Señ.faciam⁹ qđ ī itinere fieri ſolet. Qui tar di⁹ exierūt velocitate com pēſant morā. S Quītuȝ eſt q̄litas loci in q̄ ſumus ꝛ malicia inhabitātiū.Unde grego.mala q̄ nos hic pre mūt ad deū nos ire ꝯpellūt Et exo.xij.cōpellebāt egyptij ppl'm dñi de terra exire velociter. Sextū ē hoſti um pſeq̄ntium nos: veloci tas ꝛ crudelitas.Treñ.iiij velociores fuerūt pſecuto res nr̄i aq̄lis celi. De crudelitate legit͛.vi.hier. non crudelis ē ꝛ nō miſerebit͛. De illis q̄ p pigriciā ſuā in man⁹ diaboli incidunt.

De eodē vbo. ſm.xxviij

o Mnis q̄ ī agone ꝯtendit ab oīb⁹ ſe abſtinet p̄a cor.ix. Hoc plane vm ē de ꝯtēdētib⁹ in curſu tpali ꝙ abſtinēt ab oīb⁹ eis que poſſent eſſe occaſio amittere brauiū.vbi gr̄a. placeret eis aliq̄ñ deſcere vt biberēt de fōte quē vidēt iuxta viā. abſtinēt tñ ne brauiū amittāt. Itē ſi inueniant aliq̄d p̄cioſū ſȝ pōderoſum tñ lōge min⁹ valēs ꝙ̄ brauiū ꝯtennūt illud ſi credūt ꝙ ꝑpt̄ brauiū amitterēt. Itē licȝ pulchri⁹ ꝛ honorabili⁹ eſſet ꝙ differrēt veſtes ſuas īdutas: currūt tñ in camiſiis.Sic oportet eū q̄ vult ꝯp̄hēdē brauium eternū: abſtinere a multis delectabilib⁹ ꝛ ꝯtēnē mlta p̄cioſa q2 q̄ volūt diuites fieri īcidūt ī tētatiōeȝ ꝛ ī laq̄uȝ diaboli vt legit͛.i.thi.vi itē oportȝ eū ꝯtēnē mlta q̄ faciūt ad decorē ꝛ honorē. pl⁹ eī dȝ amare bonitatē ꝙ̄ pulchritudīe ꝛ poti⁹ velle ſe eē bonū ꝙ̄ ſe eſſe pulchꝝ

et vileſcere dz ei trãſitoria glia p̄ magnitudine eterne glie.⁊ qm̄ verbū ꝓpoſitū in ſepcuageſima legitur qñ viri ſpūales augēt abſtinētias ſuas.⁊ viri carnaleſ nimis vacãt carnis delicijs. Poſſet fieri ſermo tūc de abſtinētia ⁊ poſſet verſari circa tria ſcz circa fatuitatem eoꝝ q̄ tali tp̄e nimis vacãt delicijs carnis. et circa cõmēdationē abſtinētie.⁊ circa diuerſas ſpecies eiꝰ. Fatuitas vo illoꝝ qui tūc magis vacant delicijs. multipl͛r pōt oſtendi. Pͥo ꝓpter hoc ꝙ ipi tūc magis delicate viuē volūt qñ viri ſpūales magis ſe affligūt:cū tñ ipi magis indigēt aſperitate penitentie. ſed ipi pro gutta vna delectationis quã hic bibūt:bibēt in futuro mare eterne amaritudinis. Vñ hiereīn: xxv. cū noluerit accipe calicē de manu tua. vt bibãt dices ad eos. hec dicit dñs exercituū. bibētes bibetis qꝛ ecce in ciuitate in q̄ īuocatū eſt nomē meū. ego incipio affligere.⁊ vos.quaſi innocētes īmunes eritis: nō eritis īmunes. B Secūdo ꝑ hoc ꝙ cum tp̄e tali diabolꝰ acriꝰ deſeuiat eo ꝙ appropinqt tp̄s ſalutis. iuxta illud apoc.xij. ve terre et mari qꝛ deſcēdit diabolus ad vos habens irã magnã ſciēs ꝙ modicū tēpus hȝ. Ipi abūdãtiꝰ volunt ſe ei armare cõtra ſeipos q̄ſi cõiuraſſent in mortē ꝓpriam qñ ecõtrario deberent arma ſubtrahere vt faciūt viri ſpūales arma qbꝰ contra nos vtit͛ diabolꝰ ſūt cibi ⁊ potꝰ delectabiles ⁊ ſuꝑflui. Tercio ꝑ hoc qꝛ cum difficile ſit aſſuetis carere: et tãto difficiliꝰ q̄nto aliqs magis aſſueuit. Ipi vt vſu carniū faciliꝰ careãt ī quadrageſima.ante quadrageſimã vti volūt carnibꝰ tali fatuitate laborãtes quali laboraret ille q̄ in p̄ncipio hiemis aſſueſcerȝ pelliceo quo ſciret oportere carere in magna hieme. quãta ſit

vis ꝯsuetudinis habes hieremie.xiij.vbi ſic legit. Si mutare pōt ethiops pellez ſuā:aut pard⁹ varietatē ſuam:ꝛ vos poteritis benefacere cū maluz didiſceritis. Quarto ꝑ hoc cū ipi habeant peſſimū hoſpitē q̄ oīb⁹ bonis virtis ſpoliat hoſpitium.iuxta illud Johel.ij.q̄ſi ort⁹ voluptatis corā eo:et poſt eū ſolitudo deſerti. cū ipi deberēt ſic ſe habere in ei⁹ receſſu vt nō libēter rediret poſtea ad eos. Jpi ecōtrario faciūt ei magnuz feſtū in ſuo receſſu.ꝛ nō vnius diei:ſ3.xv.vel ampli⁹.et ideo poſt paſca libētius ad eos reuertit.iux̄ illō matt.xij.cū unmūd⁹ ſpūs exierit ab hoīe ambulat ꝑ loca arida q̄rēs requiē ꝛ nō inuēit. tūc dicit.reuertar in domū meā vnde exiuit. Mirū eſt ſi melioꝛ amic⁹ quē ipi hñt q̄ triduan⁹ eſſet in domo eoꝝ iā eis feteret. eſſent eni ſ ſecti tedio ꝑ ei⁹ pꝛeſentia. Diabolo vero deuotioꝛes ſūt q̄n ꝑ dimidiū annū vel ampli⁹ fuerit in hoſpitō eorū ꝛ mai⁹ feſtū faciūt ſibi q̄ etiā in ꝑncipio. Si deus in paupe aliq̄ recept⁹ ſit i eorū hoſpitō cito ſe expediūt de eo. diabolū xō ſplēdide ꝓcurāt et lōgo tpe anteq̄ recedat. ¶ Quīto ꝑ hoc qꝛ cū ipi deberēt ſuſcipere appꝛopinquāte tpe ſalutis: et ſpūalis purgatōnis ipſi ecōtrario impeditiua ſuſcipiūt. tps ſalutiſ̄e tps quadrogeſimale.ſicut tūc cantat eccl'ia. Ecce nūc tēpus acceptabile: ecce nūc dies ſalutis.ij.coꝛi.vi.Sexto ꝑ hoc q̄ cū appꝛopinquante aduētu dñi eoꝝ: ipi dberēt appꝛopinquare ꝛ exire obuiā illi.ipi econtrario elongāt ſe ꝛ iō merito pñt timere illud ps.lxxij. q̄ elōgant ſe a te ꝑibūt.Septio ꝑ hoc q̄ cū deberēt ꝑparare hoſpitiū dño vēturo: ipi econtrario ignē apponūt. luxuria eni cui vacāt ignis ē vſq̄ ad cōſummationē deuorās ꝛ oīa genimina eradicēs.vt legit iob.xxxi.Octa

no qꝛ cū dñs vix īueniat all quos q̄ ſuiāt ei p lōgū tps q̄n fatigent ⁊ tepeſcē vide ant .iux̄ illō pſ̄.cxxi. dormi tauit aīa mea p̄ tedio. Ipſi tñ feruētiores ſūt ī ſuitio diaboli ī fine q̄ in p̄ncipio. p̄terea cū dñs caſtra diabo li ſubiugare ſibi velit p fa= mē. ipi ea iplēt ī victualib⁹ q̄ qñq̄ tenēt ſe vſq̄ ad dñi cā ī ramis palmaꝝ. Caſtra aūt iſta ſūt corpa peccātiū Circa ſecūdū xo notādum q̄ ad cōmēdationē abſtinē tie m̄lta pñt valere. Prīo ea q̄ ɔ̄riū ſcʒ vitiū gule no bis exoſum reddūt q̄ꝛ tria ſufficiūt ponere. q̄ꝛ p̄mū ē miſeria pñs. in q̄ vitiū gu= le nos poſuit. Secūdū ē vi litas in q̄ hoc vitiū hoīes q̄ tidie ponit. eos enī ī beſti= as cōuertit. iux̄ illō ſeñ. q̄ſ= dam vētri obediētes loco aīaliū nūerem⁹ nō hoīm. Terciū ē piculū tā corpale q̄ ſpūale. in q̄ hoc vitiū ho mīes ponit. De corpali le= git eccī.xxxvij. ꝑpter cra= pulā m̄lti obierūt: q̄ āt ab= ſtinēs eſt adijciet vitā. De ſpūali xo ſatis pōt patere p hoc qō legit ꝓū.xxx. per tria mouet terra ⁊ q̄rtū qō nō pōt ſuſtinere p ſuū cum regre cepit. p ſtultū cū ſa= tiat⁹ fuerit cibo. ſtult⁹ cibo ſaciat⁹ ē corp⁹ cui nihil ne gat qō ipſum appetat. hō q̄ ſeru⁹ ē gule: q̄ graui nō hʒ abſtinēdi: eſt ſicuti hō ſup equū indomitū nō habētē frenū q̄ in magno piculo ē p̄cipue ſi aq̄ ꝓfunda ſit ꝓ= xima. vel ſi ſit int̄ hoſtes ſu os. cito enī pōt ſubmergi. vel ī man⁹ hoſtiū dari. Sic hō q̄ abſq̄ freno abſtinētie cito in aq̄s voluptatis ſub mergi pōt v̄l alit̄ pire. Secūdo pōt ad hoc valere q̄ dñs in paradiſo ⁊ in ſta= tu innocētie abſtinētiā pa= rētes nr̄os docuit ⁊ in for= ma corpis hūani: nobis eā ſcripſit velut lr̄e qb⁹ docu= mētū abſtinētie ſcriptū eſt in corpe hūano. ſicut oris modicitas int̄ aīalia q̄ ſūt magni corpis. minimū os hʒ hō ⁊ pētium breuitas. ⁊

q͛ os hoīs nō eſt pronū ad
terrā. Tercio pōt valerē ad
hoc q͛ virt⁹ abſtinētie ma=
gne fortitudīs eſt et digni
tatis. hac enī hō aīalia bru
ta excedit. Ethnic⁹ ē virt⁹
placitis abſtinuiſſe bonis.
Nō ē magnū q̄d aliquē fa=
cere qd ſibi placz. Sz val=
de magnū ⁊ arduū ē aliquē
abſtinere ab eo qd ſibi pla=
cet. Prou.xvi. melior ē vi=
ro forti patiēs ⁊ q̄ dñat aīo
ſuo expugnatore vrbiū. Dña
tor animi ſui ē q̄ hz animū
ſuū in ptāte ſua. vt a vindi
cta vel ab aliq̄ alio qd ani=
mus appetit eū coerceat.
Abſtinētia ē velut q̄dā la=
pis p̄cioſus celit⁹ hoīz miſ
ſus cuſtodiēs eū ne vſus tē
poraliū bonoꝝ ei noceat ſi
ne ipo bona trāſitoria ho=
minē eis vtētē de facili in=
terficiūt. Si lapis p̄cioſus
ſeruās homīem ne vlnū ei
noceat: tm̄ amaē q̄ntū amā
dus ē lapis iſte. ¶ Quar
to pōt ad hoc valere q͛ ab=
ſtinētia magne efficacie ē
ɔtra hoſtes nr̄os p̄cipue ɔ
carnē ⁊ ɔ diabolū. Contra
carnē lō qz eam debilitat ⁊
ſpm̄ ſubiugat. arma etiā et
ſubtrahit ⁊ igni cōcupiſcē
cie q̄ caro ſpm̄ incendit li=
gna aufert. Sic caſtra ali=
cui inexpugnabilia p ſub=
tractionē victualiū capiūt.
Sic caro q̄ aliter vinci nō
pōt: p abſtinētiā domat. Ir
ridēd⁹ eſſe videt q̄ dicit car
nē ſuā nō poſſe vincere cuz
poſſit ei ſubtrahere cibū ⁊
potū vſq₃ ad hūiliationem.
Legit gen̄.xvi. q͛ agar ācil
la ſarre vidēs ſe concepiſ=
ſe deſpexit dn̄am ſuā. De q̄
cū ſarra ɔquereī ait abra
hā. ecce ancilla tua in ma=
nu tua eſt vtere ea vt libet.
Sic caro ī manu ſpūs ē vt
eā hūiliet victualia ſubtra
hēdo. Cōtra diabolū vero
valet abſtinētia. ſicut lupū
corpalē cogit fames exire
de nemore. Sic abſtinētia
lupū infernalē diabolūz ſci
licet facit exire de homine
Matthei.xvij. Hoc genus
demoniꝫ non eiicitur: niſi
per orationem ⁊ ieiunium.

abſtiuētia diabolū ponit in ſicco vbi ipe requiē nō hʒ. Mat.xij.cū imūdꝰ ſpūs exiret ab hoīe ambulat ꝑ loca arida:q̄rēs requiē ⁊ nō inuenit. Diabolꝰ ad modū piſciū habitat in locis humētibꝰ. Job.xl. vñ ꝑ abſtinentiā poni dʒ in loco ſicco vt ibi q̄ſi interficiat. ſm cōſilium raphaelis.thob.vi. dicētis ad thobiā minorē de piſce magno q̄ ſtabat ad deuorandū eū vt extraheret eū de aqua.quo facto cepit palpitare ante pedes eiꝰ. ⁊ qui p:iꝰ ſtabat ad deuorandū de facili tūc occiſus eſt. Sic de facili ꝑimiť diabolꝰ in hoībꝰ qñ abſtinētiā amplectunť q̄ nō poterat occidi in eis ſi delicate viuerēt Ualet etiam abſtinētia ad oīa dū ori ſubtrahit que in ope mīe ⁊ pietatis expēdūtur qꝛ pietas ad oīa vtiľ ē vt legiť.i.thi.iiij. ¶ Circa terciū vero notādum ꝙ q̄ttuoꝛ ſunt ſpēs abſtinētie Pꝛīa ē abſtinentia a malo vel a pctō q̄ ſumme neceſſaria eſt: qꝛ ſine ea nō valent cetere abſtinētie. Hieroni. tūc p̄clara ē apud deū abſtinētia corpis cū animꝰ ieiunat a vitiis. Quid ꝓdeſt tenuari corpꝰ abſtinēcia cuʒ animꝰ intumeſcat ſuꝑbia. Iſido. qui a cibis abſtinēt ⁊ mala agūt: demones imitanť quibꝰ eſca ſꝑ abeſt et culpa ſꝑ adeſt. Et iſai.lviij. q̄re ieiunauimꝰ ⁊ nō aſpexiſtia. ⁊ ſequiť. Ecce in die ieiunij vr̄i inueniť volūtas vr̄a. Et poſt. Ecce ad lites et ɔtētiones ieiunatis. vbi dicit glo.hō interioꝛ veſciť carnibꝰ draconis. qui dať eſca pp̄ľis ethiopū. Et ſubdiť.nūquid tale ē ieiunium qđ elegi. nōne hoc ē magiſ ieiunium qđ elegi.diſſolue colligatōes ipietatis. Parū abſtinētes videnť eſſe q̄ a pctō mortali nō abſtinēt: in q̄ oculo fidei mortē ſuaʒ ꝑpēdūt.cū bruta aīalia ab eſca videāť abſtinere: ex q̄ captionē ſuā ſeq̄ ꝑpēdunt. aues enī ⁊ cetera aīalia in caſdē pedicas vľ rhetia nō

incidũt ſm verbũ hier. Secũda ſpẽs ẽ abſtinentia ab omi q̃ habet ſpẽm ma li. vñ pa ad theſ. v. ab omi ſpecie mala abſtinete vos. ab hoc abſtinẽdũ est ꝓpter ſcãdalũ ꝓximi: cũ ſcriptuꝫ ſit mat. xviij. ve illi ꝑ quem ſcãdalũ venit. hoc attẽde re deberẽt mulieres que vt dicũt volũt eſſe matrone: ⁊ tñ volũt in ornatu ſiles eẽ meretricibꝰ. De qua mate ria reqre in tractatu de or natu. De hac abſtinẽtia ex emplũ habemꝰ .ij. macb. vt Eleaſarꝰ dixit illis q̃ vole bãt ꝙ fingeret ſe comede re carnes a lege ꝓhibitas etatẽ inqt nr̃aꝫ nõ ẽ dignũ fingere vt multi adoleſcen tũ arbitrãtes eleaꝫarꝫ no nagita annoꝝ trãſiſſe ad vi tã alienigenaꝝ ⁊ ꝓpť meã ſimulationẽ: ⁊ ꝓpter modi cũ vite tps decipianť. Ter cia ſpẽs ẽ abſtinentia a bo no qđ põt eſſe occaſio mali vt a forti vino quo ĩgrediť blãde ſꝫ in nouiſſimo mor debit vt coluber. ⁊ ſicut re gulus venena diffundet. ꝓ uerb. xxiij. Eadẽ etiã cauſa abſtinẽdũ ẽ a familiaritate mulieꝝ. De hoc reqre ĩ tra ctatu de luxuria vbi agiť ď occaſionibꝰ luxurie. Quar ta ſpẽs ẽ abſtinẽtia a bonis illis q̃ a maioribꝰ bonis im pediũt. hoc mõ abſtinẽt vi ri ꝑfecti a cõſolatõne huiꝰ mũdi. Sciẽtes ꝙ delicata eſt diuina cõſolatio ⁊ nõ da tur admittẽtibꝰ alienã. iuxͣ verbũ btĩ Ber. hoc mõ ab ſtinebat q̃ dicebat. renuit cõſolari aĩa mea. Et ſara thob. iij. nunq̃ cũ ludẽtibꝰ miſcui me neq; cũ his q̃ in leuitatibꝰ ambulãt partici pem me prebui.

¶ Dñica in .lxx. ſmo. xxix

Miniſtri chriſti ſunt et ego. vt minꝰ ſapi ens dico plꝰ ego in laboribus plurimis ſupple ſum oſtẽſus miſter chriſti. ij. ad coꝛ. xi. Notãdũ ꝙ ſm ṽbũ greg. vita pñs labori bus plena ẽ cuꝫ luctu agiť. et tñ cũ lachrymis amittiť tãta ẽ miſeria huiꝰ vite vt

nec vita ſit dicēda ſed poti
us mors ⁊ morte deterior.
Vn̄ aug: beatā vitā q̄ritis
in regiōe mortis nō eſt ibi.
quō enī beata vita vbi nec
vita. Et eccl. xxx. melior eſt
mors q̄ vita amara. Licet
ꝓpt̄ ꝯſuetudinē non agno
ſcāt hoīes magnitudinem
p̄ n̄tis miſerie: tn̄ vix ē aliq̄s
niſi dulcedo ſpūs ſcti eum
cuſtodiat. q̄ ꝑtrāſeat vnū
diē qui irat⁹ ſit. Multociēſ
et frequēter accidit q̄ tan
ta ē ira vt hō ſibimet manū
iniȷciat aīam ſuā ꝑ odiū oc
cidēdo. vel fr̄em ſuū aggre
diat̄ vel cōtumeliis vel ma
ledictōnib⁹ vel verberib⁹.
immo q̄ pl⁹ ē ip̄m deū ag=
grediunt̄ blaſphemādo eū
Propterea mat̄ eccl̄ia vi=
dens filios ſub onere pre=
ſentis miſerie n̄ valēs on⁹
ab eis remouere. facit qđ
pōt ⁊ laborat ad hoc vt fi=
liȷ ſui portēt illud on⁹ ſapi
enter fortiter ⁊ vtilit̄. Ad
hoc videt̄ tēdere officiū ec
cleſie in his trib⁹ dn̄icis q̄=
rū hodierna media ē. In p̄
cedēti tēdit ad hoc vt on⁹
ſapiēter portet̄ vt ſcȝ filiȷ
ei⁹ intelligāt q̄re hoc onus
portēt. Portare enī onus
ita q̄ neſciat̄ vl̄ qđ vel q̄re
portet̄ aſininū ē. etiā pueri
parui qn̄ verberāt̄ vl̄ a ma
trib⁹ ſuis vel a ſuis doctori
bus cū cauſa eis incerta eſt,
ſolēt dicē q̄re verberatis me
vn̄ nimis puerilēs vidētur
eſſe q̄ on⁹ p̄n̄tis exiliȷ inceſ
ſanter portāt: ⁊ q̄ cōtinue
flagellant̄ ⁊ cām nō cōſide
rant. Cauſa hui⁹ exiliȷ fuit
pctm̄: ſicut oſtēdit eccl̄ia ī
dn̄ica p̄cedēte qn̄ legebat̄
quō p̄mi parētes ceciderīt.
vn̄ qn̄cūq̄ aliq̄s grauat̄ ab
aliq̄ miſeria: deberet recur
rere ad pctm̄ qđ oīs miſe=
rie occaſio extitit: ⁊ odium
colligere ꝯ eū. Specialiter
pctm̄ gule fuit cauſa p̄ſen=
tis miſerie: ⁊ ꝓpter hoc re
colit̄ tpe quo hoīes maxīe
ꝑ gulā peccāt. vt vidētes
miſeriā in q̄ poſuit eos hoc
pctm̄ illud odio habeant.
Abſit hoc vt ſūma dei bōi=
tas hoīeȝ ī tāta miſeria po

fuerit. imo pctm̄ ſuū poſu=
it eū ibi. Un̄ ſap. i. de⁹ nō fe
cit mortē. ⁊ ſubdit poſt. im
pij manib⁹ ⁊ verbis accer=
ſierūt. Et trenorum. iij. nō
enī hūiliauit ex corde ſuo ⁊
abiecit de⁹ filios hoīm. Cū
ſint due ꝑtes hoīs corp⁹ ⁊
aīa de⁹ vtriqꝫ parti locum
delectabilem ꝑparauerat
corpi paradiſū voluptatis
in terris. aīe xͦo celū empir
reū. i. ſplēdidū vbi mō ange
li ſunt ⁊ aīe ſctōꝝ. ad quod
trāſferret hō ſi ſtetiſſꝫ. In
hodierna xͦo dn̄ica tēdit of
ficiū ad hoc vt fideles for=
titer portēt on⁹ iſtud. Un̄ ī
epl̄a exēplo pauli animant
fideles ad tolerātiā tribu=
lationū. In ſequēti xͦo dn̄i
ca tēdit officiū ad hoc vt fi
deles vtiliter portēt onus
iſtud. vn̄ ī epl̄a cōmēdatur
charitas ſine q̄ nihil ꝓdeſt
ad vitā et̄nā. ⁊ cū q̄ oīa vti
lia ſūt. vn̄ q̄cq̄d ꝯtigit ī au
rū vertit. ipa ē iſtud auꝝ ꝓ
batū qḋ hoīes cito diuites
facit. iux̄ illḋ apoc. iij. Sua
deo tibi emē a me emē auꝝ
ignitū ⁊ ꝓbatū vt locuples
fias. Charitas on⁹ pn̄tis exi
lij nō ex toto remouet: ſꝫ fa
cit qḋ meli⁹ ē qḋ ī bonū il=
lud ꝯuertit. Meli⁹ ē eī ali=
cui malū ſuū ī bonū ꝯuerti
q̄ a malo liberari. B Sꝫ
circa p̄mū videt forſitā ali
cui qḋ dn̄s cū homīe nimiſ
dure egerit qn̄ euꝫ ꝓ pctō
gule morti tpali ⁊ pn̄ti mi
ſerie cū tota ſucceſſiōe ſua
iudicauit. Ad qḋ rn̄dem⁹
q̄ iuſtiſſime fctūm ē h̄ imo
miſcdit egit dn̄s ī hoīe ſic̄
patet ſi reſpect⁹ habeat ad
dānationē angeloꝝ irrecu
perabilē. cū eī tolerabilior
ſit ſupbia ī diuite q̄ in pau
pere. iux̄ illḋ eccl̄i. xxv. tres
ſpēs odiuit anima mea. et
agg̃uor valde aīe coꝝ. pau
perē ſupbū ⁊c. ⁊ angelū il=
lū cūctis ſiderib⁹ clari⁹ emi
cātē irrepabilr̄ dānauit ꝓ
pter ſuā ſupbiā q̄s n̄ vide=
at miſcdit deū egiſſe cū xͦ=
miculo q̄ ꝯ eū ſupbiuit: qn̄
ſpūs recupatōis ei ꝯceſſit.
idē appebit ſi āttēdat dī ī=
menſitas. cū enī offenſa eſt

ſi dicat conuitiū militi q̃ ſi
ruſtico. Maior aūt ſi comi=
ti q̃ ſi militi ſimplici. ma=
ior ſi regi. Et cū de⁹ in infi=
nitū ſit maior hoīe: in infi=
nitū maior erit offenſa qua
de⁹ offendit: q̃ offenſa qua
hō offendit. vñ cū pena ſit
proportionalis culpe infi=
nita pena ei debet. Prete
rea cū pena illa hōi īflicta
ſit vt pctm̄ ab hoīe caueat
et de⁹ timeat. ⁊ nec ſic pec
catū caueat niſi a paucis.
De⁹ vo multū pꝫ timeat
poti⁹ deberet videre alicui
q̄ de⁹ nimis paruā penam
inflixerit q̃ nimis magnā.
Hoc etiā aduertēdū q̄ pro
vno minimo pctō mortali
plus punietꝫ aliqs in infer=
no q̃ ſit pena quā tot⁹ mū=
dus ſuſtinuit a pncipio mū
di ⁊ ſuſtinebit vſqꝫ in finē
ꝑ pctō primorꝫ parentum.
Acerbitas enī pene infer=
nalis excedit acerbitatem
cuiuſcūqꝫ pene pñtis. Infi
nitas vo pene future ple=
ne recōpēſat multitudinē
penarꝫ pñtiū. Nota etiā q̄
ſicut exaltant celi a terra:
ſic exaltate ſūt vie dei a vi=
is hoīm. ita q̄ aſpicientib⁹
ad iuſticiā hoīm. iuſticia dī
furor videt. Itē aſpicienti
bus ad miam hoīm q̄ par=
ua eſt: dei mīa videt fatui=
tas. Sꝫ forte diceret aliquis
licꝫ cū adā de⁹ iniuſte non
egerit eū ſic puniēdo: tam̄
cū ſucceſſorib⁹ ſuis iniuſte
videt egiſſe dū eos pene ſo
cios fecit qui in culpa ſocij
nō fuerūt. Ad qđ reſpōde=
mus q̄ cū adā iuſto dei iu=
dicio exheredat⁹ eſſet a pa
radiſo voluptatis. ⁊ data ei
eſſet hec terra pauptatis:
anteq̄ filij ei⁹ naſcerentur
vñ filij ei⁹ nullū ius habue
rūt in paradiſo voluptatis
nec ſuccedere potuerūt he
reditarie niſi in illa terra
quā tūc parētes eorꝫ habe
bāt. vñ nō ē iniuſte actū cū
eis in hoc q̄ ī exilio iſto re=
māſerūt vbi geniti fuerāt.
Itē cū homines hāc terrā
pauptatis tm̄ ament vt de
ce lo raro cogitēt. veriſſīe ē
q̄ ampli⁹ eā amaſſent ſi de

lectabilis fuiſſet. ⁊ quaſi ♂ celo nõ curaſſent nec vnq̄ vellẽt a pñti vita ſeparari qḋ eis nõ expedit. Preterea cũ parẽtes eoꝝ in delicijs quaſi cõputruerũt ⁊ in hoc exilio meli⁹ ſe habuerit magis miſericorditer egit dñs cũ filijs eoꝝ qñ voluit eos eſſe in miſeria vbi nouit eos meli⁹ ſeruãdos q̄ ĩ felicitate. ⁊ qḋ parẽtib⁹ in flictũ ẽ in penã: in filijs pſe uerat ad cautelã. Sic caro vel piſces q̄ ſeruãda ſũt: po ni⁹ ponunt in aq̃ ſalſa q̄ dul ci. Felicitas pñtis vite eſt velut vinũ puꝝ qḋ debilia capita. i. corda quaſi in inſa niã ↄuertit. idõ aqua aduer ſitatis miſcẽda ẽ ꝓpt hoc: q: iſtã aquã ſalomõ nõ miſcuit: Ipſe infatuat⁹ infatu at⁹ fuit. Oſee. vij. ceperunt pricipes furere a vino: a vi no inq̄ gaudij tpalis.. ¶ Circa ſecũdũ vbo notandũ eſt q̄ tripl'r vult inducere eccl'ia filios ſuos ad portã dũ fortiter onus tribulatõ nũ. prĩo p hoc q̄ oſtẽdit de um dare tribulationez eis quos amat. qḋ ꝓbat p pau lũ q̄ fuit vn⁹ de maximis amicis q̄s de⁹ habuit ĩ mun do iſto: cui tañ tot ⁊ tãtas tribulatiões deus dedit vt apparet ĩ ſerie ep'le. Secũdo p hoc q̄ de⁹ cõſolat ami cos q̄ tribulatiões patient portãt. vñ ſubdit ĩ ep'la tri bulationib⁹ enumeratis il la mag̃ cõſolatio quã habu it paul⁹ qñ rapt⁹ ẽ ad tciũ celũ. Tercio vbo p h̄ q̄ ĩtro ducit paul⁹ volens vel petens a ſe remoueri tribula tionẽ carnis ſue. et ſubdit reſpõſio dñi p quã ↄfirmatus ẽ vt nõ ſolũ patienter: ſed etiã libẽter tribulationẽ ſuſtineret ita vt audita reſpõſione dñi diceret. libẽ ter igit gl'iabor in infirmitatib⁹ meis. hoc antẽ facit eccl'ia vt eodẽ vbo dñi con firmẽtur fideles ad libent portãdũ tribulatiões ſuas ¶ Circa primũ vbo notandũ q̄ hoc mltũ dz mouere ho mies ad hoc vt tribulationes patiẽt portẽt qḋ dñs

vat eas amicis ⁊ filiis ſuis iuxᷓ illud apoc.iij. ego quos amo arguo ⁊ caſtigo emulare ergo. Et ad heb.xi. flagellat dñs oēm filiū quē recipit. Quis enī nō velit ꝙ deꝰ faciat ei ſicut amicis ſuis ⁊ filiis potiꝰ ꝙ̄ inimicis et adulteris. Aug. ſi exceptꝰ es a paſſiōe flagellorū exceptꝰ es a munere filiorꝫ. Idē ſup illud heb.xij. ſi extra diſciplinā eſtis ⁊c. dicit augꝰ. noli eſſe iniq̄ ſenſu et puerili vt dicas. plꝰ amat pr̄ meꝰ frēm meū cui pmittit facē q̄cq̄d vult ꝙ̄ me. qꝛ ſi me moueo ꝯ iuſſionē eiꝰ: flagella inuenio. potiꝰ gaude ſub flagellis qꝛ tibi ſeruat hereditas. Illis ad tps parcit q̄s ī eternū dānabit Quis niſi fatuꝰ potiꝰ nō velit ſe eſſe filiū dī legittimū ꝙ̄ adulterꝝ. ⁊ potiꝰ eſſe beatū ꝙ̄ maledictū. Filij legittimi dei ſūt q̄ tribulant. adulterini xō ſūt q̄ ꝓſperant Iuxᷓ illud ad heb.xij. ſi extra diſciplinā eſtis cuiꝰ participes facti ſūt oēs. ergo adulteri ⁊ nō filij dei eſtis. Q̄ tales maledicti ſint hr̄ ibidē iu.vi. ve vobis q̄ habetis hic cōſolationē veſtrā. Et ibidē. bt̄i eritis cū vos oderīt ho. ⁊c. Potiꝰ eligēdū eſſet eſſe cū filio dei in fornace tribulatiōis. vt legit de tribꝰ pueris dañ.iij. ꝙ̄ cum diabolo in deliciis. vñ de moyſe legit ad heb. xi. ꝙ grandis factus negauit ſe filiū filie pharaonis. magis eligēs affligi cū populo dei: ꝙ̄ tpalis pctī habere iocunditatē. maiores diuitias eſtimās theſauro egyptiorꝝ in ꝓperiū chriſti Aſpiciebat enī in remuneratiōe. Et de chriſto ad hebre.xij. legit ꝙ ꝓpoſito ſibi gaudio ſuſtinuit crucē. oſtēdēs tribulatiōes ꝓſperitati ꝑeligēdas eſſe. Et in pſ.lxxxiij. elegi abiectꝰ eē in domo dei mei. Et enūerant vndecī tribulationes apl̄i in epl̄a. quarꝝ vna ē carcer. De īcarceratione eius legit ī diūſis locis ſcripture. Act.xvi. legit ꝙ cū eie-

ciſſet ſpũ fitonicũ de q̃daꝫ puella: vidētes dñi puelle ſe dãnificatos q2 puella nõ lucraret̃ eis vt pri⁹ lucra= bat̃. apphēderũt eũ et ſylã et ſciſſis tunicis virgis ce= ſi ſũt ſylas ⁊ paul⁹. ⁊ in car cere poſiti. Itē de incarce= ratiõe ei⁹ legit̃ actu.xxi. ꝙ capt⁹ fuit ⁊ duab⁹ cathēis ligat⁹ ⁊ captiuitas iſta diu durauit. Capt⁹ enĩ duct⁹ ē romã vbi p bienniũ fuit in libera cuſtodia. poſtea p de cenniũ in magis libera. ſꝫ xiiij. anno imperij neronis cũ iã neqcia ei⁹ inualuiſſet: poſit⁹ ē paul⁹ rome in car= cere ⁊ eodē anno martyrio coronat⁹ ē. De vĩculis etiã pauli legit̃. iiij. ad heb. ⁊. iiij et. vi. capl'o. ſic legit̃. lega= tiõe fungor in cathena: q2 p cathenis nõ ceſſabat a p dicatiõe. ¶ Secunda tri bulatio ē plage verberꝫ quas ſpecificat dicēs ſe a iudeis quĩquies q̃dragenas vna min⁹ accepiſſe. ꝓhibitum erat iudeis vt in verberib⁹ nõ excederet mod⁹ plagaꝝ numerũ quadragenarium Unde.xxv.deut. p mēſura pctĩ erit ⁊ plagaꝝ modus ita dũtaxat vt quadragena riũ numerũ nõ excedãt: ne forte lacerat⁹ ante oculos tuos abeat vel obeat frĩ tu us. Iudei aũt ne immiſeri= cordes reputarent̃ vnã pla gã dimittebãt. a gētib⁹ ve ro ter virgis ceſus ē. Ter= cia tribulatio ē lapidatio. de q̃ actu.xiiij. vbi habet̃ ꝙ lapidat⁹ ē ⁊ eiect⁹ extra ci= uitatē: ⁊ eſtimauerũt eum mortuũ eſſe. Poſtea diſci= puli ei⁹ circũdederũt eum aſſiſtentes ei: ⁊ reſpirauit. Paulo vero ante ſicut ibi dem legit̃ in tãta reueren= tia habuerãt eũ ꝙ volebãt ei ſacrificare. In quo ſatis apparet mutabilitas hui⁹ mũdi. q2 cũ pri⁹ haberet̃ vt de⁹ in tam breui habit⁹ eſt vt ſcelerat⁹. Propter hoc nõ eſt curandũ homini q̃d mũdus dicat de eo. Non ē mirãdũ ſi de ore ſepulchri patētis fetor exeat. ⁊ ſi de ore malo mala exeãt verba

iuxta illud ps.v. ſepulchꝛū patēs eſt guttur eoꝝ. et ex abūdātia cordis os loquit. Quarta tribulatio diuerſa ꝑicula ſiue diuerſe cauſe mortis q̄ in lr̄a numerant vbi dicit. ter naufragiū feci nocte ⁊ die ⁊c. Quīta tribulatio ē laboꝛ manuū. De laboꝛe apl̄i dicit hiamo qȯ a pulſa mane ſiue a pulloꝝ cātu vſq̧ ad quītā hoꝛā laboꝛi manuū īſiſtebat vnde victū acq̄reret. ⁊ exinde vſq̧ ad decimā publice diſputabat. Plurimūq̧ tn̄ et in nocte ꝓtrahebat ſermonē et ſm̄ hoc bene erat neceſſariū reſiduū tꝑis comeſti oni ſomno ⁊ oꝛōni. ℰ Et notādū q̄ in ṗncipio cū dr̄ in laboꝛib⁹ plurimis. innuitur laboꝛ cōiter ad tribulatiōes q̄ ſpecificant poſt. Sexta tribulatio ē erūna ſiue infirmitas. Septīa eſt vigilie multe. Octaua fames ⁊ ſitis. Nona nuditas in frigoꝛe. Decima ē ſollicitudo alioꝝ cū cōpaſſiōe. vndecīa eſt capiendi ꝑiculū. de q̄ ibi dicit Damaſci ꝑpoſit⁹ ⁊c. Circa cōſolationē vero datā aplo a deo. ṗmo attende hūilitatē apl̄i qui nō dicit ſe raptū ſʒ hoīem raptū loquēs de ſe tanq̄ de alio qn̄ narrat id qȯ ad gl̄iam ptinet. Alibi facit hoc. I. thi. i. vbi enarrat q̄ hūilitatis ē dicēs. pri⁹ blaſphem⁹ ⁊ ꝑſecutoꝛ ⁊ cōtumelioſus fuit. Itē attende qȯ dr̄ An annos. xiiij. Multū enī diu vl det celaſſe ſuā reuelationē apl̄s. nō ſic facit garrulus. ꝓuer. xxv. ſicut vrbs patēs ⁊ abſq̧ muroꝝ ambitu. Ita vir qui nō pōt in loquēdo cohibere ſpm̄ ſuū. Itez nota q̄ terciū celū hic duobus modis accipit. vel vt dicat terciū celū viſio ītellectualis q̄ eſt qn̄ nec coꝛpoꝛa nec ymagines eoꝝ vident. Sʒ in ſubſtātiis īcoꝛpoꝛeis intult⁹ mētis mira dei potētia figit. ⁊ hec viſio dicit cōparatione coꝛꝑalis viſiōis ⁊ ymaginarie. Coꝛꝑalis ē qn̄ aliqua coꝛꝑalit vident dei munere que alij

videre nequeũt vt balthaſar vidit manũ ſcribentem in pariete. daũ. v Imaginaria viſio eſt qñ aliqs ĩ extaſi vel ſõno videt non corpa ſed imagines rex dei reuelatione: quõ petrꝰ vidit diſcuz. Viſio vero pauli talis fuit ſm. Aug. qualis eſt viſio angeloꝝ vl' ſctõꝝ qui iã beati ſũt. vñ. Aug. Cur nõ credamꝰ ꝙ tanto aplõ doctori gentiũ rapto vſqꝫ ad hãc excellẽtiſſimã viſionẽ voluit deꝰ demõſtrare vitã in qua poſt hoc viuẽdꝰ eſſꝫ in eternũ nec eſt ꝯtrariũ ei qd legiẗ exo. xxxiij. Nõ videbit me hõ et viuet. Tũc enĩ aplũs nõ vixit hõ id eſt ſcdm vſũ ſenſuũ corpis ſed ablatꝰ eſt ei omĩs ſenſꝰ hominis. vl' põt vocari tertiũ celũ celũ empireũ ſiue igneũ qd ita diciẗ: a ſplẽdore nõ a calore vt pmũ celũ dicaẗ aereũ ſm firmamentũ terciũ empireũ. Et cũ ſubdiẗ. Et ſcio hoc hoiez ſiue i corpe ⁊c̃ Specificat aplſ quid celũ dixerit vocãs paradiſũ qd priꝰ vocauerat celũ cũ ante ſubdiẗ parco id ẽ parce refero ne quis exiſtimet me ⁊c̃ Ex ẽpliũ dat moderate loquẽdi. vñ grego. loquẽdo erudiuit auditoꝝ vitã: tacẽdo cuſtodiuit ſuã nõ ſic fatuꝰ. vñ ꝓuerb. xix. totũ ſpm ſuũ ꝓfert ſtultꝰ. ſapiẽs aũt differt ⁊ reſuat in poſterũ. ¶ Circa terciũ atẽdẽdũ ẽ ꝙ ĩ magno piculo ſumꝰ: cũ ⁊ timenda nobis ſint excellentiſſima dona dei. vñ dicit apl's. Et ne magnitudo reuelatõnũ ⁊c̃. ⁊ ẽ argumẽtũ qd nõ ſoliũ ſcĩa acqſita inflat: ſꝫ etiã diuina reuelatio. Attende etiã qd dicit ibi glo. auguſ. quõ ſecurꝰ agnꝰ egrediet: vbi aries ſic piclitari metuit. Et greg. in paradiſũ duxeris et ab angelo ſathane tẽtar is. Et ẽ argumẽtũ ꝙ nullꝰ hõ in hac vita dꝫ eſſe securꝰ. Diciẗ aũt angelꝰ ſathane dupl'r vel vehemẽs dolor corpis. vel tẽtatio ꝑ libidinẽ. Dr̃ enĩ ꝙ tẽtabaẗ ꝺ ſcã teda. attẽde etiã ꝙ ſi

reſpōdet apl'o cū p'io orat ſed poſt terciā orōnē vt detur exēplū pſeuerādi ī orōne. Ad ro.xij. Orōni inſtantes ⁊c. Preterea nō accipit apl's qđ petit de q̄ glo. aug. notabilis ſic dicit. Nota q᷑ exaudit diabolus petēs iob tentādū: ⁊ nō exaudit apl's petēs ſtimulū remouendū. Exaudiuit eum quē diſpoſuerat dānare. et nō exaudiuit eū quē voluerat ſaluare. Nā ⁊ eger multa petit a medico: q̄ medicus nō dat: non exaudit ad volūtatē: vt exaudiat ad ſanitatē. Ita dñs nō exaudiuit paulū ad volūtatē. Sȝ nō ē magnū a deo exaudiri ad volūtatē: ſȝ ad vtilitatē aliqñ de⁹ irat⁹ dat qđ petitis. cū vo ea q̄ de⁹ laudat ⁊ ꝓmittit ab illo petitis ſecure petite. illa enī deo ꝓpicio ocedunt. Qñ āt petitis tpalia: cū mō petite ⁊ cū timore illi cōmittite vt ſi proſit det. ſi ſcit obeſſe: ñ det. Quid enī obſit vl' ꝓſit medic⁹ nouit nō egrotus.

G Circa vo rñſſonem dñi attēdēdū q᷑ dñs oñdit primo qđ ſit p ſe appetēdū. et toto deſiderio a deo petendū. cū dicit. ſufficit tibi gratia mea. In pñti vita gr̄a neceſſaria ē ⁊ ſufficiēs. q̄ illā nō hȝ: nihil hȝ qđ ſibi ꝓſit. q̄ eā hȝ ſatis hȝ. vñ illaȝ inſtāter hō perē pōt ſi deſit. Deinde oñdit tribulatiōes nō odiēdas eſſe. cum vtutē in hoīe pficiāt. vñ ſequit. Nā virt⁹ in infirmitate pficit. Et notādū q᷑ mlt'is modis valet tribulatio ad pfectionē vtutis. Pr'io q: purgat vtutes. Sic enī ſe hȝ tribulatio ad virtutē ſicut ſe hȝ ignis ad aur qđ hȝ illud purgare ⁊ ꝓbati⁹ reddere. Secūdo vo q: tribulatio hoſtē debilitat. corp⁹ ſcȝ ⁊ cōcupiſcit adūſus ſpm. ⁊ ſic quodāmō ſpiritū fortiorem reddit reſpectu corpis. Tercio vo q: magnitudo tribulatiōis occaſionē dat vt de⁹ gr̄am augeat. iux illđ .i. ad cor. x. fidel' eſt de⁹ q̄ nō pmittit vos tē

tari ſupra id qđ poteſtis.ſʒ faciet cũ tẽtatõne ꝓuentũ id eſt: virtutis augmentũ. Quarto ꝟo qꝛ ꝑ aſſuefacti onẽ leuiꝰ fert hõ tribulatio nẽ.iuxͣ illð. Dõ malefers: aſſueſce feres. Ad ro.v.tri bulatio patiẽam opaꝛ. Ber. exercitiũ vires in om̃i labo re ſubminiſtrat. Quĩto ꝟo qꝛ ꝭm ſenecã. mirũ adijcit ſibi virtꝰ laceſſita. Et ꝭm gre.ignis flatu ꝑmiꝛ vt cre ſcat. ⁊ aq̃ inuẽto obſtaculo maiores vires exercet. ſic hõ cũ hʒ iſfirmitatẽ ꝯtrari am cũ q̃ certet viriliꝰ ſe hʒ qꝛ tribulatio ẽ materia pu gne.vñ dat occaſionẽ victo rie ⁊ ꝑ cõſequẽs corone.qꝛ nõ coronabiꝛ niſi qui legit time certauerit.

¶ Itẽ ſermo aliꝰ de ea= dẽ epl'a.xxx. A Ibẽter gl'iabor ĩ i= firmitatibꝰ meis vt inhitet ĩ me ꝟtꝰ xpi.ij.cor. xij. Cũ hõ ſit creatura nobi lis.⁊ ad gl'iam regni cele= ſtis creatꝰ: ipẽ naturaliter vult gl'iari. Ideo neceſſe ẽ ſcire in q̃ debeat gl'iari. ne forte gl'ieꝛ vñ potiꝰ debeat cõfundi. Notãdũ eſt ergo ꝙ triplex ẽ gl'iatio. diaboli ca: mundana: ⁊ chriſtiana. Diabolica gl'iatio ẽ gl'iatõ de pctõ. de qua in pſ.li. q̃d gl'iaris in malicia ⁊c̃. Iſta gl'iatio talis ẽ qualis eſſet ſi aliquis gl'iareꝛ de hoc ꝙ cecidiſſet in lutũ fetidum. pctm̃ eñ immũdiſſima res eſt. Itẽ talis ẽ gl'iatio iſta: ac ſi mulier gl'iareꝛ de hoc ꝙ pepiſſet bufonẽ vel ſer= pentẽ vel aliud mõſtruoſũ. Sicut eñ mulier naturaľr dʒ ꝓcreare hoĩem nõ ſer= pẽtẽ nõ bufonẽ. ſic aĩa q̃ na turaliter bona ẽ: bona de= bet oꝑari ⁊ nõ mala. qui ſic gloriãtur ſimiles ſunt pue ris. q̃ denigrãdo ſe diabolũ effigiãt. et ſic repꝛſentando diabolũ per villã nudi ince dunt. Contra ſic gloriãtes dicit poeta. gloria peccati nulla petẽda ſui eſt. De mũ dana gloriatiõe ſic legitur hieremi.ix. Non glorietur ſapiens in ſapientia ſua.

nec fortis ī fortitudīe ſua.
et nō glief diues ī diuitiis
ſuis ⁊c̄. In ſapīa mundana
nō dʒ hō gliari: qꝛ ipā ſtul-
ticia ē apud deū. Ipa ē ve-
lut lumē lignoꝝ putridoꝝ.
qđ de nocte apparet et de
die n̄ apparet. In tenebris
hui⁹ vite videt ſapīa. ſed in
futuro bñ apparebit ꝙ eſt
inſipiētia. De fortitudine
vo corpis nō dʒ aliqs glia
ri. ⁊ qꝛ fortiorib⁹ fortior in
ſtat cruciatō. Sap̄. vi. et qꝛ
hoc ē gliari de fortitudine
inimici ſui: cū corp⁹ aduer-
ſet ſpūi. Preterea maledi
ctus ē talis. iux̄ illō hiere.
xvij. maledict⁹ hō q̄ cōfidit
in hoīe: ⁊ ponit carnē bra-
chiū ſuū. De diuitiis etiaʒ
nō dʒ aliqs gliari. qꝛ nō ꝑ-
derūt diuitie in die vltiōis
vt legit in ꝓuer. xi. et quia
gliari de multitudine diui
tiaꝝ q̄s amat: ꝯtra deū eſt.
gliari de hoc ꝙ hʒ magnā
molā: ad collū vt demerga
tur in ꝓfundū maris ſcʒ in
ferni. B Gliatio vo chri
ſtiana multiplex ē. q̄dā eſt
de dei cognitiōe. vñ hier. ix
ſed ī hoc glief qui gliat ſci
re et noſſe me. Et ī baruth
iij. beatiſſim⁹ iſrl' qꝛ q̄ pla-
cēt deo: manifeſta ſūt nob.
Secūda gliatio ē illa de q̄
ij. ad coꝝ. i. gliā nr̄a hec eſt
teſtimoniū cōſciētie noſtre
qđ ſcʒ ſpūs ſanctus reddit
teſtimoniū ſpūi nr̄o: ꝙ filij
dei ſum⁹. Tercia gliatio ē
in ꝑfectu fratrū. Vñ. ij. ad
coꝝ. i. glia vr̄a ſum⁹ ſicut ⁊
vos mea. Et iij ioh. i. maio-
rē hoꝝ non habeo grām q̄
vt audiā filios meos in vi-
tate ambulare. Quarta eſt
in tribulatiōibus. De q̄ ad
ro. v. gliamur in tribulatio
nib⁹. Et nota ꝙ duo dicun
tur hic ſcʒ gliabor ⁊ ꝙ libē
ter. vult enī apl's oſtēdere
ꝙ ſibi tribulatōes placeāt
et ꝙ honorē reputet ꝙ tri
tribulat. C Triplici aūt
rōne oſtēdi pōt ꝙ hō debe-
at honorē reputare cū tri-
bulat. Primo qꝛ glioſi⁹ ē mi
liti in exercitu eſſe q̄ ſede-
re ad ignē vl' eſſe ī balneo.
Boeti⁹. vir ſapiēs moleſt⁹

eſſe nõ dz quotiẽs in certamine fortune adducit. Sic vir fortẽ nõ decz indignari quotiẽs bellic⁹ increpuit tumult⁹. Secũdo q2 ille qui ſuſtinet tribulationes chriſtũ imitat. cui aſſimilari magne glie ẽ. Eccĩ.xxiij. magna glia eſt ſequi dñm. Sicut glioſum ẽ alicui militi cuz defert arma regis. ſic glioſum ẽ alicui chriſtiano cũ defert ſtigmata ieſu chriſti. Ad gal. vi. nemo mihi moleſt⁹ ſit. ego enim ſtigmata ieſu in corpore meo porto. Aug. ſtigmata appellauit quaſi notas penaꝝ de pſecutiõib⁹ q̃s patiebatur. Stigma enĩ dicit pũct⁹ vt nota aliq̃ ferro facta. Sicuti ad gliam militis faciunt cicatrices vulneꝝ q̃ ĩ bello ſuſcepit vel cõfractio ſcuti ſit ad gliam eoꝝ qui ſũt in militãti ecclia facit tribulatio. Ber. quiſq̃s hic plagã vel liuorẽ nõ ſuſcepit: in futuro iudicio inglori⁹ apparebit. ¶ Tercio ĩ hoc ꝙ filij dei ⁊ amici oſtẽdunt cũ tribulant vt pri⁹ oſtẽſuz eſt. eſſe autẽ filiũ dei valde glioſum ẽ. Libẽter aũt debem⁹ ſuſcipe tribulatões ꝓpter multiplicẽ virtutez quã hñt. Prĩa xvi⁹ ẽ ꝙ mẽtẽ ſanãt. vñ beat⁹ greg. dicit de btõ bñdicto. qui ꝓpt tẽtationẽ carnis ꝓiecit ſe in ſpinis ꝙ vulnere corpis ſanauit vuln⁹ mẽtis. Tribulatio corpis ẽ q̃ſi coctura aĩam ſanãs. Coctura videt vuln⁹ vel infirmitas cũ ſit ſanitas. Sic tribulatõ ĩfirmitas videt cũ tñ ſit mẽtis ſanitas. Ideo dr̃. xxvij. ꝓuer. ꝙ meliora ſũt vulnera diligẽtis q̃ fraudulẽta oſcla odiẽtis ſcz diaboli vt mũdi. Et eccs. vij. melior ẽ ira riſu. ira aduerſitatis: riſu ꝓſperitatis. Tribulatio eſt medicina altiſſimi. Iuxt illud eccs. xxxviij. altiſſim⁹ de terra medicinã creauit. Ideo qui infirm⁹ ẽ: mente gaudere dz qñ dat ei tribulatio tanq̃ magnã ſpem de ſalute habẽs cũ tãt⁹ medicus ſe intromittat de ipſo.

E Secũdo tribulationes debita noſtra ſoluũt. et eſt magna valde mĩa dei q̄ ꝓ penis futuris recipit tribulatiões pñtes. Tale enĩ eſt ac ſi ille cui debent marce auri vel argẽti: reciperent ꝓ eis fabas vł lapillos qb⁹ facta ẽ cõputatio. pl⁹ eĩ eſt faba vna reſpectu marce argẽti q̄ tribulatio pſens reſpectu pene future. Eze chi.iiij. diẽ inq̄t ꝓ anno dedi tibi. F Tertio tribulatio ſignũ eſt diuini amoris. Ecci.xxx. qui diligit filium aſſiduat illi flagella. E contrario ꝟo ꝓr.xxiij. pu. q̄ q̄ parcit virge odit puerum. Quarto tribulatio erudit hominẽ.xxij. prouerb. ſtulticia alligata ẽ ĩ corde pueri. ſed ꝟga diſcipline fugabit eã. Dañ.iiij. poſt finẽ dierum ego nabuchodonoſor oculos ad celũ leuaui ⁊ ſenſus me⁹ redditus eſt mihi. Tribulatiões pñtes dãtur timẽtib⁹ deũ in ſignificatõne vt fugiãt a facie arc⁹ pene ſcꝫ fute. G Quĩto tribulatõ odiũ pñtis vite ĩducit Ecci.xli. o mors q̄ amara eſt memoria tua hõi ĩiuſto. ⁊ pacẽ habẽti in ſubſtãtiis ſuis. Et ſubdit. o mors q̄ bonũ ẽ iudiciũ tuũ hõi indigẽti. Sicut cibus adheret vaſi in q̄ coquit niſi moueatur ⁊ amittit ſaporẽ debitũ et colorẽ. Sic cor hoĩs adheret mũdo iſto niſi hõ tribulet. iuxͣ illud pš.xliij. Cõglutinat⁹ ẽ in terra venter veſter. Gre. electis ſuis ꝓſperũ iter deus nõ facit: ne dũ delectant in via. obliuiſcant eoꝝ q̄ ſunt in patria. Sexto tribulatõ hoĩem ꝓficere facit. vñ in pš.iiij. in tribulatõne dilataſti mihi. Itẽ multiplicate ſunt ĩfirmitates eoꝝ ⁊c̄.

¶ Dñica in q̄nq̄geſima. ſermo de epła.xxxi.

A

Si linguis hoĩm loquar ⁊ angeloꝝ ⁊c̄. pa coꝛ.xiij. Quãdo mercatores ſunt ĩ nũdinis ſi de⁹ ſignificaret eis p angelũ bũ vel p aliquẽ nũcium qui de celo veniſſet q̄s merces emere debeãt. fatui eſſent ſi pigritarẽt eme

re tales merces. In nũdi=nis ſum⁹ dũ ſum⁹ in mũdo iſto. iux̃ illud v̓bũ dñi lu. xix Negociamini dũ venio in his nũdis. Spãliter ꝯſulit dñs vt emam⁹ charitatez. iux̃ illud apoc. iij. ſuadeo ti bi emere a me aurꝫ ignitũ ⁊ ꝓbatum vt locuples fias. Ad idez monet nos dñs p paulũ q̄ rapt⁹ fuit vſq; ad terciũ celũ q̄ in ep̃la hodi=erna multis modis chari=tatẽ nobis cõmẽdat. Unde valde fatu⁹ eſt qui nõ mul=tũ laborat vt charitatẽ ha beat. Eſt aũt charitas ordi natus amor dei ⁊ proximi. Amor dei tũc ordinat⁹ eſt ſi amet̃ deus ꝑpter ſe et ſu per om̃ia. amor q̄ d̃s amat deũ ꝑpter tpalia iſta: prin cipaliter nõ eſt ordinatus: cũ ſit deo contumelioſus. q̄ eni amat deum principalit̃ ꝑpter tpalia: plus amat tẽ poralia q̃ deũ. Illud enim ꝑpt̃ creaturã nõ ẽ hoc ſine cõtumelia dei. Nõ ẽ etiam amor ordĩat⁹ niſi de⁹ ſuper oĩa amet̃: cũ ipe in infinitũ melior ſit oĩ creatura. Qui aliquã creaturã deo ꝓdili=git ydolatra eſt: q: hoc ab vnoq̄q; colit̃ qḋ p̄ ceteris di=ligit. Sic dic̃ glo. ad phi. iij ſup illḋ. q̄x de⁹ vẽter ẽ. B Amor v̓o primi or-[illegible]at⁹ ẽ ſi amem⁹ primũ citra deũ: et ſup alias creatas. amor illoꝝ inordĩat⁹ ẽ q̄ patrẽ vl̃ mr̃ez vl̃ filiũ vl̃ filiã pl⁹ a=mãt q̃ deũ. nec ſit̃ ḋo digni ad id ꝗaliq̄s amaret ſupra deũ: deberz ſe hr̃e ſic̃ ſe ha beret ad gladiũ q̄ trãſuer=berat⁹ eſſet qḋ nõ videret ſine dolor et horror̃. Id qḋ ſupra deũ amas ẽ gladi⁹ q̄ ad mortẽ et̃nã. Uulnerat⁹ es et ſola di v̓tute extrahi pt. Itẽ amor inordĩat⁹ ẽ il loꝝ q̄ pl⁹ amãt diuitias ſu=as q̃ primũ ſuũ. iux̃ illḋ. i. io. iij. q̄ habuerit ſbam hui⁹ mũdi ⁊ viderit fr̃ez ſuũ ne ceſſitatẽ hr̃e ⁊ clauſerit vi ſcera ſua ab eo: quõ chari=tas di manet ĩ eo. Põt ãt v̓t⁹ iſta dici charitas q̄dru plici rõe. prio vt oñdat̃ va=lor ei⁹ ⁊ p̄cioſitas. Solem⁹

dicere de hoc qđ eſt valde
ſplēdidū vel candidū ꝙ ſit
ipe ſplēdoꝛ vel cādoꝛ. Unđ
dicit ad heb.i. de filio dei ꝙ
ſit ſplēdoꝛ glꝛie. Et ſap.vij.
ꝙ ſit cādoꝛ lucis eťne. ſcđꝫ
hūc modū poſſumꝰ intelli-
gere ꝙ ꝟtus iſta nō ſolum
ſit cara ⁊ ꝓcioſa imo ipa ca
ritas. Excellētioꝛ ē enī ali-
is ꝟtutibꝰ. Unñ aug. reſpi-
ce ad munera eccľie ⁊ vni-
uerſis excellētiꝰ charitatē
munꝰ cognoſces. Et apľs
ꝑa ad coꝛ.xiij. maioꝛ autē
hoꝝ ē charitas. Propter
hanc excellentiā. charitas
oleo cōparat. qꝛ ſicut oleū
aliis liqribus ſupnatat. ſic
charitas excellit reſpectu
aliaꝝ gřaꝝ. ¶ Secundo
pōt vocari charitas ꝓpter
hoc ꝙ ad eā ptineat vnam
quāqꝫ rē cartꝰ hře ſicut ha
bēda ē in q̄ videt eſſe perfe
ctio aīe. vñ ff guido cartu-
ſienſis. rōnalis creature ve
ra pfectio ē vnāquāqꝫ rem
tāti hře q̄nti habēda eſt. ⁊
ꝓpter hanc rōnē charitas
pōdus vocat. Proű.xi. vbi
dicit. ſtatera doloſa abho-
minatio ē apud deū ⁊ pōdꝰ
equū volūtas eiꝰ. Pōdus
equū ē charitas q̄ multum
placꝫ deo. ſtatera ꝟo dolo-
ſa cupiditas in q̄ ſola tpa-
lia q̄ in ꝟitate parui pōde-
ris ſūt multū pōderāt. De
hac ſtatera legit Oſee.xij.
chanaan in manu eiꝰ ſtate-
ra doloſa. hec ſtatera meri
to dicit abhomiābilis eſſe
deo. qꝛ abhomiābilia illa q̄
apľs reputauit ſtercoꝛa ꝑ-
pōderāt ibi vt ſūt diuitie ⁊
honoꝛes ſeculi. Lu.xvi. qđ
altū eſt apud hoīes: abho-
minatio ē apud deū. Ter-
cio qꝛ ꝟtus iſta reddit ho-
minē carū deo ⁊ ꝓcioſū. Si-
cut enī q̄litas ē ſm quā q̄-
les eſſe dicimur. ſic ⁊ chari
tas ē ſm quā aliquid carū ⁊
ꝓcioſū dicit. Nō qui chari-
tatē nō hꝫ: res deſpecta eſt
coꝛam deo valde. Et velut
ſtilla ſitule: ⁊ q̄ſi momentū
ſtatere reputate ſt. Illi ve
ro qui habēt charitatē ca-
ri ſūt ei ſic filij ipiꝰ. Simlr
opa de genere bonoꝝ in eo

qui nõ habẽt charitatẽ val
de ſũt parui valoris. Si eĩ
vnic⁹ homo tot faceret ta-
lia opa ꝗt faceret tot⁹ mũ-
dus nõ poſſet inde hr̃e re-
gnũ eternũ. ſi aũt ex chari-
tate fiãt valde ꝑcioſa ſunt:
cũ vnicuꝫ op⁹ ex charitate
factũ meritũ ſit regni eter
ni. ꝙ charitas ſit precioſi
tas hoĩs innuit aplˢ cũ di-
cit. ſi habuero ꝓphetiã ⁊c̃.
charitatẽ aũt nõ habuero:
nihil ſum ſupple in valore.
Et ꝗ ſit ꝑcioſitas operũ
ſumit̃ vbi dicit̃. Et ſi diſtri
buero in cibos paupm oẽs
facultates meas ⁊c̃. chari-
tatẽ aũt nõ habeã nihil mi
hi ꝓdeſt. ¶ Quarto põt
vocari charitas quaſi cara
vnitas. vnit enĩ hoĩem deo
tanꝙ capiti ⁊ fidelib⁹ tãꝙ
ꝯmẽbris. quã vnitatẽ dꝫ hõ
valde carã habere. Si enĩ
hõ ita carã hꝫ vnitatẽ q̃ eſt
inter caput ſui corpis ſcꝫ ⁊
ipm corp⁹. ⁊ vnitatẽ que ẽ
mẽbroꝝ corpis adinuicem
et tñ timet abſciſionẽ ca-
pitis vel alicui⁹ membroꝝ.
quãtũ debẽt timere ſepari
ab iſto bono capite ſcꝫ a deo
vel a ceteris mẽbris eccl'ie
Hãc charitatẽ amabat mĩ
tũ paul⁹ dicens ad ro. viij.
quis nos ſepabit a charita
te chriſti tribulatio an an-
guſtia? ⁊c̃. ⁊ poſt. cert⁹ ſum
qꝛ neqꝫ mors neqꝫ vita ⁊c̃.
Cõmẽdat etiã h apl's cha-
ritatẽ tripl'r. Primo oſtẽdẽ
do ꝙ dãnoſa ſit ei⁹ abſẽtia
ibi. Si linguis hoĩm loq̃r ⁊c̃.
Secũdo oſtendit ꝙ vtilis
ſit ei⁹ pñtia. ibi. Charitas
patiẽs ẽ ⁊c̃. Tercio cõmen
dat eaꝫ a durabilitate. ibi.
Charitas nunꝙ excidet.
Circa primũ ꝗ notãdũ ẽ.
ꝙ abſẽtia charitatis a deo
dãnoſa ẽ vt ſi ipa defuerit:
nullũ verꝝ bonum aſſit. Si
mulachra bonoꝝ pñt adeſ-
ſe ſcꝫ opa de genere bonoꝝ
ſed vera bona nõ adeſt. Se
neca. apud ſapiẽtes ſũt ho
neſta. apud vulgus vero ſi-
mulacra reꝝ honeſtaꝝ. Au
guſt. attẽde quãta ẽ chari-
tas q̃ ſi deſit fruſtra haben
tur cetera. ſi ãt aſſit alicui

habent oĩa. vel ĩ ſeʳuĩ aliis Et ainb. q̄ charitatē nō hꝫ amittit oē bonū qđ habet. Charitas dicit̃ ſcĩa illa de qua dicit̃ ꝓuer. xix. vbi nō eſt ſcĩa aĩe nō ē bonū qꝛ nō eſt aliq̄d meritoriū. De ipa dicit̃ eccl.i. dilectio dei honorabilis ſapĩa. nec ſolū ſcientia vel ſapĩa ē charitas: immo ſup ſciam vł ſapĩam videt̃ eſſe. In multis eĩ in quibꝰ ſcĩa hoĩem regē non pōt: regit eū charitas. ¶ Et notandū ē ꝙ in his qui charitatē nō habēt tria facit pctm̄. ꝯſumit enĩ: ſepat a deo: ⁊ opa reddit inutilia. Dupl̄r aūt conſumit pctm̄ ſcꝫ ꝑ diminutionē bonoꝝ naturaliū. quāto eĩ diutiꝰ aliquis peccat tāto minus idoneꝰ ē ad bene opandũ. Itē ꝯſumit peccatū dū homini aufert vitā ſuā ⁊ quaſi furat̃ ei. Et ꝓpter hanc cōſumptionē dicit̃ ille q̄ eſt ſine caritate eē velut es ſonās. es eĩ ſonādo ꝯſumit̃ ⁊ poſſūꝰ itelligē ĩ v̄bo ꝓpoſito liguas hoĩꝫ minꝰ ſcientiū ⁊ liguas āgeloꝝ: liguaſ hoĩm pctoꝝ. vel linguas angeloꝝ poſſumꝰ intelligē linguas illas quibꝰ angeli ꝓpoſiti ſiguāt minoribꝰ qđ de dei volūtate p̄mi ſenſiūt ꝙ ſit aliquibꝰ nutibꝰ vel ſignis. Hꝫ ēni lingue angeloꝝ pn̄t dici quibus angeli ad hoĩeſ miſſi vtūt̃ q̄ntū ad hoc ꝙ ille qui in pctō eſt: ſepatus eſt a deo. qui vita eſt aĩaꝝ dicit̃ pctōꝛ eſſe mortuus vel nihil. ⁊ ad hoc refert̃ illud. ſi charitatē autē nō habuero nihil ſum. Ad opm vero inutilitatem ptinet illud nihil mihi ꝓdeſt. Opa de genere bonoꝝ extra charitatē facta ſunt velut moneta plūbea. Si vero ex charitate fiāt ſunt velut moneta aurea. ⁊ hoc eſt vna de virtutibus charitatis ꝙ plūbū cōuertit ĩ auꝝ. et quicquid cōtingit reddit q̄ſi auꝝ: qꝛ p̄cioſū facit. Itē ſer. de eadē epl̄a. xxxiij.

Charitas patiēs eſt. ⁊c. Apl̄s ad cōmendationē charitatis ſeptē bona ponit que cōcomitant̃ charitatem et octo

mala: a quib⁹ charitas hominē custodit. Duo prima bona sunt patiētia ⁊ benignitas. vnde greg. patientiā ⁊ benignitatem p̄misit apłs q̄r altera illata a pximis mala equnimit portat. altera sua bona proximis miserabiliter impēdit. Tribulatio probat vtrū aliq̄s deū vel pximū carū habeat. vñ gre. pena quippe interrogat si quiet⁹ q̄s veraciter amat benigna dz esse charitas. i. ioh. iij. Qui habuerit substātiā hui⁹ mūdi ⁊c. Legenis larga. Simile ad ephes. iiij. Estote benigni inuicē. glo. de facultatibus vr̄is largi. Uel benignitas in hoc pōt attendi: vt q̄d iniuriā patit benigne respōdeat pueř. xv. Respōsio mollis frāgit iram. Et eccł. vi. verbū dulce multiplicat amicos ⁊ mitigat inimicos. Q̄d patiētia ⁊ benignitas debeāt esse annexa innuit Ezech. iij. vbi dicitur. vt adamātē ⁊ silicē dedi faciē tuā. Ut silicē se exhibet hō p pațiam. vt adamātē xpo dñi p benignitatē attrahit. B Terciū bonū est cōgaudere xitati. i. bōis pximi. Quartū ē mala ei⁹ sufferre cōpatiēdo ⁊ supportādo. Quītū ē in oīb⁹ deo credere. Sextū ē oīa spare Septimū ē diu expectādo dñm sustinere. Per duo p̄ma fac charitas vt bñ nos habeam⁹ ī his q̄ nr̄i sūt. mala nr̄a patiēter portādo et bona ppria liberalr largiēdo. Per duo sequētia fac charitas vt bñ nos hēam⁹ ad ea q̄ sūt pximi. bōis cōgaudēdo ⁊ mala cōportādo Per tria vltia fac q̄ bene nos habeamus ad deū cui debem⁹ fidez eo q̄ sit p̄ma xitas ⁊ spem: eo q̄ sit summa bonitas ⁊ sustinentiam lōgā: eo q̄ sit omp̄s. ⁊ magnitudine p̄mij recōpēsar p̄t q̄ tardi⁹ soluit volūt potētes vt eis fiat longa credētia. xx. eccł. hodie feneratur q̄s ⁊ cras expedit ⁊ odibil' ē hō hui⁹ eccł. v. Altissimus ē redditor patiēs. nō

oīa credit q̄ credit q̄ mori tur⁹ ſit fame. ſi deo ſeruierit cū ſcriptū ſit matth.vi. primū q̄rite regnū dei ⁊ iuſticiā ei⁹ ⁊ hec oīa adiſcientur vobis. ¶ Non ſperat etiā oīa q̄ in tribulatiōe poſitus: de dei ſuccurſu diffidit. cū ſcriptū ſit .i. ad cor. x fidelis ē de⁹ q̄ nō patietur vos tētari ſupra id qđ poteſtis ſ3 faciet cū tētatōne ꝓuentū vt poſſitis ſuſtinere. Nō h3 etiā verā ſuſtinētiā qui ī tribulatiōe antea̗ ſolatiū dñi adueniat: ſuccūbit. Primū ꝯo malū a quo charitas cuſtodit ē emulatio ſiue inuidia q̄ putredo oſſiū dicit. ꝓuer .iiij. Eſt eī vehemēs corruptio ex qua ꝓuenit vt aīa in malis ꝓximi delectet ⁊ in bonis ꝯtriſtet. cu3 ecōtrario in bonis deberet delectari ⁊ in mal cōtriſtari. ſicut viroꝛ naturalit delectat viſum corporis. ſic bona naturalit delectāt aīam niſi corruptio eā immutet. ſed ſm aug. palato non ſano: pena ē panis q̄ ſano ē ſuauis. ⁊ oculis egris odioſa lux. q̄ ſuauis ē amabilis. ¶ Secūdū malū eſt ꝑuerſa operatio. Qui charitatē habet: hab3 ſpm̄ ſcm̄. Vn̄ aug. cū q̄s charitatem habere cepit: ſpm̄ ſctm̄ habebit. ſi nō habuerit: ſine ſpū ſctō erit. Spūs ꝯo ſanctus benign⁹ ē. ⁊ eū in q̄ eſt bene agere facit. Qui aūt charitatē nō h3: ſpm̄ hab3 malignū ⁊ ꝑuerſum ⁊ ideo ꝑuerſe agit ſm illud. cū ſācto ſctūs eris ⁊ cu3 ꝑuerſo ꝑuerteris. ꝑuerſe agit ille qui mala reddit ꝓ bōis vt qui deo malign⁹ ē et de⁹ ſe exhibet benignū ei. ſanitatē ei dādo ⁊ alia bona tp̄alia. Itē qui frēm ſuū q̄ corruit quē erigē debuit magnitudine pene opprimere vult. Itē ꝑuerſus ē q̄ bonis detrahit ⁊ malis addit cū potius econtrario bona oporteat creſcē ⁊ mala diminui. ¶ Terciū malū inflatio ē. et ē inflatio dilatatio ꝓpria vſq3 ad cōprehēſionē ꝓximi. De qua dila=

fatione dicit Ber. qđ ſolet
habere ſciſſurã. Et puer.
xxviij. qui ſe iactat et dila=
tat iurgia cõcitat. Iactan=
tia ẽ dilatatio exterior. In
terior vo dilatatio ẽ cũ qs
magnã opinionẽ de ſeipſo
habet. Quartũ malũ ẽ am
bitio. et eſt ambitio qñ ali=
quis requirit ſui exaltatio
nẽ ꝛ pximi deiectionẽ. ſimi
lis illi q̃ faceret de hoĩbus
ſcabellũ pedũ ſuoꝝ: vt ſic al
tior fact⁹ a plurib⁹ poſſet
videri. Quĩtũ malũ ẽ nimi⁹
amor ꝓprij bõi ſui ex quo
ſolet ſeq̃ hoc qđ nullo mo=
do curat de bonis pximi: ꝛ
cũ ſcãdalo repetit. Contra
qđ dicit lu.vi. q̃ aufert que
tua ſunt ne repetas. Et ad
phil.ij. nõ q̃ ſua ſunt ſingu=
li ꝯſiderãtes ſ3 q̃ alioꝝ. Et
pͣ ad cor.x. nemo qđ ſuũ ẽ
querat. hoc malũ ponit in
medio tanq̃ cauſa pceden
tiũ maloꝝ ꝛ ſequẽtiũ. et eſt
multũ gen⁹ humanũ ĩ hac
parte corruptũ. quaſi ĩ na=
turã vſum eſt hoĩb⁹ q̃rere
ꝓpria cõmoda: ꝛ neglige=
re aliena. ¶ Sextũ malũ
eſt irritatio ſiue pvocatio
ad irã. Sũt aliq̃ qui qñ vi=
dẽt domum pximi ſui igne
ire cõburi: qñ ipi deberent
domũ ſuã defendẽ a cõbu=
ſtione: ipi exẽplo illi⁹ ſuam
volũt ſuccẽdere qđ valde
fatuũ ẽ. Eccs.vij. ira ĩ ſinu
ſtulti requieſcit. Si ſapiẽs
eſſet carbonẽ q̃ inſiliit ĩ do
mũ ſuã a domo pximi ſui:
cito excuteret. Septimum
malũ ẽ maligna cogitatio:
q̃ de iniuriis vĩdicãdis cogi
tat: quaſi ferꝝ ĩ vulnere te
net. Cõtra tales dicit iſa.i.
auferte malũ cogitationũ
vr̃aꝝ dicit dñs. ¶ Ultimũ
malũ ẽ gaudere ſup iniq̃ta
te. Proũ.xxiiij. cũ cecide=
rit inimic⁹ tu⁹ ne gaudeas.
Gaudere de iniq̃tate dia=
bolicũ ẽ. ꝛ eſt ſignũ magnẽ
corruptiõis ꝛ elõgationis
a dei ſimilitudine: cũ iniq̃tas
ſumme deo diſpliceat. hoc
etiam ẽ gaudere de morte
fratris. Proũb.xvij. qui in
ruina letatur alterius: non
erit impunitus.

¶ Itē ſermo de eadem epiſtola.xxxiij. A

Charitas nunq̄ excidit. Hoc tripr̄r pt̄ intelligi. Prio q̄ ille q̄ charitatē hz nō excidet a merito. Qui eni cha ritatē ſeruat deū amittere nō pōt. pa io. iiij. qui manet in charitate in deo manet: et de⁹ in eo. Charitatē ergo deberet hō ſuare ſicut dñm. cū ipa ſeruata ſeruet de⁹. B Qui charitatē hz eſt q̄ſi in ſinu dei. vñ in magna ſecuritate ē. Aug⁹. qd times hoīem hō in ſinu dei poſit⁹. tu de illius ſinu noli cadere quicqd ibi patieris ad ſalutē valebit nō ad pnicīē. habēs charitatē i morte nō excidit. i. non ex toto cadit: q: ⁊ ſi moriat̄ corpe: viuit tñ ſpū. et licet moriat̄ mūdo viuit tñ deo. ¶ Secūdo pōt intelligi v̄bū iſtō de ope pcedēte ex charita te. Charitas eī ē arbor cuius fruct⁹ īputribiles ſūt. eccī. xiiij. oīe op⁹ corruptibile in fine deficiet: et q̄ illud opat̄ ibit cū illo. ⁊ omne op⁹ electū iuſtificabit̄. et qui opabit̄ illud honorabit̄ in illo. Charitas arbor eſt a qua nō excidet: nec folīū: nec fruct⁹: nec flos duz ipa ſteterit. In pſ. i. et folium ei⁹ nō defluet. In hac arbore pēdēt oīa vera bona. Mat. xxij. in his duob⁹ mādatis vniuerſa lex pēdet ⁊ pphete. hoc dicit dñs d duobus mādatis. de dilectione pl⁹ valet flos vn⁹ arboris hui⁹ ſcz vnū bonū ppoſitū charitatis q̄ infinita milia ⁊ talēta auri ⁊ argenti. Vñ bene cōuenit ei illud eccī. xxiiij. flores mei fructus honoris ⁊ honeſtatis Ex ſolis fructib⁹ hui⁹ arboris paſcit̄ de⁹ ab hoīe. et illis etiā ſolis viuit̄ in paradiſo. Si aliquis amittit arborē iſtā in p̄ſenti: ſi ei poſt reſtituat̄: reſtituet̄ cū omnibus fructib⁹ ⁊ florib⁹ ⁊ foliis que ibi fuerūt. ¶ Tercio pōt verbū predictū intelligi de ipa charitate q̄ nō excidit quia in mortez non

amittit. Ille eñ qui diligit deū in pñsenti qñ eū non videt: multo amplius diliget eū in futuro qñ eū videbit. Charitas est theſaur⁹ ille in agro cordis abſcōditus pro quo vniuerſa q̄ habetis eſſent vendēda et danda ſi aliter haberi non poſſet. Sic innuit matthei.xiij.c. ipa eſt enī regnū celorū.vt ibidē innuit.q: nō ſolū est meritū in pñsenti ſed etiam premiū in futuro. Uel ideo pōt dici regnū celorū q: pci um eſt ipi⁹. Alios theſauros aufert hominū ianitor mūdi mors ſcʒ. Sed hunc theſaurū nō pōt homi auferre. Et vt cōmuniter dicitur. oīa pretereūt preter amare deū. A deo pciosus eſt theſaur⁹ iſte q nullꝰ perueniet de cōparatione ei⁹ qñ valorē ei⁹ pfecte cognoſcet quātūcunqꝫ ſibi conſtiterit. Cant.vlt. Si dederit homo oēm ſubſtātiā domu⁹ ſue p dilectōne quaſi nihil deſpiciet eā. Theſaur⁹ iſte a deo pcioſus ē vt p eo habeat theſaur⁹ di. Sine theſauro iſto nō pſunt theſauri hui⁹ mūdi ſꝫ poti⁹ nocēt. F Charitas ſm aug. ſola eſt q̄ diuidit inter filios regni ⁊ filios pditionis. Ipa eſt donum qd ſi alicui dederit de⁹ neceſſario dabit ei regnū ſuū. Si charitatem tm̄ ſeruauerit: cui do nō dederit charitatem. aufert ea que ei dedit. Mat.xxv. omni habēti dabit ⁊ abūdabit et ei qui non hʒ ⁊ qd videt habere auferet ab eo. Qd exponit auguſ. de habente charitatē. G Charitas veſtis ē deaurata quā oportet habere eccl'ia q̄ ſedere debet a dextris dei. vt habet in pſ.xliiij. aſtitit regina a dextris tuis in veſtitu deaurato. Hec ſola opit multitudinē pctōꝝ. Ja.vlt. qui hāc nō habebūt in die iudicij: turpitudines ſuas toti mūdo oñdēt. Sine hac ñ lʒ ītrare aulā celeſtꝭ regni. ſicͭ nō licebat ītrare aulā aſſueri regi aliquē īdutū ſacco. vt legit heſter.iiij.

¶ Itē ſermo aliꝰ de eadem epl'a.xxxiiij.

C Um eſſem paruulꝰ loquebar vt paruulus: ſapiebā vt paruulꝰ: cogitabā vt paruulꝰ. qñ aūt factꝰ ſuz vir euacuaui q̄ erant paruuli. Et nos exēplo pauli puerilia euacuare debemꝰ cū puenerimus ad etatē virilē vel ſenilē ꝛ hoc multiplici rōne. Prīo qꝛ quaſi mōſtruoſuz eſt hoīem in ſenectute vel virili etate puerilia retinere. Sicut mōſtruoſū eſſet ſi aliqua arboꝛ floꝛes haberet qñ deberet hr̄e fructꝰ maturos. Eſt etiā erubeſcibile ſicut erubeſcibile eſſet alicui hōi barbato: ad māmillā matris pēdere īmo q̄ ſi infamia videt̄. iux̄ illud. ludere par impar equitate in arūdine lōga. Si q̄ delectat barbatū infamia vera eſt odibilis. eſt etiā dō ꝛ hominibꝰ. Vñ eccl.xxv. ſenex enumerat̄ int̄ tres ſpēs hominū q̄ odiunt̄. Maledictꝰ etiā ē et moꝛte dignꝰ ſenex puerilis. Iuxta illud iſaie xlv. puer cētū ānoꝝ moꝛiet̄ et pctōꝛ cētū annoꝝ maledictꝰ erit. Sicut vinea q̄ ſi vigīti annis ſine fructu: de blto ſuiſſꝫ extirpat̄. ſic qui ad ſenilē etatē puenit ꝛ nō facit debitū fructuꝫ: a deo dereſcet̄: niſi miſcd'ia dei eū ſuſtētaret. Et vt breuit̄ dicā ſicut peiꝰ ē eſſe beſtialez q̄ beſtiā eo ꝙ eſſe beſtiam eſt a natura. eſſe do beſtialē eſt ex vitiis. ſic eſſe puerilem q̄ eſſe puerū. ſenectus plerūqꝫ nō puericia ſed qd grauiꝰ ē puerilis remanet. Et notādū ꝙ octo ſūt puerilia q̄ a nobis euacuāda ſūt quoꝝ tria p̄ma tāgit aplꝰs. Primū ē loqui pueriliter. id eſt. ſine p̄meditatiōe loquunt̄ paruuli quicq̄d eis in os venit. ecōtrario autē vir nō loquit̄ niſi cū p̄meditatione. Vñ de viro iuſto loquit̄ in pſ.xxxvi. ꝙ lingua eiꝰ loquet̄ iudiciū .i. examinatā ſniam. Triplici rōne debemꝰ examinare verba nr̄a. prīo vt poſſint ꝯtrāſ=

re p illud diſtrictū iudiciū in quo dēt examinari. Unū Math.xij. De omī vbo oci oſo qd locuti fuerīt homi= nes reddet ratiōez ī die iu dici. Scdo q2 verbū multū pōt nocere niſi hō ſibi caue at. Ber. Leuis eſt ſermo ſ3 ḡuiter vulnerat aptiſſimū euacuādis cordib9 inſtru= mentū. Tertio q2 verbū p latū de pximo eſt teſtimo= niū vel p eo vel cōtra eum ideo quaſi teſtimoniū cum deliberatiōe pferendū eſt Seneca. loqnēs de pximo tuo ſcito te p eo vel cōtra eū teſtimoniū pferre. ¶ Scdo euacuādū eſt ſapere pueriliter id ē ſapiētez eſſe circa modica vt ſūt nuces moneta plūbea et ſiīa. hāc ſapiam habēt illi q̄ circa tē poralia bona q̄ modica ſūt ſapiētes ſunt. circa ſpūalia vo eterna inſipiētes. Geñ. xxv. ptulit eſau lēticulā he reditati ſue. hāc puerilita= tē diſſuadet nobis apl's di= cēs. nolite effici pueri ſenſi bus. i. cor. xiiij. Tercio eua cuāda ē cogitatio puerilis que ē de ſolis pñtib9. vt nō ſolū mō pñtis vite: ſ3 etiaz future puideamus. Ad qd monemur puer. vi. vbi ſic loquit. vade ad formicaz o piger ꝛ cſidera vias e9 ꝛ di ſce ſapiam. q̄ cū non habe= at ducē nec pceptorez nec pricipē: parat eſtate cibuz ſibi. ꝛ cōgregat ī meſſe qd comedat. ¶ Quarto eua cuāda ē a nobis īmundicia puerilis. Solēt rſidere ī lu to ꝛ deturpare ornamenta ſua ſi qua habēt. Siīs pue rilitas ē in multis q̄ ſunt iā vel ſenes vel in virilitate. et tñ nō erubeſcūt morari in immūdicia pctōꝝ ſuoꝝ. Hierem. xlviij. ſterilis fuit moab ab adoleſcētia ſua re quieuit in fecibus ſuis. Et ad thim. i. in infidelib9 ni= hil ē mundū. ſed coinqnate ſūt eoꝝ mēs ꝛ cōſciā. Mul ti etiaz dignitates q̄s hñt male viuēdo deturpāt. Unū ſap. dicit de nerone. q cum quoſdā vellet ornare nō ip ſos ornauit: ſ3 ornamenta

deturpauit. Quito euacuanda ē a nob puerilis mutabilitas q̄lis ē in illis qui vna die aggrediunt viā paradiſi: ſʒ alia die redeūt ad viā īferni. vna die edificāt: alia die dſtruūt. xxxiiij. eccī vn⁹ edificās ⁊ ali⁹ deſtruēs quid pdeſt illis niſi labor. Mutabilitas ſignū ē ſtulticie. Prou. xv. cor ſtultorū diſſimile erit. Et eccī. xxvij hō ſanct⁹ in ſapiā manet ſicut ſol. Nā ſtultus vt luna mutat. Uir iuſt⁹ dʒ in p̄nti inchoare quodāmō eternitatē p cōſtantiā. Bern. q̄d tante leuitati ⁊ eternitati. ¶ Sexto euacuād⁹ ē puerilis timor a nobis. Solēt pueri timere falſa vt ſocios ſuos laruatos. leuia etiam magis timēt q̄ grauia picula. vt virgā m̄ris magis timēt q̄ gladiū hoſtis. talis puerilitas in multis ſenib⁹ ē vt in diuitib⁹ qui ſūt velut hoīes laruati a q̄bo timēt vt nō audeāt in aliquo eis cōtradicere. Sen̄. pueri illos amāt cū q̄b⁹ ludere aſſueuerūt. Si pſonatos .i. laruatos videant: expaueſcūt. Idē dī ʒ iſtoꝝ quos ſupra capita hominū ſupra q̄ turbā delicatos lectica ſuſpēdit pſonata. felicitas ē ptēpt⁹. ſi ſpoliaueris piculoſuʒ ē valde. timere hoīeʒ Ait puerb. xxix. qui timet hoīeʒ cito corruet. Et Mti etiā ſūt q̄ p̄ntia mala q̄ leuia ſūt ⁊ q̄ſi q̄dā vmbre futuroꝝ maloꝝ valde timent mala xo futura nō timēt q̄ ſūt velut equi vmbratici q̄ trepidāt vbi non eſt timor. Sen̄. auctoritatē habem⁹ ſenū ⁊ vitia pueroꝝ. nec pueroꝝ tm̄ ſed etiā infantiū. illi leuia hi falſa formidāt. nos vtraq̄. ¶ Septimo eſt euacuād⁹ a nobis amor puerilis. Solēt pueri cōcupiſcē queq̄ pulchra que vidēt licʒ nociua ſint ſibi. vn̄ q̄nq̄ arripiūt manu vel carbonē vel gladiū pꝑter pulchritudinē quā ibi vident. Exēpiū habem⁹ de hoc in moyſe de q̄ narrat ioſeph⁹ q̄ cū moyſes puer allat⁹ fu

iſſet corã pharaone. vidẽs pharao elegantiã pueri et pulchritudinẽ: poſuit dyadema ſuũ ſup caput ei⁹. puer ãt vidẽs imaginẽ ydoli in corona ꝓiecit eũ ad pedes ſuos ⁊ ꝯculcauit. Qđ videtes magi pharaõis: dixerũt hoc eẽ ſignũ ꝙ ꝑ puerũ illũ deſtrueret̃ regnũ egypti. Alij volẽtes eripe pueꝝ dixerũt: ꝙ ex puericia hoc fecerat. ⁊ fecerũt ei afferri carbonẽ viuũ quẽ puer poſuit ad os ſuũ ⁊ lĩguã ſuã ꝯbuſſit. ex q̃ de cã fact⁹ eſt ĩpeditioꝛis lĩgue. Sil̃r is puerilitas ĩ mltis ẽ ꝗ ꝙ cito vidẽt pulchritudinẽ alicui⁹ mulieris: ꝯcupiſcũt eã nõ attẽdẽtes qđ dic̃ hiero. ꝗ dicit ꝙ gladi⁹ igne⁹ ẽ ſpecies mulieris. Pueri etiã luſũ amãt. vñ iob. xxi. infantes eoꝝ exultãt luſib⁹. ¶ Modica etiã qñq3 magnis ꝑeligũt. vt pomũ qñq3 caſtro. pl⁹ dolẽt aliqñ đ amiſſione pomi ꝙ̃ de amiſſione regni. Hec puerilitas diſſuadet̃ nobis ꝓuer. i. vbi dicit. vſq3 quo paruuli diligitis infãtiã. Et ſtulti ea q̃ ſibi ſũt noxia cupiẽt. Octauo euacuãda ẽ a nobis ĩuerecũdia puerilis. Solẽt pueri mãmillas ſibi a mr̃e oblatas ĩuerecũde ſuſcipe. q̃lis puerilitas ẽ in eis ꝗ lac adolatiõis vel illicite ꝯſolatiõis ſibi oblatũ: ĩuerecũde ſuſcipiũt. Cõtra illud ꝓuer. i. fili mi ſi te lactauerint peccatoꝛes ne acquieſcas eis.

¶ Dñica in quadrageſima: ſermo de ep̃la. xxxv.

Hortamur vos ne ĩ uacuũ grãm dei recipiatis. ij. coꝛĩt. vi. Solẽt pĩcipes qñ pugnaturi ſunt cũ hoſtib⁹ ſuis p̃monere ppl̃m ſuũ vt ſtrenue agãt. Sil̃r p̃ceptũ habet̃ deut. xx. ꝙ appropinq̃nte iã ꝑlio: ſtet ſacerdos ante aciem ⁊ loquat̃ ad populum. Simili mõ eccl̃ia ĩ pĩcipio quadrageſime quando foꝛtioꝛ pugna inſtat exhoꝛtatõnez p̃mittit dicẽs.

hortamur vos ne graz dei inuacuū recipiatis. Et poſſum⁹ hic intelligē gratiaz ſpāliter bñficiū redēptiōis noſtre. De q̄ gra legit .ij. ad cor .viij. ſcitis graz dñi nr̄i ieſu chriſti qm̄ propter nos fact⁹ ē egen⁹: cū diues eſſet: vt illi⁹ inopia vos diuites eſſetis. Et eccl̄i .xxix. gram fideiuſſoris ne obliuiſcaris. Dedit eī ꝓ te animā ſuā. Et aug. loquēs de hac gra dicit. Redemit vēdit⁹ viuificauit occiſus: honorauit iniuriat⁹. De hac gra dicit apl's ad gal .ij. dilexit me ⁊ tradidit ſemetipſum ꝓ me. nō abijcio gram dei vel nō ſum ingrat⁹ gre dei. ſm aliā lr̄am. Graz iſtā ī uacuū recipit q̄ tāti bñficij īmemor exiſtit in q̄ mundus videt multū peccaſſe. Pauci enī memores ſunt hui⁹ bñficij. Uñ eccl̄s .ix. Inuētus ē in ea vir paup. ⁊ ſapiēs liberauit ciuitatē p ſapiētiā ſuā. ⁊ null⁹ deinceps recordat⁹ eſt hoīs illi⁹ pauperis. Hāc gram mittit eccleſia ſpāliter in corda fideliū qz maxime valet ad accendēdū in eis ignē diuini amoris. De q̄ igne dic dñs Ignē veni mittē in terraz et qd volo niſi vt accēdat. Lu .xij. ⁊ leuit. vi. ignis ī altari meo ſp ardebit quē nutriet ſacerdos ſubijciēs ligna mane p ſingl'os dies. ligna ſūt beneficia q̄z maximū ē beneficiū redēptiōis. B Et notandū q̄ ingratitudo ſiue obliuio hui⁹ beneficij valde timēda ē nobis. et hoc q̄druplici rōne. Primo ꝓpter magnitudinem bñficij. Ber. de hoc beneficio loquēs. Dormit inquit ad hec tua affectio īmo nō dormit ſ; mortua ē ſi ñ huic reſpōdet beneficio. Idē. Sup oīa reddet te amabilē mihi bone ieſu. calix quē bibiſti op⁹ nr̄e redēptōnis. hic oīno amorē nr̄m facile vēdicat totū ſibi. Idē. multū fatigatōis chriſt⁹ aſſumpſit: q̄ multe dilectiōis hominē debitorē teneret cōmoneretq; gram actionis

difficultas redẽptiõis. Se cũdo timẽda ẽ hec obliuio. q2 iſta memorialia nobis data cõtra hãc obliuionez inexcuſabiles nos reddũt. ſi imemores hui⁹ beneficij fuerim⁹. Spãliter q̃ttuor memorialia habem⁹ paſſio nis dñice. ¶ Primũ eſt crux penitẽtie. quã ĩ ſignũ dñice paſſiõis deferimus. Ad gal.vi. Ego ſtigmata ieſu in corpe meo porto. ſti gmata dicunt̃ pũctũ vel no ta aliq̃ ferro facta. vnde ſti gmata dicunt̃ note penaꝝ pene ſcz quas ſuſtinem⁹: q̃ ſunt q̃ſi ſigna q̃dã penaruz quas dñs ſuſtinuit. Secun dũ memoriale ẽ imago cru cifixi q̃ in tali loco in eccle ſiis ponit̃ vt aſpectui ingre diẽtis eccl̃iam occurrat. et quaſi neceſſitatem habeat reſpiciẽdi eã. Sz ſũt multi qui quaſi nunq̃ attẽdũt q̃ re imago illa ibi ſit poſita. Terciũ memoriale ẽ ſacra mẽtũ altaris. de q̃ memori ali tãgit̃ pa ad cor.xi. q̃tiẽſ cũq̃ manducabitis panem hũc ꝛ calicẽ iſtum bibetis: mortem dñi annũciabitis. Quartũ memoriale ẽ ſmo dñi: ꝛ officiũ eccl̃ie ꝛ h̃ me mortali ſpãliter excitant̃ ĩ q̃drageſima ad memoriaz dñice paſſiõis. ¶ Tercõ timẽda ẽ hec ingratitudo: q2 in die iudicij dñs ꝑpara bit eã ingratis hoĩb⁹. ꝑce dẽt enĩ inſignia mortis ſue cũ ad iudiciũ veniet ꝛ req̃ ret mortẽ ſuã ab his q̃ fue rũt ingrati de tãto bñficio et merito. q2 tm̃ beneficiũ in eis amiſit. Ber. nũq̃d nõ perit qđ dat̃ ingrato. Itez ingratitudo ẽ bñficioꝝ ꝑdi tio. Merito dñs ab his qui rem ita care emptã abſtu lerũt ſcz ꝓprias aĩas: ꝑciũ redẽptiõis ſcz mortẽ ſuam req̃ret. ¶ Quarto timẽ da ẽ hec ingratitudo. q2 in gratos de hoc beneficio ac cuſare poterũt infantes q̃ nõ loquunt̃. ꝛ fere q̃ irratõ nabiles ſũt. ꝛ etiã lapides qui nõ ſentiũt. Infantes ꝓ pter hoc q2 ipi naturaliter nutrices ſuas amãt: ꝓpter

beneficiũ lactis qđ eis miniſtrant. quõ ğ excuſari poterũt q̃ ei ingrati ſũt qui ꝓ eis ſanguinem ſuum fudit. Thob.iiij.dr̃.honorẽ habebis matri tue oĩb⁹ dieb⁹ vite tue. Memor enĩ eſſe debes q̃ ⁊ q̃nta paſſa ſit ꝑicula ꝓpter te inutero ſuo. Si naturalit̃ q̇s diligit matrẽ ſuã q꞉ multa paſſa ẽ ꝓ eo: quõ chriſtũ nõ multũ diliget. Ubi enĩ ẽ mr̃ q̃ tãta ſuſtineret ꝓ filiis q̃ntũ chriſtus ſuſtinuit ꝓ nobis.fere vero iõ poterũt tales accuſare. q꞉ fere bñficia ſenſiũt Sicut dicit ſeñ. ⁊ refert̃ de quodã leone:quẽ quidã miles a ſerpẽte liberauit.q̄ liberatori ſuo adeo grat⁹ fuit:q̄ euꝫ deſerere non volebat. Quã excuſatõnẽ ergo pctõr habebit in die iudicij q̇ a liberatore ſuo receſſit:⁊ ſerpẽti infernali adheſit. Lapides etiã poterunt tales accuſare: cũ adamas ſanguĩe hyrcoꝝ frãgatur. Ipi xp̃o xp̃tutẽ ſanguis chriſti nõ cẽſerũt. ¶ Quatuor genera hoĩm ſũt qui bñficia dñice paſſiõis ſpecialiter innacuũ vident̃ recipe. Pmõ illi qui nõdũ hũiles ſũt cũ ad docẽdã hũilitatẽ chriſt⁹ paſſus ſit. vñ greg. quãta virt⁹ hũilitatis propter quã veraciter edocendã.ille q̇ ſine eſtimatõe magnus ẽ:etiã vſq꜄ ad paſſionẽ paruul⁹ fact⁹ eſt.veraciter docere hũilitatẽ:⁊ docere eã nõ ſolũ xp̃bo ſed etiaꝫ exẽplo. Secũdo illi qui adhuc pctĩs ſe inquinãt.cum chriſtus paſſus ſit vt nos a pctĩs ablueret. Apoca.i.q̇ dilexit nos ⁊ lauit a peccatis nr̃is ſanguĩe ſuo.xxxiiij eccl. vn⁹ edificãs ⁊ alt̃ deſtruẽs:q̇d ꝓdeſt illis niſi labor. Tercio illi q̇ nõdũ dño ieſu chriſto viuere volũt: cũ chriſt⁹ iõ vitã ſuã ꝓ nr̃a dederit vt nr̃am lucraret̃. Et ij.ad co.v.ꝓ oĩb⁹ mortu⁹ ẽ chriſt⁹:vt q̇ viuũt iã nõ ſibi viuãt ſ꜄ ei qui ꝓ eis mortuus ẽ.Ber. Cui iuſti⁹ viuendũ q̃ ei q̇ ſi nõ moreret̃: nõ viuerẽ.iuſte ſibi vẽdicat vi

lã meã q̃ ꝓ mea poſuit ſuã. ¶ Quarto illi q̃ nõdũ chriſtũ diligũt cũ xp̃s iõ paſſus ſit vt magnitudie beneficij hoies accẽderet ad ſui dilectioné. Ber. multũ fatigatõnis xp̃s aſſũpſit q̃ multe dilectiõis hoĩem debitorẽ teneret cõmoneretqꝫ grã actiõis difficultas redẽptõnis. Põt etiã intelligi verbũ ꝓpoſitũ de triplici gr̃a quã de⁹ q̃tidie hoĩb⁹ exhibet. Pria eſt bñficiũ expectatiõis q̃ de⁹ pctõres patienter expectat ad penitentiã. Secũdũ ẽ bñficiũ iuſtificationis. qñ de⁹ diu expectatos ꝯuertit: infundẽdo grã ſuã. Terciũ ẽ bñficiũ cõſeruatõnis. qñ ꝯuerſos ĩ bono ſtatu cõſeruat. Hanc triplicẽ grãm inuacuũ recipit q̃ magnitudinẽ hoꝝ bñficioꝝ nõ attẽdit. nec ꝓ illis deo grãs cõdignas agit. qđ ſolet eẽ valde nociuũ hoĩb⁹. cũ ſm ber. ingratitudo ſit vẽt⁹ vrẽs ſiccãs ſibi fõtẽ pietatis. rorẽ mĩe fõtẽ grẽ. Et notãdũ q circa vnũqđqꝫ hoꝝ bñficioꝝ quinqꝫ nob attẽdẽda ſunt.

¶ Itẽ alia mã ſmõis de eadẽ epl'a. ſer. xxxvi.

e Ecce nunc tps acceptabile ꝛc. ij. cor. vi Eccs. iij. egitur q ſit tps acq̃rẽdi. et in verbo ꝓpoſito demonſtrat nobis eccl'ia tps iſtud dicẽs. Ecce nũc tps acceptabile. intellige ad acq̃rẽdũ vel negociãdũ. et cũ hoc aduerbium nũc demõſtret tps pñs in q̃ eẽ oſtẽdit. põt hic ĩtelligi hoc eſſe dictũ ad differẽtiã future vite in qua nõ erit tps acq̃rẽdi ſꝫ potius vti acq̃ſitis. ꝛ q̃ ĩ pñti ñ acq̃ſierit tũc mẽdicabit. ꝓu. xx ꝓpter frig⁹ piger arare noluit. mẽdicabit ergo eſtate et nõ dabit ei. ꝛ ſi mille annis mendicaret. nõ poſſet impetrare vnã guttã aque ad refrigerium lingue ſue: quã ignis infernalis cruciabit. Exemplũ habem⁹ de hoc luce. xvi. de diuite epulone qui guttam aque petiit ſuper digitũ lazari qui

fuerat leprosus nec impetrauit. Mille anni sunt q dñs dicit. qd petierat et nõ dũ hz nec vnq habebit. Jõ dicit eccs. ix. qd cũq pt manus tua instãter opare rc. Et isa. v. qrite dñm dũ ueniri põt. Põt etiã itelligi q dicat nũc. ecce tps acceptabile. ad differẽtiã tẽpis qd fuit ante incarnationẽ filij dei. tũc enĩ regnũ celorũ erat impignoratũ. et qn tũcũq aliqs laboraret pro eo: nõ poterat tũc hre. sed mõ quasi in vna hora acqrit regnum celorum. vel p baptismũ vl' etiã p penitẽtiã. Tãta enĩ põt esse cõtritio q in modico tẽpe absoluit hõ a culpa et a pena. ita q si discedat tã cito hz regnum celorum. Vñ bern. in psona ecclesie dicit. labor meus vix ẽ vni' hore et si amplius est pre amore nõ sensio. B Põt etiã intelligi q dicat nunc esse tps acceptabile ad differẽtiam tpis qd ẽ extra qdragesimã. Quadragesimale enĩ tps acceptabilius est a lucrãdũ q alia tẽpa triplici rõne. Primo qr cambitores in locis suis ĩueniunt rc. penitẽtiarij enĩ inueniũt parati ad audiendas cõfessiões. qd nõ accidit ĩ aliis tpibus. et attẽde q fẽx cõmutatio fiat ĩ foro pnĩtẽtiali. Vilissima enĩ est moneta quã apportat pctõ. et pciosissima est illa quã reportat pctã sua ibi dimittit. et grãm dei acqrit. Ve: nõ tibi o qcunq anĩa oneata pctis. nõ tibi locus illeillis aut despicabilis videa: vbi sancta peccatrix pct: disposuit: induit sctitatẽ Circa hoc etiã attẽdẽda ĩ puerilitas qrũdã qui grãm dei vellẽt ide rportare et tñ pctã sua nollẽt inde dimittẽ: ac si nescirẽt legẽ cãbie'iũ. nõ agnoscũt tales qualis moneta sit pctm. pꝰus enĩ dimitterẽt oculũ cũ pctis: q ea secũ deferrent. Si ꝟe agnoscerẽt q noxia sũt pctã. mat. xviij. si oculus tuus scãdalisat te: erue eũ et pijce abs te. Nõ agnoscũt

tales qͣlis moneta ſit gr̃a
dei qua regnũ celoꝝ põt ha
beri. Si xp̃e hãc monetam
agnoſcerẽt abſqꝫ p̃cib⁹ ma
gnis pctã ſua ꝓ illa dimit=
terẽt. Secundo qꝛ in q̃dra
geſima quaſi in nũdinis ſũt
venialia abũdãti⁹ exponũt
vt cui nõ placꝫ vnũ placeat
aliud. p̃dicatio ẽ expoſitio
venaliũ. ⁊ abundãti⁹ p̃dica
tur in hoc tp̃e q̃ ĩ alio. De
hac expoſitõne venaliũ dicͭ
aug. venale habeo: venale
habeo. q̃d. regnũ celoꝝ q̃ e=
mit: paupꝛtate regnũ dolo=
re gaudiuꝫ: laboꝛe quies. ⁊
ignominia glia: moꝛte vita
Precipuũ venale qđ expo
nit in nũdinis iſtis regnuꝫ
celoꝝ ẽ. Mat. iiij. tu aũt va
de ⁊ annũcia regnũ dei. pl⁹
valet opimẽtũ hui⁹ trocel=
li q̃ q̃cq̃d mũd⁹ hꝫ venale.
immo ⁊ oꝛnat⁹ opimẽti vt
eſt ſol ⁊ luna ⁊ ſtelle p̃ualet
illis q̃ mũd⁹ exhibet vena=
lia. ¶ Tercio qꝛ in q̃dra
geſima facili⁹ inuenit iſta
moneta qua regnũ celoꝝ ẽ
emit. vt ſũt vigilie oꝛ̃ones
et ieiunia aliq̃s facilius ſex
dieb⁹ ieiunat in q̃drageſi=
ma q̃ poſt paſcha. feria ſe=
xta ĩ ſeptimana ac ſi paſca=
le tp̃s eos impotẽtes red=
diderit. aliq̃s etiã qui vna
die in. xl. dicit pſalteriũ vix
poſt paſca põt dicẽ ſeptem
pſalmos. ⁊ qui ſurgebat ad
matutinas ĩ. xl. vix poſt pa
ſca põt ſurgere ad miſſam.
Quid aũt p̃cipue emendũ
ſit in nũdinis iſtis: oſtẽdit
nobis dñs apoc. iij. ſuadeo
tibi emẽ auꝝ ignitũ ⁊ ꝓba
tũ vt locuples fias. auꝝ iſtd
eſt charitas. vñ aurũ emũt
qui charitatẽ hr̃e ſtudent.
Sũt aliq̃ qui in nũdĩs iſtis
plũbũ vel argẽtũ emũt. illi
plũbũ emũt q̃ opa peniten
tie in moꝛtali faciunt. opa
enĩ talia ad ſĩilitudinẽ plũ=
bi ſũt põderoſa ⁊ nõ p̃cioſa
vl̃ plũbũ emũt q̃ fatuitatẽ
mũdi aptã ſequunt. Eccl.
xxij. ſup plũbũ quid grauabi
tur: ⁊ qđ illi nomẽ niſi fatu
us: harenã ⁊ ſalẽ ⁊ maſſam
ferri felici⁹ eſt ferre q̃ ho=
minẽ imprudẽtẽ ⁊ fatuũ et

impiũ. Argẽtũ ꝟo emũt q̃ ſapiam hui⁹ mũdi ſectanẗ. Argẽtũ vero nõ reputaba tur alic⁹ p̄cij tp̄e ſalomõis vt legiẗ.iij.reg.x. Et ſapia hui⁹ mũdi ſtulticia ẽ apud deũ vt legiẗ.i.cor.x. Aurũ vero emũt qui ſapiam ꝟl ſequũẗ q̃ ẽ dei dilectõ. Ecci.i dilectio dei honorabilis ſapiẽtia. ¶ Et nota ꝙ diabol⁹ hʒ negociationẽ ſuam ſicut ⁊ de⁹ ſuã:ſʒ ſũt ĩ multis diſſimiles. Primo ĩ hoc ꝙ dñs illud qꝺ vẽdit p̄cõſiderat.ut̃ illud ꝓuerb.xlẗ. cõſiderauit agrũ ⁊ emit eũ Ager iſte ẽ ager mũde cõſciẽtie in q̃ abſcõditũ ẽ regnũ celi.Matt.xiij. qꝛ gr̃a dei ibi ẽ q̃ eſt p̄ciũ regni celeſtis.⁊ eſt etiã ibi q̃dã ſilitudo future vite. et ꝓpter mũdiciã ⁊ lucẽ ⁊ ardorẽ diuine dilectõis. Ecci.xl.gr̃a ſicut paradiſus in bñdictõnib⁹. Inchoaẗ viro ſancto paradiſus etiã in pñti.ecõtrario in agro immũde cõſciẽtie abſcõdit⁹ ẽ inferu⁹ qꝛ ibi ẽ pctm̃ qꝺ ẽ q̃ſi p̄ciũ inferni.Eſt etiã ibi q̃dã ſilitudo ĩferni ꝓpẽ tenebras ignorantie ⁊ vermẽ remordẽtis cõſciẽtie. ⁊ ignẽ praue cõcupiſcẽtie. Id ꝟo qꝺ diabol⁹ vẽdit nõ p̄cõſiderat͛. vnde lu.xiiij. iuga boũ emi quĩq ⁊ eo. ⁊ ibidẽ.villã emi ⁊ neceſſe habeo exire ⁊ videre illã. Prudẽter egiſſet ſi pri⁹ iuga boũ probaſſet ⁊ villã vidiſſet q̄ emeret.Quinq iuga boum emit qui cũ mltis expẽſis ſeruituti quĩq ſenſuum ſe ſubijcit. ¶ Secũdo diſſimiles ſunt in hoc ꝙ q̃ emit a diabolo.cũ emit letatur ⁊ poſt ſequiẗ triſticia. vt ptʒ in pctõ fornicatõis.de q̃ dicit hiero.ꝙ appetit⁹ ei⁹ anxietas ẽ ſatietas penitẽtia Et q̃dã dũ tẽtareẗ de pctõ carnis abſcidit ſibi lĩguã. vt vehemẽtia doloris expelleret vehemẽtiã tẽtatiõis. et ait. abſit vt tãti emã vñ peniteã. E cõtrario ãt qui emit a dño tr.ſtaẗ. ⁊ poſt ſequiẗ leticia.vñ ꝓu.xx. malũ ẽ.malũ ẽ dicẽ omps em=

ptoi. ⁊ cũ receſſerit gl'iabitur. Duplex malũ ē in emēdo regnũ celoꝝ.q2 oportet multa pati ⁊ multa facere. Tercio ſũt diſſimiles ĩ hoc ꝙ cũ diabolo nũꝗ̃ facimꝰ pur lucrũ. ſemꝑ plus ꝑdit ibi hõ ꝙ̃ lucret. Prouerb. xij. nõ inuenit fraudulentꝰ lucrũ. Perdit ibi hõ ṗmo deũ. secũdo regnũ eternũ. tercio fraternitatē eccl'ie. Eccl'i.xiij.ꝗ̃ cõmunicatio ſãcti ad canē. Quarto bona eccl'ie. dauid pſ.cxviij. particeps ego ſum oĩm timentiũ te. Quĩto bona ꝓpria ſi aliqua fecit. Sexto ꝑdit ſeipm. trãſit enĩ in ſeruitutē diaboli ⁊ melius eſſet ei nõ eſſe ꝙ̃ eſſe niſi peniteat. Aug. auges lucra dãnoſa: inuenis pecuniã: ꝑdis iuſticiã. Cũ deo vero nunꝗ̃ eſt pura ꝑditio imo ſemꝑ ē ibi maius lucrũ ꝙ̃ ꝑditio. quãto magis aliquis ꝑdit ĩ ſeruitio dei tãto magis lucratur. Mat.x. qui perdiderit aiam ſuã ꝓpter me inueniet eã. Vñ ad ꝑdēdũ ꝓpter deum monemur eccl'i.xxix. vbi dicit. perde pecuniã ꝓpter fratrē ⁊ amicũ et non abſcondas eã ſub lapide in ꝑditionē. Quãtũcunq3 cõſtet regnũ celeſte modicũ videbit̃ ṗciũ fuiſſe cum regnũ celoꝝ habebit. Cã.vi. Si dederit hõ oẽm ſubſtantiã domꝰ ſue pro dilectõne quaſi nihil reſpiciet eã. ¶ Quarto ſunt diſſiſes ĩ hoc ꝙ deo de ſuo ſoluimꝰ cũ nihil boni habeamꝰ qđ ſuum nõ ſit.i.cor.iiij. quid habes qđ nõ accepiſti. ꝑo paralip.in fine tua ſunt dñe oĩa: et ꝗ̃ de manu tua accepimꝰ dedimus tibi. Diabolo vero ſi ỹmas ab eo nõ ſolũ ſolues: de tuo ſ3 de teipſo. Ipe enĩ aĩas querit. iuxta illud geneſis.xiiij. da mihi aĩas: cetera tolle tibi. hoc dicit rex ſodomoꝝ qui tenet figurã diaboli. ¶ Quĩto in hoc ſunt diſſimiles ꝙ diabolus melius oſtendit et deterius vendit. Oſtendit enim vinum gaudij preſentis: poſt quod ſequit̃ venenum

infernalis tormēti. Vñ de viuo isto legit̄ puer.xxiij. ꝙ ingredit̄ blāde ſed in nouiſſimo mordebit vt coluber. Econtrario facit dñs. vñ io.ij. dicit̄ ei. tu aūt vinū bonū ſeruaſti vſqꝫ adhuc. Pſ.lix. oſtēdiſti pplo tuo dura. pl⁹ valet arra quā dominꝰ dat ꝙ̄ qcqd diabolus pōt hr̄e. q: ſpūs ſanctꝰ arra hereditatis nr̄e eſt vt legit̄ ad eph. fm veriorē litterā. ij. ad cor. vi. ecce nūc tps acceptabile ꝛc̄. Eccs. ix. melior eſt ſapiā ꝙ̄ arma bellica. hoc dicit̄. q: p ſapientiā vincit̄ bellū pīculoſiſſimū: qđ ē bellū ꝯ diabolū qđ neceſſario ē tāto pīculoſiꝰ ꝙ̄ bellū hoīs: q̄nto aſtutia et malicia diaboli: homīs aſtutiā ꝛ maliciā exuperat. Nō his armis diabolꝰ vincat̄ oſtēdit dñs in euāgelio ſolis ꝟbis ſcripture ꝯ tētationē vtēs q̄ inermis ad cōflictū vadit: merito vulnerat̄ vel vincit̄. Sic cū militia ſit tota vita p̄ſens. Job vij. qui ſapiām refugit q̄ ſola vincit̄ diabolꝰ: quaſi inermis merito a diabolo vincitur. Diabolꝰ ꝯ nos nō viribꝰ ſꝫ calliditate pugnat. Deꝰ eni nō pmittit ꝙ ipſe nobis vim inferat. iō ſapiā valde nobis neceſſaria eſt ad pugnandū ꝯ illū. q: illa deuincit̄. Vñ iob.xxvi. prudētia eiꝰ pcuſſit ſupbum.

¶ Itē ſermo de eadem epl̄a.xxxvij.

Ecce nūc tps acceptabile ꝛc̄. Si quis pegrinꝰ eſſet trāſiturꝰ mare: valde gauderet ſi dñs p certū nūciū ſignificaret ei ꝙ tp's idoneū eſſet ad trāſeundū. Peregrini ſumꝰ p mare huiꝰ mūdi ad celeſtē hierlm̄ vētur͛i crucē penitētie leuauimꝰ vl̄ leuaturi ſumꝰ. Ipe rex celorū crucē leuauit priꝰ. Iſai.ix. et factꝰ eſt pricipatus ſup humerū eiꝰ. Et in io.xix. et baiulās ſibi crucē ꝛc̄. nec ē de familia eiꝰ q̄ crucē penitētie nō leuat. ex q̄ aduitꝰ ē apl's ad gal.v. q̄ chriſti ſūt carnē ſuā crucifixerūt cū

vitiis ⁊ cõcupiſcenciis. Et dñs mat. xvi. ⁊ lu.ix. q̄ vult venire poſt me abneget ſe metipſum ⁊ tollat crucē ſu am ⁊ ſequat̄ me. Supbi hu militatē pñitētie fugiētes de familia regis infernaliſ ſūt. Job.xli.ipe ē rex ſuper oēs filios ſupbie. Gre. Eui dētiſſimū ſignū reprobozū eſt ſupbia: hūilitas electoꝝ Cū ergo ſignū quiſq; habe at: cognoſcit̄ ſub q̄ rege mi litet. Nobis ḡ tanq̄ pegri nis inſinuat ecclia in xbo bti pauli ꝓpoſito q̄ tēpus cōueniēs ſit vt ad celeſtem hieruſalē tendam⁹. Cauſa āt quare tps iſtud idoneū ſit pōt eſſe: q: vētus vani tatis tpe iſto nō flat. iſte vē tus flat aliq̄ tpe p̄cipue ſu per aq̄s diuitiaꝝ ducēs re cte in infernū. Ceſſat etiā nūc vēt⁹ detractionū ⁊ ir riſionū qui aliq̄ tpe multoſ a penitētia retrahit. Econ trario vēt⁹ ſpūs ſancti q̄ ē charitas ſufflat mō. hoc vē to trāſiuit fili⁹ dei mare hu ius mūdi ⁊ repatriauit. iſte vētus tūc flat cū charitas quā chriſt⁹ habuit ad pctō res oſtēdit ⁊ multū potēs eſt. vēt⁹ iſte ad ducēdū ho mīes ī paradiſum. dauid ī ps.cxlij. ſpūs tu⁹ bon⁹ de ducet me ⁊c. Uentus ſpūs ſcti ē excitatio facta p p̄di cationē. Itē p officiū eccle ſie q̄d tpe iſto ē valde deuo tū. B Sequit̄. Ecce nunc dies ſalutis. Tpe iſto p̄ci pue debem⁹ conari ad hoc q̄ ad portū ſalutis ꝑuenia mus. p̄rio q: multa monēt nos mō ad hoc primo hoc q̄ de⁹ tali tpe creauit celū et terrā. Credit̄ enī de⁹ cre aſſe mūdū in marcio. ⁊ val de ē ingrat⁹ qui tpe iſto ꝓ dei amore aliquid nō facit cū de⁹ tali tpe tot et tanta fecerit. Secūdo monemur ad hoc p creaturas q̄ ceſſa uerūt opari in hieme. nunc ceſſante impedimēto inci piūt opari vt patet tā ī ter re naſcētib⁹ q̄ in aīalib⁹. Creſcūt dies ⁊ lumen ⁊ ca lor eoꝝ. vt creſcat exemplo eoꝝ. lumē etiā ſapiētie ī te

creſcere debet ⁊ ad dei di-
lectionẽ debes accẽdi. mo-
nemur etiã ad idẽ ꝑ exem-
plũ chriſti q̃ tot ⁊ tãta tpe
iſto fecit ꝓ ſalute nr̃a. Ber
nar. qui me tm̃ ⁊ docẽdo ſo
lã fecit in reficiẽdo facto ⁊
dixit multa ⁊ geſſit mira ⁊
ꝑtulit dura. nec tm̃ dura ſꝫ
etiã indigna. Indecẽs ẽ ꝙ
tpe iſto q̊ dñs tuus labora-
uit ꝓ ſalute tua: tu negli-
gẽs inueniaris opari ꝓ ſa
lute ꝓpria. Et ſi dñs mlt̃ũ
iuuerit nos ad ſalutẽ nr̃aꝫ:
tñ voluit ꝙ nobis remane
ret aliq̃d ad agendũ. Iuſti
cia enim dei requirit vt hõ
adult⁹ ſalutẽ nõ conſequať
niſi ip̃e ad hec opeť. Aug.
qui fecit te ſine te nõ iuſtifi
cat te ſine te. Noluit domi
nus eq̃lis eſſe cõditiõis ſa-
pientes ⁊ ſtultos ſtrẽnuos
et negligentes. ſꝫ vult dñs
ꝙ hõ aliq̃d faciat ſibi diffi-
cile in p̃ncipio. Vñ cũ ioſa-
phat rex q̃dã videret ĩ viſi
one gl̃iam iuſtorũ: rogauit
ꝯditorẽ ne gl̃ia illa p̃uaret
eũ. cui ꝯditor. impoſſibile ẽ
te hic nũc eſſe: ſꝫ ꝑ multos
ſudores huc venies. ſi tñ ti
bi inferre vim poteris. In
hoc xp̃tus ẽ vt hõ abſtineat
ab eis q̃ ſibi placẽt. vñ xp̃ſ⁹
Eſt xp̃tus placitis abſtinuiſ
ſe bonis. Sap̃. hec ſolũ xp̃tu
ti adiſcies q: ꝓprie volun-
tati detraxeris. ℭ Ter-
cio debem⁹ conari ad bene
opandũ. q: piũ eſt credẽ ꝙ
ille q̃ magnã miſcďiam fecẽ
tpe iſto parat⁹ ſit nos miſe
ricorditer reſpicẽ. Prete
rea mõ iuuãt nos bona exẽ
pla ⁊ ꝯſuetudo. ſicut mala
exẽpla alio tpe nos impedi
unt. Qui ad cõfeſſionẽ tpe
iſto nõ veniũt vł nõ ieiunãt
vix faciẽt hec alio tpe. ⁊ ſic
dies iſti pñt dici dies ſalu-
tis: q: facili⁹ opať hõ ĩ illis
ſalutẽ ſuã q̃ ĩ aliis. Sic di-
es alij ſũt dies ꝑditiõis. vñ
qui deſiderãt aliud tps et
iſtud odio habẽt: videntur
odire ſalutẽ ſuã ⁊ diligẽ ꝑ-
ditionẽ. niſi fuiſſẽt dies iſti
fere tot⁹ mũd⁹ iret ad ꝑdi
tionẽ. vnde multis expedi
ret vt ante paſca moreret̃

anteq̄ recidiuarēt. Sene. maius ē periculū male viuendi q̄ cito moriēdi. De facili saluarēt hoīes aīas ſi tps iſtud ↄtinue duraret Ad hoc aūt q̄ aliqs ſaluet aīam ſuā. p̄cipuū eſt deſiderium vel amor ꝓprie ſalutis. hec ē cauſa quare nō ſaluātur hoīes: qꝛ nō amāt ſalutē ſuam: nec ꝓ ea laborare volunt. De⁹ enī vellet oēs hoīes ſaluos fieri. ſm apoſtolū.i.thi.i. venit chriſtus pctōres ſaluos facere. ¶ Et nota ꝑuerſitatē hoīm. hoc enī minime amant qđ maxime amare deberēt ſcȝ ſalutē. Ad malū enī ſuū nati ſūt: ſi ad ſalutē ꝑuenturi nō ſunt. Illud min⁹ querere volūt: qđ ſolū dñs q̄rere voluit. vel docuit dicens in matt.vi. pⁱmū querite regnū dei ⁊ iuſticiā ei⁹ ⁊ poſt hec oīa adiicient vobis. et nō docuit alia eſſe querēda: ſed dixit adiiciēda. Si ī maiori credis deo ꝑmittēti: credas etiā ī minori qđ neceſſaria tibi adiiciet ꝓut tibi viderit expedire. ſ; nō credunt mulieres q̄ pre timore paupertatis ſe ↄſtituūt male ſenſientes de deo. dū credūt q̄ diabolus vel maiorē poteſtatē vel meliorē volūtatē habeat ꝓuidēdi q̄ creator rex. Itē illud ſolū inter negocia faciēda ſua nō putāt qđ ſolū ꝓprie eſt negociū ⁊ ſolū ex neceſſitate faciēdū. Quecūq; facit hō ſi ſalutē ſuā nō procurat nihil factū eſt. Si nihil faciat niſi q̄ ſalutem ſuam ꝓcurat ſatis facit. Excuſat ſe aliquis cū ſibi dicit: quare nō fuiſti ad ſmonē? negociū habebā. quaſi negociū eius nō ſit ſimilit̄ laborare pro ſalute nō attendentes q̄ excuſantib⁹ luce xiiij. dicitur. Dico vobis q̄ nemo virorum illorū qui vocati ſunt guſtabit cenā meā. Itē reputāt ſtulticiā maximā ſapientiā ſcȝ ire ī paradiſum. Eccs.vi. quid habet amplius ſtulto ſapiens et quid pauper: niſi vt pergat illuc vbi eſt vita.

hoc ſolo diſcernit ſapiēs a ſtultis. Sapiēs es ſi in paradiſum vadis. ſtult⁹ ſi vadis in infernū. īmo īſanus quaſi q̄ vadit volūtarie ad locū ſuſpēdij. ¶ Itē ad illud multū tps habēt liber ad qd oē tps ei dat a deo. ſcȝ ad faciēda illa q̄ ad ſalutē ptinēt. Job. xxiiij. dedit ei de⁹ locū penitētie ⁊ ipſe abutit eo in ſupbiā. alia facit ſed illd facē nō vult; ad qd ꝓprie fact⁹ eſt. illi q̄ omne tps dat ſibi nō vult etiā pctōr dare illud tps quod amiſſur⁹ eſt. vt ſcȝ poſt prādiū audiat vbū ei⁹ in diebus feſtis qñ nihil alid habet facē niſi dānū ſuū. Similis ē illi qui patri nollet dare qd potēs eſſet daturus. Illi rei q̄ ſolum tps de iure nō hȝ ſcȝ pctō. dat peccatoꝛ tps ⁊ opoꝛtunitatē. Sed illi rei cui totū tps datū eſt nullā opoꝛtunitatem eligit. In hoc apparet q pctm̄ pei⁹ eſt q̄ moꝛs quia cū alia tps habeant etiam moꝛs. vt habet eccs. iij. omnia tps habēt. Et ſubditur tps naſcēdi ⁊ tps moꝛiēdi pctm̄ tn̄ tps nō hȝ. vñ non dicit ibi tps peccandi. nec pctm̄ negociū vocat. cum poſt dicit. viij. eiuſdē omni negocio tps eſt ⁊ opoꝛtunitas. Ad peccādū nullū tps nulla opoꝛtunitas ē. vnde eccl. xl. nemini p̄cepit deus impie agē. et nemini dedit ſpaciū peccādi. ¶ Hec vero q̄ ſequunt debēt mouere hoīem ad amoꝛē ꝓprie ſalutis ⁊ ad laboꝛādū ꝓ ea Alij a te ſalutē tuā deſiderāt. de⁹ ꝓ ea miſit filiū ſuū in mūdū. deinde ſpm̄ ſctm̄. ipi etiā angeli ꝓ ſalute noſtra in terris miniſtrant. Ad heb. i. oēs ſunt adminiſtratoꝛij ſpūs in miſterium miſſi ꝓpter eos q̄ hereditatē capiūt ſalutis. ꝓxim⁹ etiā tu⁹ cū tibi obulat: exoptat ſalutē ex cōſuetudine a ſcū ſancto introducta: vt tibi oſtēdat vt eam debeas exoptare. tu ſol⁹ et diabol⁹ ſaltem tuā odio habebis. Irōnabilia aīalia amant·

ſalutē ppriā. Quis de hac cauſa fugit lupū ⁊ ſi nunq̄ alia vice viderit eū. et aīos hoīem accipiētē lapidem. Ber. putes hoc rationē nō poſſe in hoīe: qḋ natura poteſt in volucre. Itē p morte tua multū laboraſ. Sap. i. de⁹ nō fecit mortē. Multo magis laboraſ deberes p ſalute. Itē ſi p ſalute corporis laboras: multo magiſ p ſalute aīe. Si bñ erit aīe bñ erit corpi. Nihil meli⁹ corpi q̄ ſalutem aīe puidere. Itē q̄ factur⁹ eras p ſalute hic facies: in futuro tibi inutilit̄ plāges: cū pctā tua manifeſtabunt̄ affligeris. De pmo. xxiiij. mat. plāgēt deſup ſe oēs trib⁹ terre. Et. xxv. ſeruū inutilē p ijcite in tenebras exteriores: ibi erit fletus ⁊ ſtridor dentiū. Lu. xix. videns ciuitatē fleuit ſup eā dicēs: q2 ſi cognouiſſes ⁊ tu ⁊c. Matres flebūt dānationē filiorū quā noluīt mō flere. Lu. xxiij. filie hierl̄m nolite flere ſup me ſʒ ſup voſipas flete ⁊ ſup filios vr̄os: qm̄ ecce veniūt dies in qb⁹ dicēt: beate ſteriles ⁊ vētres q̄ ñ genuerūt: ⁊ vbera q̄ nō lactauerūt. De ſecūdo naum iij. reuelabo pudēda ī facie tua q̄ mō abſcōdunt̄: ſic toti mūdo reuelabunt̄. īfelix in cui⁹ ſinu inuenient̄ funis: quo ſuſpēdat̄. Iſte funis ē pctīn. Ieiuniū tale erit ibi q2 nec guttā aq̄ poterūt habere q2 mortē q̄ ita amara eſt eſuriēt. Apoc. ix. Deut. xxxij. fel draconū vinū eorū calcul⁹ ardēs erit velut panis. Prouē. xx. ſuauis ē homini panis mēdacij: ſed os eius implebit̄ calculo. ¶ De lecto legit̄ in yſai. xiiij. ſubter te ſternet̄ tinea ⁊ operimētū tuū vermes ⁊ hec oīa inutiliter fiēt. Sic fatuus eadē facit que ſapiēs ſʒ nō tpe oportuno. Eccl. xx. impudēs nō ſeruabit tps Itē timet hō fatu⁹ pdere denariū vel ſotulares: ſeipſum nō. Si ſalutē tuā deſideras: vaca q̄ñq3 ab exterioribus occupatōib⁹. Ioh. xi.

Bern.dicũt diſcipli.ſi dor=
mit ſalu⁹ erit. Et libẽti⁹ co
gita q̄ ad iuſticiã ꝺi ptinẽt
vt timor tibi icutiat. Ecce
ꝑmo.q̄ ſine timore ẽ inſtifi=
cari nõ poterit. Si timorẽ
dñi habes magnũ theſaur
habes ad ſalutẽ tuã. Iſaie
xxxiij. timor dñi ipẽ eſt the
ſaur⁹ ei⁹ ſcꝫ ſalutis. Itẽ ſa
piẽtiã libẽter audias. Iſa.
xxxiij. diuitie ſalutis ſapiã
et ſciẽ. Itẽ in ꝯfeſſiõe auri
lium queras.xxiiij. erit ſa=
lusvbi multa ꝯſilia. Sic de
facili poteris ſaluar aĩaꝫ tuã

¶ Dñica.ij.in q̄drageſi
ma.ſer.de epla.xxxviij. A

Hec ẽ volũtas dei ſã
ctificatio vr̃a vt ab
ſtineatis a fornica=
tiõe.i.ad theſ.iiij. In ꝟbo
iſto oſtẽdit apl̃us tria. prĩo
ꝙ volũtas dei ſit nos mun
dari ſiue ſctificari vbi dicit
hec ẽ volũtas dei ⁊c̃. Scd̃o
ſpecificat tria vitia a q̄bus
vult de⁹ nos mũdari.pmũ ẽ
petm̃ carnis.ꝺ q̄ ibi. vt ab
ſtineatis vos a fornicatõe.
ſcd̃m ẽ petm̃ ſupbie. ne q̄s
ſupgrediat. terciũ ẽ petm̃
cupiditatis vl'auaricie. de
quo ibi. neq̧ circũueniat.
Tercõ ꝟo oſtẽdit apl̃s cãꝫ
q̄re neceſſe habeam⁹ mun
dari.ibi.qm̃ vindex eſt dñs
de⁹ de his oĩb⁹. Circa pri=
mũ ꝟo prĩo debem⁹ attẽde
re magnã dei benignitatẽ
et magnã hoĩm puerſitatẽ
et corruptionẽ.benignita=
tẽ in hoc q: cũ mortẽ etnã
meruerim⁹ q̄tiẽſcũq̧ mor
taliter peccauim⁹. ⁊ iuſtiſ=
ſime dicẽ poſſet de⁹. hec ẽ
volũtas mea: mors vel dã=
natio vr̃a. ipẽ tñ nõ dic hoc
ſꝫ poti⁹: hec ẽ volũtas mea
ſctificatio vr̃a. hec ẽ cõmu
tatio dextre excelſi: cũ pro
morte eterna cui⁹ petõr de
bitor ẽ: ſctificatio vr̃a req̄=
rat. Si grãdẽ rem dixiſſet
tibi ꝓpha: certe facẽ debu
eras. Dicũt ſerui naaman
ad dñm ſuũ.iiij.reg.v.quã=
to magis q: dixit tibi.laua
re ⁊ mũdaberis. Sic q̄ntũ
cũq̧ in vita iſta difficile iuſ
ſiſſet fieri de⁹: libẽter debe
ret hec facẽ petõr pro eua=

tione mortis eterne. ꝙ liberet ꝗ
oz mūdare se cū hoc sit eti
am facile cū dī adiutorio ⁊
petōri honestū ⁊ vtile. cū ip
se petōr etiā si nūꝗ deꝰ di-
xisset hec deberet appetere
merito dānabūtur q̄ hanc
miam dei recusāt ⁊ ꝯtēnūt
Ezec. xviij. q̄re moriemini
domꝰ isrl: q2 nolo mortem
morientis s3 vt ꝯuertať ⁊ vi
uat dic̄ dñs. Et in eodē. nū
qd voluntatis mee ē mors
impij dicit dñs deꝰ ⁊ nō vt
ꝯuertať a viis suis ⁊ viuat.
B Perūſſiatē xo hoīm
poſſumꝰ auertē in hoc. dia
belꝰ dicat ex vna pte. hec ē
volūtas mea infectio vr̄a.
et deꝰ ex alia. hec ē volūtas
mea sctīficatio vr̄a. potius
acq̄escūt diabolo desiderā
ti mortē eoꝝ ⁊ mortē culpe
⁊ mortē pene: ꝙ deo desi-
deranti sctīficatōnē eoꝝ. vn̄
mo[illegible]ē suā zelare videnť. ꝯ
illos sap. i. nolite zelare mor
tē in errorē vite vr̄e. neꝙ
acq̄ratis pditionem in opi
bus manuū vrārū. q2 dn̄s
nō fecit mortē: nec letatur
in pditione viuoꝝ. Corru-
ptionē xo in hoc ꝙ potius
volūt in luto immūdicie re
manere ꝙ inde exire. Quis
non miraret̃ si videret vnū
angelū esse in luto et potiꝰ
vellet esse in eo ꝙ in celo ⁊
nullis p̄cibꝰ acq̄escere vel-
let vt de luto se remoueret
Sic nō parū mirādū est ꝙ
aīa humana que ē angelis
similis similitudīe nature
elegit manere in peccato.
cuiꝰ immūdicia detestabili
or immūdicia cuiuscūꝙ lu
ti. ⁊ nullis p̄cibꝰ acq̄escere
vult vt inde exeat ipm cor
pus qđ ei datū est vt ei ser
uiat. imūdiciā etiā in pedi
bus suis nō sustinet. ⁊ aīa i
selꝑa imūdiciā nō haberet
quō pōt hoc esse sine mag
eiꝰ corruptiōe. C Prete
rea cū aīa sole ⁊ luna ⁊ stel
lis purior et pulchrior de-
beret esse: qua rōne cōgru
it ei in luto peccati. Quis
non admiretur stellam esse
in ceno que debet esse in ce
lo. Item notandum circa
idem verbum qđ quattuor

ſunt que pñt valere ad hoc
ꝙ aliqs ꝑueniat ad ꝑfectā
mūdiciā ſpūalē. Primum
eſt frequēs ablutio ſui cuꝫ
aqua lachrymaꝝ. cui aq̄ ad
miſcēdꝰ eſt cinis memoria
ꝓprie mortis ſcꝫ vł tꝑalis
vel eterne. vel etiā memo-
ria dñice mortis. Per hūc
modū fit lixiuia q̄ efficaci-
or ē ad abluēdū. In hac li-
xiuia bonū eſſꝫ lauare qua-
ſi ꝑ ſingulas noctes linthe
amina illiꝰ lecti in q̄ tātus
hoſpes debet iacere deus.
Scḋm hāc ablutionē non
erubeſcebat facē dd ps̄. vi.
licꝫ rex eſſet. Lauabo inqt
ꝑ ſinglās noctes lectū ⁊c̄.
Secūdū vite aſperitas tā
in victu ꝙ in veſtitu. ſicut
defricatio et abſterſio cum
panno aſpero valere ſolet
ad mūdationē corꝑaliū re
rū. Sic vite aſperitas valꝫ
ad mūdiciā ſpūalē. De hac
aſperitate exēplū habemꝰ
mat. iij. de iohe baptiſta vbi
ſic legit. Ipſe aūt iohs ha-
bebat veſtimētum de pilis
camelorꝫ ⁊ zonā pelliceam
circa lūbos eiꝰ. eſca aūt eiꝰ
erat locuſte ⁊ mel ſiluestre.
Terciū ē lima correctiōis.
Vn̄ qui ꝑfectā mūdiciā de-
ſiderāt nō debēt fugē cor-
rectionē ſꝫ amplecti. Gre.
ille ſolꝰ amicꝰ meꝰ erit q̄ an
te aduētū diſtricti iudicis
maculas mētis mee tergit
Prouˀ. xxix. virga atqꝫ cor
rectō tribuit ſapiām. Eccī
xx. ꝙ bonū ē correptū ma-
nifeſtare penitētiā. Sꝫ ſūt
quidā miſeri q̄ ex lima cor
rectiōis ex qua debuerant
cōtrahere mūdiciā et deco
rē potius cōtrahūt rubigi
nē: dum de correctiōe indi
gnant: et deteriores fiunt.
de tali pōt dici illud ps̄. lx-
xxviij. dſtruxiſti eū ab emū
datiōe vel emēdatiōe. i. vñ
debuit emūdari vel emēda
ri. Quartū ē flāma tribula
tiōis q̄ dñs mūdat illos ſicut
auꝝ vel argētum reuͣtat.
vnde gaudere deberet hō
cū flāma tribulatōnis ſe a
deo poſitū videt. Iac. i. om
ne gaudiū exiſtimate frēs
mei cū in tētatiōe incideri

tis. Ille q̄ in flāma tribulationis ꝑ inpatiētiā exurit. nō aurū vel argētū ostendit ſe eſſe ſ ꝓ poti⁹ paleā. Unde multū pōt timere illō mat thei.iij. paleas ante cōburet igni inextinguibili. ¶ Itē circa idē verbū notandū ꝙ in veteri lege fiebat triplex ſanctificatio ſcꝫ aq̄ expiatiōis.de q̄ hr̄ uūe.xix. Ex ſāguīe. Juxta illud ad heb.ix.oīa in ſanguine ſm legē mūdant. Ex vnctione exo.xxx. tabernaculū et vaſa ei⁹ ꝛ aaron cū filiis ſuis. et intelligit in hac triplici ſignificatiōe triplex baptiſmus ſcꝫ baptiſm⁹ fluminis qui ꝓprie baptiſm⁹ dicit. ꝛ baptiſm⁹ ſanguis: q̄ beat⁹ maurici⁹ baptiſat⁹ fuit cū ſociis ſuis. ꝛ baptiſm⁹ flaminis ſcꝫ ſpūs ſcti: q̄ ſaluātur illi q̄ nō pñt hr̄e baptiſmū fluminis: ſed credūt ꝛ cōterunt de pctīs ſuis et libēter reciperēt baptiſmuꝫ ſi poſſent hr̄e. vel in ablutione ꝑ aquā facta ītelligi pt ſctificatio. q̄ fit ꝑ ſolā grāz dei. ſicut accidit ī paruulis qui baptiſant. In ablutiōe vero facta cū ſanguīe: ītelligit ablutio facta ꝑ penitētiā: q̄ eſt q̄dā carnis mortificatio ꝛ crucifixio. iuxta illud ad gal.v. qui chriſti ſt carnē ſuā crucifixerūt cuꝫ vitiis ꝛ cōcupiſcētiis. Itē mat.xvi. Si quis vult venire poſt me ꝛc. Et ſup illud mat.x. qui nō accipit crucē ſuā ꝛ ſequit me: nō ē me dignus. Dicit glo. Crux duobus modis tollit vl' portat. cū ꝑ abſtinentiā corp⁹ affligit: vel ꝑ cōpaſſionē ꝓximi affligit anim⁹. Per ſctificationē vero vnctiōe factā ſignificat ſctificatio q̄ fit ꝑ augmētū grē ꝛ ſpāliter ſāctificatio q̄ fit in miniſtris eccl'ie. Quattuor ꝟo intrabāt augmētū illō. q̄ ſignāt illa q̄ in miniſtris eccleſiis debēt eſſe. Primū eſt mirrha p̄ma ꝛ electa. Sic dicit mirrha illa q̄ ſpōte manat. ꝛ ē pcioſior illa q̄ elicit corticis vulnere. ꝛ ſignat maceratōnē carnis quā aliq̄s

facit q̄ſi gratis nō ꝓ pctis que fecerit. ſʒ vt ſtigmata dñi ieſu in corpe ſuo:in corpore ſuo portet. ad gal.vi. Uel vt ſic carnē ſuā q̄damodo balſamet.⁊ a vermib⁹ vł corruptiōe ſpūali ɔſeruet. ¶ Secūda ſpēs ē cinamomū.cynamomū vo eſt cineri vł nigri coloris:hūilitatē ſignat. cynamomū cum frāgit viſibile ſpiramentū emittit in modū nebule vł pulueris.et hūilitas ī miniſtris eccłie gratiſſimū odorē dat pplo. Tercia ſpēs ē calam⁹. In calamo ſcribitur ⁊ canit. duplex officiuʒ miniſtroꝝ eccłie intelligit. vnū eſt ſcribere legē dei in cordib⁹ hoīm eis p̄dicādo. iux̄ illō ps̄.xliiij.ligua mea calam⁹. Aliud eſt cōſolari eos in p̄nti miſeria.dei promiſſiones eis explicando. Quarta ſpēs ē caſſia que ī aquis creſcit. ⁊ bonū odorē facit p quā fides intelligit q̄ ī aquis ſacre ſcripture creſcit. in q̄ innuit q̄ miniſtri eccłie mēte debeant habitare in aqua ſacre ſcripture qđ multuʒ valet eis ad mundiciā ⁊ ad fidei augmētū: et ad hoc vt parati ſint ad ſatiſfactionē. omni poſcēti reddere rōnē de ea que in eis ē fide ⁊ ſpe.iux̄ illud.i.pet.iij. Unicuiq; vero hoꝝ admiſceri debet oleuʒ de oliuetis: vt oīa iſta mīe ſeruiāt. Tūc maceratō carnis miſcđie ſuit: qū qđ ꝓprio ori ſubtrahit: in ore dī ponit in paupe. iuxta illud mat.vi.tu aūt cum ieiunas vnge caput tuum oleo. caput ſuū chriſtū deo ſcʒ vngit qui elemoſinā pauperi tribuit.hūilitas tūc miſericordie ſeruit qū qđ ſupbie veſtiū detrahit: ī veſtiē dis nudis ponit. Doctrina et ſtudiū ſacre ſcripture miſericordie ſeruit qū miniſtri eccłie ex ʒelo quem habet circa ſalutē animaꝝ [illegible]b⁹ intēdūt.tū ſm glo.hec q̄ttuor ſpēs ſignāt q̄ttuor virtutes cardinales quibus oleo diuīe miſcđie eccleſia deo ſanctificāda ē. Sequit

¶ Ut abstineatis vos a for nicatōne. q̄d de carnali for nicatiōe vel spūali pōt itel ligi. Spūalis fornicatio est oē mortale pctm̄. Aug⁹. oīs aīa aut ē christi sponsa aut diaboli adultera. ve a nime illi q̄ spōsum legitti mū speciosum forma p̄ filiis hoīm nobilissimū ⁊ ditis simū relinquit ꝓ adultero leproso vilissimo turpissi mo ⁊ paupimo scȝ diabolo. Si vis loq̄ de fornicatione carnali: require de ea ī tra ctatu de luxuria. Q̄d dicit vt abstineatis vos a forni catione: ptinet ad hoc vt pctm̄ cōsuetū dimittatur. Q̄d 2o sequit. vt sciat vn⁹ quisq̄ vas suū possidere in sctificatōne ⁊ honore: pti net ad discretū regimē cor poris in postex. Uas enim ppij corpis possidēdū est in sctificatiōe .i. maceratio ne. ita q̄ caro non deficiat. Sic honoratio sumit exodi xx. vbi sic legit. honora pa trē tuū ⁊c. Et notādū q̄ ad mūdiciā hui⁹ vasis multuȝ valet oris custodia. vas eī q̄d nō habuerit opculū nec supligaturā immūdū erit: vt legit nūe. xix. Opculum habet vas istud si habeat modestiā in loquēdo. liga turā si habeat tēperātiā ci bi ⁊ potū sumēdo. Itē no tādū q̄ qr ligua ē mēbruȝ inquietū ⁊ vniūsitas iniqta tis. Ja. iij. Jō dñs eā inclu sit ⁊ primo posuit dentes q̄si muꝝ quēdā. deinde fossatū int' dētes ⁊ labia. tercio la bia q̄si antemurale. Sȝ de multis pōt dici lux̄ illō tre no. ij. luxit mur⁹ ⁊ antemu rale parit dissipatū est. pū. xxv. sicē vrbs patēs et absq̄ muroꝝ ambitu: ita vir qui nō pōt in loquēdo cohibere spm̄ suū. ¶ Seqt. Nō in passiōe desiderij. sicut ⁊ gē tes q̄ ignorāt deū. Passio d̄siderij vocat ardor nimi⁹ hoīem vincēs ⁊ q̄si violēt⁹. qualis ē in eis de quib⁹ loq̄ tur. ij. pe. ij. hi inquit velut pecora irrationabilia na turaliter in captionē ⁊ per niciem supple tendūt. Q̄d

ſequit᷑ ⁊ ne quis ſupgredia tur. ad ſupblã ꝑtinet vt ꝓ= us dixim⁹. Supbi enĩ ſunt vt ſimie qui ſꝑ volũt ſalta= re ſup humeros hoĩm. Ja= co.ij. nõne diuites ꝑ poten tiã opprimunt vos ⁊c̃. imo de aliis volũt facẽ ſcabellũ pedũ ſuoꝝ. ⁊ cõculcare eos vt ſic ſeipſos exaltẽt. nõ me= rito in futuro ipi concu lca buni᷑. Jux̃ illud iſai. xxviij. pedib⁹ cõculcabit᷑ cornua ſupbie. Q̃d ſcḋo ſeq̃t᷑. Neq; circũueĩat ꝑtiñet ad dolos ⁊ fraudes cupidoꝝ ⁊ auaro rũ. Hiere. v. ſic̃ decipula ple na auib⁹ ſic dom⁹ eoꝝ ple= ne ſunt dolo. Jdeo magni= ficati ſunt ⁊ ditati. Seq̃tur qm̃ vindex ẽ dñs. Ad ro. xij mihi vindictã ⁊ ego retri= buã. Eccl. v. dñs enĩ vindi= cãs vindicabit. Deut᷑. xxxij mea ẽ vltio ⁊ ego retribuã illis in tp̃e. Sʒ ſũt q̃dã qui vindictã illã nõ timent. q: differt᷑ ſm illḋ eccs. viij. q̃ḋ nõ ꝓfert᷑ cito ꝯ malos ſnĩa abſq; timore vllo filij hoĩʒ ꝑpetrãt mala. Cõtra q̃s di cit aug. lento gradu diuĩa ꝓcedit ſeueritas: ſʒ tardi= tatẽ cõpẽſat grauitas.

¶ Dñica.iij. q̃dragesime Sermo de epla. xxxix. Eſtote imitatores dei ſicut filij chariſ ſimi. ad ephe. v. Ne ceſſariũ ẽ verax exẽplar ei qui vult falſum librũ corri gere. ⁊ neceſſaria ẽ ei regu la q̃ vult torta dirigẽ. Se= ne. niſi ad regulã praua nõ corriges. Jdeo apl̃s in ver bo ꝓpoſito regulã nob̃ tra dit ad quã vitã nr̃am diri= gam⁹. ⁊ veriſſimũ exẽplar ad q̃ḋ mala nr̃a corrigam⁹ dicẽs. Jmitatores ⁊c̃. Et beat⁹ eſſet q̃ ad hoc exem= plar ſtudioſe aſpiceret ⁊ il= lud debito mõ imitaretur. Job. xxiij. veſtigia ei⁹ ſecu- tus ẽ pes me⁹. viã ei⁹ cu[illegible] diui. nec declinaui ex [illegible] et apl̃us. i. cor. xi. imitatores mei eſtote ſicut ⁊ ego chri= ſti. Aug. ſumma religiõis ẽ imitari quẽ colit. Quadru plici aũt rõne debemus co nari ad imitãdũ eũ. Prio

qt nullũ iusti⁹ diuti⁹ imitamur. ſecũdo q: nullũ tuti⁹. [tercio] qt nullũ glioſi⁹. quarto qt nullũ fructuoſi⁹. Circa pmũ nota hoiem valde magne dignitatis eē ſi debito mõ ſe habuerit. Sz eſt res valde ɔtēptibilis ſi male habuerit ſe. iux illō ſen. o q̄ ɔtēpta res ē hō: niſi ſupra hũana ſurrexerit. B dignitas hoīs in ei⁹ creatiōe in trib⁹ inſinuata ē. pmo in hoc q̄ q̄ſi cũ deliberatōe tāq̄ res magna creatus ē. iux illud geñ. i. faciamus hoiem ⁊c. Secũdo in hoc q̄ ceteris creaturis p̄lat⁹ eſt. vñ ſubdit ibidē. et pſit piſcib⁹ maris ⁊ volatilib⁹ celi et beſtiis. vniũſeq̄ creature ⁊c. Tercio vero ī hoc q̄ creauit eũ ad imaginē ſiſitudinē ſuā. vt ibidē ſeq̄. ad imaginē ſuā creauit eũ dādo ei naturā ſimilē diuine nature aīam ſcz. Ad ſiſitudinez vero creauit eũ. i. ad hoc vt opib⁹ deum imitaret in pñti. ⁊ tādē ſiſib⁹ bonis cum eo frueret. Nõ enī fuit creat⁹ hõ ppt bona iſta trāſitoria: q̄ ⁊ cruciāt ⁊ onerāt ⁊ inquinant. Sz fuit creat⁹ ad ſiſes diuitias ⁊ ad ſiſem gliam q̄bus fruit de⁹. Attēde ḡ triplicē ſiſitudinē hoīs cuz deo: pma ē nature. vltima glīe media gr̄e. ⁊ ſecũda via eſt: ad terciā. Simile inuenis in patre carnali ⁊ filio q̄ patri ſiſis eſt. pmo in facie. ſecũdo in opatiōe. talia eniz opat qualia videt patrē ſuum opari. tercio vero in hereditate. hereditarie enim ſunt ei⁹ paterna bona. C. Ex iā dictis ḡ ſatis pz q̄ hõ nullũ iuſti⁹ imitat q̄ patrē celeſtē. cui q̄ſi facie naturali multũ ſimilis eſt. cui etiā ſiſis erit in glia. Si tñ ei ſiſis fuerit in eis q̄ ſunt gr̄e vt ab eo nõ degeneret: pa ioh. iij. chariſſimi nũc filij dei ſum⁹ ⁊ nõdũ apparuit nobis qd erim⁹. Scim⁹ qm̄ cuz apparuerit: ſiſes ei erim⁹. Nullũ etiā tuti⁹ imitat hõ cũ ipe errare nõ poſſit. vñ nõ errat q̄ eũ imitat:

in his q̄ ſibi cōpetūt. Joh. viij. qui ſequit me ñ ambulat in tenebris. Nullū etiā glioſi⁹ imitat. Nihil ei eru beſcibile deb3 eē. bonū qđ exēplo ei⁹ facit. vñ hec attēdāt qui dedec⁹ ſibi eē credūt. ſi ſe nō vindicēt ꝙ cito. qñ aliqđ ꝯuitiū ē eis dictū vel aliq̄ iniuria facta. cū tñ videāt deum tot cōuitia a blaſphemis q̄tidie pati. et q̄ſi infinitas alias iniurias et tñ differt vīdictā ſibi ſumere. q̄ dilatio ſ͛e intuētibus ad honorē ei⁹ facit nō ad dedec⁹. Eccī. xxiij. mag glie eſt ſequi dñm. Nullu3 etiā imitamur fructuoſius iuuat enī imitātē ſe ⁊ ſeq̄ntē c ꝓximo. qñ venit hō ad aliquē difficilē trāſitū vt ſolēt face boni ſocij. Vñ ī pſ. lxij. adheſit aīa mea poſt te me ſuſcepit dext͛a tua. Suſcepit inq̄ꝫ vt imitando traheret. Nullū etiā imitamī fructuoſi⁹ ꝓpter mercedē quā dat eis qui ipm imitātur. Socios enī in via ſocios vult habere in hoſpitō. lux illis ioh. xij. qui miſtrat mihi me ſequat. et vbi ego ſum illic et miniſter meus erit. Sed cū nobis nō cōpetat deū in oīb⁹ imitari. ⁊ cū ſm aug. mali velint etiam deū imitari vt ſupb⁹ in altitudine. iracūdi in vindicta accidioſi in requie. cupidi ī diuitiis. luxurioſi ī delectationib⁹. curioſi ī ſcīa. videamus ergo in q̄bus ⁊ q̄liter debeam⁹ eum imitari. Fatue voluit eum imitari lucifer dicēs. Siīis ero altiſſio iſa. xiiij. Cui dictū ē verū tñ ad infernū detraheris ī ꝓfundū laci. ¶ Notādū q̄ ꝙ prīo debem⁹ deū imitari in lumīe ſapīe ad qđ debemus hr̄e magnū amorē exemplo dei q̄ tñ amat ſapiētiā ꝙ nullū amat q̄ ſapi[...] nō amet. Null⁹ etiā eſt [...]e nō amet q̄ ſ͛e ſapīam [...]het Vñ ſap. vij. neminē diligit niſi qui cū ſapia inhabitat. Et eccī. xiiij. eos q̄ diligūt ſapīam diligit de⁹. de⁹ lux eſt et nō ſunt tenebre in eo vlle. vt legit. i. io. i. Ideo et

lucē ſapiētie amat. ⁊ in mū dū iſtū venit vt lucē ſapien tie illumiſaret. iux̄ illud lu.i viſitauit nos o:iēs ex alto. illuminare his qui in tene bris. Ve illis qui poti⁹ vo luntesſe ſimiles noctue ꝙ deo. Noctue ſilis ē qui lu cē ſapīe odit ⁊ tenebras ig rātie amat. imo ſil'is ē dia bolo. De q̄ ioh.iij. qui male agit odit lucē. Talis meri to in tenebris inferni erit quas hic ꝑelegit luci. ꝑmo io.i. ſi dixerim⁹ q: ſocieta tē habem⁹ cū deo ⁊ in tene bris ambulam⁹: mētimur. Secūdo debem⁹ deum imitari in ſctītate. Vñ dñs leui.xix. ſancti eſtote: quia ego ſanct⁹ ſum. Sctitas ve ... iſta ſequiẗ vicem ſapīe. ... ieni ad lucē ſapīe vēit ... et quāta īmūdicia pec ... m ſit ⁊ ſanctificat ſe et ... at ſe ab ea. Unde iob ... iij. recedere a malo: in telligētia.i. effect⁹ intelli gētie ꝑcipue ante ab īmun dicia peccati ſe ſanctificāt qui dignitatez ad quā filij dei electi ſunt agnoſcunt. Unde i.io.iij. poſtꝙ dixitꝙ filij dei ſum⁹ ⁊c. ſubdit. om nis qui habet hāc ſpem in eo ſctīficat ſe ſicut ⁊ ille ſā ctus ē. Sāctitatem dei no bis oſtēdit hoc qđ tm̄ odiū habet ad maliciā qđ meru it voluit vt malicia deſtrue reẗ. iux̄ illud augu. cū inno cēs occidiẗ pctm̄ crucifigi tur. Tercio debem⁹ eū imi tari in dilectiōe. i.ioh.iii. in hoc cognouim⁹ charitatez dei qm̄ ille aīam ſuā ꝓ no bis poſuit. ⁊ nos debemus ꝓ frībus aīas ponere. Itē ſic de⁹ dilexit mūdū vt filiū ſuū vnigenitū daret. Cir ca dilectionez xp̄o dei nota ꝙ ipe prio: dilexit nos. cō tra q̄ſdā q̄ nolunt ꝓximos ſuos diligē niſi pri⁹ ab eis amēẗ. i.io.iiii. in hoc ē cha ritas dei nō q̄ſi nos dilexe rim⁹ eū ſ; qm̄ ipe ꝑor dile xit nos. Quarto ī largi tate q̄ ī h̄ apparetꝙ largiẗ beneficia ſua amicis ⁊ ini micis iuſtis et iniuſtis. iux̄ illud matth.v. Qui ſolem

ſuũ oriri facit ſup bonos ⁊ malos. ⁊ pluit ſup iuſtos ⁊ iniuſtos. Quīto in miſcđia in qua deũ maxime imitabil: qui nihil īdicauit ꝙ miſereri pciosi⁹. Lu.vi. eſtote miſericordes ſicut ⁊ pr̄ vr̄ miſericors eſt. Sexto in pacis amore. De⁹ tm̄ pacem amat vt pax ſpāliter locus ei⁹ dicat. In pace fact⁹ eſt loc⁹ ei⁹. Tantũ etiā pacē amat ꝙ ab hoſtib⁹ ſuis eo inferiorib⁹ celeſti regno eā emit. Septīo debem⁹ eum imitari in patīa. Ipe eī patiētiſſim⁹ ē. vltimũ enī qđ ipe faciet erit vindicta de inimicis ſuis. hoc erit ī die iudicij qñ dicet eis. diſcedite a me maledicti. mat.xxv Et ex hoc ꝙ patiētiſſim⁹ ē et ſapiētiſſim⁹: agnoſci põt qꝛ nõ eſt pfecte ſapiēs q̄ nõ eſt patiēs. Prouĩ.xiiij. q̄ patiēs ē multa gubernat ſapiētia. qui aũt impatiēs ē: exaltat iuſticiā ſuā ⁊ in eodē impatiēs opabit ſtulticiā. ℌ Vltimo debemus eũ imitari in pſeuerātia ſiue in bonitatis īmutabilitate. Ipſe dicit malach.iij. ego de⁹ ⁊ nõ mutor. Matt.x. qui pſeuerauerit vſꝙ̄ in nē hic ſalu⁹ erit. Ecci.xxvij hõ ſapiens in ſapīa ſua manet vt ſol. ſtult⁹ vt luna mutat. Et notādũ ꝙ q̄dā ſunt qui deũ ſolũ ſupficialit imitāt vt hypocrite. tales hñt imaginē dei depictā in ſe q̄ imago delebit vt pictura deleri ſolet. Qui vero deum imitant: nõ ſolũ exteri⁹ ſed etiā interi⁹ imaginē dei habent quaſi ſculptā in ſe q̄ nõ de facili delebit. Qui vero deũ voluerit imitari interius: diabolũ exteri⁹ q̄ſi larvā diabolicā ſupponere volũt dei imagini in hoc deo cõtumeliā inferētes quod poti⁹ volunt aſſimilari diabolo ꝙ̄ deo.

¶ Item alius ſmo [illegible] eodem verbo.xl.

Eſtote imitatores. ⁊c̄. Primo monet apl's hic vt deũ imitemur. ſecũdo ſubdit cauſā q̄re debem⁹ eũ imitari. ibi.

Sicut filij chariſſimi. terʒ cio in q̃.ibi. Et ambulate i dilectione.q̃rto q2 ſili tudo ſc̃m ſe nõ ẽ nota nobis. oſtẽdit vbi illã ſilitudinem agnoſcẽ poſſim⁹. qm̃ i chꝛi ſto.ibi.Sicut chꝛiſtus dileʒ xit nos ⁊ tradidit ſemetip ſum ꝓ nobis oblationez et hoſtiã in odorẽ ſuauitatis. Circa pꝛimũ ʒ nota ꝙ tria ſunt ꝓpt̃ quoꝝ imitationẽ ſpãliter aliquis reputat̃ a deo fili⁹. Pꝛimũ ẽ dilectio inimicoꝝ.vñ mat.v.diligiʒ te inimicos vr̃os: bñfacite his q̃ oderũt vos. Et ſubdi tur.vt ſitis filij pr̃is vr̃i q̃ i celis eſt. Secũdũ eſt pacifi catio diſcoꝛdiũ.vñ matt.v. bti pacifici qm̃ filij dei voʒ cabunt̃. Terciũ miſc̃dia ſiʒ ne ſubuẽtõ miſeroꝝ. Unde eccl.iiij. In iudicando eſto [illegible] illis miſericoꝛs vt pr̃ ⁊ ꝓ [illegible] ꝓ mr̃i illoꝝ: ⁊ eris tu velut filius altiſſimi obedi ens: ⁊ miſerebit̃ tui magis q̃ mr̃. ⁊ licʒ oẽs hoĩes ſint dei filij ꝑ creationẽ: tñ hec tria genera hoĩm ſpãlit̃ di cunt̃ filij dei: qm̃ patrẽ cele ſtẽ imitant̃ i bonitate. Sic enĩ dicẽ ſolem⁹ qñ videm⁹ aliquẽ a bonitate pr̃is ſui nõ degenerãtẽ: vere iſte fiʒ lius illi⁹. bonitas vero dei tãta eſt ꝙ ab influẽtia bñfi cioꝝ ſuoꝝ non impedit̃ ma lis alienis. Dat enĩ bñficia inimicis ſuis q̃s in eſſe cõʒ ſeruat et coꝛpis neceſſaria miniſtrat. iux̃ illud matt.v. qui ſolẽ ſuũ oꝛiri facit ſuꝑ bonos ⁊ malos ⁊ pluit ſuꝑ iuſtos et iniuſtos: bonitas dei eſt: quaſi magn⁹ fluui⁹ qui obſtacula rũpit nec po teſt detineri quin influat. In bonitate imitant̃ deũ q̃ inimicos ſuos diligũt. B

Itẽ bonitas dei tanta ẽ ꝙ malis alienis nõ ꝑturbat̃ tn̄ trãquilitate oĩa iudicãſ cogitãs cogitatões pacis. pacẽ pctõꝛib⁹ parat⁹ facẽ: immo ⁊ chariſſime emere. q2 regno ſuo in q̃.bonitate pacifici eũ imitant̃: ꝓpter qđ filij dei vocant̃. p̃terea pacifici habẽt illud officiũ: ꝓpt̃ qđ fili⁹ dei venit in mũ

dum iſtũ. venit enĩ pacẽ reformare inter nos ⁊ patrẽ ſuũ. Ad eph.ij.ipe ẽ pax noſtra ⁊c. vnd merito filij dei vocant̃ ꝓpter iſtẽ officium ſicut dñs vocat iohẽm helyam. Mat.xvij. dico vobis q: helyas iã venit. helyas in ꝙ officio nõ pſona. Itez bonitas di tãta ẽ ꝙ ñ eget bono alieno ad hoc ꝙ bñficia ſua tribuat. nõ ſic ĩ multis hoĩb⁹ quoꝝ bonitas nihil boni facit niſi ſit bono alieno excitata. vnd diuitibus dãt a qb⁹ retributionẽ ſperãt. illi ḡ qui pupilloꝝ ⁊ viduaꝝ ſpãliter miſerẽtur: dei filij dicunt̃. q: eũ in hac bonitate imitant̃. Lu.xiiij. Cũ facis prãdiũ aut cenã: noli vocare amicos tuos: neqꜫ fr̃es tuos neqꜫ cognatos tuos neqꜫ vicinos tuos diuites: ne forte ipſi te inuitent: ⁊ fiat tibi retributio. ſed cũ facis cõuiuiũ voca paupes debiles cecoſ claudos ⁊ beat⁹ eris q: nõ habent vñ retribuere tibi. retribuet̃ enĩ tibi in reſurrectiõe iuſtoꝝ. ¶ Preterea cũ de⁹ reputet ſibi fieri qđ fit paupi. iuxͣ illđ matt. xxv. qđ vni ex minimi[...]is feciſtis mihi feciſtj. Miſericors q̄ ſe h3 ad paupes q̄ſi eſſet pr̃ eoꝝ: eis neceſſaria ꝓuidẽdo quodãmõ pat̃ dei ẽ in paupib⁹. et idõ iure viciſſitudinis: de⁹ ſe h3 ad eũ vt pr̃. talis vicẽ dei ſupplet. ad deũ eĩ ptinet curã paupm. iuxͣ illud ps. ix. tibi derelict⁹ ẽ paup orpha. ⁊c. tñ qñqꜫ aliquas ĩdigẽtias eis dimittit. vel ad diuituꝫ expiẽtiã: vel ad paupeꝝ exercitiũ. Augu. ſcit celeſtis medic⁹ qđ uobis datur⁹ ſit ad cõſolationẽ. ⁊ qđ ſubtractur⁹ ad exercitationẽ. nõ enĩ ſine cauſa iumento ſuo hõ cibaria detrahit. vires ergo dei agit q̄ paupi m[...]ret̃: ⁊ fili⁹ dei ẽ imitat[...]c. Iob. xxix. pr̃ erã pa[...]erũ. ¶ Circa dilectionẽ inimicoꝝ que multis videt̃ valde difficilis vel impoſſibilis. notãdũ ꝙ ſi hoĩes aliq̄tuluꝫ ſapiam haberẽt: nõ ita dif=

ficile eis videret. Sapia eī vicit maliciā. sap. vij. Qua tuor ꝟo attēdēda ſūt homi ...ad hoc vt poſſit inimicū ſuū diligē: et intelligat de decꝰ ſibi nō eſſe ſi ſe nō vindicet. Primū ē ſtatꝰ inimici ſui q ſibi iniuriatꝰ ē et ei ſatiſfacē ñ vult. ē eī ſpūalit mortuꝰ ⁊ q̄ſi īſanꝰ. manꝰ in ſe iecit qñ īiuriādo ei aīaȝ ſuā occidit. Sap. xvi. hō p maliciā aniam ſuā occidit. Noli iſanit ī ffeȝ tuū mortuū ſȝ potiꝰ illi ꝑpatē. Crudeliores videt̄ fuiſſe q chriſto mortuo nō pepcerūt q̄ qui viuū vulnerauerūt. vñ lōcea vira vocat: cum claui dulces dicant. Quis adeo tecꝰ ē q nō intelligat dedecus nō eſſe: ſe nō vindicare de mortuo vel inſano. imo ..otiꝰ dedecꝰ eſſet hōi qui ꝺ .. vindicaret ſe. Secū.. attēdēda ē iiurie illate vtilitas ⁊ dilectiōis quā inimico tuo ꝑpt deū pſtas Perſecutores enī nrī iuxꝫ ꝺbū pſ. cxvij. circūdedert nos ſicꝫ apes. Admodū enī apū nos pūgūt tribulatiōibus: ſȝ ī futuro fauū celeſtī btitudis nob ꝑparāt. iō iuxta ꝺbū eccī. i. vſqȝ ī tps ſuſtinebit patiēſ ⁊ poſtea redditio iocūditatis. Dilectio q diligis īimicū tuū vtilior eſt tibi ⁊ do g̃tior q̄ dilectō q diligis bñfactores tuos. ſolū qꝛ bñfactores ſt. qñ eī in die iudicij dñs exiget rōnē ꝺ ꝑcepto dilectōis frīs qꝺ ē vnū ꝺ maximis ꝑceptī ⁊ aliqs dixerit ſe amaſſe aliquē qꝛ ab eo amabat: vł qꝛ erat bñfactor ſuꝰ. rñdebit dñs ꝓ iſto amore nihil debeo tibi iā de illo ſolutꝰ es. Cū aliqs dixerit ſe amaſſe aliquē ꝑpt deū q defendebat ſe mſtis iiurijs ne amaret: tūc dicet dñs ei ꝺ iſto amot ꝺbeo tibi. hūc eī mihi ꝺdiſti. veī bñdicte ꝑcipe regnū. lu. vi. ſi diligitis eos q vos diligūt q vob gr̄a: ⁊ pꝰ vexꝫ diligite īimicos vr̄os ⁊ ſubdit. ⁊ erit merces vr̄a mag. q noluit amare niſi ſe amātes ⁊ bñfactores ſuos habēt amorē ſuū venalem.

quare ergo nõ vẽdĩt illum deo q̃ cari⁹ emeret ꝑ amore ꝓximi vel ꝑ paruo bñfi=cio amorẽ tuũ dares. quare ergo nõ das ꝑ amore dĩ et ei⁹ regno ꝓximo amorẽ tuũ.exolue. ⁊ a deo p̃ciũ re cipies. Preterea quis nõ intelligat dedec⁹ nõ eẽ nõ vindicare ſe de benefactore ſuo. ¶ Terciũ ẽ ꝙ non potes proximo tuo nocere q̃n tibi pri⁹ noceas. Aug⁹. ꝙ malicia tua alteri nõ noceat fieri põt. ꝙ aũt tibi nõ noceat fieri nõ põt. ¶ Fatuũ eſt odio ei⁹ qui palliũ tuuȝ tibi abſtulit: tunicaȝ q̃ tibi remanſit ꝑſcere. Sic iux verbũ ſeñ. ridiculũ eſt odio nocẽtis: innocẽtiã perdere Preterea q̃s nõ videat dedec⁹ nõ eſſe q̃n aliq̃s ex nobilitate animi nõ vult vindicare ſe ne man⁹ ſuas inq̃net. Señ. quibuſdã libẽter parcas. a quib⁹ te vindicare te faſtidias. a quibuſdaȝ nõ aliter q̃ ab aĩalib⁹ paruis reducẽda ẽ man⁹ q̃ vindicat ſe cõuiciãdo, os ſuuȝ inquinat. qui manu ꝑcutiẽdo manũ ſuã inquinat. non eſt dedec⁹ nõ vindicare ſe: ſȝ poti⁹ honor. Prouẽ.xx. honor ẽ hõi q̃ ſepat ſe a cõtẽtionib⁹. nõ ꝓpter hoc debes tu inquinare os tuũ: ſi ꝓxim⁹ os ſuũ inquinauit. Null⁹ bufonem vel aĩalis manu interficit ne eã inquinet. ¶ Quartũ ẽ ꝙ ille qui tibi iniuriaẽ magis iniuriaẽ deo q̃ tibi q̃ hoc ei ꝓhibuit qui mai⁹ ius habet in te q̃ tuipſe. Si ḡ de⁹ differt vindicare iniuriã ſuã ⁊ nõ ẽ ei dedec⁹ hoc imo gl'ia magna. cert⁹ debes eẽ ꝙ nec tibi dedec⁹ erit ſi in p̃nti nõ vindiceris. illõ enĩ nõ eſt dedec⁹ hõi: q̃õ facit exẽplo dei imo ẽ gl'ia mag. Magna gl'ia ſeq̃ dñm. ec. xxiij. Certiſſime autẽ ſ[...] ꝙ de⁹ ſimul vindicab[it] iniuriã tuã ⁊ ſuã: ſi patienter expectabis. ⁊ pl⁹ puniet eum de⁹ vno x̃bo: niſi ĩ vita iſta ſe correxerit q̃ tu ⁊ totus mũd⁹ poſſetis eũ punire p cẽtũ ãnos. In fine iſa.lxvi.

vermis eoꝝ non morietur. et ignis eoꝝ nõ extinguetur. ⁊ erũt vſq ad ſatietatẽ viſionis omni carni. ¶ Circa pacificationẽ nota ꝙ nõ ſũt vere pacifici qui alios pacificãt et in ſeipis rãcorẽ vel turbationẽ retinent. Unde ber. ſunt aliq qui ſi viderĩt aliquẽ vel leuiter ſcandaliſatũ valde ſolliciti ſũt quõ eũ ad pacẽ reducẽ poſſint. et videt̃ eſſe pacifici niſi ꝙ eoꝝ cõmotio ſi qd ꝯ eos forte dictũ factũ ve videbitur tardi⁹ vniũſis difficiliuſq poterit ſedari q nimiꝝ ſi vere pacẽ diligerẽt: haud dubiũ quin eã ſibi ĩpis qrerẽt Circa miam vero notãdũ: ꝙ ſunt aliq qui aliis ſũt miſericordes ⁊ ſibiipis immiſericordes, qui ſicut cayn ... diuidũt ſua dãtes do ... ꝑib⁹ ⁊ ſe diabolo: q viduis miſerent ⁊ aiab⁹ ſuis q̃ vere vidue ſũt nõ miſerẽtur. cõtra qd dicit̃ eccĩ. xxx miſerere aĩe tue placẽs deo Qui vult ordinate facere miam dz a ſeipo incipe. ſic nõ eſſet vere miſericors q patrẽ ſuũ infirmũ ⁊ egẽtẽ videret: ſi ꝑ poſſe ſuo ei non ſubueniret q̃ntũcũq aliis miſericors eſſet. Sic nõ ẽ vere miſericors qui aĩe ſue quã videt infirmã ad mortẽ eternã ⁊ egẽtem. omi vero bono non ſubuenit.

¶ Itẽ alia materia ſermõis de eodẽ vbo. xli. B

Eſtote imitatores dei ſicut filij chariſſimi. Notãdũ ꝙ iſte articul⁹ ꝙ ſcz vere fideles ſiliũ dei ſint. eſt vn⁹ de pulchrioríb⁹ articulis fidei nr̃e et etiã valde vtile hõi ad regẽdũ vitã ſuã ſi de hoc verã fidẽ haberet. totã ei ſuã vitã occaſiõe hui⁹ mutaret Aliter viuit paupis fili⁹ ⁊ aliter fili⁹ regis. In anialibus etiã eſt hoc veꝝ. aliter enĩ viuit agn⁹ alit̃ lupi catul⁹. In arborib⁹ etiã videmus ꝙ ſm ſpẽm arboris ẽ ſpẽs fructus. ⁊ licz de hac ꝑ̃nitate ⁊ filiatiõe nõ poſſit haberi cognitio niſi ꝑ fidẽ. Sicut nec de parẽtib⁹

carnalib⁹. iuxꝫ xbū aug. poteſtā auctoritatib⁹ ꝛ rōnibus ꝑſuaderi.i.io.iiij. videte q̄lē charitatē dedit nob̄ de⁹ vt filij dei nominemur et ſim⁹. Et in eodē. nūc filij dei ſum⁹ ꝛc̄. Mat.xxiij. patrē nolite vocare ſuꝑ terrā vobis. vn⁹ enī ē pr̄ vr̄ qui ī celis eſt. Quadruplici etiā rōne oſtēdit. Primo ꝑ ſilitudinē quā hʒ hō ad deū. de qua habes geñ.i. Creauit hoīem de⁹ ad imaginē ꝛ ſimilitudinē ſuā. Sic eī ꝑpē dit de aliq̄ ꝙ ſit fili⁹ ei⁹ qñ ſcʒ ē valde ſilis ei. Secūdo ꝑ hoc ꝙ naturalē filiū pro hoīe morti expoſuit. vñ augu. filij dei ſum⁹ vñ hoc probam⁹. ꝛ rñdet mortu⁹ ē vnicus: ne remaneret vnicus. Tercio ꝑ hoc ꝙ in mēſa altaris pane filiorū nos paſcit. vbi cibo eodē q̄ angeli in celo paſcunt. licʒ aliter. Quarto ꝑ hoc ꝙ angelos hoībus ad cuſtodiā deputauit. In pſ.xc. angelis ſuis mādauit de te ꝛc̄. Mat. xviij. videte ne contēnatis vnū ex his puſillis qꝛ angeli eoꝝ ſꝑ vidēt faciē patris mei q̄ in celis eſt. B Itē notādū ꝙ triplici rōne habet quis filiū ſuū carū. primo qꝛ vnic⁹. ſecūdo qꝛ īfirmus. tercō qꝛ vltīo genit⁹ Sic iacob diligebat ioſeph ſuꝑ oēs filios ſuos: eo ꝙ in ſenectute genuiſſet eū. vt legit geñ.xxxviij. Propt̄ eaſdē cauſas ē hō car⁹ deo. primo qꝛ pauci ſunt boni. Mat.xx. mlti ſūt vocati pauci vero electi. Eccl̄s.i. ſtultoꝝ infinit⁹ ē nūer⁹. Homo etiā infirm⁹ eſt rōe carnis quā hʒ. Mat.xxvi. caro autē infirma. Hō etiā fact⁹ fuit vltīo inter creaturas: ſexto ſcʒ die. Itē ppl̄s chriſtian⁹ in fine tpm eſt. Spālite xo hō dici pōt fili⁹ charıſſim⁹ dei qꝛ ab eo char[illegible] me mpt⁹ ē. ꝛ ſicut h[illegible] chaiſſimus deo: ſic [illegible] deus chaiſſim⁹ deberet eē hoībus Vñ ingratiſſimi ſunt petres q̄ ꝓ momentanea volptate vel ꝓ parua pecunia deū vēdūt et vili⁹ ꝙ

iudas. Judas enī vēdidit deū trigīta denariis. ipi vero denario vno deum amit... Eccl.x. auaro nihil est ſceleſti⁹. Preterea cū hō ſit deo chariſſim⁹ nō debe=ret hō ſibi ipi eſſe vilis. Au gu. appēde te ex pcio ne ti= bi viſleſcas. Sz p multis ve rū eſt verbū illud ſenece. q nihil eſt cuiqz ſe vili⁹. Sotu ...ares ſuos nō vēderēt mul ...t adeo vili foro ſicut ſeip= ...ſos vēdūt. nec immūdiciaz ...ta diu dimitterent in ſotu ...arib⁹ ſuis ſicut in ſeipſis. Et notādū q trib⁹ de cau ſis amittit aliquis patrem iſtū celeſtē. Prīo qz negat eū ⁊ iō merito negaẽ ab eo Matt.x. qui me negauerit corā hoīb⁹: negabo et ego eū corā pr̄e meo qui ī celis ...cū vix aliquis hō neget ...ſuū licz pauperē. qn ...melia facit pr̄i cele ſti hō qui eū negat. Nō eſt ita ignobilis pater iſte q aliquis debeat eū erubeſce re. Mira inſania taliū qui nō erubeſcūt ↄfiteri ad mi

nus facto diabolū patrē: et deū erubeſcūt. Non erube ſcūt corā hoīb⁹ male agere ſed bene ſunt ſimiles illi q erubeſceret recte incede= re ⁊ nō claudicare. Secun= do patrē amittit qui eo in= digna agit vt fatue mulie= res que timore paupertatis ſe proſtituūt cū tamē talez patrē habeāt qui prohibet eis ne etiā ſollicite ſint p neceſſariis Matt.vi. dicēs Nolite ſolliciti eſſe dicen= tes. quid manducabimus: aut quid bibem⁹: ⁊c̄. pro= pter eandem cauſam amit tūt patrē iſtum vſurarij et alij qui fures fiunt timore paupertatis. Mira inſania taliū qui patrē amātiſſimū et patrē potentiſſimū de= relinquūt: et ad hoſtē cru= deliſſimū cōfugiūt. Quis il le poti⁹ velit vel poſſit ſub uenire eis q̄ pater eorū. ¶ Tercio pr̄em iſtū amittūt qui ei⁹ correctionē nō reci piūt vel renuūt ⁊ merito. Si eī pr̄ carnalis hz correctio nē ſup filiū ſuū cui paruaz

hereditatē reſeruat ne eaȝ diſſipet. q̄to magis pr̄ celeſtis dȝ corripe eū cui tantā reſeruat hereditatem. Aug⁹. Quid miꝝ ſi flagellat cuſtodiēs paruulos dñs quos grādes q̄rit heredes Idē. quis ē fili⁹ cui diſciplinā nō det pr̄ ei⁹. Idē. ſi ꝓmiſſa pr̄is bene agnouiſti: nō timeas flagellari ſȝ exheredari. Sequit̄. E Et ambulate in dilectiōe. Hic oſtendit in q̄ ſpālit̄ debemus patrē celeſtē imitari. q̄ȝ in dilectiōe. Hec enī ſola eſt q̄ diſtīguit īter filios regni ⁊ filios ꝑditiōis. Sic dicit aug. ſup illō. i. ad coꝛ. xiij. ſi linguis hoīm ⁊c. Et ꝑa io. iij. in hoc manifeſti ſūt filij dei ⁊ filij diaboli. oīs q̄ nō ē iuſt⁹ nō ē ex deo ⁊ q̄ nō diligit frēm ſuū. ꝑ hāc viā chriſt⁹ ambulauit. hec ē via excellētiſſima. i. ad coꝛ. xij. ad hoc excellētiorē vob̄ viam demōſtro. hic de charitate intelligit̄. Iſa. xxx. hec via ambulate in ea. ambulare ē ꝓficē. Sequit̄. Sic ⁊ chriſt⁹ dilexit nos ⁊ tradidit ſemetipm̄ ꝓ nobis. i. vice nr̄i penā ſoluēs quā nos ſoluē debebam⁹ vel ꝓ ... ſicut p̄ciuȝ tradit̄ ꝓ re que emit̄. Sequit̄. F Oblatōnē ⁊ hoſtiā deo ī odoꝛē ſuauitatis. Nota q̄ triplr̄ reddit aliquid ſuauē odoꝛē vel in igne poſitū. vt thus. vel atritū vt aromatice ſpēs. vel effuſuȝ vt vnguētū. His tribus modis reddit chriſt. ī cruce ſuauē odoꝛē. ibi enī attrit⁹ eſt ꝑꝑ̄ ſcelera n̄ra. Pſal. liij. ibi etiā q̄ſi in camino dilectōnis fuit. ibi etiā alabaſtrum ſui p̄cioſiſſimi coꝛpis fractū ē: ⁊ effuſū vnguētū ſanguīs ei⁹: ⁊ dom⁹ impleta ē ex odoꝛe vnguēti. Suauitatē odoꝛis illius ſenſerūt celi. ſenſerūt ⁊ inferni. odoꝛ iſte diabolū ... mūdo iſto fugauit. ... nūc p̄nceps hui⁹ mūdi eiicietur foꝛas. Sicut odoꝛ vineaꝝ q̄ floꝛent bufones expellit: ſic odoꝛ ille diabolū de mūdo expulit. q̄ ad magnā ꝑtē ꝑtātis eius. Odō

vero ſuauitatē fuit chriſt⁹: deo ad ſatiſfaciēdū: nobis ad exēplū: demonib⁹ ad exterminiū. hāc ſuauitatē ſigbat ſuauitas odoris ſacrificiorꝫ carnaliū. de q̄ loquitur ſcriptura in diuerſis locis. Gen. viij. odoratus eſt dñs odorē ſuauitatis. et ait ad eū. nequaq̄ maledicā terram ppter hoies. Sūt tñ aliqui q hūc odorē chriſti nō ſentiūt: qui ſine dubio aut mortui ſūt aut fetidi. Ber. Qui odorē tuū chriſte nō ſentit aut mortu⁹ ē aut fetid⁹ In dilectōnis hui⁹ effectu monemur hic imitari chriſtū vt ſcꝫ nos offeramus ei oblationē ꝛ hoſtiā in odorē ſuauitatis. Siāt ad ro. xij. obſecro vos p miam dei vt exhibeatis corpa vr̄a hoſtiam viuētē deo. Sꝫ hodie ꝑ magna pte impletū ē illud Johel. interiit ḋ domo dñi ſacrificiū et libatio. Multi cū tribulationib⁹ atterunt nō odorē ſuauitatis. ſꝫ potius odorē fetoris reddūt. q̄ñ etiā paupes ab eis petūt elemoſinā: ꝑ vnctione pietatis exit ab eis lapis dure obiurgatiōis. In mētis etiā q̄ deberent ardere igne diuini amoris: eſt potius aq̄ fetide voluptatis. B Itē notādū q in hoſtiis legis q̄dā aīalia offerebant q̄ vitia ſignificabant. ꝛ mactatio eorꝫ ſignificabat vitiorꝫ deſtructionē: q̄ deo eſt ſacrificiū valde gratū vt in hyrco vel capra. thauro vel vitulo. In hyrco enī vel capra fetēs iniq̄tas intelligitur. In thauro ſupbia. In vitulo laſciuia. In q̄buſdā ḋo aīalib⁹ ꝟtutes ſignificant. quorꝫ oblatio ſignificabat oblatōnē quā deo faciūt qui pctō mortui: in virtutib⁹ ḋo viuūt. vt ē i oue ꝛ agno et colūba et turture. In oue ſimplicitas intelligit. in agno innocētia. i colūba ſocialis dilectio vocat in turture caſtitas ſignificat. vtraſq deo hoſtias ſpiritualit offerre debem⁹.

¶ Dñica in medio q̄dragesime. ſmo ḋ epl̄a. xlij. A

i Lla vero q̃ ſurſuȝ ē hierſm libera ē: q̃ ē mat̄ nr̄a.ad gal. iiij qñ aliq̈s crucē trāſmarinā aſſumpſit ⁊ ꝓponit in terrā ſanctā remanere: valde libēter audit bona ꝺ terra illa ⁊ magnū ſolaciū in tali bus verbis recipit. Multi nr̄m crucē penitētie acceperūt in hac.xl.ꝓponētes: ire in illā celeſtē hieruſaleȝ tales ꝟe pegrini ſūt ſingu lis dieb⁹ poſt aſſumptionē penitētie dietā vnā pegrinationis ſue. Hec pegrina tio in hoc eſt excellētioꝛ ali is qꝛ ꝓpter hāc fiūt alie.et ſi hoc non fiat: alie parū va lēt. Beati ſūt illi q̃ iā crucē aſſumpſerūt ⁊ pſeuerāt.et ve illis q̃ nōdū aſſūpſerunt niſi aſſumāt. rex celoꝝ tali tpe aſſumpſit. Jo.xix.et ba iulās ſibi crucē exiuit in eū qui dicit caluarie locum. ⁊ nullum reputat ꝺe familia ſua niſi illū q̃ crucē aſſumit Mat.x.qui nō accipit crucē ſuā ⁊ ſequit̄ me: nō ē me dign⁹. Eccl̄ia ḡ ad ſolatiū eoꝝ qui iā crucē penitētie aſſumpſerūt: ⁊ ad ꝓuocandū eos qui nōdū aſſūpſe[illegible] vt aſſumāt. cōmendat celeſtē hierſm dicēs. Jlla ꝟo q̃ ſurſum ē hierlm ⁊c̄. Jn hoc qꝺ dicit q̃ ſurſū ē.cōmēdat eā a ſitu. et ꝟe ē ſurſum qꝛ in celo empireo. Jn hoc ꝙ vocat eā hierſm a pace.interp̄tat̄ enī hierſm pacifica vl̄ viſio pacis. Jn hoc ꝙ vocat eā liberā oſtēdit ei⁹ nobilitatē. Jn hoc ꝙ dicit eā eſſe matrē nr̄am oſtēdit ei⁹ charitatē nos docēs ꝙ multa debeam⁹ ꝺe ea ſperare ⁊ ei reuereri ⁊ amare.

B Circa pꝛimū notādum ꝙ ex hoc ꝙ ciuitas aliqua eſt in alto ſita ſolēt tria bona ſequi. Pꝛimū ē mundicia quā cōſtat eſſe ibi. Un[illegible] apoc̄.xxi.nō intrabit i[illegible] aliq̈d coinq̈natū aut [illegible]ominationē faciēs aut mendaciū: Zach.vlt̄.erūt lebetes inciſi fiole ī domo dn̄i. Secūdū ē ſanitas quā conſtat eſſe ī ciuitate illa. Nul us enī ibi infirmat̄ vel mo

ritur. Apocal.xxi mors vl tra non erit neq luct⁹ neq clamor. Terciũ ẽ ſecuritaſ nõ patet enĩ acceſſus hoſti bus qñ ciuitas ſita eſt in lo co valde alto. Secnriſſima ergo ẽ ciuitas illa. In mũ do iſto nulla ẽ ſecuritas. bo ni enĩ timẽt hic ne ſuã bõi tatẽ amittãt. Job.ix. vere bar oĩa opa mea: ſciens ꝙ nõ parceres delĩqnti. ma li vero trepidãt vbi nõ ẽ ti mor. ipi vo iux verbũ aug. timẽt vbi nõ oportet. amãt que nõ decet: vane dolẽt ⁊ vani⁹ gaudẽt. In hoc etiã ꝙ hierlm iſta ſurſum ẽ poſ ſum⁹ intelligere ei⁹ latitu dinẽ. in mũdo enĩ iſto ſum⁹ in quadã anguſtia. velut eĩ pictũ eſt ĩ ſpera mũdi: ter ra. Celũ vo ſe hꝫ ſicut cir cũferẽtia. ibi ergo ẽ latitu do. Sen. pictũ eſt illud in quo nauigatis bellatis re gnatis. Itẽ ſen. ab vltimis litorib⁹ hiſpanie vſq ad in dos pauciſſimoꝝ dieꝝ ſpa ciũ iacet. ſi nauẽ ferat vẽt⁹ ac celeſtis illa regio p. tri ginta annos velociſſimo ſi deri viã pſtat. Et aug. noli pati ãguſtias. euolua ĩ ſub lime in celoꝝ amplitudinẽ. ℭ Ad latitudinẽ iſtã poſ ſum⁹ referre illud baru. iij. O iſrael ꝙ magna ẽ dom⁹ dei ⁊ ingẽs loc⁹ poſſeſſiõis ei⁹. Et iudi. xviij. ſurgite et aſcẽdam⁹ ad eos: vidim⁹ eĩ terrã valde opulẽtã. ⁊ vbe rẽ nolite negligere. nolite ceſſare null⁹ erit labor. ĩtra bim⁹ ad ſecuros ad regio nẽ latiſſimã. tradetq nobis dñs locũ in quo nulli⁹ rei ẽ penuria illoꝝ q̃ gignũtur ĩ terra. Preterea id qđ ibi amatur ſcꝫ de⁹ immẽſus eſt q a quocunq habeatur oĩb⁹ ſufficit. ⁊ ꝙto a plurib⁹ hr tãto cũ maiori gaudio ha betur ab vnoquoq. ⁊ ponit exẽplũ aug. de hoc in ludo quãto enĩ aliquis cũ plrib⁹ ludum aſpicit: tãto magis gaudet. ideo nõ ẽ preſſura ſpũalis in celeſti hierlm ſꝫ ſunt in magna latitudine. Sed in mũdo iſto pſſura ẽ: iuxta illud Johannis. xvi.

Jn mo͛ p̄ſſurā habebitis
Surſum etiā dicit̄ eſſe hie
ruſalem ſupna q2 co2da ha
bēt eleuata ad deū qui ibi
ſūt. In q̄ militans ecclia d3
triūphātē imitari. Vnd̄ di=
ctū ē moyſi exo.xxv.vt face
ret tabernaculū ad ſilitudi
nē tabernaculi oſtēſi ī mon
te. De ſpūali eleuatiōe dici
tur ad col.iij. q̄ ſurſu3 ſunt
ſapite. Et phil.iij.cōuerſa=
tio nr̄a in celis eſt. ¶ Cir
ca ſecūdū v͛o notādū eſt q
ſupna hierlm lux interp̄ta
tionē noīs pacifica ē. Jux
illud iſa.xxxij. ſedebit pp̄ls
me⁹ ī pulchritudine pacis
et tabernaculis fiducie ⁊ ī
requie opulēta. Et iſai.vlt.
ecce ego declinabo ſup eā:
quaſi flumē pacis. Jn mun
do iſto nō ē ꝑfecta pax. De
malis hoc patet ꝑ illō iſai.
xlviij.nō ē pax impiis dicit
dñs. Jn bonis v͛o pax vide
tur eſſe.ſm illud pſ.cxviij.
pax multa diligētib⁹ lege3
tuā. S3 ſm v͛itatē nō ē ibi
ꝑfecta pax.et ſi ad tps ſint
ibi treuge. Quō habet ali
quis pacē in domo ſua qui
habet malā vxorē ⁊ q̄nq3 fi
lios q̄ruloſos q̄ nunq̄ ſati=
ant. Mala vxor caro ē q̄ ſe=
tē ⁊ bellū h3 cū ſpū. Ad ro.
vij. video aliā legē in mem
bris meis repugnātē legi
mētis mee. Et ad gal.vlti.
caro cōcupiſcit adūſus ſpi
ritū ⁊ ſpūs adūſus carne3.
quaſi q̄nq3 filij q̄ruloſi ſunt
quinq3 ſenſus. Eccs.i.nō ſa=
tiabit̄ ocul⁹ viſu:nec auris
auditu. Sic ḡ in nobiſipſis
pacē nō habem⁹. Ad pri=
mū aūt nō habem⁹ ꝑfecte
pacē cū videam⁹ multa in
eis vnd̄ turbamur. Cū deo
etiā nō habem⁹ ꝑfecte pa=
cē. ⁊ q2 freq̄nter deū offen
dim⁹. ⁊ q2 multa fiūt ab eo
q̄ nobis nō placēt. S3 in ſu
perna hierlm erit hec tri=
plex pax ꝑfecta.q2 a vol[un]
tate dei ī nullo diſco2d[abi]
mus. nihil etiā qd̄ di[spli]ce
at in illa ſctā ſocietate vi=
debim⁹. co2pibus etiā no=
ſtris dominabimur ꝑfecte.
vñ triplex pax erit ibi. et iō
bene dicit ī pſ.xxxvi. et de

lectabunť in mľtitudĩe pacis. Ideo autẽ dicit̃ ſupna hierlm viſio pacis.q2 videtur ibi qđ homĩ ſufficiat vt merito iã ſit in pace: ⁊ altõ nõ q̃rat. Vñ in pſ.xvi.ſatiabor cũ apparuerit gł'ia tua Et luc.ij. nũc dimittis dñe ⁊c. Joh.xiiij. oſtẽde nob patrẽ ⁊ ſufficit nobis. In mũdo iſto nihil videt̃ in q̃ cor hoĩs poſſit pfecte quieſcẽ: cũ nihil min⁹ poſſit ſufficere aĩe q̃ dei capax ẽ. Preterea in reb⁹ corpalib⁹ minus inuenit aĩa cũ hʒ quaʒ eſtimet anteq̃ habeat. Sʒ aliter ẽ in deo in q̃ ſp pl⁹ inuenit̃ q̃ creditũ ſit. Vñ auguſt.in li.de doctrina chriſtiana. Eternũ ardẽti⁹ diligit̃ adeptũ q̃ deſideratuʒ. nulli enĩ deſiderãti ꝯcedit. ...us deo eſtimare q̃ hʒ ne...leſcat cũ min⁹ inuenerit ...d q̃ntũcunq; eſtimare potuerit pl⁹ ꝑueniẽs inuẽtur⁹ ẽ. In mũdo iſto ſt̃ pacis reliquie ⁊ nõ pax perfecta. Jo.xiiij.pacẽ relinq̃ vobis. ¶ Circa nobilitateʒ vero vel libertatẽ notãdũ eſt q̃ in ſupna hierlm multiplex ẽ libertas. Pꝛĩa eſt a ſeruitute tyrannica. chriſtus etiã qui vere dñs ẽ ibi ſe hʒ vt ſpõſus et amicus. Jo.xv.iã nõ dicã vos ſuos ſed amicos. Secũda libertas ẽ a ſuitute creaturarũ in quib⁹ amatores earũ q̃ſi incarcerati ſunt. Vñ aug.ĩ li.de xpa religiõe. Quẽ delectat libtas ab amore mutabiliũ rex libere ſe abſtĩeat. Tercia libertas eſt a ſeruitute pctĩ. Erit enĩ ann⁹ iubile⁹ ꝑpetu⁹ poſt vitã iſtã: qñ ad electos in q̃ dimittebanť vt habet̃ in leuit.xxv. Quarta libertas ẽ libtas a carcere corpis: q̃ carcer adeo ſordid⁹ eſt vt p feneſtras lutũ exeat. Ad ro.vi. quis me liberabit de corpore mortis hui⁹. Et in pſ. cxli.educ de carcere aĩam meã. Quinta libtas erit a miſeria hui⁹ exilij. Aug.in valle miſerie ſum⁹ in q̃ eo magis flendũ ẽ: q̃ min⁹ flemm⁹ ab hac miſeria tũc li=

beri erim⁹. Apoca.xxi.abſterget de⁹ oēm lachrymā ab oculis. ¶ Circa q̄rtū vero notādū ē ꝙ in hoc ꝙ ſupna hierl'm mr̄ nr̄a dicit̄ oſtēdit nobis ꝙ ciues illi⁹ ciuitatis ⁊ nos amēt ⁊ a nobis amari debeant: mater amat ⁊ amat̄. et eadē cauſa eſt q̄re amat ⁊ amat̄. Jō eī amat filios ſuos q᷑ care cōparauit eos. filij etiā amāt eā eadē cauſa q᷑ multa paſſa eſt ꝑ eis. Thob.iiij. honorē habebis mr̄i tue oīnibus dieb⁹ vite ſue. memor enī debes eſſe q̄ ⁊ q̄nta paſſa ſit picula ꝓpt̄ te in vtero ſuo. Sic ſancti q̄ ſunt in ſupna hierl'm multa paſſa ſunt ꝓ pctōrib⁹. ✠ Nō tā tū dolorē paſſa ē mr̄ tua ꝓ te: q̄tū chriſt⁹ ī cruce. Multū etiā paſſus ē paul⁹ ⁊ petrus ⁊ alij ſcī ꝓ pctōrib⁹. Zel⁹ eī quē habebāt circa cōuerſionē pctōꝝ eos occidit. vñ multū diligēdi ſunt honorādi ſunt illi qui ſunt in eccl'ia triūphāte ab his qui ſūt in eccl'ia militāte. ⁊ feſta eoꝝ debent in magna reuerētia celebrare et magnā fiduciā deberēt habere de eis ſicut filia ī matre. et multū deberēt deſiderare puenire ad illā amabilē ſocietatē. Miſerabilis eſt negligētia hoīm. pl⁹ eī deberent laborare vt poſſent videre chriſtū ⁊ beatā v̄gīnē ⁊ eſſe cū eis p vnū diem ꝙ velint laborare ꝓ oībus bonis q̄ habituri ſunt in illa ſupna hieruſalem.

¶ Itē ſermo de eodem verbo.xliiij. A

Letare ſterilis q̄ nō paris ⁊c̄. ad gal.iiij Spūs ſctūs a q̄ ordiatū ē officiū eccl'e hodie monet eccl'iam in miſſa ad leticiā ī itroitu miſſe cū dicit. letare hierl'm. ⁊ in ep'la cū dicit letare ſterilis. S[...] per q̄ aliqs poſſet adm[...]ri cū tps iſtud ſit tps m[...]di tan q̄ tps penitētie. Johel ij. cōuertimini ad me in toto corde vr̄o ī ieiunio ⁊ fletu et plāctu ⁊c̄. Legit̄ eccl'i xxij. ꝙ muſica ī luctu ē im-

portuna narratio. Propt̄ hoc notādum ꝙ q̄druplici rōe hodie mouet̄ eccl'ia ad leticiā. Prīo ī figurā ꝺe leticie quā habēt aīe in septima etate. Est enī dñica iſta ſeptima a dñica ſeptuageſime in qua eccl'ia cepit plāgere ꝓ miſeria hui⁹ exilij. cāticū leticie dimittēs ſcʒ alleluia. recolēs pctm̄ ade: ꝓpt̄ qđ in hoc exilio poſiti ſum⁹. nec ceſſat hec miſeria vſqꝫ ad ſeptimā etatem Tūc enī prīo cōceſſum eſt hōi ver gaudiū qđ ꝯſiſtit ī viſiōe dei. In cui⁹ ſignū in hac dñica q̄ ſeptīa ē eccl'ia ad gaudiū monet̄. Et notādū ꝙ prīa etas durauit ab adā vſqꝫ ad noe. ſcđa a noe vſqꝫ ad abraham. tercia ab abrahaʒ vſqꝫ ad dđ. q̄rta a dauid vſqꝫ ad trāſmigratō[illegible] babylōis. q̄nta a trāſmigratōne babylonis vſqꝫ ad chriſtū. ſexta a natīuitate xp̄i vſqꝫ ad diē iudicij: q̄ntū ad viuētes in mūdo iſto. ſeptima ꝑ idē ſpaciū durat ſʒ ꝑtinet ad beatas aīas que gaudēt cū deo. B Secundo mouet̄ eccl'ia ad leticiā. ad oſtēdēdū ꝙ dñs vult ſibi ſeruiri in leticia: nō ī triſticia vel accidia .ij. cor. ix. hilarē datorē diligit deus. Eccl'i.xxxv. in oī dato hilarē fac vultū tuū. Et in pſ. xcix. ſeruite dño in leticia. cū bonis oꝑib⁹ de⁹ paſcat̄. qui cū triſticia bona opa facit q̄ſi cū ſalſa fellis vel abſinthij dño cibū ſuū appōit vnde nō grate ſeruit. Et in pſ.lxviij. dederūt in eſcam meā fel. Sʒ cū ſalſa gratiſſima cibū deo apponit q̄ in ſpūali leticia opa bona facit. Vñ mat.vi. cū ieiunatiſ nolite fieri ſicut hypocrite triſtes. ⁊ poſt. tu āt cū ieiunas vnge caput tuū. caput ī cordis oleo leticie. Tercio monet̄ eccl'ia ad leticiā q̄ſi ī medio q̄drageſime vt doceat̄ ꝙ dolor đ pctīs ꝯtinu⁹ ñ dʒ eē q̄n q̄nqꝫ leticia de ſpe ꝑmij admiſceat̄. vnđ Ber. bon⁹ dolor ē de pctīs ſʒ ſi nō ſit continu⁹ miſcendum enī eſt mel abſinthio.

Itē bern. Volo vos ſp hñe oculū ad patrē aliqñ vos i mīa dei reſpirare. Exēplū de duob⁹ frīb⁹ q̄ꝝ vn⁹ habebat oculū ad pctm̄.alius ad dei gratiā. Quarto vt oſtēdat̄ ꝙ illi qui falſam leticiā ſeculi relinquūt ⁊ deo ſeruire incipiūt: nō ex toto leticiā amittūt ſed potius eā mutant. qđ figuratū eſt geñ.xx. vbi abraham credidit filiū ſuū iſaac occidēdū eſſe: tñ occiſus nō fuit ſed aries ꝓ eo.yſaac riſus interpretat̄ qui amicis dī remanet. Sed carnalis leticia q̄ ꝑ arietē itelligit̄:in eis deſtruit̄. Indubitanter in cuſtodiēdis mādatis dei ē retributio.et dicit glo. ſuper hoc verbū pſ̄. ꝙ tāta eſt ꝙ nō pōt dici. Si gallina naturaliter gaudet qñ dedit fructū ſuū ouū ſcʒ. Viſibile ē ꝙ aīa naturalit̄ gaudeat qñ fecit debitū fructū ſcʒ opus bonū. et ꝙ naturalit̄ doleat qñ aduertit ſe dediſſe fructū ꝯ naturā ſcʒ malū op⁹. Sic mulier doleret ſi videret ſe bufonē pepiſſe. De gaudio ſpūali inuenies ampli⁹ ī ſmōe de fructib⁹ ſpūs. ¶ Et notādū ꝙ ſeptē ſūt de q̄b⁹ pōt gaudiū eē in eccl'ia tpe iſto. primo de hoc ꝙ ei⁹ ſterilitas ceſſat ad quod ꝑtinet verbum ꝓpoſitum.letare inq̄t ſterilis q̄ nō paris.i. q̄ non pariebas.erūpe.i. leticiam exteri⁹ oſtende.et clama.i. gaudiū tuū aliis p̄dica. qi multi ⁊c̄. Deſerta pōt dici eccl'ia q̄ nō hʒ p̄ntiā ſponſi ſui. eccl'ia malignantiū vel carnaliū hʒ ſpōſum ſuū p̄ntē ſcʒ mūdū.vel poti⁹ adulteriū cui placere q̄rit ꝓpt quē ſe ornat. In aliis tēporib⁹ anni eccl'ia valde ſterilis ē:paucos vel nullos deo generās. Sʒ tpe q̄drageſſime multos filios deo gerat.vñ multū pōt gaud ⁊c̄ qz opprobrium ſterilitatis ceſſat. Lu.i.dicit̄.eliſabeth cū cōcepiſſet iohānē reſpexit dñs auferre opprobriū meū. Itē i eodē. Impletū eſt tps pariēdi elizabeth ⁊

pepit filiū ꝛ audierūt vicini ꝛ cognati ei⁹ qꝛ magnificauit dñs mīam ſuā cū illa ꝛ cōgratulabanť illi. Magnū deberet gaudiū eſſe ꝺ cōuerſione pctōꝝ inter homines cū tm̄ ſit gaudiū de hoc inter angelos. Lu.xv. gaudiū erit in celo ſupꝺno pctōꝛe pnīam agēte. Et in eodē. dico vobis gaudium erit angelis dei ſuper vno pctōꝛe penitētiā agēte. Si tm̄ gaudiū ſit qñ fili⁹ regiſ terreni naſciť. q̄ntū gaudium dꝫ eſſe qñ filij celeſtis regis naſcunť. In cōuerſione pctōꝛis ē q̄ſi feſtū natiuitatis ꝛ reſurrectionis filij dei ꝛ ſpūs ſctī miſſiōis. Natiuitatis: quia natiuitas ē vite inchoatio. ille aūt qui cōuertiť vitā ſpūalē inchoat qui ꝛ fili⁹ dei ē p gratiā. Reſurrectōnis ꝺo qꝛ talis a morte culpe reſurgit q̄ multo ampli⁹ timēda eſt ꝙ̄ mors coꝛpalis. Aug. vera mors ē quā hoīes ñ timēt. Sepatio aīe a deo qui ē vera vita aīaꝝ. Miſſiōis vero ſpūs ſancti. qꝛ ſpūs ſanct⁹ p grām deſcēdit in eū qui cōuertiť. ¶ Scđo ꝺo pōt gaudere eccl'ia ꝺ hoc ꝙ peſtilētia filioꝝ ſuoꝝ tēpe iſto ceſſat. In aliis tpib⁹ tāta ē peſtilētia ſeu moꝛtalitas filioꝝ eccl'ie ꝙ q̄ſi int̄ cētū nō remanent ſex viui. alios occidit inuidia. alios luxuria. alios rapina. ꝛ ſic de aliis. Si quis oculis ſpūalib⁹ videret quanta ſit ſtrages iſta. vñ poſſet dicē illꝺ hiere.ix. q̄s dabit capiti meo aquā et oculis meis fontē lachꝛymaꝝ ꝛ ploꝛabo īterfectos filie ppl'i mei. hec peſtilētia ceſſat ī magna parte tpe iſto. immo etiā multi alio tpe moꝛtui mō reſurgūt. ꝛ iō m̄ltū deberet gaudere eccl'ia. ſm illud lu.xv. epulari ꝛ gaudere opoꝛtebat qꝛ fr̄ tu⁹ hic moꝛtuus fuerat ꝛ reuixit. perierat ꝛ inuēt⁹ ē. Tercio dꝫ gaudere eccl'ia de hoc ꝙ oppꝛobꝛiū chꝛiſti qꝺ aliis tpibuſ multū abūdat: aliq̄ntulum ceſſat tpe iſto qꝺ mai⁹ op=

probriū ē dño ecclie ꝙ hoc ꝗ ſi qs vult ei ſeruire. Deridet etiā de illis q vident eſſe de ecclia. Seruitores vero diaboli nec deriſores nec impeditores inueniūt. ⁊ ſi qs deriſores iſtos increpauerit dicunt ſe hoc ludo facē. ſꝫ lud⁹ talis diabolic⁹ eſt. lud⁹ talis ſignificat⁹ ē p ludū hyſmaelis et yſaac de q legit geñ. xxi. cū vidiſſet ſarra filiū agar egiptie ludentē cū filio ſuo yſaac: dicit ad abrahā: ecce ancillā ⁊ filiū ei⁹. Nō enim erit heres fili⁹ ancille cū filio meo yſaac. Ancilla iſta ſignificat cetū maloꝝ ⁊ carnaliū q ſunt in ecclia dei q p ancillā ſignificant. pmo qꝛ ſerui ſūt vitioꝝ. Jo. viij. oīs q facit pctm̄ ſeru⁹ eſt. Bern. an nō ſeru⁹ cui dñat iniqtas. Ita ⁊ maxime niſi tu indigni⁹ iudices hoīem tibi ꝙ vitiū dñari. Secundo qꝛ bonis ſeruiūt dū pſecutio eoꝝ pfectū bonoꝝ ē. Vñ geñ. xxv. maior ſeruiet minori. Tercio qꝛ ſi qd boni faciunt timore pene vel ſpe mercedis: trāſitorie faciūt hoc. vñ eternā hereditatē nō habebunt. ſed ali[..] tpalia quaſi bona mobilia eis dant a deo. Sicut legit geñ. xxv. de abrahā q dedit cūcta q poſſidebat yſaac. filiis aūt cōcubinaꝝ largit⁹ eſt munera. Grego. puens nūmos ſubtrahim⁹ quib⁹ tota matrimonia reſeruamus. Ideo non debēt boni indignari ſi videāt hic diuites malos et ſe paupes. ipis enī ſeruat hereditas. malis vero illō boni datur qō eis dādū ē. Hier. xlviij. date florē moab. florē inq tpalis pſperitatis. qꝛ florēs egredit. i. tpali pſperitate habita: a paterna hereditate expellet. Ad litterā moab. fuit fili⁹ illegitimus iō ſignificat illegitimos filios dei ſiue adulteros qs dñs pmittit hic pſperari. Ad heb. xij. ſi extra diſciplinā eſtis cui⁹ participes facti ſūt oēs. g adulteri ⁊ nō filij eſtis. hos ille-

gittimos filios dñs dimit-tit cũ filiis ſuis tanq̃ pale aš cũ granis. ⁊ in mſtis vri ies ſũt eis. vñ nõ debẽt ho-mi de hoc indignari. Aug. in li. de xpa religio. nec ziza nia nec paleas grana ꝓhor reſcũt. qñ tñ filij dei paruu li ſũt faciũt tales eis ludũ talẽ qualẽ faciebat hyſma el cũ yſaac quẽ apłs vocat ꝑſecutorẽ i epła hodierna dicẽs. quõ tũc is q̃ ſm car-nẽ nat⁹ fuerat ꝑſequebat̃ eũ qui ſm ſpm̃. ita et nunc. ¶ Scd̃m hebreos hyſma el faciebat yſaac imagines luteas adorar̃. Scd̃z aug. opprimebat eũ et q̃ſi ludẽdo ledebat el. Similr̃ accidit circa carnales q̃ i eccłia ſũt qui q̃ſi ludẽdo filios dei ꝑ-ſequũt: ⁊ hoc ad mortẽ dũ⁊ ...mos. et adhuc ꝑuulos r... ib⁹ ſuis faciũt deſere ...bonã vitã inchoatã. tlis ...l⁹ diabolic⁹. ẽ q̃ faciũt fi-lios dei deũ negare. ſic hyſ mael faciebat yſaac. Pro-uerb. x. ꝑ riſum ſtult⁹ oꝑat̃ ſcelus. Et. xxvi. ſicut noxi⁹ eſt qui mittit lãceas et ſa-gittas in mortẽ: ita vir qui fraudulenter nocet amico ſuo: ⁊ cũ fuerit deꝑhenſus: dicit: ludẽs feci. lud⁹ iſte ſi milis eſt ludo de quo legit̃ ij. reg. ij. ſurgãt pueri et lu dãt corã nobis. dicit abner ad ioab. ſurgãt ⁊ ſurrexer̃t duodecĩ ex vna ꝑte ⁊ duo-decĩ ex altera. apꝑhenſoq; vnuſq̃ſq; capite ꝯparis ſui defixit gladiũ in lat⁹ ꝯtra-rij ⁊ ceciderũt ſimul. ¶ Con-tra hos irriſores bonorum młtã inuenies i tractatu de ſuꝑbia i capło de erubeſcẽ tia. ¶ Quãtũ ſit pctm̃ irriſo-rũ innuit neem̃. iiij. audi de us nr̃ dicit neemias q: fa-cti ſum⁹ deſpectio ⁊c. ⁊ p⁹. ne oꝑias iniq̃tatẽ eorum ⁊ peccata eoꝝ corã facie tua nõ deleant̃ quia irriſerunt edificãtes. Aliis tempori-bus recrucifigunt homĩes mali chriſtũ quantũ in ſe ẽ iuxta illud ad hebre. vi. rur ſum crucifigentes filiũ dei et oſtẽtui habentes. Et in pš. lxviij. et ſuper dolorem

vulnerꝫ ei⁹ addiderit: dum aĩas ꝓ quib⁹ mortem ſuſti nuit ei auferũt. ſed hec om nia ceſſant ĩ mag̃ pte tpe q̃dtrageſime. ¶ Quarto gaudere põt eccl'ia de libe ratiõe ab inimicis qui tpe iſto amittũt q̃s eccl'ie ab ſtulerãt p̃us. Iſai.xlix. nun quid tolletꝰ a forti p̃da⁊ qđ captũ eſt a robuſto ſaluum eſſe poterit. multũ gaudiũ deberet fieri de hoc ꝙ pec catores liberanꝰ a tã forti manu. ⁊ multe grẽ agi de berẽt deo: eos eripiẽti cuꝫ ſcriptũ ſit iob.xli. de diabo lo ꝙ nõ ẽ ptãs ſup terraꝫ q̃ cõparetꝰ ei qui factus eſt vt nullũ timerẽt. ¶ Quĩto põt eſſe gaudiũ in his q̃ cõuer ſi ſunt de diuĩa pñtia. Iam põt dicẽ q̃ ꝯuerſus ẽ cũ pŝ xxij. ſi ambulauero ĩ medio vmbre mortis non timebo mala qm̃ tu mecũ es. Se xto põt eſſe gaudiũ de mul tiplici lucro. pctõr enĩ qui nõ habebat partẽ ĩ aliquo bono qđ ĩ eccl'ia dei fieret: particeps ẽ oĩs lucri quod fit in eccl'ia dei. iuxͣ illđ pŝ cxviij. particeps ego ſũ om niũ timentiũ te ⁊c̃. Septĩo põt eſſe gaudium de hoc ꝙ ſũt in via paradiſi. ſm̃ illđ qđ hodie cãtat eccl'ia. leta tus ſũ in his q̃ dicta ſũt ⁊c̃. pŝ.cxxi. De gaudio bonoꝝ inuenies ampli⁹ in ſermõe de fructib⁹ ſpũs.

¶ Dñica in paſſiõe dñi ſermo de epl'a.xliiij.

Chriſtus aſſiſtẽs pŏtifex futuroꝝ bonorũ ꝑampli⁹ ⁊ perfectius tabernaculũ nõ manufactũ.i.nõ hui⁹ creatiõis neqꝫ ꝑ ſanguinẽ hyrcorũ aut vituloꝝ. ſed ꝑ ꝓpꝛium ſanguinẽ intrauit ſemel in ſancta eterna redẽptiõe inuẽta. ad heb.ix. In hoc primo ſmone oſtẽditꝰ quare in hac dñica incipit eccl'ia dicere officiũ de paſſiõe dñi. et qualitꝰ hoc tpe ſe debẽt hr̃e fideles. Dñica iſta vocatꝰ dñica de paſſiõe dñi. et veſpis p̃cedẽtis ſabbatiti incipit officiũ de paſſiõe. ¶ Cuius rei cauſa prima hec eſt.

ꝓpter miraculū de lazari
ſuſcitatiōne de q̄ legit euan
gelīū ſexta feria p̄cedente
pāc dñicā. collegerūt autē
pōtifices ⁊ phariſei cōſiliū
et ab illo die cogitauerunt
vt ieſum interficerēt. vnde
hec chriſti paſſio ſiue mors
in machinatiōe iudeoꝝ in=
cepit. Jllud aūt miraculū
credit eſſe factū p̄ma luna
primi mēſis cuius luna. xv
crucifix⁹ eſt dñs. prim⁹ mē=
ſis dicit aprilis vt habe=
mus exodi. xij. mēſis iſte e=
rit vobis p̄ncipiū mēſiū in
mēſib⁹ anni. et qꝛ iſta dñica
p̄ia occurrit poſtq̄ iudei
firmauerūt ſibi ſermonem
ſequā de chriſto interficien=
do. Jō agit in ei⁹ officio de
paſſiōe dñi ⁊ ſupprimit glo
ria in reſpōſoriis ⁊ i introi
tu miſſe. quia chriſtus ca=
ſtra non iam palā am
bulabat ſed abſcōdebat ſe
ad tps. nec tñ ex toto gl'ia
ſupprimit. cātat enī in fine
pſalmoꝝ. q̄ laus iſta cōis ē
trinitati. Jn euāgelio etiā
tangunt q̄dā p̄ludia dñice
paſſiōis vbi dicit q̄ tulerūt
lapides vt iacerēt in eū. in
ep̄la etiā agit d̄ chriſti paſ
ſione. B Alia ē etiā ratō
quare officiū eccl'ie tpe iſto
de paſſiōe dñi eſt. Eccl'ia eñ
in alia parte q̄drageſime q̄
p̄ceſſit vſa ē multis exēplis
ad animādū eos q̄ nō erant
in penitētia ad aggredien
dā penitētiā. ⁊ ad ꝯſolādū
et cōfirmādū eos q̄ iam ag
greſſi ſunt p̄niam in portā
do eā. Nūc q̄ſi in fine q̄dra
geſime exēplo efficaciſſimo
vtit ſcz chriſti paſſiōe redu
cēs eis ad memoriā dñicā
paſſionē. ⁊ debent iſti dies
q̄drageſime in ſctītate et
reuerētia p̄ ceteris obſua=
ri. Uñ cātat eccl'ia. iſti ſunt
dies q̄s obſeruare debetis
Ver. hi ſūt q̄s obſuare de=
betis: dies pleni pietate et
grā. quib⁹ etiā ſceleratoꝝ
hoīm mētes ad p̄niam pro
uocant. Tāta ſiquidē vis ē
ſacramētoꝝ q̄ dieb⁹ iſtis re
colunt vt poſſint ipa lapi=
dea q̄ꝗ ſcindere corda: et
pect⁹ oē lꝫ ferreū emollire

ſufficiãt. Qui a pctĩs alio
tpe nõ cauebat ſaltem hoc
tpe dꝫ cauere. valde ingra
tus ẽ redẽptori ſuo: q̃ tẽpe
illo q̃ ꝓ eo crucifixꝰ ẽ: nõ ti
met eũ iterꝝ crucifigẽ. Ad
heb.vi. rurſũ crucifigẽtes
ſibimetipĩs filiũ dei ⁊c. qui
aũt nõ erubeſcebat de pec
catis ſuis: ſaltẽ tpe iſto. dꝫ
erubeſcẽ de eis qñ ſol ſac-
co tenebꝛaꝝ ſe operuit q̃ſi
erubeſceret qđ ꝓ pctõ cre
ature: creatoꝛ ſuꝰ moꝛeret.
Sicut aliq̃ q̃ ſũt de aliq̃ cõ-
gregatõe: erubeſcũt ſi vnꝰ
de illa cõgregatiõe cõmit-
tit aliqđ hoꝛribile factũ. q̃
pꝛiꝰ ñ dolebat nec timebat
de pctĩs ſuis: mõ dꝫ et dole
re ⁊ timere cũ paſſionẽ dñi
audit. ad quã terra tremu-
it. alioq̃n terra põderoſioꝛ
eſſe videt. Greg. cũ ſaxa in
paſſiõe dñi ſciſſa ſint: durio
ra ſaxis coꝛda illa eſſe vidẽ
tur q̃ audita paſſiõe dñi nõ
ſcidunt. ¶ Itẽ q̃ pꝛiꝰ nõ
ꝯfitebat pctã ſua: mõ ſaltẽ
dꝫ ea cõfiteri: cũ ad mentẽ
ei reducit paſſio domini ad
quã monumẽta apta ſunt:
alioq̃n labia ipſiꝰ tenacius
cõglutinata videntꝰ q̃ lapi
des in monumẽtis cemẽto
adinuicẽ cõpacti. Qui pri-
us nolebat ſeruire deo ſal-
tẽ dꝫ ei incipe ſeruire tẽpe
illo. quo deꝰ ita viriliter ei
ſeruiuit. Iſai. xliiij. ſeruire
me feciſtis in pctĩs vr̃is: ⁊
laborẽ mihi ꝑbuiſtis iniq̃-
tatibus vr̃is. Ve illis q̃ nec
ſeruire volũt nec laborare
ꝓ eoꝛ q̃ tñ ꝓ eis laborauit.
immo laborẽ labori addũt.
et afflictionẽ afflictiõi quã
tũ in ſe eſt. Hiere. xv. labo-
raui rogãs. Et ꝓũ. i. exten
di manũ meã ⁊ nõ fuit qui
aſpiceret. Rogat dñs ſer-
uos q̃s ita care emit vt ſibi
ſeruiãt ⁊ audire cõtẽnunt.
Iob. xix. ſeruũ meũ rog au
et nõ reſpõdit mihi: oꝛe
pꝛio depcabar illũ. I[illegible]
laborãt ſuſtinẽs car[illegible] dñs
totũ mundũ poꝛtet. Iuxta
illud ad heb. i. poꝛtans oĩa
verbo virtutis ſue. tñ non
dicit laborare in poꝛtando
illũ. ſed in ſuſtinẽdo pecca-

tor͞e laborare dicit. ex quo
ſatis pōt patere ꝙ onero=
ſus ſit pctōr. adeo oneroſus
eſt ꝙ celū eum ſuſtinere nō
potuit. Unde patet in luci=
fero. ad vltimū neqꝫ terra
poterit eū ſuſtinere: ſed in
infernū deſcēdet. Ideo di=
cit dñs illis ꝗ nolūt cōuer=
ti. vos eſtis mihi onus pro
ieciā quippe vos. Hier. xxiij
et hoc in locū viliſſimū ſcꝫ
in ignē infernalē. Nec miꝛ
ſi dñs laborat in ſuſtinētia
pctōris: qm̄ vilis vermiculus
ita diu facit ſe rogari vt ve
lit fieri fili⁹ dei: ⁊ ad illā ma
gnā curiā venire. Tota enī
vita bonoꝝ eſt itinerarō ad
illā curiā celeſtē. Itē nō eſt
mirū ſi de⁹ laborare dicit i
tenēdo oīpotētiam ſuā a
vindicta. qm̄ ille qui eſt q̄ſi
...is mortuus erexit ſe cō
tra ... ⁊ totiēs rogat⁹ non
vult pacē facere cū eo. E
Non eſt enī mirū ſi offendi
tur deus quādo cū tāto do
lore laborauit vſqꝫ ad ſudo
rem etiā ſanguineoꝝ quā=
do mercede ſua fraudatur

Merces iſta eſt ſal⁹ noſtra.
Zach. xi. ſi bonū eſt in ocu=
lis veſtris afferre mercedē
meā. Magis ſolet affligeꝛ
mercennariū qui aufert et
mercedē ſuā: ꝙ afflixerit
eū labor diurn⁹. Ex quo ſa
tis poſſunt intelligere quā
tum deū offendūt qui aīas
ꝓprias deo auferūt. Eccl
xxxiiij. qui effundit ſangui=
nē ⁊ ꝗ fraudē facit mercē=
nario fratres ſunt. Leuiti.
xix. nō moreꝛ opus mercen
narij tui apud te vſqꝫ mañe.
Quid ergo ð illis ꝗ in hac
mercede chriſto iniuriant
vſqꝫ ad exitū vite ſue. tunc
primo conuerti volētes ad
dñm. de talib⁹ pōt dicē do=
min⁹ illos pſ. lxviij. ſup dolo
rē vulneꝝ meoꝝ addiderūt.
¶ Et notādū ꝙ memoria
dñice paſſiōis tpe pnīe hoī
bus necēia ē qꝛ timētib⁹ ag
gredi pnīaꝫ: animū dat ag
gredīedi: ⁊ ſpem veniā im=
petrādi dū dei mīa oſtēdit
eis. Illis vo ꝗ iā pnīaꝫ ſūt
aggreſſi dulcorat mala pe=
ne ſcilicet amaritudinem

penitẽtie: ⁊ fortes facit cõtra mala culpe.vñ valet cõtra tẽtatões. illis ꝟo q̃ iã in ſtatu pnĩe ꝓficiũt valet ad augmẽtũ dilectionis et deuotiõis. Ad primũ facit illud.i.mach.v. et elephantis oſtẽderũt ſãguinẽ vue et mori ad occidẽdos eos ĩ preliũ. Et illud ad heb.xij. deponẽtes om̄e põdꝰ ⁊ circũſtãſ nos pctm̄ p patiẽtiã curramꝰ ad ꝓpoſitũ nobis certamẽ aſpiciẽtes ĩ actorẽ fidei ⁊ cõſummatorẽ ieſum.qui appoſito ſibi gaudio ſuſtinuit crucẽ. Fugit dñs ieſus chriſtꝰ cũ vellẽt eũ facẽ regẽ.vt legiꝉ io.vi. Ad crucẽ ꝟo volũtarie venit ꝓ nobis. Nos igiꝉ crucẽ pnĩe ꝓ amore ipiꝰ libenter aſſumamꝰ. Ad ſecũduȝ facit illud bern.in q̃ inquit clariꝰ q̃ꝑ vulneribꝰ tuis eluxiſſet qꝺ tu dñe ſuauis ⁊ mitis ⁊ multe mĩe. maiorẽ ei miſerationẽ nemo hȝ q̃ꝑ vt aĩam ſuã ponat q̇s ꝓ dãnatis. Idẽ. peccaui pctm̄ grã de turbabiꝉ cõſcĩa mea: ſȝ nõ pturbabiꝉ. vulneꝝ enim domĩ mei recordabor. G Ad terciũ facit qꝺ legitur exo.xv.ꝙ dñs oſtẽdit lignu moyſi qꝺ cũ miſiſſet in aqs priꝰ amaris: in dulcedineȝ verſe ſunt. in q̃ figuratũ eſt ꝙ memoria dñice paſſiõis amaritudinẽ tribulatõnis dulcorat. Ber. videtes anguſtias dñi nr̃i: vr̃as leniꝰ portabitis. Ad q̃rtũ faci qꝺ dicit Origeñ. ꝙ tãta virtꝰ crucis qꝺ ſi in mentẽ fideliter habeaꝉ.nulla libido pctĩ: nullã p̃ualere poſſit inuidia ſȝ ↄtinuo ad memoriã eiꝰ totꝰ pctĩ ⁊ morꝉ fugiaꝉ exercitꝰ. Ad quĩtũ facit qꝺ dicit Ber. ſup oĩa inquit reddit te amabilem bone ieſu calix quẽ bibiſti opꝰ redẽptiõis nr̃e. hoc ꝙ no amorẽ nr̃m facile v[illegible]cat totũ ſibi. hoc [illegible] qꝺ nr̃am deuotionẽ ⁊ b[illegible]dius allicit ⁊ iuſtiꝰ exigit ⁊ arctius ſtringit ⁊ afficit vehemẽtius.

¶ Itẽ aliꝰ ſermo de eodem verbo.xlv. A

Chriſtus aſſiſtēs pō
c tifex ꝛc. Notādum
ꝙ in verbo ꝓpoſi-
to docet nos q̄ttuoꝛ apl's
et hoc contra q̄ttuoꝛ gene
ra hominū. Primo docet ꝙ
chriſtꝰ patri ſuo aſſiſtit pro
nobis interceſſoꝛ ꝛ futuro
rū bonoꝝ largitoꝛ. Primū
ptinet ad eū inq̄ntū ipe eſt
hō. Secūdū inq̄ntū ipe eſt
deꝰ. ꝛ hoc dicit̄ ꝯ puſillani-
mes ꝛ diffidentes qui diffi
dūt ſe poſſe obtiner̄ regnū
celoꝝ. ad hoc ptinet illud
chriſtꝰ aſſiſtēs pontifex fu
turoꝝ bonoꝝ. aſſiſtit chri-
ſtus prī vt pōtifex. interce
dens ſcꝫ ad patrē ꝓ nobis
ꝛ hoc inquātū hō. ꝛ ille idē
eſt datoꝛ futuroꝝ bonoꝝ
inquātū deꝰ. vñ magna fi-
ducia pōt eſſe his ꝓ quibꝰ
rogat. idē enī eſt qui ro
gat ꝛ q rogat. B Secun
do oſtēdit apl's q̄lit chriſtꝰ
intrauit ī regnū celoꝝ. qm̄
p ꝓpriū ſanguinē. ꝛ hoc dr̄
cōtra illos qui nihil aſperū
pati volūt vt poſſint in re-
gnū celoꝝ intrare ad qđ p
tinet illud. p amplius ꝛ pfe-
ctius tabernaculum ꝛc. qđ
ſic exponēdū ē. chriſtꝰ itra
uit tabernaculū p amplius
id eſt maiꝰ. vt ſit vna dictō
et hec maioritas attendit̄
q̄ntū ad pluriū capacitatē
ꝛ pfectiꝰ q̄ntū ad eternitatē.
tabnaculū nō manufactuꝫ
id eſt ope hūano. vñ expo-
nēdo ſumit̄. i. huiꝰ creatōis
cuiꝰ fuit illud in deſerto. il-
lud enī finxit hō. iſtud crea
uit deꝰ. Introiuit dico. ne-
ꝙ p ſanguinē thauroꝝ ꝛ vi
tuloꝝ effuſum vt in veteri
teſtamēto fiebat. ſed p pro
priū ſanguinē in ſancta ſan
ctoꝝ. i. in celeſtia. Tercio
oſtēdit apl's chriſtū tm̄ ſe-
mel paſſum ꝓ pctōribꝰ cū
dicit ſemel. ꝛ hoc dicit̄ con
tra recidiuātes frequēter.
Quarto ꝯo difficultatē re
dēptiōis nr̄e oſtēdit vbi di
cit. eterna redēptiōe inuē-
ta. redēptio eterna dicitur
qꝛ eterni ſunt qui redēpti
ſunt. Redēptio iſta in oībꝰ
legalibꝰ ſacrificiis q̄ſita fu
it ꝛ ī eis īuenirī nō potuit.

Sed in ſanguie chriſti iue
ta ē.⁊ hoc eſt ꝯ ſeipſos vilit
vendētes. ℭ Circa pmū
notādū ē ꝙ chriſtꝰ mltipli
citer orasse dicit. ꝓ pctōri=
bus orauit vbo. Joh.xvi.
ego ꝓ eis rogo. ⁊ paulo pꝰ
Nō ꝓ eis rogo tm̄ ſʒ ꝓ eis
qui crediturí ſunt ꝑ vbum
eorū in me. Orauit etiā la=
chrymis ⁊ ſanguie. lachry
mis iux̄ illō ad heb.v.qui i
dieb' carnis ſue p̄ces ſup=
plicationeſqꝫ ad illū q̄ poſ=
ſet illū ſaluū facē a morte
cū clamore valido ⁊ lachry
mis offerēs exauditꝰ ē pro
ſua reuerētia.orauit etiam
ſanguie. iux̄ illō ad heb.xij
acceſſiſtis ad ſanguinē me
lius loquētē ꝙ̄ ſanguinem
abel. Sanguis ei abel pete
bat vīdictā. ſʒ ſanguis xp̄i
miam. Rogat etiā ꝓ pctō=
ribꝰ cicatricū oſtēſione. ad
heb.ix.ieſus introiuit i ip̄ꝫ
celū vt appareat nunc vul
tui dei ꝓ nobis. Itē ſeptio
dicit de chriſto ꝙ ſaluare i
ꝑpetuū pōt.accedēs ad ſe=
metip̄m ꝑ deū ſꝑ viuēs ad
interpellādū ꝓ nob. Ber.
ſecurꝰ habes acceſſū ad de
um o hō vbi habes filiū an
te patrē ⁊ ante filiū matrē.
filiꝰ oſtēdit patri cicatriceſ
et vulnera. mr̄ oſtēdit filio
pectꝰ et vbera.nec pōt eſſe
repulſa vbi tot occurrunt
cicatricis inſignia. Ad ro.
viij.quis ē ad dextrā dei q̄
etiā interpellat ꝓ nob. Et
pa io.ij. ſi aliqs peccauerit
aduocatū habemꝰ apud pa
trē ieſum chriſtū iuſtū ⁊ ip
ſe ē ꝓpiciatio ꝓ pctis nr̄iſ
In pſ.lxxxiij. reſpice in fa
cié chriſti tui. Deꝰ pr̄ reſpi
ciēs ꝙ̄ care eccl̄ia filio ſuo
cōſtiterit parcit eccl̄ie. ℭ
Et notādū ꝙ chriſtꝰ modo
cū pr̄e ē ꝓ pctōribꝰ vt priꝰ
oſtēſum ē. In mūdo iſto fu
it cū pctōribꝰ iux̄ illud ba=
ruc.iij. in terris viſus eſt ⁊
cū hoībꝰ cōuerſatꝰ ē. ℭ [illegible]
ſi penituerint:in iudicio e=
rit ꝯ pctōres: tunc cicatri=
ces q̄ mō ſunt in fiduciā re
cōciliatōnis:erunt in teſti=
monium iuſte dānationis.
Apocal.i. videbūt in quē

pupugerūt. Itē notādū q christ⁹ pr̄i p nobis aſſiſtit ad interpellādū vt iam di=ctū eſt. Aſſiſtit etiā ⁊ homi bus malis. aſſiſtit ad intrā dum ſi penitere voluerint. Apoc.iij. ego ſto ad oſtiū ⁊ pulſo. Si vo nō penitu erit ad iudicādū. iudex ei ante ianuā aſſiſtit. iux̄ vbū Jac. v. Bonis vo aſſiſtit parat⁹ ad adiuuādū. ſicut btō ſte=phano actu.v. oīb⁹ vero aſ ſiſtit quaſi ad explorādum. Cāt.ij. en iſte ſtat poſt pari=etem iō caute agēdū ē. ¶ Circa ſecūdū vero notādū eſt q chriſt⁹ iō p ppriū ſā=guinē in celū voluit intra=re vt oſtēderet quō nos in gredi debeam⁹ qm̄ p art tā viā ⁊ anguſtā portā. Mat. vij. q̄ ducit ad vitā. Mich. aſcēdēs iter pandēs an=te eos. Lu.vlt. nonne opor tuit chriſtū pati ⁊ ſic intra re in gloriā ſuā. quāto ma=gis aſpera ſuſtinendo opor tet nos itrare in alienā. Et actuū.xiiij. per multas tri=bulatōnes oportet intrare in regnū dei. Et matth.xi. regnū vim patitur et violē ti rapiūt illud. Vix ingredi tur aliquis in regnū celorū qui portā fugit quantū po teſt. portā enī fugit quātū poteſt qui nihil aſperū vult ſuſtinere. Tribulatio ē por ta iſta per quā oportuit in trare ⁊ filiū dei ⁊ amiciſſi=mos eius. Matt.xij. nō eſt ſeru⁹ maior dño ſuo. Ideo nimis delicatus es chariſ=ſime ſi vis gaudere cū ſecu lo ⁊ poſt regnare cum chri ſto. q per tribulationem et ingreſſus in regnū celorū figuratū eſt gene.iij. in hoc q gladius igne⁹ poſit⁹ eſt ad portam paradiſi terre=ſtris. In igne enī tribula=tio deſignatur. ¶ Cir ca terciū vero notandum eſt q chriſtus ſemel tantū paſſus eſt p peccatoribus. et virtute paſſiōis eius ſe=mel remittunt peccata ho minib⁹ ſine pena aliqua ex teriori ſcilicz in baptiſmo. Recidiuantes vero licz de peccato peniteant: magne

pene remanent debitores ignis ſcʒ purgatorij. Qui ignis ſicut dicit aug. miro mõ grauis ẽ. Expurgat enim oẽm penã quã aliqs in hoc mũdo ppeſſus eſt. Jdõ ſm verbũ bern. recidẽ ꝙ incidere ẽ deterius. Jo.viij. ecce ſanꝰ factꝰ es iã amplius noli peccare ne deteriꝰ aliquid tibi ꝯtingat. De hac materia require in tractatu de auaricia in ca. de recidiuatiõe. Circa ꝟo quartũ notãdũ ẽ ꝙ redẽpti debẽt attẽdẽ ꝙ care a chriſto empti ſunt. triplici rõne. Primo vt ſe vili foro diabolo ñ vẽdãt. vt faciũt fatue mulieres q̃ qñqꝫ ꝓ q̃tuor denariis aĩam dãt diabolo et corpus leccatori exponũt. Aug. appẽde te ex p̃cio ne tibi vileſcas. Ad corin.vi. empti eſtis p̃cio mag̃. Secũdo vt intelligãt ſe merito a ſolo chriſto poſſideri. Jdeo enĩ nos tãto precio emit vt ſolus nos poſſideat. Tercio vt non ſit nobis graue ſi care emamꝰ eũ cũ ipẽ ita care nos emerit. q̃ i infinitũ minꝰ valemꝰ ꝙ ipẽ ẽ. Et notãdũ ꝙ chriſtꝰ q̃ſi ſtudioſe q̃ſiuit redẽptõẽ nr̃am iux̃ illõ pſ. ix. annunciate inter gẽtes ſtudia eiꝰ et nos ſtudioſe debemꝰ eã ſeruare. Notãdũ ꝙ licet ei care cõſtiterit: tñ q̃ſi inuentã reputauit. ⁊ hoc ꝓpt̃ nimiũ amorẽ quem habebat ad nos. ſicut iacob pauci videbant dies quibꝰ labã ſeruiebat ꝓ rachele p̃ magnitudine amoris quẽ habebat ad eã. geñ. xxix. Sic et nos nõ debemus reputare qd̃ ꝓ amore chriſti ſuſtinemus. Prou. xij. q̃ negligit dãnũ ꝓpt̃ amicũ iuſtꝰ ẽ ⁊c̃.

❡ Dñica in ramis palmaꝝ. ſermo. xlvi.

Hoc ſentite ĩ vobis qd̃ ⁊ in chriſto ieſ[u] ad phil. ij. Eccl[eſia] officio hodierno duo [oſ]tendit oſtẽdere fidelibꝰ ſcʒ gloriã mũdi eſſe cõtẽptibilẽʒ. eo ꝙ cito in ignominiã cõmutet̃. hũilitatẽ ꝟo chriſti amplectẽdã eſſe eo ꝙ i glo

tiã cõmutet. Primũ oſten dit in hoc ꝙ paſſionẽ ꝓceſ ſioni hodierna die cõiũgit. Secũdũ in epl̃a vbi oſtẽdi tur ꝙ humilitatẽ paſſiõis chriſti ſubſecuta ſit gl̃ia ex altatiõis. Sꝫ forſitã mira bit aliqs de cõiũctiõe ꝓceſ ſionis ⁊ paſſiõis. ⁊ qꝛ paſſio tali die facta eſt. ⁊ qꝛ ꝓceſ ſio nũc ptinet ad leticiam. paſſio ad triſticiã. Vñ ber. Quid ſibi vult mirabilis iſta ꝯiũctio aut qđ cogita uerũt pr̃es nr̃i paſſionẽ ad dẽtes ꝓceſſiõi. nã ꝓceſſio quidẽ repſentat hodie: qꝛ hodie facta fuit. Paſſio ve ro cur addita fuit quam ſe xta feria cõſtat eſſe ſecutã. Idẽ. ꝓceſſionẽ hodie noua quadã ⁊ mira ꝯiũctõne ec cleſia addidit paſſiõi. nã ꝓ ceſſio plauſũ hꝫ. paſſio plã ctum. Circa qđ notãdũ eſt ꝙ in hac ꝯiũctiõe ꝓceſſionis et paſſiõis circa q̃ttuor poſ ſum⁹ inſtrui. Primo circa il lud ꝓuer. xiiij. riſus dolo re miſcebit. ⁊ extrema gau dij luct⁹ occupat. Ad hoc enim ſignificandũ triſticia paſſionis ſubiũgit gaudio ꝓceſſionis. Proceſſio iſta repſentat honorabilẽ illuꝫ cõcurſum tali die dñ̃o exhi bitũ in ingreſſu in hierl̃m. quẽ in breui ſubſecuta eſt ignominia paſſiõis. in q̃ ſa tis apparet ꝙ gl̃ia huius mũdi ſtabilis nõ ſit. ⁊ ꝙ in ea fiducia nõ ſit habenda. Vñ bern. optime ꝓceſſioni paſſio ẽ cõiũcta vt diſcam⁹ in nulla vnq̃ leticia hui⁹ ſe culi fiduciã habere. ſcien tes qm̃ extrema gaudij lu ctus occupat. pã thim̃. vlt. diuitib⁹ hui⁹ ſeculi p̃cipe nõ ſupbe ſape neqꝫ ſperare in incerto diuitiarꝫ ſꝫ in deo vi uo. Señ. cito fit ignominia ſupbi gl̃ia. Ber. ab eodem pplo in eodẽ loco et ipſo tẽ pore pauciſſimis dieb⁹ in terpoſitis. prĩo cũ tãto tri umpho ſuſcept⁹ poſtea cru cifix⁹ eſt. O q̃ diſſimile tol le tolle crucifige eũ. ⁊ bñdi ctus qui venit in noĩe dñi: oſanna in excelſis. q̃ diſſi mile ẽ. rex iſrl̃. et ñ habem⁹

regē niſi ceſarē. q̄ diſſimi= le regnū ⁊ crux et flores et ſpine: cui pri⁹ veſtimēta cō ſternebāt aliena: ecce ſuis exuit̄ et ſors mitti̇t ſup ea. B Secūdo inſtruimur vt ꝓſperitatē qñ eā habem⁹: aduerſitatis memoria tē= peremus. vel etiā āmmixti one alicui⁹ p̄ſentis amari= tudinis. Ecci.xi. in die bo= noꝝ nō immemor ſis malo rū ⁊c. Itē ꝓſperitas ſtulto rū ꝑdet eos. prouer.i. quia proſperitas gaudiū ē qua= ſi vinū forte. ⁊ ipi neſciunt illō tēpare. ideo quaſi inſa tuat eos. Sed ſapiēs gau= diū iſtud tēperat oculū cor dis habendo ad aduerſa q̄ pñt accidere. Eccs.vij. cor ſapiētiū vbi triſticia. et cor ſtultoꝝ vbi leticia. Hoc tē= peramētū docuit nos dñs hodierna die qñ poſt gau= diū ⁊ honorē ſibi exhibitū fleuit. vt legit̄ lu.xix. ⁊ hie= roſolimis ſecuris euerſio= nē vrbis futurā predixit. hoc tēperamentū etiā do= cuit nos dñs in hoc q̄ ho= norē illū in tanta hūilitate ſuſcepit ſcʒ ſup aſinū. Vnd bern. dñs ſicut in paſſione patiētiā: ſic in ꝓceſſiōe hu militatē exhibere curauit. In illa enim tanq̄ ouis ad occiſionē duct⁹ eſt. ⁊ quaſi agn⁹ corā tōdēte ſe obmu= tuit ⁊ nō aperuit os ſuum. In proceſſiōe aūt quid pa rabāt populi ſe vt exirent ei obuiā. nec eū latebat qui nouerat quid eſſet in hoīe. propter qō ⁊ ipē parat⁹ eſt nō in currib⁹ aut in equis. nec in frenis argēteis au= ro tectis. ſed humilis aſel= li tergo ſedens. ſuppoſitis aplōꝝ veſtib⁹ quas ego de p̄cioſiorib⁹ regionis fuiſſe nō credo. Itē bern. de tem peramēto tali imitet̄ cogi= tatio naturā imitet̄ aucto= rē nature. Nōne nam r[illegible] pſona homīs vili limo [illegible] ſpiraculū colligauit: [illegible]on ne auctor nature in pſona ſua limū verbūq; contēpe= rauit. Salomonē ideo ſapi entia deſeruit quia iocūdi= tatē ſuā nulla amaritudīe

diſcipline tẽperare voluit.
Tercio oſtẽdit nobis in cõ
iunctiõe hac proceſſiõis et
paſſiõis ꝙ tali fatuitate la
borent qui gloriã ⁊ gaudi=
um hui⁹ mũdi ſectant. qua
li laboraret qui cũ proceſ=
ſione et gaudio ad patibu=
lũ ſuũ: vel aliud gen⁹ mortis
ire vellet. Legit ioh. vi. ꝙ
dñs fugerit qñ cũ voluerit
facere regẽ. Nũc aũt hono
rem iſtum nõ fugit qñ ibat
ad mortẽ ſuã. ad ſignifican
dũ ꝙ iam viximus ꝙ qui glo
riã querũt: gloriã volũt in
via qua ad mortẽ ſuam va
dunt. Aug. nil aliud eſt tẽ=
pus pſentis vite ꝙ̃ curſus
ad mortẽ. in quo nemo vel
paululũ ſtare vel tardi⁹ ire
permittit. ſed omnes pari
motu vrgemur. ergo glo=
ria eſt via ad mortẽ. Greg.
pſenti ſuauitate capit:
quaſi per amena prata ad in
teritũ ducit. Hic oſtẽdẽda
ſunt tria in hominibus que
mortuo fiũt. in quib⁹ ſapiẽ
tia mundi attendit. q̃ tria
oſtendunt eſſe fatuitates.
Mortuus cũ ſolo ſudario
ſepelit. qd̄ oſtendit cupidi
tatẽ eẽ fatuitatẽ. Sub ter=
ra ponit et ab hominibus et
iumẽtis cõculcatur. in quo
oſtẽditur fatuitas ſupbie.
que ſup homĩes vult eſſe.
a vermib⁹ comedit. in quo
fatuitas voluptuoſitatis oñ
ditur. que de carne tantam
curam habuit. ¶ Quar
to inſtruimur in pdicta cõ
iunctione vt tribulationem
viã eſſe ad gloriam cogno=
ſcamus. Unde bern. vobis
chariſſimi tan̄ꝙ ſpũalibus
opantes ĩ pceſſiõe celeſtis
patrie repñtamus gloriã:
In paſſiõe mõſtram⁹ viã ſi
cõſideraſti in pceſſiõe quo
properãdũ ſit. diſce ĩ paſſi=
one quõ ſit eũdũ. hec eſt ei
via vite tribulatio pñs. via
glie via ciuitatis habitacu
li. via regni ſm qd̄ clamat
latro de cruce. memẽto mei
dñe cũ veneris ĩ re. tu. Cũ
tẽ ĩ regnũ vidit q̃ cũ pueniſ=
ſet ſui memorẽ eẽ rogauit.
Itẽ bern. ne mireris ꝙ in
preſenti proceſſiõe celeſtẽ

dixerim⁹ repſentari: quando vn⁹ ⁊ idē in vtraqꝫ ſuſcipit. ⁊ ſi lōge alit ⁊ ab aliis. Circa epl'am xvo notādum ꝙ in ea monemur ad imitādū chriſti hūilitatē vbi dr̄: hoc ſentite in vobis qđ et ī chriſto ieſu ſupple fuit. Sētite inquā.non loqmini tm̄ ſicut illi q̄ dicūt qđ nō faciunt.vel nō ꝑtēdite exteri⁹ tm̄ vt hypocrite.deīde ſublimitatez ei⁹ qui ſe hūiliat oſtēdit.qꝛ licꝫ hūilitas ī oībus ſit ꝯmēdabilis:ꝑcipue tn̄ in ſublimiorib⁹. vn̄ ber. cū indifferēter ꝑſone hūilitas ſit q̄dā turris fortitudinis a facie inimici. neſcio quo pacto vis ei⁹ maior in maiorib⁹.et in clarioribus clarior cōprobat. De chriſti ſublimitate tāgit. Qui cū in forma dei eſſet.i. ī plena eſſentia ⁊ q̄litate patris nō arbitrat⁹ ē rapinā. imo certiſſime ſciuit ſm naturā ſe eſſe equalē deo: qꝛ naſcēdo hoc ſumpſit. nō ſuperbiēdo ꝑſumpſit. vt diabol⁹ qui deo voluit eq̄lis eē. vn̄ dei offenſāꝫ incurrit. Eccl xx.qui ꝑtātē ſibi aſſumit iniuſte odiet. D Oſtēſa ſublimitate chriſti oſtēdit ⁊ ē⁹ deſcenſus q̄druplex. Primus fuit ſeruilis forme aſſumptio. ſecūd⁹ aſſumptio mortalitatis ⁊ paſſibilitatis.terci⁹ vniformitas charitatis. q̄rtus hūilis obediencia vſqꝫ ad mortē et mortē viliſſimā. Et vt breuiter dicat de iſto deſcenſu adeo deſcēdit vt q̄ prim⁹ erat fieret nouiſſim⁹ viror.iſa.liij. vt de poſſet illđ dicē apoc. vlt.ego pm⁹ ⁊ nouiſſimus. De deſcēſu iſto dicit gloſa aug. quāta hūilitas. hūiliauit ſe chriſt⁹ vſqꝫ ad incarnationē. vſqꝫ ad mortalitatis hūane participationē. vſqꝫ ad diaboli tētationez. vſqꝫ ad popl'i irriſionē. vſ[illegible] ad ſputa ⁊ vincula. ⁊ ala[illegible] flagella. vſqꝫ ad mortē. Et ſi parꝫ eſt hoc: aliqđ de genere mortis addēdū eſt. mortē aūt nō quālibet ſꝫ crucis q̄ ignominioſior ē. Idē. Ecce habem⁹ hūilitatis exem

plū. Supbie medicamētū. quid ergo intumeſcis hō.o pellis moꝛticinia qd tende ris.o inſania fetida qd ifla ris: pnceps tu⁹ hūilis eſt ⁊ tu ſupb⁹. Caput hūile eſt ⁊ mēbꝛū ſupbū. ¶ Ad pri mū deſcēſū ptinet illd. Se metipm exinaniuit foꝛmā ſerui accipiens. exinaniuit inq nō ſubſtātiā euacuās: nec honoꝛē inclināes. gloſa. Exinanire ſe ē ab inuiſibili tate ſiue magnitudine ſe vi ſibilē demōſtrare p foꝛmā ſerui ſuſceptā. Ad ſecūdū deſcēſum ptinet illud. In ſilitudinē hoīm fact⁹. id ē: moꝛtalis ⁊ paſſibilis vt alij hoīes. Potuit fili⁹ dei na turā hoīs aſſumē īmoꝛta lē ⁊ nō ſubiectā paſſibilita ti tali quali nūc ē: ſcʒ ī tali qualin q fuit adā an pctm voluit. debuit enī ꝑ oīa fratribus aſſimilari vt miſeri coꝛs fieret. vt dr ad heb. ij. quaſi agn⁹ in ſilitudīe hoīꝫ fact⁹ nō angeloꝝ: quia non ſurrexerūt. nō demonūꝫ: qꝛ illi nō reſurgūt. nō hoīs, qꝛ p mus hō nec in carne pec cati: nec in ſilitudine car nis peccati erat creatus chꝛiſt⁹ aūt vniū ſali hoīm mi ſerie ꝓfundi⁹ ſe īmerſit: ne ſubtilis ille oculus diaboli magnū dephēderet pieta tis ſacramētū. ⁊ poſtea ſub dit. Si eī cognouiſſent nū q dñm gloꝛie crucifixiſſēt. ¶ Ad terciū deſcēſū pti net illud. Et habitu inuen tus vt hō. habuit ſe chꝛiſt⁹ vt alij hoīes in pncipio eta tis ſue. apparuit inſci⁹ ⁊ īm potēs: tā ad ambulandū q ad loquēdū. Deinde eſuri uit ⁊ ſitiuit. ⁊ comedit ⁊ bi bit vt alij hoīes. ⁊ adeo pec catoꝛib⁹ ſe cōfoꝛmauit vt a quibuſdā pctōꝛ crederet Vn̄ mat. xi. venit fili⁹ hoīs mādicās ⁊ bibēs. et dicūt. ecce hō voꝛax ⁊ potatoꝛ vi ni publicanoꝝ amicus. Ad quartū deſcēſum ptinet il lud. Humiliauit ſeipm fa ctus obediēs vſqꝫ ad moꝛ tē ⁊c̄. Sap. ij. moꝛte turpiſ ſima cōdēnem⁹ eū. chꝛiſtus impleuit illud lu. xiiij. cum

inuitatus fueris ad nuptias recũbe in nouiſſimo loco. Ideo audiuit illud amice aſcẽde ſupi⁹. Vñ ſubdit apſs. ꝓpter qḋ de⁹ exaltauit illũ ⁊c. ecõuerſo lucifer elegit ſibi primũ locũ. Iſa. xiiij. ero ſimis altiſſimo. Sꝫ dictũ eſt ei in paſſione chriſti. da huic locum. ⁊ incepit cũ rubore nouiſſimum locum tenere ſcꝫ infernũ. Io hã. xij. nũc iudiciũ ẽ mundi nũc prĩceps hui⁹ mũdi eiiciet foras. ℌ Et notãdũ ꝙ ſpãliter chriſt⁹ paſſus ẽ ad dãdũ hũilitatis exẽplũ. Vñ in hodierna orõne dicitur. De⁹ qui hũano generi ad imitãdũ hũilitatis exẽplũ redẽptorẽ nr̃m carneꝫ ſumẽ ⁊ crucẽ ſubire feciſti. Gre. quãta virt⁹ hũilitatis ꝓpt quã xᵖ̃acit er edocẽdã is qui ſine eſtimatõne magnus ẽ. vſqꝫ ad paſſionem paruulus factus eſt. Si tãtũ ↄſiſtit xp̃o hũilitas hoiꝫ ipe morte ſnã põt redrere ab his q̃ hũiles nõ ſũt. Vñ mr̃tũ põt timere tales q̃d factur ſũt in die iudiciũ q̃ñ inſignia paſſiõis ſue: crucẽ ſcꝫ ⁊ ſimia oſtẽſur⁹ ẽ hoĩb⁹. Iſai. lxij. dicite filie ſyõ ecce ſaluator tuus venit. ecce merces ei⁹ cũ illo. ⁊ op⁹ ei⁹ corã illo. qꝛ parat⁹ erit reddere mercedẽ hoĩb⁹. vł ꝓpter hoc. qꝛ illi q̃ merruit paſſiõis labore cũ illo erũt De hac mercede dr̃ zach. xi. ſi bonũ eſt in oculis vr̃is afferte mercedẽ meã mihi. id eſt: vos ſpos quos merui. Op⁹ xᵖ̃o ei⁹ dr̃ paſſio q̃ erit corã illo q̃ntũ ad inſignia paſſiõis. Mat. xxiiij. et tũc apparebit ſignũ filij hoĩs ĩ celo. i. in aere. Ber. q̃d magis admirãdũ: q̃d amplius deteſtãdũ: q̃d graui⁹ puniẽdũ: ꝙ vidẽs dei filiũ ſũmũ in regno celoꝝ vel ãgeloꝝ nouiſſimũ factũ in ... hoĩm: apponat hõ m... ficare ſe ſup terrã. Vñ de remediis ↄ ſupbiã ẽ iſta chriſti hũilitas. Vñ aug. medicina timoris eſt humilitas chriſti Erubeſcat hõ eẽ ſupbus qꝛ hũilis fact⁹ eſt de⁹.

Sicut erubeſceret aliqs ſi ſederet in ſcāno et videret dñm ſuuz ſedere ad pedes ſuos. Alia x̄o remedia con tra ſupbiā q̄re in tractatu de ſupbia.

¶ Itē ſmo d̄ eo.x̄bo.xlvij

Hoc ſentite in vob: q̄d et in chriſto ieſu.ad phi.ij. Tripli citer debem⁹ ſentire q̄d fu it in chriſto. Prīo p paſſio nē.ſecūdo p effect⁹ partici pationē.tercio p mutatio nē.Scōm p̄mū modū ſenti nobis oſtēdit eccl'a in verbo propoſito quō paſſionez dñi audire debeamus. Oppro bria enī dicta ei debēt nob audere ſup cor. iux̄ illō pſ. lxviij. opprobria exprobrā tium tibi ceciderunt ſup me. Claui etiā ⁊ lācea q̄ corp⁹ ptrāſierūt: ptrāſire debēt ...ā nr̄a. ſicut ⁊ mr̄i eius ...t. ſicut ſymeon dicit ...ij. et tuāipius aīam ptrāſibit gladi⁹. Et notan dū q̄ cōpaſſio crux interi or eſt. ⁊ ē q̄ſi crux aurea cu ius brachiū ſupius ē dolor de memoria crucifixi.infe rius brachiū ē dolor de re cordatiōe pctōꝝ ꝓpriorꝝ. ſi niſtrū brachiū dolor de pe nali miſeria proximorꝝ. de xtrū ē dolor de pditiōe aīa rū. Aug. ſunt ne in te viſce ra chriſtiane cōpaſſionis lq plāgis corp⁹ a quo receſſit aīa. ⁊ nō plāgis anīam a q̄ receſſit deus. Eccl.xxij.lu ctus mortui ſeptē dies.fa tui aūt ⁊ impij oēs dies vi te illorꝝ. Spāliter x̄o cōpaſ ſio crucifixi magna dꝫ eſſe in nobis. iux̄ illud cāti.i.fa ſcicul⁹ mirrhe dilect⁹ me⁹ mihi. Videm⁹ mēbra infir mari cū caput infirmatur. Cui caput infirmū: cetera mēbra dolēt.pa cor.xij.ſiq̄ dem patit̄ vnū membrum: cōpatiunt̄ ⁊ omnia mēbra. Quātū ergo compati nos debem⁹ capiti nr̄o. ꝓuer. xvij.c.frater ĩ anguſtiis cō probat̄. B Et notandū q̄ multa ſunt propter q̄ ali quis ſolet aliis cōpati:que oīa circa chriſtū ꝯcurrūt primū ē doloris magnitudo

hec cauſa ꝟe fuit ī chriſto. Vñ tren.i.o vos oēs q̄ trāſitis p̱ viam attēd. ⁊ vi. ſi eſt do.ſicut do.me⁹. Secūdū ē amoris magnitudo. hec cā fuit in btā ꝟgine. ꝑpter eī magnū amorē quem habebat ad filiū ſuū: gladi⁹ ꝑtrāſibat aniam ſuā. De dauid etiam legitur.ij.reg .xviij. ꝙ dicebat. fili mi abſolon. abſolon fili mi q̄s mihi det vt ego moriar ꝓ te. fili mi abſolon.i. vice tui videbat̄ reputare mortē filij ſui grauiorē ſibi ꝓpria morte. Et de bono pr̄e. dr̄ eccl.xxx. ꝓ aīab⁹ filioꝝ colligabit vulnera ſua. ⁊ ſup oēm vocem turbabunt̄ viſcera ei⁹. propter hāc cām filij qui tenere amāt matres ſuas: moleſtius ſuſtinēt cū eas vidēt ꝑcuti ꝙ̄ ipſimet ꝑcuterent̄. Si q̄s dubitat chriſtū magis amādum eē a nobis ꝙ̄ carnales matres: q̄ mater tot ⁊ tanta paſſa eſt ꝓ filio ſuo ꝙ̄ta chriſt⁹ ꝓ nobis. nōne matrē ſuā relinquit pro nobis. reliquit etiā ⁊ ſinagogā matrē ſuā et inſuper aīam ſuā morti expoſuit ꝓ nobis. Hiere.xij. reliqui domū meā: dimiſi hereditatē meā: dedi dilectā aīam meam in man⁹ inimicoꝝ eius. Terciū eī ē innocētia. Magis enī ſolem⁹ cōpati ei q̄ innocēter patit̄. q̄ cā ꝟe fuit in chriſto. ipē enī peccatū nō fecit: nec inuēt⁹ ē dolus in ore ei⁹. p̄a pe.ij. ꝓpt̄ hoc eccl̄a q̄ letat̄ in paſſiōibus alioꝝ ſctōꝝ. in die paſſionis chriſti cōtriſtat̄. ¶ Quartū ē qñ ꝓ culpa ſua alic̄s patit̄. tūc enī hō q̄ hꝫ nobilē animū: dolorē ſuū illū reputat p̱ cōpaſſionem ſicut ē ſu⁹ p̱ occaſionē. Sic patet in dd̄.ij.reg.vlt̄. q̄ cū vidiſſet angelū ꝑplm̄ occidentē ꝓpt̄ hoc ꝙ ipē fecerat eū nūerari: dixit ad [illegible] Ego ſum q̄ peccaui [illegible] ego iniq̄ egi. iſti q̄ oues ſ[illegible]nt q̄d fecer̄t. auertat̄ obſecro ira tua ꝯ me. Hec cauſa fuit in chriſto. iux̄ illō iſai.liij. ipſe vulnerat⁹ ē ꝓpt̄ iniq̄tates nr̄as: ⁊ attrit⁹ ē ꝓpt̄ ſcele=

ra nr̃a. Nr̃a est paſſio chri‑ſti nõ ſolũ ꝑ occaſionẽ: ſed etiã quãtũ ad vtilitatẽ. et iõ nr̃a debet eſſe quãtum ad hoc. Quĩtũ ẽ patiẽs nobili tas q̃ cauſa bene fuit ĩ chri ſto. qui nobiliſſim⁹ fuit tan ꝙ altiſſimi fili⁹. Ualde alie nũ erat tale op⁹ ab eo. iuxͣ illõ iſai.xxviij. alienũ ẽ op⁹ ei⁹ vt opeꝛ op⁹ ſuũ. pegri‑nũ ẽ op⁹ ei⁹ ab eo. Sextũ ẽ patiẽs benignitas. hec cã bene fuit in chriſto. Ad ti‑tũ.ij. apparuit benignitas et humanitas ſaluatoris ⁊c. Et matt.xi. diſcite a me q2 mitis ſum et hũilis corde. Cũ hõ benign⁹ ⁊ mitis oĩ‑bus cedat q̃ cauſa ẽ eũ gla dio pforari. Itẽ q̃ cõuenieñ tia ſtipitis rigidi ⁊ duri: ad hoiem benignũ ⁊ dulcem. Ideo eccl̃ia in illo dulci cã tu plãctu que in dñica depaſſiõe ĩcipit cãtari ſpe cialiꝛ plãgit hoc ꝙ clauis et lãcea mite corp⁹ pforeꝛ. ⁊ q̃ſi poſcit vt arbor crucis ramos ſuos flectat ⁊ natu‑ralis rigor lẽteſcat: vt ſup ni mẽbra regis miti tẽdat ſtipite. Septimũ eſt pietas ipi⁹ patientis. Ma gis ei cõpatiꝛ aliqs et quẽ nouit eſſe piũ ⁊ cõpatientẽ ꝙ ei quẽ nouit eſſe ſine pie tate. Ipe etiã de⁹ nõ miſe‑reꝛ hoĩb⁹ duris ⁊ ſine mĩa. ideo ſcriptũ ẽ ꝙ iudiciũ ſi‑ne mĩa fiet ei qui non facit mĩam. iaco.ij. Et ꝓpterea tales nõ de facili ſaluãtur. Bern. nemo duri cordis ſa lutẽ vnꝙ adept⁹ eſt niſi for te quẽ miſerãs de⁹ abſtule rit ab eo cor lapideũ et de‑derit ei cor carneũ. ⁊ notifi cat cor durũ dicẽs. Quid ẽ cor durũ? ipm eſt qδ nec cõ‑pũctiõe ſcindiꝛ: nec pieta‑te molliꝛ: nec moueꝛ p̃cib⁹ nuinis nõ cedit: duratur ad flagella: ad bñficia ingratũ ad cõſilia infidũ: ad iudicia ſeuũ: ⁊ inuerecũdũ ad tur‑pia: impauidũ ad picula: in hũanũ ad hũana: temerari um ad diuina: p̃teritorum obliuiſcens: p̃ſentiũ negli‑gẽs: futura nõ ꝓuidẽs. Et vt in breui cũcta comple‑

etar. Ipm ē q̄ nec deum ti
met.neq̧ hoīem reueretur
hec cauſa bene fuit in chri
ſto. Ex cōpaſſiōe eī paſſus
eſt om̄ia q̄ in mūdo iſto paſ
ſus eſt. Videt̄ aliquib⁹ ma
gnis q̄ maior fuerit in eo
dolor cpaſſiōis q̄ paſſiōis.
qḋ ex duob⁹ eſtimāt.ex ma
gnitudine charitatis ei⁹:⁊
cognitiōe pͥculoꝝ.:q̄ vide-
bat in mūdo iſto. Cōpaſſio
nē ſuā expreſſit lachrymis
lu.xix. qñ fleuit ſup ciuita-
tē hierlm. Et io.xi.vbi fle-
uit lazaꝝ ſuſcitatur⁹. Et io
hā.xviij. vbi cōpatiēs diſci
pulis ſuis adhuc infirmis
ait his q̄ venerāt vt eū cō-
prehēderēt. Si me q̄ritis:
ſinite hos abire. ¶ Octa
uum ē exēplū alioꝝ cōpati
entiū alicui.hoc enim ſolet
hominem excitare ad ſimilr
cōpatiēdū.q̄ cauſa bene in
uenit̄ circa chriſtū.cui etiā
creature inſenſibiles quaſi
cōpaſſe fuerūt.vñ ſol radi-
os ſuos abſcōdit: q̄ſi nudi-
tati ei⁹ tenebras faciēs.pe
tre etiā ſciſſe ſunt q̄ſi ei cō-
patiētes. taceo de cōpaſſio
ne beate vginis: vnigeni-
tū ſuū in cruce cōſiderātis
Ad paſſionē etiā deb; nos
excitare qḋ ab indignis pa
ne imo etiā vita ſcʒ a petō-
rib⁹ morti eterne adiudica
tis talia paſſus eſt:⁊ nunq̄
habuit aliquē cōſolatorem
In ps̄.cxl.ſingulariter ſuʒ
ego donec. ¶ Sequit̄ de
ſecūdo mō ſentiēdi qui ē p
effect⁹ participationē.hoc
mō ſentiunt ea q̄ in chriſto
fuerūt illi qui ex chriſti paſ
ſione intelligūt quantū ca
uendū ſit pctm̄. Ber.vide
hō qualia ſint illa vulnera
pro quib⁹ opoꝛtuit chriſtū
dn̄m vulnerari. Sic medi-
cine eſtimatio doloris ⁊ ti-
moris exaggeratio ē. Idē
ex cōſideratiōe remedū:pe
riculi mei eſtimo quāti-
tē. Itē q̄ intelligūt q̄ mūʒ
timēdū ſit futuꝝ ſupliciū
qꝛ ſi in viridi hec fiūt: in a-
rido quid fiet. Lu.xxiij.ps̄.
lix. dediſti metuētib⁹ te ſi-
gnificationē vt fugiāt a fa
cie arct⁹. Ber.q̄ nō parcit

filio nūq̄ parcet, figmēto. nūquid parcet ſuo neqnā. Itē q̄ ad ignē amoris diui ni ī cruce nob oſtēſi ad deū amādū ſunt accēſi. Nimis ↄgelata ſūt corda iſta q̄ ad ignē iſtū nō caleſcūt. Ecc̄i xliij. ſol in meridiano exu= rit terrā ⁊ in ↄſpectu ardo ris ei⁹ q̄s poterit ſuſtineř. qđ de ſole iuſticie in ferno= re paſſiōis ītelligi pōt. In= ſenſibilis eſſe videř q̄ hunc ignē ſentire nō p̄t. Itē paſ ſionē chriſti q̄ntum ad effe ctū ſentiūt q̄ advnctōnē di uine pietatis ibi oſtēſe vn= cti ⁊ pij efficiunř. Ibi ei pe tra fudit olei riuos. Iob xix. chriſtus petra fuit ibi patiēdo. ſ; riuos olei fudit aīam ſuā oſtēdēdo ⁊ miſa cōez ſuā exhibēdo. Ⓢ Cir tercīū xp̄o modū ſētiēdi [illegible]ū q̄ ī epl'a hodierna [illegible] nur ad imitādū xp̄z m q̄ttuor ſc; ī hūilitate. de q̄ibi. S; ſemetip̄m exina. ſcdo ī caritate dei de q̄ ibi. formā ſui acci. tercio ī obe diētia. de q̄ ibi. hūiliauit ſe metip̄m fact⁹ obe. vſ. Ber. aliqđ bonū nō credas pla= cere ↄ obediētiā illi q̄ mo= ri maluit q̄ n̄ obedire. Idē memētote ffes chriſt⁹ ne pderet obediētiā pdidit v i tā. p̄a cor. xv. melior ē obe= diētia q̄ victime. Gre. obe diētia eſt virt⁹ ſine q̄ infide lis q̄s ↄuincit ⁊ ſi fidelis eſ ſe videař. In hoc q̄ dř hūi liauit ſemetip̄m, innuiř q̄ volūtarie obediuit nō coa= ctus. Io. x. ego pono aīam meā ⁊c̄. qđ eſt ↄ q̄ſdā q̄ non obediūt niſi coacti. ſicut de mones obediebant chriſto cū eijceret eos ab obſeſſis corpib⁹. quarto ī patiētia. de q̄ ibi. vſq̄ ad mortē. In iſaie. l. poſui faciē meam vt petrā duriſſimā. duram ad verba. duriorē ad verbera. duriſſimam ad vulnera.

¶ In die paſce ſermo đ epiſtola. xlviij.

Expurgate vet⁹ fer= mentū. p̄ria cor. v. Triplicit ſolēt pec care homines in paſchali

tpe. Quidã enĩ indigne ſumunt euchariſtiã: alij vero poſt ſuſceptõnẽ euchariſtie ad pctã redeũt. alij aũt indignitatẽ ſuã attẽdentes: in die paſce euchariſtiã nõ ſumũt. et hoc ipm vilipẽdũt qñ fuerũt digni ſumẽ eaz. Et ɔtra hec tria pctã: tria verba dicunẽ in eplã paſce Cõtra pmũ. expurgate vetus fermẽtũ. cõtra ſecũdũ. paſca enĩ immolat⁹ ẽ chriſtus. q verbo reducit ad memoriã hoĩb⁹ paſſio chriſti: p quã a pctĩs liberati ſunt vt ex q̃ntitate remedij perpẽdãt q̃titatẽ piculi. et cognita q̃ntitate piculi: timeant redire ad piculũ. Contra terciũ dicit epulem̃ etc̃. Et ɔ hec tria pctã: ſũt tria capla in tractatu de auaricia. vbi legit de pctĩs miniſtroꝝ eccle. De p̃io verbo ſic põt ſermo fieri. expurgate vet⁹ fermẽtũ etc̃. Fermẽtũ in ſacra ſcriptura in diuſis locis dicit pctm̃. vt leuiti. ij. vbi ſic legit. ne quicq̃ fermẽti aut mellis adolebitur in ſacrificio dñi. In q̃ verbo duo docent cauenda eſſe in bonis opib⁹ q̃ ſolẽt eis valorẽ ſuũ auferre ſcilz pctm̃ mortale et vana glia. Mel qd dulcedinẽ videtur hñe et inflatiuũ ẽ et valde tenerũ ſignificat vanã gliaz. Itẽ fermẽtũ vocat pctm̃. exod. xij. vt de agno paſcali qui ſacrm̃ altaris ſignificabat. vbi ſic legit. ſeptẽ diebus fermẽtũ nõ inuenieẽ ĩ domibus vrĩs. qui comederit fermẽtatũ pibit aĩa ei⁹ de cetu iſrl. Sic etiã fermẽtũ ſumit hic cũ dicit expurgate. B Aſſimilat autez q̃libet pctm̃ fermento: in hoc q ſicut modicũ ferm̃ti totã maſſã corrũpit et ĩmutat. ſic vnũ mortale pctm̃ mltũ ĩmutat hoĩem et op[illegible] ipi⁹. Cũ eĩ ante pctm̃ m[illegible]tale ſupior eſſet cũc[illegible] viſibilib⁹ creaturis: q̃[illegible]to eſt in mortali: efficit inferior illis: q̃ntũ ad hoc q ẽ in miſeria culpe et in miſeria pene. cum alie creature viſibiles ſint tm̃ ĩ miſeria pene.

Itē debitor tp̄alis mortis et poſtea eterne in q̄ dete=rioris cōditiōis ē ſerpente vno vel cane vel porco qui tm̄ debitores ſunt mortis tp̄alis. Opus etiā de genere bonorum mēritū īmutat vnū pctm̄ mortale auferēdo eiſ valorē ſuū. pl' valet ei vni' diei ieiuniū extra mortale pctm̄ q̄ ieiuniū decē ānorum in mortali factū. Facit etiam vt ſacrm̄ altaris mors ſit ſumēti qd̄ vita debuit eſ ſe ei. deū etiā miſerḋiarum pa=trē in hoſtē capitalē cōuer tit et vt breuiter dicā: mū=diſtū quodāmō hoīs pec catū mutat. Facit ei q̄ bo nū ⁊ malū cooperet̄ ei ī ma lū bonis econtrario coo=perant̄ ī bonū. Vet' aūt ió [illegible] iſtud fermētum: ad [illegible] ei' maliciā. oſten [illegible] p hoc q̄ iſtud ferm̄ ieiuſdē generis ē cū illo fermēto qd̄ mutauit p̄mos parētes. Fermētū pctī an gelū mutauit in diabolum et dignissimā creaturā in ſanguiſugā. Prouē.xxx. ſan guiſuge due ſunt filie dicē tes: affer affer. pulcherri=mā creaturā fecit turpiſſi=mā: ⁊ in tali ſtatu poſuit vt meli' eſſet ei nō eſſe q̄ eſſe. Vñ videt̄ eā reduxiſſe pluſ q̄ ad nihilū. Hoīem etiam ita immutauit vt mō ſapi=at mala deſipiat bona niſi p grām dei ad hoc ſanatus ſit. Vitā etiā hui' mūdi q̄ſi in mortē conuertit: imo vt videt̄ ī deteri' q̄ ſit mors. qr melior eſt mors q̄ vita amara. vt legitur eccl.xxx.

¶ Tria aūt ſūt q̄ deberēt monere hoīes vt conārent̄ ad hoc q̄ bene purgati eſ=ſent ad hoc ſacrm̄. Primū eſt magnitudo pi̇culi qd̄ ē indigne ſumēdo. diabol' ei maiorē ptātē accipit in eū qui indigne illud ſumit. vñ ioḃ.xiij. legit̄ de iuda ⁊ poſt bucellā panis intrauit ī eū ſathanas. Interlin. gloſa. vt pleni' poſſideret in quē intrauerat vt deciperet: et gloſa aſſignās cām dicēs. qr bono male vſus ē. et hec pſumptio an ſit pctm̄. Si

diabolus plenı⁹ poſſederit iudã:q2 bucellã panis pre=ſumpſit ſumẽ que erat ſimplex panis. Tũc enĩ nõ ac=cepit corp⁹ chriſti:quõ non pleniorẽ ptãtẽ ſuſcepit ĩ illũ qui ĩpm corp⁹ chriſti in=digne ſumere preſumpſit. pleniorẽ inquã ꝙ pri⁹ ha=beret. Ad magnitudinem etiã piculi oſtẽdit aplus.i. cor.xi.poſtꝙ locut⁹ ẽ de indigne ſumẽtib⁹ illud ſacramentũ.iõ inquit. inter vos multi infirmi ⁊ imbecilles: et dormiũt multi. ibi dicit glo.infirmi febrib⁹:⁊ imbecilles lõgis valitudinib⁹.⁊ dormiũt multi morte cor=poris.iõ tpe tali cantat ecclesia in hymnis. ab omni mortis impetu tuũ defen=das ppłm. Ad piculũ etiã ptinet qd legit in li.paſca=ſij:ꝙ quicũꝙ indigne communicat niſi bonitas chri=ſti cui⁹ iudicio pendẽt omnia gladium ſuſpẽderet et mortẽ tpalem vt peniteat remoueret: ab angelis ad hoc poſitis pimeret. Se=cũdũ eſt magnitudo diuine offenſe q̃ eſt indigne ſumẽ=do:.q̃ magnitudo ex duob⁹ ſpãliter patet. pͥo ex hoc ꝙ hoc peccatũ in ſacra ſcriptura occaſioni chriſti cõ=parat.i.cor.xi.dicit apl's.q̃cunꝙ mãducauerit panẽ ⁊ biberit calicẽ dñi indigne: reus erit corpis ⁊ ſanguĩs dñi.glo.ac ſi chriſtũ occiderit puniet. Secũdo in hoc ꝙ indigne ſumẽtes hoc ſacramẽtũ inferũt cõtumeliam deo nõ in ſuis ſ3 in propria pſona. ⁊ nõ cõtumeliã verbi ſed facti. Multũ of=fendit aliquis pnceps ſi a=liquis ↄtumeliã inferat ei in reb⁹ſubditoꝝ ſuoꝝ vt ſumẽdo bouẽ ſubditi ſui. ſed plus in ſubdito ſuo capiendo eũ. pl⁹ etiã ſi in pꝑoſſ[illegible] ſuo.pl⁹ etiã ſi in filio ſ[illegible] multo plus ſi in ꝓp[illegible]pſonas. Sed cõtumeliã inferũt deo in ꝓpria pſona. ſi cum blaſphemãt ſ3 hec blaſphemia ↄtumelia ẽ verbi. Indigne Xo cõicãtes inferũt cõtumeliã facti. Tercia eſt

vtilitas q̄ ſequit᷑ ex digna ſumptiōe hui⁹ ſacři. q̄ īnuit᷑ nobis lu.xix. vbi dicit dn̄s zacheo q̄ cū recepat in domo ſua: hodie ſal⁹ huic domui facta eſt. ¶ Quicq̄ aūt ſūt a quib⁹ purgati debent eſſe q̄ ad ſacřm accedūt. Primū ē pctm̄ errorꝫ quo pctō mlťū laborāt mulieres q̄ poti⁹ credūt diabolo ſuadēti eis aliquē errorē p vetulā aliquā q̄ deo ꝓhibēti cū p vicariū ſuū ſcʒ ſacerdotem in q̄ aſſimilant᷑ mři ſue q̄ poti⁹ credidit diabolo dicēti ſibi: nequāq̄ moriemini. geñ.iij. q̄ deo dicēti. in quacūq̄ die comederis morte morieris. geñ.ij. Vn̄ ſicut mulier ꝓhibita fuit ī ligno vite. ſic illi q̄ ſūt ī pctō erroris alicui⁹ vt ē diuina[illegible]tia. nō debēt accedē ſacřm altaris niſi pri⁹ peniteāt de tali pctō ⁊ ꝓpoſitū cauēdi habeāt. Secūdū eſt pctm̄ odij qd̄ reddit hoīeʒ canē iudicio ſcp̄ture. iuxͣ illud pſ.xxi. circūdederūt me canes mlťi. Sicut ḡ mlťuʒ peccaret qui ſacřʒ altaris vni cani attētaret dare. ſimiter talis mlťū peccat ſi ad altaris ſacřm accedat niſi odiū remittat. talis videt᷑ facē ꝯ illud mat.vij. nolite ſanctū dare canib⁹ cū lupi et leones nō ledāt aīalia ſui generis. canes tamē pugnāt cū canib⁹. vn̄ ſignificāt hoīes iracūdos frēs ſuos odiētes. pn̄t tn̄ ſc̄m hoc canes ſignificari q̄ ꝓpoſitū habēt redeūdi ad pctm̄. iuxͣ illō ꝓu.xxvi. ſicut cāis q̄ reūtit᷑ ad vomitū ſuū. ſic hō imprudēs q̄ iterat ſtulticiā ſuā. Et.ij.pet.ij. canis reuerſus ad vomitū ſuū. et ſus lota in volutabro luti. Terciū ē pctm̄ luxurie. hō enī q̄ in peccato luxurie eſt quaſi porcus ē iudicio ſcripture. immo plus diſplicet deo īmūdicia ſua q̄ immūdicia porci. porc⁹ vero nō ē habitatio dei ſed poti⁹ habitatio diaboli vel demonū iuxta illud matt.viij. Si eijcis nos hinc: mitte nos ī gregem porcorum. Sicut

er go porc⁹ ad altare acce⸗
dere nō debet. ſic q̄ ē i pctō
luxurie nō dʒ accedere ad
altare niſi de eo peniteat ⁊
ꝓpoſitū conēdi habeat. E
Quartū pctm̄ ē auaricie.
auax hic intelligimus eū q̄
aliqd ꝯ deū acqſiuit: vel ac
quireret ſi oportunitatem
acqrendi haberet: ⁊ hoc in
animo gerit. talis peccat ſi
ſacrm̄ illud recipiat: ſicuti
ſi corp⁹ chriſti ad terrā ꝓij
ceret. ip̄e eni velut terra ē:
immo pl⁹ diſplicet deo lu⸗
mūdicia ei⁹ ꝙ īmūdicia ter
re. Oſee. ix. facti ſunt abo⸗
minabiles ſicut ea q̄ dilexe
rūt. ſicut lutū qd̄ fit ex com
mixtiōe pluuie ⁊ terre. im⸗
mūdi⁹ eſt ꝙ pluuia vel ter⸗
ra. hoc ſaluo qd̄ pluuia ſm
ſe īmūda nō videt. Sic aīa
cū p amorē nimiū vniat ter
renis valde īmūda reddit.
Auar⁹ ḡ non dʒ accedē ad
ſacrm̄ illud niſi de pctō ſuo
peniteat. ⁊ ꝓpoſitū ſatiſfa
ciēdi habeat ꝓ poſſe ſuo. ⁊
niſi ꝓpoſitū habeat ꝙ d̄ ce
tero male nō acqrat. Quī⸗
tū eſt pctm̄ oris. Ille q̄ con
ſuet⁹ ē mēdaciis: detractio
nib⁹: piuriis: blaſphemiis:
crapule: ⁊ ebrietati: vel qui
ſolet comedē de his q̄ fur⸗
to vel rapina acqrunt: non
debet accedē ad ſacrm̄ al⸗
taris niſi peniteat ⁊ niſi ha
beat ꝓpoſitū d̄ cetero ſer
uādi os ſuū mūdi⁹. Si ve⸗
ro alit accederet ad ſacrm̄
multū peccaret: quaſi q̄ in
vaſe vbi īmūdicia cōtineri
ſolet: nulla p̄cedente ablu⸗
tiōe corp⁹ chriſti poneret.
Sicut eni corp⁹ chriſti pōi
tur in calice: ſic recipit ⁊ in
ore. Vn̄ ſicut calix mūdius
ſeruat ꝙ cetera vaſa: ſic et
os mūdi⁹ ſeruādū ē ꝙ cete
ra mēbra. qui xo hoc nō fa
cit ſic ſe hʒ ſicut ſacerdos
ſe haberet q̄ nō maiorē re⸗
uerētiā exhiberet ſuo ca[illegible]
ci ꝙ ſcutellis de domo ſua.
Et vt breuit dicā. quicūq̄
hʒ cōſciam mortalis pctī:
ſi corp⁹ chriſti recipit: illud
quātū in ſe eſt in loco abo⸗
minabili ponit. iux illd̄ pſ
xiij. corrupti facti ſūt ⁊ abo

minabiles facti ſunt in ini quitatib⁹ ſuis. Sequit. ❡ Ut ſitis noua cõſperſio. dicit farina cũ aqua ſic eſtis aſſimil facti in baptiſmo. ⁊ ẽ ſenſus. Expurgate vos a fermẽto pctĩ vt mũdi ſitis ſicut ĩ baptiſmo facti eſtis mũdi. Et notãdũ q⁹ oſtia oſtẽdit q̃les debeant eſſe q̃ ad ſacrm altaris accedũt. Grana eni ex quib⁹ facta ẽ oſtia oſtẽdũt qꝫ p̃mo fuert dura furfure op ta: abinuicẽ diſtracta. ad ſtatũ ꝗo ĩ q̃ nõ ſunt p hũc modũ ſeduna ſunt. cõtrita fuit durici es eoꝝ ⁊ ĩ minim as partes reducta ſunt. mũdata ſũt a furfure ⁊ ad inuicẽ ꝯmixta. ſubſecuta ẽ irrigatio ⁊ deinde coctio. in cõtritiõe ⁊ p minimas ptes diuiſiõe intelligit contritio cordis et diuiſio q̃ dꝫ pcedẽ ſuſceptionẽ hui⁹ ſacri. In mũdatiõe furfuris intelligit cõfeſſio. in ꝯmixtiõe ꝯmunio que dꝫ eſſe int eos qui hoc ſacrm ſumũt. Cũ enĩ qñ grana erãt integra ſubſtantia granoꝝ eſſet diuiſa poſtꝙ ex granis facta ẽ farina tãta ẽ cõmixtio vt iã diſtĩgui nõ poſſet. Quid ſit hui⁹ gñi ⁊ qd illi⁹ fortiorẽ reddit vnionẽ illã irrigatio. Solidiorẽ aũt reddit illã ignis decoctio. et in his trib⁹ inuuunt tres cauſe vniõis et dilectiõis q̃ dꝫ eſſe inter fideles. ❡ Pria ẽ frnitas naturalis q̃ ẽ inter oẽs homines. oẽs eni ex vno pre carnali ⁊ ex vna mre carnali deſcenderũt. iõ naturalit debẽt ſe amare: ⁊ ſua ſibiinuicẽ cõicare. Sunt quidã q̃ nõ credũt ſe magis teneri vni hõi ꝙ vni cani. Secunda cauſa ẽ frnitas ſpũalis. que ẽ in illis q̃ in aq̃ baptiſmatis irrigati ſunt vbi filij dei facti ſunt et ex deo nati ſũt tanꝙ ex pre: ⁊ ex eccl'ia tanꝙ ex mre. rõne cui⁹ generatiõis ptinet ad eos celeſtis hereditas. vñ omnes chriſtiani debẽt ſe inuicem diligẽ tanꝙ fres ⁊ dei filij. Tercia cauſa ẽ ignis dilectiõis chriſti. quem ignem

ſpūalē cordibꝰ nr̄is ſacr̄m altaris immittit. Deꝰ nob oſtēdit amorē queȝ ad nos habuit in cruce moriendo: quo igne calefieri debemꝰ ad amādū chriſtū ⁊ oīa mē bra illiꝰ. vn̄ chriſtianos qs cū mēbra chriſti credimus eſſe amare debemus ſicut mēbra chriſti ⁊ mēbra nr̄a. Sic ergo hoſtia oſtēdit no bis quales debeāt eſſe qui ad ſacr̄m altaris accedūt. nō ſolū a deo reficiunt. ſmo ſunt velut panis valde delicatꝰ q̄ deꝰ paſcitur ⁊ dele ctat. iux̄ illud. i. cor. x. vnꝰ pānis ⁊ vnū corpꝰ mlti ſumꝰ

¶ Itē ſermo de eodem verbo. xlix.

P Aſca nr̄m immola tus eſt chriſtꝰ. i. corinth. v. Hoc verbo oſtendit eccl'ia fidelibus ꝙ chriſtꝰ ꝓ ſanctificatiōe ho minis occiſus ſit. Immola tio enī dicit occiſio ꝓ ſanctificatione facta. Et dicit hoc verbū ſpāliter ꝯ recidi uātes ſicut oſtēſum ē in ſer mone pcedēti. Quadrupl i ci etiā rōne reducit nobis ad memoriā ꝙ chriſtꝰ occi ſus ſit ꝓ ſanctificatiōe hominis. pīo vt exēplo eiꝰ ar mati ſtrēnue pugnemꝰ: po tius eligētes occidi q̄ vin ci. Vn̄. i. pe. iiij. chriſto paſſo in carne ⁊ vos eadē cogi tatiōe armamini. in tpe pa ſcali cōflictꝰ belli ſpūalis. maior iō ſanguis ſtrennui ducis oſtēdendꝰ ē hoībus ad exacuēdū eos in p̄lium ſicut ſāguis vue. ⁊ mori ofi debat elephātis vt legitur p̄ma mach. vi. Ber. in mun do iſto tāq̄ in ſtadio certa minis poſiti ſumꝰ vbi chri ſtus mortuꝰ eſt. Quiſquis hic liuorē vel plagas nō ſu ſceperit: in futuro iudicio miles inglorꝰ apparebit. Ad heb. xij. recogitate eū qui talē ſuſtinuit a pctōribus aduerſus ſemetipſū cōtradict. vt nō faci. a. v. defi. nondū enī vſq ad ſan. reſt. aduerſus pctm̄. Secūdo vt iniuriis ⁊ cōtumeliis chriſti parcamꝰ vt nō iterū crucifi gat. Chriſtꝰ a nobis q ſemꝑ

mortuꝰ ē ꝑ nob. qui recidi
uat rurſus chriſtuȝ cruci-
git. Rurſū poſt oſculū ⁊ re
fectionē cū dn̄o ſumptā eū
tradit ⁊ latronē infernalē
ei pponit. Ad pmū ptinet
illud ad heb. vi. rurſus cru
cifigētes filiū dei ⁊ oſtētui
habētes. Pctm̄ cā fuit cru
cifixiōis xp̄i ⁊ quodāmō eū
crucifixit. vn̄ q̄ pctm̄ iterat
qdāmō rurſꝰ eū crucifigit:
dū iterat cām ſue crucifixi
onis. Vn̄ mgr̄ hugo de ſcō
victo. in pſona chriſti dicit
ubi chriſtꝰ. ſerua ſalutē tu
am ego ꝑ illa mortuꝰ ſum
ſi illā amiſeris ego iteꝝ mo
ri nō poſſum ſȝ nolo vt mi-
hi iniuriā facias. qꝛ ſi ſalu-
tē tuā morte me a reſtituā:
volūtarie peccando amiſe
ris. quātū in te eſt iteꝝ me
crucifigis. iteꝝ me mori cō
pellis. In pſ. lxviij. ſup do
lorē vulneꝝ meoꝝ addide-
rūt. Job. xvi. cecidit me vul
nere ſup vulnꝰ. B Et no-
tādū q̄ de triplici vulnera
tione loquit̄ ſcriptura. pri-
mo vulneratꝰ ē viuus vita
mortali. hāc fecerūt iudei
dicentes. crucifige crucifi-
ge eū. Secūdo vulneratus
eſt mortuꝰ qn̄ vnꝰ militū lā
cea latus eiꝰ aperuit. ⁊ hic
credit̄ fuiſſe gētilis. Ter-
cio vulnerāt eū mali chri-
ſtiani dū fructum paſſiōis
ſue ſcȝ ſeipos ei auferunt.
In pria vulneratiōe tātuȝ
ſanguis ex eo exiuit. In ſe
cūda vero non tm̄ ſanguis
ſed etiā aqua ꝯ naturā. In
tercia vero cum ipe impaſſi-
bilis ſit nihil exit ab eo:
ſed ab eo exibit mors eter
na qd ꝯ naturā eiꝰ eſſe vi-
det̄ cū ipe ſit vita. ⁊ ab eo q̄
mitiſſimꝰ eſt furor ꝓcedet
tūc nō exibit aqua ſȝ ignis
ab eo ꝓcedet. pſ. xlix. ignis
in cōſpectu eiꝰ exardeſcet.
⁊c. Chriſtū vero vēdit q̄ reci
diuat: qui pro momētanea
delectatiōe eū amittit. vel
qn̄ pro modica pecunia ab
eo recedit. ſicut accidit in
mercatoribꝰ q̄ ꝑ denario
vno peierāt. ⁊ in fatuis mu
lieribꝰ q̄ pro q̄tuor dena-
riis animam dāt diabolo:

et corp⁹ lecatori:q̄le forū nō faceret de ſotularib⁹ ſuis qui noui eſſent. Qui recidiuat poſt oſculū et refectionē chriſtū hoſtib⁹ eius tradit. qñ poſtq̄ oſculat⁹ ē crucē in paraſceue ⁊ in die paſce acceſſit ad corp⁹ chriſti: diabolū in ſe intrare p̄mittit. ⁊ ſic q̄ntū ī ſe ē chriſtū quē ſuſcepat ei exponit Itē q̄ſi barrabā chriſto p̄ponit: qñ ab hoſpitio cordis ſui ſcʒ chriſtū expellit: et diabolū ibi p pctm̄ recipit. Tercio vt ſanctitatem chriſti ſāguie cōparatā diligēter cuſtodiam⁹ ⁊ inquinari multū timeam⁹. Sic aliq̄s diligenter cuſtodiret ſanguinē chriſti ſi eū haberet in vaſe aliq̄ ſub ꝓpria ſpecie. Sic diligēter debemus cuſtodire ſctītatē noſtrā q̄ pcio ſanguīs chriſti cōparata ē. Et ſicut nō parū peccarēt q̄ ſāguinē chriſti in lutū volūtarie ꝓijceret. ſic nec pau peccat q̄ volūtarie facit ꝓpter qd ⁊ ſāctitatē ſuā amittit. multū timēda eſſʒ coinq̄natio illa q̄ tolerāda fuit p ſanguinem chriſti. ⁊ q̄ nō tolli nō pōt: niſi cū aq̄ celeſti. Tota enī aqua maris q̄ in mūdo iſto eſt: nō pōt auferre maculā vni⁹ mortalis ī īmo neceſſaria ē ad hoc gr̄a di. ī mo ꝓ inquinatiōib⁹ nr̄is mori voluit: vt poti⁹ timem⁹ inq̄nari q̄ mori. Quarto vt nos attēdētes q̄d ꝓ ſctītate nr̄a de⁹ glīoſꝰ fecerit ſtudeam⁹ etiā ꝓ eo aliquid facē. Sexies dr̄ chriſt⁹ effudiſſe ſanguinē ſuū ꝓ ſanctitate nr̄a. p̄mo in circūciſione. ſecūdo ī agonia quādo ſudor ei⁹ fact⁹ q̄ſi gutte ſanguinis decurrētis in terrā. tercio in flagellatiōe ad colūnā. vn̄ adhuc colūna illa veſtigia cruoris oſtēdit. q̄rto credit̄ effudiſſe ſāguinē ſuū qñ corōat⁹ eſt ſpinis. quīto in crucifixiōe ſexto in lateris apertiōe. ¶ Ter etiā fleuit dn̄s p ſctīficatiōe nr̄a. fleuit nāͅ ſup

ciuitatē hierl'm. fleuit etiā
ad ſepulchrū lazari. et fle=
uit in agonia. et de q̄ fletu
legiť ad heb.v. p̄ces ſuppli
cationeſq3 ad eū q̄ poſſet eū
ſaluum facē a morte cum
clamore valido et lachry=
mis offerēs: exaudit⁹ eſt ꝓ
ſua reuerētia. a quibuſdaȝ
tñ videť ꝙ lachrymas iſtas
dñs ꝓtulerit in cruce. cum
beat⁹ bern. dicat eū ibi fle=
uiſſe. ſed ſiue in agonia ſiue
in cruce fleuerit. hic tñ cō=
ſtat ꝙ tēpe paſſiōis fleuit.
Cū ſi chriſt⁹ tot ⁊ tanta fe=
cit ꝓ ſctificatione nr̄a acq̄
rēdā: nos etiā deberem⁹ a=
liq̄ facē ꝓ ipa cōſeruāda.
q nō minor ē virt⁹ ꝙ q̄re=
re parta tueri. ⁊ pcipue ne
ceſſariū paſcali tpe qn̄ val
de de facili amittiť. Sex ve
ro ſunt neceſſaria ei q̄ vult
ſanctitatē ſuam cuſtodire pa
ſcali tpe. Primū ē frequēſ
oro. frequēter eī orād⁹ ē q̄
dedit ſanctitatē vt eā ꝯſer
uet. cito enī bonū amittiť:
niſi in largiēte cuſtodiatur
vt dicit greg. Et pſ̄.cxxvi.
niſi dñs cuſtodierit ciuita.
fru.vi. q̄ cuſto. eā. q2 venti
cogitationū ⁊ tētationū in
ſurgūt tali tpe. frequenter
oportet dicere dño. dñe ſal
ua nos pim⁹. matt.viij. Et
q2 hoſtes validi⁹ īpugnāt.
iō freq̄nti⁹ implorādū ē do
mini auxiliū. ex q̄ patet ꝙ
fatue agūt illi q̄ orationes
quas in q̄drageſima dice=
bāt: paſcali tpe dimittunt.
Secūdū ē vitatio praue ſo
cietatis. q2 q̄ tāgit picē in=
quinabiť ab ea. vt legiť ec=
cleſiaſtici.xiij. qui cū ſapiē=
tib⁹ gradiť ſapiēs erit. ami
cus ſtultoꝝ ſilis efficietur.
Qui euaſit in q̄drageſima
a carcere diaboli: fugē d3 ī
quātū pōt ⁊ carcerē diabo
li: ⁊ familiā ei⁹ ne in carce=
rē reducať. et q̄ in paradiſū
vult ire nō d3 ſe ponere in
ſocietate eoꝝ qui rēdūt in
infernū. et qui cōtagiū le=
pre timet: q̄ntū pōt d3 vita
re cōſortiū leproſoꝝ. Ter=
tiū ē frequēs cōfeſſio vt pa
tet in pſ̄.xcv. cōfeſſio et ⁊
pulchritudo ī cōſpectu e⁹.

nō pōt eī hō mau⁹ ſuas ha=
bere mūdas diu niſi eas ab
luat.⁊ q̄ volunt; hr̄e ſotula
res pulchꝛos freq̄nter eos
tergūt. Quartū ē frequēs
audit⁹ verbi diuini. Tria
genera hoīm nō pōt diu eſ
ſe abſq; ſumptōe cibi ſiue
magno grauamie ſcȝ par
uuli qui de nouo ex magna
infirmitate cōualuerunt ⁊
itinerātes. Illi v̄o qui ī q̄=
drageſima penituer̄t: poſt
paſca his tribus modis ſe
habēt. Sūt eī quaſi nō ge
niti infantes.ex infirmita=
te magna ꝯualuerūt. qꝛ ex
infirmitate aīe q̄ grauioꝛ
eſt ꝗ coꝛpis: viā paradiſi ī
greſſi ſūt q̄ valde lōga eſt.
vn̄ cibo ſpūali ſcȝ v̄bo dei
indigēt multū tūc. Vn̄ ſup
illud matt.xv.et dimittere
eos ieiunos nolo ne defici=
ant in via. Dicit glo. perit
qui ſine pane celeſti ad pa=
triā rēdit.Et in pš.cvi.eſu
riētes ⁊ ſitiētes aīa eoꝝ ⁊c̄.
Et in pš.ci. et aruit coꝛ m.
qꝛ obli.ſū co.pa.meū. Quī
tū ē largitio elemoſinarū.
qꝛ cū bellū piculoſum im=
minet tunc magis neceſſa
rij ſūt ſtipēdarij. ſtipēdari=
os nr̄os facim⁹ paupes q̄=
bus damus elemoſinas qḋ
paſcali tpe ſpūaliter facien=
dū eſt: cū bellū ſpūale ma=
gis piculoſuȝ ē.Legit̄ ecc̄i
xxix.de elemoſina ꝙ gr̄am
quaſi pupillā conſeruabit.
¶ Septimū eſt diſciplina
vel ieiunij vel alteri⁹ affli=
ctionis. Sicut vrina abſin
thioꝝ tūc p̄cipue depꝛeſſio
nē colerici humoꝛis ſumit̄
qn̄ colerici humoꝛes abun
dāt in eſtate.Sic caro vl'ie
iunādo vel alio mō repmē=
da eſt.qū carnalia deſide=
ria magis abūdāt.tūc car=
nes que debēt ſeruari pre=
cipue debēt ſale cōdiri. et
coꝛpoꝛa moꝛtuoꝛū mirrha
vngi:qn̄ tps magis apt..
eſt coꝛruptioni et pu..efa=
ctioni. Unde in eſtate nō ē
abijciēda mirrha peniten=
tie:que nō vult vt coꝛp⁹ ſu
um putrefiat putredine lu
xurie.vnde fatue agūt q̄ in
quadrageſima ſex dieb⁹ ie

iunāt in ſeptimana et poſt
paſca nō poſſunt ieiunare
ſemel in ſeptimana. quaſi
paſca fecerit eos ꝯtractos
et impotētes. vel nō videu
tur tales curare de ſua pu=
trefactiōe. vel videtur di=
cere ex quo eſt aō eſt: bñ ſer
uabit caro ſine ſale qḋ ma=
gna ſimplicitas eſt. Prou.
xv. qui abijcit diſciplinam:
deſpicit animā ſuā. Nō de
facili ſeruat homo ſine myr
rha vel ſale diſcipline i ꝗſta
.niſi ꝛ forſitā balſamo ſa
cre ſcripture totus ſit im=
merſus. De hoc balſamo
agit eccī.xxiiij. quaſi balſa
mū non mixtū odoꝛ meus.
Sequit videre quare chri
ſtus paſca noſtrū dicatur.
Notandū ergo ꝙ hoc no=
mē paſca ſm auguſt. inter=
ptat trāſitus. chriſtus er
go paſca noſtrū: id ē: trā
ſitus noſter. qꝛ cauſa trāſi=
tus noſtri. Ab iṗo enī adiu
ti loca periculoſa trāſim⁹.
Tres aūt trāſitus neceſſe
habet facere peccatoꝛ: quos
nullo mō facere pōt niſi a
chriſto iuuāt. Prim⁹ autē
tranſitus eſt a ſtatu culpe
ad ſtatū gratie. Secūdus
trāſit⁹ eſt de virtute in vir
tutē per deſertū penitētie.
Tercius eſt a ſtatu grē ad
ſtatū glorie ꝑ torrētē moꝛ=
tis. Qui factur⁹ ē primū
trāſitū multū pōt timere.
¶ Et pōt eſſe triplex cau=
ſa timoris ſui. prima ē hoc
ꝙ ſe homo nō pōt trāſire.
ſecūda eſt ꝙ ille ſi nō tran=
ſit neceſſe habet perire cū ſit
quaſi in manib⁹ inimicoꝝ
ſuoꝝ. tercia eſt hoc ꝙ ille ꝑ
quē ſolū pōt trāſire adeo ē
inimic⁹ ipi⁹ ꝙ iā hꝫ gladiū
euaginatū ſup caput eius.
Ad primū facit quod dicit
gloſa interli. ſup illō matt.
xix. apud homīes impoſſi=
bile eſt. apud deum omnia
poſſibilia ſunt. Impoſſibi=
le eſt inquam vt ꝑ ſe a ſuis
cupiditatib⁹ ꝯuertant. Ad
idē facit illō eccī.vij. ꝯſide
ra opa dei ꝙ nemo poſſit
corrigē quē ille deſpexerit
magnū chaos int̄ ſtatū pec
cati ꝛ ſtatū gratie firmatū

eſt ꝙ ſol⁹ de⁹ diſſolueꝫ pōt. chaos iſtud ē peccatū mortale qđ ſol⁹ de⁹ pōt remittere. vñ iſai.xl. ego ſum qui deleo iniqtates tuas ꝓpṫ me. Sicut celi exaltātur a terra: ſic ſtat⁹ grē exaltat⁹ eſt a ſtatu culpe. Vñ niſi virtute diuiā ſit trāſit⁹ a ſtatu culpe ad ſtatū grē. Status culpe eſt velut ad portā inferni. ſtatus vero grē velut ad portā paradiſi. Et ſicut nulla creatura pōt creare ſe. ita nec recreare: nec a morte ſpūali ſuſcitare. Ad ſecūdū ptinet qđ in baruc iij. legiẗ. quid ē iſrl̄ ꝙ in terra inimicorum ⁊c. Ad tercium ptinet illud io. iij. ꝗ incredul⁹ ē filio nō videbit vitā ſꝫ ira dei manet ſuper eū. Et illud in pſ̄. vij. gladium ſuū vibrauit ⁊c. Juſticia dei gladiū euaginatum habet ſup caput pctōris: ſe caret eū p mediū vt ps ei⁹ putreſceret ⁊ ps in igne infernali poneretur: niſi mīa gladiū retineret. Vñ qui ī ſtatu tali ē: neceſſe hꝫ hūili ter dicē dō pſ̄. cxxxvij. opa manuū tuaꝝ ne deſpicias. Adherere dꝫ dō q̄ntū pōt vt dextera dei eū ſuſcipiat: et ad ſe trahat. iuxͣ illud pſ̄ lxij. adheſit aīa mea poſt te me ſuſ. dex. tua. Iſte ſtatus piculoſus pctōris oſtēſus eſt nobis. exo. xiiij. vbi filij iſrl̄ habuerūt ex vna parte egyptios pſeq̄ntes eos: et ex alia pte mare vbi ſic legiẗ. leuātes filij iſrl̄ oculos viderūt egyptios poſt ſe et timuerūt valde. Quācito aliquis pctm̄ mortale committit ipē efficiẗ ī illo ſtatu. Mare.i. amaritudinē ꝯſciencie remordētis. ⁊ amaritudinem mortis eterne habet ex vna pte. ⁊ ex alia parte pharaonē infernalē ⁊ euadere nō pōt niſi ſpūs dei bon⁹ flauerit. qui amaritudinē cōſciētie remordētis et pene infernalis ei cedere faciat. remittēdo ei culpā ⁊ obligationē pene eterne. ⁊ amaritudinē ꝯtritōis ſup pharaonē infernalē. et exercitū vitioꝝ ſubuertat.

vt ibi ſubmergant. trãſit⁹ etiã p deſertuȝ pnie valde piculoſus eſt. Periculum iſtud ꝓbat trãſeũtiũ multi tudo penitẽtiũ pauci ſunt q̄ vere peniteãt. ſȝ paucioꝛ eſ qui ad pctã poſt pniam nõ redeãt. Melius aũt fuerat viã vtutis nõ agnoſcẽ q̄ꝫ poſt agnitionẽ retroꝛſũ cõ uerti. ij. pe. i. et io. v. ecce ſa nus fact⁹ es: iã noli pecca re ne deteri⁹ tibi aliq̄d con tingat. Ber. recidẽ q̄ꝫ inci dere deteri⁹ eſt. ¶ Qui ꝙ vero timẽda ſũt in trãſi tu iſto q̄ in his figurata ſũt in filios iſrl' vexauerũt trã ſeũtes p deſertũ. Primũ ẽ erroꝛ q̄ multũ vexauit fili os iſrl' q̄ cũ volebãt ꝓcedẽ retrocedebãt: hoc faciẽte errore. Idẽ accidit hodie multis ſicut hẽticis ꝛ muli erib⁹ ſoꝛtilegis. Scdm fu ĩta q̄ defect⁹. Terciũ faſti diũ manẽdi. Quartũ bellũ hoſtiũ. Quĩtũ moꝛſus ſer pentũ. Sic aũt multũ vexã tur hi qui trãſeũt p deſtũ pnie q̄dã auiditate ſpũali: ex qua ſequit̃ faſtidiũ bono rũ. vexat etiã eos pſecutio hoĩm ꝛ inſidie demonũ qui p ſerpẽtes intelligunt̃. At tendẽdũ vo ẽ q̄ꝫ null⁹ eoꝛũ qui a vigĩti annis et ſupra nnmerati fuerant intrauit terrã ꝓmiſſiõis. iux̃ verbũ dñi nume. xiiij. pter ioſue ꝛ caleph: ſȝ paruuli intraue rũt. Pauci etiã qui tarde cõuertunt̃: ve cõuertũtur. illi etiã ſi vere cõuertũtur nõ pficiũt de vtute in vtu tẽ. vel nõ pſeuerãt. Multũ etiã timere põt qui toꝛren tẽ moꝛtis debȝ trãſire. ¶ Et pñt eſſe ſeptẽ cauſe ti moꝛis hui⁹. Priã ẽ hoc q̄ꝫ trãſibit ſol⁹. null⁹ enĩ ami coꝝ vult facẽ hõi ſocietatẽ in iſto trãſitu. Ipe etiã de⁹ mũdi nõ ĩuenit aliquẽ qui ſocietatẽ ei facẽ vellet. iux̃ illud iſai. lxiij. toꝛcular cal caui ſolus ꝛ de gẽtib⁹ non eſt vir mecũ. Secũda eſt q̄ꝫ exibit nud⁹. iux̃ illud iob. i. nud⁹ egreſſus ſuȝ de vtero mr̃is mee: nud⁹ reuertar il luc. Tercia ẽ q̄ꝫ hoſtes ei⁹

ſequunť eũ: ſcȝ mala opa q̄ p pniaȝ nō ſunt deleta. iux illud apoc. xiiij. opa eĩ illorũ ſequũtur illos. Quarta eſt ꝙ illi⁹ hoſtes eum expectāt ſcȝ demones. vñ legiť beatũ martinũ dixiſſe diabolo expectāti trāſitũ ſuũ. quid hic aſtas cruenta beſtia nihil ĩ me funeſtũ repies. Quita ē q: ad regionē ſibi ignotā itur⁹ ē. Sexta eſt ꝙ tot ⁊ tātas cōtumelias intulit ei q̄ ſol⁹ pōt eũ liberare. Trāſit⁹ iſte ſignat⁹ eſt in trāſitu iordanis. Iordanis q̄ defluit ĩ mare mortuũ ſignificat torrētē mortis: qui ad mortē eternam hoĩes mittit niſi diuĩa ꝟtute liberētur. Iordanis dei virtute ceſſit filiis iſrľ: vt trāſirent ad terrā ꝓmiſſionis. ſic p torrētē mortis boni ad glīam pducũtur. Et notādũ ꝙ tria facit eccľia q̄ ptinēt ad hos tres trāſitus. Primũ ē deuotio ⁊ reuerētia q̄ exhibenť crucifixo: ⁊ cruci in paraſceue. eo ꝙ p crucifixũ a ſtatu culpe trāſeam⁹ ad ſtatũ grē. In quo trāſitu velut pōs fuit chriſt⁹. Iſte etiā trāſit⁹ q̄ti die fit p crucē pnĩe tanq̄ p pontē. Itē ali⁹ mod⁹ trāſeundi. ē alicui aduito. iō multũ amāda ē crux penitētie. cui⁹ ſignũ ē oſculũ qđ cruci dať in paraſceue. Secundũ ē ſumptio dñici corpis in die paſce. hoc enĩ ſignuȝ eſt ꝙ chriſti auxiliũ eſt eis neceſſariũ ad ptrāſeundũ deſertũ penitētie. Terciũ eſt ſumptio dñici corpis in infirmitate periculoſa. hoc enĩ ſignũ ē ꝙ chriſti protectio ſit ſibi neceſſaria. et q̄ digne recepit ſecur⁹ pt eē ſm illud pš. xxij. ſi ambulauero in medio vm. mor. nō ti. mal. qm̄ tu mec. es. Qui vero indigne ſumit: non a chriſto ꝓtegiť ſed poti⁹ ab eo demonib⁹ tradit⁹ eſt. Si quis vero pro aliquo horũ trāſituum chriſto ſeruiret centum annis non min⁹ eſſet.

¶ Item alius ſermo de eodem verbo. l.

Pulemur nō ī fermēto veteri ⁊c. In xbo iſto īuitat nos eccl'ia ad eſcā angelorū. de qua ſap. xvi. angelorū eſca nutriſti populū tuuz. Et in pſ. lxxvij. panem angelorū mādu canit hō. De hoc cibo pōt intelligi illud eccī xxxiij. eſt cib⁹ cibo melior. Cib⁹ iſte ē cib⁹ aīe nō corporis. Si vero queras quare de⁹ voluit ſumi a fidelibus ſub ſpecie panis. Reſpōdeo ad oſtēdendū ꝙ ſicut vita corpalis ſuſtētari nō ſolet abſqꝫ pane. ſic vita ſpūalis ſine ipo nō ſuſtētat in pñti. Joh. iij. qui manducat me viuit ꝑpter me. Uel et ſicut panis talis eſt ſine admixtione ſurfuris: et eſt cibus infaſtidibilis. ſic ipſe erit iocūditas nr̄a in futuro infaſtidibilis abſqꝫ mixtione triſticie. Specialiter autē dicit verbū iſtud. Epulemur cōtra eos q̄ propter indignitatē ſuā in die paſce nō cōmunicāt. et de indignitate ſua nō dolent: qui tamē multū deberent dolere. Et ſunt quinqꝫ q̄ deberent eſſe eis cauſa doloris. B Primum eſt hoc: quia barrabas infernalis erit in hoſpitio eorū q̄ diu in peccato erūt. Propter qđ chriſtū ſuſcipe nō potuerunt. diabol⁹ vero erit ī eis et ſatis infelices vident eſſe qui ad modū iudeorum barrabā chriſto ꝑeligunt. et per totū annū diabolū in hoſpitio ſuo habent. deo vero nec ſemel in anno hoſpitiū parare volūt. mors bene inuenit locū per quē intret ad eos. vita xbo non. Secundū eſt retentio propter quā ipi dimittūt accedere ad mēſam dn̄i. qr eniz talis habet volūtatē cōmittēdi ꝑditionē. ideo nō vult habere fidē cū domīo. nec vult ad mēſam ei⁹ accedere. vnde poſſet dolere cū in ſtatu ꝑditoris ſe conſiderat. C Terciū eſt hoc ꝙ videt ſe eſſe canē qui ſolebat eſſe vt fili⁹. De hoc laudabilis eſt ꝙ cum ipſe ſit

canis ad mēſaȝ filioꝝ acce
dere nō ꝑſumit. iuxta illud
mat.xv.nō ē bonū ſumē pa
nē filioꝝ ⁊c. Sȝ de hoc mul
tū poſſet dolē ꝙ de filio fa
ctus ē canis. Quartum eſt
hoc ꝙ ipē non facit illō qđ
deꝰ receſſurꝰ a diſcipulis ſu
is reliqt eis tanꝙ mēoria=
le ſui amoris dicēs. hoc fa=
cite in meā cōmemoratōeȝ
Quītū ē conſtitutio eccl'ie
que dicit ꝙ quilibet poſtꝙ
ad annos diſcretiōis pue=
nerit ſaltē ſemel in āno cō=
fiteat̄ oīa pctā ſua. et ſuſci=
piat reuerēter ad minꝰ in
paſca euchariſtie ſacr̄m. ni
ſi fortaſſe de conſilio ꝓprij
ſacerdotis ob aliquā rōna
bilē cām ad tps ab eiꝰ pce
ptiōe duxerit abſtinendū.
alioquin et viuens ab in=
greſſu eccleſie arceatur et
moriens chriſtiana careat
ſepultura. Require de hac
mā amplius in tractatu de
auaricia. in ca. vbi loquit̄ đ
his q̄ nō curāt cōicare. ¶
Notādū ꝙ cibꝰ iſte ad quē
inuitamur: caro ē. caro xᵒ
qꝛ nō ſolū ſapida ē: ſed etiā
ſapoꝛ alioꝝ ciboꝝ. nō ſolet
comedi ſola. Ideo apl's de
terminat cū quibꝰ debeat
cibꝰ iſte ſumi: qm̄ nō cū fer
mēto peccati ſȝ cū azimis.
Quare aūt pctm̄ vetꝰ fer=
mētū dicit̄: determinatū ē
priꝰ in ſermōe illo. Expur=
gate vetꝰ fer. ⁊c. Diſtin=
guit aūt apl's duplex fermē
tū maliciā ſcȝ ⁊ nequiciaȝ.
et ē malicia ꝓnitas ad ma
lū. neqcia xᵒ ſterilitas ad
bonū. Neqcia enī ſ̄m aug.
dicit̄ de eo qđ nequaꝙ fit.
et ab his duobꝰ dȝ eſſe īmu
tatꝰ q̄ accedit ad ſacr̄m il=
lud. a malicia p ꝓpoſitū ca
uēdi ab omī mortali. ⁊ neq
cia p ꝓpoſitū deo ſeruiēdi.
Nō eī ſufficit mala relinq̄=
re: niſi hō ſtudeat ⁊ bona a=
gere. et ſola inutilitas red
dit ſeruos dei dānabiles.
Mat. xxv. ſeruū inutilē ꝓ=
ijcite in tenebras exterio=
res. Et matt. vij. oīs arboꝛ
que nō facit fructū bonum
excidet̄ ⁊ in ignē mittetur.
Et matt. xxi. maledicit deꝰ

arbori fructū nō ferēti. ¶ Similr̄ diſtīguit apl's duo genera azimoꝝ. ſcʒ ſinceritatē a vitiis. ⁊ 𝔙itatē bonorū opm̄. a quib⁹ etiā vitiis ſinceꝝ oportet eſſe eū q̄ corpus chriſti ſumit. Reqre in sermōe illo Expurgate. Sinceritas 𝔙o iſta velut q̄dam cib⁹ ē qui deū delectat. cuʒ enī ipe nō ſolū pur⁹ ſit ſʒ ipſa puritas: cib⁹ ei⁹ ē pur⁹. Cant. ij. qui paſcit̄ inter lilia. ¶ Multa etiā bona p̄cedere debēt ſumptionem hui⁹ sacr̄i. ieiunia ſcʒ orōnes ⁊ elemoſine. vn̄ bonum eſſet ꝙ ille qui deberet cōicare: ſic diceret ī corde ſuo Domie ſicut ego hodie debeo comedē ad mēſam tuā ſic ego volo ꝙ hodie tu in mēbris tuis comedas ad meā mēſam. ⁊ ꝙ illa die haberet tres pau pes ad menſam ſuā vel ſeptē vel tredecim vel plr̄es iuxᷓ facultatē ſuā. Et notādū ꝙ eiuſdem rei ē figura sacr̄m altaris. cui⁹ rei figura fuit agn⁹ paſcalis quē de⁹ immolari p̄cepit qn̄ filios iſrl̄ a ſeruitute egypti liberauit. vtrū ꝙ enī ſignat paſſionē chriſti. ſed ſanguis paſcalis ſignificat eam futurā. sacr̄m altaris ſignat iam eā p̄teritā. Cibi 𝔙o illi cū quib⁹ dn̄s p̄cepit vt agn⁹ paſcalis comederet̄. ſignificant cibos illos ſp̄uales cū q̄b⁹ sacr̄m illō ſumēdū eſt. De hoc ſic legit̄ exo. xij. ſeptē dieb⁹ comedetis azima ⁊c̄.

¶ Dn̄ica ī octaua paſce ſermo. li.

AMne qd̄ natū ē ex deo vīcit mūdū. p̄a io. v. Sicut chriſt⁹ a die reſurrectiōis vſq; ad aſcēſionē multotiēs apparuit diſcipulis ſuis ad fidei inſtructionē ⁊ cōfirmationē ⁊ cōmēdationē. ſic q̄ habēt docere pplm̄ dei intendere deberēt tpe tali fidei inſtructiōi: cōfirmationi: ⁊ cōmēdatōi. Et hoc facit eccleſia tā in hodierno euangelio: q̄ in ep̄la. Jn euāgelio fides inſtruit̄. vbi oſtēditur ꝙ de⁹ venerit ad diſci-

pulos ſuos ianuis clauſis. In hoc enī innuit vna ď do tib⁹ corpis poſt reſurrecti onē ſubtilitas ſcʒ fides cō firmatur. vbi oſtenditur ꝙ de⁹ thome loca vulnerum demōſtrauerit. Fides com mendat cū dicit. q: vidiſti me credidiſti. bti qui nō vi derūt ⁊ crediderūt ⁊c̄. In epl'a vero fides inſtruit cū dicit io. v. oīe qď natū ⁊c̄. Oſtēdit enī ꝙ aīa ꝗ ſpūali ter reſurrexerit a mďo iſto nō vincit. Natiuitas enim ex deo de ꝗ ibi ē ſermo: ſpi ritualis reſurrectio ē. Cō mēdat vero fides cū dicit: et hec ē victoria que vicit mūdū fides nr̄a. Cōfirmat qn̄ de multiplici teſtimōio ſubdit. quo vitas diuine ⁊ hūane nature in chriſto oñ dit. Nos er go exēplo eccl'e de fide locuturi. Primo ď vnitate diuīe eſſentie ⁊ tri nitate pſonaꝝ aliqd tange mus. Deinde de probatōe fidei: qualē velit chriſt⁹ eē fidē nr̄am: oſtēdem⁹. De ṗ mo do null⁹ dʒ dubitare: lʒ ſupra ratōnē ſit. cū diſcipu lus ille quē de⁹ dilexit ꝗ ſu pra pect⁹ ſuū in cena recu buit. qui ꝓfūdius ceteris celeſtia myſteria nouit. ita plane hic dicit. tres ſunt ꝗ teſtimoniū d. ī ce. ⁊c̄. et de⁹ in io. x. ego ⁊ pr̄ vnū ſum⁹. Multa eī ſilia trinitati in ueniunt in creaturis: lʒ nō oīnino ſilia. Umbra eī nō ē oīnino ſilis corpi. nec veſti giū pedi. Exēplū trinitatis habem⁹ in igne in ꝗ inuent es ſpeciē lucē ⁊ calorē. ita ī aīa in qua inuenies potēti am ꝗ ad patrē ptinet. ⁊ ſa piētiā ꝗ ad filiū. ⁊ bonitatē vel volūtatē ꝗ ad ſpm̄ ſcm̄. Itē magnitudo creaturaꝝ et pulchritudo et vtilitas ad trinitatē ptinet. In ma gnitudine dei potētia. In pulchritudīe filij ſapīa. In vtilitate ſpūs ſcti benigni tas apparet. Itē in hūano corpe inuenies vitā: ſenſū: ⁊ motū: ꝗ etiā ad trinitatē pñt referri. B Et notan dū ꝙ fides dʒ eſſe ſimplex: viua: ⁊ integra: ⁊ mag. Si

plex vt hō ſic credat ſicˀ ſcri
ptura dicit eſſe credendū.
Nec mirꝫ ē ſi ſimplicitˀ cre=
di oporteat cū etiā d parē
tibꝰ carnalibꝰ nō poſſit ha
bere aliquis cognitionē ni
ſi p fidē. ſicut dicit augꝰ. hi
lariꝰ. Soli deo credēdū ē q
ſe ſolꝰ nouit. Itē fides dꝫ
eſſe viua: tūc ꝓpēdit ꝙ ar=
bor ſit viua ſi floreat: frōde
at: ꝛ fructū faciet. Sic eti=
am fides viua ē ſi floreat p
firmū ꝓpoſitū ſeruiēdi deo
Si etiā frōdeat. vt cū loqͥt
loquat qͣſi ſermones dei. et
fructū bonoꝝ opm faciat:
alioqn mortua ē. Ber. qd ē
fides nō operans ex dilectio
ne niſi cadauer exanime.
bene onerās dñm onere fe
tido. Itē dꝫ eſſe integra vt
oēs articuli fidei credātur
Sūt aūt collecti fidei arti=
culi in tribꝰ locis ſcꝫ ī ſym=
bolo aplōꝝ qd dr ſubmiſſa
voce. ꝛ ī alio qd in miſſa cā
tat qd ē nicene ſynodi. ꝛ in
illo qd ad pmā cātat: qcun
ꝙ vult. Primū factū fuit
ad inſtructionē eccl'ie q no
uella erat. aliud prꝰ hereſi
bus ortis. Ad explanatiōꝫ
pmi ꝛ qrūdā hēſim ortaꝝ ꝛ
maxie ꝯ illā q dicebat ado
rationē ſpūi ſctō nō eē tri=
buēdā. vñ ꝯtiū mſtū expmi
tur ī illo ſymbolo. Aliud fa
ctū ē ꝯ hēſes etiā maxie ꝯ
illas q erāt circa īcarnatio
nē filij ꝛ reſurrectiōeꝫ mor
tuoꝝ. Primū ſubmiſſe ido
dr: qꝛ qn factū fuit non ita
publice fiebat ꝓteſtatio fi
dei. Alia vo alta voce dicū
tur qꝛ facta fuerūt ꝯ hēti=
coꝝ ꝓclamatiōes: qꝛ publi
ca erat fidei ꝓteſtatio. Dr
aūt pmū ſymbolū ad pmaꝫ
et ad cōpletoriū. qꝝ horaꝝ
altera ſcꝫ pma ē pricipium
diei. alia noctis ſcꝫ cōpleto
riū. Prio ad oſtēdendū ꝙ
ille cuiꝰ fidē ꝓfitemur eſt
pncipiū ꝛ finis. Secūdo ꝓ
pter hoc qꝛ fidei profeſſio
valet ad effugādos demo
nes qui diurnis et noctur=
nis actibꝰ inſidiantˀ. ꝛ eiſdē
horis a laicis. et eadē rōne
dicendum eſſet. Simili ra=
tione dicitur a religioſis:

qñ quis inter eos moritur ſcʒ ad demones effugãdos Dimiſſis duob⁹ maiorib⁹: ſymbolis: volum⁹ loqui de ſymbolo apl'oꝝ in q̄ duodecim ſũt articuli ſm numeꝝ apl'oꝝ a q̄b⁹ cõpoſit⁹ ē. primus articul⁹ ptinet ad patrē.vi ad filiũ.vn⁹ ad ipſum ptinet ſm diuinitatē. et.v. ſm hũanitatē.ꝛ.v.vltimi ptinēt ad ſpm̃ ſctm̃. Prim⁹ eſt. Credo in deũ ꝛc̃. Et notãdũ ꝙ nõ ē idē credē deo: et credē in deũ.deo credit: qui credit vba eſſe q̄ a dō dicunt.ꝛ ſm hũc modũ poſſumus dicē ꝙ aliq̄s credit petro ꝛ paulo ꝛ iacobo. In deum vo credē ē credēdo diligē ꝛ credēdo in eũ tre.igitur cũ aliq̄s dicit. credo in deũ.ſenſus ē. fide tēdo i deum:qr eũ credo ſũme bonũ ſũme diligo eũ. et ſic corde tēdo in eũ. Credit ver⁹ fidelis oēs veras delicias eē i deo tali tpe.ꝛ ꝙ oēs delicie q̄ in mũdo ſũt min⁹ ſunt reſpectu deliciaꝝ q̄ in ipo ſũt ꝙ ſit vna gutta aq̄ reſpectu toti⁹ maris.idō oīb⁹ ſuis tēdit ad eũ.etiã ſi neceſſe eſſet p medios enſes in eũ tēderet.ꝛ nullũ vinculũ terreni amoris detinere eũ poſſet. Vñ bern. quid ē qd nõ optam⁹. etiã p medios enſes ſi oporteat declinare tãtã miſeriã:ꝛ ad tãtã accelerare gl'iaꝫ:niſi ꝙ mortua eſt fides nr̃a. Ex q̄ patet ꝙ ille mētit qui in pctō mortali ē qñ dicit credo i deũ. ſi illud intēdat in ꝓpria pſona dicē. Aliud ē ſi intendat illd dicē in pſona eccl'e et fidem eccl'ie ꝓfiteri. ¶ Ad declarationē vo hui⁹ verbi addit in ſimbolo ſctõrũ.vnũ.vñ cãtat. Credo in vnũ deum. Notãdũ ꝙ hoc qd ſequit patrē omipotētē valde ē vbũ dulce hõi fideli. Magna enī ſpes dat in verbo illo. patri enī nõ põt deeſſe bona volũtas ad filios.ꝓcipue cũ ipe ſm apl'm ſit pr̃ miſcdiaꝝ ꝛ ſm verbũ iſai.xlix.min⁹ obliuiſcit filiorũ ſuoꝝ ꝙ mr̃ carnal'.Sic enī ait.nũquid põt mr̃ obli

miſci infantē ſuū vt nō miſe reat vteri ſui. et ſi ip̄a obli= ta fuerit: ego tñ nō obliui= ſcar tui. in manib⁹ meis de ſcripſi te. Cū aūt omp̄s ſit: nō pōt ei deeſſe ptās nō im plēdi bonā volūtatē quam habet ad filios. Cōtra hoc verbū videnł peccare q̄ de relicto deo adherēt diabo= lo credētes ſe fame mori ſi deo ſeruirēt. videnł eī cre= dere q̄ diabol⁹ maioris po teſtatis vel melioris volū= tatis ſit ad ꝓuidēdū eis q̄ ſibi ſeruiūt q̄ de⁹. Omnipo tētia vero dei in trib⁹ attē diẗ. Pr̄io in hoc q̄ ip̄e ſibi ſufficit ad faciēdū qd̄ vult: nō indigēs aliq̄ auxilio. Se cūdo in hoc q̄ nō pōt ab ali quo ꝓhiberi. ei enī militat oīne qd̄ obſtat. Tercio ī eo q̄ pt̄ facē oīne qd̄ vult. oīa enī q̄cunq̄ voluit fecit ī ce lo et in terra. ps̄. xxxiiij. Se quiẗ. Creatorē celi et terre. Creare ē de nihilo aliquid facē. alij artifices mā indi= gēt ad hoc q̄ aliq̄d faciant ſz de⁹ nō. Ad declarandū

vero hoc verbū diciẗ in ſim bolo ſctōꝝ. factorem celi et terre. vſq̄ ad inuiſibilium. Expreſſio aūt iſta facta eſt ſpālit̃ ꝯ hereſim illā q̄ dicit viſibilia eſſe a pn̄cipe tene= braꝝ: inuiſibilia ḋo a deo. q̄ hereſis ē deo odibilis et hoī bus. Deo q2 ei⁹ dñiū dimi= nuit: dum viſibilia ei⁹ dñio ſubtrahit. hoīb⁹ q2 cōtume liā ei facit: dum ex parte ex qua viſibiles ſūt in ſeruici um diaboli eos ſubijcit. nec ſolū hoīb⁹ facit cōtumeliā: immo et oīb⁹ viſibilib⁹ crea turiſ. vñ oēs debēt cā odio hr̄e. Secūd⁹ articul⁹ ē. Et in ieſum chriſtū etc. et ē ſen ſus. credo etc. i. fide tēdo in ieſuz chriſtū. q2 fidē habeo de ip̄o q̄ ip̄e ſit ieſus. i. ſal= uator eoꝝ q̄ ei adherēt. Jō enī vel q2 fidē habeo q̄ ip̄e ſit chriſt⁹. i. vnctus et beni= gn⁹ iō ei adhereo. Ber. om nino ꝓpt̃ māſuetudinē q̄ p̄ dicaẗ in te currim⁹ poſt te dñe ieſu. audientes q̄ pau peres nō ſpernas: pctōres nō abhorteas. vel q2 credo

ꝙ ſit fili⁹ dei: cui ſuire ho= noi eſt non dedec⁹. In hoc enĩ ꝙ fili⁹ dei dicitꝛ inſinua tur ꝙ ipe de⁹ ſit. Sicut enĩ fili⁹ hoĩs eſt hõ ⁊ nõ alteri⁹ ſpeciei:ſic neceſſario filius dei de⁹ eſt. Itẽ adhereo ei: qꝛ credo eũ eſſe vnicũ dñm nr̃m. Ipe eſt dñs mũdi du= plici rõne ſcʒ iure creatõis qꝛ cũ pr̃e ⁊ ſpũ ſctõ mũdũ creauerit. ⁊ iure redẽptõis qꝛ eũ ꝑditũ ſanguine rede mit. Cõtra hoc peccare vi= dentꝛ qui dñari voluit: ⁊ eti= am qui ꝯ voluñtatẽ ei⁹ ter= renis dñis obediũt. Ipe eĩ eſt vnic⁹ dñs qui aſcẽdit ſu per occaſũʒ: dñs nomẽ illi. Ipe ſol⁹ ꝓ dño habẽd⁹ eſt qui hoĩem reſuſcitare põt: ſi in ei⁹ ſeruitio mortu⁹ fue rit. nõ libẽter ſequitꝛ miles dñʒ illũ a q̃ nõ ſperat equũ ſuũ ſibi emẽdari ſi in ei⁹ ſer uitio amiſerit. D Et oſtẽ duntꝛ in hoc articulo de il= lo dño cui ſeruire debem⁹: ea q̃ in dñis ſolent requiri. Pmo ſapĩa in eo ꝙ ſalua= toꝛ dicitꝛ: ſapiẽs enĩ rex ſal= uat poplm ſeũ. ſicut ecõtra de inſipiẽte dictũ ecci. x. rex inſipiẽs ꝑdet plm ſuũ Secũdo oſtẽditꝛ eis beni= gnitas cũ chriſt⁹. vnctus vocatꝛ. Tercio nobilitas in hoc ꝙ vocatꝛ filiu dei. in q̃ ſimuitꝛ ꝑtãs remunerandi eos qui ſibi ſeruiut. Vltĩo oſtẽditꝛ ꝙ legittim ⁊ de iu re de⁹ ſit. ecõtrario diabol⁹ ꝑditoꝛ ẽ eoꝝ qui ſibi ſeruiũt. crudelẽ tyrãidẽ exer cẽs in eos. cui ſerire ẽ vi= liſſimũ q̃ de ſuo ĩ nllo põt remũeratꝛ. ſibi ſuites nul lo iure dñlũ habẽtes hoĩe. Pꝛim⁹ vo inter q̃ꝗ arti culos ꝑtinẽtes ad filũ hũa nitatẽ ẽ hic. Qui ccept⁹ ẽ de ſpũ ſctõ nat⁹ ex mar. v. chriſt⁹ cõcept⁹ ẽ de ſpũ ſan cto. i. opatione ſpũ ſctĩ. qꝛ ſpũs ſctũs ſeparauit a btã vgine qð puriſſimi erat ĩ ea. ⁊ ampli⁹ depuris illud: inde formauit corp⁹ chriſti et ĩ inſtãti aĩam infudit: vt tã cito eſſet ver⁹ hõ ⁊ ver⁹ de⁹. Nõ fuit ita in eo ſicut in aliis hoĩb⁹ quoꝝ corpa

organiſant.⁊ circa q̃drage ſimũ die dr̃ ibi aĩam infũdi ĩmo tã cito ĩfuſa fuit aĩa.iu xta illõ hier. xxxv.nouũ fa ciet dñs ſup t̃rã mulier cir cũdabit virũ gremio vteri ſui. In cõceptõne culpã ca uit.ĩ natiuitate xp̃o ſua mr̃i ſue dãnũ x̃gĩtatꝭ nõ ĩtulit. nec et dolorꝭ cã fuit.Mãſit mr̃ e⁹ x̃go p⁹ ꝑtũ.⁊ ſine do lore eũ pepit.in q̃ dedit exẽ plũ filiis vt erga mr̃es ſu as benigne ſe habeant: vt eas ñ depauperẽt. nec ſint eis cauſa dolorꝭ. Thob.iiij. honorẽ habebis mr̃i tue oĩ bus vite tue.memor eĩ eſſe debes q̃ ⁊ q̃nta ꝑicula paſ ſa ſit ꝓpter te in vtero ſuo. Preterea debẽt exẽplum accipe filij in chriſto vt be nigne ſe habeãt ad matreſ ſuas in hoc ꝙ cũ eſſet ĩ cru ce iter tot ⁊ tãtos dolores ꝓprios: mr̃is ſue curã ha buit ⁊ iohñi eã cõmẽdauit. Preterea tm̃ honorẽ fac illi ab eccleſia exhiberi. vt mr̃i ſint q̃ maiorẽ deuotio nẽ ad eaꝫ vident hr̃e ꝙ̃ ad

chriſtũ.Secũd⁹ int articu los hũanitatis eſt. Paſſus ſub p.pi.cr.m.⁊ ſe. Diligẽt dꝫ attẽdẽ fidelis q̃nta pro eo paſſus ſit flagella. ſputa opprobria ⁊ ſilia. ⁊ hoc ſub põ.py.q̃ ſarracen⁹ erat ⁊ vi lis ꝑſona.indignus etiã pa ne ⁊ vita. Pctõr eĩ ſm au gu.indign⁹ eſt pane q̃ ve ſcit. Et ſm gre. indign⁹ eti am vita ſua. Deinde vero crucifix⁹ eſt qđ erat viliſſi mũ gen⁹ tormẽtoꝝ.⁊ ĩ cru ce ꝑſeuerauit vſq; ad mor tẽ.vt et tu a cruce nõ ꝑuie ad ſuggeſtionẽ diaboli nõ de ſcẽderes. Deinde vero ſe pultus ẽ.nõ tñ ei ſepultura neceſſaria ꝓpter illã cãm ꝓpter quã alia corpa ſepe liunt. ne ſcꝫ eoꝝ fetore cor rũpant hoĩes.cũ corp⁹ ipi us nõ eſſet dãdũ corruptõi iux̃ illõ pš.xv.nõ dab ſctm̃ tuũ videẽ corruptionẽ tpe tñ ⁊ ĩ hoc voluit aſſimilari fr̃ib⁹ ſuis. Terci⁹ inter articulos illos ẽ. Deſcẽ.ad infer.⁊ hoc ſcđm animam: vt extraheret eos qui ibi

vetinebant.⁊ attēde fatui
tatē hoīs qui nō vult chri=
ſtū ſequi in celū cū chriſt⁹
ſecut⁹ ſit eū ī infernū.Oſe.
xiij.o mors.⁊ alibi occurrā
eis.Quart⁹ ē:reſurrexit a
mortuis. Si chriſt⁹ mortu
us ſua ỽtute ſurrexit. veri
ſimile ē ꝙ ipe iā viuēs:mor
tuos ſuſcitare poſſit.Quī
tus. aſcēdit ad celos ⁊c̄. in
quo attēde ꝙ ſi chriſt⁹ aſcē
dit ad celū:illi poſt eū aſcē=
dēt q̄ ei ꝑ amorē adherēt.
veriſiſe ē ꝙ in eodē hoſpi=
tio mēbra recipient in q̄ et
corp⁹ receptū ē.Dicit autē
chriſt⁹ ſedere ad dexteram
p̄ris ſm diuinitatē : qꝛ p̄ri
eq̄lis.ſm ỽo ꝙ hō dr ſede=
re ad dextrā p̄ris:qꝛ potiſ=
ſimis bōis fruit potiſſimo
mō.ibi dꝫ adipiſci a fideli=
bus ꝑ verā fidē.vt in tribu
lationib⁹ ſuis de adiutorio
ei⁹ ſperēt⁊ ꝓ ſeruitio qđ ei
exhibēt:ab eo mercedē ex=
pectēt.Sicut ei legit actu.
viij.de beato ſtephano cuꝫ
lapidatio ei immineret.qđ
intēdēs in celū vidit gl̄iaꝫ
dei ⁊ ait.Ecce video celos
apte⁊ ⁊c̄.Inde vētur⁹ ē iu
dicare viuos ⁊ mortuos.i.
bonos et malos.vel illos q̄
aduētu ſuo viui repientur.
qui in momēto morient et
reſurgēt.et illos qui prius
erāt mortui . in q̄ eciā mag̃
fiducia dat fidelib⁹.cū fra=
ter eoꝝ ſm carnē iudicatu
rus ſit eos.qꝛ p̄r non iudi=
cat quēq̄ ſed oē iudiciū de
dit filio.Io.v. Ber. puto ꝙ
me nō ſpernet chriſtus.os
ex oſſib⁹ meis ⁊ caro d̄ car=
ne mea. ¶ Prim⁹ ỽo in
ter quīq̄ articulos qui ad
ſpūm ſctm̄ ꝑtinēt ē hic.Cre
do in ſpm̄ ſanctū ⁊c̄.⁊ expo
ne ſicut pri⁹ . credo in ſpm̄
ſctm̄.i.in fide vado in ſpm̄
ſctm̄ ſcꝫ ꝓpt fidem quā ha
beo de ſpū ſcō.ꝙ ipe ſit val
de bon⁹ ⁊ valde ſuauis his
in quib⁹ habitat. Prepa=
ro ḡ me ad hoc vt ſim habi
taculū ei⁹.Sap.xij.o q̄ bo=
nus ē dñe ſpūs tu⁹ ī nobis.
Vñ bon⁹ ⁊ neceſſari⁹ ē ſpūſ
ſanct⁹ in hoīe recto.ſic ſpi
ritus qui attrahit ad refri

geriū ne hō ſuffocet. Pſ. cxviij.os meū ape;ui. Itez ſicut ſpūs rōnalis neceſſarius ē corpi vt illud viuificet.ſi ei auferat ſpūs i puluerez corp⁹ reuertit. ſic ſe habet ſpūs ſctūs ad aīam. pſ.ciij.auferes ſpūm eo͛ et deficiēt: ⁊ in puluerē ſuū reuertent. Ualde etiā ſuauis eſt ſpūs ſctūs illi in q̄ ē.iux illud eccl.xxiiij.ſpūs enī meus ⁊c. Ad ſpm ſctm tria ptinēt in pñti ⁊ duo in futuro.cum enī ipe ſit bonitas: ad eū ptinet deſtructio malicie. bonitas enī cōtraria eſt malicie.vñ ptinet ad eū ſctificatio. Sanctā eccliaz catholicā. et ptinēt ad eum ↄ̄ articulū hec duo.ſpūſ ſā ctū ⁊ ſanctā eccliam cath. Credere enī debem⁹ ꝙ ſpiritus ſctūs ſit ⁊ ꝙ ecclia ſit ſancta ab eo. Itē ad ſpm ptinet ſcō͛ cōmunio.i. vnio mēbro͛ in corpe eccle et ad caput ⁊ ad inuicē. ſicut ſpūs hoīs in corpe hūano: mēbra vnit cui⁹ vnionis ſignū ē sacrm corpis dñici.

Itē ad ſpm ſctm ptinet cōmunio quā habēt ſācti ad inuicē in hoc ꝙ ſūt ſocij in lucro.qđ tangit dauid pſ. cxviij.dicēs.particeps ego ſum oīm timētiū te. In cōione ergo ſctō͛ tria intelliguntur.sacrm cōionis. vnionē myſtici corpis qđ eſt eccleſie. cōicatio ſocietatis. ex q̄ accidit ꝙ quilibet qui eſt de ecclia:vere ptē hȝ in oīb⁹ bonis q̄ fiūt in ecclia. p quā viā aliqs de facili ditat. ad quā etiā cōionē ſeq̄ debet cōicatio tā bono͛ ꝙ malo͛ tpaliū.vt mala pximo͛ nobis aſſumam⁹ p cōpaſſionē: ⁊ bona nr̄a eis cōmunicem⁹: p elemoſinarū largitionē. Itē ad ſpm ſctm ptinet offenſionū remiſſio.cū ipe ſit benignitas ad qđ ptinet terci⁹ articulus pctō͛ remiſſionē. Credere enī debem⁹ ꝙ pctā remittant in ecclia p baptiſmum ⁊ pniam ⁊ alia sacra. Nō ſolū remittit pctā ſpūs ſcūs hōi:ſȝ q̄tieſcūq; aliqs vere penitet. Ad bonitatē

etiā ſpūs ſancti ptinet remuneratio tā in corpe ī aīa. Ad remuneratōnē corporis ptinet vn⁹ articulus carnis reſurrectōnē. ad remuneratiōnē aīe quīt⁹ vitā eternā. Qui carnis reſurrectionē credit fidelit: nō timet miſeꝝ corp⁹ expēdere in ſeruitiū chriſti. ex ſperat ſe receptuꝝ illud cū quadruplici gloria. claritatis. impaſſibilitatis. ſubtilitatis agilitatis. Itē qui fidē habet de vita eterna: ſollicit⁹ debet eſſe illi puideat. Si cū tāta ſollicitudine puidet hō miſere vite ſue de qua nemo cert⁹ eſt p die: quāta ſollicitudo deb eſſe puidendi illi vite de cert⁹ eſt erit eterna. Ibi nec loc⁹ erit mēdicandi. ſicut patet in diuite epulōe: et in fatuis virgīb⁹. nec locus laborādi. nec aliqd mutuo accipiendi. In vita enī pſenti vix ē aliquis cuius pauptati nō cōſulat aliquo iſtoꝝ triū modoꝝ. Ibi xo ſibi nō puidit: egeſtatē eternam patiet. ita vt nec guttā aque modicā poſſit hre. Bern. o aīa mea domū habes ſed cito caſura ē dom⁹ tua. ꝛ niſi tibi puideris vētis ꝛ pluuiis exponeris. Debet etiā fides eſſe magna. Et attēdit hic magnitudo in qtuor. Primo in hoc vt hō bona trāſitoria cōtēnat intuitu eternoꝝ. vnō ad heb. xi. fide moyſes grandis factus negauit ſe eſſe filiū filie pharaōis: magis eligēs affligi cū pplo dei: tpalis pctī hre iocūditatē. maiores diuitias eſtimās theſauro egyptioꝝ improperium chriſti. aſpiciebat enim in remūeratōnē. Secūdo ī hoc vt hō ī aduerſis de do cōfidat. Vñ mat. xiiij. modice fidei qre dubitaſti. Tercio in hoc vt hō ad lōgā credētiā deo bona ſua tradat. Magni enī pncipes longā credētiā reqrūt. Iſa. xxviij qui crediderit nō feſtinet. Et puer. xx. hereditas ad quā feſtinat in pricipio in vo. be. ca. Et ecc. xx. hodie

fenerat quis ꝛ cras repetit ꝛ odibilis ē hõ hui⁹. Quarto in hoc ꝙ cū hõ aliq̇d petit a deo ꝛ nõ ſtatim accipit nõ ꝓpter hoc a ꝓpoſito deſiſtat. Vñ matt. xv. dictū eſt mulieri in orõne inſtāti. o mulier magna ē fides tua: fiat tibi ſicut vis.

¶ Itē alia mā de eodē verbo. ſermo. lij. A

P Rima ioh. v. omne qḋ natū ē ex deo vicit mūdū ꝛc̄. Beru. Poſtq̄ vnigenit⁹ dei fili⁹ hoīs dignat⁹ ē fili⁹ fieri et ī habitu inuēt⁹ ē vt hõ: non immerito iā ḋ celeſti generatiõe exiguitas hūana ꝓſumit. neq; enī dignū ē deo coꝝ patrē fieri q̄ꝝ chriſt⁹ ſe fecit fratrē. hec parentela vel filiatio dei ſūma nobilitas eſt. De q̄ beat⁹ ioh. qui p ceteris ſanctis adoptionē filioꝝ dei cõmendat. In epl̄a hodierna loquit̄ dicēs Omē qḋ natū ē ꝛc̄. Vnigenitū dei odiuit mūd⁹ iſte cuȝ ipſe in mūdo apparuit ꝛ pſecut⁹ eſt eū ſed ab eo deuictus ē. ſic filios dei adhuc mūdus pſequit̄ ꝛ odit. Jo. xv. ſi mūd⁹ vos odit ſcitote qꝛ me prioꝛē vobis odio habuerit. et poſt. Memētote ſermonis mei quē ego dixi vob. nõ eſt ſeru⁹ maioꝛ dño ſuo. ſi me pſecuti ſūt: ꝛ vos p ſe. Sȝ ſicut vnigenit⁹ dei mūdū vincit: ſic ꝛ mundus vincūt fr̄es ei⁹. x. io. xvi. cõfidite ego vīci mūdū. ꝛ hoc ē qḋ dic̄ io. in ỽbo ꝓpoſito. omē qḋ natū eſt ex deo ꝛc̄. B Et notādūꝙ filij dei dupliciter vincūt mūdū ꝛ trāſitoꝛia bona mūdi. alij ſibi ſubijciēdo: alij vero eū abijciendo. prīo mõ vincūt mūdū qui in mūdo remanentes terrena ſibi ſubijciūt ꝛ dñantes eis qḋammõ ſe faciūt altioꝛes: et ad inimicū impugnādum potētioꝛes. Faciūt enī inde largas elemoſinas. q̄ mod⁹ pugnādi valde efficax ē ad īpugnādū diabolū. Vñ ſup illū verſum pſ. miſeꝛdia mea ꝛc̄. dicit aug. de nulla re ſic vīcitur inimic⁹ diabolus ſicut

de miſa.eccl.xxix. ſup ſcutū potētis ⁊ ſup lāceā aduerſus inimicū tuū pugnabit. Ecōtrario cupidi et auari terrena nō ſubijciūt ſʒ potius ſe terrenis. Ad modū eni talpe ſup hūeros ſuos ponētis terrā quam fodit. Ipi q̄ſi ſup humeros ſuos ponūt ea q̄ male acquirunt et ſic ſe viuos ſepeliūt. Secūdo mō vincūt mūdū qui reb⁹ mūdi ꝑ amore chriſti renūciāt qui ad modum luctantiū ſe terrenis ſpoliāt ne diabol⁹ habeat q̄ eos teneat vt eos deijciat ⁊ deuincāt. Sequit. ¶ Hec eſt victoria q̄ vincit mūdū fides nr̄a. Per fidē habitat chriſtus in cordibus fideliū a q̄ eſt victoria Iob.xvij. pone me domie iuxͣ te ⁊ cuiuſuis man⁹ pugnet ꝯ me. Ber. q̄ties tētatiōib⁹ reſiſtis: q̄tiens vicis malignū: noli ꝓpriis tribuere virib⁹. noli i te ſʒ magis dn̄o gl̄iari: quā do fortis ille armat⁹ cedit infirmitati. Et notandū ꝙ fides homiem mūdū facit. mūdū vincit: ⁊ deo gratuʒ hoiem efficit ⁊ diabolo reſiſtit. De prio actuū.xv. fide purificās corda eoꝝ. intelligere facit q̄nta ſit immūdicia pctī: q̄ intellecta homo a pctō recedit. recedē x̄o a malo intelligētia ē. Iob.xxviij. intelligētia ē cā q̄ q̄s a pctō recedat. Qui ꝑfecte itelligeret q̄nta ſit immūdicia pctī: poti⁹ eligeret eſſē in luto vſq; ad pect⁹: q̄ eſſe in mortali pctō. De ſecūdo hr̄ in x̄bo ꝓpoſito. hec ē victoria q̄ vincit mūdū fides nr̄a. Fides vincit mūdū. i. ea q̄ in eo ſunt ſcʒ diuitias: delicias: ⁊ honores. Delicias vincit dū oſtēdit corp⁹ nr̄m latronē eſſe morti cōdēnatū. ex q̄ patet ꝙ nō decēt eū delicie. Sen̄. oēs capitali ſn̄ia cōdēnati ſum⁹. Eccl.xxxiij. ſeruo maliuolo tortura ⁊ cōpedes. Diuitias vincit dū oſtēdit eas eē in muſcipula diaboli. Augu. ꝑda quā vis rape i muſcipula ē. tenes alienū ⁊ teneris a diabolo. Honores

vero vincit dũ oſtẽdit eos eſſe illuſiones. vñ bern. O vilis purpura illuſionis p quã illuſũ ẽ dño. Fides eti am vitia hui⁹ mũdi vincit. alia aq̃ lachrymarum ſubmer gẽdo. alia igne ĩfernali ex= urẽdo. alia do fame ieiunio= rũ. ⁊ aliis afflictiõib⁹ effu= gãdo. D De tercio vero notãdũ q̄ fides valde pla= cet deo. eſt eĩ pmũ obſequiũ et pmũ ſacrificiũ gratũ qd deo facit hõ. Vñ hierem. v. Dñe ocli tui fidẽ ꝓſpiciũt. pſpiciũt inq̄ ſicut illd qd multũ eis placz. Vbi eſt a= mor ibi ocul⁹. adeo placet fides deo q̄ ſine ipa impoſ ſibile ẽ placere deo. vñ fal= lunt illi q̃ hereticos bonos reputãt. qz vidẽt eos vl mlt tũ ieiunare vel elemoſinas dare. quaſi nõ poſſit hr̃e os ſanũ vel manũ ſanã ⁊ ocu= lũ infirmũ vel cecũ. ſic acci dit in talib⁹. os ſanũ habet hõ ieiunãs ⁊ abſtinẽs ma= nũ ſanã bon⁹ elemoſinari⁹. tñ nihil ꝓhibet hr̃e cecos oculos p infidelitatẽ. qñq̄ aliquis currit velocit̃ ⁊ nec tñ puenit ad locũ ad quem tẽdit qz error impedit eũ. Sic accidit in hereticis. Au guſt. ſup illud rom. iij. arbi tramur hoĩem iuſtificari p fidẽ. E Bona opa añ fidẽ inania ſunt. ita enĩ mihi vi dent̃ eſſe vt magne vires ⁊ curſus celerrim⁹ pter viã talia opa ſimilia ſũt pomis q̃ creſcũt in arborib⁹ q̃ ſunt ſup mare mortuũ. q̃ añ ma turitatẽ ſunt virida. matu ra do inciſa fauillã int⁹ ha bẽt. Sic in talib⁹ opib⁹ que mõ bona videnť: ignis ĩfer nalis poſt hãc vitã inuenie tur. erũt enĩ mã ipius. Fi= des ẽ ꝓpiciatoriũ ſup ar= chã eccl'ie. qz ex̄ fidẽ nõ eſt ꝓpiciatio vel pctõrum remiſ= ſio. F De q̃rto do habes pma pe. v. aduerſari⁹ vr̄ di abol⁹ tanq̄ leo rugiẽs cir= cuit ⁊c. cui reſiſtite fortes ĩ fide. Fides ẽ ſapia illa quã malicia nõ vĩcit. attigit eĩ a fine cognitiõis vſq̄ ad fi nẽ opis. vel a pmo vitiorũ vſq̄ ad vltimũ fortit̃ r̃ſiſtẽſ

diabolo. Fides eſt ſcutū. de q̄ ad eph. vlti. in oīb⁹ ſumētes ſcutū fidei. Et eſt ſcutū triangulū. pm⁹ angu lus ē fides de penis eternis. ſecūd⁹ ē de bonis eternis. terci⁹ ē fides d̾ labore chri ſti. de q̄ tren. iij. dab eis ſcu tū cordis laborem. ꝛc. Et de hoc ſubdit̾ in epla hodier= na. et qs ē q̄ vicit mūdū ni ſi q̄ credit ꝙ chriſt⁹ ē filius dei. qd̄ intelligēdū de illo q̄ credit fide viua. De fide mortua dicit bern. nec mirꝫ videri pōt ſi neq̄ꝙ vicit fi= des q̄ nec viuit. Fides mor tua nō videt̾ ꝓprie eē fides Bern. putas ne filiū dei re putat ieſum. quiſq̄s ille eſt hō q̄ ipi⁹ nec terret̾ cōmīa= tiōib⁹: nec attrahit̾ ꝓmiſſi onib⁹ nec p̄ceptis obtēpat nec cōſiliis acq̄eſcit. Nōne etiam his ſi fateat̾ ſe noſſe deū: factꝭ tñ negat. ¶ Et notādū ꝙ mūd⁹ ex duabus māib⁹ nobiſcū pugnat: ſcꝫ dextera ꝓſperitatis ꝛ ſini= ſtra adūſitatis. ꝓſperis ſcꝫ alliciēs: ꝛ adūſis t̾rēs queꝫ ille vicit q̄ credi ꝙ chriſt⁹ ſit fili⁹ dei. qꝛ q̄ credit hoc cū fili⁹ dei ſit ſūme boñ⁹ et beat⁹ nouit. q̄m̄ i ipo nō fu it defect⁹ ꝟi bōi nec p̄ſētia ꝟi mali. vñ cū i eo t̄palis ꝓ ſpitas d̾fuerit ꝛ adūſitas af fuerit: cog̃ſcē p̄t ꝙ t̄palis ꝓſperitas nō ē verꝫ bonuꝫ. nec t̄palis aduerſitas ē ve rū malū. Aug. oīa bona ter rena cōtēſit hō chriſtus vt cōtēnēda mōſtraret: et oīa terrena mala ſuſtinuit q̄ ſu ſtinēda p̄cipiebat. vt nec ī illis q̄reret̾ felicitas: nec ī illis timeretur infelicitas. De p̄mio vero eoꝝ qui victo res exiſtūt habet̾. ij. ꝛ. iij. ca pit. apo. vincenti inquit da bo edere de ligno vite ꝛc̄. Et poſt. eſto fidelis vſq̄ ad mortē ꝛ dabo tibi coronaꝫ vite. Itē qui vicerit nō le det̾ a morte. ij. apo. iij. q̄ vin cerit ſic veſtiet̾ veſtimētis albis ꝛc̄.

¶ Dñica p̄ma poſt octa uas paſ. ſer. liij. A

c Chriſtus paſſus ē ꝓ

nobis:vobis relinquēs ex=
emplū vt ſeq̄mini veſtigia
ei⁹.i.pe.ij. Notādū ē chri=
ſti paſſionē eſſe memorādā
fidelib⁹ om̄i tpe. hoc enim
dn̄s docuit diſcipulos ſuos
qn̄ in breui erat receſſur⁹
ab eis vt magis cor mēo=
rie infigeret. Luc.xxij.hoc
facite ī meā cōmemoratio
nē.i.ad cor.xi. quotieſcūq
mādacabitis panē hunc ⁊
calicē bibetis mortem dn̄i
annūciabitis donec veniat
Spāliter tn̄ memoranda ē
paſcali tpe.vn̄ dn̄s poſt re=
ſurrectionē apparēs diſci=
pulis ſuis: loca vulner ſuo
rū oſtēdit. Jo.xx. Lu.xxiij.
Tali etiā tēpe facit eccl'ia
memoriā de cruce et cele=
brat inuētio crucis. In p̄n
cipio etiam eple hodierne:
paſſio nobis ad memoriaz
reducit.tūc armari potius
debēt hoīes qn̄ bellū eſt pi
culoſi⁹. paſcali vo tpe ē bel
lum ſpūale piculoſi⁹. et eſt
ideo memoria dn̄ice paſſio
nis a ſpūalibus aſſumēda.
pma pe.v. Chriſto igit paſ
ſo in carne.et vos eadē co=
gitatōne armamini. Tre=
no.iij.dabis eis ſcutū cor=
dis la.t. Itē qn̄ tps magis
facit ad putrefactionē:tūc
mirrha vel ſal vel aliud a
putredine ꝯſeruās magis
neceſſariū ꝯſeruās a putre
dine ſpūali:eſt memoria do
minice paſſiōis. Cant.i.fa
ſcicul⁹ mirrhe dilect⁹ me⁹
mihi inter vbera mea com
morabit.cū in eſtate etiam
qn̄ colerici humores ma=
gis abundant:ſpāliter ne=
ceſſariū eſt abſīnthiū ad co
lere repſſionē. Sic ad repſ
ſionē ardoris ſpūalis neceſ
ſaria ē memoria dn̄ice paſ=
ſionis. B Itē quāto tps
calidius eſt vmbre gratio=
res ſunt. tpe etiam paſcali
qn̄ eſtuāt homīes eſtu libi=
dinis:neceſſaria eſt eis vm
bra dominice crucis. Can.
ij. ſub vmbra illi⁹ quē deſi=
deraueram ſedi: ⁊ fructus
ei⁹ dulcis gutturi meo. No=
ta q chriſt⁹ lignū vite eſt.
Prouerbio.iij. Lignum vi
te eſt his qui apprehē.eaz.

loquar de ſapīa increata q̄ eſt filiꝰdei. Solet aūt aliqs accedē ad aliquā arborem quīqꝫ de cauſis. qñqꝫ vt ad vmbrā arboris pulchritudinē ſuā ſeruet vt faciunt mulieres q̄ timēt cādorem ſuū obfuſcari. qñqꝫ vo qꝛ timet hō nimio eſtu grauari qñqꝫ vt ꝓtegatur a pluuia. qñqꝫ ꝓpt̄ laſſitudinē vt ibi quieſcat. qñqꝫ vt de fructu arboris ſe reficiat. Eiſdem de cauſis ad arborē iſtā accedē debes. Propt̄ pͥmaꝫ cāin accedit: q̄ dñicā paſſionē recolit vt pulchritudinē ſuā appēdat ex p̄cio dñici ſāguīs ne pulchritudo ſua ſibi vileſcat ptractās ī mēte ſua. q̄ꝑ care pulchritudinē ſuā emerit chriſtꝰ apocal.i. qui dilexit nos ⁊ lauit nos a pctīs nr̄is in ſanguine ſuo. Geñ.xlviij. lauabit ī vino ſtolā ſuā. Hoc fit q̄tidie qñ ī ſanguīe ſuo ſub ſpecie vini in altari lauat eccleſiā. q̄ ad ornatū ⁊ honorē chriſti facit: ꝓpt̄ qꝺ ſtola vel veſtis eiꝰ dr̄. Qui ſanguinē dñi in calice haberꝫ multū diligēter eū cuſtodiret. valde reꝰ eſſet ſi eū ꝓijceret. ſic valde reꝰ eſt q̄ pulchritudinē ſanguīe chriſti cōparatā: ꝑ negligētiā ſuā amittit. De hac vmbra legit̄ treñ.iiij. chriſtꝰ dñs captus ē ꝑ pctīs nr̄is cui diximꝰ: in vmbra tua viuemꝰ in gētibꝰ. Si eſtus aduerſitatis aliquē grauat accedere debet ad chriſtū vt cogitet paſſionē chriſti. Ber. vidētes anguſtias dñi nr̄i ieſu chriſti leuiꝰ vr̄as portabitis. Gre. ſi paſſio domiī ad memoriā reuocet̄ nihil adeo durꝫ qꝺ nō equo aīo tolleret̄. Ps̄.xc. Scapulis ſuis obumbrabit tibi. Tūc chriſtꝰ alicui ſcapulas ſuas obumbrat qñ ip̄e ↄſiderās ea q̄ chriſtꝰ ꝓ eo portauit. ꝓ chriſto etiā libēter aliq̄ grauia portat. ¶ Itē ſi pluuia tētationū aliquem grauat: recurrat ad memoriā dñice paſſiōis. hāc eniꝫ multū timet diabolꝰ qꝛ ibi deuictus eſt. Ps̄.xc. ſcuto

circũdabit te ꝟitas ei⁹. ꝟi tas dei p̄ris christ⁹ est. Itē in vmbra alaꝝ tuaꝝ ſpe. do trãſeat ini. Ber. bona est ⁊ deſiderabilis vmbra ſub alis ieſu vbi tutũ fugiētib⁹ refrigeriũ exhibet gratuz feſſis refrigeriũ. Si eī ſentis te aliq̄ labore te in ſeruitio christi grauatũ: recurre ad memoriã dñice paſſionis. ibi enī accēdit hō ad amorē christi. amor ꝟo ociosus neſcit eſſe. opat enim magna ſi est. Si autē opari renuit amor nō ē. Uidebat iacob labor puus quē p̄ rachele ſuſtinebat cũ eſſʒ magnus p̄ magnitudine amoris. Sic ꝟe amãti christuz facilis ē labor quē p̄ eo ſuſtinuit. et p̄ hunc modũ ſub arbore vite quieſcit. Ad arborē ꝟo iſtã accedit tanq̄ ſectur⁹ ſe de fructu ei⁹ q̄ cõſideratiōe dñice paſſiōis ꝟtutē in ſe reficit ſcʒ hũilitatē: mãſuetudinē: patiēiam charitatē: ⁊ pietatē. Spũaliter eni dedit nobis christ⁹ exēplũ haꝝ ꝟtutũ ī paſſiōe Cãt. vij. aſcēdã in palmã ⁊ apphēdã fruct⁹ ei⁹. Christus paſſus est p̄ nobis ⁊c. quattuor cauſas innuit q̄re paſſio dñi ad memoriaz reducat. inuenies ī illo ſermone paſca nr̄m īmolat⁹ ē christ⁹. De paſſiōe etiã dñica inuenies in ſermōe illi⁹ ep̄le. Quicũq₃ baptiſati ſumus. Et in illo ſermōe tradidi vobis ⁊ in p̄mis ⁊c. et in illa ep̄la. hoc ſentite ī vobis. ¶ Circa ꝟbũ p̄poſitũ p̄mo attēdendũ ē q̄ non dicit petr⁹ q̄ ⁊ quanta paſſus ē p̄ nobis q: quaſi inexplicabile est. Paſſus ē q̄dē christ⁹ multa p̄ nobis ⁊ multa etiã q̄tidie a nob̄ patit. multa etiã patit int nos ⁊ in mēbris ſuis. multũ etiã oneroſius patit: nos expectãdo. p̄pter q̄ñuz portat ſcʒ q: multa paſſus ē p̄ nobis. deberem⁹ ⁊ nos deſiderare vt aliquid pateremur p̄ eo. Ps̄. cxv. quid retribuã dño ⁊c. Multa eni ſũt q̄ christi paſſionē aggrauauerũt. primũ ē pſone patiē

tis ſublimitas. Maior eſt ꝯtumelia ꝙ̄ infert militi ꝙ̄ ꝙ̄ ruſtico. ⁊ maior ꝙ̄ comiti ꝙ̄ ꝙ̄ ſimplici militi. ⁊ ſi infe rat regi tūc lōge maior. ſi ī infinitū maiori tūc etiā ma ior in infinitū vt videt. Se cūdo aggrauauit paſſionē chriſti hoc qđ ꝓ īiuſtis paſ ſus ē. i. pe. iij. mortu⁹ eſt iu ſtus ꝓ īiuſtis. Tercio ꝙ ab iniuſtis ⁊ indignis vita paſ ſus eſt. Job. xvi. manib⁹ im pioꝝ me tradidit. Quarto ꝙ cū latrōib⁹ paſſus ē. Iſa. liij. et cū ſceleratis reputa tus eſt. Quīto q: ſine cau- ſa. vñ ſubdit. qui pctm̄ non fecit ⁊c. ethnic⁹ leuiter ⁊ ex merito. Quicqd patiere fe rēdū ē ꝙ̄ velut indigne pe- na dolenda venit. ¶ Se xto q: ab illis ꝗ debebāt eſ ſe illi⁹ amici. Pſ. liiij. ſi ini micus me⁹ maledixiſſet mi hi ſuſtinuiſſem vtiqȝ ⁊c. ab his vero ꝗ a nobis nūc chri ſtus patit bñ parcēdū eſſet ei: bene ſufficē deberet no- bis: ꝙ tot et tāta ꝓ nobis paſſus ē: nō deberem⁹ dolo rē addere ſup dolorē. Pſ. lxviij. ſup dolorē vulneꝝ meo. ad. Et ad hb. vi. rur- ſum crucifigentes ſibimet ipſis in filiū dei oſtētui ha bētes chriſtū: ruſus cruci figūt ꝗntū ī ſe eſt ad pec- cata ſua redeūt. o illis xo que chriſt⁹ patit i mēbris ſuis deberem⁹ cōpati ei ſicut et ipſe nobis cōpaſſus eſt. Matt. xxv. qđ vni ex mini- mis meis feciſtis mihi feci ſtis. Patiēte vn mēbro ī ſancta eccl'ia: cetra mem- bra ꝯpati dēberēt. cor. xij. ſiquidē patit vnū mēbrum cōpatiunt oīa mēbra. Ab eo etiā ꝗ chriſt⁹ ꝑtit nos oneroſos portādo ⁊ ad pe- nitētiā expectādo debem⁹ ei parcere. pctō: i ꝗntū in ſe eſt multū grauꝫ eū qui ita diu ab eo portt. vñ iſa. ꝓmo. laboraui ſuſtinēs. Et hiere. xv. laboraui rogans. Itē. xiiij. vos eſtis mihi o- nus ꝑiſciā ꝗppe dꝭ. ¶ Paſſus eſt chriſt pro no- bis oīb⁹ ⁊ maiorib⁹ ⁊ mino rib⁹: exēplū relinqēs vt ſe

quamur veſtigia ei⁹ ſic nos maiores ſeqmur. Et notandũ ꝙ ſolet aliqs aliqd ſeq triplr. qñqꝫ veſtigiis paſſuum. qñqꝫ veſtigiis odoris. qñqꝫ veſtigiis ſanguis. primo mõ ſequunt exẽplũ incipiẽtes q̄ cauẽt ab iniuriis ꝓximi ꝛ miniſtrãt opib⁹ mĩe. ps. xxiiij. vniuſe enĩ vie dñi mĩa ꝛ veritas. Mich. vi. indicabo tibi o hõ qd ſit bonũ ꝛ quid de⁹ reqrat a te: vtiqꝫ facẽ iudiciũ ꝛ diligẽ mĩam Job. xxiij. veſtigia ei⁹ ſecutus pes me⁹. ❡ Secũdo mõ ſequunt exẽplũ ꝓficiẽtes qs iã incipit delectari odor exẽpli chriſti ꝛ odor ꝑmij eterni. Cãti.i. in odore vnguẽtoꝝ tuoꝝ currimus. Gen. xxvij. ecce odor filij mei ſicut odor agri pleni. ij. coꝝ. ij. deo grãs qui odorẽ noticie ſue manifeſtat ꝑ nos in omni loco. Et beat⁹ iohs dicit. odor cuius chriſte cõcupiſcẽtias ĩ me excitat eternas. Hunc odorẽ multi nõ ſenſiũt. Job. xi. forſitan veſtigia ei⁹ cõprehẽde. Tercio mõ ſequũtur chriſtũ ꝑfecti q̄ deſiderant mori ꝓ chriſto ſicut ꝓ eis mortu⁹ ẽ q̄ a carcere corporis cupiũt diſſolui. Ad ro. vij. infelix ego hõ qs me li. de co. m. hui⁹. Solebãt mlti chriſti veſtigia ſeq ſꝫ hodie veſtigia ei⁹ ꝓpter aqs diuitiaꝝ ꝛ deliciaꝝ multis nõ apparẽt. ps. lxxvi. in mari via tua et ſemite me ĩ aquis multis ꝛ veſtigia tua non cognoſcent.

❡ Dñica. ij. poſt octau. paſce. ſer. liiij.

A

Bſecro vos tanq̄ aduenas ꝛ ꝑegrios abſtinere vos a carnalib⁹ deſideriis q̄ militãt aduerſus aĩam. i. pet. ij. In epla ꝑme dñice poſt paſca: induxit eccleſia filios ſuos circa fidẽ q̄ de mũdo iſto victoria habet. ꝛ q: mũd⁹ iſte pugnat ꝯ filios dei q̄ſi vtraqꝫ manu dextra ſcꝫ ꝓſperitatis ꝛ ſiniſtra aduerſitatiſ In epla ſecũde dñice docuit eos vĩcere mũdũ q̄tũ ad adũſitates q̄ſi tradens eis.

ſcutũ q̃ ſe ꝓtegãt ſcȝ chriſti paſſionẽ dicẽs. chriſtus paſſus ẽ ꝓ uob ⁊c̃. In epl'a vero hodierna docet vicere mũdũ q̃ntũ ad ꝓſperitatẽ dicẽs. Obſecro vos tanq̃ aduenas ⁊ peregrinos ⁊c̃. In quo verbo innuit̃ triplex ratõ quare a carnalibus deſideriis ſit abſtinendũ. B Prima rõ ẽ q: in mũdo iſto poſiti ſum⁹ non ad viuẽdũ delicate ſȝ potius ad pñiam agẽdã. Nõ eñ eiecit hoĩem de⁹ de paradiſo vt hic faceret paradiſuȝ ſed vt poti⁹ eſſet hic quaſi in exilio iſto. ſed m̃lti neſciunt quare ĩ mũdo iſto poſiti ſunt. Aug. neſcim⁹ q̃ fine claudam⁹ in exilio iſto. poſuit de⁹ hoĩem ĩ mũdo iſto quaſi in carcere in q̃ torq̃atur. Sȝ tñ in q̃dã libertate vt agat pñiam ſi voluerit. ſed in futuro illos q̃ pñiam hic nolũt agẽ: ponet in carcere infernali vbi velit nolint puniẽt̃: et pena tali q̃ eis nõ ꝓderit. Hec rõ inſinuat̃ cũ dicit̃ aduenas. aduena aũt dicit̃ hõ qui venit aliũde. ⁊ nos in õmis parẽtib⁹ nr̃is de loco voluptatis venim⁹ ad locũ hui⁹ exilij. C Secũda rõ ẽ q: ad locũ deliciaꝝ tẽdim⁹ ſcȝ celũ vbi veris ſatiemur deliciis. Dauid pſ̃. xvi. ſatiabor cũ apparuerit gl'ia tua Fatu⁹ viator vult bibere aquã quã in via inuenit: ex quo accidit q̃nq; ĩfirmitas ex qua mortẽ incurrit: ⁊ cenã delicatã ſibi p̃paratam amittit. q̃nq; cibos q̃s ſumpſerit cũ verecũdia euomit Ecc̃i. xxvi. dicit̃ de tali viatore. Viator ſitiẽs ad fõteȝ os aperiet ⁊ ab om̃i aq̃ ꝓxima bibet: ⁊ ꝯ oẽm paludeȝ ſedebit. Delicie hui⁹ mũdi ſe habẽt ſicut vue immature auferẽtes illis q̃ eis vtũtur vinũ eterne iocunditatis. Hec rõ innuit̃ cũ dicit̃: et peregrinos. peregrini eñ ſũt qui de loco ad locũ deſcendũt. In pſ̃. xxxviij. aduena ego ſum apud te. ⁊ pe. ſi. o. p. m. Ad heb. vlt. non habemus hic manẽtẽ ciuitatẽ,

ſed futu.ingri. viri ſcti ſcie̅tes ſe inuitatos eſſe ad ce=nã eternã.in inane p̄ſentis vite paꝝ comedũt. Tercia rõ ẽ.qꝛ ea q̃ caro deſiderat noxia ſunt aĩe. de q̃ illud q̃ militãt aduerſus aĩam. ad gal.v.caro cõcupiſcit adũ=ſus ſpiñ ⁊ ſpũs adũſus carnẽ.De hac mã reqre ſup illud verbũ: debitores ſum⁹ nõ carni. Señ. voluptates inter res viliſſimas p̄cipue extirpa q̃ more latronũ ad hoc nos ↄplectunt̃ vt ſtrãgulẽt.Et no tãdũ ꝙ ĩter voluptates q̃s caro deſiderat: ſpãliter timẽda ẽ voluptas que ad pctĩ luxurie pertinet ⁊ p̄cipue in eſtiuo tpe. calido ẽ ẽo tpe calide infirmitates abũdãt. D Vñ de hoc pctõ ſpãliter notandũ eſt ꝙ trib⁹ de cauſis deberet hõ abſtinere ab hac voluptate. Primo qꝛ ipa q̃ſi incluſa ẽ inter duas amaritudines.p̄cedit eñ amaritudo anxiẽ appetit⁹ : ⁊ multaꝝ moleſtiaꝝ q̃ fiunt in ꝓcurãdo pctĩ. Sequit̃ etiã amaritudo q̃dã pñie.vnde hiero.appetit⁹ fornicationis anxietas ẽ. ſatietas vero pñia.valde locator eſt q̃ mel inter ſpinas lingit.vel nucleũ comedit ſub amaritudine corticis. Sic valde intẽperat⁹ eſt quẽ nõ cohibet ab hac voluptate qḋ p amaritudinẽ ad eã venit ⁊ in amaritudine tẽperatur. De hac mã reqre ĩ tractatu de luxuria. in principio. E Secũdo abſtinẽdũ ẽ ab hac voluptate qꝛ breuis ẽ valde.pena vero valde longa. momẽtaneũ enĩ in eo ẽ qḋ delectat: eternũ qḋ cruciat. valde modica ẽ eſca q̃ diabol⁹ capit hoĩes in hoc pctõ:ferrũ vero valde magnũ.qꝛ pena eterna.q̃s piſcis vnq̃ ita vilit̃ capt⁹ eſt ſicut illi q̃ in hac voluptate capiunt̃. cauet piſcis hamũ ſi ham⁹ eſcam excedit. Eccſ.ix. ſicut piſces capiũtur hamo:⁊ aues cõprehẽdunt̃ laq̃o: ſic capiũt̃ hoĩes tpe malo. Tercio debẽt homĩes abſtinere ab hac volu

ptate q̄ valde vilis ē ⁊ valde care cōſtat.dāno enī regni celeſtis emit̄. Bern. ve ve vc vapoꝛ ē ad modicum parēs qȯ eterne felicitatiſ aditū intercludit qȯ vniuſitatis ſciā fraudat: qȯ ſūme p̄uat dignitatis honores. Qꝫ aūt voluptas vilis ſit innuit erubeſcētia q̄ eſt ibi ⁊ vilitas mēbꝛoꝝ q̄ꝝ eſt hec voluptas ⁊ inquinatio corpis ſequēs ē ⁊ fetoꝛ. De his quattuoꝛ reqre in tractatu de luxuria ca.i. ¶ Et notādū q̄ qñ aīa ſentit carnalia deſideria q̄ aduerſus aīam militāt: aīa etiāꝫ debet militare adūſus carnē eā diſciplinādo vel aliā ei moleſtiam inferēdo. De hoc exēplū habem⁹ de btō benedicto de q̄ narrat gre. in dyalogo q̄ cū quadā die eſſet ſol⁹ diabol⁹ in ſpecie merule volauit iux̄ ipm vt manu capi poſſet ⁊ facto ſigno crucis euanuit et ſtatī maxima carnis tētatio ſecuta eſt. cepit enī tantū cogitare de vna femina quaꝫ viderat vt vix in ei⁹ pectore flāma ſe caperet ita vt heremū egredi cogitaret. ſed tandem ad ſe reuerſus miſit ſe nudū inter ſontes et exiuit vulnerat⁹ ⁊ ceſſauit tētatio. et dixit bern. q̄ vulnere corpis ſanauit vulnus mētis. Itē legit̄ in vitiſpatrū q̄ abbas ſenoti cū iret ad paleſtinā vꝛbem videns cucumeres ꝯcupiuit ſed ip̄e ſibi ſua cogitatione reſpōdit q̄ eſſet furtū. vn̄ dixit. fures ſuſpēdunt̄ patibulo. pꝛobabo vtrū penam poſſim ſuſtinere q̄ illis debet̄. ⁊ p̄ quīqꝫ dies fixit corpus ſuū in eſtu ad ſolem. et tūc dixit cū nō poſſum ſuſtinere toꝛmēta nō decet me facere furtū ſed magis viuere me de laboꝛe manuuꝫ meaꝝ. Itē legit̄ in vitis patrū q̄ mulier quedā dixit iuuenib⁹ q̄buſdā de ſolitario nominatiſſimo. qd vultis mihi dare ⁊ ego illū deiiciā ſolitariū. ac lli conſtituerūt ei p̄ciū. que egreſſa venit in villā veſp̄re qua=

ſi errās.et cū plorarꝫ ⁊ cō
quereꝫ ꝙ eſſet a beſtiis de
uorāda: et ꝙ illic errando
veniſſet. ipſe tandē miſert⁹
e⁹ recepit eam in cellā ſuā.
cepit autē diabol⁹ cor eius
inflāmare in libidinē quod
cū ſenex ſentiret dixit ſibi=
ipſi: qui talia agūt ibunt in
tormentū. vide ergo ſi poſ=
ſis ſuſtinere ignē eternum:
et ponebat oēs digitos
ſuos ſingillatim in lucer=
na quā tamē vix ſentiebat
ꝓpꝫ ardentē cōcupiſcētiā
⁊ ita feč vſqꝫ ad māe: et illa
vidēs q̄ faciebat effecta eſt
ut lapis ꝓ timore. Mane
facto venerūt iuuenes qui
bus ille narrauit qđ factū
eſſet. oſtendit digitos ⁊ cū
ſenex crederet eā dormire
inuenerunt eam mortuam
et ipſe facta oratōne ſuſci=
tauit eam.

¶ Item alius ſermo
de eodem verbo. quinqua=
geſimuſquintus.

Obſecro vos tanꝙ
aduenas ⁊ peregri
nos vt abſtineatis
vos a carnalib⁹ deſideriis
que militāt aduerſus ani=
mam. Tria ſunt q̄ caro de=
ſiderat in quib⁹ carni con
ſētire nō debem⁹. Primū
eſt ocioſitas. ſecūdū ē rerū
varietas. terciū rerꝫ ſuaui=
tas. In prio carni cōſenti=
re non debem⁹: q2 q̄ ſectaꝫ
ociū ſtultiſſim⁹ eſt. vt legiꝫ
ꝓuer. xii. et ecči. xxxiii. ſer=
uo maliuolo tortura ⁊ com
pedes mitte illū in operatio
nē ne vacet. Multā enī ma
liciā docuit ocioſitas. De
hac materia require in tra
ctatu de accidia in capitl'o
de ocioſitate. Circa ſecun=
dū etiā nō debem⁹ conſen=
tire carni vt curioſe circa
rerū varietates euagem⁹.
q2 potius anima hoc vitio
magis famelica efficiꝫ ꝙ
ſatieꝫ. Augu. anima dele=
ctatōis auida poſtꝙ ab vni
tate receſſerit cū rerū qua
litate ſatiari nō poſſit: re=
rum varietate ſatiari deſi=
derat: ſed laborat inanū.
quia nō ſatiatur oculus vi
ſu: nec auris auditu ⁊ ceꝫa.

vt legit eccs.i. In tercio e=tiã nõ ẽ cõſentiẽdũ ei. ſua=uitas enĩ ꝓhibita ẽ ei qua=ſi venenũ. eccs.viij. inueni amariorẽ morte mulierem Mulier iſta intelligit ſua=uitas ꝓhibita q̃ ẽ q̃ſi dulce venenũ q̃ aĩam occidit. B Itẽ notãdũ q̄ fili⁹ dei ĩ mũ do iſto fuit vt ꝑegrin⁹ ⁊ vi ator ñ habẽs ꝓpriã domũ. Matt.viij. vulpes foueas habent ⁊ volucres celi ni=dos: fili⁹ aũt hoĩs nõ habet vbi caput ſuũ recõdat. Hie re.xiiij. quare q̃ſi colon⁹ fu=tur⁹ ẽ in terra et q̃ſi viator ⁊c. vñ etiã in via naſci volu it. lu.ij. et in ſpecie ꝑegrina apparuit. luce.xxiiij. habuit aũt hũanã naturã ꝓ pera ĩ qua fuit p̃ciũ nr̃e redẽptio nis. ꝓ baculo vero habuit crucẽ. gene.xxxij. in baculo meo trãſiui iordanẽ iſtum. In baculo crucis tranſiuit chriſt⁹ torrẽtẽ mortis. Et ſicut ipe in mũdo iſto ſe ha buit vt ꝑegrin⁹. ita vult vt ſui in mũdo hoc ſe reputẽt ꝑegrinos. Heb.xi. fide de=moratus eſt abrahã in ter ra ꝓmiſſiõis tanq̄ in alie=na: in caſulis habitãdo cũ yſaac ⁊ iacob ⁊ coheredib⁹ ꝓmiſſiõis eiuſdẽ. expecta=bat enĩ fundamẽta haben=tẽ ciuitatẽ. Et poſt in eodẽ caplo. cõfitẽtes oẽs qr ꝑe=grini et hoſpites ſũt ſuper terrã. i.cor.xv. qualis cele ſtis tales celeſtes. De⁹ a=mat ꝑegrinũ ⁊ dat ei victũ et veſtitũ. Iuſti g̊ more ꝑe grinoꝝ ꝓ pera debent hr̃e viuã fidẽ. In hac pera ha=bet hõ q̇cq̇d ſibi neceſſariũ eſt. habet enĩ in pera deum qꝛ ꝑ fidẽ habitat chriſt⁹ in cordib⁹ nr̃is. ephe.iij. Au gu. habẽs auꝝ in archa di=ues ẽ. habẽs deũ in cõſcien tia ſua diues nõ ẽ. cõiunge auꝝ ⁊ deũ. archã ⁊ cõſciaꝫ. Pro baculo xp̄o debet hr̃e ſpem. qui ſe hoc baculo ſu=ſtẽtat nõ cadit nec fatigat. In pſ.xxv. nõ deliquẽt om nes qui ſperãt in eo. Et ite rũ. ſperãs ĩ dñ̃o nõ infirma bor. Et iſai.xl. qui ſperãt in dñ̃o mutabũt fortitudinẽ.

Et ſubdit.currēt ⁊ nō labo rabūt.ābulabūt ⁊ nō defici ent. Itē viri ſcti more pe= ginoꝝ nō debēt ſe ſupfluis onerare.pegrino ſufficit vt habeat q̄ vie ſue ſūt neceſ= ſaria. ad hoc monentur pa thim.vi.habētes alimēta ⁊ quibus tegamur his con= tēti ſim⁹ Itē cū indigenis nō debēt litigare ſcz cū ho minib⁹ mūdanis.ſz irriſio= nes ⁊ alia mala ab eis illa= ta patienter ſuſtinere. Job xij.deridet iuſti ſimplicitas Et ſap.vi.dicūt mali q̄ ſūt ī inferno.hi ſunt q̄s aliquan do habuim⁹ in deriſum ⁊c. Itē ſocietatē bonā debent dilige.puer.xiij.qui cū ſa= piētib⁹ gradit ſapiēs erit: amic⁹ aūt ſtultoꝝ ſilis effi= ciet illis. ¶ Itē q̄ mūd⁹ eis tradit reputare nō de= bēt dona. diſtricte enī ī exi tu cū eis cōputabit. ſicut ⁊ hoſpites ſolēt facē. Jo.xix ſcitote eſſe indignū. Itē ꝑ gr̄a hoſpitis ſui ſcz mundi nō debēt multū expendere qr vr̄ gr̄am hoſpitis nō ha

bebūt vel cito amittēt. cito enī obliuioni tradent. Vn̄ eccl̄i.xxix. dicit de hoſpite. paſcet ⁊ potabit ingratos ⁊ adhuc amara audiet Itē in mūdanis hoīb⁹ cōfidere nō debēt. ſicut de pegrināte dicit eccl̄i.xxix. vbi hoſpi tat fiducialit nō aget. Itē nō deb3 ꝑ neceſſariis vitā paradiſi deſerere ſz via re= cta incedē.iux illud nume. xx.via publica gradiemur: nō declinabim⁹ ad dexterā vel ad ſiniſtrā. Itē lz in via ſint in corpe:in patria tamē debēt eſſe in mēte. ad eam toto deſiderio toto labore debēt tēdē.gre. Stult⁹ enī viator ē q̄ in itinere amena prata cōſpiciēs: obliuiſcit quo tēdebat. Eccl̄i.xxix.trā ſi hoſpites ⁊c. Gre.electis ſuis de⁹ iter aſpeꝛ facit ne dū delectant in via obliui= ſcant eoꝝ q̄ ſunt in patria. Libēter debent ſuſcipe qn̄ inueniūt q̄ eos portet et iu uet.vt fit qn̄ eccl̄ia facit re miſſiōes qn̄ enī breui tēpe tūc facit hō decē dietas vl

ampliꝰ ꝑegrinationis ſue.in via mala nõ libẽter debent pedibꝰ iuniti:qḋ faciũt ve re obediẽtes:qui alienũ ſẽ ſum ꝛ volũtatẽ in ꝑiculoſis volũt ſequi. Si vis ampliꝰ de his q̄ ad viatores perti nẽt:require in ſermõe illo: Uidete frẽs quõ caute am buletis. Sequit̃. Cõuerſa tionẽ inter gẽtes habẽtes bonã ꝛc̃. Mat.v. ſic luceat lux vr̃a corã hoĩbus vt vi deant opa vr̃a bona ꝛ gl'ifi cẽt patrẽ vr̃m qui in celis eſt. Et notãdũ ꝙ ſunt q̇dã qui nõ credũt ꝙ aliq̇s ĩter malos poſſit bene viuẽ. hi deberẽt attẽdẽ ꝙ pulchri flores vt roſa vel liliũ inter ſpinas creſcũt. Cã.ij.ſicut liliũ inter ſpinas ſic amica mea inter filias. Creſcunt etiã grana cũ paleis ꝛ fru ctus cũ arborıbꝰ cũ folıis. Preterea videmꝰ amiciſſi mos dei inter malos bene vixiſſe vt abrahã loth iob ꝛ thobiã. Preterea qui ĩter malos bene viuunt:magnã cõfuſionẽ diabolo et exerci tui ſuo faciũt. quãdo cũ ipſi ſoli ſint ab ipſis vinci non poſſunt. Iſti faciũt in exer citu diaboli ſicut fecerunt tres fortes ĩ exercitu phili ſteoꝝ.de quibꝰ.ij.reg.xxiij. irruerũt ergo fortes tres in caſtra philiſtinoꝝ ꝛc̃. Si cuti cãdela pulchriꝰ lucet ĩ tenebris et ſtelle nocte: ſic tales magis placent dño q̄ boni ſunt inter malos. Uñ phil'.ij.ĩter quos lucetis ſi cut luminaria ꝛc̃. Apoc̃.ij. ſcio vbi habitas vbi ſedes eſt ſathane. ¶ Et notan dũ ꝙ ad hoc ꝙ aliq̇s inter malos bene ſe habeat quĩ ꝗ ſunt neceſſaria. Primo vt neminẽ ſuo malo exem plo corrũpat:in q̄ multi ml' tũ peccãt:qui infirmos ſcã daliſant. nõ attẽdẽtes illḋ mat.xviij. qui ſcãdaliſaue rit vnũ de puſillis iſtis mi nimis q̄ in me credũt:expe dit vt ſuſpẽdat̃ mola aſina ria in collo eiꝰ ꝛ demergat̃ in ꝓfundũ maris. Et poſt. Ue illi ꝑ quẽ ſcãdalũ venit. Sũt q̇dã diabolici q̄ ſi vide

ant aliquē impatiētē ꝓuo-
cāt eū ad irā.qñq; ad negā
dū vel blaſphemādū deum
nō parcētes neq; morti fra
tris ſui:neq; cōtumelie dei
Et q̄ debuit extinguē ignē
in domo fr̄is ſui:eā ſuccen-
dit.Si incēdiſſent etiā vnā
domū d̄ palea: ſe valde pec
caſſe reputarēt.qñ vero cō
buſſerūt fr̄es ſuos: ſe innó
cētes reputāt. Si q̄s malū
dixerit de aliquo: ipi hoc il
li referūt nō attēdētes illd̄
puer.vi.ſex ſūt q̄ odit dñs.
et.vij.deteſtaꝝ aīa eiꝰ. et il
lud.vij.eſt ſeminare diſcoꝛ
diā inter fr̄es.a bono etiā;
deberet hō abſtiēre ne fra
trē ſuū ſcādaliſaret. p̄a ad
coꝛ.viij. ſi eſca ſcandaliſat
frem meū nō māduca. car.
in et. Cum magno horroꝛe
debet hō comedē periculū
et ſanguinē fr̄is ſui.ij. reg.
xxiij.ait dd̄. nō ſanguinem
iſtoꝝ viroꝝ qui ꝑfecti ſunt
et aīaꝝ eoꝝ piculū bibam.
noluit ergo bibere. Secun
do neceſſariū eſt vt caueat
ne ab alio coꝛrūpaꝝ: quia ⁊
coꝛrūpere ⁊ coꝛrūpi vitiū;
eſt.in hoc quidē multi er-
rant q̄ querētes feſtucā vt
eruāt ſibi oculū.ſi vidēt ali
quod malū volūt imitari in
ter ſana eligētes putridū:
vt inde ſe paſcāt. Qui enī
deberēt ſe paſcere bono pa
ſcunt ſe malo. Pſ̄.xxxvi.
noli emulari in malignāti-
bus. ¶ Terciū eſt vt ne-
mini malū inferat. Thobie
iiij.qd̄ tibi odis malū fieri:
vide ne tu aliquādo alij fa
cias.Seneca. Ridiculū eſt
odio nocētis innocentē ꝑ-
dere. Quartū eſt vt malū;
illatū ab alio patienter fe-
ras. Pꝛouer.xiij.qui pati-
ens eſt multa gubernaꝝ pa
tiētia. Augꝰ.vis ne tibi no
ceat inimicꝰ tuꝰ:diſce ama
re inimicū. Quinto neceſ-
ſariū eſt vt eſuriat iuſticiā:
tā in ſe q̄ȝ in aliis. que iuſti
cia cōſiſtit in declinando a
malo ⁊ faciēdo bonū vt ſc;
vehemēter deſideret vt ho
mīes a pctō caueāt ⁊ bona
agāt. Mat.v.b tī q̄ eſuriūt
et ſitiunt iuſticiam qm̄ ipſi

ſaturabunt. Sic ē volũtas dei vt bene faciētes obmuteſcē faciatis imprudētiã hoīm ignorãtiã. Si de hoc vis loqͥ reqͥre in pͥma dñica de illis in quib⁹ ē volũtas ⁊ beneplacitũ dei. Frnitatē diligite ⁊c̃. De hoc ſermo fieri pōt cũ aliqͥs loquit in confrnitate aliq. ¶ Nota inter fideles triplicē eſſe ɔfraternitatē. Pͥma eſt nālis cũ ſit ex vno pͥmo prē et pͥma mrē. noluit dñs omnes homīes facē ſimꝉ ſicut fecit oēs angelos ſiꝉ: ſꝫ voluit oēs hoīes hrē vnũ patrē ⁊ vnã matrē vt tãꝗ fratres ſe amarēt. Mal. ij. nũquid nō pr̃ ē vn⁹ oīm vr̃m. Et ſubditur: qͣre ğ deſpicit vnuſqͥſꝗ vr̃m frēm ſuum. Secũda frnitas ē frnitas grē q̄ ē inter eos qͥ p ſacrꝫ baptiſmi ex deo prē ⁊ eccꝉa mrē nati ſũt. ꝓpt quã frnitatē mltũ ſe debēt fideles amare cũ rōne frnitatis illius ptinet ad eos ɔdiuidē hēditatē celeſtē. Tercia frnitas ē q̄dã ſpālis frnitas: que ē inter fideles q̄ qñꝗ ppetua ē vt ī religioſis. qñꝗ ꝯo ad tps vt in ſecularibus qͥ confrnitatē aliquaꝫ faciũt. Pͥou. xviij. vir amicabilis magis erit ad ſocietatē ꝗ̄ fr. Et notãdũ ꝙ cōfraternitas ad multa valet hōi qñ debito mō ſe hꝫ ī ea Pͥo ad ho c vt nō ita cito cadat nec ita de facili ī peccatũ ruat. Pͥou. xviij. fr qͥ iuuat a frē q̄ſi ciuitas munita. Secundo ad hoc vt ſi ceciderit reſurgat. Eccꝉ. iiij. ve ſoli qꝛ ſi ceciderit nō habꝫ ſubleuãtē. Tercio ad hoc vt facilius impetret a deo qđ ſibi neceſſariuꝫ eſt. Amb. difficile enī eſt p̄ces multoꝝ nō exaudiri. Mat. xviij. dico vobis qꝛ ſi duo vꝉ tres ex vobis ɔſenſerint ſuper terrã de oīni re quã petierint fiet illis a prē meo qui in celis eſt. vbi enī duo vel tres cōgregati ſunt in noīe meo: ibi ſum ego ī medio eoꝝ. Quarto ad hoc vt facili⁹ ditet. ſunt enī oīa bona q̄ ipi faciunt eis cōia

et pro modico qđ ipe facit partē ſuā habet in oīb⁹ bonis q̄ ibi fiūt. pš.cxxxij.ecce q̄ bonū ⁊ q̄ iocundū ⁊c. qđ dicit q̄ bonū: referēdū eſt ad vtilitatē. Multo ad hoc vt cū mortu⁹ fuerit in ſeipſo viuat in cōfrib⁹ ſuis qui multa exenia mun⁹ et mittēt in purgatoriū.ſȝ ve illis qui fr̄es ſuos ardētes in igne purgatorij defraudāt ab eis q̄ eis debēt.ecōtrario bti ſūt q̄ eis ſubueniūt.pš.xl. beat⁹ qui intelligit ſup ege.et pau.⁊c. ¶ Sūt tn̄ q̄dā pctā q̄ impediūt ne aliqs in confratriis debito mō ſe habeat. Primū ē ſupbia.ſupb⁹ enī non vult eſſe fr̄ ſȝ vult eſſe dn̄s. vult enī vt meli⁹ ſibi fiat q̄ aliis. Secūdū ē rapina.raptores enī fr̄es ſunt demonū nō hoīm. fr̄nitas enī talis ē q̄lis fuit fr̄nitas caym qui fr̄em ſuū occidit. Ecci xxxiiij.qui aufert in ſudore panē q̄ſi q̄ occidit ꝓximūȝ ſuū. Terciū ē pctm̄ odij.q̄ enī hȝ odiū ad aliū: fr̄ ē canum non hoīm. Ecci.xiij.q̄ cōicatio hoīs ſācti ad canē Quartū ē detractio.detractor enī fr̄ eſt ſerpētum nō hominū.Ecci.x.ſi mordeat ſerpēs in ſilētio nihil eo minus habet q̄ occulte detrahit. Circa cōfrat̄nitatē xp̄o ab incautis iuramētis valde ē cauēdū.meli⁹ enī eſſet in cōfratria nō eſſe q̄ ibi ꝑiurlū incurrē:vel cōfratribus ſuis iniuriā facē.ve illi qui ſibi debuit facere eleemoſinā:facit rapinā.et vbi debuit pctā ſua dimittere: auget ea. Itē ve illi q̄ ibi q̄rit vtilitatē carnis miſere: vbi debuit aīe ſue querere vtilitatem.

¶ Dn̄ica tercia poſt oc. paſce.ſermo.lvi.

Omne datū optimū et oē donū ꝑfectuȝ deſurſum ē deſcendēs a pr̄e luminū.iacobi.i. Duo ſunt neceſſaria his q̄ de nouo cōuerſi ſūt. Priō vt a lapſu in pctm̄ caueant habēt enī multas impugnationes. Ecci.ij.fili accedens

ad ſeruitutẽ dei ſta in iuſti cia ⁊ timore: ⁊ ꝑpara aĩam tuã ad tẽtationẽ. Jo.v.ec ce iã ſan⁹fact⁹ es noli ãpli us peccare ne deteri⁹ tibi aliqd cõtingat. Secũdo vt in acqſitiõe boni ꝓficiant: habẽtes inchoationẽ boni in ꝓficiẽdo tẽdere debent ad ꝑfectionẽ. ꝓuerb.iiij.ſe mita iuſtoꝝ quaſi lux ſplen dẽs.ꝓce.⁊ creſ.vſ. ad ꝑ.di. Circa hec duo inſtruit ec cleſia filios ſuos in.v.dñi cis q̃ ſunt a paſca vſq; ad aſcẽſionẽ. Jn trib⁹ primis circa ꝑmũ. ĩ duab⁹ vltimis crca ſecũdũ. Ad cauendũ lapſum in pctm̃ valet ſpãli ter fides:patiẽtia:et abſti nẽtia.ꝑ hoc triũphat ð mũ do iſto fides circa quam in ſtruimur. Jn pria dñica eſt ocul⁹ dexter ſine q̃ hõ inuti lis eſt ad ſpũalẽ pugnã.hic eſt ocul⁹ quẽ coruus infer nalis nitit̃ eruere:qñ venit ad cadauer ſcȝ ad pctõreȝ. ꝑmi reg.xi.in hoc feriã vo biſcũ fed⁹ ait naas.q̃ tenet figurã diaboli vt e.o.v.o.d. Patiẽtiã circa quã inſtru imur in ſecunda dñica pue ros ab igne tribulatõis il leſos cuſtodit: ſicuti pueri in fornace babilonica ab i gne ſeruati ſũt.dañ.iij. Ab ſtinẽtia ad quã monemur ĩ tercia dñica cuſtodit puu los in ppl̃o dei:ne a phara one infernali ĩ aq̃s diuitia rũ vl̃ deliciaꝝ ſubmergant̃ Sic legit̃ exo.i.ꝑcepiſſe fili is hebreoꝝ q̃cq̃d maſculini ſex⁹ natũ fuerit:in flumine ꝓijcite. B Ad ꝓficiẽdũ ꝟo ĩ acqſitiõe boni.ꝑmo ne ceſſariũ ẽ agſcẽ vñ ſit om̃e bonũ:vt q̃rẽtes bonũ vbi ẽ inueniam⁹ eũ.Mat.vij.q̃ri te ⁊ ĩuenietis. ⁊ circa hoc ĩ ſtruimur ĩ ꝑncipio hodier ne epl̃e cũ dr̃:oẽ datũ o.⁊c̃. Ber.in caſſũ laborat ĩ acq̃ ſitiõe ꝟtutũ ſi aliũde eas ac q̃rẽdas putat q̃ꝫ a dño ꝟtu tũ. Secũdo nccia ẽ doctrĩa q̃ oſtẽdit q̃ via ſit ꝓficiẽdũ circa qð inſtruimur. Sitr ĩ epl̃a hodierna cum dr̃: ſit oĩs hõ velox ad au. Tercio ꝟo ẽ bona opatio circa qð

inſtruimur in ſeqnti dñica in epła cū dr̄: eſtote facto= res xbi ⁊ nō auditores. Al timū ē diligēs oſuatio bo= ni acqſiti circa qđ inſtrui= mur in eadē epła cū dr̄: ⁊ p māſerit in ea ⁊c. ⁊ poſt. S quis putat ſe religioſū eſſe ⁊c. cuſtodia enī oris eſt cu= ſtodia hoīs. ſicut cuſtodia porte ē cuſtodia caſtri. pro uer.xiij. qui cuſtodit os ſuū: cuſtodit aīam ſuā. De his trib⁹ vltimis dicit ber. vir tus vult cū hūilitate doce= ri: cū labore qri: cū amore hēri nec alit̄ qri: vł doceri vel haberi pōt. Cū hūilita= te addiſcit ille q̄ intelligit ſe doctrīa illa indigere ⁊ ſi bi eā applicat vt ſm eam ſe regat. Supbe addiſcit qui nō cogitat quō alij tā cito effundat. Poſt neceſſari⁹ eſt labor in acqrēdo: qꝛ abſ qꝫ labore graui nō pnt ma gna parari. Sap̄. nihil ma= gnū nā cito effici voluit: p̄= poſuitqꝫ vnicuiqꝫ opi pul= chro difficultatē. cū amore etiā ſeruāda ſūt bona acq= ſita. Sūt aliqui q̄ nō amāt puritatē cōſcientie ſue do= nec amiſerint eā. tunc cum multis lachrymis ⁊ orōni bus ⁊ verecūdia cōfeſſiōis voluṫ eā recupare. et quan do recupauerūt nō timent eā amittē. iterū imo ſe expo nūt piculis. Ad iſta ſepte3 deberent monere docto= res eccłie ppłm tpe iſto et ppłus ad eadē debet cona= ri. Circa primū xo qđ ī ho dierna epła docemur. notā dū qꝛ volēs de⁹ nos habere cordis faciē ſurſum ſicut ⁊ faciē corpis. Meliora bo= na corpalia voluit dñs de ſurſum deſcēdere vt calorē et lucē: pluuiā ⁊ rorē a qui= bus terra habet bonitatē ⁊ fecūditatē. ſic etiā bonorū ſpūaliū donatōnē ad manū ſuā tenuit ſc3 donationem gr̄e ⁊ glīe. pš. lxxxiij. grā3 ⁊ glīa3 dabit dñs. ⁊ hoc ē qđ dr̄ hic. ¶ Oē datū opt. ⁊ oē donū pfc. deſur. eſt. i. da= tū optimū ē gratia. Ad he b: ē.xiij. optimū eſt grā ſta= bilire cor. donū pfectū3 eſt gloria; p̄ma corin.xiij. cum

venerit qđ pfectũ ē. euacu abit qđ ex parte eſt. Et poſ ſum⁹ diſtiguē tria genera bonoꝝ q̄ a deo dant in pñti quedam q̄ dicunt bona ſim pliciter q̄ cōia ſunt nobis ⁊ brutis vt eſt fortitudo cor poris: agilitas: pulchritu- do: ſanitas: et ea q̄ ptinent ad ornatũ vel ad ſuſtētatio nē vel ad corpis ꝓtectōez bona ſunt q̄ meliora ſt aīe: que tñ aīam nō reddũt ex neceſſitate bonā: q̄ ſũt cōia bonis ⁊ malis vt ſcīa ⁊ ſīlia bona vo optima ſunt q̄ ſoli boni pñt hre nec ſolũ ſt bo na: ſꝫ etiā ſũt bonitas eorũ a quib⁹ habent: vt gr̄a gra tũ faciēs. vel bona ſimplici ter ſunt bona fortune. me- liora ſunt bona nature. op- tima bona gr̄e. pfecta bo- na gl̄ie. ⁊ hec oīa deſcēdũt a pr̄e luminũ. i. a vero ſole a q̄ oīe luminoſũ. M̄ʒ bo- na fortune a deo dent nō vi dent quidā credē ſicut di- uites q̄ tāto min⁹ volũt ei ſeruire: q̄to ſunt ditiores. ſi enſvere diuitias ſuas cre derēt ſe tenere a deo: agno ſcere poſſent ſe tāto magiſ obligatos eſſe ad ſeruiēdũ deo: q̄to magis ē illud qđ tenēt ab eo. Bona vo natu re nō vident q̄dā credē ſe tenere a deo: ſicut illi q̄ cre dũt ꝙ nō deberent ſeruire deo. vel qꝛ ſunt nobiles vel qꝛ ſunt iuuenes: q̄ſi iuuētu tē vel nobilitatē a diabolo tenerent: ꝓpt qđ de illis ñ deberēt cēſuꝫ dño. Gr̄am etiā nō vidēt q̄dā credē eē a deo q̄ ſcꝫ p̄ſumunt qđ ad volũtatē ſuā habebũt: nec optimũ donũ dei vident eā reputare qꝛ ꝓ terrenis bo nis q̄ ſunt bona infima eaꝫ a ſe abijciũt. Glorīā etiam nō vident reputare donuꝫ pfectũ q̄ corda ſua ab īmũ dicia expedire nolũt vt ce- leſtis gl̄ie fiāt capacia. ¶ Sequit. Apud quē non eſt trāſmutatio ⁊c. Oſtēdit in verbis optim⁹ eſſe ille a q̄ eſt oīe datũ optimũ. Opti mi enī ē optima adducē ſi- cut dicit beat⁹ dionyſi⁹. Et oſtēdit tripl̄r ei⁹ magna bo

nitas. Prio p hoc q̄ ē bõi tas maliciā nõ ↄpatiēs. de quo ibi iac.i.apud quē nõ ē trāſmutatio. nõ ē q̄ ſe īmiſceat malignitas: vbi totū occupat bonitas. Secūdo p hoc q̄ ē bonitas ſola bona influēs.de q̄ ibi. nec viciſſitudinis obūbratio. gloſa inli.vbi ē viciſſitudo ibi ſunt ⁊ bona ⁊ mala: ſed ipē ſola bona dat. Et notandū q̄ mala culpe nõ ſūt ab eo que obumbrāt.ſ malū pene bene eſt ab eo.illud eniz nõ obumbrat ſ poti⁹ illuminat.Gre.oculos q̄ culpa claudit pena apit. Iſa.xxviij.tm̄mõ ſola vexatio dabit intellectū auditui. mala pene ꝓbant nõ eſſe mala:eo q̄ ſūt a ſūmo bono videlicet a deo.fuerūt ī ſummo bono ſc; in filio dei homine facto.⁊ ducūt ad ſummū bonū ſc; ad deū. Mala eni q̄ nos hic p̄mūt:ad deū nos ire cõpellūt vt dic̄ gre. Tercio oſtēdit magna dei bonitas p hoc qđ ē ad īfluendū bona ſua:ex ſe ſufficiens bõitate aliq̄ ad hoc nõ indigēs.nõ talis ē bonitas amatoꝝ hui⁹ mundi q̄ nihil gratis volūt facē.de⁹ vero gratis ex ſua bona volūtate oīa facit:et nõ ꝓ aliq̄ ſui vtilitate. hoc terciū notat ibi.voluntarie genuit nos ⁊c̄.vt ſim⁹ iniciū aliqđ creature ei⁹.ali⁹ tranſlator dicit vt ſim⁹ p̄mitie creaturarū ei⁹. hoīes ſunt p̄mitie.i. principatū obtinēt int̄ creaturas inferiores. apl̄i etiam quidā p̄mitie fuerūt in tpe grē q̄ chriſto ꝓrio adheſerūt.Sequit̄.Sit oīs hõ velox ad audiēdum ⁊c̄. Hic monent̄ fideles ad docilitatē q̄ in trib⁹ conſiſtit. Prīo ad hoc vt verbū dei libēter audiat. de q̄ ibi iac. p̄mo.ſit oīs hõ velox ad audiēdū. ⁊ iſtud ē q̄ſi initium oīm bonoꝝ. Sap̄.vi.initiū ſapiētie veriſſima diſcipline cõcupiſcētia. Sūt q̄ vellēt ſapiētes fieri ſ neſciunt a quo incipiāt:ꝓpt̄ qđ ſapiētes nõ fiūt.q: nec fieri incipiūt.debēt enim incipe ad

hoc vt libẽter audiãt v̾bũ dei. Gre.nullũ adeo certuꝫ p̄destinatiõis ſignũ ē vt libẽter audire v̾bũ dei. Eccl vi.ſi dilexeris audire ſapiens eris.lĩgua brevis:brevitate levis levitate movetur.labilis atq̃ loquax garrulitate nocet. Secũdo in mãſueta verbi dei ſuſceptione. Hec mãſuetudo ĩ hoc ẽtẽdit vt verbũ dei in corde carneo ⁊ nõ duro ⁊ lapideo recipiat̃. Cor durũ male habebit in noviſſimo. de hac mãſuetudine legit̃ ibi. iac.i.in mãſuetudĩe ſuſcipite ⁊c̃. Tercio in hoc vt v̾bũ cordi p̲ firmã memoriã inſigatur.de q̃ ibi iaco.i.inſitũ verbũ. Itẽ notãdum q̄ tripl̾r nobis oſtẽdit̃ q̄ homo paratioꝛ debet eſſe ad audiẽdũ q̄ ad loquẽdũ.primo p̲ hoc ꝓ audit⁹ in pluribus eſt q̄ loq̄la. audit⁹ enĩ eſt et in habẽtib⁹ rationeꝫ et in nõ habẽtib⁹.loq̄la enĩ nõ eſt niſi in ſolis habẽtib⁹ ratiõeꝫ.in q̃ innuit̃ q̄ cũ diſcretiõe magna loquẽdum ſit. Secũdo in hoc q̄ lĩgua naturaliter ē incluſa:cũ aures ĩ apto ⁊ apte ſint. Tercio p̲ hoc q̄d habem⁹ duas aures cum vnicũ os habeamus. Si vis loq̃ de hoc peccato lingue require in tractatu de lingua. Item notãdũ q̄ parati debemus eſſe ad audiẽdũ tria ſcꝫ divinã legẽ. q: qui declinat aurẽ ſuã ne audiat legem: orõ ei⁹ erit execrabilis. ꝓverb.xxviij.p̄latoꝝ iuſſionẽ Vñ matth.x.qui vos audit me audit.q̃ vos ſpernit me ſpernit. pauperꝝ clamoꝛem. Vñ ꝓuer.xxi. qui obturat aures ſuaſ ad clamoꝛẽ pauperꝝ:clamabit ipſe ⁊ clamoꝛ ei⁹ nõ exaudiet̃. Sequit̃ autẽ. Tard⁹ ad loquẽdũ. Sene.tardiloquũ eẽ te iubeo ⁊ ꝓpe erit tibi de⁹. Iacob⁹ monẽs fideles ad auditũ q̃ ē q̄ſi poꝛta ⁊ q̃i poꝛta exterioꝛ ſalutis. Monet etiã ad tarditatẽ in loquẽdo et ira ſcẽdo ne bona q̃ p̲ poꝛtã audit⁹ introducunt̃: indiſcreta lingua effundat vl̾ ignis

ire cõſumat. Ber. leuis res eſt ſermo ſed grauiꝰ vulne rat euacuãdis mẽtib⁹ iſtru mẽtũ. Jõ dr eccl. xxviij. ori tuo facito oſtia. Eccl. vij. ira i ſinu ſtulti reqeſcit. De ſtult⁹ eſt q̃ ignẽ ire i ſinu p= mittit quieſcẽ quã conſtat bona que ibi ſunt cõſumẽ. Sequiꝰ. F Jra ei viri iu ſticiã dei nõ opaꝰ. Prĩo ꝓ pter hoc quia iuſticia dei cũ trãqnillitate oĩa iudi= cat ſ; ira ꝓcedit cum ꝑtur batiõe. Secũdo q2 iuſticia dei ſp h3 ſecũ miam: ſed ira viri tẽdit ad victoriã ⁊ vin dictã. Finis eni nr̃e ire vi= ctoria ſicut dicit ſapi. ꝓűb. xviij. ira nõ habet miam. Sequiꝰ. Propꝰ qð abijcie tes ⁊c̃. Sicꝰ ſpine ab agro abijciunꝰ ante ſuſceptionẽ ſeminis: ſic a corde vitia ab ijciunꝰ anteq̃ ſmo dei poſ ſit ibi iſeri. vñ hiere. iiij. no uate vobis nouale ⁊ nolite ſerẽ inꝰ ſpinas. Monemur etiã ad abijciẽdũ imũdiciã q̃tũ ad pctã carnalia et a= bũdãtiã malicie q̃tũ ad ꝓ ximi iiuriã. vtraq3 ꝟo abii= cere debem⁹ ſine dilatione ſicut ſine dilatiõe abiicere mus ignẽ ſi haberem⁹ in ſi nu nr̃o. Pctm̃ carnis dici tur ignis. Job. xxxi. vbi ſic legiꝰ. ignis ẽ vſq3 ad cõ. de. et oĩa era. dig. De malicia vero dicit augu. ſic putato maliciã eſſe q̃ſi ignẽ. mali= cia tua. vt alꝰi ñ noceat fie ri pt. q̃ ãt tibi nõ noceat fi eri ñ pt. Ber. abſcõdi ignẽ in ſinu meo: ⁊ exuſto iã latẽ nudatis iam viſcerib⁹ iam ſanie effluẽte adhuc cõſulẽ dum eſt an excutiam illum qui aliter nõ poſſet a ſe ab= iicere peccatum potius de beret a ſe abiicere illud cũ oculo ſuo vel manu ſua q̃ retineret illud. Mat. xviij. ſi ocul⁹ tuus ſcãdaliſat te: erue eũ ⁊ pi. abs te. bonu3 eſt tibi vnũ oculum haben= tem in vitã ingredi: q̃ du= os habentem oculos mitti in gehennam ignis ⁊c̃. Se quitur. G Jn manſue tudine ſuſcipite inſitũ ver bũ quod põt ſal. a. v. Nota

ꝙ ſicut dicit gloſ.infli. ſup illud ioh.viij. ſermo me⁹ nõ capit in vos. Sermo dei eſt vt ham⁹ q̄ capit dũ capitur. iõ neceſſe ē cor mãſuetũ eē ſuaue ſcȝ tenerꝫ vt verbum dei poſſit infigi. cor enĩ lapideũ hic nõ ſuſtinet. ĩ hoc vero qḋ dicit̃ inſitũ innuit̃ vtilitas verbi in hoĩe.ſicut eĩ ramuſcul⁹ q̄ trũco agreſti inſerit̃:totũ trũcũ opari facit ꝑ naturã ſuã. ꝛ cũ prius nõ ferret niſi fructus agreſtes ſolũ porcis vtiles: poſtea fert fruct⁹ hoĩb⁹ delectabiles. Sic hõ qui ante ſuſceptionē verbi dei erat inutilis faciēs opa quibus porci infernales paſceban tur:poſt ſuſceptionē verbi dei:eſt arbor ferēs fructuȝ gratũ deo ꝛ hoĩb⁹ ꝛ angel̃. Verbũ dei potēs ē ſaluare aĩas in p̄ſenti ꝛ in futuro. in p̄ſenti a morte culpe.vñ in pš.cxviij. In corde meo abſcõ.e.vt nõ pccc.tibi. In futuro a morte gehenne. Jo.viij.amē amē dico vob: ſi q̄s ſermonē meũ ſeruaue rit mortē ñ videbit ĩ eťnũ.

Dñica quarta poſt oct. paſce.ſermo.lvij. A

Eſtote factores verbi ꝛ non auditores tñ:fallētes voſmet ipos.iacobi.i. In epl̃a hodierna incitant̃ fideles ad q̄tuor. Primo ad obedientiã cũ dicit̃: eſtote factores verbi ꝛ nõ auditores tñ. Secũdo ad lingue cuſtodiam: cũ dicit̃:ſi q̄s putat ſe religioſum eſſe ꝛc̄. Tercio ad miĩam:ibi:religio mũda ꝛc̄. Quarto ad innocentiã ſeu mũdiciã:ibi:et ſe immaculatũ cuſtodire ꝛc̄. Circa p̄mũ vo notãdũ ꝙ ſũt q̄dã q̄ vbũ dei nec faciũt nec audiũt.ꝛ ſunt aliq̄ q̄ audiũt ſȝ nõ faciũt.iterꝫ ſunt aliqui q̄ audiũt libēter ꝛ faciũt. De primis cõſtat ꝙ ipi ſint de p̄re diabolo ꝑ illud io. viij. qui ex deo eſt verba dei audit. ꝓpterea vos non auditis qꝛ ex deo non eſtis. Satis videt̃ ꝙ aliq̄s nõ ſit dominꝰ alicui⁹ caſtri qñ ei voleti ingredi porta claudit̃.

porta p quã dñs vult intrare ad cor hoïs ẽ audit⁹ verbi diuini. vñ qui auditū ei negat claudit ei portã. Sicut etiã videt q aliqs non ſit de familia alicui⁹ quando mãdatū ei⁹ non vult audire quõ enĩ illud ĩplebit ſi audire cõtẽnit cū oïa membra hoïs ſint chriſti: quia ab eo ſunt creata: et qꝛ ab eo ſunt redẽpta. Mirū eſt quõ in aliqb⁹ neqꝫ vnū mẽbrū habet vel aurẽ. ad venenū detractõnis vel alterius Vbi mali: bene habent aures aptas ſꝫ ad recipiendū verbū vite ꝛ ſalutis habẽt eas clauſas. B De illis vero q verbū dei audiũt ſed nõ faciũt conſtat q ipi ſemetipos decipiunt. ſicut dicit in vbo ꝑpoſito ſicut ſi aliqs ſeipm deciperet. ſi ab egritudine quã haberet ex ſolo auditu medici ſe crederet curari. vel ſi qs ſolo aſpectu specli crederet deformitatem a ſe remoueri. Speculū ĩ q deformitates aiarū debem⁹ videre eſt ſacra ſcriptura. De hoc ſpeculo dicit exo.xxxviij. fecit enĩ labiū eneū cū baſi ſua d ſpeculis mulieꝝ. Greg. ſpecula ſunt dei ꝓcepta in quibus ſancte aĩe ſp aſpiciũt. et ſi q in eis ſunt feditates dephẽdũt. Et in epl'a hodierna ſlr dr q qui auditor ẽ verbi ꝛ nõ factor: aſſimilat viro cõſiderãti vultū natiuitatis ſue ĩ ſpeculo. tales maledicti ſunt. iux illud deuter.xxvij. maledict⁹ q nõ ꝑmanet in ſermõib⁹ legis: nec eos ope ꝑficit. talis q ſermonẽ dei quẽ nouit non implet: aduerſariū ſuū ſꝫ ad iudicẽ ſecū ducit q eum tradet iudici ad cruciandum. Mat.v. eſto cõſentiẽs aduſario tuo cito dū es cū eo ĩ via ne forte tradat te adũ. tu⁹ iudici ꝛ iu.tra.te mi. et in carc.mit.amẽ dico tibi ñ exies inde donec reddas vſqꝫ ad nouiſſimū qdrãtẽ. De illis q verbum dei audiũt ſꝫ nõ faciũt dr ezech. xxxiij. audiũt ſmões tuos ꝛ nõ faciũt eos: qꝛ ĩ cãticum

oris ſui vertūt illos.ꝛ auariciā ſuā ſequit̄ cor corū:et cū eis q̄ſi carmē muſicū qḋ ſuaui dulciq̄ꝫ ſono canit̄. Il li v̄bo qui v̄bū dei audiūt ꝛ faciūt btī ſūt. iux̄ illḋ lu.x. btī q̄ audiūt v̄bū dei et cu ſtodiūt illud. Et apo.i.beatus q̄ audit ꝛ legit v̄ba p̄phetie hui⁹ ꝛ ſeruat ea que in ea ſcripta ſunt. vbi dicit glo.illi ſoli ſunt beati q̄ verba dei libēter audiūt et mēte recordant̄ vt ope cōpleant ꝛ expleāt vt vitā eternā poſſideāt. tales etiā bn̄dicti ſunt.iux̄ illud deuter. xxviii. ſi p̄cepta dei audieris benedict⁹ eris in ciuitate ꝛ bn̄dict⁹ tu in agro ꝛc. Tales etiā chariſſimi vidētur deo ſm̄ illud lu.viii.mater mea ꝛ fr̄es mei hi ſūt q̄ audiūt ꝛ faciūt.Et mat.xii quicūq̄ꝫ fecerit volūtatem patris mei qui in celis eſt: ip̄e me⁹ frater ꝛ ſoror ꝛ mr̄ eſt.Sequit̄. ¶ Si q̄s putat ſe religioſū eſſe ꝛc.Sūt aliqui qui cauēt ab opibus malis et nō cauēt a verbis malis.nō attēdentes q̄ꝫ de integritate honeſtatis im modeſtia ſit in ſermōe contra q̄s hoc dici ſi quis putat ꝛc.iaco.iii.Si quis ī verbo nō offendit:hic p̄fect⁹ ē vir. Nō eſt p̄fcte virtutis hō nec p̄fecte ſpēcie abſq̄ꝫ modeſtia ſermōis. Prouerb.xxv. ſicut vrbs patēs et abſq̄ꝫ mu.ambitu vir: qui in loq̄ndo cohiere nō pōt ſpm̄ ſuū. Prou.x.qui moderat̄ labia ſua prudētiſſimus ē.Quāta itaq̄ꝫ cuſtodia adhibeat̄ cētro ſi porta nō cuſtodiat̄ ab or ē inanis.idē eſt in hie.niſi enī os cuſtodiat̄: vana ē q̄cūq̄ꝫ cuſtodia alia. Prouer.xiii. qui cuſtodit os ſuum cuſtodit aīam ſuā.Nō ſufficit aliquis regē equū laſciuum niſi freno apporo ori.ſic ꝛ frenū modeſtie i loquēdo ori nr̄o adhibēdū ē. Ja.iii. ſi equis frena nostra mittimus ad cōſentiēdū nob ꝛc. Quātūcūq̄ꝫ bn̄as relig eſt inutile eſt hoc ſin vaſe remaneat aliqḋ hramē per

qđ totū viuū exeat.ſic vana religio illi⁹ ꝗ os ſuū diligēter nō cuſtodit.cū grā di p indiſcretū ſmonē frequēt amittat. Ecci.xx. ſapiēs in verb amabilē ſe facit. grē aūt fatuoꝝ effundēt. Ber. lenis ē ſermo ſꝫ grauiť vulnerat aptiſſimū euacuādis mētib⁹ inſtrm. Dicit autē religio vana eoꝝ ꝗ linguaꝫ nō refrenāt q̄ſi vadēs ī nihilū vel habēs nihil ſicuti inter aīalia ferocia: illa māxime religāda ſūt que pl⁹ habēt ferocitatis. ſic inter mēbra ligua maxīe religāda ē ⁊ refrenāda q̄ magis nocere pōt. Jac.iii. lingua nr̄a eſt ignis vniuerſitatis iniqtatis. gloſ. q: p ea fere cūcta facinora aut cōtinuā tur vt latrocinia ſtupra. aut patrant vt piuria: falſa teſtimonia. aut defenduntť vt cū qs impi⁹ in excuſādo ſcelus qđ omiſit bonū ſimilat ꝙ nō fecit. Et ſubdiť in eodā caplo. Oīs nā beſtiaꝝ ⁊ volucrū ⁊ ſerpētū domanť et domita ſūt ab hūana nā. linguā aūt null⁹ hoīm domare pōt. Qui linguā non refrenat coꝛ ſuū ſeducit. ſicut aliqs dn̄m ſuū ſeducēt: qui aliquē p portā introduceret ꝗ iugularet eū. Ecci xxviii. Xbis tuis facito ſtaram et frenos ori tuo rectos. Si vis amplius de iſta mā reqre de ea ī tractatū d pctō līgue. Sequiť.

D Religio nūc ⁊ ī mia. ⁊c. ſicut diť aug. ſūma religiōis ē imitari quē colť. deū ſcꝫ quē maxīe imitať aliqs p miāꝫ vn̄ ſap. deū maxīe imitabiť ꝗ nihil iudicauerit ꝙ miſeri pcioſi⁹. Sūma ğ religionis ē Xa mīa. p hāc pcipue grā dei acqriť. ⁊ mīa dei aliqs dign⁹ efficiť ⁊ diabol⁹ vinciť. Ecci.iiii. in iudicando eſto pupillis miſericoꝛs vt pater et pro viro matri illoꝝ et eris tu velut altiſſimi filius obediēs et miſerebitur tui magis ꝙ mater. Matth. quinto. Beati miſericoꝛdes quoniam ipſi miſericoꝛdiam conſequētur. Si oē animal diligit

ſimile ſibi. vt legit eccl.xiij veriſimile ē q mia dei: miſericordiā in hoib⁹ amet ⁊ parcat ei tanq̄ ſororibus. Hic eni videm⁹ ī ferocib⁹ aīalib⁹ vt lupis ⁊ leonibus q parcāt anīalib⁹ ſpeciei ſue. Et eccl.xxix. dr̄ de elemoſina ſup ſcutū et ſup lanceā pugnabit ꝓ te ꝯ inimicū tuū. ⁊ ſup illud pſ.xxxi. mīa mea ⁊ refugiū meum. Dicit augu. de nulla re ita vincit inimic⁹ ſicut ꝺ mīa. Et eccl.iij. ignē ardētē extinguit aqua: et elemoſina reſiſtit pctīs ⁊c. Quis morti adiudicat⁹ nō libēter addiſcat quo facili⁹ miſcdiā poſſit obtinere. Itē qs ſeruitur⁹ alicui regi illi ſeruitio libēti⁹ nō intēdat q̄ grām ei⁹ poſſit obtinere. Itē quis pugnatur⁹ cū aliquo: quē ſcit ſe callidiorē ⁊ fortiorē ſe: nō libēter intendit illi mō pugnādi q̄ hoſtis e⁹ meli⁹ poſſit expugnari. Quātū ergo intēdēdū mīe q̄ ad oīa p̄dicta efficax eſt. Religio iſta mūda ⁊ īmaculata dicit ab effectu. ſm illud luce.xi. date elemoſinā ⁊ omnia mūda ſūt vob. Et notādū q ſm gloſ. in eo q pupillos ⁊ viduas viſitare iuſſit cūcta q̄ erga ꝓximū agē debem⁹ inſinuat mīa ⁊ in morte ⁊ in vita valet hōi Amb. nō ſunt bona hoīs q̄ ſecū afferre n̄ pt. Sola mīa comes ē defunctorꝫ. Thobi.x. mia a morte liberat ⁊ ipa ē q̄ purgat pctā ⁊ inuenire facit vitā eternā. Et ī eodē.iiij. elemoſina a morte ⁊ ab omi pctō liberat: et nō patit aīas ire in tenebras. Mīa etiā valet in p̄ſenti ⁊ ī futuro. imo vt breui⁹ dicā valet ad oīa. iuxͣ illud.i.thi.iiij. pietas ad oīa vtilis ē ꝓmiſſionē habens vite q̄ nūc ē ⁊ future. Mia in iudicio ſaluat hoīeꝫ. De opib⁹ ei⁹ fiet diſceptatio in iudicio vt patet matt.xxv. Ipſa etiā māſiōes ī regno celorꝫ diſtribuit. Eccl.vi. oīs mīa faciet vnicuiq lo cū ſm meritū opm ipi⁹: et ſm intellectū pegrinatōis

ſpius. Sequit. Et imacula tum ſe cuſtodire ab hoc ſe. Sũt aliquí q̄ multa opa pietatis faciũt ſed a pctĩs ñ canẽt: quaſi volẽtes elemoſinis multis ſecuritatẽ peccãdi ſibi opare. Jõ poſt cõmendationẽ mĩe ſubdit de maloꝝ vitatõne: vt ſic opa pietatis habeamᵒ ad alios vt peccãdo nõ inquinemᵒ noſmetipos. Nõ enĩ ẽ miſericors qui pupillos ⁊ viduas in tribulatõe poſitos nõ viſitat. qꝛ aĩe ſue q̄ a celeſti ſpõſo viduata ẽ: nõ compatit. Quiſpius qui amiſit patrẽ celeſtẽ nõ miſeretur Eccĩ.xiiij. qui ſibi nequã ẽ: cui bonᵒ? Prouẽ.xi. bñ facit anĩe ſue vir miſericors. Eccĩ.xxx. miſerere aĩe tue placẽs deo. ¶ Et notãdũ ꝙ multiplex ẽ macula quã aliquis cõtrahit ab hoc ſeculo. Pꝛĩa ẽ macula ſuperbie q̄ multũ ẽ timenda hõi. hec lucifer ipis ſideribus clariᵒ emicãtẽ in diabolũ cõuertit. iſta macula multũ excecat oculũ cordis. Secunda macula ẽ macula auaricie q̄ valde deformis ẽ Tulliᵒ. auaricia vitiũ maximũ eſt. Eccĩ.xxxi. beatus vir qui inuẽtᵒ eſt ſine macula. ⁊ q̄ poſt aurũ nõ abiit ⁊c. Tercia macula ẽ luxurie. d qua eccĩ.xlvij. inclinaſti femora tua mulieribᵒ. ⁊ paulo poſt ſubdit. dediſti maculã in gl̃ia tua. hec macula valde turpis ẽ. Greg. eo ꝙ minᵒ turpis credit minus vitat. Luxuriam̃ eo magis erubeſcũt hoĩes: qꝛ eẽ turpẽ nouerũt. Quartã macula ẽ pctĩ gule. In epl̃a iude. hi ſũt in epulis ſuis macule cõuiuãtes. Quĩta macula loq̄citas. Jaco.iij. lingua cõſtituit in mẽbꝛis noſtris q̄ maculat totũ corpᵒ ¶ Et notãdũ ꝙ ad hoc ꝙ aliquis cuſtodiat ſe immaculatũ ab hoc ſeculo multũ valet hoc ꝙ ipe ſe elongat Eccĩ.xiii. qui tetigerit pacẽ inquinabit ab ea. Prouerb.vi. nũquid põt hõ abſcõdi ignẽ in ſinu ſuo vt veſti. illiᵒ nõ ard. Et ſpãliter

neceſſariũ eſt ei qui vult ſe cuſtodire immaculatuꝫ ab hoc ſeculo vt caueat ne a-morẽ ſuũ põnat iñ reb⁹ hu-ius ſeculi. inqnãt enĩ ama-tores ſuos. Ber. beat⁹ qui poſt ea non abiit q̃ poſſeſſa onerãt: amata inquinãt: a-miſſa cruciãt. Matt. ix. fa-cti ſũt abominabiles ſicut ea q̃ dilexerũt. Itẽ notãdũ bonos eſſe qui ſe ĩmacula-tos cuſtodiũt. vñ in pſ. cxv iij. beati ĩmaculati ĩ vc. Et mat. v. btĩ mũdo corde qñ ipi deũ videbũt. Et pu. xxij qui diligit cordis mũdiciã ꝓpter grãm: labioꝝ ſuorũ amicũ habebit regem.

¶ Dñica ante pẽtheco-ſtẽm. ſermo. lviij. A

Eſtote prudẽtes et vigilate in oꝛonib⁹ pma pe. iiij. legitur qꝺ tpe medio ante aſcẽſio nẽ chriſti et miſſionẽ ſpũs ſctĩ fuerũt cũ mulierib⁹ in oꝛone expectãtes ſpm̃ ſcm̃ eis ꝓmiſſum. Vñ actu. i. hi oẽs erãt pſenerãtes vnani miter in oꝛone cũ mulieri-bus ⁊ maria matre ieſu et frĩbus ſuis. Exẽplo q̃ iſtoꝝ debẽt fideles tpe iſto eẽ in ꝑparatiõe ſui ⁊ expectatio ne ſpũs ſctĩ inſcti. ꝑparatꝗ enĩ debito mõ dabit̃ ſpirit⁹ ſanct⁹ vnicuiq ad id qꝺ in digẽt. i. coꝛ. xij vnicuiqꝫ da tur manifeſtatio ſpirit⁹ ad vtilitatẽ. Iõ eccl̃ia in epl̃a hodierna monet fideleſ ad vigilãdũ in oꝛatõibus. B Et notãdũ ꝙ tria ſunt que debẽt monere ideles ad ꝑ parãdũ ſe diligenter ad ſu ſceptionẽ hui⁹ hoſpitis ſcꝫ hoſpitis ſublimitas eiuſdẽ vtilitas ⁊ hoſptis q̃ ꝑ eum fugat̃ malignitas. Hoſpes iſte ſcꝫ ſpũs ſcĩs cui nos ꝑ parare debem⁹: de⁹ eſt. ſicẽ et pater ⁊ fili⁹. ideo cũ ma-gna diligẽtia ꝑparãdũ eſt hoſpitiũ. Nõ vdent̃ credẽ ſpm̃ ſctm̃ eſſe equalẽ filio q̃ ante paſca ꝑparãt hoſpiti-um filio: ⁊ ante pẽthecoſtẽ nullã ꝑparatõẽ faciũt ſpi ritui ſctõ. de talb⁹ poſſꝫ fa cere deriſionẽ pũs ſctũs. cũ poſt inuocabit eũ dicens

tes. veni scte̅ spūs. vl'. veni creator spūs. Quale ei est hic ad hospitiū ei⁹ p̄sentiaz indignū ē totiēs vocare tā tū deū. Utilitas v͛o hui⁹ hospitis innuit nobis. sap. xij. vbi dicit. o q̄ bon⁹ ꝛ q̄ suauis est dñe spūs tu⁹ ī nobis ℭ Bonitas siue vtilitas ei⁹ in nobis primo apparet ex hoc ꝙ absq̄ eo aīa etiaz ad momētū viuē nō pōt. sicut nec corpus nisi spm̄ attrahat In ps̄. cxxvi. os meum aperui et attraxi spm̄. freq̄nt attrahēd⁹ eēt spiritꝰ p sctm̄ desideriū. Secūdo ex hoc ꝙ illi q̄s spūs sāctꝰ nō subleuut. submergūtur in aq̄s hui⁹ mōi. Gen. i. spūs dñi ferebat sup aquas Aug. tu quē īples subleuas et qꝛ tui plenus nō sū: mihi oneri fact⁹ sum. Tercio ex hoc ꝙ mēbra eccl̄ie ī corpe cōiūgit. sicut spūs hoīs partes in corpe cōtinet. vñ ipso recedēte corp⁹ dissoluit in puluerē. vñ in ps̄. ciij. auferes spm̄ eor ꝛ defi. ꝛ ī p. s. reuertent. sic qui in petō spm̄ suū a se repellit q̄si puluis efficit. ſm illō nō sic impij nō sic ꝛc. ℭ Suauitas etiā ei⁹ magna ē. ip̄e enī est dulcꝭ hospes aīe. Ecci. xxiij spūs eī me⁹ sup mel dulcis. ip̄e est māna abscōditū: de quo apo. ij. vīcēti dabo māna abscōditū. Et sic⁹. de q̄ puer. xxvij. q̄ seruas ficum comedet. fr. e. Et ber. dicit de dulcedīe ei⁹. q̄d nō tēperabit illa dulcedo q̄ mortē q̄q̄ facit dulcissimā. q̄ resistere pōt asperitas vnctiōi illi. Hospes iste affert septē dona his ad q̄s declinat q̄rū minimū valꝫ oē aur qd in mūdo ē. min⁹ donū videt esse timor dei. de q̄ tm̄ legit ecci. xxiij. nihil meli⁹ q̄ timor dī. De malignitate v͛o alteri⁹ hospitis scꝫ diaboli. qui necessario adest si spūs sanctus desit. satis patere pōt per hoc ꝙ ip̄e oēs hospites suos iugulat: ꝛ ab oībus bonis spoliat. Piere. vi. crudelis est et non miserebitur. Gregori. Nil se fecisse estimat cum animas

nõ ſanxiat. ¶ Sex õo ſũt que aĩam pparãt ad ſuſceptionẽ ſpũs ſctĩ. Primũ ẽ euacuatio a pctĩs p veram cõpũctionẽ ⁊ hũilẽ cõfeſſionẽ. nõ enĩ habitat in immũdo corpe. vñ legit gen̄ viij. de colũba q̃ figura erat ſpiritus ſctĩ q̃ cũ nõ inueniret vbi quieſceret pes ei⁹: reuſa ẽ ad archã. aq̃ eñ erãt ſuper vniũſam terrã. nõ immerſit ſe colũba aquis: nec ſpũs ſctũs intrat diluuium pctõꝝ. ¶ Secũdũ ẽ orõ. vñ tpe iſto ſpãliter intẽdẽdũ eſt orõni. Terciũ ẽ frãtna charitas. vñ laudabilis cõſuetudo eccl̃ie ẽ q̃ in feſto iſto fiũt cõfratrie ⁊ multe fiunt elemoſine. Hic duo tãgunt in glo. ſup illõ actuum. i. hi oẽs erãt vnanimit in orone: vnanimes pſeuerãtes. Dicit gloſ. qui ſpm̃ expectabãt. et poſt. q̃ vult ſpm̃ ſctm̃ accipe pſeueret ĩ pcib⁹ ⁊ frm̃ charitate. Cũ ſpũs ſanct⁹ donũ ſit ſpãlit dãdũ primo beneficia ipi⁹ tenemur recipe. Lu. vi. date ⁊ dabit vobis. Aug. magna mĩa dei donũ dat eq̃le ſibi. Quartũ ẽ ieiuniũ. vñ õ credunt apl̃i tali tpe ieiunaſſe. ſm illud mat. ix. nunquid pñt filii ſpõſe lugere. q̃diu ſpõſus ẽ cũ illis veniẽt aũt dies cũ auferet ab eis ſpõſus ⁊ tũc ieiunabũt. vñ laudabilis eſt ↄſuetudo illoꝝ qui aliquã ſpũalẽ abſtinẽtiã faciũt hoc tpe. ſpirit⁹ ſanct⁹ ignis ẽ. ¶ Sicut ergo ligna dũ exſiccantur ⁊ humiditas in eis conſumit pparant ad ſuſceptionẽ ignis. Sic corda hoĩm p abſtinẽtiã pparantur ad ſpũs ſancti ſuſceptionem. Quĩtũ eſt audit⁹ verbi diuini. vñ bonũ ẽ tpe tali audire ſermões libẽter. Ps. cxxvi. ignitũ eloquiũ tuum vehemẽter. Itẽ eloquium tuũ inflãmauit eũ. Et actu xi. adhuc loquẽte petro cecidit ſpũs ſctũs ſup illos q̃ audiebãt verbũ. Spãliter vero pparat ſpũs ſãcti ſuſceptionẽ hũilitas. vñ iſai. lxvi. ad quẽ reſpiciã niſi ad

paugculis ꝛ cõtritũ ſpiritu.

¶ Itẽ ſermo de eodem verbo. lix. A

Stote prudẽtes ꝛc. e Monemur in epła hodierna ad prudẽtiã q̃ multũ nobis diligẽda eſt triplici rõne. Prĩo qꝛ patrẽ celeſtẽ letificat ſm illud ꝓuer. x. fili⁹ ſapiẽs letificat patrẽ. fili⁹ aũt ſtultus meſticia ẽ matri ſue. Secũdo qꝛ diabolo triũphat. ſm illud iob. xxvij. prudẽtia e⁹ pcuſſit ſupbũ. diabol⁹ aſtutia pugnat ꝯ nos. geñ. iij. ſerpẽs erat callidioꝛ cũctis aĩantib⁹ ꝛc. ꝛ nos prudentia ꝯ eũ pugnare debemus ſicut ſerpẽs moyſi ſerpẽtes magoꝝ deuorauit. exo. vij. In pˢ̃. cvi. oĩs ſapĩa eoꝝ deuorata eſt. Tercio quia prudẽtia ẽ vnũ illoꝝ quoꝝ nihil vtili⁹ eſt in vita hoĩb⁹ Sap. viij. ſobꝛietatẽ ꝛ prudẽtiã docet ꝛ iuſticiã ꝛ virtutẽ q̃b⁹ nihil vtili⁹ ẽ in vita hoĩb⁹. ꝓuer. iij. beat⁹ hõ qui inuenit ſapĩam: ꝛ q̃ affluit prudẽtia. Sꝫ notãdũ eſt ꝙ prudẽtia iſta ad quaꝫ monemur ñ ẽ prudẽtia carnis. de q̃ ad ro. viij. prudentia carnis mors ẽ. Delectatiões enĩ ꝓhibitas q̃ quaſi venenate ſũt homini procurat. nõ ẽ ſapĩa illa de q̃ iaco. iij. nõ ẽ iſta ſapĩa deſurſum deſcẽdens: ſꝫ terrena aĩalis diabolica. terrena ẽ ſapĩa eoꝝ q̃ terrenis q̃ acq̃rũt ad modũ talpe ſe ſepeliũt. Aĩalis vͦ ẽ ſapĩa illorũ de quib⁹ dicit ſeneca. q̃ſdam vẽtr i obediẽtes loco aĩaliũ numerem⁹ nõ hoĩm. Diabolica vͦ ẽ illoꝝ q̃ exẽplo diaboli ſe exaltãt ꝯtꝛ deũ. Iſai. xiiij. aſcẽdã ĩ celũ ſup aſtra celi: exaltabo ſoliũ meũ. nõ attẽdẽtes ꝙ ra delectio ſecuta ſit. vñ ſeqͥt. verũtñ ad infer. detra. ĩ ꝓfũ. laci. Voluit lucifer ſſĩs eſſe altiſſimo. ſic ſupbi homĩes quodãmõ volũt eſſe ſupꝛa altiſſimũ dñ ſuã volũtatẽ volũtati dei ꝑferũt et volũtatẽ ſuã impleri volũt ſiue ſit iuſta ſiue iniuſta cuꝫ de⁹ ſolũ velit volũtatẽ ſuaꝫ

adimpleri q: iuſta ē. de hac legit. i. cor. i. pdā ſapīaʒ ſa. et prudē. repro. Jſta prudē tia ad quā monemur: prudētia ſpūs eſt. De q̄ ad ro. viij. prudentia ſpūs vita et pax. hāc null⁹ hʒ niſi cū in paradiſū vadit. Ecci. vi. q̄d habet ampli⁹ ſtulto ſapiēs. ſupple q̄n poſſʒ reputari fatuus. ſi q̄rereť ab eo q̄ iret: et reſpōderet: vado ſuſpendere me. ſic null⁹ ē q̄ in īfernū vadat q̄n ſtult⁹ ſit. q̄ntū cūq; ſapiēs videať hec ſapientia nō inuenit ī terra ſuauiter viuentiū. Job. xxviij. hec ē ſapīa ſctōꝝ de q̄ dicit aug. ſapīa ſctōꝝ ē hic tpaliter cruciari ⁊ in eternū delectari. Qui vult hāc ſapiētiā habere ſtult⁹ fiat vt ſit ſapiēs. ſm illud. i. cor. iij. ſi quis īter vos videť ſapiēs eſſe: in hoc ſeculo ſtult⁹ fiat vt ſit ſapiēs. Sapīa huius mūdi ſtulticia ē apud deū. B Et notādū ꝙ oīs pctōr ſtult⁹ ē qđ ptʒ q̄ttuor rōnibus. Primo p hoc ꝙ magnā hereditatē p ſtulticiā ſuā amiſerit ſcʒ regnū celi. Similis eſau q̄ ꝓ lēticula vna vēdidit ius pmogeniture ſue. Geñ. xxv. Treñ. i. dederūt pcioſa queque ꝓ cibo ad refocillādas aīas. Secūdo p hoc ꝙ hēditatē amiſſaʒ recupare negligit cū eā recupare poſſit ꝓ nihilo habēs terrā deſiderabilē ⁊ iō cū volet recupare nō poterit. Tercio p hoc ꝙ in laqueo ei⁹ ſciēter ſe poſuit q̄ eū ad mortē querit. laqueus iſte ē pctm̄. Job. viij immiſit in rhete pedē ſuū ⁊ in maculis illi⁹ ambula. Et gre. qui pedes ī rhete mittit; nō cū voluerit eijcit. ſic qui in pctīs ſe deijcit: non mox cū voluerit ſurgit. qui in maculis rhetis ābulat: greſſus ſuos ambulādo implicat: ⁊ cū ſe expedire ad ambulādū nitiť: ne ambulet obligatur. Prouerb. v. iniquitates ſue capiūt impiū: ⁊ funib⁹ pctōꝝ ſuoꝝ cōſtringiť. imo ꝙ pl⁹ eſt. funibus pctōꝝ ſuoꝝ vnuſq̄ſq; ī inferno ſuſpēdiť. vñ patet

quãta ſit fatuitas ei⁹ q̃ pec cat mortaliter. q: volunta rie funez facit q̃ in inferno ſuſpẽdet. Et vt breuiter di cã qui pctm̃ facit: mortẽ ſu am facit. Sap.i.de⁹ mortẽ nõ fecit ⁊c. ⁊ paulo p⁹. Im pij manib⁹ ver.ac.il. Sap. xvi. hõ p maliciã occidit a nimã ſuã. Quarto p hoc q: iuſticiã dei nõ timet: cũ tñ ſciãt tot hoĩes et angelos dãnatos p trãſgreſſionem mãdatoꝝ dei. ſciũt oẽs de mones q̃ñ q: fuiſſe angelos et ꝓpter trãſgreſſionẽ mã dati diuini fuiſſe demones factos. Itẽ ꝓpter inobedi entiã pĩmoꝝ parẽtũ ſciũt totũ gen⁹ hũanũ morti tꝑa li cõdẽnatũ. Itẽ ſciunt oẽs hoĩes exceptis octo: ꝓpt pctã ſua ĩ diluuiis eſſe ſub merſos. geñ.vij. Itẽ quĩq: ciuitates igne et ſulphu re ſuccẽſas ꝓpter pctã ſua geñ.xix ⁊ tñ nõdũ iuſticiam dĩ timet. In pš.lxxxvij. nũ quid cognoſcent ĩ tenebris mirabilia tua ⁊ iuſticia tua in terra obliuiõis. ¶ Et notãdũ q: prudẽtia ad quã hic monemur q̃ttuor hab; ſpẽs. Pꝛĩa ẽ prudentia ad quã monemur. ꝓuer.vi. cũ dicit. vade ad formicã o pi ger ⁊ cõſidera vias ei⁹ ⁊ di ſce ſapiam: q̃ cũ nõ habeat ducẽ ⁊c. Et eiuſdẽ.x. qui cõ gregat in meſſe fili⁹ ſapiẽs eſt. q̃ aũt ſtertit eſtate fili⁹ cõfuſiõis. Exẽplũ habem⁹ in ioſeph geñ.xlij. qui vi.vij annis fertilitatis cõgrega ri fecit q̃ neceſſaria erãt ſe ptẽ annis ſterilitatis futu re. Sap. neq: ei q̃d añ ocu los ſufficit intueri rex exi tus prudẽtia metit. Señ. ſi prudẽs ẽ anim⁹ tu⁹ tribus tꝑib⁹ diſpẽſet. pñtia ordi na. futura prouide. pterita recordare. Qui eſt ſub hac ſpecie prudẽtie: ſimilis eſt homini habẽti debilẽ viſu; qui nõ ſufficit ea q̃ remota ſunt intueri. hoc lumine ce leſti aſpicit homo futura vt pꝛeſentia. Sapiẽtie.viij. ſa pientia attingit a fine vſq: ad finẽ fortiter ⁊ diſponẽs oĩa ſuauit. Secũda ſpẽs eſt

circūſpectio q̄ eſt cōtrario rū vitioꝝ.cautela ad hāc ꝑtinet.ſic cauere auariciam vt nō incidat in ꝓdigalitatē.ſic fugē temeritatē vt ñ incidat in puſillanimitatē. Ad hāc monemur ꝓū.iiij. vbi dicit.oīni cuſtodia ſua cor tuū.dictur⁹.cuſtodia ꝑmiſit oīni vt habeas hoſtibus fores clauſas ⁊ aliūde adit⁹ pādas. Hāc ſpeciem prudētie nō habēt q̄ paupꝫtatē pñtē vł alia mala pſentia ita fugiūt ꝙ in mala eterna incidūt ſiles eq̄s vmbraticis q̄ vt fugiant vmbras piculoꝝ:picula xa incurrūt Uera bona in vera mala ſūt vite future. pñtia mala et bona vmbre ſunt illoꝝ:īmo min⁹ ſūt ꝙ vmbre reſpectu futuroꝝ. Hec ſpēs pruden tie cōmēdat nobis ezech.i vbi dr̄ ꝙ totū corpus erat plenū oculꝰañ et retro.⁊ apoc.iiij.vbi legit ꝙ aīalia plēa erāt oclīſ añ⁊ r̄tro. ¶ Tercia ſpēs ē q̄ dicit cautio ad quā ptinet diſcernere a virtutib⁹ vitia.xtutuꝫ ſpeciē pſentia.Jſid.quedā vitia virtutū ſpēm pferūt. vnde ꝑnicioſi⁹ ſuos ſectatores decipiūt:qꝛ ſe ſub velamine virtutis tegunt. nā ſub ptextu iuſticie crudelitas agitur ⁊ remiſſa ſegnities: māſuetudo rredit Sap. mille ſūt occultiores inſidie ꝙ q̄ latēt ſimilitudine officij. hoc lumīe celeſti inſpiciunt res nō ſolū ſuꝑficialiter ſed etiā īteri⁹. Seneca.q̄ decipiūt nihil ſūt ſolidi tenue ē mēdaciū pluꝫ ſi diligēter īſpexeris. Qui hāc ſpēm nō habēt: frequēter īcurrūt illā maledictionē. Jſai.v.ve q̄ dicitis malū bonū ⁊ bonū malū:ponētes tenebras lucē ⁊ lucē tenebras.qui hāc ſpēm prudētie habēt agnoſcunt ſub abūdātia tpaliū magnā indigētiā.ſub leticia:magnā triſticiā. ſub gl̃ia ignominiam.ſub pulchritudine immūdiciā. Augu.cū iniquis oīa ſunt pulchra ⁊ ipi ſunt turpes.Señ. hoim qui felices vocant hilaritas ſicca:

et grauis tristicia: eo ꝙ ĝ- uiora intẽdit. Nõ licȝ palã eſſe miſeros ſȝ inter erum nas cor ipm extẽdẽtes ne- ceſſe eſt agere felicem. ¶ Quarta ſpẽs eſt docilitas ad quã ptinet erudire im- peritos. Circa quã tria vi- tãda ſunt. Primũ ẽ ne ali- os informãtes noſipos ne gligamus. Secũdum ẽ: ne ignota ꝑ cognitis habea- mus ⁊ eis temere aſſentia mus. hec enĩ pſumptio qδ vtinã q̃ cauere noluerit ad hibeat ad res cõſiderãdas tps ⁊ meditationẽ. Terci- um eſt vt in obſcuris ⁊ diffi cilib⁹ q̃ nõ ſunt neceſſaria magnũ ſtudiũ nõ adhibea- mus qδ ẽ viciũ curioſitat⁊. eſt ei curioſitas nõ magne vtilitati nimiã opam impẽ dere. Circa hãc ſpẽm pru- dẽtie inſtruimur. ꝓuerb. v. vbi dr̃. bibe aquã de ciſter- na tua ⁊ fluẽta putei tui di riuant fõtes tui for. Aug. i libro de doctrina chriſtia- na: ois res q̃ dando nõ deſi cit dũ dat habet. ⁊ ſi habet ⁊ nõ dat nondum habetur q̃mõ habenda eſt. Ad pru dẽtiã monet nos dñs mat. x. dicẽs. eſtote prudẽ. ſi. ſer. Serpẽs ꝓ capite totũ cor pus exponit. ⁊ ad deponen dũ veterẽ peliẽ ſe in arcto ponit. ⁊ ne audiat vocẽ in- cãtatoris vnã aurẽ cauda: aliã terra obturat. In pri- mo docemur vt caput nr̃m chriſtũ ſcȝ pl⁹ q̃ vitã ꝓpã corpis amem⁹. Ad ro. viij. quis nos ſepabit a charita te chriſti ⁊c. ⁊ poſt. cert⁹ ſũ qꝛ neq̧ mors neq̧ vi. ⁊c. de porit nos ſepare a charita te dei ⁊c. In ſecũdo doce- mur vt in arcta pnĩa vete- rẽ ↄſuetudinẽ deponamus ſm illδ ad eph. iiij. deponi- te vos ſm priſtinã cõuerſa tionẽ veterẽ hoĩem q̃ cor- rũpit ſm deſideria carnis. In tcio vo monemur vt ↄ̃ ſuggeſtiões diaboli: aures cordis obſtruam⁹ mẽoria nr̃e vtilitatis ⁊ mort⁊. Eccĩ vij. g. in oĩb⁹ opib⁹ tuis me mo. no. t. ⁊ ine. n. p. Sap. ſũ ma phĩa eſt aſſidua mortis

meditatio. ¶ Ad prudē tiā etiā monet nos ſalomō exēplo q̄ttuor mīoꝝ aīaliū. prou.xxx. dicēs. q̄ttuor ſūt minima ꝛre ⁊ ipa ſūt ſapiē⸗ tiora ſapiētibꝰ .formice po pulꝰ infirmꝰ q̄ pparat ī meſ ſe cibū ſibi.lepuſculꝰ plebs inualida q̄ collocat cubile ſuū ī petra. regē locuſta nō hꝫ ⁊ egredit̄ vniuſa p̄ tur⸗ mas ſuas. ſtellio manibꝰ ni tit̄ ⁊ morat̄ ī domibꝰ regū. Jn formica cōmendat̄ nob̄ prudētia vt dictū eſt priꝰ. Jn lepuſculo xͦo q̄ aīal eſt pauidū ⁊ velocit̄ fugiēs.et collocat ī petra cubile ſuū. cōmēdat̄ nob̄ diffidētia de ppriis viribꝰ: ⁊ cōfidētia ī deo q̄ repit̄ in hoībꝰ timo⸗ ratis . Jn locuſta xͦo q̄ ſal⸗ tat ardēs deſideriū eterno rū. Jn ſtellione xͦo alas nō habēte ſꝫ manibꝰ intente. cōmēdat̄ nobis diligētia ī opatiōe q̄ in illis q̄ nā tar⸗ di ſunt ingenio:ſupplet qd̄ minꝰ ē ingenio. Si cuī per negligētiā ī imis remanēt et ſimplices q̄s ingenij pe⸗ nuria vel pēna nō adiuuat, Ad obtinēda eterni regni menita xtꝰ opatōnis leuat. Stellio ad lr̄am lacertulꝰ vocat̄. ⁊ hec q̄ttuor humili tas opat̄ in viris iuſtis.vbi enī hūilitas ibi ſapia.prō. xi.verꝰ hūilis agnoſcit in⸗ firmitatē ſuā poccupat añ tps neceſſitatis ſibi puidē do. Jtē de viribꝰ ppriis n̄ cōfidit ſꝫ in deo fiduciā ſu⸗ am ponit.vñ fortior efficit̄ Jſai.xl. qui ſperant in dño mu.for. Jtē ſe p̄ deſideriuꝫ q̄nq̄ ad celeſtia excitat. tñ p̄ cōſiderationē pprie vili tatis ad terrā decidit. Jtē tarditatē ingenij ſui quam agnoſcit:diligēter opando ſupplet. ¶ Jtē notādū q̄ ſpāliť oportet nos eſſe pru dētes ꝯ tētatiōes diaboli: que in ps.xc.notant̄ cū dr̄: nō timebis a timore noct⸗ no, p̄terea ē timor noctur⸗ nus .i. timor aduerſitatis: ꝯtra quē ſcuto circūdabit te xitas eiꝰ ſcꝫ xitas q̄ hr̄ ad ro.viij. nō ſunt cōdigne paſſiōes huiꝰ tpis ad futu,

glořiā ⁊c̄. Secūda ſagitta
volās in die.i. vana glīa tē
tans in ꝓſperitate. ꝯ quaꝫ
ſcriptū eſt illō.i.coꝝ.iiij.qd
habes quod nō accepiſti.ſi
aūt acce.qd gl'iaris q̄ſi nō
accepis. Tercia ē negociū
pambulās ī tenebris.i.ho=
noris ambitio obūbrata te
nebris falſe religiōis. ꝯtra
quā ſcriptū ē illō luc.xviij.
oīs q̄ ſe hūiliat exaltabit.
Quarta eſt demoniū meri
dianū.qn̄ ſcꝫ angel⁹ ſatha=
ne trāſfigurat ſe in angelū
lucis tētās ſub ſpē boni.ꝯ
quā ſcriptū ē illō.i.ioh.iiij.
nolite credē oīni ſpūi. Ideo
q̄ſiuit ioſue ad angelo: no=
ſter es:an adūſarioꝝ? Ioſ.
v.Et Vgo turbat in ſalutati
one angeli. Vñ ber. maria
turbaris in ſalutatōne an=
geli:volū ni fallor ſuſpicarī
¶ Itē ſer.de eo. Vbo.lx. E

Stote prudētes ⁊c̄.
e Prudētes eē de=
bem⁹.i.ꝓuidentes
futura pīcula ⁊ vigilare in
orōib⁹ vt digni ſim⁹ fugē
ea. Vñ lu.xxi. Ber. vigilate
omni tpe orantes vt digne
habeami fugē oīa iſta q̄ fu
tura ſūt. B Itē vigilare
debem⁹ in orōne abiiciēdo
vultures a ſacrificio orōis
exēplo abrahā abigētis vo
lucreſ.Geñ.xv.Eccꝰ.x.mu
ſce morietes pdūt ſuauita
tē vnguēti. Vigilare etiam
debem⁹ ne diabol⁹ nob fu=
ref corꝫ nr̄m qd frequenter
accidit orātib⁹.ii.reg.g.in
uenit ſeru⁹ tu⁹ cor ſuum vt
oret te. Sequit. ¶ Ante
oīa in vobiſmetipſis chari
tatē cōtinuā habētes.quia
char.opit mult.pec. Chari
tas añ oīa habēda ē q̄ ſine
ea alia nihil ꝓſūt.i.coꝝ.xiii
ſi diſtribuero in cibos pau=
peꝝ oēs facu.⁊c̄.nihil mihi
ꝓdeſt. Vn̄ opa de genere
bonoꝝ ſine charitate nō ſt
bona ſꝫ ſiſītudies bonoꝝū.
Sen̄.apud ſapiētes ſūt ho=
neſta apud vulg⁹ Vo ſimula
cra reꝝ honeſtaꝝ. Et notā=
dū q̄ charitas veſtis eſt vi
talē calorem in hoīe cuſto=
diēs quā quicūq̄ nō habet
frigore moritur.i.iohā.iii.

qui nõ diligit manet ĩ mor te. D Charitas etiam ve ſtis eſt ab oĩb⁹ muniẽs.non habẽti charitatẽ nocẽt om nia tã ꝓſpera ꝗ adũſa.ha bẽti vo charitatẽ oĩa ꝓſũt ſm illud ad ro.viij. ſcimus qm̃ diligẽtib⁹ deũ oĩa coo perant in bonũ. E Chari tas etiã veſtis ẽ turpitudi nẽ pctõꝝ opiens. vñ hic dr̃ charitas opit ⁊c̃. Qui hãc veſtẽ nõ hꝫ q̃ſi nud⁹ ẽ. apo. xvi. beat⁹ q̃ cuſtodit veſti mẽta ſua ne nud⁹ ambulet et videãt hoĩes turpitudi nẽ ei⁹. Et eiuſdẽ.iij. dicis: qr diues ⁊ locupletat⁹ſum et nulli⁹ egeo: et neſcis qr miſer es ⁊ miſabilis ⁊ pau per ⁊ cec⁹ ⁊ nud⁹. Et ſubdi tur.ſuadeo tibi emẽ auruꝫ ignitũ.in q̃ innuit ꝙ p auꝝ charitas intelligat̃ quã nõ habẽs paup ⁊ nudus erat. F Charitas etiam veſtis nuptialis ẽ q̃ hoĩem dignũ facit ingreſſu regni celeſtiſ hãc q̃cũq͞ nõ hꝫ indign⁹ ẽ ꝯſortio dei ⁊ angeloꝝ. Oĩs ornat⁹ abſq͞ charitate ve lut ſacc⁹ ẽ in q̃ nõ l; intra re aulã regis celeſt. vñ he ſter.iiij.legit̃ ꝙ nõ rat licitũ indutũ ſacco intare au lã regis celeſtis ⁊ ſſueri q̃ btĩtudo interp̃tat̃

¶ In die ſctõ patheco ſtes.ſermo.lxi. A

e Rant oẽs dſcipuli parit̃ in eoẽ loco. act.ij. Celorat ho die eccl'ia ſolennitt̃ẽ ſpũs ſctĩ habẽs in hoc rſpectũ ad duos ſcꝫ ad anglũ ⁊ vti litatẽ fideliũ.vult ẽ vt fide leſ attẽdẽtes op⁹ ꝙ opat⁹ eſt de⁹ tali die glĩfĩcẽt deũ et gr̃as agãt ei de ãto bñ ficio et p̃parãtes ſ debito mõ. exẽplo apl'oꝝ ſerãtes ſe eundẽ ſpm̃ ſuſcepturos. hodie chriſt⁹ deũ ſi oſtẽdit qui pri⁹ ſe dñm mũdi oſten derat.in hoc ſe deũ oſtẽdit: ꝙ ſpm̃ ſctm̃ q̃ de⁹ ẽt eccl'ie dedit.nõ enĩ ẽ minor dator dono ſuo. Augu.mag̃ mĩa dei donũ dat eq̃le ſibi. nam ſpũs ſctũs donũ ẽ. hoc p̃di xerat dñs dicẽs io.xvi.ſpũſ q̃ a pr̃e ꝓcedit ille me cla

rificabit. oñderat ei ſe dñz maris christ⁹ ⁊ eoꝝ q̄ ī mari ſūt cū ſup mare ambulauit ⁊ mare ſolidū ſe ei pbuit. ⁊ ſtaterā in ore piſcis inueniēdā p̄dixit. Itē dñz inferni ⁊ eoꝝ q̄ i inferno ſunt qñ cōtriuit portas inferni et ſathanā ligauit. Oſtēderat etiā ſe dñm terre ⁊ eoꝝ q̄ in eis ſūt infirmos curando mortuos ſuſcitādo. qñ eadē manu q̄ fecerat oīa: q̄ defecerāt reficiebat. Oſtēderat etiā ſe dñm aeris: et eoꝝ q̄ ſūt in aere. ⁊ celi ⁊ eorū q̄ ſūt ī celo. cū ꝓpria virtute aſcēdit p aera nube lucida ſibi obſequēte: ⁊ receptus ē in celū: angelis ferētib⁹ ei teſtioniū q̄ in celūz aſcēdiſſet: ne putaret in paradiſū terreſtrē vl̄ in aliūz locū trāſlat⁹ ſicut helyas ⁊ enoch. B. Oſtēſo ḡ pri⁹ q̄ erat dñs oīm: hodie oſtēdit ſe eē veꝝ deū ſicut pri⁹ pictū ē. hodie rex nr̄. lxxij. milites fecit aſſocians eis xij. barones qd adeo roborauit q̄ p eos totū mundū ſubiugauit. xij. barones ſūt xij. apl̄i. lxxij. milites. lxxij. diſcipuli dei. Ber. licz mag̃ ⁊ diuina plane fuerīt miracula q̄ dñs geſſit in terris: hoc tñ vnū ſup oīa alia eminuit qd in paucis ſimplicibus totū mūdū ⁊ oēm ſapientie altitudinē ſibi ſubiugauit. Et notādū q̄ qñ aliquis fit miles: enſis ei cingit: ⁊ in collo pcutit. vt gladio hoſtes pcutiat ⁊ ict⁹ viriliē ſuſtineat. Sic dñs cūz hos nouos milites fec̄ verbū dei p enſe dedit. Vñ ad heb. iiij. viu⁹ ē ſmo dei. ⁊ efficax ⁊ penetrabilior oī gladio anc. Et ad heb. vi. ⁊ gladiū ſpūs qd ē xbū dei. Ad hoc ſignificādū lingue apparuerūt ſup eos. In igne xo q̄ lntea corroborat patientia intelligit. Hodie ſpōſus eccl̄e miſit ſpōſe ſue nō ſolū ſignū amoris ſicut ſolēt ſpōſi mittē vxorib⁹ ſuis munuſcula aliqua in ſignū amoris: ſed ipm amorē miſit ſpm̄ ſctm̄ qui amor. ¶ Oſtēdit de⁹ mūdo potētiā

et ſapiam ſuā. ſ3 hodie oſtē dit bonitatē ſuā ſpm ſctm mittēdo in mūdū. Ber. cogitem⁹ ſup nos opa trinitatis ⁊ videam⁹ ꝙ ſollicita ſit illa maieſtas ne nos perderet in eternū. Potēter oīa fecerat. ſapiēter oīa gubernat ſ3 latebat bonitas. Itē bern. dñe ꝗd ē hō q: innotu: ei aut fil. ho. q: re. eū. deniqꝫ mittis ei vnguentū tuū. īmittis ſpm tuū. ꝓmittis etiā vultū tuū. et ne ꝗd vacet in celeſtib⁹ ad opera ſollicitudīs nr̄e ⁊ illos beatos ſpūs: ꝑpter nos in miniſteriū mittis. Et notādū ꝙ aduēt⁹ ſpūs ſctī in trib⁹ differt ab aduētu filii. Aduēt⁹ eni filii duplex ē. vnus ad hoīes ⁊ ꝓ hoīb⁹ in manſuetudīe ſc3 ⁊ bonitate. alius erit ꝯ hoīes malos ī maieſtate ⁊ ſeueritate. et aduētus ſpūs ſctī ad hoīes ſp ē ꝓ hoīb⁹. Scđo in h̄ ꝙ fili⁹ dei vēit ad hoīes vt cū hoībus ꝯuerſet. ſm illđ baru. iiii. in terris viſus ē et cum hoīb⁹ cōuerſat⁹ eſt. S3 ſpiritus ſctūs venit ad hoīes vt in hoīb⁹ habitet. ſm illđ ioh. xiiii. d. vos cognoſcetis eū q: apud vos manebit et in vobis erit. Tercio ī hoc ꝙ fili⁹ ad patrē rediit: ſed ſpūs ſctūs cū eccl̄ia remāſit. vn̄ multū debet eccl̄a inſtare in feſto iſto ei⁹ glificationi. quaſi eni quodā appropriatu mō tenet̄ ei eccleſia. Ipē etiam ꝓphetas inſtruxit. ipē xp̄i īcarnationē opat⁹ eſt ⁊ gentiū cōuerſionē. ¶ Cū chriſtus corporalē eccl̄e ꝑſentiā ſubtraxit ipē cū ea remāſit ei cōſuiēs ei⁹ cōſolātor: infirmitatis ei⁹ adiutor. De pͥmo io. xvi. docebit vos omnē Xitatē. Sen. loquēs de ſpū ſctō. hic dat magnifica cōſilia ſi credas. De ſecundo ioh. xiiii. ego rogabo patrē ⁊ aliū para. da. vo. i. aliū ꝯſolatorē. De tercio ad ro. viii. e. adiuuat infirmitatē nr̄am. Null⁹ pōt excuſare ſe ab ei⁹ glificatiōe in ꝗcūqꝫ ſtatu ſit. q: ſi in pctō es: glificare debes cū ipē ope

tur remiſſionē pctōꝝ. Bē. ſpūs ſ.ſicut nos erigit q̄dā fiducia ita dn̄z inclinat ad nos ſua mīa. Si eſt peccatū es:ſi tn̄ debilē te ſentis. glīfica eū tanq̄ infirmitatis tue adiutorē Si ꝑfectꝰ es ⁊ ſpūalis:glīfica eū cum ipē ſit taliū cōſolator.⁊ qui carnales cōſolatiōes renuis. In ps̄.lxxvi. renuit conſolari aīa immemor fui dei et delect.ſum. Spūs ſctſis eſt ſuauitas ſpirata a pr̄e ⁊ filio:quā ſpōſus eccl'e ſpōſe ſue cōmittit. Solet ſponſus dare ſpōſe vel roſā vel aliq̄d aliud ſuauit̄ redolēs. ſꝫ chriſtꝰ ipam ſuauitatem tradit ſpōſe ſue. Jo.iii.ſpiritꝰ vbi vult ſpirat. ℰ Et ſicut eccl'a hodie dꝫ vacare glīficatiōi dei:ita dꝫ ſe ꝑparare vt ſpm̄ ſctm̄ digna ſit accipe. Ad qd̄ pⁱo valꝫ vnitas.vn̄ diſcipli erāt pariter ī eodē loco cū ſpm̄ ſa. receperūt.ſicut erāt in vno loco corꝑalit̄: ſic et ſpūalit̄ habētes cor vnū ⁊ aīam vnā.q̄ ſ vult ſpm̄ ſa. recipe: odiū ſiue diſcordiā a ſe remoueat. Spūs hoīs n̄ viuificat mēbra corꝑis niſi ſint vnita.ſic ſpūs ſ. in corpore eccl'e illos viuificat q̄ hn̄t vnitatē ⁊ cōcordiā. Ignis etiā: lignoꝝ amiſſiōe extinguit̄.ſic ignis ſpūs ſcī ī hōib⁹ ꝑ diſcordiā In ps̄.cxxxii. ecce q̄ bo.⁊c. q̄ bonū.i. q̄ vtile. Ecci.xxv. in tribꝰ bn̄pla.ē ſp.m.q̄ ſt̄ ꝓbā coram deo ⁊ ho.ꝯcordia frīꝫ ⁊ amor ꝓxioꝝ ⁊ vir ⁊ mlier ſibi bn̄ ꝯſentiētes. ❡ Scd̄o ꝑpa rāt ad ſuſceptōeꝫ ſp.ſcī humilitas ⁊ ſtabilitas: q̄ duo notant̄ ī h̄ q̄ ſedētibꝰ apl'is ſpūs ſ.dat̄.vn̄ glo. ſeſſio eſt iudiciū hūilitatis et ſtabilitatis quibus ſedes ꝑparat̄ ſpūi ſancto q̄ ſuper hūiles requieſcit. Nō vult ſpūs ſanctus intrare hoſpitium aliquod niſi ibi honorādꝰ ſit. hūilitas aūt ſola honorat eum. Vn̄ ecci.iiii. magna potentia ſolius dei. Et ab humilibus honorat̄. Bernnar.ſemꝑ ſolet diuīe grē eſſe familiaris hūilitas. Nō

ergo venit ſpūs ſcūs ad eū qui nō ē hūilis. Stabilitas etiā pparatio ē ad ſuſcepti onē ſpūs ſcti. nō eni intrat ſpūs ſctūs in hoſpitiū in q̄ nullū inuenit. Señ. pmum argumētū cōpoſite mētis eriſtimo poſſe in ſe ꝯſiſtere et ſecū morari. valet etiam ad hoc ꝙ aliqs ſpm̄ ſctūm ſuſcipiat: ſi ei appropīquet et obſtacula remoueat. Ja. iiij. appropinq̄te deo ⁊ ap propinq̄bit vobis. Sicut a lu mine ſolis et a calore impe dit aliqs appoſitōe alicui⁹ terreni. ſic a ſuſceptōne ſpi rit⁹ ſcti aliqs īpedit amo re alic⁹ terrene rei ſcʒ vl' de litiaꝝ vel honoꝝ. Job. xxx viij. p quā viā ſpargit lux: diuidit eſtas ſup terrā. tūc lux ſpargit cū tp̄s ſerenū ē vel aer nō habēs aliquam terrenā groſſitatē īpediē tē. Eſtus xo diuidit ſuper terrā vel rē aliquā qñ illō a q̄ ē eſtus ꝑpinquus effici tur. Sic lux diuie ſapie illu minat cor homis qñ nulla ſrenitas hic impedit. eſt⁹ vero. i. agēs ignis ſpūs ſci ſup terrā diuidit qñ ei ap propinquat ⁊ q̄ſi tunc ſpūi ſctō obuiā vadit: q̄ cor ſuū ad celeſtia dirigit. ſpūs eni ſctūs deſurſū venit. ſm il lud iaco. i. oē datū optimuʒ et oē donū pfectū deſurſuʒ eſt. Ad ſignificādū hoc di ſcipuli receperūt ſpm̄ ſcm̄ cū eſſet ī ſupiori pte dom⁹ Vñ ſup illud act. ij. in eodē loco dicit glo. q̄ ſpm̄ ſctūm deſiderat carnis domiciliū mētis cōtēplatiōe trāſcen dēs calcat. In hoīe ſunt q̄ ſi due māſiōes. in inferiore māſione habitat q̄ ea q̄ car nis ſue cogitat ⁊ deſiderat ¶ Itē notādū ꝙ ſicut ali quis libēter ꝯclinat ad ho ſpitiū ī q̄ ſcit deſiderari ad uētū ſuū pcipue cū dñs ho ſpitij multū ſup hoc rogat. cū ſic ſpūs ſctūs venit ad eos q̄ ſūt in orone ⁊ deſide rāt aduētū ſuū. vñ oro vnū eſt illoꝝ q̄ maxime pparāt ad ſuſceptionē ſpūs ſancti. Sap. vi. pocupat eos qui ſe cōcupiſcūt. Legim⁹ ſpm̄

ſanctū in ꝑncipio eccl'ie tri
pliciter datū in oꝛone. vñ ꝺ
cātat eccl'ia. oꝛātibꝰ apłis
deū veniſſe nūciat. Et luce
xj. oꝛāte ieſu deſcēdit ſpūs
ſctūs corꝑali ſpecie ſicᷓ co=
lūba in ipm. Secūdo in pre
dicatiōe. vñ act. x. adhuc lo
quente petro cecidit ſpūs
ſctūs ſup eos q̄ audiebant
verbū. Tercio manuū im=
poſitiōe. vñ act. viij. tūc im
ponebāt manꝰ ſup illos et
acci. ſ. ſ. Igiť q̄ vult ſpm̄ ſā.
recipe: vacet oꝛoni et audi
at ꝑdicationē libēter: et li=
bēter vadat ad cōfeſſionē:
vbi manuū impoſitiōe dať
gr̄a ſpūs ſctī. In oꝛone fi=
at deſideriū. deſideriū eniꝫ
impetrat ſpm̄ ſcm̄. vñ dan.
ix. adhuc loquēte me ī oꝛo
ne mea ecce vir gabꝛiel ꝛc.
dixit ꝙ ego veni vt indica=
rē tibi q̄ꝛ vir deſiderioꝝ es
Iſai. xxvj. aīa mea deſide=
rauit te in nocte.

Itē ſermo de eadem epi
ſtola. lxij. A

a Pparuerūt apoſto
lis diſptite lingue
tanꝗ̄ ignis. i. radioli ignei
ad modū linguaꝝ foꝛmati:
diuiſi ꝛ diſpſi ſunt ſup apło
rū capita act. ij. Circa qꝺ
verbū tria nobis attēden=
da ſunt ad inſtructionē no
ſtrā. pꝛīo quid hoc ſignifi=
catū ſit ꝙ in līguis igneis
ſpūs ſctūs apparuit. ſecun
do q̄re ſpūs linguā potiꝰ ꝙ̄
aliud mēbꝛū elegerit vt in
eiꝰ ſpē appareret. tercio q̄=
re potiꝰ ignē ꝙ̄ aliud elem̄
tū elegerit. B Circa pꝛi
mū dō notādū ꝙ tria deſi=
gnata ſunt in hoc ꝙ in lin=
guis igneis ſpūs ſctūs ap=
paruit. Pꝛīo ꝙ ſpūs ſctūs
diſcipulos eloquentes red
deret: ꝛ hoc verbis ardēti=
bus ꝑdicātibꝰ qꝺ neceſſari
um ē: q2 qui nō ardet nō in
cēdit. Vñ de helya dr̄ eccī
xlviij. ꝙ verbū eiꝰ quaſi fa=
ſcicula ardebat Secūdo vt
oſtēdať ꝙ legē igneā ꝑdi=
carēt: legē ſcꝫ amoꝛis. hāc
enī venit dn̄s pꝛedicare. et
hāc voluit a diſcipulis ſuis
ꝑcipue ꝑdicari. Luce. xij.
ignē veni mittē in terrā: et

quid volo niſi vt ardeat vł vt accēdat. Et ioh.xv. hoc eſt pceptū meū vt diligatis inuicē. Et poſt in eo.caplo. hec mādo vobis vt diliga=tis inuicē. Et leui.vi. ignis in altari meo ſēp ardebit: quez nutriet ſacerdos ꝛc. Has duas ſignificatões tā git beru.dicēs. venit ſpūs ſctūs ſup diſcipulos in lin=guis igneis vt linguis gen tiū vba ignita loq̄rent̄ ꝛ le gē igneā lingue ignee p̄di carēt. ¶ Tercio vt oſten deret̄ ꝙ ſpūs ſcūs q̄ p igné ſignificat̄ loq̄ret̄ ī eis. ꝑꝫ il lud verbū dñi matt.x. nō ei vos eſtis q̄ lo. ſꝫ ſpi.pa.v. q̄ lo.in vo. voluit dñs ſctīfica re eos ꝙ ſpūs ſctūs in eis loq̄ret̄ ꝛ ne diffiderēt. ꝛ ne ſibi attribuerēt ꝙ multi ad p̄dicationē eoꝝ cōuerterē=tur. ꝛ vt ab hoīb⁹ ſermo eo rū q̄ſi ſermo dei audiretur Hier.xvi. ſi ſeparaueris p̄=cioſū a vili q̄ſi os meū eris. p̄dicator p̄cioſū a vili ſepat qn̄ oñdit q̄d ſit p̄cioſū ꝛ q̄d vile. D. Circa ſcōm vero notādū ꝙ ſpūs ſan. triplici rōne ī ſpē ligue poti⁹ q̄ꝫ in ſpē alt̄i⁹ mēbri apparuit. p̄ mo qꝛ ligua igne infernali multū ſuccēſa erat. iō igne ſpūs ſcī multū īdigebat. Ia co.iij. ligua nr̄a ignis ē. vni uerſitas iniq̄tas ligua oſti tuit̄ ī mēbris nr̄is q̄ macu lat totū corp⁹ ꝛ iſlāmat ro tā natiuitatis nr̄e inflāma ta a gehēna. Secūdo qꝛ val de difficile ē liguā regē. iō p̄ ceteris mēbris gr̄a ſpūs ſcī indiget. Prou.xvi. hoīſ eſt aīam p̄parare ꝛ dñi lin=guā gubnare. Iaco.iij. oīs nā beſtiaꝝ ꝛ volucrū ꝛ ſꝑpē tū ꝛ ceteroꝝ domant̄ et do mita ſūt a nā hūana. liguā aūt null⁹ hoīm domare p̄t. Tercio vo qꝛ mēbrū valde vtile eſt ſi bñ regat̄. Prou. x. vena vite os iuſti. Prou. xvi. ligua placabilis ligua vite. E Circa terciū vo notādū ꝙ ſpūs ſan. in igne poti⁹ q̄ꝫ in alio elemēto ap paruit: qꝛ ignis hꝫ ſeptem opatiões p quas ſeptē do=na ſpūs ſcī intelligi poſſūt.

Prima purgat vt patet in auro ⁊ in argẽto q̃ in igne purgãt. ⁊ hoc ptinet ad do nũ timoris cui⁹ ẽ purgare a pctiſ. Ecci.i. timor dñi ex pellit pctm̃. nã q ſine timo re ẽ nõ põt iuſtificari. Et in eodẽ. timor dñi ſcĩe religio ſitas cuſtodiet et iuſtifica bit cor. Nec miruz ſi timor dñi a pctĩs purgat: cũ ha beat pro fornace tã ignem purgatorij q̃ ignẽ inferni. cũ ſine timore iuſtificatio nõ fiat. ¶ Freq̃nt cogitanda eſſent q̃ timorẽ dñi poſſẽt incutẽ. vt ſũt pene q̃s legi mus dñm intuliſſe etiã ĩ p̃ſenti p diũſis pctĩs ⁊ diſtri ctio extremi iudicij ⁊ pene purgatorij et inferni. ¶ Secũda opatio ignis eſt q liq̃facit ⁊ dur efficit molle: ⁊ hoc ẽ qð ptinet ad donũ pietatis q cor hoĩs qðam mõ liq̃facit. vt homĩb⁹ coa ptet ſe gaudẽdo cũ gaudẽ tib⁹ ⁊ flẽdo cũ flẽtib⁹. Hoc donũ ſpũs ſctĩ paul⁹ habe bat dicẽs. ij. cor. xi. qs infir mat ⁊ ego ñ ĩfirmor. Ter cia opatio ignis eſt q inci nerat. ⁊ ſic omnino q̃ diſtin cta erãt vnũ efficit. qð pti net ad donũ ſcĩe. qð ſm au guſt. hoĩem facit interi⁹ la mẽtãtẽ ⁊ ſe exteri⁹ nõ iactã tẽ. Et ſm illud ecci.i. q ad dit ſciam addit ⁊ dolorem. Donũ ſcĩe valet ad hoc. vt homo bene cõuerſet in me dio praue ⁊ pueſe natõis. Quarta opatio ignis ẽ q ſurſum tẽdit. qð ptinet ad donũ cõſilij. cõſilia enĩ pti nẽt ad eminẽtiã vite ⁊ pfe ctionẽ. vt illud matt. xviij. ſi vis pfectus eſſe vade et vẽde omnia que habes ⁊ da paupib⁹. ¶ Quĩta opa tio ignis ẽ: q lutea ⁊ fragi lia cõſolidat. qð ptinet ad donũ fortitudĩs. Lu. xxiiij. ſedete ĩ cĩtate donec ĩdua. vir. ſpi. ex al. hoc igne ↄſolĩ dat⁹ ẽ petr⁹ qñ ibat gaudẽſ a ↄſpectu ↄſilij q: dign⁹ hĩ tus ẽ p noĩe ieſu ↄtumeliã pati. act. v. quẽ pri⁹ ad vocẽ ãcille negauerat. mat. xxvi Sexta opatio eſt q illumi nat quod pertinet ad donũ

intellect⁹. Treñ.i.de excel ſo miſit ignē in oſſib⁹ meis et erudiuit me. Oſſa eccl'ie fuerūt apl'i q̄ totū corpus eccl'ie ſupportabāt.exteri⁹ dura p paſiam aduſoꝝ. interi⁹ vero dulcedinē pietatis ⁊ māſuetudinis habentes velut medullā. Ex hoc cogſcē poſſum⁹ fatuitatez hoꝝ q̄ in p̄latis eccl'ie duriciā cauſant eo ꝙ ſint imobiles ⁊ cōſtātes in via veritatis. Ridiculū enī ē duriciā rephēdē in oſſib⁹ cū in eis ſit hoc poti⁹ laus. Septima opatio ignis ē ꝙ inflāmat.qđ ptinet ad donū ſapiē cui p̄ magnitudīe amoris ſpūalia ſapiūt. Sicꝰ enī cib⁹ ſapit magis eſurienti. ſic ⁊ ſpūalia magis ſapiūt magis amāti. Ad col. iij. ſi ꝯſurrexiſtis cū chriſto q̄ ſurſū ſūt ſapite nō que ſuper terram.

Itē ſer.de ea.epl'a.lxiiij. A

Pparuerūt apoſtolis diſp.lin. tāꝙ ig. Nota ſpūs ſctm̄ figuratū eſſe trib⁹ figuris.p̄mo in colūba.Lu.iij. vbi in ſpecie colūbe deſcēdit ſup chriſtū baptiſatū.ſecūdo i flatu. Joh.xx. qn̄ dn̄s inſufflauit et diſcipulis ſuis dixit:accipite ſpm̄ ſctū. tercio in igne.act.ij. Et pertinēt he tres figure ad tres ſtat⁹ iuſtoꝝ.p̄ia ptinet ad incipiētes. ſecūda ad ꝓficientes.tercia ad profectos.

Circa p̄mū ꝰo notādū ꝙ incipiētes bonā vitā p̄mo debēt attēdē ad modū colūbe gemitū ꝓ cāu.debet enī cogitare oēs annos ſuos in amaritudine aīe ſue. Leui.vi. luctum vnigeniti fac tibi planctū amaꝝ. Ad talē ptinet cinerē doloris penitētialis tāꝙ panē mā ducare. Nec mirū ſi aīa penitēs luctū habeat ꝓ cātu cū de⁹ luctū iſtū habeat ꝓ cātu. cū de⁹ luctū illū cātū reputet p̄emio regni eterni illū remunerādo. Iſa.xxiij.ſume tibi cytharam circue ciuitatē meretrix oblinioni tradita.bn̄ cane:frequēta cāticū: cāticū inquā

cōfeſſiōis. Scd̄o ad ſimilitu-
dinē colūbe vti debet puro
grano vt placeat ſibi a ma
lo abſtinere ⁊ bona agere.
Nō enī ſufficit lugere pte-
ritā iniuſticiā: niſi etiā hō
eſuriat iuſticiā. vñ poſt illō
btī q̄ lugēt. ſequit̄ īmedia-
te. btī q̄ eſuriunt iuſticiam.
mat.v. Erubeſcant illi q̄ le
tant̄ cū malefecerīt ⁊ exul
tāt in reb⁹ peſſimis. pū.ij.
cū a colūba exēpiū ſumere
nolūt: q̄ poti⁹ corui volunt
eſſe homīes carnales cada
uerib⁹ adhorrētes. Tercō
dʒ q̄ bonā vitam inchoauit
exēplo colūbe manere ſup
aq̄s doctrīe vt vmbrā īfer
nalis ancipitris ſcʒ pctī
cognoſcat ⁊ a diabolo caue
at. Can.v. oculi ei⁹ ſicut co
lūbe ſup riuos aquaꝝ. B
Quarto exēplo colūbe ni-
dificare dʒ in petra. petra
q̄ nō flectit̄ ſignificat chri-
ſtū pcipue ī ſtatu cruciſ vbi
occidi potuit ſʒ nō vici. In
hac petra nidū ſuū facē dʒ
q̄ bonā vitā inchoat. iuxͣ il-
lud cāt.ij. veni colūba mea
in for. petre. Foramina pe
tre: vulnera chriſti ſt̄ ī cru
ce. Ber. vbi firma tutaqꝫ in
firmis requies vbi in vulne-
rib⁹ ſaluatoris: in foramini
bus petre: tāto illic ſecuri
or habito q̄to ille potētior
eſt ad ſaluādū. Idē deuot⁹
miles nō ſentit ſua dū beni
gni ducis vulnera intuet̄.
Quīto ad modū columbe
ſimplicit̄ intuet̄ dū ī opib⁹
ſuis ad deū hʒ intētionem.
Matt.vi.c. ſi ocul⁹ tu⁹ fue-
rit ſimplex totū corp⁹ tuū
lucid. erit. ſi aūt nequā ⁊c.
ocul⁹ ītētio hic dr̄. De ſim
plicitate hac dicit ber. ſim
plicitas ē pfecte ad deū cō
uerſa volūtas vnā petēs a
dño hāc reqrēs. vel ſimpli-
citas ē in ꝯuerſiōe ⁊a. hūi-
litas ⁊tutis ꝯſciam magiſ
amplectēs q̄ famā. Sexto
dʒ eē abſqꝫ felle malicie. po
ti⁹ eligēs mala ſuſtinere q̄
inferre. qꝛ apud chriſtiāos
nō ē miſer q̄ patit̄ ꝯtumeli
am ſʒ q̄ facit vt dicit hiero.
ruſtic⁹ ē q̄ facit ruſticitatē
nō cui fit. ſic qui bonā vitā

inchoauit: nō debet tm̄ ti= mere malū vt metu illi⁹ ꝓ= ſiliat in malū culpe: qḋ īcō parabiliter magis timēdū eſt. Septīo exēplo colūbe cōgregātī volātis cōcordi ani cū ꝓximo dꝫ habere. in pſ. cxxxij. ecce ꝙ bonū ⁊ ꝙ iocūdū habitare fr̄es īvnū Eccī. xxv. in trib⁹ bn̄placi= tū ē ſpūi meo q̄ ſunt ꝓbata corā deo ⁊ hoīb⁹: cōcordia fratrū: amor ꝓxīoꝝ: vir ⁊c̄.

¶ Circa ſecūdū vero nō= tādū ꝙ ſpūs ſctūs iō volu it ꝑ flatū deſignari ſiue per ſpm̄ q̄ attrahit̄ ad cor refri gerādū vt oſtēderet̄ ei⁹ ne= ceſſitas. Inter oīa enī ma= xime neceſſari⁹ ē vite hūa= ne nature ſpūs iſte. Nō enī pōt hō durare ꝑ vnā horaꝫ abſq; ipō: cū ſine cibo ⁊ po= tu multis dieb⁹ poſſit dura re. ⁊ ſi modicū eſſet de ipō: ꝓcioſiſſima res eſſet. Sic vi ta aīe maxime indiget ſpū ſctō. ſine ipō enī non poſſet ad horā durare. Et debent illi q̄ in bono ꝓficiunt ſic ſe hr̄e ad ſpm̄ ſcm̄ ſicē ad ſpm̄ quē attrahimus ad cordis refrigeriū nos habem⁹ Ca uere eī debēt diligēter: ne ſollicitudine vel amore ter renoꝝ impediat̄ ſpūs ſācti aduēt⁹: ſicut viſcoſo hūore exiſtēte in meatu ꝑ quē ex terior ſpūs attrahit̄ fit dif= ficultas reſpirandi. ⁊ qn̄ ꝙ hō ſuffocat̄ ſic ⁊ aīe accidit Matt. xiij. ſollicitudo hui⁹ ſeculi ⁊ fallacia diuitiaruꝫ ſuffocat verbū. Prouer. iij f. om̄i cuſtodia ſerua cor tu um qꝛ ab ipō vita ꝓcedit. Frequēter etiā debēt api= re os cordis ꝑ deſideriū. et orādo attrahē ſpm̄ ſctūm ad refrigerandū cor ab ar dore vitioꝝ. ſm̄ illō pſ. cxx vi. os meū appe. ⁊ attra. ſp. Iſa. xxvij. aīa mea deſide= rauit te ī nocte ⁊c̄. Aliter enī aīa tota incēdit̄. Attra hēdus ē ſpūs ſctūs vt inde vox ꝑdicatiōis vel ōfonis: vel diuīe laudis: vel gr̄arū actio formet̄. Act. ij. reple= ti ſūt oēs ſpū ſ. et cepe. loq̄. Circa terciū vo notādū ē. ꝙ ſicut ignis ſubiectū ſuū

in cinerẽ redigit. ſic ignis
ſpũs ſcĩ viros ꝑfectos per
hũilitatẽ inclinat ⁊ annihi
lat. iux̃ illud gen̄. xviij. loq̃r
ad dñm meũ cũ ſim puluis
et cinis. Sicut etiaꝫ ignis
id qđ eſt iuxta eum ſibi aſſi
milat. ſic vir ꝑfectꝰ ꝓximũ
ſuũ ſibi aſſimilat. dũ enĩ cõ
vertit̃ ad eũ carbo mortuꝰ
poſitꝰ cũ viuis: aut extĩgui
tur: aut alios accẽdit. Sic
viri perfecti morti ſe expo
nũt vt alios viuificẽt. intel
ligẽtes nullũ ſacrificiũ eſſe
deo magis acceptabile q̃
zelũ aĩarũ. Sũt ergo viri ꝑ
fecti ad modũ ignis. ſꝑ ten
dũt ſurſum. cõuerſatio enĩ
eoꝝ ẽ in celis iam in ſpe et
deſiderãt ibi eſſe in re. cupi
unt ei diſſolui ⁊ eſſe cũ chri
ſto. ipi enĩ mortẽ habẽt in
deſiderio ⁊ vitam in patiã.
Ad rom. vij. infelix ego hõ
quis me libabit de cor. m.
huiꝰ. Et ĩ pš. cxxix. heu mi
hi q2 incolatꝰ meꝰ ꝓlõgaẽ
. Sequitur. ℣ Seditq3 ſu
pra ſingulos eoꝝ ſpũs ſan.
ſm glo. in ſeſſiõe intelligit̃
regiã ptãs. vel q2 ſpũs ſan.
in ſctis reqeſcit. Vult ſpũs
ſctũs eſſe vt rex in domo in
qua eſt: vt eiꝰ impio obedia
tur. Iohã. xiiij. ſi diligitis
me mãdata mea ſeruate et
ego rogabo patrẽ ⁊ aliũ pa
raclitũ da. vo. Itẽ ſi q̃s dili
git me ſermonẽ meũ ſerua
bit ⁊c̃. ⁊ ſubdit̃. et ad eũ ve
niemꝰ ⁊ mãſionẽ apud euꝫ
faciemꝰ. Itẽ ſpũs ſ. in ſcis
requieſcit ⁊ maxime ĩ chri
ſto reqeuit. vñ. iſai. xi. et re=
quieſcet ſuꝑ eũ ſpũs dñi. ⁊
in euangelio nazareoꝝ qđ
hebraice ſcriptũ ẽ ita bre=
uiter. cũ aſcẽdiſſet dñs de
aqua deſcẽdit fons oĩs ſpi
ritꝰ ſcĩ ⁊ reqeuit ſuꝑ eũ ſpi
ritus ⁊ dixit ei. expectabaꝫ
te fili in oĩbus ꝓphetis vt
venires et reqeſcerẽ in te.
tu es eĩ reqes mea. tu es fi
liꝰ meꝰ ꝑmogẽitꝰ q̃ regnas
in ſempiternũ. Et notãdũ.
q2 in tribꝰ generibꝰ hoĩꝫ ſi
reqeſcit ſpũs ſ. p̄rĩo ĩ eis q̃
ab ĩgreſſu domꝰ ſue q̃ı mãſi
bꝰ eũ r̃pellũt dũ malꝭ oꝑibꝰ
ĩpediũt ne ad eos ĩgrediat̃

qui ſine dubio magnā ↄtumeliā ſpūi ſcō faciūt. vnde ad heb. x. irritā q̄s faciens legē moyſi: ſine miſeratione duob⁹ vel trib⁹ teſtib⁹ morit. q̄to magis putatis deteriora mereri ſupplicia q̄ filiū dei cōculcauerit ⁊ ſpiritui ſcō cōtumeliam fecerit. talis peccat in ſpm̄ ſā. bonitatē ei⁹ cōtēnēs. q̄ ideo diuti⁹ vult eſſe mal⁹ q2 de⁹ eſt ei bon⁹ expectādo eum ad pniam. et tale pctm̄ vix remittit hōi. Ad ro. ii. ignoras q̄ mīa dei ad pniam te adducit: tu aūt ſm̄ duriciā cordis tui theſauriſas tibi irā. Secūdo nō q̄eſcit ī eis plene q̄ multitudine venialiū quaſi multitudine pulueris eū cōtriſtāt. Ad eph. iiii. nolite cōtriſtari ſpm̄ ſā. Tercio nō quieſcit in eis q̄ ꝑ mortale pctm̄ eū a ſe expellūt ⁊ ſpm̄ imūdū loco ipſius introducūt. ↄ illō apli ſpm̄ nolite extinguē. Spiritus ſcūs ad modū ignis extinguit. vel flatu ſupbie. vel diuiſione lignoꝝ. diſcordia ſcz. vel odio vel aq̄ multitudine ſcz deliciaꝝ ⁊ diuiciaꝝ. Sequit ¶ Et repleti ſūt oēs ſpū ſcō. Nota triplicē eſſe plenitudinē ſcilz. aptā. equā. et cumulatam. apta plenitudo ē vt cū domus dr̄ plena hoīb⁹. talis eſt in viris ſctīs. Act. vi. ſtephan⁹ plen⁹ gr̄a ⁊ fortitudine. Equa vo ē plenitudo vt in vaſe qđ plenū ē aqua. et talis fuit ī btā virgīe. vn̄ lu. i. aue gr̄a plena. Cumulata vo plenitudo ē ſupefluēs q̄lis fuit ī chriſto. vn̄ io. i. plenū gr̄e ⁊ vri. Et ibidem de plenitudīe ei⁹ nos oēs accepim⁹. Multū ḡ debem⁹ ſperare de ſctīs. ampli⁹ de btā vgine. ſ3 maxīe de chriſto. ¶ Itē notandū q̄ ei q̄ vult ſpū ſcō repleri neceſſe ē vt pmo euacuet ſecūdo vt eliget. tercio vt vere mūdet. Pmo oportz vt ſpm̄ mūdi euacuet q̄ ſpm̄ ſan. vult recipe. mūd⁹ ei nō pōt ſpm̄ ſa. accipe vt legit ioh. xiiii. Mūd⁹ ibi ſumit ꝑ his q̄ habēt ſpm̄ hui⁹ mūdi

ſcȝ ꝓ ſapiētib⁹ hui⁹ mūdi ⁊ amatorib⁹. opoꝛtet auertē amoꝛē ſuū a mūdo iſto qui vult eū cōuertē ad deū. vñ ſup illō pš. xxx. diligite. Diligite dñm oēs ſcti ei⁹. dicit glo. aug. diſce nō diligē mūdū vt diſcas diligē dñȝ. auerte vt cōuertaris. fūde vt implearis. Neceſſe ē etiam vt pmo religet. vaſe eī nō religato nō infunderet de⁹ grām ſpūs ſci. Hāc religationē facit timoꝛ. qꝛ ꝗ timet deum nihil negligit. eccȩ. vij. Eccl. i. timoꝛ dñi ſcie religioſitas. ſcȝ cā religioſe ſcie. Religioſitas cuſtodiet ⁊ iuſtificabit coꝛ. religioſitas ꝗ ex timoꝛe ē in duob⁹ cōſiſtit ſcȝ in hoc ꝙ a malo cuſtodit: ⁊ in hoc iuſtificat. i. ad opa bona incitat. Itē neceſſe eſt vt talis vas mūdet ⁊ nō ficte ſicut illi q mūdabāt qd deforis erat calicis ⁊ parapſidis. intus aūt erant pleni rapina immundicia. de ꝗb⁹ loquit̄ dñs matt. xxiij. Sap. i. ſpūs ſan. diſciplīe effugiet fictū illū ſcȝ ꝗ ſe fingit mundare ei hoſpitiū ⁊ nō mūdat. ¶ Itē notādū ꝙ ꝗdruplex ē ſignū repletōnis ſpūs ſcti. Pꝛimū ē ſatietas ⁊ ſedatio ſitis hui⁹ mūdi. Aug. ꝗ biberit de fluuio paradiſi: cui⁹ gutta vna maioꝛ ē oceano. reſtat vt in eo ſitis huius mūdi extīcta ſit. Secūdū ē ꝙ flagellat̄ ⁊ nō murmurat. vaſa enī plena: pcuſſa nō reſonāt. Vñ cātat̄ de ſctīs. non murmur reſonat vt ꝗrimonia. Terciū ſignū eſt hui⁹ repletiōis ſupeffuſio. vel p verba ſpūalia. ex abūdātia enī coꝛdis os loquit̄. mat. xij. Eccl. xx. ſapiens in verbis ꝓducit ſeipſum vel p verba exterioꝛa. Prouē. xvij. in facie prudētis lucet ſapīa. Quartū eſt hūilitas. Gre. mēs ꝗ diuio ſpū implet̄ hȝ euidētiſſima ſigna ſui: ꝟtutes ſcȝ ⁊ hūilitatē. ꝗ ſi vtraqȝ in vna mēte cōueniūt liquide de pſētia ſpūs ſci teſtimoniū ferūt. Ber. magna virt⁹ hūilitas ſine cui⁹ obtētu nō ſolū

virt⁹ nō ſit ſʒ etiā in ſupbiam prorumpit.

¶ Dñica in octa.penth. ſermo.xliiij. A

Gratia dñi nr̄i ieſu xp̄i ⁊ charitas dī et cōīcacio ſcī ſpūs ſit ſemꝑ cū oīb⁹ vob.ij.cor.vl. Eccīa in epl̄a hodierna recolit fidelib⁹ orōnē quādā quā faciebat apl̄s ꝓ corinthus quib⁹ ſcribebat vt eādem fideles orōnez faciāt pro ſe et ſuis charis. dicit ergo. Gr̄a dñi nr̄i ieſu ⁊c̄.⁊ tangit̄ trinitas ꝑſonarū. ꝑmo ꝑſona filij ante etiā ꝙ ꝑſona pr̄is.⁊ hoc ꝯ arrium ne ſcʒ fili⁹ minor pr̄e videatur ſicut arri⁹ dixit. Secundo ꝑſona patris cum dicit̄: charitas dei patris. Tercio ꝑſona ſpūs ſcī cū dicit̄ ⁊ cōīcatio ſcī ſpūs. Unitas vero diuine eſſentie innuit̄ cū dicit̄ ſit.⁊ nō ſint. Pr̄ia pars hui⁹ orōnis multipl̄r pōt intelligi.ꝑmo ſcʒ gr̄a a domino ieſu chriſto exhibita ſit cū oībus vobis ī corde ꝑiugem memoriā: et in ore ꝑ gr̄aruʒ actionē. Ad coloſſ.iij. grati eſtote ⁊c̄. Iſai.li.gaudiū ⁊ leticia inuenietur in ea gr̄arū actio et vox laudis. Multiplex vo eſt gr̄a nob̄ exhibita a chriſto. Pr̄ia eſt ꝙ cū eſſet diues: ꝓ nobis pauꝑ fact⁹ eſt ſm̄ illud.ij.corīt.viij. ſcitis gratiā dñi nr̄i ieſu chriſti: quoniam propter nos egenus fact⁹ eſt cū eſſet diues vt illi⁹ inopia vos diuites eſſetis. cui⁹ gr̄e memores eſſe debem⁹ vt pauꝑtatem ꝓ illo libēter ſuſtineamus. Bē.magna abuſio ⁊ nimis magna ꝙ diues velit fieri miſer vermicul⁹ pro q̄ de⁹ maieſtatis et dñs ſabaoth pauꝑ voluit fieri. B Alia gr̄a qua dedit ſemetipm̄ ꝓ nobis. Eccī.xxix. gratiā fideiuſſoris ne obliuiſcaris. dedit eni pro te aīam ſuaʒ. Ad thitū.ij. apparuit ergo gr̄a dei ⁊ ſal.noſ.⁊c̄. qui dedit ſemetipum ꝓ nobis vt nos redimeret ab omni iniquitate. Auguſt.loquēs de chriſto.redemit inquit vē=

ditus. viuificauit occiſus: honorauit iniuriatus. Ad gal.ij.dilexit me ⁊ tradidit ſemetipm̄ pro me.nō ſū ingratus grē dei. vel nō abijcio grām dei: ſm aliā lrāz. Alia grā ē q̄ facit nos coheredes ſuos. ſm illud ad thim.iij. apparuit benignitas ⁊ hūanitas ſaluato.⁊c. vt iuſtificati grā ipi⁹ heredes ſim⁹ ſcd̄m ſpem vite eterne. Ideo ipſe fili⁹ carnē aſſumēdo in mūdū venit vt ipſemet ad quē ptinebat celeſtis hēditas certos nos redderet ꝙ illi⁹ hēditatis ſocios nos eſſe vellet: quaz tā ipſe deſiderat nos in hoc ſocios ſuos ſatis oſtēdit auguſt.dicēs. mortu⁹ ē ꝓ nob vnic⁹ dei fili⁹ ne vn⁹ remaneret noluit eſſe vn⁹ q̄ mortuus ē vn⁹. Multos enī di filios fecit vnic⁹ fili⁹. emit igit ſibi frēs ſanguine ſuo. hoc ē ꝯ ꝯ quoſdā cayninos qui frēs ſuos vellent eſſe mortuos vt maiorē haberēt hereditatē: q̄ ſi frēs ſunt caim q̄ frēm ſuū occidit.gene.iiij. Qui odit frēm ſuuz homicida eſt.i.iohā.iij. ¶ Secūdo ſic pōt intelligi.gratia dei.i.placētia ſit ipi⁹ cū oīb⁹ nobis vt ſcʒ agnoſcatis ꝙ delectabile ſit faciez eius videre. Heſt.xv. valde mirabilis es dñe et facies tua plena ē grārū. Dictū ē aſſuero qui interptat beatitudo ⁊ tenet ſignū chriſti Et petrus.i.pe.i. in quem deſiderāt angeli ꝓſpicere. In ps̄.xxvi.faciē tuā requirā. Et in illo ps̄.lxxix. q̄ regis iſrael intēde. Multotiens replicat illud: oſtende nobis faciē tuā. De⁹ fons eſt oīs dulcedinis. delicie xo q̄ inueniunt in creaturis velut gutte ſt q̄ īde fluxerūt q̄s inimici dei lingūt iux illō ps̄.lxxi. inimici ei⁹ terrā ligēt. Mira ſtulticia hoīm q̄ fontē derelinquūt: et guttis adherēt. q̄ſi in fōte poſſit eſſe amaritudo cū in guttis q̄ inde fluūt tāta ſit dulcedo poti⁹ guttis ill tāꝙ veſtigiis dduci dberē⁹ ad dlicias di.iob.xl.forſitā

veſtigia dei cōprehendes. Dauid.lxxij.mihi aūt adhe rere deo bonū ē. Uidere xpi faciē paradiſus ē. etiā ſi in inferno hoc alicui ꝯcedēt. etiā videre faciē ei⁹ inq̄ tū hō: mirā hꝫ iocūditatē.pſ. xliiij. qꝛ ē ſpecioſus forma p̄ filiis hoīm. Placentia ḡ faciei xpi dꝫ eē in cordib⁹ nr̄is vt ad eā ſuſpirem⁹: et vt cōparatiōe ipi⁹ oēm pul chritudinē trāſitoriā ꝯdē= nemus. Tercio ſic pōt ītel ligi grā dñi ꝛc̄.i.grā quā ḡ tis dat xp̄s q̄ nos dei ḡtos reddit: ꝛ nos ei ḡtis ꝛ ḡtā ter ſeruire faciet. Sic cum oīb⁹ vobis. Quātū gratia iſta ſit deſiderāda reqre ſu per illō ad ro.vi. grā dei vi ta eterna. Hec grā p̄ciū eſt regni celeſtis: īmo inchoa= tio paradiſi.ſm illō ecci.xl grā ſic padiſus ī bn̄dictiōi bus. Sine hac nihil deo ḡ= tū. nihil hōi de bonū. Seq̄t Et charitas dei. Nō ꝙ charitas dei pr̄is ad hoīez in multis attēdit. Priō in hoc ꝙ hoīes ſibi attraxit: dū ſororē nr̄am ſcꝫ hūanaꝫ naturā filio ſuo copulauit. Hier.xxxi. in charitate per petua dilexi te. Jō attraxi te miſerās. Si mr̄imoniuꝫ vnū īter hoīes adeo attra= xit eos: vt de inimiciſſimis valde amicos faciat: q̄tuꝫ deberet hoīes attrahē ad amādū dn̄m. hoc qđ ſororē nr̄am.i.hūanā naturā filio inſeparabilr̄ copulauit. glī oſius ei nō potuit nubē ca ro nr̄a. Secūdo in hoc ꝙ ꝓ prio filio nō pepcit ſꝫ ꝓ no bis oīb⁹ tradidit illū. Unđ p̄a ioh.iiij. in hoc apparuit charitas dei qm̄ filiū ſuum vnigenitū miſit ī mūdū vt viuam⁹ p eū. Tercio ī hoc ꝙ in hoc filios adoptauit. vñ.i.io.iij. videte q̄lē chari tatē dedit nobis de⁹ pr̄ vt filij dei nominemur ꝛ ſim⁹. Itē chariſſimi nūc filij dei ſum⁹ ꝛ nōdū apparuit nob qđ erim⁹. Quarto ꝓpēdit amor iſte ex diligenti cuſto dia quā nob adhibet tā ho minū ꝙ angelorꝝ. pſ.xc. an gelis ſuis mādauit ꝛc̄. De=

inquētib⁹ etiā nob flagel=
la adhibet.apoc.iij.ego q̄s
amo arguo ⁊ caſtigo.Aug.
quid mirū ſi flagellat cuſto
diēs paruulos dñs q̄s grā
des q̄rit hēdes. vias ꝑicu=
loſas ſepit eis.ſm illō oſee
ij.ecce ego ſepiā vias tuas
ſpinis.⁊ ſepiā eas mā:⁊ ſe=
mitas ſuas nō īueniet. pōt
etiā ſic ītelligi vt charitas
dei ſic intelligat̄. charitas
qua deū carū habeamus ⁊
eū tā̄ patrē amem⁹. Ma
lac.i. ſi ego pr̄ vbi eſt amor
me⁹? Amor iſte in hoc attē
dit vt mādata ei⁹ cuſtodia
mus.i.io.vlt̄.hec eſt chari=
tas dei vt mādata ei⁹ cuſto
diam⁹. Et mādata ei⁹ non
ſūt grauia.q: vt dr̄ ⁊ iohā.
xiiij.dicētis. qui hz manda
ta mea et ſeruat ea: ille ē q̄
diligit me.glo.hz audiēdo.
ſeruat faciēdo.Sequit̄. E
Et cōicatio ſctī ſpūs.i.ſpi=
rit⁹ ſci ſeipm̄ cōicās in pſē
ti ꝑ grām. in futuro ꝑ glo=
riā.Sit in oīb⁹ vobis ſpūs
ſctūs.i. in itinere pñtis vi=
te ē eccłe ſolatiū.in patria
vero erit eis p̄miū. Et no=
tādū q̄ ſicut fluui⁹ exiens
ripas ſuas maior ē q̄ quan
do nō exit eas. ſic bonitas
maior ē cōicās ſe q̄ q̄ ſe nō
cōicat.vñ cū ſpūs ſit ſūma
bonitas. ipē eſt bonitas ſe
cōicās. vñ recte dr̄ donum
Itē ipē ē ſuauitas ſpirata
a pr̄e ⁊ filio. cui⁹ fruitione
btī erim⁹. vł cōicatio ſpūs
ſctī pōt dici cōicatio quam
ſpūs ſ. facit ei in q̄ ē ad ca=
put ⁊ cetera mēbra eccłie.
ſicut ſpūs hoīs mēbra vnit
in corꝑe hūano: cū capite
vero ſcz cū xp̄o. ¶ Debet
hō hr̄e triplicē cōmūionē.
Pria ē negociatiōis ſocie
tas.tradidit enī dñs homī
bona ſua vnō dz oꝑari. Ex
oꝑe ꝯo triplex lucrū ꝓue=
nire debet ſcz glīa dei. ꝓxi
mi exēplū.⁊ oꝑantis p̄miū
vnde cauēdū ē diligēter o=
perāti ne vel deū vel ꝓxi=
mum parte ſua defraudet.
ne ꝑtē ꝓpriā merito amit=
tat.Alia cōmunicatio qua
aliquis affectu chriſto pro
nobis paſſo compatit̄ ⁊ re=

gnãti cõgratulat̃ q̃ in ſe ad impleť illud phil.ij.hoc ſentite in vobis qđ et in chriſto ieſu. qñ ſcilꝫ opprobria exprobrãtiũ chriſto cadũt ſup eũ.⁊ ſuñipi⁹ aĩam ptrã ſit gladi⁹.ſicut ſymeõ dixit beate virgini.lu.ij.. Tercia cõicatio qua aliq̃s ẽ ſoci⁹ ĩ p̃ſenti via tribulatiõis vt ĩ futuro ſit ſoci⁹ ei⁹ cõſolatõnũ.Eccĩ.xxij.fidem poſſide cũ amico tuo in pauptate illi⁹ vt in bonis illi⁹ leteris

S Cõicatio etiã ei⁹ in q̃ eſt ſpũs ſa.ad cetera membra eccĩie triplex ẽ. Pꝛĩa eſt q̃ facit hoiem gaudere cũ gaudẽtib⁹ ⁊ flere cũ flẽtib⁹. qñ ſcꝫ aliquis affectu malis ꝓximi cõpatiť et bonis cõgratulať.ſicut paul⁹ ij.coꝛ.xi.q̃s infirmať ⁊ ego nõ infirmoꝛ.q̃s ſcãdaliſať ⁊ ego nõ vroꝛ.i.coꝛ.xij. ſiquidẽ patiť vnũ mẽbꝛũ cõpatiunť ⁊ oĩa mẽbra. Alia cõicatio eſt qua aliq̃s parat⁹ ẽ ſe ⁊ ſua in ſeruitiũ pꝛoximi impẽdere.ſm illud matth. vij.oĩa q̃cunq; vultis vt faciãt vobis hoĩes ⁊ vos eadem facite illis.hec eſt enĩ lex ⁊ ꝓphete. Tercia cõicatio ẽ q̃dã ſocietas q̃ ẽ intra mẽbra eccĩie q; vnuſquiſq; partẽ habet in oib⁹ bonis que fiũt in eccĩia. ſm illud pš.cxviij.particeps ego ſũ oĩm timentiũ te ⁊ cuſtodiẽtiũ mãdata tua.i.ioh.i.qđ vidim⁹ ⁊ audiuimus annũciam⁹ vobis vt ⁊ vos ſocietatẽ habeatis nobiſcũ. ⁊ ſocietas nr̃a ſit cũ p̃re ⁊ filio ei⁹ ieſu chriſto qui viuit et regnat.

¶ Dñica.i.poſt oct.penthecoſtes.ſer.lxv. A

In hoc apparuit caritas dei in nobis: qm̃ filiũ ſuũ vnigẽitũ miſit de⁹ in mũdũ vt viuam⁹ p eũ.i.io.iiij. Vnũ de deterioꝛib⁹ q̃ ſunt in mũdo iſto eſt hoc q; mũd⁹ ea p̃cioſa reputat q̃ ſunt vilia et ea vilia q̃ ſunt p̃cioſa.vnde multũ libẽter deberẽt hoĩes audire ſi q̃s eis oſtenderet q̃d eſſet vile. et quid p̃cioſũ.recte ſic audire de-

berē illud quaſi verbū qđ
ꝓcedit ex ore dei. ſm illud
hiere.xv. ſi ſeparaueris p̄=
cioſum a vili quaſi os meū
eris.precioſiſſimū vero vi=
det eſſe charitas ꝓpt̄ quā
accēdendā in cordibᵒ hoīꝫ
venit filiᵒ dei in mūdū iſtū.
ſm illud lu.xii. ignem veni
mittē in terrā ⁊ quid volo
niſi vt accēdat. ꝓpter can=
dē cām miſſus eſt ſpūs ſan.
in linguis igneis vt diſci=
puli igne diuini amoris ſuc
cēſi.linguis igneis legē i=
gneā pdicarēt.⁊ xp̄bis igni
tis ignē charitatis in cor=
dibus hoīm accēderent.et
adhūc ignē accēdēdū ſpā=
liter laborare debēt p̄lati.
ſm illud leui.vi. ignis in al
tari meo ſp ardebit quē nu
triet ſacerdos ⁊c̄. Quilibꝫ
enī laborare deberet ſup
oīa vt i ſe caritatē haberet
cū ſine ea nihil proſit ei qđ
faciat. ſm illud .i. cor.xiii.
ſi diſtribuero in cibos pau=
perū oēs facultates meas:
et ſi tradidero corpᵒ meū
ita vt ardeā: charitatē aūt
nō habeā nihil mihi ꝓdeſt.
Et ibidē. ſi habuero omnē
fidē ita vt mon.trāſfe.cha=
ritatē aūt non habeā nihil
ſum nihil inquā in labore.
B Charitas vero iſta in
hoc attēdit vt deū ⁊ proxi
mū charos habeamᵒ ſicuti
chari habēdi ſūt deum. ſcꝫ
amādo ſup oīa ⁊ ꝓximū ſic̄
noſmetipſos vt ſcꝫ caueamᵒ
inferre ꝓximo q̄ nob inferri
nolumᵒ. et impēdamᵒ ei
bñficia q̄ nobis impēdi vel
lemᵒ. Hāc charitatē in ho=
dierna epl'a intēdit eccl'ia
accēdē in cordibᵒ fidelium
viēs eo qđ videt eē effica=
ciſſimū ad eū accēdēdū a=
morē ſcꝫ q̄ deᵒ dilexit nos
nobis oſtēdēdo. Sicut enī
dicit beatᵒ ber. cū cauſa di
ligēdi deū q2 illđ ē p̄cipuū
q2 ipſe prior dilexit nos. amor
ignis ſpūalis ē. Ignis ve=
ro nllo mō meliᵒ accēdit q̄
igne: ita amor dei nō videt
in nobis melius accendi:
q̄ conſideratione amoris
quo adeo dilecti ſumᵒ. Bē
nardus. quomō imo quāto

modo deus a nobis amari meruit:q̄ prior dilexit nos tāt⁹ et tm̄ ⁊ ḡtis tātillos ⁊ tales. Ubi ſex inueniuntur attēdēda circa amorē q̄ de us dilexit nos. Primū eſt hoc ꝙ ipſe prior dilexit nos. ſm illud.i.ioh.iiij. in hoc eſt charitas nō q2 nos dilexi= mus deū: ſʒ qm̄ ipſe prior di= lexit nos. in q̄ multi nolunt eū imitari. Nolūt enī ama re aliquē:niſi pri⁹ amentur ab eo. nec bn̄facē alicui:ni= ſi ipſe pri⁹ ei bn̄fecerit.ꝯ q̄s matt.v. ſi diligitis eos qui vos diligūt quā mercedeʒ habebitis. Et luc.vi. ſi dili= gitis eos q̄ vos diligunt: q̄ vobis gr̄a eſt. Siq̄dē pctō res hoc faciūt:īmo ꝙ pl⁹ ē ipſi canes hoc faciūt. defen dūt eī bn̄facientes ſibi. Nō eſt ḡ magnū diligētes ſe di ligē. ſicut nō eſt magnū ca nib⁹ aſſimilari. ſʒ magnū ē aliquē impugnātes ſe dili= gere ⁊ eis bn̄ficiū eſſe. Hoc enī ē deū imitari. Amor e= tiā talis p̄cioſior ē et a deo remunerād⁹ ē tāꝗ ei dat⁹.

Amor q̄ aliq̄s amat aman tē ſe nulla habita cōparati one ad deū:nulli⁹ remune= ratiōis ē apud deū. Un̄ qui amare nolūt niſi pri⁹ amen tur:ſiles illis ſūt q̄ nō ama ret viuū donec pri⁹ corru= ptū eſſet. Nō curāt enī ha= bere amorē ꝓximi niſi quā do mi⁹ eſt p̄cioſus. Quid aūt dicem⁹ de illis q̄ deum amare nolūt etiā pri⁹ ama ti ab eo ac ſi ipſe dign⁹ non eſſet reamari. Ber. dignus plane de⁹ q̄ teamet p̄ſertiʒ ſi aduertat q̄s q̄s ꝗtū ama uerit. ¶ Secūdū ē ꝙ ipſe eſſet īmēſus tn̄ amorē ſuuʒ ponē voluit in hoīe q̄ ē qua ſi putredo ⁊ vermis. Un̄ in pſ. cxliij. dn̄e q̄d ē hō q2 īno. ei ⁊c. Nec solū voluit deus hoīem amare ſed etiā vult ab eo amari. De q̄ miratur aug. dicēs. dn̄e q̄d ſum ego vt me amare te iubeas. et niſi hoc faciā iraſcaris mi= hi ⁊ mineris in gētes miſe rias. īmo ꝙ pl⁹ ē de⁹ rogat hoīem mediātib⁹ oīb⁹ crea turis vt eū amet. Uā aua=

Dñe celum ⁊ terra mare ⁊ oĩa q̄ in eis ſũt dicũt mihi vndiq̄ȝ vt amem te. nec ceſ ſant hoc dicē oĩbꝰ. Sũt eĩ creature viſibiles q̄ſi mũe ra noƀ a deo data. Oĩa enĩ viſibilia ꝓpt̄ hoĩem creata ſũt. mũera eĩ efficaciſſime ſolēt rogare accipiētem vt amet datores eoꝝ. Cauſa aũt q̄re dñs a nobis amari velit. eſt liƀalitas ſua vt ſcȝ habeat occaſionē gl̄ificandi nos. Nimis enĩ honorati ſũt amici ipiꝰ ꝑm ẋƀſi pſ̄ cxxxviii. In hoc etiã pauci volũt deũ imitari vt cũ ipi ſint magni: in paruis hũili bus ſcȝ paupibꝰ amorē ſuũ ponē nolũt. nõ attēdētes illud lu. xvi. facite vobis amicos de mãmona iniq̄. vt cũ defeceritis ſuſci. vos ĩ eter na taƀn. ſita. Diuites huiꝰ ſeculi nõ attendũt paupes electos eſſe ad regnũ celeſte. ꝑm illud iaco. ii. nõne de us elegit paupes ĩ hoc mũ do diuites in fide heredes regni. ⁊ iõ ſibi nõ curã comparare amicictã eoꝝ. Gre. paupes nõ ſũt deſpiciendi vt egeni ſȝ honorãdi vt patroni. ¶ Terciũ ē q̄ tm̄ dilexit nos magnitudo amoris eiꝰ ĩ tribꝰ p̄t ꝑpēdi. Prĩo ĩ hoc q̄ filiũ ſuũ pro noƀ dedit. Jñ. io. iii. ſic deꝰ dilexit mũdũ vt fili. ſu. vni. da. ⁊c̄. Et in epl̄a hodierna dicit. in hoc apparuit cha. dei ĩ no. q̄m fi. ſu. ⁊c̄. nõ ſuffi cit deo ꝓ ſuo acq̄rēdo mittere ãgelũ ſȝ miſit filiũ ſuũ vnigenitũ ⁊ hoc ĩ mũdũ q̄ ĩ maligno poſitꝰ ē. qui ē locꝰ plenꝰ penuria ⁊ miſ'ia. ĩmo q̄ plꝰ ē. miſit etiã eũ ĩ infernũ vt inde ſuos extraheret Ad hoc etiã miſit eũ ĩ mũdũ vt vēditꝰ nos redimerȝ occiſus viuificaret. ĩiurias paſſus nos honoraret. Bē. admirãs hoc ſignũ dilectõ nis. pſ̄. cliii. dñe inq̄t q̄d eſt hõ q̄ ĩno. ei aut fi. h. q̄ r. e. Deniq̄ȝ mittis ei vnigētũ tuũ. ĩmittis ſpm̄ tuũ. ꝓmit tis vultũ tuũ ⁊ ne q̄d ĩ celeſtibꝰ vacet ad opa ſollicitu dinis nr̄e. etiã illos beatos ſpũs ꝓpt̄ nos mitti ĩ miſte

riū. Secūdū ſignū dilectionis fuit ꝙ nos in filios adoptare voluit. iuxta illō .i. thob.iij. videte q̄lē charitatē dedit nobis vt filij dī nominemur ⁊ ſimᵒ. Terciū ſignū dilectiōis fuit ꝙ nām hūanā in eadē pſona diuine nature aſſociari voluit. Iere.xxxi. in charitate perpetua dilexi te ideo attraxi te miſerās. E Quātū ad pmū ſignū dilectiōis nō imitant deū qui filios pprios plᵒ amāt ꝙ deū. dū deū offēdunt vt filiis ſuis diuitias cōgregēt: q̄ tñ vtilᵒ ꝑarētur etiā ꝙ tū ad filios ſuos ſi deū plᵒ ꝙ filios ſuos diligerēt ⁊ ei p amore filiorū nō dimitterēt obedire. deᵒ enī ppt hoc dirigeret filios eoꝝ. ſm illō geñ.xxij. q: feciſti rē hāc et nō pepciſti filio tuo vnigenito ppt me benedicā tibi ⁊ multiplicabo ſemē tuū ſicut ſtellas celi. ⁊ poſt poſſidebit ſemē tuum portas inimicoꝝ ſuoꝝ. In ſecūdo ſigno dilectiōis nō imitant deū: q̄ licet inimicis ſuis pacē faciāt ꝙ tñ ad hoc vt eis mala nō inferāt: nō tñ ꝙ tū ad hoc vt eis beneficia vnꝙ impēdant. nō ſic deᵒ q̄ inimicos ſuos adoptat ī filios. In tercio ſigno nō imitant deū q̄ nūꝙ familiares eſſe volūt illis q̄ ſemel in aliq̄ eos leſerūt. nō ſic deᵒ q̄ homī q̄ inimicus ſuᵒ erat tm̄ ſignū familiaritatis voluit oſtēdere aſſociari ppetuo. valde diſſimilis amor aliquorū amori illi q̄ deᵒ dilexit nos. ipe enī dilexit nos plᵒ ꝙ ppriā vitā corpalē. ſm illud pa io.iij. in hoc cognouimᵒ charit. dei qm̄ ille p nob a. ſu. po. Ipi xᵒ vnū denariū q̄nꝙ ꝑponūt ei dū p denario vno vel q̄nꝙ p nihilo piuriū incurrūt. F Quartum ē ꝙ ipe gratis dilexit nos. ipe enī bonoꝝ nroꝝ non eget. ps.xv. in q̄ pauci imitant eū. Pauci enī ſūt qui amēt aliquē niſi aliquā priuatā vtilitatē inde ſperēt. vñ accidit ꝙ illi q̄ videntur hoīes amare dū ſūt di-

[...]ites derelinquūt eos ſi fi-
unt paupes. vñ Ovidius. cum
fueris felix multos nūera-
bis amicos. tēpa ſi fuerint
nubila ſolus eris. Dilexit
nos de⁹ gratis et tñ multi
nulla neceſſitate moneri poſ
ſunt vt debito mō deū dili-
gāt. vult de⁹ amorē eorum
emē regno eterno: neqꝫ ſic
habet eū. vult etiā emē mul
titudine bonoꝝ tpaliū. ⁊ q̄
to plura bona tēpalia dat
eis: tāto min⁹ eū diligunt.
tales ſimiles ſunt anguille
que etiā duab⁹ manib⁹ te-
neri nō pōt. Quaſi ſiniſtra
manu dñs tenere eos nitit
tpalia dādo quaſi dextera
eterna porrigēdo. Prouē.
iij. lōgitudo dieꝝ in dextra
illi⁹ et in ſiniſtra diuitie et
gloria. nō flectunt etiā tales
ad amandū deū debito mō
p illud qđ legit ad ro. viij.
ſcimus qm̄ diligētib⁹ deuꝫ
oīa cooperant ī bonū ⁊c.
Quintū eſt hoc qđ tā
illos diligere voluit. īmo
vt plus dicā nullos dilige-
re voluit. Uelut enim nihil
erant homīes peccatores
q̄tū ad valorē: cūꝫ ipe eos
redimere voluit. Unđ iſaie
xl. oīes gētes quaſi nō ſic
ſint: ſunt coram eo. Qui in
mortali pctō eſt: nō eſſe di-
citur. q: nō habet eſſe ſibi
vtile. bonū eni eſſet ſi nat⁹
non fuiſſet homo ille: ſi ſic
moriturus ſit. tūc enī non
haberet neqꝫ bonum neqꝫ
malū. Ecōtrario homines
plus diligūt terrā que qua
ſi nihil eſt: q̄ deū qui eſt ſū-
mū bonū. Hiere. iiij. Aſpe-
xi terrā ⁊ ecce vacua erat
et nihil. Sextum erat q̄ ta
les diligē voluit morti de-
ditos ſcꝫ dānatos: etiā vi-
ta indignos. Mund⁹ enim
erat tunc in tali ſtatu in q̄-
li eſt latro qui ad ſuſpēden
dū ducit. Oēs enī duce-
bantur tūc in infernū: qn̄ fi
lius dei mūdo ſubuenit q̄-
ſi pro eo fideiuſſit. Eccleſi-
aſtici. xxix. gratiā fideiuſſo
ris ne obliuiſcaris. dedit
enim pro te animam ſu-
am.

Itē ſer.de ca.cpla.lxvi A

Erfecta charitas: foras mittit timorē. P ꝑa io.iiij. Duo ſunt ſpāliter neceſſaria hōi qui vult ſaluare aīam ſuā ſcʒ timor dei ꝛ amor. timor ſapientiā inchoat. ſm illd ꝓū.i timor dñi pncipiū ſapiētie. amor xo ſapiām pficit. ſm illud eccī.i. dilectio dei honorabilis ſapīa. Timor fac̄ declinare a malo. ſm illud ꝓuer.xvi. in timore dñi declinat̄ a malo. Amor xo facit abūdāter opari bonuʒ. amor eī ocioſus eſſe nō pt. opat̄ eī magna ſi eſt. Si autē opari rēnuit: amor nō ē. ſicut dicit greg. timor dñi expellit pctm̄. nā q ſine timore ē nō poterit iuſtificari. vt legit̄ eccī.i. Deīde vero pfecta charitas timorem expellit. ſicut dicit beatus ioh.c.iiij. Circa timorē xo notādū ꝙ duodecim ſūt q̄ timorē generare poſſent in pctōribᵒ. Primū ē cōſideratio lachrymaꝝ xpi veriſimile enī eſt ſtatū valde piculoſū eſſe ꝓ q̄ deᵒ fleuit. De lachrymis iſtis hr̄ lu.xix. ꝛ ioh.xi.ᵒ ꝛ ad heb.v. Ber. cōpatit̄ dei filiᵒ ꝛ plorat. hō patit̄ ꝛ ridebit. Secūdū ē cōſideratio paſſiōis chriſti ex ꝯſideratiōe remedij piculi mei eſtimo ꝙtitatē. Filiᵒ enī occidi iubet̄ vt vulneribᵒ meis pcio ſāguinis illiᵒ balſamo medeatur Agnoſce hō ꝙ ḡuia ſint illa vulnera ꝓ qbᵒ neceſſe ē dñm chriſtū vulnerari. Sic medicine eſtimatio ꝛ doloris ꝛ timoris exageratio ē.

B Terciū eſt cōſideratio culpabilitatis nr̄e. Si eniʒ tm̄ timet aliqs q ſcit ſe reū eſſe vniᵒ criminis in curia alicuiᵒ pncipis terreni. q̄ntū timere pōt q tot ꝛ tātoꝝ criminū ſcit ſe culpabilē eē apud tā diſtrictū iudicem. vñ legit̄ de q̄dā rege q memor maloꝝ ſuoꝝ ꝛ diuini iudicij gaudere non poterat ꝙ interrogatᵒ ſup hoc a q̄dā frē ſuo voluit ei cauſam oſtēdē. vñ miſit ei buccinatores ſuos ante portā fr̄...

ui.qđ ẜm cõſuetudinẽ illi=
us regni certũ ſignũ erat
mortis. Deinde cũ fr̃ reg ;
ad regẽ eſſet adduct⁹ ⁊ nõ
modicũ timeret ⁊ valde tri
ſtis eſſet: requiſiuit rex qua=
re nõ gauderet. qui cum re
ſpõdiſſet ei. quõ in tali ſta=
tu gaudere poſſu;. indica=
uit ei cãm rex triſticie ſue.
Si eñ ille tm̃ timebat q̃ re
gẽ eſſe fr̃em ſuũ ſciebat: et
qui in nullo ſciebat ſe eſſe
culpabilẽ apud eu;. q2 aliq̃
ſigna offenſe regie audie=
rat. Merito timere põt q̃
tot ⁊ tãtis ſcit culpabilẽ ſe
eſſe. nõ apud fratrẽ ſ; apđ
dñm maieſtatis. Quartũ ẽ
cõſideratio nr̃e infirmita=
tis ⁊ impatiẽtie. adeo eni;
ſum⁹ impatiẽtes ꝙ muſca
ma ſi nos diu infeſtauerit
facit nos iraſci: qñꝙ vſꝙ ad
ſui blaſphemiã. adeo eĩ ĩpa
tiẽtes ſum⁹ ꝙ modica pe=
na tpalis qñꝙ affligit ho=
minẽ vſꝙ ad tediũ vite. vt
patet in helya. iij. reg. xix.
qui petiit aĩe ſue vt more=
re. Quītũ ẽ mĩa quã dñs
exhibet hoĩb⁹ ĩ pñti. ſcđm
eñ magnitudinẽ mĩe: erit
magnitudo in futuro iuſti=
cie. Sicut eñ de⁹ eſt ſũme
miſericors ita etiã ſumme
iuſt⁹. ⁊ ſicut opa mĩe ipius
in pñti reputãtur ſtulticia
cõparatiõe habita ad miſe
ricordiã hoĩm. Sic in futu
ro iuſticia ſua furor hoĩb⁹
apparebit. vñ pš. vi. dñe ne
in furore tuo ⁊c. Et pũ. vi.
;elus ⁊ furor viri nõ parce;
in die vindicte. nec acquie
ſcet cuiuſꝙ ꝑcib⁹. nec ſuſci
piet ꝓ redẽptiõe dona plu
rima. Sextũ ẽ opa iuſticie:
que dñs legit feciſſe in mũ
do iſto vt eſt vindicta qua;
ſũpſit de lucifero et ãgelis
qui adheſerũt ei. q̃s ꝓpter
pctm̃ ſupbie irremediabili
ter dãnauit lu. x. videbã ſa
thanã q̃i fulgur deſcẽdẽtẽ
de celo. Et. ij. pe. ij. ſi eñ an
gelis peccãtib⁹ nõ pepcit
de⁹ ⁊c. Aliud op⁹ iuſticie ẽ
pena mũdo inflicta ꝓ pctõ
primor parẽtum. pro pctõ
eñ gule tot⁹ mũdus adiu=
dicat⁹ eſt morti tpali. aliud

etiã op⁹iuſticie ẽ diluuium quo tot⁹mũd⁹ ꝓ pctõ carnis ſubmerſus ẽ: exceptis octo aĩab⁹. ¶ Septimũ eſt facilitas pereũdi ⁊ ſpũaliter ⁊ corpaliter: ꝓpẽ qd ĩ vmbra mortis dicim⁹ eſſe. Lu.i. viſitauit nos oriẽs ex alto. illuminare his ꝗ in tenebris et in vmbra mortis ſedẽt. Octauũ ẽ dei oĩpotẽtia cui nemo pctõr reſiſtere poterit neqꝫ eã fugẽ. vñ in pſ̃.cxxxviij. ſi aſcẽdero ĩ celũ ⁊c. Matth.x. nolite timere eos ꝗ occidũt cor.aĩ. aũt oc. nõ pñt. ſed magis timete eũ ꝗ põt cor. ⁊ aĩ. mittẽ in ge. Itẽ ꝗs nouit ptãtẽ tre tue. Nonum dei ſapientia lucide vidẽs oĩa cui nihil poterit abſcõdi. Boeti⁹. magna nobis ſi diſſimilare nõ volum⁹ indicta eſt ꝓbitatis neceſſitas cũ oĩa agam⁹ corã oculis iudicis cũcta cernẽtis. Decimũ ẽ zelus iuſticie diuine. Ber. qui nõ parcit filio nũꝗ parcet figmẽto. nunꝗd parcet ſeruo nequã. Et luc.xxiij. ſi in viridi ligno hec faciunt: in arido ꝗd fiet. Undecimo poſſent timor ẽ incutẽ peccatori illa ꝗ̃ ſacra ſcriptura dicit de die iudicij vbi timebũt angeli. vbi null⁹ angel⁹ vel ſãctus audebit rogare ꝓ aliquo ꝗ in mortali pctõ mortu⁹ ſit. ⁊ ſigna terribilia ꝗ̃ iudiciũ pcedẽt de quib⁹ dicit gre. oportꝫ multa mala ꝯcurrere vt maluꝫ valẽt ſine fine nũciare. ¶ Duodecimo ꝯſideratio penarũ futurarꝫ. Circa quas notãdũ eſt ꝙ multa ſunt in eis ꝗ̃ pctõrib⁹ pñt timorꝫ incutẽ. ¶ Primũ ẽ earꝫ acerbitas. Grauiſſima enim pena ꝗ̃ in mundo iſto ſuſtinet min⁹ eſt etiã pena purgatorij. Unñ aug. miro mõ licꝫ eternus nõ ſit: grauis eſt ignis ille ꝗ erupat oẽꝫ penã quã aliꝗs in mũdo iſto ꝑpeſſus eſt. Secũdũ ẽ penarꝫ diuerſitas. ⁊ inueniunt in ſacra ſcriptura nouẽ pene. prĩa eſt ignis. ſecũda vermis de ꝗ b⁹ ĩ fine iſa.lxvi. vermis eorꝫ nõ moriet ⁊ ignis nõ exti

guet. Tercia eſt fetor qua ſi ſulphuris. de q̄ in pš.x. ignis ſulphur ꝛ ſpūs ꝓcel larū ꝛc̄. Et iſai.xxx.flatᵒ do mini quaſi torrēs ſulphuris ſuccēdēs eā. Quarta ē fri= gus. vñ mat.xiij. ibi erit fle tus ꝛ ſtridor dētiū. Frigus ſolet ſtridorē dentiū ſequi. Et iob.xxiiij. ad nimiū calo rē trāſiet ab aquis niuium ꝛ Quīta ē fames vel ino pia. vñ iſai.lxv. ſerui mei co medēt ꝛ vos eſurietis. Et erit ibi tāta inopia ꝙ non vnā guttā aque habere po terūt. Vñ patz lu.xvi. in di uite epulōe ī inferno ſepul to. Job.xxvij. apphēdet eū quaſi aqua inopia. vbi dic̄ glo. diues in inferno cogē= te iopia vſq ad minima pe tēda pducit. q̄ ſua tenacita te vſq ad minima negāda paupibᵒ reſtrictᵒ eſt. Jtez gre. guttā petiit q̄ micā ne gauit. Ibi erit tāꝗ defectᵒ boni vt mors que in mūdo iſto p̄ oībus fugit: ibi deſi= deret. Apo.ix. deſiderabūt hoīes mori et mors fugiet ab eis. Jbi habebit locū il= lud eccī.xli. o mors ꝙ bonū eſt iudiciū tuū: libētiᵒ ſeipz interficeret hō ꝙ diabolū. diabolo aūt interfecto non ceſſaret cruciatᵒ eoꝝ. Tūc libēter diceret dānatᵒ illō ij. reg.i. ſta ſup me ꝛ interfi ce me qm̄ tenēt me angu= ſtie. ſi crederet ſe exaudiri. Jbi erunt ſeptē anni penu rie obliuiſci facientes ma= gnā abūdātiā p̄ſentis vite. Sexta pena erit tortor. de qua matt.xviij. et tradidit eū tortoribᵒ donec redde= ret vniuerſum debitū. ¶ Septimo ē horror. Job.x. vbi nullᵒ ordo ſz ſempiꝰnᵒ horror inhabitat. Jtē iob xx. vadēt ꝛ veniēt ſup eum horribiles. Si tātū horro= rē habet hō qm̄ videt in p̄ ſenti vnū demonē: quātus horror erit qñ tot horribi= les apparebunt. et magis horribiles vt videt ꝙ appa reāt in p̄nti. ¶ Octaua ꝛ nona pene erūt tenebre et vincula. Unde mat.xxij. liga tis manibus ꝛ pedibᵒ eiꝰ. ꝛ

mittite cū ī tenc.exteř.nec ſolū erit ibi penaꝝ varietaſ immo ⁊ ꝯtrarietas.vñ gre go..horrēdo mō erit in mi= ſeris dolor.. in formidiē flā ma cū obſcuritate ⁊ in eoꝝ interitu ipa a ſuis q̄litati= bus tormēta diſcordāt qr a cōditoris volūtate cū vi= uerēt diſcrepabāt. fit miſe ris mors ſine morte. finis ſine fine.defect⁹ ſine defe= ctu.⁊ qr mors ſp viuit ⁊ fi= nis ſp incipit.⁊ defect⁹ de= ficere neſcit.mors perimit et nō extinguit. dolor cru= ciat ſ; pauorē nō fugat. flā ma cōburit ſ; tenebras nō diſcutit. qr hic cū diabolo ꝯtra creatorē ſuū cōcorda rūt.⁊ creature cōueniēt ad eoꝝ penas. Terciū timēdū ꝯtra penas ē eaꝝ diuturni tas. Matt.xxv. diſcedite a me maledicti in ig.et. Sa= tis facile ē iacere in vno le cto ſuaui ⁊ mūda: ⁊ tñ ſi ali cui poſito in tali lecto dice ret.iace ⁊ quieſce qr opor= tebit te ibi iacere vigīti an nis.reſpōderet.poti⁹ vellē eſſe mortu⁹.qd ergo erit d illo q̄ erit in igne ardēti et ſciet ſe māſuꝝ ibi non p.xx. annos vel.c. vel mille ſ; p infinita ſeculoꝝ ſecula. Iſa ie.xxxiij. qs poterit de voƀ habitare cū igne deuorāte In hac meditatiōe cōuer= ſus fuit fulco q̄ poſt fuit fa ctus tholoſanus eps. H Quartū ē pene vniuerſali tas.tot⁹ enī hō poſt diē iu= dicij erit in igne. cū aliquiſ nō poſſet ſuſtinere ignē in minima pte digiti et p vnā horā.q̄t⁹ dolor erit qñ to= tus hō erit in igne eterna= liter. Miero.tāta erit ī īfer no vis doloris ꝙ mens ad aliud dirigi nō poterit niſi ad qđ vis doloris īpulerit. Signū doloris eſt hoc qđ dñs ī euāgelio aitmat.xiij. et.xxij.⁊.xxv. multotiēs di cit:ibi erit flet⁹ ⁊ ſtridor dē tiū.ſi ſingulis dieb⁹ in qb⁹ erūt dānati ī īferno flerēt vnicā lachrymā mālē: pl⁹ exiret pceſſu tēpis ab vno dānato q̄ oīa vaſa hui⁹ ſe= culi caperēt. qđ patet ex

ꝙ oīa vaſa hui⁹ ſeculi fini-
ta ſūt ⁊ nūero ⁊ magnitudi
ne. doles ꝯo qb⁹ erūt ī infer
no nō habebūt finē. Quītū
eſt cōſolatōnis defect⁹. vñ
Bern. quid erit qñ viderit
ſe illa miſerāda cōditio om
ni deſolatiōe nudatā in il-
las tenebras exteriores ex
cuti et ab illa bonoꝝ eccłia
perpetua cōicatōne exclu-
di. Sextū eſt penaꝝ inutili
tas. pñſeus pena ē breuis et
fructuoſa: ſꝫ futura grauis
et infructuoſa. qꝛ ſi aliquis
fleret tm̄ lachrymaꝝ ꝙ tuꝫ
eſt aq̄ in toto mūdo nō ſuffi
ceret ad ablutionē vni⁹ ma
cule mortalis. pl⁹ haberet
hic virtutis vna lachryma
ꝙ oēs ille. Preter p̄dicta
notādū ē ꝙ malis dolor ve
niet ex bonoꝝ amiſſiōe. In
ps. xlviij. cū interierit non
ſumet oīa neqꝫ de. cū eo. g.
t. Itē ex hoc ꝙ tps meren
di trāſiit. vñ hiere. viij. trā
ſiit eſtas finita ē meſſis et
nos ſaluati nō ſum⁹. Item
ex amiſſiōe eterne glīe. In
ā.xx. pones eos vt cli.ig.
in t.v.t.i.dū ſcī vul.vł fa.t.
videbūt. Itē ex mala ſocie
tate. ſocios enī habebūt de
mones horribiles. ⁊ hoīes
igne infernali exuſtos ⁊ fe
tētes. Itē ex loci q̄litate q̄
erit tenebroſuſ ⁊ fumoſus.

¶ Dñica.ij.poſt oct.pē-
thecoſtes.ſer.lxvij. A

N Olite mirari hoc ſi
odit vos mūd⁹. i.io.
iij. Eccłia ī eplā ho
dierna tria intēdit facē. p-
mo intēdit monere fideles
vt odia mūdi ſine admira-
tiōe ſuſtineāt. ibi. nolite ⁊c̄.
Secūdo intendit eos inci-
tare ad hoc vt odientes ſe
nō odiāt ſꝫ potius eos dili
gāt. ibi. nos ſcim⁹ ⁊c̄. vbi di
lectionē cōmēdat ⁊ odium
deteſtaꝛ. Tercio verā dile-
ctionē notificat et ad eam
hortaꝛ ibi. in hoc cognoui-
mus charitatē dī. Circa p̄
mū ꝯo aſſigr̄ pñt. viij. rōes
q̄re boni nō debēt mirari ſi
mund⁹ eos odiat. Prīo qꝛ
dñm eoꝝ mūd⁹ oduit. Io.
xv. ſi mūd⁹ vos odit ſcitote
quia me p̄orē odio habuit.

Aug. magna cōſolatio mē
bria ex capite. Et dña mat
th.x.nō ē diſcipul⁹ ſup ma=
giſtrū neqꝫ ſer.ſu.do.ſu.ꝛc̄.
Et iob.xv. memēto te ſmo
nis mei quē ego dixi vobis
nō ē ſeru⁹ mai.do.ſuo.ſi me
pſecuti ſūtꝛ vos pſequunt
et qd̄ graui⁹ ſolet eē. Mun
dus ſine cā xp̄m odio habu
it.iux illd̄ pā.xxxiiij. ꝛ odio
habuerūt me ḡtis.imo odio
habuerūt eū. vñ eū amare
debuerūt.iux illd̄.cviij.po=
ſuerūt aduerſū me mala ꝓ
bonis et odiū ꝓ dilectione
mea. Nō mirent̄ ḡ fideles
ſi eos odiāt q̄ eos amar̄ de
buerūt. Scd̄o qꝛ hoīes hu
ius mūdi q̄ mali ſūt ſeipos
habēt odio. vñ nō ē mirū ſi
aliq̄s odio habeāt. Eccī.x=
iiij.q̄ ſibi nequā cui bonus.
Qd̄ mali ſe habeant odio
patꝫ ex hoc ꝙ ipi amāt vi=
tia ſꝫ q̄ amat vitiū odit ani
mā. In pſ̄.x.q̄ diligit iniq̄=
tatē odit aīam ſuā. Nonne
odit aliquē q̄ amat malum
ei⁹. ergo odit ſeipꝫ q̄ amat
vitiū ſuū. B Tercio qꝛ
mali odiūt meliores ami=
cos q̄s habēt. Matth.x.in
imici hoīs domeſtici eius.
Nōne odit vſurari⁹ eos q̄s
magis amare debuit ſcilꝫ
vxorē ꝛ filios ꝛ filias ſuas
et ancillas dū eos iugulat:
faciēdo eos pctō ſuo cōſen
tire. Oſee.ix. effraim ducit
ad interfectōnē filios ſuos
Quarto qꝛ boni nō ſūt de
mūdo iſto.vñ nō ē mix ſi o=
diāt bonos tāq̄ extraneos
ſicut canis ſolet odire ca=
nes extraneos ſupuenien=
tes. Vñ io.xv. ego dedi eis
ſmonē meū ꝛ mūd⁹ eos o=
dio habuit qꝛ de mūdo iſto
nō ſūt. Et itex.ſi de mundo
fuiſſetis mūd⁹ vtiqꝫ qd̄ ſuū
erat diligeret qꝛ vo de mū
do nō eſtis id̄ odit vos mū=
dus. Quīto vo qꝛ boni ſūt
in mūdo diſſimiles. diſſimi
litudo vo occaſio ſolet eſſe
odij ſicut ſilitudo amoris.
Eccī.xiij.oē cni aīal diligit
ſile ſibi. Sap.ij.grauis nob
eſt ad vidēdū qꝛ diſſilis eſt
aliis vita illi⁹. Sexto vo qꝛ
boni mūdo ſūt ꝯiij teſtific

tes ꝯ ipm.Uñ io.vij.nō pōt mūdᵒ odiſſe vos:me aūt o= dit qꝛ teſtīoniū ꝑhibeo ď il lo.qꝛ opa eiᵒ mala ſūt.Ma li ſikes ſūt avibᵒ noctis cuꝫ odiāt lucē bonoꝝ opm ꝛ ꝑ cipue lucē ſane doctrine. Jo.iii. q̄ male agit odit lu= cē. Job.xxiiii. ſi ſubito ap= paruerit auroꝛa arbitrant̄ vmbraꝫ moꝛtis. Amos.v. odio habuerūt coꝛripiētēꝫ ꝛc̄. Et.iii.reg.vl.dic̄ achab de michea. ego odi eū quia nō ꝓphetat mihi niſi malū Jſai.xxx.loq̄mini nob̄ pla= cētia. ¶ Septīo qꝛ mali habent palatū coꝛdis infe ctū de febꝛe iniq̄tatis. ꝛ iō bona q̄ deberēt his place= re et ſape: amara ſunt eis. Mich.iii.odio habetis bo= nūꝛc̄. Jſa.v. ve q̄ dicitis bo nū malū ꝛ malū bonū ꝛc̄.ꝓ uerb.xiiii. ambulans recto itinere ꝛ timēs deū deſpici tur ab eo q̄ īfami ḡdit̄ via ꝛ xxix. abomināt̄ ipii eos q̄ in recta via ſūt. Phs q̄dā cū dicēt̄ ei hoīes te ꝯtēnūt inquit.et illos aſini. Sicut nec illi aſinos:nec illos cu= ro ego. Señ.malis diſplice re laudari eſt. Idē.nōdū fe lix es ſi nōdū te turba deri det. Et notādum ꝙ hoc ꝙ mali odiūt ꝛ pſequunt̄ bo= nos nō ē nouū imo incepit quaſi ab īitio mūdi. odiuit caym abel fratrē ſuū ꝛ tan dē interfecit eū.geñ.iiii.p= ſecutᵒ ē iſmael iſaac q̄ pſe= cutio ludᵒ vocat̄.geñ̄.xxi. odiuit etiam eſau iacob vo lēs occidē eū.geñ.xxvii. o= derūt etiā fr̄es ioſeph eū. geñ.xxxvii. Sꝫ odiū tale ñ debēt boni timere cuꝫ dñs dicat.matt.v.bti eſtis cum maledixerīt vob̄ hoīes ꝛ ꝑ ſecuti vos fuerint ꝛc̄. ¶ Seq̄t̄. Nos trāſlati ſumus ꝛc̄. Sicut moꝛs et ſepatio aīe a coꝛpe qꝛ ꝯiūctio vita ſic ſepatio a deo moꝛs ē aīe ꝛ ꝯiūctio cū deo p dilectōꝫ vita ē Aug. Va moꝛs ē quā hoīes ñ timēt. ſepatō aīe a deo q̄ ē btā vita aīaꝝ. ſic ḡ aliq̄s nālit̄ amat vitā coꝛ= palē ꝛ nālit̄ timet moꝛtē. ſic amare dꝫ charitatē:vitare

odiũ cũ aĩalia irrationabilia nãliter mortẽ timeãt et fugiãt. Incantiores irrationabilib⁹ aĩalib⁹ eſſe videtur q̃ odiũ nõ caueãt. qr ex ꝟbis bti iohis ↄſtat mortẽ ſpiritualem eſſe q̃ non diligit ⁊ q̃ manet in morte. In morte culpe iã ẽ talis et debitor ẽ mortis eterne. Sequitur. Oĩs q̃ odit frẽm ſuum homicida ẽ. Notãdũ ꝙ ille qui odit odio ꝓgreſſiuo ad actũ exteriorẽ: occidit ſe ⁊ alteꝝ. ſꝫ priõ ſeipm. hõ enĩ ꝑ maliciã occidit aĩam ſuã Sap̃.xvi. ⁊ in pſ̃.xxxvi. gladi⁹ eoꝝ intret in corda ipõrũ. Aug. qui aliĩ nocere deſiderat ĩnſtis eſt illi q̃ gladio ſe trãſuerberat vt tunicaꝫ altert⁹ cedat. deinde vero occidit ſpũalit ꝓximũ ſuũ: qm̃ ad occidẽdũ ſe ꝓuocat Ita odiũ ẽ velut gladi⁹ ſcidẽs ex vtraqꝫ pte. Eccl.xxi rumphea bis acuta oĩs iniquitas. Seqꝛ. ¶ Et ſcitiſ qm̃ oĩs homicida ⁊c̃. homicida mortẽ infert ⁊ vitã aufert ⁊ iõ merito vita eťna ꝑuat et morti eťne obligaꝛ. Et notãdũ ꝙ cũ mors tpalis tria efficiat ĩ eo q̃ moriꝛ mors eterna in duob⁹ illoꝝ ei aſſimilaꝛ. in tercio ꝟo tẽporalis mors a corpe ſeparat aĩaꝫ a q̃ corp⁹ habebat valorẽ ſuũ. mortẽ etiã tpalẽ dolor maxim⁹ cõcomitaꝛ corp⁹ etiã annihilaꝛ. mors vero eterna ab aĩa ſeparat deũ a q̃ aĩa habebat oĩa bona ſua. dolorẽ ſꝫ etiã cõtinue maiorẽ ꝙ ſit dolor mortis tpalis. vñ ſi aliq̃s eſſet huic pene adiudicat⁹ vt ſingulis momẽtis gladio dilaceraret et tãto reuiuiſceret: ipe nõ hberet tãtã penã ꝙ tã ille ↄdãnat⁹ eſt. Terciũ ꝟo ẽ annihilatio q̃ nõ ẽ ibi. hoc enĩ eſſet vtile illi q̃ dãnat⁹ ẽ. ſi enĩ finireꝛ ei⁹ vita ſimilr finireꝛ et ei⁹ pena. Seqꝛ. ¶ In hoc cognoſcim⁹ charitatem dei ⁊c̃. Circa qd̃ notaꝛ ꝙ ꝓbatio dilectiõis eſt exhibitio operis. Duo ꝟo ſpũalite ptinẽt ad dilectionẽ. Primũ ẽ vt ſpiritualẽ vitã ꝓximi ſue t...

ñ ꝑponam⁹. Secūdū vt bona nr̄a tp̄alia necessitatib⁹ ꝓximi exponam⁹. Ad p̄mū op⁹ dilectiōis ꝓuocat nos beat⁹ iohēs exēplo christi. ꝓ nobis aīam suā posuit ⁊ nos debem⁹ aīas ponē pro frīb⁹. Sicut in corpe hūano man⁹ q̄ firmi⁹ mēbrū est poculo se exponit periculo. sic q̄ firmiores sunt ī corpore eccl̄ie: pro aliis morti deberēt se exponē. ad qḋ p̄cipue tenent ꝑlati. ipi eniȝ tenēt ad hoc ex officio. Jo. ꝑbon⁹ pastor ani.s.p.p.o.s. Jn ꝑsecutiōe fidei tenet p̄latus se exponē licȝ nō req̄rat. Jlle xᵒ q̄ p̄lat⁹ nō ē nō sic tenet se offerre qn̄ nō requirit p̄cipue qn̄ videt se ī firmum et timet ne ī penis succūberet. pōt tn̄ etiā p̄latus ꝑfect⁹ mortē declinare vt gregis vtilitati se seruet qn̄ ex talis mortis declinatiōe ꝑiculū gregi non imminet vt patet in paulo qui ꝑ fenestrā in sporta est demissus ꝑ murū. ⁊ sic effugit man⁹ ꝑsecutoris. ij. corinth. xi. hoc signū dilectionis in paucis apparet hodie in eccl̄ia dei. Pauci eī̄ vident curare de morte spirituali ꝓximoꝝ. Ber. cadit asina et ē qui subleuet. perit aīa ⁊ nō ē qui recogitet Si asin⁹ vicini tui cadat in lutū: curris illuc vt ad extrahēdū iuues. frem vero tuum impingis ⁊ in lutum immūdicie eū corruere facis. Si lupi canē vnū deferrēt saltē clamorib⁹ exterreres eos. ꝓximū xᵒ tuū vides a lupis infernalib⁹ ad infernū trahi ⁊ oīno taces Ad secūdū op⁹ ꝑtinȝ. Qui habuerit substātiam hui⁹ mūdi ⁊c̄. ex q̄ xᵇo satis patet ꝙ pauci sunt q̄ habeāt charitatē. ⁊ ita ꝑ cōsequēs patet ꝙ pauci sūt q̄ saluēt. Duriores inueniūt paupercs christiani fr̄es suos si ī digeāt vel mutuo vel dono eoꝝ ꝙ̄ iudei iudeos. hodie nō capit sermo ille christi ī cordib⁹ hoīm. Oīa q̄cunq̄ vultis vt faciāt vobis hoīes ⁊ vos eadē facite ill'.

mat.vii.Sequit. O Filioli mei nō diligam⁹ verbo neq; lingua ſ; ope ꝛ ṽitate Scđum glo. In ṽbo pura locutio ſine ope intelligit. in lingua ṽo multiplex orō ſicut qdā ſepe repetit; ſmonib⁹ amorē ſuū volūt hoīb⁹ cōmēdare. vt illi q̄ dicunt: ego facerē hoc ꝛ illa ꝑ voƀ Sz ope.i.exhibitiōe opis ꝛ ṽitate cordis nihil. Primū dicit ꝯ illos q̄ paupib⁹ aliq̄d petētib⁹ dicūt. de⁹ cōſulat voƀ. ꝛ nihil aliud faciunt. ꝯ q̄s dicit iacob⁹. ſi frater aut ſoror nudi ſunt ꝛ īdigeant victu q̄tidiano dicat aliq̄s illis. Ite in pace. calefacimini: ſaturamini ñ dederit ante eis q̄ neceſſaria ſt̄ corpi: q̄d ꝓderit. Veritate dicit ꝯ illos q̄ exterius amorē ſimulāt ꝛ ī corde odiū geſtāt. Prouꝰ.x. abſcōdūt odiū verba mendacia. vel ope dicit ꝙ tū ad exhibitionē opis vel bñficii. ṽitatē ṽo ꝙ tū ad correctionē peccati. Nō eni aliquis pfecte ꝓximū diligit q̄ bona ei impēdit ſed pctā eius corrigere negligit. Prouꝰ. xxviii. qui corripit hoīem: grām poſtea inueniet apđ eū magis q̄ ille q̄ p lingue blādimēta decipit. Gre. ille ſol⁹ amic⁹ me⁹ erit q̄ ante aduentū diſtricti iudicii mee maculas mētis tergit Señ. mōſtrabo tibi q̄d oīa poſſidētib⁹ deſit ſcʒ qui verum dicat.

¶ Dñica.iii.poſt oct.pēthecoſt.ſerm.lxviii.

Humiliamini ſub potenti manu dei: vt vos exaltet in tēpe viſitatiōis.i.pe.v. Eccleſia multas exhortatiōes facit fidelib⁹ in epl'a hodierna. ꝛ primo facit tres reſpectu mūdi. deinde tres alias reſpectu īuiſibilis inimici. et p̄io de trib⁹ ṗmis proſeq̄mur. Circa q̄s notādū ē q mūd⁹ tria mala facit illi q̄ eū amplectit Primo in ſupbiā eleuat: q̄ eleuatio ad p̄cipitiū eſt. ſicut chriſt⁹ ductus ē a iudeis in ſupcilio mōtis vt eū p̄cipitarēt.

iiii. Apo.i. Ad thi.vii. diui=
tibus hui⁹ ſeculi p̄cipe: nõ
ſublime ſape ꝛc. vbi dic̄ au
guſt. vermis diuitũ ſupbia
eſt. Grãdis anim⁹ eſt q̄ inf
diuitias iſto morbo nõ ten
tat̃. magn⁹ eſt qui nõ ſe ma
gnũ ideo putat q2 diues. q̄
aũt iõ ſe magnũ putat: ſup
bus ꝛ egenus. in carne cre
pat. in corde mẽdicat. infla
tus ẽ nõ plen⁹. Secũdo ni=
mia ſollicitudine ſuffocat.
vñ ſemẽ inter ſpinas cadẽſ
a ſpinis ſuffocat̃. Mat.xiii.
qđ exponẽs dñs ibidẽ di=
cit. qui ſeminat⁹ ẽ ĩ ſpinis.
hoc eſt qui v̄bũ audit. ꝛ ſol
licitudo ſeculo iſti⁹ ꝛ falla=
cia diuitiaꝝ ſuffocat verbũ
Tercio p immoderatũ vſũ
grauat ſm illud lu.xxi. At
tendite ne corda vr̃a gra=
uent̃ crapula et ebrietate.
Difficile enĩ eſt qui abũdã
ter habet bona hui⁹ mun=
di vt vtẽdo nõ excedat. Lu
ce.xvi. legit̃ q̄ hõ quidã e=
rat diues. ꝛ ſubdit̃. ꝛ indue
bat̃ purpura ꝛ biſſo ꝛ epu=
labatur quotidie ſplẽdide.
Et eiuſdẽ.xii. dixit illi qui
multa cõgregauerat. ani=
ma multa bona habes po=
ſita in annos plurimos: re=
quieſce: comede bibe: et e=
pulare. Cõtra hec tria ſũt
he tres exhortatiões. con=
tra primũ dicit̃ illud: humi
liamini ꝛc. contra ſecũduꝫ
oẽm ſollicitudinẽ veſtram.
ꝛc. cõtra tercium vero dici
tur illđ ſobrii eſtote ꝛc. B
Circa primã vero notãdũ
eſt q̄ triplex ẽ humiliatio.
Pria eſt in ꝓprie miſerie
cognitione. de qua in pſ.l.
cor cõtritũ ꝛ humiliatũ de
us nõ deſpi. Secũda in ſub
iectione. de qua.i.petri.ii.
ſubiecti eſtote omni hũane
creature ꝓpter deũ. Ter=
cia in cõtemptu pñtis glo=
rie. que p̄ſens glĩa valde eſ
ſet contẽnenda ꝛ q2 nihil ẽ
in valore. Johann.viii. Si
ego glorifico meipſum: glo
ria mea nihil eſt. ꝛ quia ple
na eſt erubeſcentia. prima
macha.ii. gloria viri impii
ſterc⁹ eſt ꝛ vermis quia eſt
ex parte corpis. corp⁹ autẽ

ſaccus ſtercoꝝ eſt ⁊ cibᵒ et
miā vermiū: ⁊ q̄ɿ momenta
nea ē. Job.xx. gaudiū hypo
crite ad inſtar pūcti. gaudi
um hypocrite mālíter eſt
vana gl'ia. de illa eī gaudet
¶ Itē notandū ē ꝙ valde
neceſſariū ē hōi ſub manu
dei hūiliari. Prīo q̄ɿ nō p̄t
ei reſiſtē vel eā effugē. Job
ix. deᵒ cuiᵒ ire nemo reſiſtē
pōt. In pſ.cxxxviij. ſi aſcen
dero in celū tu illic es. poe
ta. an neſcis longas regibᵒ
eſſe manᵒ. Secūdo q̄ɿ ſola
hūilitatē inuenit mīa. Sa-
pīe. vi. exiguo cōcedit mīa.
potētes aūt potēter tormē-
ta patiētur. Tercio q̄ɿ ſola
hūilitate venit ad gl'iaꝫ. Pꝛo
uer.xxix. hūilē ſpū ſuſcipiet
gl'ia. Et iob.xxij. qui hūilia
tus fuerit erit in gl'ia. Et
Matthei.xviij. niſi cōuer-
ſi fueritis et efficiamini ſicͭ
paruuiᵒ iſte: nō intrabitis ī
reg. celo. E conuerſo xᵒo ti-
mēda ē multū ſupbia. Hec
eſt enī q̄ angelū fecit diabo
lū. Lu.x. videbā ſathanā q̄
ſi fulgur cadētem de celo.

hec eſt q̄ regē fecit demoni
acū. i. reg.xvi. ſpūs nequaꝫ
irritabat ſaul. hec etiā na-
buchodonoſor fecit q̄ſi iu-
mentū. Dañe.iiij. tibi dicit
nabuchodo. rex. regnū tuū
trāſiet a te. ⁊ ſubdit. ⁊ fenū
q̄ſi bos comedes. ¶ Et
notādū ꝙ licꝫ oībᵒ pctōri-
bus timēda ſit potētia ma
nus diuīe tāꝙ q̄ tenet gla
diū euaginatū ſup eos. p̄cī
pue tñ eā debēt timere ſu-
perbi. valde enī diſtricte iu
dicabunt. vñ dies iudicij p̄
dicit ſpālīter vētuᵒ ſuper
eos. Iſai.ij. dies dñi exerci
tuū ſup oēm ſupbū ⁊ excel
ſum ⁊ ſup oēm arrogātē et
hūiliabit. Hiere.l. ecce ego
ad te ſupbe dicit dñs exer-
cituū q̄ɿ venit dies tua tē-
pus viſitatiōis tue ⁊ cadet
ſupbᵒ ⁊ corruet. Et multū
cōminat ſacra ſcriptura ſu
perbis. Abdie.i. ſi exaltatᵒ
fueris vt aq̄la ⁊ inter ſide-
ra poſueris nidū tuū: inde
extrahā te dicit dñs. ⁊ iob
xx. ſi aſcēderit in celū ſuper
bia eiᵒ ⁊ caput eiᵒ nubes

tigerit quaſi ſterqͥliniū ī fi ne perdet. In pſ.xxx.retri buet abūdāter faciētibꝰ ſu perbiā. Et notandū ꝙ ma= nus dñi potēs ē ad exaltan dū ⁊ ad hūiliādū.ad exaltā dū ſi te humiliaueris.et ad hūiliādū ſi te exaltaueris. Luc.xiiij.oīs qui ſe exaltat hūiliabit ⁊c. Sequit. Oēm ſollicitudinē ⁊c. Lu. xij. nolite ſolliciti eſſe anie vr̄e qd mādu.neqȝ cor.v.q. induamini. Sequit. Ipſi ei eſt cura de vobis. Nota ꝙ triplex cura eſt deo de nob Pria cura ꝓuiſiōis q̄ du= pliciter ad deū ptinet ſcilȝ iure paternitatis ⁊ dominij. de iure enī nāli ad patrem ptinet filiis prouidere niſi culpa eorū hoc impediat. Mat.vi.nolite ſolliciti eſſe dicētes:qd mādncabimus aut qd ⁊c. ſcit enī pr̄ vr̄ qr his oībꝰ indigetis. Ad do minū etiā ptinet neceſſa= ria ꝓuidere his q̄ ſibi debi tū mō ſeruiūt.ſerui eſt cogi tare vt volūtatē dñi ſui im pleat.dñi vero eſt cogitare vt ſeruꝰ neceſſaria habeat. Secūda cura ē ſanationis. ſi tñ ei infirmitates nr̄as hūiliter cōfiteamur et ſalu bri eiꝰ cōſilio obtēperemꝰ. Boetiꝰ. ſi opam medican= tis expectas opoꝛtȝ vt vul nus detegas. Aug. ſcit ce= leſtis medicꝰ qd nobis da= turꝰ ſit ad cōſolationē ⁊ qd ſubtractur ad exercitatio nē.nō enī hō ſine cauſa iu= mēto ſuo cibaria detrahit. Inchoauit chriſtꝰ ſaluatio nē nr̄am ⁊ iā ſibi multū cō= ſtitit. Vñ ſape debemꝰ ꝙ eā pficiet niſi p culpā noſtrā ſteterit. Iſai.liij. liuoꝛe eiꝰ ſanati ſumus. Oſee.vi. ipſe cepit ⁊ ſanabit nos. Ter= cio cura regimīs ſi tñ fla= gella eiꝰ patiēter ſuſtinea= mus. Aug. quid mir ſi fla= gellat cuſtodiēs paruulos dñs q̄s grādes q̄rit hēdes Qui refugit flagellari re= fugit ab eo regi. Ad heb. xii. ſi ex̄ diſciplinā eſtis cu= ius participes facti ſt oēs: ergo adulteri ⁊ nō filii eſtj. ¶ Itē notādū ꝙ ſex mo

dis debet hō sollicitudinē suā in deū ꝓijcere. Prīo ſi eū amiſit vt ſollicite eū q̄rat. Cāt.iij.ſurgā ⁊ circuibo ciuitatē p vicos ⁊ plateas querā quē diligit aīa mea. Jſai.lv. q̄rite dn̄m dū inueniri pōt. Secūdo vt ſollicite ab eiᵒ offenſa caueat. ad qđ valet ſi vera fide añ cōſpectū eiᵒ ſe oīa facē credat. Mich.vi. Jndicabo tibi hō q̄d ſit bonū ⁊ q̄d req̄rat a te: vtiq3 facē iuſticiaȝ et diligē mīam et ſollicite ambulare cum deo tuo. Jn pš.xv. ꝓuidebā dn̄m in cōſpectu meo ſēp. Tercio vt mādata eiᵒ ſollicite impleat. Ecc̄i.vi. cogitatū habe in p̄ceptis dei ⁊ in mandatis illiᵒ maxīe aſſiduᵒ eſto. ⁊ eiuſdē.iij. q̄ p̄cepit deᵒ cogita illa ſp. Quarto vt que magis placēt deo hō inquirat. Ecc̄i.ij. qui timēt dn̄m inquirēt q̄ bn̄placita ſūt illi. Quīto vt habitaculū ei p̄paret. i. regū.vij. p̄parate corda vr̄a dn̄o. Et ecc̄i.ij. q̄ timēt dn̄m p̄parabūt corda ſua ⁊ in ꝯſpectu illiᵒ ſctificabūt aīas ſuas. Sexto q̄ mō ei rōnē reddat. Lu.xvi. redde rōnē villic. tue. Job ix. verebar oīa opa tua ſciens q᷑ nō parceres delinquēti. Et in pš.cxi. beatus vir q̄ miſeꝛ ⁊ cōmodat diſſer. tu. ī in. Sequiꝛ. ¶ Sobrij eſtote. Nota ſobrietatē hōi valde neceſſariam ⁊ amādā. Prīo ꝓpꝛ eiᵒ vtilitatē. vnū enī ē illoꝝ q̄ttuor quibᵒ nihil vtiliᵒ eſt in vita hoībus. Sap̄.viij. Alia tria ſunt iuſticia prudētia ⁊ virtus ſiue fortitudo. Secundo ꝓpꝛ eiᵒ honeſtatē. ſobrietas enī res ē valde honeſta ⁊ iō valde grata deo et angelis eiᵒ. Sap̄. ſi cibis ⁊ potibᵒ parce vteremur et immaculatos nos cuſtodiremᵒ: frueremur ꝯſortio ⁊ affabilitate deoꝝ. i. angeloꝝ. Tercio ꝓpꝛ crapule noxietatē. Ecc̄i.xxxvij. ꝓpter crapulā m̄lti obieꝛt. crapula dr̄ q̄ſi cruda epula.

Jtē ſer. de ea. epi. lxi.

v Jgilate: q2 aduſa

vr dlabo.ꝛc.i.pe.v. In his verbis facit eccl'ia tres exhortatões respectu hostis inuiſibilis. Prĩa ẽ ꝙ vigilẽt qḋ neceſſariũ ẽ qꝛ aduſari⁹ circuit. Job.i.circuiui terrã ꝛ pambulaui eã.prouerb.iiij.oĩ custodia serua cor tuũ. Scḋa ẽ vt reſiſtãt qḋ neceſſariũ ẽ qꝛ q̃rit quẽ deuoret ꝛ iõ oĩb⁹ virib⁹ reſiſtẽdũ eſt ne ip̃e intret. vñ ſequit. Cui reſiſtite fortes. hier.vi.crudelis ẽ ꝛ nõ miſerebit. B Tercia eſt vt ſcuto fidei ſe muniãt.quod neceſſariũ ẽ. qꝛ hoſtis iſte ĩuiſibilis eſt. Fides ꝟo lumẽ ẽ q̃ ea videnꝭ q̃ alicui inuiſibilia ſũt. Nõ ſine fide: vedet hõ cec⁹ ẽ. Qui huic pugne inuiſibili ẽ inutilis mõ ..es in hoc bello inuiſibili ..em doctũ reddit ꝛ ideo ..tẽ. Prouẽ.xxiiij.vir ſapiens fortis ẽ ꝛ vir doct⁹ robuſt⁹ qꝛ cũ diſpoſitiõe initꝭ bellũ. ꝛ erit ſal⁹ vbi multa conſilia. Jõ bñ dꝛ fortes in fide qꝛ de fide viua videꝭ eẽ ..ligẽdũ. Fides eĩ mortua quõ aliquẽ fortẽ redderet.i.ioh.v.hec ẽ victoria q̃ vicit mũdũ fides nr̃a. Ad eph.vi.in oĩb⁹ ſumẽtes ſcutũ fidei ꝛc. ¶ Circa p̃mã ꝟo exhortationẽ notãdũ ẽ ꝙ vigilia iſta attẽdiꝭ ĩ aptione ocl'oꝝ ĩterioꝝ ꝛ ſtrẽuitate.ſtrẽnuitas ꝟo attẽdiꝭ in viuacitate ad bona agẽda ꝛ agilitate ĩ fugiẽdo picula. Si q̄s ꝟo ſõnolẽter ſẽtiat ſe ſõno huic vigilie oppoſito q̃ttuoꝛ mõis p̃t ſe excitare. p̃rio ꝟga illa ḋ q̃ hꝭ hieꝛ.i. q̄d vides hieremia. et ſubdiꝭ.ꝟgã vigilãtẽ ego video. hec ꝟga pena ẽ purgatoriĵ vl' ĩferni q̃ mltũ deberet hoĩes euigilare. Sꝫ duo ſũt q̃ mltotiẽs ĩpediũt ne euigilẽꝭ. obliuio ꝛ ĩmoꝛſio. de q̃ ĩpedimẽto dicit dḋ lxxvij.nũq̄d ꝯgſceẽꝭ ĩ tene. mirabi.tua ꝛ iuſticia tua inter.obli. Merito dꝛ ꝭra illa ꝭra obliuiõis ĩ q̃ iuſticie dĩ obliuiſcũꝭ aq̃ inceſſãꝭ ferimur. Percuſſit de⁹ adã ꝟga iuſticie ſue ſcꝫ miſꝭia p̃ſenti:nõ tñ de groſſo virge

ſue: et tñ totũ gen⁹ hũanũ vix pōt portare ictũ illum: immo oēs de ictu illo mori mur. Quid ergo erit qñ de groſſo virge ſue percutiet nos de⁹. ⁊ qñ trãſit⁹ virge erit fundat⁹ vt dr̄ iſai.xxx. Virga dñi in pñti ĩ trãſitu eſt: ſꝫ in futuro fũdabit. qꝛ in eternã penã i...tabitur. Inſipientiores videmꝰ eſſe pueris ꝗ dei iuſticiã non ti mem⁹. ℞ Pueri enĩ ti mēt ſaltē dũ xgar ſũmitates in dorſo habēt. nos aũt ſũmitatē virge qua de⁹ ho minē pcuſſit habem⁹ ĩ dor ſo ſcꝫ famem ſitim ⁊c. et tñ deũ nō timem⁹. a remotis cōſpiciũt virgã diuĩe iuſticie ꝗ quaſi tenēt ſe ĩ initio vite ſue. interponētes ĩter ſe ⁊ vitã futurã totã vitã ꝗ ſperãt ſe victuros. talis erat ille euãgelic⁹ ꝗ dicebat aĩa mea multa bona habeſ poſita in annos plurimos: cũ nō ſupeſſet vn⁹ dies vite ſue. Nō deberet ſe ponere ĩ finevite ſue p mortis medi tationē dicēdo. ponat ꝙ in hac nocte moriar ꝗ iturus ſum. ⁊ ſic e primo deberet penã purgatorij vel inferni inſpicē: ⁊ ſic poſſet excitari. Sen. ſũma ſapĩa ē aſſi dua mortis meditatio. ¶ Secũdo chriſti exēplo. Ad heb.xij. rcogitar eũ ꝗ talē ſuſtinuit a pctõrius aduer ſus ſeipm cōtradictionē vt nō fatigemini animis vr̄is deficiētes. Hũc modũ exci tãdi inſinuat dñs mat.xxvi dicēs. nō potuiſti vna hora vigilare mecũ. Cũ dño vigi lat ꝗ ei⁹ exēplo vigilãter ⁊ ſtrēnue ſe habꝫ. Tercia pi culoꝝ pſentiũ cōſideratiōe quē modũ excitãdi dñs inſinuat mat.xxvi. dicēs vigi late ⁊ orate ne intretis ĩ tē tationē. ¶ Tria multum ſolēt hoīes excitare ſcilicꝫ ignis aqua ⁊ latrones. que picula ſepe ſpiritualir nobis imminēt. et vix ē dies ĩ quo fluct⁹ cogitationũ ma laꝝ caput cordis nō opanr vix ei ē dies in quo paruoꝝ deſiderioꝝ ignis ĩ domo c.. ſciētie nō ſuccēdar. L..

vero infernalis ſēper adeſt
Luce. xij. ſi ſciret pr̄ famili
as qua hora fur veniret: vi
gilaret vtiq₃ ⁊ nō ſineret ꝑfo
di domū ſuā. Ber. nō debet
dormire neq₃ dormitare qui
cuſtōdit iſrl': q₃a nō dormit
neq₃ dormitat q̄ ipugnat iſ-
rael. ¶ Quarto ꝯſidera
tōe q̄ctis eťne hūc modū ex
citādi īſinuat. Ber. dicens
vniūſū tēp⁹ penitētie eſt q̄-
dā vigilia ſolēnitatꝫ magne
eťni ſabbati qd̄ p̄ſtolamur
nec cauſaberis diuturnita
tē vigilie. Si eťnitatē ſolē-
nitatis attēdas: libēter vi-
gilare debēt amici dei ī mū
do iſto. cū p̄s. cxxvi. q₃ cū
dederit dilectis ſuis ſōnuꝫ
tūc in pace dormiēt et requie
ſcent. p̄s. iiii.

Dn̄ica iiii. poſt oct. pen.
Sermo. lxx.

On ſūt cōdigne paſ
ſiones hui⁹ tēporis.
⁊c. Ro. viij paſſiōes
amare ſūt ſed tn̄ ſalubres ⁊
ideo nō ꝓiciēde: ſed aliquo
cōdiēde vt hō poſſit eis vti.
Gregori⁹. ſi querim⁹ dulcia
neceſſe eſt vt amara tollere
mus: exēplū de ſymia q̄ ſē-
tiens corticē nucis extra ⁊
nō nucleū eā ꝓicit ex q̄ ac-
cidit qd̄ nūq̄ guſtat de nu-
cleo Sic aliq̄ guſtantes tri
bulationē amarā proiciūt:
⁊ ſic nūq̄ guſtāt de dulcedi
ne premii. Heb. xij. omis di
ſciplina ī preſēti videtur nō
gaudii ſꝫ merorꝫ poſtea fru
ctū pacatiſſimū ⁊c. Quadru
plici ſalſa cōdiende ſunt tri
bulatiōes. ¶ Prima eſt
eterni ſupplicii cogitatio ⁊
hec eſt pū gitiua generat eī
timorē. p̄s. ii Reges eos in
virga ferrea et merito quia
nolūt regi virga directiōis
virga aurea cui⁹ extēſio ſi-
gnū eſt clemētie: vt habet ī
heſter Nolunt diſciplinā q̄
a naufragio liberētur: ideo
apprehēdētes eos q̄ſi aqua
ſopia. Job. xxvii. virgā ꝓi
ciūt ſed mutabit in colubrū
in mortē eťnā. Scd̄a eſt ꝯſi
deratio premii q̄ eſt aroma-
tica ſpecies generās amo-
rē q̄ minuit vim flagellorū
ſcd̄m Gregoriū. ii. cor. iiii.

id quod in preſēti.etc̄ et hic dicitur. Nō ſūt cōdigne ⁊c̄ ¶ Tertia eſt cōſideratio paſſionis xp̄i. Greg. ſi paſſio dei ad mēoriā reuocetur nihil adeo durū qḋ non eq̄ aïo tolleret. Quarta eſt mltiplicis vtilitas ſeu fructus quē habet tribulatio. et poſſūt dici.xii. Prim⁹ eſt purgatio. Ecc̄i.ii. in dolore ſuſtine et in hūiliatē patientiā habe: qm̄ in igne ꝓbat̄ aurū et argentū: hoïes vero receptibiles ī camīo humiliationis. Sed de q̄buſdā poteſt dici illud. Hiere. iiii. fruſtra cōflauit ɔflator malicie eorū nō ſūt cōſūpte argētū reprobū vocate eos q̄a dñs proiecit illos. ¶ Scd̄us fruct⁹ eſt extinctio carnaliū paſſionū. Sic̄ mare egyptios operuit: iſraelitis vero nō nocuit: ſic amaritudo penitētie et tribulationū opera viciorꝫ impedit opa vo v̄tutū iuuat. Ecc̄i.x. cruciatio ceſſare faciet pctā maxima. Terci⁹ fruct⁹ eſt ſecuritas cōtra iudiciū. vnde p̄s.xlv. propterea nō timebim⁹ dū turbabit̄ terra etc̄. Naū. p̄mo nō cōſurget duplex tribulatio. ¶ Quartus fruct⁹ eſt q̄a ſignū eſt diuini amoris. Apo.iii. ego quos amo arguo et caſtigo Thob.xii. q: acceptus erat deo: neceſſe fuit vt tēptatio ꝓbaret te. Heb.xii. quem diligit dñs caſtigat: flagellat autē oēm filiū quē recepit. Quint⁹ eſt q̄a pign⁹ eſt eterne ſalutis. Baruc.iiii. q̄ induxit ſup vos mala ipſe adducet rurſū vobis ſēpit̄naꝫ iocūditatē cū ſalute veſtra. ij.tho.ij. Si cōpatimur ⁊ cōregnabim⁹. Ber. Nūq̄d ſociū tribulationis xp̄s a cōmunione ſua patietur arceri ſecū cōfitens latro in cruce eadē die cū eo fuit in paradiſo. Sextus eſt gaudiū vel ſolaciū. p̄s.xciii. ſcd̄m multitudinē dolorū meorū in corde meo. Act.v. ibant ap̄li gaudētes etc̄. ¶ Septim⁹ eſt ɔſolatio ſp̄s. Job vi. et hec ſit ɔſolatio mea vt affligēs me dolore nō pcat.

pe.xxiij Uirga tua et ba.tuꝰ
etc̃.q̃ habet preciũ in bursa
rẽ quã vult emere et ſcit eſſe
venalẽ letꝰ accedit ad forũ
ſperãs tũc qꝺ eam habebit
Octauꝰ ſanitas ſpũalis. Ec
cle.xxxi. ĩfirmitas grauis
ſobriã reddit aĩam: q̃a altiſ
ſimꝰ de terra creauit medi=
cinã et vir ſapiẽs nõ abhor
rebit eã. Nonꝰ eſt excitatio
deuotiõis. Iſa.xxvi. dicit i
anguſtia requiſierunt te. ps.
cxiiii. Tribulationẽ et dolo
rẽ inueni.etc̃. Idẽ.ps.xv.mł
tiplicate ſũt ĩfirmitates eo
rũ.etc̃. ¶ Decimꝰ eſt aĩa=
tio in aduerſis. Ro. v. tri=
bulatio patiẽtiã operatur.
patiẽtia ꝓbationẽ: ꝓbatio
vo ſpem. Undecimꝰ eſt eru
ditio que emittit diſciplinã
quaſi lucẽ. Eccł.xxiiij. Iſa
xxviij. tãtũ ſola vexatio da
bit intellectũ auditui. Duo
decimꝰ eſt cõformatio ad ca
put nr̃m. Jo.xv. ſi mũdus
vos odit ſcitote q̃a me prio
rẽ odio habuit. Eccl.xxvi.
magna gl̃a eſt ſeq̃ dñm. Et
nota q̃ iiii. pͥma ſũt deſola
toria malorꝫ et expone de q̃
libet. Quomodo enĩ malꝰ q̃
hꝫ tribulationẽ poteſt habẽ
ſolaciũ in cõſideratiõe ĩfer
ni cum illa tribulatio ſit et
q̃ddã initiũ inferni exhorre
ſcẽ poteſt magnitudinẽ pe
ne ĩfernalis cũ itollerabĩis
ſit ei tribulatio preſẽs: q̃ tñ
cõparatiõe future eſt leuis.
Itẽ qꝺ ſolaciũ poſſũt ha=
bere mali ĩ cõſideratiõe paſ
ſionis xp̃i cũ xp̃s requiriturꝰ
ſit mortẽ ſuã ab eis. Cũ enĩ
ipſi abſtulerũt xp̃o ſeipſos
q̃s adeo care emit: merito
preciũ mortis ſue ab eis re
q̃ret. Itẽ qꝺ ſolaciũ poſſunt
habẽ in vtilitate tribulatio
nũ cũ pctã ĩ q̃bꝰ ſũt reddãt
eis tribulationes inutiles
ipſi multa ſoluũt et a debitꝭ
ſuis in nullo ſe abſoluunt.
Itẽ qꝺ ſolaciũ poſſũt habẽ
in cõſideratiõe gl̃ie celeſtis
cũ ipſi eã ꝑ pctã ſua amiſe=
rint potiꝰ in hac ꝯſideratio
ne inueniũt materia doloris
q̃ gaudii.

Itẽ ſermo epiſtole in ea=
dem dominica lxxi.

On ſūt cōdigne ⁊c̄.
a octo ſūt ex qbꝫ appa
rē poteſt qᵭ fideles
habituri ſunt valde magnā
glām licꝫ viles ſint ⁊ abie
cti Primū eſt qᵭ dn̄s ita ca
revēdit glīam ſuā etiā ami
cis ſuis: petrꝰ emit eā mar
tyrio crucis: paulꝰ ā putati
one capitis. ⁊ veriſſime eſt qᵭ
ipſe nō decepit eos cū ſit a=
micus fideliſſimꝰ: et qᵭ plꝰ
eſt ipſe emit cariſſime gl̄iaꝫ
iſtā amicis crucis ignomi
nia. Scd̄o patet magnitu=
do illiꝰ gl̄ie p gl̄iam pulcri
tudinis quā videmꝰ in infe=
rioribꝰ creaturis cū dn̄o pla
cet eas decorare ſic̄ eſt lyli
um qᵭ eſt in hyeme vile. in
eſtate vero cū dn̄o placet eū
decorare pulcherimū eſt: ⁊
ſil'r in pratis q̄ tūc ſūt mira
bilis pulchritudinis. Mat
vi. Cōſiderate lylia agri q̄=
modo creſcūt: ⁊ ſeqt̄ur dico
autē vobis qᵭ ſalomō in oī
gl̄ia ſua nō coopertꝰ eſt ſic̄
vnū illorū et poſt. Si enī fe
nū agri qᵭ hodie eſt ⁊ cras
in ignē mittit̄ dū ſeneſcit
quāto magis nos modice...
dei. b Tertio patet ma=
gnitudo gl̄e in gl̄a pulchri
tudinis q̄ videt̄ in hiis q̄ ar
tificio fiūt ex lignis et lapi
dibꝰ ⁊ ere vt patet in gl̄ia ſa
lomonis. iii. Re. x. videns
regina ſaba oēm ſapientiā
ſalomonis ⁊ domū quā edi
ficaverat ⁊c̄. nō h̄ebat vltra
ſpm̄. Quid ergo gl̄ie habe
būt amici dei cū ei placue=
rit eos decorare ſcd̄m ma=
gnitudinem ſapientie ſue.
Quarto patet ex vbis ſcrī
rū qbꝰ deꝰ reuelauit eā vt eſt
illud. Iſa. lxiiii. oculꝰ nō vi
dit: deꝰ abſqꝫ te. Quīto pa=
tet ex hoc qᵭ legit̄. Math.
xvii. In dn̄i trāſfiguratiōe
qᵭ reſplenduit facies eiꝰ ſic̄
ſol et veſtimēta eiꝰ facta ſūt
alba velut nix Sexto patet
p hoc qᵭ xp̄s honorē ɔtulit
cruci q̄ eis fuit vnde Au
guſtinꝰ ſup p̄s. Crux de pe
nis latronū trāſiuit ad frō
tes iperatorū. Quid faciet
de fidelibꝰ ſuis ſi tantū ho=
norē cōtulit tormētis. Se=
ptimo ex honore q̄ honora...

xpus ſctõs in t'ris tātūmo-
do. Maiorem reuerētia ex
hibet pͥlucrib⁹ vel oſſib⁹ ſā
ctoꝝ vel etiā coꝝ pāniculis
ꝙ maximis pͥcipib⁹ hui⁹
mūdi: vnde videt̄ qđ multo
magis hono:et ipſos in ce
lis. Octauū patet ꝑ hoc qđ
glīa eoꝝ ſiſis eſt gl'ia dei.
pͥma io.iii. Filii dei ſumus
ſed nōdū apparet qđ erim⁹
ſcū apparere ceperit: ſil'es
ei erim⁹. ¶ Itē notādū
ꝙ gaudiū ꝓuenit hiis qui
ſalui erūt q̄ſi ex ſex partib⁹
Pͥmū a btā trinitate. Se
cūdo a loci amenitate Ter
tio a iocūda ſocietate. quar
to a corporis gl'ificatione.
Quito ab īferno. Sexto a
mūdo iſto. De pͥmo legitur
Iſa. xxxiii. regez in decore
ſuo videbūt. Et notādū
ꝙ in viſione regis triplex
gaudiū erit. Pͥmū erit in
vidēdo faciē dei. Scđm dei
tatē qđ erit ſūmū gaudium
q̄ melꝰ eſſet ſic eſſe in īfer
no: ꝙ in paradiſo et non vi
dere faciē dei. in. ps. xxvii.
Faciē tuā dñe req̄. etc̄ ꝛ Io
xvii. Hec eſt vita etna vt co
gnoſcāt te. ſo. v. d. ꝛ c̄ri illo
ps. lxxix. Qui regis iſrael
triplicat̄. ps. lxxix. oſtende
faciē tuā et ſalui erim⁹. Se
cūdū gaudium erat vidēdo
hūanitatē xpi. Ber Plenū
pͦrſus oīs ſuauitatis dul
cedine videre hoīez hoīs cō
ditorē. Tertiū gaudiū erit
in cōſideratōe vnionis hūa
nitatis ad diuinitatē ꝛ erit
mirabile qn̄ cognoſcent qđ
frat̄ eoꝝ ſcđm carnē ve de
us eſt. ¶ Itē a loci ame-
nitate t̄plex gaudiū. Pͥo
a claritate loci. vnde thob.
xiii. beat⁹ ero ſi fuerint reli
q̄ ſeminis mei ad videndū
claritatem ciuitatis hirl'm
Apo. xxi ciuitas nō eget ſo
le, neqꝫ luna vt luceāt in ea
vera claritas dei illūinabit
eā et lucerna ei⁹ agn⁹. Se-
cūdū a loci puritate Unde
apo. xxi. nō intrabit ī eā ali
q̄d coinq̄natū, aut abhoīa-
tionē faciēs et mēdacium.
Tercīū erit ex loci latitudi
ne. Baruc. iii. o iſrael quā
magna eſt dom⁹ dei et īgēs

locꝰ paſſionis eius magnꝰ
et nō habēs finē: tota terra
eſt quaſi pūctū reſpectu ce=
li empyrei vbi ſācti regna=
būt. Ex ſocietate etiam tri=
plex gaudiū prouenit. Pri
mū ex multitudīe Apo. vii
vidi turbā magnā quā. di.
ne. po. etc̄. Scd̄m ex nobili
tate ſocietatis illiꝰ in qua
erit beata virgo: et om̄s ſcti
et angeli q̄ om̄s reges erūt
vnde filius dei dicit̄ veniſſe
a regalibus ſedibus. Sap̄.
xviii. Tercio de amicabili
tate illius ſocietatis. Tāta
enī erit charitas inter eos
ꝙ gaudia aliorū ſua cōpu
tabūt. vnde Iſa. xxxi. dicit
dn̄s cuiꝰ ignis eſt in ſyon ꝛ
caminꝰ in hieru̅. E A glī
ficatiōe etiā corporis eſt tri
plex gaudiū. Primo ab eiꝰ
pulchritudine q̄ ꝯſiſtit ī cla
ritate et debita figura et ſi=
tu mēbrorū. Math. xiii. ful
gebūt iuſti ſicut ſol ī regno
pr̄is mei. Scd̄o ex liberta=
te corpis ſcꝫ quā habet mo
do aiumꝰ vt q̄ſi ſubito ab ori
ente trāſeat in occidēte vt i
cludi nō poſſit muro vl̄ alio
obſtaculo: hēbit etiā corpꝰ
tūc ꝑ ſubtilitatē et agilita=
tē vt vbi volet ſpūs pn̄tꝰ aſ
ſit corpꝰ. Tercio vero īpaſſi
bilitate corporis: nulla enī
moleſtia corporibꝰ eorū de
cetero poterit nocere. Apo
xxi: abſterget deꝰ oēm lacri
mā ab oculis ſctōꝝ ꝛ mors
nō erit vltra neqꝫ luctꝰ ne=
qꝫ clamor etc̄. F Ab īfer
no etiā triplex gaudiū ꝓue
nit. Primo ex hoc qd̄ infer
nū euaſerūt. vbi iniq̄ ſua īi
q̄tate et̄no ſupplicio puniē
tur. vt iuſti oēs et in deo vi=
deāt gaudia q̄ ꝑcipiūt et iu
ſtis reſpiciāt ſupplicia que
euaſerūt Scd̄o ex hoc ꝙ ho
ſtes eorū cruciabūtur vnde
p̄s. lvii. letabit̄ iuſtꝰ cū vide
rit vindictā. Tercio ex hoc
ꝙ pctm̄ ꝙ maxime nocet oī
bꝰ clauſū erit in iferno poſt
diē iudicii tāq̄ in ꝓprio lo=
co. G A mundo triplex
gaudiū. Primū erit quia a
penali miſeria huius exilii
liberati erūt. Ber. tranſiſ
ſe de morte ad vitā vite ge

diū duplicat viſi'e ē q nū l tū gaudeat ille q̄ dicebat cū p̄.cxxix.heu me q̄a ico. me us ꝓlō.eſt. Et aplus dicēs infelix ego hō quis me. etc̄ Scdm gaudiū erit ex hoc q a naufragio liberati erūt Si naufragi q̄ de mari ext erūt:tantū gaudent: veriſi mile eſt q multū gaudeant q̄ tot naufragia paſſi a mari hui⁹ mūdi euaſerūt. Per periculū probat trāſeuntiū raritas et pereuntiū multi tudo. Ex hoc patet q mare hui⁹ mūdi piculoſi⁹ eſt ma ri ſalſo:q̄a in mari hui⁹ mū di vix de q̄tuor nauib⁹ tran ſit vna:q̄a vix de q̄tuor hoi b⁹ vn⁹ ad portū ſalutis ve nit. Terciū erit q de tanto hoſte triumphauerit. Job. xli.nō eſt poteſtas ſup ter rā que ei cōparet q̄ fact⁹ eſt vt nullū timeret hoſtis eor erat vt gygas et ipſi erāt vt locuſte:quia vult dn̄s ieſus mirabiles res facere: Vult eni de locuſtis ſuperare gy gātes:et de hiis q̄ in terris ſūt celeſtes vincere nequici as. Ad cumulū gaudii faci et hoc qđ ſecuri erūt de eter nitate gl'ie. Jo.xvi.et gau diū veſtrū nemo tollet a vo bis.

Dn̄ica q̄nta poſt oct.pē thecoſtes. Sermo lxxiii

Omnes vnanimes i orōne eſtote p̄ma pe tri. Sic dicit gloſa ſup illud apud me orō dovi te mee Juſticia hoīs in hac vita eſt ieiuniū ꝛ elemoſina et orō que orō hiis duabus alis volat ad deum qđ boni tas hoīs in hiis trib⁹ conſi ſtat patet p hoc q hō habet cōparationē: et ad id qđ eſt ſupra ſe ſcꝫ ad deū,et ad an gelos et ſctōs et ad illud qđ eſt iuxta ſe.ſcꝫ ad ꝓximū:ꝛ ad id qđ eſt infra ſe.ſcꝫ cor pus propriū orō neceſſaria eſt ei.vt per eā ab hiis q̄ ſu pra ſe ſūt imploret auxiliū elemoſina vt proximo indi gēti ſubueniat. Jeiuniū ve ro vt corpus caſtiget: et in ſeruitute redigat:et vix erit quod is qui in hiis tribus bene ſe habet victoriam de

hoſte nō habeat. Jeiunium
enī debilitat hoſtē ſcʒ corpꝰ
et pſequēs et dyabolū qui
maxime in carne confidit.
Unde qdā ſctūs dyabolus
plꝰ cōfidit in adiutorio car
nis ꝙ ī altq alio: qa magis
nocet domeſticꝰ hoſtis. Orō
adiutoriū nobis celeſte acq
rit: elemoſina vero tereſtre
auxiliū: dū pauperes ſtipē
diarios noſtros facit. Quo
modo nō vincet q̄ habet ho
ſtē debilē: et tam celeſtia ꝙ
tereſtria habet in auxilium
Inter hec tria in aliqbꝰ vi-
detur excellere orō cū ſit re
ſpectu eius qȯ ſupra nos ē
et cū ieiuniū ⁊ elemoſina ei
deſeruiant velut quedā ale
orō columbe eſt auis ſcʒ ſpūs
ſcti q̄ ramuʒ oliue apportat
dū pacē hoibꝰ īpetrat. ideo
autē dicimꝰ eā auē ſpūs ſā
cti qa deuota orō a ſpū ſctō
eſt. Spūs enī ſāctꝰ poſtulat
pro nobis gemitibꝰ īenar-
rabilibus iuxta verbū. aplī
i. poſtulare facit. De orone
dicit augꝰ. ſup illud dirigā
tur orō mea ſicut incēſū in

cōſpectu tuo. Mira virtus
pure orōnis que q̄ſi qdā p-
ſona ad deū itrat et ibi mā-
data pagit quo caro venire
neqt. Et greg. magna eſt v
tus orōnis q̄ effuſa in terra
in celo operaī: licet beatiꝰ
ſit dare ꝙ accipere. Act. xx
tamē magis cōgruit ſtatui
in quo ſumꝰ petere ꝙ dare:
cū nihil habeamus hic niſi
qȯ aliūde accepimꝰ. Juxta
illud .i. cor. v. qd habes qȯ
nō accepiſti: ideo ſpecialit
de orone dicemꝰ que nobis
īpetrat id quo idigemꝰ. Pri
mo oſtēdēdo q̄re libēter de-
beat qlibet addiſcē officiū
iſtud. Deinde indicando q̄
modo ille ſūmus mgr ora-
re docuit. Notādū ergo
qȯ ſex rōnes poſſūt aſſigna
ri quare qlibet libent̄ debet
addiſcē orare. Primū ē hoc
ꝙ ille magnꝰ mgr q̄ cathe
drā habet in celo a deo dili
gēter voluit hoc docere: ve
riſimile eſt ꝙ ipſe noluerit
nos negligēt̄ addiſcere qȯ
voluit inneglīgēter docere
Uerecūdū eſt diſciplis xp̄i

ut illud neſciāt qḋ mgr̄ illo rū diligētiſſime docuit. docuit aūt illud exēplo. Mat. xiiii. qñ dimiſſa turba aſcē dit in monté orare ſol⁹. veſpere aūt facto ſol⁹ erat ibi et Luc. xxii. legitur qḋ fact⁹ i agonia prolixi⁹ orabat ⁊ qñqȝ pnoctabat i orone cū tñ ꝓpt ſe orone nō idigeret ꝗ ſolo verbo poterat facere q̄cūqȝ volebat. ſȝ fecit hoc vt daret nobis exēplū libenti orādi. Verbo etiā diligent̄ hoc docuit oſtēdens q̄d orādū. Math. vi. vbi orone dn̄icā tradidit et vbi orādū: ibidē cū oraueris itra in cubiculū tuū et clauſo oſtio ora patrē tuū in abſcondito: et qñ orādū qm̄ ſēper. Luc. xxi. vigilate omi tpe orātes: vt digni habeamini fugē oia iſta que futura ſunt. B

Itē docuit qualiter orandū qm̄ deuote / breuiter / humiliter / et pſeueranter. de pmo. Jo. iiii. ſpūs eſt de⁹ et eos ꝗ adorant in ſpū et veritate oportet adorare. de ſecūdo Math. vi. orātes aūt nolite multū loqͥ ſicut ethnici faciūt De tercio ibidē cū oratis nolite fieri ſicut ypocrite triſtes ⁊c. ⁊ Luc. xviii in parabola de publicano ⁊ phariſeo habet̄ de eodē. De quarto ibidē vbi agit̄ de iudice intq̄ ꝗ nec deū timebat nec hoiem reuerebat̄: ꝗ iñ vidue fecit vindictā ꝓpter nimiā ei⁹ ioportunitatē ⁊ Luc. xi. ſi ille pſeuerauit pulſās dico vobis: et ſi nō dabit ei eo qḋ amic⁹ ei⁹ eſt: ꝓpter iprobitatē tñ ei⁹ ſurget et dabit illi etc. Scḋm eſt ſi oro fiat eo modo quo debet exenīū eſt deo valde gratum et miſterio āgelico dignū. vnde thob. xii. dicit āgelus qñ orabas cū lachrimis et ſepeliebas mortuos. Ego obtuli orōem tuā dño: nō debet eſſe graue hoi exeniū illud deo mittere: qḋ angelo non eſt graue offerre: imo qḋ pl⁹ eſt ipſe xp̄s ꝗ inq̄tū hō eſt ſūm⁹ ſacerdos illud offert deo patri: qḋ ſignat̄ in hoc qḋ dyacon⁹ thuribulū tradit ſacerdoti: et ſacerdos deo

thurificat: ſic xp̄s oro̅es ec cl'ie deo patri preſentat que preſentatio multū facit eas valere. Quomodo eni̇ ſi do co̅te̅nerer̄ q̄ꝺ a tanto media tore ei preſe̅tar̄. Terciu̇z eſt hoc q̄ officiū iſtud facile eſt Si dicar̄ alicui q̄ det elemo ſina̅ poteſt excuſare ſe cum no̅ ſe̅per habeat hō argētu̇z in burſa. Si dicar̄ ei q̄ ieiu net: ſimiliter cū multi ꝓpt̄ debilitatē capitis ieiunare no̅ poſſint. Sed ab oratio̅e nullus poteſt ſe excuſare: q̄ libet eni̇ poteſt habere oro̅ ne̅ ſaltē mētalem: etiā ſi ſit mutus Unde dd̄.xli. apud me or̄o: et ſup illud.p̄.xxxv Juſtus autē miserer̄ et tri buet dicit gloſa ſe̅per eſt ali q̄d iuſto q̄ꝺ det ſaltē or̄onē Quartū eſt hoc q̄ op⁹ iſtud honorabile eſt. Multa ſunt officia que aliquibus cede rent ad dedec⁹ ſicut arare ꝛ fodere: ſed orare deū nulli q̄tūcūq̄ nobili cedit ad de dec⁹: q̄a ſco̅m Gregoriū cu̇z oram⁹ ipſi cū deo loq̄mur q̄ ſine dubio magn⁹ honor eſt

Quintū vero eſt hoc q̄ offi ciū iſtud valde lucroſum eſt q̄ꝺ poteſt oſte̅di ex hoc q̄ ni hil eſt ad q̄ꝺ or̄o valere non poſſit. Unde. ij.parar̄. xx. cū ignoram⁹ q̄d agere debe am⁹ hoc ſolū habemus reſi dui vt oculos n̄ros ad te di rigam⁹ hoc ē officiū ex quo poteſt hō lucrari oi̇ t̄pe ꝛ in hyeme et in eſtate: in ſere no et in pluuiali t̄pe de no cte et de die: feſtis dieb⁹ ꝛ fe rialib⁹. Jn īfirmitate et ſa nitate: in iuuētute et ſene ctute: ſtando ꝛ eūdo. Jn do mo et extra domū: ꝛ quādo q̄ vna hora lucrar̄ hō plus orādo q̄ valeat ciuitas vna q̄a lucrar̄ hō modica or̄one cū deuota eſt rignū eternū quādoq̄ aūt ante q̄ iehoer̄ or̄o. eſt hō in ſtatu dānatio nis ꝛ ante q̄ finar̄ eſt in ſta tu ſalutis: quāloq̄ pl⁹ lu crar̄ vetula vni orando de celo vna hora: q̄ mille mili tes armati de terra per lon gum tēpus. Unde gloſa. ſu per numeri plus valet vn⁹ ſanctus orand. q̄ īnumeri

pctōres prelīādo: orō ſācti celū penetrat: quomodo ho ſtes in fris nō vicat. Maxi ma ſolatio a ſāctis a mūdo iſto orādo recipiūtur. vnde Luc.iii ieſu baptizato orā te apertū eſt celū. Et eiuſdē ix. dum xp̄s oraret facta eſt ſpecies vult⁹ ei⁹ altera et ve ſtit⁹ ei⁹ albus. Et. xxii. eiuſ dez ſic legit̄ de xp̄o poſitus genib⁹ orabat et poſt reſpō detur apparuit autē illi an gelus de celo cōfortans eū Sextum eſt neceſſitas ma gna orandi quā habem⁹ in preſēti. Tria ſolēt dare ne ceſſitatē hoib⁹ clamandi ſcʒ ignis aqua. et hoſtis: ⁊ hec tria quaſi ſingulis diebus dāt nobis neceſſitatem cla mandi ad deū in orōne vix enī eſt dies in quo dom⁹ cō ſciētie nr̄e igne īfernali nō ſuccēdatur ſcilicet cōcupi ſcentia praua. Unde neceſ ſe habem⁹ clamare ꝓ aqua diuine gratie et ad aquā la chrimarum recurrere ⁊ eſt ignis iſte quaſi ignis gre cus quoniā ex vna parte ex tinguitur ⁊ ex alia parte ac cenditur. Ex hoc enī ꝙ ali qs carnis cōcupiſcentiā de plorat quādoqꝫ vana gloria naſcitur vix eſt dies in quo homo nō ſētiat fluctus ma larum cogitationū ſup ca put ſuū Unde neceſſitatem habet clamādi illud Mat. viij. Dn̄e ſalua nos perim⁹ vix eſt dies ī quo hoſtes ſu os non videat homo in por tis caſtri ſui ſcilicet ouʒ de tractionem vel aliud malū verbum ſētū in ore et ſic de aliis portis caſtri ſui. ſcili cet corporis ſui. ¶ Se quitur videre qualiter xp̄s orare docuerit de quo legi tur Luce. xi. cuʒ eſſet ieſus in loco quodam orās vt ceſ ſauit dixit vnus ex diſcipu lis eius ad eū dn̄e doce nos orare: ſicut iohānes docuit diſcipulos ſuos et ait illis. Cuʒ oratis dicite pater no ſter qui es in celis. etcetera Circa quā orationē notā dū eſt ꝙ quinqꝫ ſūt in qb⁹ ipa

cõmẽdabilis eſt Primũ eſt auctoris dignitas qꝛ ipſe de⸗ us cõpoſuit eã vnde ꝯuenit illi illud. Eccle. xxiiii. ego ex ore altiſſimi ꝓdii. Scdꝫ eſt breuitas vnde gloſa be⸗ de: orõnẽ cõpoſuit breuib⁹ verbis vt ſit fiducia cito an nuẽdi qđ breuiť vult rogari: Terciũ ẽ fecũditas glo ſa nihil deeſt qđ in vii. peti tiõib⁹ nõ cõtineať. Quartũ ẽ ſpũalitas vnde gloſa nul la orõ magis ſpũalis ꝙ il⸗ la que ex ore filii ꝗ eſt vitas ꝓceſſit. Quintũ eſt virt⁹ ip ſius magne eni virtutis eſt Eſt eni veriſſiẽ qđ xp̃s peti tiões q̃ tn ea ſũt nõ formaſ⸗ ſet niſi eas exaudire vellet de ci⁹ virtute dixit aug⁹. de quotidianis et leuib⁹ pctĩs et breuib⁹ ſine qb⁹ hec vita nõ duciť: quotidiana orõ fi deliũ ſatiſfacit. Eorũ enim eſt dicere pať nr̃ q̃ es in ce⸗ lis ꝛc̃. delet oĩno hec orõ mi nima ꝛ q̃tidiana pctã delet eni illa a qbus vita ſideliũ eſt ſcelerate geſta: ſed peni tendo in meli⁹ cõmutata di

ſcedit ſicut vaciter dicif di mitte nobis debita nr̃a. ita veraciter dicif: ſicut et nos dimittim⁹ debitorib⁹ nr̃is. Poſt euchariſtiã eſt dñica orõ maximũ remedium vel vnũ de maximis ꝯtraveni a lia pctã Duas autẽ partes habet q̃rũ p̃ma p̄parat orã⸗ tem ad deuote orãdũ Scda vero cõtinet vii. petitiões: Eſt autẽ valde neceſſaria p̄ paratio ante orõnẽ. vnde i p̃s. ix. preparationẽ cordis eorũ au. au. ꝛ. plus attendit quãdoq; de⁹ ad p̄parationẽ ꝙ ad orõnẽ vocalẽ: ideo di cit Ecci: xviii. ante orõnẽ p̄para aiam tuã. Eſt aũt du plex preparatio: quedã re⸗ mota: q̃dã ꝓpinqua. Remo ta eſt obſeruãtia mãdatorũ dei. Qui eni vult a deo ex⸗ audiri in hiis q̃ petit: debet p̃mo eũ exaudire i hiis que de⁹ ab eo petit. Unde aug⁹. q̃ a preceptis dei auertiť q̃d in orõne poſtulat nõ mereť et Prouřb. xxviii. Qui de⸗ clinat aurẽ ſuam ne audiat legẽ: orõ eius fiet execra⸗

bilis et eiuſdem.xx. Qui obturat aurē ſuā ad clamorē pauperis clamabit: ⁊ ipſe nō exaudiet. Propinqua ꝑparatio eſt in duob⁹. ɪ. in lacrimoſitate ⁊ ipetrādi fiducia: et hiis duobus modis preparat oratōē pars iſta pr̄ nr̄ q̄ es in celis Excitat cui ad lacrimas dupliciť. Primo dū tātū patrē ad mēoriam reducit et q̄ peccādo ita viliter vixit. Scd̄o dū abſētiā amantiſſimi pr̄is inuit dicēs: q̄ es in celis: ⁊ dulcē illā patriā a qua ipſe exulat. Ad primū ptinet illud qd̄ dicit. Ber. Cogitāti qd̄ offenderi patrē eſt certe qd̄ pudeat et ſi nō quidē terream quā iā frōte attollo oculos iā ad vultū tam pii patris iā mal⁹ fili⁹: pudet indigna geſſiſſe gn̄i mei: pudet tāto patri vixiſſe degenerē. Gloſa ſup hunc locū dixit cauēdū eſt cuiq; a ſordibus ne tāto patre ſit indignus. Ad ſcd̄m videť pertinere illud. ps. xli Fuerūt mihi lachrime mee pa. die ac nocte: etc̄. pmū⁹ flet⁹ qui eſt pro pctīs eſt irriguū inferi⁹ Scd̄s flet⁹ q̄ eſt pro abſētia patris et dilatione patrie eſt irriguū ſuperi⁹ Ad fiduciā ipetrādi valet illd̄ verbū dupliciť. Primo dū patrē nomiat eū q̄ orať huius patri amor ſuperat maternū amorē. Iſa. xlix. nnn q̄d mulier obliuiſci poteſt ī fantē ſuū vt nō miſereať filio vteri ſui: Et ſi ipſa oblita fuerit ego nō obliuiſcar tui. Scd̄o dū dicit eū eſſe in celo vbi eſt abūdātia oīū bonorū. Quomodo enī pater miſericordiarū habēs abundātiā oīm bonorū nō miſerebiť filii poſiti in valle miſerie vbi ē penuria omniū bonorū. Ad hoc pertinet hoc quod dicit. Ber. Ubi iā illud quod apud antiquos tā terribiliter q̄ frequenter intonare ſolebat. Ego dn̄s ego dn̄s mihi dicatur oratio cui⁹ principiū dulce nomen paterno ſeq̄ntium petitionū obtinendarum preſtat fiduciā: et glo

fa, ſup hoc nomē paſ i hoc daſ fiducia ꝗd negabit fili to ꝗ iam dedit qꝺ pater eſt. Luc.xi.ſi ergo vos cū ſitis mali noſtis bona data dare filiis vr̄is quāto magis pr̄ vr̄ celeſtis dabit ſpm̄ bonū petentibᵘſe. Qꝺ autē lacri me valeāt ad ipetrādū pa= tet p hoc ꝗ dicit Augᵘ.ſup illud. ps̄. xxxviii. aurībᵘ p cipe lachrimas meas ꝗ in= quit violēte ſūt i precibᵘ ad monēdā miaꝫ:qꝺ etiā fidu cia valeat ad hoc patet ꝗs le gitur.Jaco.i.qui autē indi get ſapientia poſtulet a deo etc̄. poſt dicit̄ poſtulet autē in fide nihil heſitans.Qui autē heſitat ſimilis eſt flu= ctui maris ꝗ a vento moue tur et circūfertur: nō ergo exiſtimet homo ille ꝗ acci= piat aliquid a dn̄o.Secun= da pars diuiditur in duas partes cū eni duplex ſit vi= ta ſpiritualis,vita gratie ⁊ vita glorie. Primo ponun tur tres petitiones pertinē tes ad vitā glorie. Secūdo quatuor petitiones pertinē tes ad vitā grē. Primo au tē ponūtur petitiones per= tinētes ad vitā glorie tanꝗ digniores. Secundū illud Math.vi. querite primū re gnū dei et iuſtitiā eiᵘ regnū dei querit̄ in tribᵘ primis petitionibus.Juſticia vero ducens ad regnū querit̄ in quatuor ſequētibᵘ. Et no tandū ꝗ ille qui mortē me= ruit apud iudicē terrenū et neſcit iudicē ſibi adhuc pla catū. Primo petit vitā ſuā ſiue vt pcat̄ ei a morte quaꝫ meruit:ſic ꝗ mortaliter pec cauit cū certus non ſit vtrū pctm̄ ſuū ſit ſibi dimiſſū ne ceſſe habet primo petere vt pcatur ei a morte ad quod pertinet illa petitio libera nos a malo.Malū eniꝫ ibi dicit̄ peccatū mortale quod eſt mors pn̄a et ſequela eiᵘ ſcilicet mors eterna et debe ret proponi cū magno deſi derio hec petitio eo ſcilicet modo quo latro qui atten= dens que fecit et qꝺ tormen tū ſibi preparatū ſit cū mul tis lachrimis vitā ſuā peti-

it. Sic peccator reſpiciens peccatū quod fecit, et quod pro eo meruit tormentū: cū multis lachrimis dicere debet libera nos a malo. Dicebat quidā ꝙ latrones et tentāti docuerūt eū orare: tentanti docuerāt eū ea que miſerabiliora ſunt in eis īprobiſſime oſtendendo et q̄ ſana ſunt abſcōdēdo vt magnitudo miſerie excitet ad miſericordiā: latrones autem ſcōm modum quē iā diximus: vita vero ſpiritualis obtenta eſt in continua pugna iuxta illud. Job. vij malicia vita hominis ſup terram vel tētatio: et propter hoc neceſſaria eſt alia petitio qua petitur ne in tētatiōē cadere permittamur q̄ petitio etiam cū magno deſiderio proponēda eſt ſicut ille qui facturus eſt duellū anteꝙ intret campum cum magno deſiderio rogat dominū et rogare facit vt ſibi det victoriam: et obtenta victoria gratias deo agit: ſic quilibet fidelis debet magne rogare deum: vt in illa die det ſibi victoriam. De dyabolo ꝗcito enim ſurgit intrat in campum certaminis valde periculoſū. Bernard⁹ In mūdo iſto tā ꝙ in ſtadio certaminis poſiti ſumus: in quo chriſtus mortuus eſt: quicūꝗ hic liuorem vel plagam non ſuſceperit: in futuro iudicio miles in gloria apparebit. In veſpere vero ſi a caſu ceciderit debet ſequi grattarū actio. Auguſtin⁹. qui orandus eſt vt faciat illi reddenda eſt gratiarum actio cum fecerit in quo multi peccāt Cum enim acceperint aliquod beneficium a deo nūꝙ poſtea memores ſunt cū tamen deberent regraciare deo ſingulis diebus longo tempore. Et notandum ꝙ cōſenſus velut pes eſt aīe ī q̄ aliqs dicit̄ itrare in tētatiōnē vel etiā induci. Math. xxvi. vigilate et orate ne intretis in tētatiōnē: intretis inꝙ p cōſenſū Inducit autē dn̄s hoīez in

tētationē pmiſſiue dyabol⁹ vo quaſi ipulſiue. Uita eti am ſpūalis licet ad ipulſuz tētationis non corruat: de bitis tamē obligata eſt: di miſſa eni culpa et morte eī na remanet adhuc hō obli gat⁹ad penā trāſitoriā ideo neceſſaria petitio illa ē. E Dimitte nobis debita nřa q̄ petitio magno deſiderio ꝓponenda eſt qa ſicut ſolet dici nō eſt onus ſiē onus de bitorū. Si q̄s obligat⁹ eſſet debitis multis ad terminū et ſciret ſe in graui carcere ponēdū niſi infra terminū redderet et ꝓbabilit̄ crede ret ſe nō ſufficere ad ſoluen dū infra t̄minū cū magno deſiderio peteret ſibi debi tū remitti ſi ſperet obtine re: et valde gratū haberet ſi q̄s a tabulis creditoris euz deleri faceret et ſe ſcribi ſic cū magno deſiderio petere deb3 ſibi debita dimitti qui credit ſe nō poſſe ſoluere ea q̄ infra t̄minū mortis cū ſci at ſe ponēdū ꝑ eo q̄d nō ſol uerit in igue purgatorii de

quo igne dicit aug⁹. miro modo grauis eſt ille ignis. Excedit eni oēm penā quā vnq̄ paſſus eſt aliq̄s in hac vita: huic vero petitioni ad dit̄ determinatio cū dicit̄ ſic et nos dimittim⁹ debitori b⁹nřis ſpaliter eni valet ad ipetrandū remiſſionē adeo Si remiſerim⁹ ꝓximo nřo Eccle.xxviii. remitte ꝓxi mo tuo nocētite et tūc oran ti tibi pctā ſoluētur. Si oē aīal diligit ſibi ſile vt legit̄ Eccle. xiii. et lup⁹ lupo nō nocet nec leo leonē ledit ſe cūdū verbū ſenece. vertiſſe eſt q̄d ði mīa nihil ita amet in hoīe ſic miam ſororē ſuā ꝙ ei parcat ⁊ q̄ ei q̄ libent̄ dimittit pro xp̄o de⁹ libent̄ dimittat ecōuerſo vero non remittēti de⁹nihil remittit q̄a pq̄ peccat hō: ꝑ hec ⁊ tor quet̄. Eccle.xx. q̄ vindicari vult a dn̄o inueniet vīdictā vita etiā ipūalis ex ſe defi ciens eſt et indiget cibo ſpi rituali ſuſtentari ſicut vita corporis alimonia ciboruz ſuſtētatur et etiā ante ca

oportet et eam cibo ſuſtētari
Ideo et quarta petitiōe pe=
titur ſuſtētamētū vite ſpūa
lis cū dicit̄ panē nr̄m quo=
tidianū da nobis hodie nec
videt̄ pncipalit̄ intelligē
da eſſe: de pane materiali.
Cū illum dicat dñs adici
endū nō querēdū. Math. vi
et hec oīa adiciētur vobis.
Que petitio cū magno deſi
derio proponēda eſt cū quo
tidie ſit neceſſariᵒ nec a no
bis cū habere poſſimᵒ. Si=
cut cū deſiderio eleimoſinā
peteret q̄ ſciret ſe fame mo=
riturū niſi eā mendicando
obtineret. Et notandū ꝙ
panis iſte q̄druplex eſt. ſcꝫ.
pmᵒ doctrina. ſcd̄s. exēplū
tiᵒ. ſacramenta eccl̄ie pre=
cipue cōfeſſionis et euchari
ſtie. q̄rtus. Et opera virtutū
de pane doctrine legit̄ Deu
to. viij. non in ſolo pane vi=
uit hō. etc̄. De pane exēpli
habet̄ ſup illud Io. vltimo
paſce oues meas De bonis
operibᵒ habet̄. Iſa. iiij. vbi
dicit̄ in perſona virtutū pa
nē noſtrū comedemᵒ. Defi
cient virtutes: niſi bene ex
eis operemur ſic̄ viſus cor=
poralis ī hoīe deficit: ſi hō
diu in carcere maneat vbi
nō videat. Sacramentū ve
ro cōfeſſionis ⁊ euchariſtie
panis dicit̄ q̄ multū valet
ad ſuſtētationē vite ſpūalis
q̄ qñcunqꝫ aliq̄s digne ac
cedit ad ea: recipit grāꝫ vel
augmentū grē. Digne aūt
accedit q̄ accedit humiliter
credens ſe indigere affectu
ſacramēti: et q̄ accedit fide
liter credens habere ſacra=
mentū: illū effectū quē pre=
dicat eccleſia: et q̄ habet de
ſideriū percipiēdi effectū il
lum: qui abſqꝫ deſiderio ac
cedit quaſi ore clauſo acce=
dit: et ideo et vacuus acce=
dit, et vacuᵒ recedit. Quar
tuꝫ in quo cōſiſtit dignitas
iſta eſt: vt hō gratus ſit deo
de hoc ꝙ fōtes grārū in ec=
cleſia poſuit ad quos recur
rere poſſumᵒ cū grā indige
mus. Ex p̄dictis vero ſatis
poteſt eſſe manifeſtū quātū
deo indigeat preſēs vita q̄
pāup eſt adeo ꝙ neceſſe ha=

bet mendicare vnde Aug⁹ q̄a panẽ quottidianuꝫ petit paup eſt nõ diues eſt etiam pluſq̄ꝑ paup cũ multa debe-at: eſt etiã in magno periculo habẽs vndiq̄ꝫ circa ſe la-queos et cauſas mortis.

Circa alias vero tres petiti ones notãdũ ꝙ ſicut hõ fa-ctus eſt vt ſeruiret deo: ſic mũdus fact⁹ eſt vt ſeruiret hoĩ: et ꝓ ſeruicio qð exhibe-ret creatori debuit habere dñium mũdi in vita preſen ti tandẽ habitur⁹ ipſũ deũ cũ de ꝑadiſo terreſtri tranſ ferreẽ in celũ: ſed q̄a debitũ ſeruitiũ deo exibere noluit dñium mũdi iuſto dei indi cio amiſit et ĩ ſeruitutẽ ma gnã incidit: ita q̄a muſcis ⁊ aliis minimis creaturis nõ poſſit ſe defẽdere. Aug⁹ hõ dicit tibi cõticium et tu mes et irat⁹ es: pulicib⁹ re-ſiſte vt dormias: in futuro vero poneẽ hõ in ſtatu debi to vt per oĩa deo ſubiect⁹ ſit et cete creature ſint ſibi ſub iecte: et etiam vt ipſũ deum poſſideat ſi ab eo prius ꝑoſ ſeſſus eſt de⁹ enĩ ſcðꝫ Aug⁹. nullius poſſeſſio erit cuius poſſeſſor nõ fuerit. Ad pri-mũ pertinet illa petitio fi-at volũtas tua ſicut in celo et in terra: ideſt veniamus ad ſtatũ illũ in quo volũta-ti tue voluntatẽ nr̃am oĩo cõfirmabimus vt faciũt an geli. Ad ſcðm pertinet illa petitio adueniat regnũ tuũ ideſt veniat ſtat⁹ ille in quo tecũ regnabim⁹ ab omĩ ſer uitute liberi. Ad terciũ ꝑti net illa petitio ſãctificetur nomẽ tuũ ideſt cõfirmetur nomen illud quo filii voca mur qð erit quando dulce-dine diuina fouemur iuxta illud Eccle. xv. iocundita-tẽ et exultationem theſau-riſauit ſuper eũ et nomine eterno hereditabit illũ quã do iocũditatem illam inef-fabilem ſentiemus: tũc cõ-firmati erimus ſicut ange li dei. ¶ Et notandũ ꝙ hee tres petitiões cum ma-ximo deſiderio proponende ſunt valde enim miſerabile eſt ꝙ patrẽ miſericordiarũ

a quo om[n]ia bona recepim[us] et multo maiora ſperamus ita frequenter oſtẽdimus ⁊ voluntatẽ dyaboli: ita frequenter facimus⁊ valde deſiderãdus eſt ſtatus in quo volũtatẽ dei in omnibus faciamus. Valde deſiderãdus eſt ſtatus in quo a viliſſima ſeruitute in qua ſum[us] liberemur Valde enĩ graue eſt ſeruitutem ſuſtinere illi ad quẽ pertinet regnare. Valde etiã miſerabile eſt ꝙ illi qui ſũt filii dei ita poſſũt fieri dyaboli: vnde valde deſideranda eſt confirmatio.

Notandũ etiã ꝙ in hoc verbo ſãctificetur notatẽ apparentia huius honoris vt ſit ſenſus ſãctificetur ideſt ſanctũ appareat tunc dicit̃ res fieri quãdo innoteſcit fieri nondũ enĩ filii dei ſumus ſed nondum apparet quid erimus. Jo.iii. qui videt modo bonos pauperes vix crederet eos eſſe filios dei: niſi ſacra ſcriptura hoc diceret vadunt enim pedites cum ſerui dyaboli eant equites iuxta illud Eccle.x vidi ſeruos in equis et principes ambulãtes quaſi ſeruos ſuper terram: ſed tunc quaſi ſcriptũ erit manifeſte in eis ꝗ ipſi ſunt filii dei iuxta Apo.iii. qui vicerit ſcribam ſuper eum nomen dei mei gloſa: erit quodammodo deus ſicuti ferrum quod quando vehemẽter eſt ignitum eſt quaſi ignis. Sicut electi erunt quodãmodo dii: quando valde et ſimiles erũt in corporibus glorificatis: etiam erit ſcriptũ quatuor dotibus quaſi quatuor litteris ꝙ ſunt filii dei Scriptura eniȝ vocatur certa deſignatio certum auteȝ erit ex corpore glorificato ꝙ ſint filii dei. Sicuti in veſte precioſa alicuius perpẽditur quod ipe ſit princeps ſecundum hunc modum dicitur eſſe ſcriptum in femore. ideſt in carne chriſti ꝙ ipe ſit rex regum dominus dominantium. Apo.xix.

Do[m]i[nica] vi. poſt oct. pẽthe

Doē.vi.pꝰoc.pē-
coſtes. Sermo. lxxij.

q Uicūq̄ baptizati ſu
mꝰ in xp̄o ieſu i mor
te ipſiꝰ bap.ſu. Ro.
vi. In xp̄o ieſu baptizatꝰ eſt
qui in īſtitutione eiꝰ ſcʒ. in
noīe trinitatis baptizatus
eſt vnde. Math. vltio. Eun
tes docete oēs gētes bapti
ʒantes eos. In noīe patris
et fi. et ſ. ſ. amen. prenoīato
illo ꝗ baptizatꝰ eſt debet di-
ci ego baptizo te In nomie
p̄ris et filii et ſpūs ſancti.
Quicunq̄ baptizatꝰ eſt ſic
in morte xp̄i ideſt purifica
tus a viciis ꝑ mortē xp̄i ꝗa
mors xp̄i eſt cauſa huiꝰ pu-
rificationis cū baptiſmꝰ v̄-
tutem ſuā habeat de morte
xp̄i: ꝗ ergo baptizati ſūt nō
ſolū aqua baptiſmi ſunt ba
ptizati: ſed quodā modo ſūt
baptizati et loti in ſāguine
ſuo. Apo. i. ꝗ dilexit nos et
lauit nos a pctis n̄ris in ſā
guine ſuo. Et notandū ꝙ
eccleſia vult vt baptizati ſci
ant ſe lotos eſſe a pctis ſuis
in xp̄i ſāguine triplici rati
one. Primo vt magis time
ant imūdiciā pcti. Scd̄o vt
intelligāt ꝙ tincti debēt eſ
ſe ſanguine xp̄i. Tercio vt
agnoſcāt virtutē baptiſmi.

Circa ꝑmū vero notādū
eſt ꝙ ꝗnq̄ ſūt ex quibꝰ intel
ligi poteſt quātū ſit timēda
imundicia pcti. Primū eſt
dignitas rei quā pctm̄ inq̄
nat: quāto p̄nus eliq̄s ꝑci
oſior eſt: tanto magis timē
da eſt eius inq̄natio. primo
igiꝛ timenda eſt hec inq̄na
tio ꝓpter dignitatē hūane
nature q̄ perpēdiꝛ ex hoc ꝙ
aīa dei imago eſt. Unde ſic
peccat ꝗ eā mortali pctō in
quinat ſicut ꝗ imaginē cru
cifixi vel beate virginis in
lutū valde imundū proice-
ret. Preterea hūana natu-
ra vnita eſt diuinis in pſo-
na xp̄i. Unde ſic ille ꝗ cru-
cē in qua corpꝰ xp̄i pepēdit
in lutū ꝓiceret peccaret ſic
peccat ꝗ nō timet īquinare
hūanā naturā q̄ diuine na
ture inſeperabiliꝛ aſſociata
eſt. Scd̄m eſt difficultas
recedendi q̄ difficultas īmo

īpoſſibilitas in lucifero et aliis angelis corruptibꝰ ap paret a qbꝰ macula pcti ſe paratri nō potuit: ex quo ſe mel adheſit in hoibus etiā patet difficultas iſta rece dendi. Primo ex hoc ꝙ ex quo hō pmus peccauit nul lus purꝰ hō a pctō perfecte purgatꝰ fuit vt dignꝰ eſſet videre faciē dei donec ſan guis xp̄i effuſus ē quo puri ficato illa pfecta ē. ℬ Se cūdo ex hoc ꝙ ex quo aliq̄s mortalit̄ peccat imundicia eiꝰ ablui nō poteſt p totam aquā q̄ ſub celo ē niſi aqua grē de ſurſū deſcendat que mentē abluat ad purgādū mūduz ab imundicia pcti t miſſū eſt diluuiū ī mūdū ita vt operirētur oīa montes excelſi q̄ ſubſūt vniūſo celo vt legit̄ Gen̄. vij. ante etiaz diē iudicii precedet ignis q̄ cōburet̄ facies mūdi ⁊ aſcē det tantū ignis ille quantū eque in diluuio ad purgati onē mūdi. Terciū eſt imū dicie huiꝰ vilitas q̄ poteſt p pendi ex hoc ꝙ oīs imūdi ciā corporalē non videt̄ re putare reſpectu eiꝰ. Math. xv. vbi dicit de corde exeūt cogitationes male homici dia.etc̄.hec ſūt q̄ coinq̄nāt hoiem nō lotis aūt manibꝰ mādu care nō coinq̄nāt ho minē. Vilitas etiā iſta pa tet ex hoc ꝙ imundicia iſta pulcherrimā creaturā luci ferū ſcȝ. adeo deturpauit vt a tā ſublimi ſtatu ad tā infi mū deiecit: vt īferior eſſe vi deat̄: etiā ſerpētibꝰ et bufo nibꝰ vilitatē huiꝰ miſerie ⁊ imundicie oſtēdit illud. ps xiij. Corrupti ſūt et abhoīa biles facti ſūt in iniq̄tatibꝰ ſuis. Quartū eſt ex hoc ꝙ talis imūdicia adeo diſpli cet deo ꝙ nō habet ita bonū amicū nec in celo nec ī t̄ra quē nō odiret ad mortē et̄ nā ſi maculā vniꝰ mortalis pcti in eo īueniret. Eccl. xij altiſſimus odio habet pctō res. Quintū eſt hoc ꝙ ma cula talis adeo deſtorat rē in quā cadit ꝙ niſi virtute diuina macula illa remoue atur ipſa perdita eſt ⁊ min

q̄ nihil valet. Meli⁹ enī eſſet nihil eſſe q̄ ſic eſſe. Preterea macula iſta hoiem aſſimilat dyabolo et indignū reddit celeſti regno ideo cū magno deſiderio petendu3 eſt vt dñs deleat cā dd. l. ſecūdū multitudine3 mīe tue dele iniq̄tatē meā. ¶ Circa ſcdm vero notādū eſt q̄ xp̄i ani qui baptiſmū ſuſcepērt tincti debēt eſſe in ſāguine xp̄i in quo abluti ſunt vnde baptiſm⁹ tinctio iterpretatur et hic eſt color optimus xp̄ianoꝝ: ſed in multis mutatus eſt color optim⁹ vt legitur Treñ. iiij. Hie. xij. nū q̄ auis diſcolor hereditas mea mihi nūq̄ auis tincta per totu3. Hoc colore debet hō eſſe tinct⁹ iterius in corde exteri⁹ in corpore. In corde vero dupliciter ſcil3. per iugem meditatione3 dñice paſſionis et per deſiderium patiendi pro xp̄o vel imitādi eius paſſionē. ¶ Cor tinctū ſāguine xp̄i habebat beata agnes cum dicebat ſanguis ei⁹ ornauit genas me

as geue cordis ſūt itellect⁹ et affectus intellectū ornat meditatio dñice paſſiōis affectū vero deſideriū patiendi pro xp̄o. Meditatio dñice paſſionis multum vtilis eſt ad deſtructionē [illegible] Ber. viſa xp̄i paſſio, [illegible] delicioſus qui non [illegible] ineat q̄s tam malicioſus [illegible] nō abſtineat q̄s tam iracūdus q̄ non cōdonet. ¶ Accēdit etiā amorē xp̄i in corde hoīs ſicut ī corde filii amorē maternū accēdit cōſideratio eorū q̄ mater pro filio paſſa eſt. Thob. iiij. honorē habebis matri tue omibus diebus vite ei⁹ memor enī eſſe debes que et quāta periricula paſſa ſit pro te in vtero ſuo. Multa maiora paſſus eſt xp̄s ꝓ ſalute noſtra. Exterius vero tincti debemus eſſe ſāguine xp̄i ꝑ carnis mortificationem iuxta illud. ij. ad Cor. iiij. Semꝑ mortificationē ieſu in corpore veſtro circumferentes ſicut eccleſia imitari debet xp̄m in candore puritatis:

ſic i rubore paſſiōis. Cāt.v dilect⁹ meus cādidus et rubicundus et qualis celeſtis tales et celeſtes.i.Cor.xv.

Circa terciū vero notandū [illegible] q baptiſm⁹ magne [illegible]e eſt et videt̄ xij. effect⁹ h[illegible]ere quoꝝ quinqꝫ oſtēduntur nobis per quinqꝫ operationes naturales q̄s habet aqua in qua habet fieri baptiſmus. Aqua enī ſordes abluit: ignē extinguit calorem refrigerat ſubmergit et terrā rigando fecundat. Primus ergo iſtorū .v effectuū baptiſmi eſt ſpūalium ſordiū ablutio et baptiſmus velut quoddā balneū eſt q celeſtis ſponſus eccleſie ſue pparauit: in quo primo balneauit ſe ⁊ cum alia balnea balneantes ſoleant abluere et a balneantibus inquinari. Sponſus tamē eccleſie cum ipſe ſit candor lucis eterne et peccatū non fecerit balneū illud non inquinat: ſed cōtactu ſanctiſſimi corporis ſui vim abluendi aquas dedit ei. Scd'ꝫ effect⁹ baptiſmi eſt q ignē infernalē et etiā purgatoriū extinguit quātū ad ipſū baptizatum: vt de cetero ignis infernalis vel purgatorius nō poſſit in eum niſi ipſe peccādo reaccēderit eū cōtra ſe vnde admirāda eſt fatuitas illoꝝ q poſt baptiſmū peccāt cum voluntarie ignē in propriū incēdiū incēdant. Terci⁹ effect⁹ eſt q ardorē prauarū cōcupiſcentiaꝝ refrigerat: min⁹ eī poſſunt huiuſmodi ardores in baptiſatis q̄ in nō baptizatis. Hii vero ardores ſūt velut ignis ille q beati anthonii noīat. Unde nimis miſericordes videtur eſſe parētes q nolūt filios ſuos cito p baptiſmū ab hiis ardorib⁹ liberari. Quart⁹ effect⁹ ē q exercitū diaboli cū ſubmergit quātū ad ptātē vt de cetero nō poſſit i baptizatū niſi p ɔſēſū pctī ei vires reddiderit qđ figuratū ē Exo.xiiii i ſubmerſiōe pharaōis cū exercitu ſuo i mari rubro ⁊ i ps. lxxiij. dr ɔtribulaſti capita

drachonū in aqs. Quint⁹ effect⁹ eius eſt ꝙ ſrā cordis irrigat et irrigādo fecūdat ante baptiſmū. Eſt ſra cor=dis velut ſabulum iuxta il lud ps.i. nō ſic ipii nō ſic ſ; tanq̄ pulvis. vnde ſterilis eſt ad bona opera ſed in ba ptiſmo rigaſ aqua grē. ⁊ ad bona opera fertilis redditur purior. Quatuor alii effe=ct⁹ baptiſmi oſtēdunſ. Luc iij. vbi legiſ ꝙ ieſu baptiza to et orāte apertū eſt celū et deſcēdit ſpūs ſcī. ſcꝫ corpali ſpecie ſicꝫ colūba in ipſū: et vox de celo audita eſt hic eſt filius me⁹ dilect⁹ in quo be ne mihi cōplacui. Primus aūt iſtorū q̄tuor effectuū eſt celi apertio et eſt in hoc ma gna virt⁹ baptiſmi qui cū in terra exhibeaſ in celo tamē operaſ ad ſignificandū hūc effectū baptiſmi voluit dñs celū aperiri ſup primū ba=ptizatū cū nullus tūc eſſet ī de egreſſurus vel ingreſſu=rus niſi vt oſtēdereſ ꝙ q̄ ci to baptizatus eſt ſi decedat euolat inueniēs celum ſibi apertū: cū āte baptiſmū eſ=ſet ei īfern⁹ apt⁹. Ex q̄ ſatis patet q̄ta ſit fatuitas mul i erū que incōſolabiliſ dolent de morte filiorū ſuorū q̄ poſt baptiſmū decedūt āteq̄ ba ptiſmalē īnocētiā amiſerīt Valde enī fatuū eſt eas do lē de hoc ꝙ filii eaꝝ trāſferūt a ſocietate hoīm ad ſocieta tē dei et angeloꝝ gliaꝫ quā ſibi vellent filiis luidere vi denſ potꝫ deſiderātes eos eſſe in hoc exilio q̄ in celo. Gaudere debēt de hoc ꝙ fi=lii ſui ita de facili tātā glo=riā acqrūt et de hoc ſolū do lere poſſent ſi ꝓpter culpaꝫ eoꝝ deceſſerint apparet eti am q̄ reph̄ēſibiles ſint ille ꝓpter quarū negligētiā et dilationē filii eaꝝ tātā glo riā amittūt. Mai⁹ enī dam nū faciūt filiis ſuis q̄ ſi p⁹ baptiſmū eos ꝓpriis mani bus iugulaſſēt: iugulando tamē magis peccarēt: occi dere enī vel exponere ꝓpri um filiū dyabolicū eſt ⁊ cru delias talis crudelitatē le onū et lupoꝝ exuperat. R

pi eni leones fct⁹ suos nu-trīūt et custodiunt īmo etiā dicit nutrisse quādoq͵ p-uulos infātes a casu inuen-tos. Legit etiā de cyro qui fuit rex persarum q̈ cū puulus esset ⁊ pastor quidā eū in nemore exposuisset et post veniret pastor ad pueꝝ inuenit canē prebentē ei vbe ra et a feris et ab auib⁹ eū defēdentē in quo satis cōfū di possūt q̄ ꝓprios filios nu trire nolūt cū canis alienū nutriret. Scd̄s effe-ct⁹ est descēsus spūs sctī in baptizatū q̈ significatū est in hoc q̈ spūs sctūs descen dit in specie colūbe sup dn̄ꝫ baptizatū tota trinitas mā siōnē habet suā ī baptisma te. Unde multa ei reueren-tia exhibēda est tanq̄ sācta rio et reliquis si tanta reue rētia exhibeat arche testa-mēti in qua seruabat man na: et virga aaron q̄ frōdue rat et tabule testamēti. Heb ix. quāta reuerētia exhibē-da est paruulo baptizato cū cōstat q̈ pat et fili⁹ et sps sā ct⁹ habitāt ibi Unde multū peccāt mulieres q̄ male tra ctant puulos. Itē q̄ diffe-ferūt facere baptismū filioꝝ suoꝝ cū iterim īmūd⁹ spūs in eis habitet. Itē multū peccāt q̄ post baptismū pec catū mortale cōmittūt. Ex pellūt enī a se cōtumeliose prēm et filiū et spūm sāctū ⁊ īmundū spūm introducunt.

Terci⁹ effect⁹ est q̈ bapti sm⁹ eū q̄ baptizat filiū dei efficit ad quod significādū sup xp̄m baptizatū audita est vox ista: hic est fili⁹ me⁹ dilect⁹. Si cū magna dili-gētia nutriūtur filii comi-tis vel regū cū quanta dili-gētia nutriēdus est paruu-l⁹ quē cōstat esse filium dei. De illis q̄ sūt in adulta eta te nescit vtrū sint dei vel dy aboli. Juxta illud. Eccl. ix nescit hō vtrū sit dign⁹ amo re vel odio: sed de paruulo quē ꝯstāt esse baptizatū qui nōdū est in etate in qua pos sit peccare cōstat q̈ fili⁹ dei est. Et notandū q̈ quādo aliq̄s baptizatus est festum

eſt natiuitatis filii dei et q̄ſi feſtū pẽthecoſtes eſt naſcitur deo cū baptizat̃ et filius dei efficit̃ per grãm et etiã miſſio fit ſpūs ſc̄i ſicut in pẽthecoſtes. ¶ Quart⁹ effect⁹ eſt ꝙ baptiſm⁹ imaginẽ dei in homīe reformat ſingule grẽ que in baptiſmo dãtur velut varii colores ſūt aiam decorãtes hec reformatio ſignificata eſt ĩ hoc ꝙ vox illa audita eſt in te ꝯplacuit mihi. Math. vo iii. ſic legit̃ in quo mihi cõplacui ſicut aliq̄s cõplacet ſibi quãdo aliqḋ ſpeculū et oppoſitū reddit ei imaginẽ pulchrã et decorẽ ſic de⁹ cõplacet ſibi in baptizato quã do imago ei⁹ tanq̄ in ſpeculo reſultat pulchra. Alios tres effectus baptiſmi oſtẽdunt nobis ea que facit et adhibet eccleſia ad baptiſmi ſolennitatẽ. Prim⁹ illorū effectuū eſt ꝙ ſẽſus ſpūales ſanat nos naſcimur ex adam aīales et carnales et nihil valentes ſapere ſcḋm ſpm̄ ſed in baptiſmo ſpūales efficimur Sanatio ſẽſuum ſpūaliū ſignificat̃ in ſal ꝙ in ore ponitur: et ſaliua que tã in narib⁹ q̄ in aurib⁹ ponit̃. Sal in ore oſtẽdat os cordis eſſe ſanat[um ut ſa]piẽtiã dei placeat de cetero meditari. Saliua in auribus oſtẽdit auditū eſſe ſanatū vt verba ſacre ſcripture de cetero delectet audire Saliua vo in naribus ſanationẽ odorat⁹ ſpūalis oſtẽdit vt inter bonos et malos [o]deres de cetero diſcernat [e]t nõ ſit ſicut illi de q̄bus di[c]it̃. ps. cxiii. nares habent [e]t nõ odorabūt: hãc ſanitatẽ nariū mali videntur iniiter ſuſcepiſſe qui in ore ſu[o]s nares cordis in feces et [fe]tores hoīm mittūt vbi [o]doratū ſpiritualez ex toto [a]mittūt. Sal etiam ideo in [o]re ponitur vt intelligatur [q]ꝛ hoc mẽbrū faciliime putreſ[c]ere viciari et ſal ſapientie [v]alde eſt neceſſariū ad eius [c]õſeruationẽ. Scḋus hoīm [e]ffectuū eſt ꝙ baptiſmus il[l]i parti q̄ ſuperior eſt in aīe

ſez in libero arbitrio digni tatē regiā reſtituit vt ceteris viribꝰ dñetur q̄ð ſignificat vnctio facta in vertice vnde diligēter cauendū eſt ne de cetero pars illa ſeruitutivi ciorū ſubiciat̄ Ver. an non ſeruꝰ cui dñatur iniq̄tas ita et maxime niſi forte idigni us iudices hoīent q̄ viciaim dñari. ¶ Et notādū q̄ baptiſmꝰ cū multo gaudio ⁊feſtiuitate celebrādꝰ ē tāq̄ feſtū regie inunctionis et crādū eſt vt paruulꝰ baptizatꝰ ad regni poſſeſſionē ꝑueniat cuiꝰ ius ꝑ illā vncti onē adeptꝰ eſt ⁊ eſt forma il la forma regie inunctionis Triplicit̄ enī inunguntur re ges ſicut et q̄ baptizant̄ tri plicit̄ inungūtur in pectore vngūt̄ oleo vt viſcera miē in ꝓximos habeāt. In ſca pulis etiā iungūtur vt one ra dñi māſuete portēt: in v tice vō vt ſuperiori pti aīe regiā dignitatē ſeruēt Ter ciꝰ vero horū effectuū eſt q̄ ſactitatē baptizato confert talē inq̄ ſactitatē qualē re-

cipit eccleſia in dedicatiōe quā nō amittit ſi lupanar ide efficeret̄ vnde baptiſmꝰ ē dedicatio tēpli ſpūalis ſic īnuit gloſa ſup illud .i. ad Cor. iii. tēplū dei ſāctū eſt q̄ð eſtis vos: ſāctū eſt dicit gloſa a tpe baptiſmi vnde ſi cuti fornicatio facta ī tēplo materiali maiꝰ pctm̄ eſt q̄ facta ī loco cōmuni ſic pctm̄ a baptizato factū maius eſt q̄ factū ab alio. Sctītatē il lā dicīt aliq̄ eſſe in caracte re illo indelebili qui ſcd̄m ingrōs ꝑ baptiſmū īprimitur quo caractere xp̄iani a nō xp̄ianis in die iudicii di ſcernēt̄ ⁊ in bonis erit ad honorē, in malis ad cōfuſi onē. Caracter enī oſtendet q̄ ipſi xp̄i ſerui fuerunt opa vero mala aſſociata caracte ri oſtēdent q̄ infideles ⁊ ꝓ ditores extiterīt ꝯtra xp̄m.

Itē alius ſermo de eodē verbo. lxxiii.

Si mortui ſumus cū xp̄o credimus q̄ ſi mul viuemus etiaȝ cum eo ad Romanos ſexto

valde deberet deſiderare eſ ſe hō cū xp̄o in illa beata vi ta. Primo cū ſciat ſe factuz ad hoc et alibi pfectā quie= tem nō habere Juxta illud Augᵒ. dn̄e feciſti nos ad te ⁊ iquietū eſt cor nr̄m donec requieſcat in te. Scḋo ꝓpter bonā ſocietatē que eſt in tri bᵒ de cauſis xp̄s bonᵒ ſociᵒ eſt primo qa amicabilis abi lis ad hoc vt amet et amet̄ in eo cōcurrūt oīs cauſe ꝓ pter quas debet aliqs ama ri: ipſe eni eſt maximᵒ bn̄fa ctor nr̄: ipſe eni eſt ꝓpinqſſi mus nr̄ inq̄tū deᵒ pat̄ inq̄ tū hō frater in eo etiā ſūme īuenietur delicie: ipſe eſt ve rus ionatas amabilis val= de: īmo potiᵒ amabilis ni= mis iuxta illud Cant̄. pmo adoleſcētule dilexerūt te ni mis q̄tū valeat amicabili= tas ad ſocietatē oſtendit ſa lomon. Prouū. xviij. dicens vir amicabilis ad ſocietatē magis amicᵒ erit q̄ frater. B Scḋo eſt bonᵒ ſociᵒ qa curialis q̄ curialitas ppen di poteſt ex hoc q̄ ſuos ſuoſ

q̄tūcūq̄ ſint eo inferiores vult eſſe ſecum iuxta illud. Joh. xij. vbi ego ſum illic ⁊ miniſter meᵒ erit. Uult eti am comedere eos ad mēſaz ſuā iuxta illud. Luce. xxij. vos eſtis q̄ permāſiſtis me cū in tētationibus meis et ego diſpono vobis ſicut di ſpoſuit mihi pat̄ meᵒ regnū vt edatis et bibatis ſup mē ſā in regno meo: īmo q̄ plᵒ eſt ipſemet miniſtrabit eis. iuxta illud. Luc. xij. et trā= ſiens miſtrabat eis. Ter cio eſt bonᵒ ſocius qa valde iocūdus. Unde valde iocū= dū eſt eſſe cū eo adeo dele= ctabilis eſt eſſe cū eo vt pa= radiſus reputet̄ iuxta illud Luc. xxiij. quod dixit dn̄s latroni amē dico tibi hodie mecū eris in paradiſo. Nō fuit in illa die in paradiſo celeſti latro: ſed fuit cū xp̄o qa faciē eius ſcʒ diuinitatē vidit et hoc fuit ei padiſus Unde interlinearis gloſa ſup illud verbū vita eſt eſſe cū xp̄o qa vbi xp̄s ibi regnū ſi qs eſſet cū xp̄o in inferno

ita tamen vt faciē diuinā vi
deret hic eſſet ei paradiſus
ſup illud. Jo. xii. vbi ego ſū
illic et miſter me⁹ erit. dicit
gloſa. Preciū operis quo
xpō miniſtratur eſt eſſe cū
quo ſine quo nūq̄ eſt bene ꝛ
cū quo nūq̄ eſt male q̄ habe
ret bene verā fidē nō time-
ret venire ad iſtā ſocietatē
etiā p ignē et gladios ſi ali
ter puenire nō poſſet: vnde
apl's deſiderabat diſſolui ꝛ
eſſe cū xpō ad phil. pmo ℭ
Tercio deberet hō deſide
rare eſſe cū xpō in illa bea-
ta vita q2 qui illic nō puene
rit prauē ſocietatē habebit
erūt eni ſoci⁹ demonū in pe
nis quorū ſocietas timēda
eſt pmo q2 horribiles ſūt iu
xta illud. Job. xx. vadent ꝛ
veniēt ſup eū horribiles ſi
tantū horrorē habet hō quā
do videt vnū dyabolū i hoc
mūdo quātū horrorē habe-
bit quādo tot horribiles iu
xta ſe videbit. Job. x. vbi
nullus ordo ſed ſempiter-
nus horror inhabitat ſocii
iſti erunt et exoſi et odien
tes erunt ꝛ ruſticiſſimi ſtu-
diū eorum erit īferre ſociis
ſuis ea q̄ ſciēt eis magis di
ſplicere, meſtiſſimi etiā erūt
ppter grauitatē penarū q̄s
ſuſtinebūt ꝛ ſicut deſideriū
deberet eſſe hoīni vt ad hāc
ſocietatē puenire poſſent ſi
cut ſtudiū eorū deberet eſſe
qua via puenire poſſēt: viā
vero iſtā docet nos apl's in
verbo propoſito dicens. Si
mortui ſum⁹ cū xpō. ꝛc̄ qui
vult ſocius eſſe cū xpō in re
gno oportet ꝙ pmo ſit ſoci
us ei⁹ in tribulatiōe: iuxta
illud Apoc. i. ego iohānes
frat vester pticeps et ſocius
in tribulatiōe et in regno ꝛ
ii. ad thimo. ii. Si ſuſtine-
mus et ↄregnabim⁹ q̄ eſt cū
dño in vigilia vite preſētis
in pane doloris et aqua tri
bulationis merito erit cū
eo in ſolennitate futura in
etnis deliciis ſcōrū. Ber.
vniūſū tēpus penitētie vigi
lia quedā eſt ſolēnitatꝭ ma-
gne et eterni ſabbati qd pre
ſtolamur nec cābieris diu-
turnitatē vigilie ſi eternita

tem ſolennitatis attendas Hiero. delicatus es cariſſime ſi et hic gaudere vis cuz ſeculo et regnare cũ xp̄o: q̄ ſoci⁹ xp̄i eſt in via ſoci⁹ eius erit in hoſpicio iuxta illud Jo. xii. q̄ mihi miniſtrat me ſequatur: et vbi ego ſum illic et miniſter meus erit.

Anteq̄ xp̄s recipiat ad illã iocundã ſocietatem prius vult hominem probare. Thob. iii. pro certo habet om̄is q̄ colit te d̄a ſi vita ei⁹ in probatiōe fuerit coronabitur. et Eccī. ii. in igne ꝓbatur aurũ et argentũ: homines vero receptibiles in camino hũiliationis prius eſt cyphus aure⁹ ſub malleatōibus et limationib⁹ multis q̄ pulchritudinē debitā habeat et in mēſa ſit dign⁹ poni eligēdi ſũt amici non in mēſa ſed in tribulatione princeps aliq̄s nō eligit ſibi i ſociũ illũ q̄ debeat ei deſuire iuxta ignē vel ad mēſā ſed illũ q̄ in periculo mortis debeat ei fidelit̄ adherere Eccī. vi. ſi poſſideas amicũ in tētatione poſſide illuz idest prius tenta vel experire eũ anteq̄ poſſideas ⁊ ſubdit et ne facile credas ei est enim ipſũ eſt enī amic⁹ ſcd̄m tp̄us ſuũ et nō ꝑmanebit in tpe tribulationis ⁊ idez eſt amicus ſoci⁹ mēſe et nō permanet in die neceſſitatis et Eccī. xxii. fidē poſſide cum amico in paupertate illi⁹ vt in bonis illi⁹ leteris in tpe tribulatiōis permane illi fidelis vt in hereditate illius coheres ſis: q̄d xp̄s illos q̄ ſũt hic ſocii paſſionũ ſocios faciat ꝯſolationũ vt legit̄. ii ad Cor. i. ꝓbat Ber dicēs nũq̄ xp̄s ſociũ tribulatiōis a corone ſua patiet̄ arceri. Si cũ cōfitens in cruce latro etiā eadez die fuit cum xp̄o in paradiſo: paſſiones tribulationũ oſtēdũt q̄ ſint filii dei et xp̄i coheredes iuxta illud ad Ro. viii: ſi filii ⁊ hẽdes hẽdes dei cohẽdes autē xp̄i ſi tamē cōpatimur vt glificem⁹ Ber. q̄d mihi ⁊ triumpho nō in prelio fuit

E Et notandũ q̄ viri ſcti

mortui vocātur eo ꝙ mor-tuo in multis aſſimilētur ⁊ p̄mo aſſimilātur in hoc ꝙ ſicut ille qui morit̄ alaȝ red dit creatori ſuo ſic ipſi aīas ſuas reddiderūt redēptori ſuo. Attēdentes em̄ ꝙ xp̄s vitā ſuā poſuerit pro vita eo rū vitā ſuā xp̄o dederūt. ij. ad Cor.v. pro oībus mor-tuus eſt xp̄s vt q̄ viuūt non iā ſibi viuant ſed ei q̄ p ip-ſis mortuus eſt et Ber. cui iuſtius viuendū q̄ ei ſi nō mo reret̄ nō viuere iuſte ſibi vē dicat vitā meaȝ qui pro me poſuit ſuā. ¶ Sc̄do aſſi-milātur mortuo in hoc ꝙ ſicuti corpus mortui in fra eſt ſed ſpūs ei⁹ eſt alibi quia vel eſt in purgatorio vel in inferno vel ī paradiſo ſicut ſcti licet corpore ſint in mū do iſto mēte tamē alibi quā doq̄ȝ ī celo iuxta illd̄. Phil. iij. noſtra cōuerſatio in ce-lis eſt quādoq̄ȝ in īferno iu xta illud in cātico ezechie. Iſa. xxxviii. ego dixi in di-midio dierū meoꝝ vadā ad portas inferi. Tercio aſ-ſimilātur in hoc mortuo ꝙ ſicut in mortuo non eſt ſen ſus eo ꝙ non aſſit ſpirit⁹: ita etiam viri ſancti ſe ha-bent quaſi non ſētirent vel cū bona terrena eis auferū tur vel cum mala penalia eis inferuntur. p̄s. xxxvii. ¶ Factus ſum ſicut homo nō audiens. etc̄. Iterum eodē p̄o. Ego autem tanq̄ ſur-dus non audiebā. Quar to vero aſſimilantur mor-tuo in hoc ꝙ ſicut mortuos mare abicit: ita abicit eos mundus iſte iuxta illud pri mo ad Corin. iiii. tanq̄ pur gamenta mundi huius fa-cti ſumus omnium peripſi ma dicit̄ autem peripſima purgamentum ferri vel po mi et quicquid de qualibet materia ad purgationem abicitur. ¶ Quinto vero aſſimilantur mortuo in hoc ꝙ ſicut mortui niſi ſe peliāt̄ auib⁹ et canib⁹ iace rant̄ ſic viri ſcti̅ niſi ſe ab-ſcōdāt a detractorib⁹ iace-rant̄ ꝑpt̄ hoc viri ſcti̅ abſcō dūt ſe ad Colloſ. iii mortui

eſtis et vita vr̄a abſcondita eſt cū xp̄o in deo. vnde Iſa. xxxij. et erit q̄ſi vir q̄ abſcō dit ſe a vento et celat ſe a tē peſtate legit̄ p̄mi Reg.xvij q̄ golias dixerit dauid da bo carnes tuas volatilib⁹ celi ꝛ beſtiis t̄re idem facit dyabolus de viris ſc̄tis iſti ctu eni dyaboli detractores carnalitatē a viris ſc̄tis cō ſumūt. Uiri eni ſācti ꝑpter verba detractorū multa in cōuerſatiōe ſua corrigunt. Ultimo eni aſſimulātur viri ſc̄ti mortuo in hoc q̄ni hil trāſitoriū in mūdo iſto appetūt ſed ſolū vitē eēne ad hērēt iuxta illud. p̄s.xxvi. vnā petii a dn̄o hāc req̄ram ꝛc. Mortuis reqes eēna optat̄ nō aurū vel argentū vel aliquid ſimile.

Dn̄ica vij. poſt oct. pēthe coſtes. Ser. de ep̄la. lxxiiij

Sicut exibuiſtis mē bra vr̄a ſeruire imū dicie et iniq̄tati ad i ſq̄uitatē. Ita nunc exibete mēbra vr̄a ſeruire iuſticie i ſāctificationē. Ro. vi. exi bet pctōr mēbra ſua iniq̄ta ti velociter letant̄ indeficiē ter velociter ſc̄d̄m illud ꝓūb. vij. Statim ſequr eā in ue nis quaſi bos duci⁹ ad victi ma. Itē letāter. ꝓūb.[illegible] letātur cū male ſecerint [illegible] ideficiēter ita vt nulla ami monitiōe ceſſare velit. Iſa. p̄mo q̄eſcite agere ꝑuerſe ſi militer q̄ cōuerti f debet exi bere mēbra ſua iuſticie: ve locit̄. Ecc̄i.v. ne tardes cō uerti ad dn̄m. etc̄. Itē letā ter. p̄s.xcix. Seruite dn̄o i letitia. Itē pſeuerant̄ Mat xxiiii. q̄ perſeuerauerit vſq̄ in finē hic ſalu⁹ erit poteſt autē in verbo ꝓpoſito imū dicia ſumi pro pctō carnis iniq̄tas vero ꝓ pctō mētis et ſpāliter pro cupiditate q̄ Ecc̄i.x. nihil iniq̄u⁹ q̄ͣ ama re pecuniā. Job.xx. Reue labūt celi iniq̄tatē ei⁹ et ter ra cōſurget adūſus eū. ſcȝ. vſurariū in iudicio ꝛ omia accuſabūt eū deus q̄m offē dit. Sācti quoꝙ feſta nō ſer uauit hoīes quos ſpoliauit vxores et filii quos occidit

creature quas ſcarcerauit.
B Idē verbum poteſt ex
poni de clericis quos celi ac
cuſabūt ideſt patroni quoꝝ
eccleſias ſpoliauerūt et q̄b⁹
[..]iciū debitū furati ſunt
[..] cōſurget etiā adūſus
eos quādo accuſabunt eos
petōres quos ſpoliauerunt
quoꝝ petā nō redemerūt vt
debebāt. Itē accuſabunt
eos pauperes quos portiōe
ſua defraudauerūt Amb. ne
mo dicat propriū qđ cōmu-
ne eſt. Itē ſicut exibuiſtis
etc. et poteſt attēdere hec ſi
militudo in trib⁹. C In
vniuerſitate mēbroꝝ et in
hoc ſcȝ vt deo ſeruiam⁹ ſtrē
nue vel viriliter et inſtāter
De pmo ſicut vniuerſa mē-
bra exponit petōr iniq̄tati
ſeruiēdo: ſic vniuerſa mem
bra ponere debet in ſeruiē-
do deo et hoc dupliciter cohi
bēdo ea a malo. Iſa. xxxiii.
qui pꝛicit auaritiā ex calū-
nia ⁊ excutit man⁹ ſuas ab
omi mūere q̄ obturat aures
ſuas ne audiat ſanguinē ⁊
claudit oculos ſuos ne vi-
deat maluȝ: iſte in excelſis
habitabit. Eccl. xxviii. ſepi
aures tuas ſpinis ⁊ noli au
dire liguā neq; et ori tuo fa
cito hoſtia ⁊ ſeras auribus
tuis. D Scđo debet ope
rari in ſeruicio xp̄i ex diuer
ſis mēbris q̄ habet diūſos
agros vult vnūquodq; ſibi
vtile eſſe: ⁊ q̄ diuerſas arbo
res ī orto ſuo habet vult ex
qualibet fructuȝ habere ſic
dn̄s ex diuerſis mēbris que
dedit homi vult ſibi diuer-
ſos cēſus ſolui. E Auri-
bus ergo audias libent ver
bū dei et officiū eccl'ie ocu-
lis defleas cōtumelias q̄s
ei ītuliſti: eoſdem etiā fati-
ges in reſpiciēdo ſcripturā
Si neſcis ibi legere reſpi-
ce librū in quo q̄libet legere
poteſt ſcȝ crucifixū et reſpi
ce librū nature ⁊ man⁹ pau
peri porrigas vel labores vt
habeas de iuſto vnde viuas
et pauperi ſubuenias pedi-
bus et deo ſeruias peregri
nationes faciēdo ore cōfitē
do et orando et ſic de ceteris.
F Viriliter etiā debes ſer

uire deo vt ſicut nō cohibu
it te timor eterni ſupplicii vel
amor eterni premii a pctō :
ſic nō cohibeat te a ſeruicio
dei amor tpalis pſperitatꝭ
vel timor tpalis aduerſita=
tis. Alex. pp. ppter delecta
tiones mala facim⁹: ppter
triſtitiā vero a bonis reuo=
camur. G Aug⁹. oīa ter
rena cōtēpſit homo deus vt
cōtēnenda mōſtraret et oīa
terrena mala ſuſtinuit que
ſuſtinēda precipiebat vt nō
in illis q̄rerēt felicitas non
in iſtis timerēt infelicitas
cōtra que ſumēdū eſt ſcutū
dei. Ber. qd eſt qđ nō opta=
mus etiā p medios enſes ſi
oporteat tādē declinare mi
ſeriā et ad tantā accelerare
gl'iam: nunqd mortua eſt fi
des nr̄a. De tercio Eccles.
ix. quodcūqꝫ poteſt manus
tua inſtāter operare qa nec
op⁹ nec ratio nec ſciētia nec
ſapiētia erūt apud inferos
quo tu properas.

Item alius ſermo de eo=
dem verbo. lxxv. A

ſ Icut exhibuiſtis et
inmundicia et iniqta
poteſt ibi ſumi p im
mūdo et iniquo ſcꝫ. dyabolo
et iuſticia pro iuſto ſcꝫ. dño
Circa ſeruiciū vero
nū q̄tuor ſūt attēdēda r ipo
b⁹ oſtēdēda ſcꝫ cauſe pro q=
bus hoīes dimittūt ſeruire
deo r qm̄ deū ſibi preeligāt
que ſtipēdia ab eo expectēt
qm̄ eligant et qm̄ negligē=
ter deo ſeruiāt illi qui ei ad
herēt. B Circa pmū attē
de q̄ quidam deo ſeruire di
mittūt qa bon⁹ eſt q̄ ſcꝫ bo=
nitatē eius cōtēnūt de qb⁹
ad Ro. ii. an diuicias boni
tatis ei⁹ econtrario. dauid.
cxxxiiii. Laudate dñm qa
bon⁹ dñs etc. alii vero quo
niā timerēt mori fame ſi ei
adhererent ↄtra quos dicit
Aug⁹. parcebat cōtēnenti
ſe et deſerit timentē ſe. Hie
ro. nō habet xp̄s vnde pau=
peres ſuos alat. C Tales at
tendere debēt q̄ iudeos pa
uit pane de celo cū eis ali⁹
deeſſet cib⁹ pauit p coruum
iij. Re. xvij. tales videntur

niale ſētire de dei oīpotētia
et de dei bonitate ꝗ credunt
ſe meli⁹ habituros neceſſa=
ria ſi dyabolo ſeruirēt ꝙ ſi
deo ſeruirēt videtur eni cre
dere ꝙ dyabol⁹ meli⁹ poſſit
prouidere ſuis ſeruiētibus
ꝗ de⁹ vel ꝗa meli⁹ velit: vi=
dētur etiā deū reputare de
teriorē dn̄m ꝙ aliquē hoīez
cū hoīes etiā iumētis non
ſubſtrahāt cibū niſi ex cau
ſa. Aug⁹. ſicut celeſtis me=
dicus ꝗd daturus ſit nobis
ad ꝯſolationē et quid ſubtra
ctur⁹ ad excercitationē nō
eni ſine cauſa hō iumēto ci
baria detrahit magna fatu
itas eſt taliū qui credūt deo
ꝙ eis datur⁹ ſit regnū et nō
credūt ꝙ eis ſit datur⁹ cibū
cū tamē in euāgelio ꝓmit=
tat vtrūqȝ. vnde Math. vi.
p̄mū ꝗrite regnū dei et iuſti
ciā ei⁹ et hec oīa adiciēt vo
bis: ibidē reſpicite volati=
lia celi Lucas dicit coruos
p quos filii dei intelligunt
ps.cxlvi. qui dat iumentis
eſcā ipſoꝝ et pullis coruoꝝ
inuocātib⁹ eū. ℣ Alii dimit
tūt ſeruire ꝗa credūt ꝙ illi
ꝗ deo ſeruiūt nūꝙ̄ gaudiuȝ
habeāt vel ſolaciū ꝗ ſine du
bio nō credūt euāgelio Ber
Nonne idē ꝗ paratū aſſerit
electis regnū reprobis ignē
eodē ore et eadē veritate te
ſtat laborare et oneratos ꝗ
ad ipſū nō accedūt: accedē=
tem autē nō defecturos ſed
reficiēdos ab eo ꝗ regnum
pollicet ipſe iugū ſuum ſua
ue et onus ſuū leue teſtatur
Idē dn̄s dulciorē ſup mel
ſpiritū tuū tu aſſeris et ecce
iſti dulciorem inuenerunt
carnem venationis: carnē
pro pudore meretricis ſecu
li vanitatem ve miſeris. de
inexperto iudicant et tanꝙ̄
amaꝝ faſtidiū manna tuū
abſcōditū qđ nō guſtauerīt
ſane ꝗ ꝓbauerūt vtraqȝ hii
ſciūt qȝ deus verax. ps. cxv
oīs hō mēdax ipſo teſtimo
nia debuerāt eſſe credibilia
nimis. ps. xcii. ſȝ cū ꝓmiſſi
onib⁹ tuis mox quoqȝ expe
riētia contēditur et deride
tur nec miruȝ ſi experto nō
credit homini qui deo non

credit promittẽti. ¶ Alii dimittũt deo seruire ꝓpter iuuentutē ac ſi a deo eã nõ teneret ſicut et ſenectutē tales volũt facere omagiũ dyabolo quaſi maiori dño qui volũt ꝙ dyabol⁹ de vita eorũ qđ ſibi placet accipiat et reliq̃s poſt deo dent. Alii vero ꝓpter pulchritudinē magna dei ꝯtumelia ĩ hoc eſt ꝙ dyaboli ſũt qui in hoc mũdo pulchriores ſũt. Alii vero qa diuites ſũt qa deus plura dedit eis mĩn⁹ volũt ſeruire ei: alii ꝓpter erubeſcentiã erubeſcẽtes videri ſerui dei et nõ dyaboli erubeſcũt de hoc tales ꝙ recte incedũt et ꝙ nõ claudicant ſicut alii: et de hoc ꝙ aliqđ vidẽt et nõ ſũt oĩno ſicut ceci ſicut alii. ¶ Attẽde inq̃ ꝙ optimo dño peſſimũ preponũt ſcz. dyabolũ deo: duo timeri ſolẽt in dño aliq̃ ſcz vilitas ⁊ iniq̃tas hec ſũt ĩ dyabolo vnde dicit̃ ĩmũdicia ꝓpter vilitatē ⁊ iniq̃tas ꝓpt̃ hoc ꝙ iniq̃ ĩperat ſcz. periculoſa ſeruiẽti, et iniurioſa deo et primo nec ſeruientē remũerat q̃ ꝑhs precipit ſuis ad ſãctificationẽ que dyabol⁹ ad iniq̃tationẽ ſtipẽdia dyaboli mors: ſtipẽdia dei vita eẽna ⁊ regnũ eternũ. ¶ Modus quo deo ſeruit̃ a multis nĩ tũ negligẽtie habet. Ber. Magna cõfuſio ardẽti⁹ deſiderant ſeculares pnicioſa q̃ nos vtilia: alacri⁹ currũt ad mortẽ q̃ nos ad vitã Aug⁹. ſi poſſem⁹ hoĩes excitare et cũ illis parit̃ excitari vt tales eſſem⁹ amatores vite ꝑmanentis quales ſũt hoĩes vite fugiẽtis: nõ modicũ poteſt de⁹ offendi quãdo videt non ſibi ſic ſeruiri ſicut ĩmundicie.

Dñica. viij. poſt octauas pẽthecoſtes. Sermo. lxxv:

Ebitores ſum⁹ non carni. etc̃. Oſtẽſum eſt prius in pma parte pcedenti ꝙ filius dei venit in mundũ vt legẽ daret ſpũs ex qua grã in preſẽti ⁊ glĩa in futuro: ideo hic initat ad obediẽdũ legis ſpũ

nõ carni:nõ ſcðm carnẽ de bemu: viuere. Gal.v.curã carnis ne feceritis in deſi deriis. Job.xxxix. vocẽ ex actoris nõ audit: exactorẽ venter qui q̃rit qð ſibi nõ de bet:et q̃ncꝫ decipit vt ſibi il lud ſoluat:prius ſibi negã dũ eſt et q ſibi debetur: do nec bene ſatiſfecerit: qð car ni debeatur oſtendit Eccl. xxxiij.f. cibaria et virga et honus aſino:panis et diſci plina et opus ſeruo:cibaria ne deficiat in via: virga vt in ea pficiat: onus ne la ſciuiet: et poſt ibidez ſeruo maliuolo: torta et cõpedes pone cũ i opationẽ ne vicet etc. Scðm carnẽ viuunt q̃ legi carnis obediũt quorꝫ deus venter eſt. Phil. iij. quẽ et a ſuis coli faciũt Un de bibẽte dño omẽs genua flectũt: adorãte dño bachũ vinũ.ſ. oẽs ſeruitores ei ge nua flectũt Dañ.iii.edit de adorãda ſtatua q̃ ſcðm car nẽ viuũt:ſed iumẽtũ ſuũ vi uũt i ſtabulo cõtẽti p celo.p ſepio pro mẽſa. Ber. puto iumẽta diceret ſi loq̃ fas eſ ſet ecce adã quaſi vn⁹ ex no bis. Ber. quoſdã vẽtri obe dientes: loco aſinũ nũem⁹ nõ hoĩm:ſi ſcðm carnẽ vixe ritis etc. moriemini eternis morte nec. Eccl.xxxviij. H ppter culpã multi obierũt et morte culpe. Nolite ine briari vino in quo eſt luxu ria.i. prudẽtia carnis mors eſt.pma Thimo.v.vidua q̃ i delicijs eſt viuẽs mortua eſt et morte eterna Luc.xv De diuite epulone qui ſe pult⁹ eſt in inferno ſi autez ſpũ etc. viuetis diuti⁹ vita nec. Eccl.xxxvij.qui abſti nens eſt adiciet vitã viuere vita gr̃e in pñti:et vita gl̃e in futuro: mortifica carnẽ macerãdo:et ſic cõcupiſcẽ tias ei⁹ minuẽdo. Mathei xvij.hoc gen⁹ demoniũ non eiicit.etc. Jero.ieiunio ſa nãtur peſtes corporis: oro ne peſtes mentis: ego autẽ cum mihi moleſti eſſent in duebar cilicio. A. Debito res ſum⁹ non carni vt ſcðꝫ carnẽ viuamus etc. ad Ro.

viij. Triplici ratione nō de berem⁹ viuere ad corporis īperiū. Primo qa est seru⁹ vnde obedire debet nob̄ nō īperare. Prouē. xxx. p tria mouetur terra ⁊ quartū nō potest ſuſtinere p ſeruū cū regnare ceperit. Itē qa ho= ſtis vnde mortifera quā ſa lubria cōſuleret tibi. Eccl. xij. ne credas īimico tuo in eternū apl̄us. ad Gal. v. ca ro cōcupiſcit aduerſus ſpm̄ et ſpūs adūſus carnē. Ter cio qa tota infecta ex mor= ſu pomi venenati qa frene tica vel inſana eſt noxia et mortifera: petens admodū febricitantis appetit vinū in quo eſt luxuria apoſtol⁹ aīalis hō non pcipit ea que dei ſūt admodū hoīs lippi pxima videntis et nō remo= ta vt proxima eadē vtilia ſi bi iudicaret que et aīe. Ber nihil vtilius corpori quā ſa luti anīe prouidere ſi bene erit aie bene erit et corpori Exemplū de duobus ſociis vno ſtulto altero ſapiēte in cedentib⁹ per eādem viā et cū veniſſent ad locū diuer= ſarū viarū et ſapiens dice= ret aliā illarū viarū bonam eſſe ſtultus dixit de reliqua cui acceſſit ſapiens et ince dentes p eā inciderūt in la trones et ſapiēs capt⁹ [illegible] ſtult⁹ vero in fouea abſcon dit⁹ eſt ſed ad vltimū capt⁹ et cū ſapiēs diceret ſtulto q culpa eius hec ſibi accidiſ= ſent replicauit aſſerens cul pā ſapiētis fuiſſe q ſibi cre= diderat cū ſciret eū eſſe ſtul tū hii ſocii ſūt ſpūs et corp⁹ Hoc exēplo ↄuincitur inex cuſabilis ſpūs cū carni cō= ſenciat debem⁹ deo honorē et timorē vnde. Mal. pmo. filius honorat patrē et ſer= u⁹ dñm ſuū timebit ſi ergo pater ſū ego: vbi eſt honor meus, ⁊ ſi dñs ſū ego vbi eſt timor meus. Debitores ſumus. etc̄. Multa debem⁹ et multis vnde parce nobis expendendum eſt ne noua debita cōtrahamus et ſolli citi eſſe debemus quomodo vel nobis remittantur vel ea ſoluamus dicunt exper=

ti ꝙ non eſt onus tātū quā
tum debitorum de hiis de=
bitis reddit nos ſollicitos
in oratione dn̄ica. Et nota
nos eſſe obligatos triplici
debito. Primū eſt innate
penalitatis quo debito pri=
mi parentes obligauerunt
terrā noſtrā. Scōm eſt pe=
ne qua tenemur ꝓ peccatis no
ſtris hoc debitū cōtraxim⁹
nos ipſi. B Terciū de
bitum eſt cenſus vel ſerui=
cij qđ deo debemus et ex di
uerſis cauſis vt infra tan=
getur in primo debito cōti=
nētur iſta fames/ſitis/fri=
gus: calor: labor: infirmi=
tas: et mors: que eſt maxi=
mū inter hec debita vnde q̄
moritur dicitur ſoluere de=
bitū nature. Ro. viij. corp⁹
mortuū eſt propter pctm̄ id
eſt neceſſitati mortis addi=
tum gaudere ergo debet q̄
talia ſuſtinet qꝛ debita ſua
ſoluit: regraciari etiam de
bet deo q̄ paratus eſt hoc de
bitum cōputare in precium
regni celorū ſi patienter ſu
ſtineat. C Scōm debi
tum per penitēciā ſoluitur
ad cuius debiti ſolutionem
multū conari debemus qꝛ
qui non ſoluerit in preſen=
ti ponetur in carcere donec
ſoluerit nouiſſimum qua=
drantem. Ideo boni paupe
res a diuitibus ſpirituali=
bus orationū ſuffragia mē
dicare non ceſſant et ad ſi=
militudinem captiuorum
pauperum redemptionem
ſuam quaſi oblatam men=
dicant. D Circa ter=
cium notandū ꝙ chriſto de
bemus ſeruicium vite no=
ſtre multis de cauſis duas
tangit. Bernard⁹. in libro
de diligendo deo ſi totū me
debeo pro me facto quid ad
dam pro me refecto hoc mo
do non cū tam facile refe=
ctus quā factus eſt pſ. cxv.
quid retribuam dn̄o pro oi
bus que retribuit mihi. In
primo opere me mihi dedit
In ſecundo ſe et vbi ſe de=
dit mihi reddidit datus er=
go et redditus me pro me
debeo. et Bernardus. quid

dño retribuā pro se nā et si millies rependere me possē quid sū ad dñm. Idez alibi tangit alterā harū causarū cui iusti⁹ vivēdū mihi quā ei q si nō moreret non viuere iuste sibi vēdicat vitā meam qui p me posuit suam.

¶ Idem alibi tāgit q̄tuor causas quare debem⁹ xp̄o seruiciu z nr̄m hiis verbis o si cognouisses q̄ multa et q̄ multis debeas videres q nihil est q facis. Primo debes xp̄o totā vitā tuā qa ipse pro tua posuit suā. ¶ Scdo exigunt p̄terita pctā mea futurā vitā meā vt faciā dignos fructus penitē cie et recogitē om̄s annos meos in amaritudine anīe mee. Isa. xxxviii. qō si terciū debitorē ostendā q eū vē didisset sibi: puto desideres glīam quā ocul⁹ non vidit. Nōne ad hoc emēdū totū te et quecūq poteris dare obtinebit et cū om̄ia cōpleueris nō sūt cōdigne passiōes hui⁹ tēporis ad futurā gloriā que reuelabit in nobis ¶ Quarto debitori debes qō es a quo totū habes qui te fecit et bene fecit et cūcta ministrat cui horū xpo nis reddere qō debes.

Item alius sermo de eodem verbo. lxxvii.

Ebitores sum⁹ deo nobis et proximo: deo tria honorē, timorē, et amorē de duob⁹ primis Mal. i. filius honorat patrē. etc. de tcio Deut. vi. diliges dñm deū tuū ex toto cor. etc. In trib⁹ debem⁹ deo exhibere honorē et reuerētiā. Primo i hoc ne sua nobis vsurpem⁹ vt glīam et vindictā que sibi retinuit gloriā meā altero nō dabo ait ipse in Isa. xlii. Itē mea est vltio. Deutro. xxii. mihi vindictā. ad Ro. xii. Item nos metipsos vsurpare nō debemus nobis. Itē etiam neq ea quorū dispēsationē habemus ipse eni emit nos sanguine suo et tanq dispēsationē nobis cōmisit in hiis q nr̄a videntur esse. i. Cor. vi. empti estis p̄cio magno trā-

ſtre a diſpēſatione ad dñiū
eſt rapina et velut crimē ꝑ
iinionis. ℭ Scdo debe=
mus reuerētiā ei in hoc vt
corā eo nihil indecēs facia
mꝰ qdā. Cū quid turpe fa
cis quo me ſpectante rube=
reſcis: cur ſpectāte deo nō ma
gis inde rubes. Tercio ne
ꝑſone ei⁹ cōtumeliā infera
mus q̄ faciūt indigne cōfi=
ciētes vel celebrātes vl' blaſ
phemātes. Ð Itē timorē
deo in trib⁹. Primo in hoc
vt ea q̄ ꝓhibet caueamus.
ꝓūb.xv. In timore dñi de=
clinat a malo. Scdo in hoc
vt q̄ ꝑcepit ipleam⁹ Eccles.
vij. qui timet deū nihil ne=
gligit. Tercio in hoc vt q̄
ea q̄ cōminatur fugiamus.
Job.xix. fugite a facie gla
dij qa vltor iniq̄tatis eſt gla=
dius: nolite timere eos qui
corp⁹ occidūt.etc̄. E Itē
amādus eſt ab hoīe qa dñs
eſt ꝑpter parentelā attinet
ei in quātū poteſt attinere q̄
pater. Itē qa in eo ſūme de
licie. Itē qa beneficia valde
magna accepimus ab eo et
qa valde magna adhuc ſpe
ramus. Hec ſūt q̄tuor cauſe
quare aliqs ſolet amare ali
quā rem et eſt mirū qꝺ ola
iſta nō poſſūt mouere almū
nrm ad eū amādū cū adeo
abūdāter cōcurrāt: nobis
vero ex parte corporis debe
mus illa tria de qbus Eccī
xxxiij. cibaria et vga ⁊ on⁹
etc̄. Ex pte vero aie honorē
Eccī.x. fili in manſuetudī
ne ſerua aīam tuā et da ei
honorē ſcdm meritū. ideſt
ſcdz dignitatē q̄: nobilis cre
atura eſt poſita ī exilio mū
di huius ⁊ in carcere corpo
ris. vnde in Eccī.xxx. miſe
rere aīe tue placēs deo non
eſt vere miſericors q̄ aīe ſue
nō ꝯpatitur. Eccī.xiiij. q̄ ſi
bi neq̄ cui bonus. Propt=
mo vero ꝑcipue debemus di
lectionē vnde apl's ad Ro.
xiij. nemini deq̄uā debeatis
niſi vt inicē diligatis ex di
lectiōe vero debem⁹ ei auxi
liū et cōſiliū et exēplū. Job
xxix. oculus fui ceco et pes
claudo pater erā pauperū ⁊
cauſā quā neſciebā diligē-

tiſſime īueſtigabā͂ et in euā
gelio Math.vi. q̄ocū͂ꝗ vul
tis vt faciā͂t vobis hoīes et
vos faciatis eadem illis.

Dn̄ica nona poſt oct.pē
thecoſtes. Sermo. lxxviij

Nn ſimus concupi
ſcētes malorū͂. etc̄.
p̄mā ad Cor. x. in
verbo iſto monet nos eccle
ſia de quodā͂ de quo ꝑ nos
rogati eſſe deberemꝰ ſcȝ. vt
mala nō͂ cō͂cupiſcamꝰ ⁊ poſ
ſūt multe rationes aſſigna
ri quare nō͂ debeamꝰ maluȝ
cō͂cupiſcere prima eſt q꜡ ma
lū͂ concupiſcere eſt quaſi de
lapidibꝰ famem habere mi-
nus eni mala videntur eſſe
cō͂cupiſcēda quā͂ lapides co
medēdi vnde talē ſuaſionē
facit dyabolꝰ illis quos mo
net ad cō͂cupiſcendū͂ maluȝ
qualē fecit xp̄o cū͂ dicit dic
vt lapides iſti panes fiant
Math. iiij. ⁊ hiis q̄ et cō͂ſen
tiunt cō͂cupiſcēdo que cō͂cu
piſcēda nō͂ ſunt merito po-
netur calculꝰ ignitꝰ in ore
iuxta illud Prouꝰ. xx. ſua
uis eſt homini panis mēda
cii ⁊ poſtea iplebitur os ei[…]
calculo. Scd̄o […]
cupiſcere malū͂ dyab[…]
eſt cō͂cupiſcencia ma[…]
bolū͂ fecit de angelo et […]
huc hoīem aſſimilat […]
lo: nō͂ eni͂ inuenit hoc […]
in brutis ꝙ mala ſua c[on]cu-
piſcant ſciēter imo natura
liter fugiūt ⁊ captionē ſuā͂
⁊ cauſas mortis vnde. Eccī
xxii. mittens lapides in vo
latilia deiciet ea. Tercio
vero q꜡ qui mala cō͂cupiſcit
malis ſaturabitur iuxta il
lud Math. v. Beati qui eſu
riunt ⁊ ſitiūt. ⁊c̄. vnde Eccī
vij. nō͂ ſemines mala in ſul
cis iniuſticie et non metes
eas in ſeptuplū͂. Quarto
vero quia concupiſcere ma
lū͂ malū͂ eſt cō͂cupiſcere ve-
nenum ſerpentis viſibilis:
ſed venenū͂ ſerpentis inui-
ſibilis q̄ȯ deterius eſt vnde
Eccī. xxi. quaſi a facie colu
bri fuge pctm̄ et ſi acceſſe-
ris ad ea ſuſcipient te den-
tes leonis dentes eius in-
terficiētes aīas hoim quaſi
rumphea bis acuta oīs ī-

quitas plage illius non eſt [...]pas qđ intelligendū eſt [...]tā iſtā ex quo vero pa[...] tali fatuitate laboret [...] cupiſceret bibere vene[...] vel exponi dētibus leo[...] vel ad mortē vulnerari. ¶ Quinto q̃a malū cōcu piſcere eſt vincula et carcerem dyaboli appetere iuxta illud Prouerb.v. iniquitates ſue capiunt ipſū ꝛ funibus petōꝝ ſuoꝝ vnuſq̄ſq; conſtringit. Sexto q̃a malū cōcupiſcere eſt funē quo in inferno ſuſpēdēdus eſt appetere ſine fune eni pcī nō ſuſpenditur aliq̄s ibi et vt breuiter dicā malū cōcupiſcere eſt mortē ſuā deſiderare mors eni vera eſt quā homines nō timent ſeparatio anie a deo que eſt beata vita earum ſicut dicit Aug^o. q̄ intelligi poteſt et de morte culpe et de morte eterna. Sap.xvi. homo p malicia3 occidit aīam ſuā. Unde in illis q̄ cōcupiſcūt malu3: et appetitū ſuū īplere nō poſſunt videtur īplere tam eſſe illud qđ erit in inferno qđ deſiderabūt mortē et mors fugiet ab eis ad tales videtur pertinere illud Sapientie primo nolite zelare mortem. D Et notandum q̄ non debemus cōcupiſcere neq; malū propriū neq; alienum triplici vero ratione non debemus cōcupiſcere malum alienum proximū odiendo. Primo q̃a aliquādo proximum odire eſt ignem dyaboli eum in ſinu proprio abſcondere vt inde poſſit domum proximi cōburere qđ ſine combuſtione fieri non poteſt vel gladium in proprio ventre abſcondere vt inde poſſit poſtea hoſtem ſuū ledere. Auguſtin^o. ſic putato maliciā eſſe quomodo ignem ſi incendere vis aliquid illud quod admoues igni prius ardet niſi ardeat non incendit aliud verbi gracia cum faculam apponis igni prius ardet: vt aliud poſſit accendere. Prima ergo malicia procedit ex te

et in ps. xxxvi. gladi⁹ eorū intret corda ipſorū velut gladius in ꝓprio vētre abſconditus eſt odiū latēs ī corde ¶ Scđo ꝓpter ꝓpinquitatē que eſt ꝓximi tui ad deū et ad te ex quo accidit ꝙ nō poteſt nocere proximo tuo qui non noceat tibi et deo. Auguſtin⁹. malicia tua vtalteri non noceat fieri poteſt ꝙ autē tibi nō noceat fieri nō poteſt q̄ ꝓximo ſuo noceꝫ nocet dō nō ī ſe ſed ī re ei⁹ ſicut qui capit ſubditū alicuius dñi nocet dño: vnde ſicē ſi paṫ tuus et mater tua eſſent iuxta hoſtē tuū et non poſſes vulnerare hoſtē quī vulnerares patrē et matrē tu parceres hoſti ꝓpter patrē et matrē ſi domus tua ⁊ dom⁹ amici tui eſſent iuxta domū inimici tui nō cōbureres domū hoſtis tui ſi crederes alias duas ex ea cōburi Itē non debet aliqs nocere ꝓximo ne ſibi noceat ⁊ deo ¶ Tercio q̄a ſi tu odis ꝓximū tuuꝫ iuſto dei iudicio fit vt deus te odiat etiaꝫ ad mortē eternā altiſſim⁹ enī odio habet pctōres [illegible] ſapiētie. xiiii. odio ſūt deo ipius et īpietas ei⁹: od[illegible]t etiā te quodāmodo crea[illegible] Sicut enī bonis creature [illegible] quodāmodo amice ſūt [illegible] ſeruiūt et in bonū cooperantur: ſic malis creatu[illegible] inimice ſūt dū eis nocēt iuxta illud Sap. xiiij. creature dei in odiū facte ſūt: et in [illegible]tationē aīe hoīm: et in [illegible] ſcipulā pedib⁹ inſipie[illegible] tu ipſe etiā odis te: dū odis ꝓximū iuxta illud. ps. x. qui diligit iniqtatē odit aīam ſuam. Sed etiā ꝓpriū corp⁹ dū vtriqꝫ ꝓprijs manibus mortē procurat etnā. Sap. pmo. de⁹ nō fecit mortem et paulo poſt impii manibus et verbis accerſierunt eam ¶ Itē notādū ꝙcū ſint mala culpe et mala pene multomin⁹ cōcupiſcēda ſūt mala culpe q̄ mala pene. Mala enī pene bona ſunt ſcđm veritatē: licet vulg⁹ ſic ea vocet. Sed mala culpe ſcđꝫ veritatē mala ſūt. ¶ M6

alit [illegible] pene bona ſint tal
[illegible]one poteſt oſtẽdi.
[illegible] ꝑ hoc q2 ſũt a ſũmo
bono. Scõo q2 fuerũt in ſũ
me bo[illegible] ſcʒ in xp̃o q̃ mala
culp[illegible] diligẽter cauit: ſʒ ma
[illegible] abundãter aſſũpſit
[illegible] q̃a ducũt ad ſũmuʒ
bonũ [illegible]xta illud Gre. Ma-
la q̃ [illegible] hic p2emũt ad deũ
nos ire cõpellũt. Mala vo
culp[illegible] ſm veritatẽ mala ꝓ
bãtur [illegible]e q̃a per hoc ſũt ab
ec[illegible] null⁹ eſt peio2 ſcʒ. a
dy[illegible]bolo et ꝑ hoc q̃a ſunt in
eo vnde ei aſſimilãtur: et ꝑ
hoc ducũt ad to2mẽtũ dya-
bolo patũ iuxta illud. Mat
xxv. diſcedite a me maledi-
cti in ignẽ eternũ q̃ p2epa-
rat⁹ eſt dyabolo et angelis
ei⁹. Si q̃s vult ampli⁹ dila-
tare materiã deſcẽdat ad di
ũſas ſpecies malo2ũ ſiue vi
tio2um.

Item alius ſermo de ea-
dem epiſtola. lxxix.

Ne idolatre efficia-
n mini q̃tuo2 vicia hic
diſſuadet apoſtol⁹ q̃
valde cauẽda eſſent hoĩbus

ſcʒ ydolatriã, fo2nicationẽ
diffidenciã de deo quã vo-
cat tẽtationẽ et ponit cõſe-
quẽs p2o antecedẽte: q̃ eniʒ
diffidit tẽtari ſolet: diffide-
bãt autẽ filii iſrl̃ de dño qñ
dicebãt nunq̃d poterit pa-
rare menſam in deſerto.
Quartũ eſt murmur cõtra
deũ vel cõtra eũ q̃ loco dei ẽ
B Circa ꝑmũ vero notã
dũ eſt ꝙ tria ſũt genera ho-
minũ q̃ ydolatrãt ad modũ
iudeo2ũ vitulũ aureũ ado-
rantiũ. Exodi. xxxii. primi
ſũt hoĩes ſine longanimita
te q̃ quãdo idigẽt aliquo ſi
petãt illud a deo: et ſtatĩ nõ
accipiãt ipſi tã cito ſibi ca-
put cõſtituũt facientes ſibi
aliũ deũ: ſicut fecerunt filii
iſrael cũ moyſes mo2ã face
ret in mõte. Sicut patet in
illis q̃ quãdo ſanitatẽ vel ꝓ
lem adeo ipetrare nõ poſſũt
ipſi vadũt ad aliquã vetu-
lã ſo2tilegã quã ſibi deũ fa
ciũt dũ ab ea reqrunt qđ ad
ſolũ deũ ꝑtinet. Scdi ſũt il
li q̃ poſtꝙ ſatis comederũt
et biberũt in feſtis diebus:

quãdo deberēt deo regraciari ipſi vitulū adorant: duz laſciuiã deo preponūt et ad choreas vadūt: per vituluz eni q̄ erat laſciuū ē itelligitur laſciuia quã illi deū ſuum cõſtituūt q̄ contra prohibitionē eccleſie cã ſequuntur cãtus dyabolicos cãtibus eccleſie preponētes nō formidantes mala īfinita que ex choreis pueniunt: ſiles iudeis de q̄bus ſcriptuz eſt Exodi.xxxij.et.i.Cor.i.ſedit popul^9 mãducare et biberc/ et ſurrexerūt ludere. ideſt ludos in veneratione dyaboli facere. ¶ Tercii ſūt illi q̄ poſtq̄ ipſi ſatis comederūt in feſtis cogitantes q̄ per denarios habuerūt que comederūt et q̄ denarios nō habuiſſēt niſi laboraſſent cõtēto eccl'ie mandato violant ſolennitates dicentes crucē argenti dediſſe pro eis que cõmederūt cõmendantes pecuniam eo modo quo deū datorem omniū bonorum ꝯmendare debuerant. In quo ſibi aurū quaſi deū cõſtituūt ſimiles iudei q̄ qui dixerūt ante vitulū aureuz hii ſunt dii tui iſrael q̄ eduxerūt te de terra egypti. Exodi xxxij. D

¶ Circa ſcdm vero notãdū eſt q̄ tria ſūt que deberent hoiem cohibere a fornicatione. Primo pene q̄s legit dñs infli[x]iſſe pro hoc: legitur eni dñz ſubmerſiſſe oēs hoies p hoc pctō: exceptis viii.Gen.vij. et xxxiii.milia interfeciſſe. Nūeri.xxv quãdo filii iſrael fornicati ſūt cū filiab^9 moab. Scdo vilitas huius pcti de qua vilitate habes in tractatu de luxuria.capitulo in quo agitur de hiis que valēt ad deteſtationē luxurie ī fine capituli. Tercio vero pene q̄ in futuro pro hoc pctō q̄ lõge maiores ſūt penis preſētib^9. vnde Aug^9. ſup illud pma ad Cor.x.hec in figura facta ſūt. ſi ille pene figura fuerūt noſtrarū penarū quãte pene ille ſūt: quarum ille figure fuerūt ſicut eni in bonis multo melius

eſt id q[uo]d figura ſignificat q[uonia]m ipſa figura vt regnū celorū melius eſt quā terra promiſſionis: ita in malis longe pei⁹ eſt q[uo]d ſignificatur ... figura ſignificās vt gehēna peior eſt quātolibet atroci pena tēporali. E

Circa terciū vero notandū eſt ꝙ illi qui de deo diffidunt credētes ꝙ fame morerētur ſi d[omi]no ſeruirēt multū male vident[ur] ſētire de deo cū dicit[ur] Sap.i. ſētire d[e] d[omi]no in bonitate cū enī ſciant et ſarracenos et iudeos hanc bonitatē habere ꝙ filiis ſuis de cibo prouideāt. Itē cū ſciāt lupos et leones a natura edoctos de cibo fetibus ſuis ꝓuidere tñ credūt ꝙ pat[er] celeſtis q[ui] pat[er] eſt miſerū filios fame perire permittat. F Itē cū videant d[omi]nos terrenos q[ui] mali ſūt ꝓuidere hiis q[ui] ſibi ſeruiunt: credūt tamē ꝙ ille q[ui] optim⁹ d[omi]n[u]s eſt ſeruiētib⁹ ſuis nō debeat ꝓuidere imo credunt q[uo]d pl⁹ eſt vt dyabolo ſeruiē do neceſſaria habeāt: ſerui endo vo deo nō: cōtra id q[uo]d ſcriptū eſt. ps. xxxvi. Iunior fui etenī ſenui ⁊c. de hac materia reqre āpl[u]s ſup illud ad Ro. vi. ſicut exhibuiſtis mēbra vr̄a. etc. tētationē vel diffidētiā de qua hic loquit[ur] ap[osto]l[u]s habes Nūeri. xxi. vbi ſic legit[ur] cur eduxiſti nos de egypto vt moreremur in ſolitudine deeſt panis nō ſūt aque etc. ⁊ ſubditur quāobrem imiſit d[omi]n[u]s i pp[u]l[u]m ignitos ſerpētes. G

Circa q[ua]rtū vo attēdēdū eſt quātū offendat[ur] d[omi]n[u]s quādo aliqs murmurat contra eū q[ui] loco dei eſt q[uonia]m inuidet ei vel q[ui]a nō vult ei obedire: ſicut patet in Nūeri xvi. de chore q[ui] inuidēs moyſi ⁊ aaron murmurauit cōtra eos habēs ducētos ſecū de maiorib⁹ leuitis q[uo]s dignos ſacerdotio p̄ferebat illis ⁊ adiūxerāt ſibi dathā et abyrō potiores in tribu ruben quibus dicebant principatum populi debere q[uonia]m de ruben primogenito ſuo erant d[omi]n[u]s vero chore cum ducētis. I.

leuitis interfecit igne emiſſo q̄ deuorauit eos Dathan vero et abyrũ q̄ moyſe vocãte eos dixerãt non venim⁹ vincẽtes a fra abſorbti ſũt: et in ep̄la poteſt vocari exẽmiator vel ignis q̄ chore cũ aliis leuitis cõbuſſit vel angel⁹ cuius miniſterio vindicta illa facta eſt.

Item alius ſermo de eadem epiſtola. lxxx.

Qui ſe exiſtimat ſtare videat ne cadat. pͥma ad Cor.x. Nota q̄ nõ dicit̃ q̄ ſtat: ſed q̄ ſe exiſtimat ſtare null⁹ enĩ certus eſt certitudine oĩmoda q̄ ipſe ſit in bono ſtatu niſi ſibi celit⁹ fuerit reuelatum vnde Eccẽs.ix. ſũt iuſti atq̄ ſapiẽtes et opera eorũ in manu dei et tamẽ neſcit hõ vtrũ amore an odio dignus ſit ſed oĩa in futuro reſeruãtur incerta ſi non eſſet alia miſeria in preſẽti vita niſi q̄ ſum⁹ in talibus tenebris nõ deberẽt hoĩes ita gaudere ſicut faciũt vnde Thob. v. quale gaudiũ erit mihi q̄ in tenebris ſedeo miſerabiles ſũt tenebre iſte: ſcit homo ꝓ certo q̄ dñm offendit et irã ei⁹ vſq̄ ad mortẽ eternã meruit cert⁹ autẽ nõ eſt q̄ ſibi placat⁹ eſt. Item [illegible]tus eſt hõ q̄ ferrũ pcti [illegible] ſuã per trã ſũt et ad mortem vulnerat⁹ fuit: ſed cert⁹ nõ eſt vtrũ ferrũ adhuc exierit et tamẽ euadere nõ poteſt a morte eterna niſi ferrũ extractũ fuerit. In tantis tenebris eſt hõ in preſẽti q̄ ipſe neſcit vbi ſit: forſitan eſt in manu dei forſitan in ore dyaboli multos enĩ habet dyabolus in ore ſuo q̄b⁹ tamen nondũ oſtẽdit hoc facit enĩ ad modũ lupi q̄ accipiens ouem de ouili primo plane defert eã in nemore: ſed poſtq̃ tenet eã in nemore vbi nec canes nec paſtores timet tũc cõfringit oſſa ipſius. Sic dyabol⁹ plane aliquos ducit in ĩfernũ mollibus indnẽs eos: et delicijs paſcẽs eos: cauẽs ne cõquaſſẽtur: ſicut ſolet fieri de ouis vel vaſis vitreis: ſ

in futuro bene oſtendet eis
ꝙ crudelis eſt et nō miſere=
bitur etiā licet aliꝗs in pre
ſēti ſciret ſe eſſe in bono ſta
ni neſcit tamē finaliter qua
is futur⁹ ſit: poſſet enī eſſe
aliꝗs in preſēti eſſet qua=
ſi apl'us: et tamē in dei ꝓut
dētia eſſet ꝗſi dyabol⁹ vnde
in Jo.xij.ego xii.vos elegi
ꝛ vn⁹ ex vobis dyabolus eſt
ꝗ primo fuerat bonus quaſi
apl'us erat quaſi dyabolus
B Et licet hō neſciat pro
certo ſe in bono ſtatu eſſe:
poteſt tamen hō habere ali
quā opinionē ꝙ ipſe ſit in
bono ſtatu. Et ſunt tria ſi=
gna ꝑ que poteſt aliꝗs hec
credere. Primū eſt virtus
ſeu poteſtas quādo ſcꝫ ali=
ꝗs vidit longo tēpore ſe poſ
ſe caruere ab oībus que de⁹
prohibet: ꝛ iplere que deus
precipit. Ipſe ex hoc ꝙ ha=
bet talē virtutē opinari po
teſt eſſe ſecū dñm virtutū a
quo ſolo talis vt⁹ eſſe poteſt
vnde Ber. incaſſū laborat
ꝗs in acquiſitione virtutū ſi
aliūde ſperādas putet quā
a dño virtutū. Scđm ſi
gnū eſt recta diſpoſitio ite=
rioris appetit⁹: quando ſcꝫ
aīa talē saporē in rebus in
uenit qualē debet inuenire.
quādo ſcꝫ mala ei deſipiūt
et bona ſapiūt. Aug⁹. pala
to non ſano pena eſt panis
ꝗ ſano eſt ſuauis: et oculis
egris odioſa eſt lux: que ſa
nis eſt amabilis. ¶ Ter
ciū ſignum eſt dulcedo cor=
dis quādo ſcꝫ aliꝗs nō ha=
bet aliquā remorſionē con
ſciētie: ſed habet pacē ꝛ trā
quillitatē vnde Prouēb.xvi
dulcedo aīe oſſiū ſanitas.i.
virtutū: hec tria atteſtātur
ſanitati ſpūali: ſicut et ſa=
nitati corporali: ex quo ali=
ꝗs virtutē corporis recupe
rauit: et appetitū bene ha=
bet diſpoſitū et dolorē vel
grauamē in corpore nō ſen
tit. iam credit ſe ſanitatem
ꝑfecte recuperaſſe: hec tria
oſtēdunt adeſſe preſētiā pa
tris: et filii et ſpūs ſcti: vir
tus ad patrē pertinet cui at
tribuit potentia: hoc ꝙ res
ſapiūt aīe vt debent perti=

net ad filiū cui appropriat sapientia vt hō res diligat vt diligēde sūt. Eccl.i. dilectio dei honorabilis sapiētia. Frater guido cartusiēsis creature ratiōalis vera pfectio est vnāquāq; rē tāti habere quanti habenda est dulcedo vero ptinet ad spm sāctū. Eccl.xxiiii. spūs meus sup mel dulcis ꝛ sic tres sūt q̄ testimoniū dāt in celo visibili: ita ista tria testimoniū dant in celo spūali scʒ. in aīa viri iusti. D In hoc ꝙ dicit videat ne cadat innuitur ꝙ cecitas sit occasio casus: et ꝙ visio custodit hominē a casu. Circa qđ notandū est ꝙ cadere in pctm̄ potius est p̄cipitare se q̄ p̄cipitari: sicut ostēdit glosa sup illud. Math.iiii. si fili⁹ dei es mitte te deorsū in quo dicit glosa. Infirmus ostēditur q̄ nulli possit nocere: nisi pri⁹ ille se deorsū miserit trib⁹ autē de causis precipitat se aliq̄s in pctm̄ amore mali: amore trāsitorii boni et errore q̄a scʒ nō agnoscit de q̄ alto sit casus iste pro pt similes causas solet aliq̄s ad litoraʒ precipitare se vel timore hostiū qui eū insequūtur poti⁹ eligēs precipiciū q̄ incidere in manus eorū. Itē cupiditatē cui⁹ lucri sicut accidit in captione castrorū vel quia nescit homo altitudinē et credit esse saltū qđ est precipicium sic qui timore paupertatis vl' molestitie corporalis vel obprobrii precipitāt se in pctm̄ vel cupiditate acq̄rēdi aliq̄d terrenū vel ꝓpt dilectationē mala facimus ꝓpter tristiciā a bonis reuocamur. E Illi deberēt oculos fidei aperire et attēdere q̄d est qđ timeāt vel q̄d qđ cōcupiscant ipsi enī trepidātubi non est timor ipsi sūt velut equi vmbratici q̄ vt vmbras fugiūt pericula vera incurrūt bona et mala huius vite presētis quasi quedā vmbre et picture sūt futurorū bonoꝝ et malorū vera bona et vā mala: vite future sūt vnde Sapiētie.v

dicũt dãnati q̃ ſũt in ĩferno trãſierũt oĩa illa tanq̃ vm-bra: tales ſunt ſicut caym q̃ legiẽ caput tremulũ habuiſ ſe: q̃ legiẽ dixiſſe dño. Gen. iiii. oĩs qui ĩuenerit me oc-cidet me tales vmbrã mortꝭ timent: verã antẽ mortẽ ſcꝫ eternã nõ timẽt. Iſa. ix. ha bitantib⁹ in regione vmbre mortis lux orta eſt eis: ĩmo qđ plus eſt timẽt aurũ et ar gentũ, et lapides precioſos ſibi miſſas a dño vt inde fa briceẽ eis corona eterna ip ſi credũt hoſtes ſuos eſſe ea que in vitate ſuccurſus ſũt a deo miſſus. Prouẽb. xxviii fugit ĩpius nemine pſequẽ te. Iuſt⁹ autẽ quaſi leo cõfi dens abſq; terrore erit a fa-ciis pſecutores credũtur il li qui poti⁹ obſequũtur. F Itẽ q̃ ſe precipitãt in pec catũ cupiditate alicuius lu cri deberẽt aperire oculos fidei ad vidẽdũ quale eſt lu crũ illud. Seneca in oĩbus cõſiliis et reb⁹ faciam⁹ qđ ſolem⁹ facẽ quotiẽs ac inſti torem alicuius mercis ac-ceſſimus videamus hoc qđ cõcupiſcimus quãti deſera tur ſepe maximũ eſt preciũ pro quo nullũ datur id pro quo precipitas tereſca mo-mentanea eſt ſub qua latet ferrũ mortis eterne: momẽ taneũ eſt qđ delectat: ſed et nnum qđ cruciat ſicut dicit. Gregorius et Aug⁹. preda quã vis rapere in muſcipu la eſt tenes alienũ: et tene-ris a dyabolo: eſt etiã vene num dulce et eſt velut gut-ta mellis poſtq̃ neceſſe ha-bes bibere mare eterne a-maritudinis: econtrario tribulatio preſens eſt velut gutta maris poſtq̃ ſequi-tur abyſſus eterni gaudii. Gregorius. ſi dulcia queri-m⁹ neceſſe eſt vt amara tol-leremus. G Itẽ qui vult ſe precipitare in peccatũ de beret aperire oculos fidei ad videndũ qualis ſit caſus iſte periculoſior eſt enĩ q̃ ſi precipitaretur de maxima turre que in mũdo eſt ſi eſ-ſet in bono ſtatu: ĩmo meli us eſſet ei qđ de celo caderet

vſq; ad terrā talis enim ca
ſus ſolū corpus occideret:
caſus vero in pct̃m animaȝ
occidit morte culpe in pre=
ſētī: ⁊ poſtea cauſa erit mor
tis eterne tam corporis ꝙ̄
anime attēdere debet quā=
tū altus eſt locus iſte ī quo
eſt et ꝙ infimus in quē vult
ſe precipitare dum eſt in bo
no ſtatu eſt filius dei cū pec
cat efficitur dyaboli prius ī
ſtatu regis: poſt in ſtatu la
tronis: qa infernali ſuſpē=
dio cōdemnatus: prius in
manu dei: poſt in poteſtate
dyaboli: prius proxim⁹ ce=
lo: poſt quaſi ad portā īfer=
ni bene videt̃ ligatus eſſe a
dyabolo: qui dicit ſe nō poſ
ſe cōtinere quin ita exalto
precipitet ſe. De hac mate=
ria īuenies amplius in tra
ctatu de cōmendatione grē

Item alius ſermo de eo=
dem verbo. lxxxi.

q Ui ſe exiſtimat ſta=
re.etc. qui vult a ca
ſu cauere neceſſe ha
bet fugere ea que ſolent eſ=
ſe occaſio caſus. Prouerb.
xi. qui cauet laqueos ſecu=
rus erit. Septem vō ſūt
que ſolent eſſe occaſio cadē
di aliqui. Primū eſt alti=
tudo loci. Ber. dicit facile
in alto ſe continentē obſtu
peſcere et devita periclita=
ri: qui vult ergo ſibi cauere
a caſu fugiat honores ⁊ ali
as altitudines. Hiero. ca=
ue honores quos ſine cul=
pa tenere non potes. Sub
limitas honorū: magnitu=
do ſcelerū eſt propterea vi=
ue tibi quantū poteſt ſubli
mia vita. Scđm eſt pedū
infirmitas quā qui patitur
neceſſe habet quieſcere do=
nec cōualuerit: pes anime
amor eſt ſicut dicit. Aug⁹.
hunc pedē habet infirmū
tumidus qa putredo oſſium
inuidia eſt vt legit̃ in Pro
ūb. xiiii. vnde qui pronū ſe
ſentit ad motus inuidie qui
eſcere debet in domo cōſci=
entie ſue: et nō curioſe cōſi=
derare bona vel mala proxi
morū ſuorū nō ceſſat enī in
tali cōſideratione perdere:
dū de bonis dolet de malis

gaudet. B Tercium eſt ſcandalū vt obex in via qd ſolet pedē ledere et dare occaſionē ruine velut ſcādalū in via eſt hō durus et iracūdus cui⁹ familiaritatē debet fugere: qui vult ſibi a caſu cauere vnde Prou. xxij. noli eſſe amic⁹ hoī iracūdo ideſt noli eſſe ei familiaris: licet aliqs amet oēs arbores que ſūt i orto ſuo: tamē ſpinoſas arbores nō amplectitur: nec cōtingit niſi cū cautela: homo iracūdus eſt velut lignū igne ſuccēſum ideo nō eſt tutū aliquē ei eſſe familiarē. C Quartū eſt somn⁹ negligētie negligētia fere eſt occaſio cuiuſlibet caſus propter hoc eni qd aliqs eſt negligens regratiari deo de bonis acceptis vel negligēs eſt auxiliū dei et ſāctorū poſtulare vel ſācta occupatiōe ſe munire vel aliquo modo negligēs eſt accidit qd ipſe cadit in pctm̄ vnde Math. xij vbi loqtur dn̄s de reditu imūdi ſpūs in domū vnde exierat dicit et inuenit eā vacantē vnde qui vult a caſu cauere negligentiā debet a ſe excutere dicebat quidā ſenex in vitis patrū. Tres ſūt virtutes ſathane que pcedūt vniuerſa pctā ſuple exteriora. Prima obliuionis ſcda negligētie: tercia cōcupiſcentie. Prima generat ſcdam ſcda terciā: et ſic corruit hō hoc qd hō obliuiſcit ea q ad fidē ptinēt vt eſt beneficiū redēptionis et gaudia paradiſi et tormēta inferni occaſio eſt qd homo negligēs ſit negligentiā vero ſeqtur deſideriū rerū tranſeuntiū iuxta illud Prouḃ. xxi. deſideria occidūt pigrū noluerunt eni quicq̄ operari manꝰ eius tota die cōcupiſcit et deſiderat. D Quintū eſt vie lubricitas facili⁹ corruit hō in via lubrica q̄ in via ſicca: via lubrica eſt via delicata q vult ergo a caſu cauere ducat vitā aſperā. vnde ſup Math. iiij. dicit gloſa. In pugna xp̄i pri⁹ cōtra gulā agit qꝛ niſi pri⁹ hoc re

frenetur fruſtra cōtra alia vicia laboratur. vnde. ps. xxxiij. multū poſſunt time re preliati q̄ delicate viuūt et verbū dei raro audiūt q̄a via illoꝝ tenebre et lubricū ⁊ angelus dn̄i pſeqn̄s eos dyabol⁹ enī pſequit̄ eos q̄a duces ſūt exercitus vnde. i. Reg. xxxi. totū pōdus p̄lii verſū eſt in ſaul: et cōſecuti ſūt eū viri ſagittarii. E Sextū eſt fouee propinquitas fouea profūda eſt meretrix. vt legit̄ Prouer. xxiii. qui vult ergo cauere a caſu fugiat cōſorciū mulierū. i. ad Coꝛ. v. fugite fornicationē ſup qd̄ v̄bū dicit. Amb cū aliis nanq̧ viciis poteſt expectari cōflictus hāc fugite ne approximetis q: nō poteſt aliter meli⁹ vinci: ſicut aliq̄s qui ipellitur ab hoſte ſuo in magno piculo eſt ſi ſit iuxta puteū vel pfūdā foueā: q̄a āteq̄ adūterit corruet: ſic in magno piculo eſt quez tētat dyabol⁹ de pctō carnis ſi ſit iuxta fatuam mulierē: q̄ a muliere remot⁹ eſt anteq̄ dyabol⁹ eaz ad eū adduxerit forſitā ſuccurſū diuine gr̄e habebit: ſi tamē nūciū oratōis ad deū pro auxilio miſerit vel in loco in quo dyabol⁹ icipit eū tētare reſederit dyabol⁹ nō portabit eū ad locū vbi mulier eſt. F Vel poſſumus hoc itelligere de fouea oris que obſtruēda eſt illi qui ſibi vult a caſu cauere ū aliq̄s haberet foueā profūdā in domo in qua decies corruiſſet ⁊ tamē nondū vellet eaz obſtruere valde fatuus reputaret. Sic valde fatu⁹ eſt qui decies vel amplius corruit pctō oris: et tamen nō vult adhuc os ſuum obſtruere. Eccl. xiiii. beatus vir q̄ nō eſt lapſus verbo vel ore ſuo. G Septimuz eſt pōderis grauitas ad paruū ipulſū cadit: q̄ grauit̄ oneerat⁹ eſt. Sic de facili corruit in pctm̄ q̄ multa habet tēporalia: vnde q̄ vult ſibi cauere a caſu: a nimio onere tpaliū ſe exoneret et largis elemoſinis ſibi auxiliū ipe

tret et poti⁹ velit qḋ tpalia bona dū ex eis elemoſinas facit eū in bono ſtatu cuſtodiant: q̄ qḋ in nimio onere eū in pctm̄ deiciāt. Eccī.xi ſi diues fueris: nō eris immunis a delicto.

Dñica decima poſt octa. pētheccoſtes. Sermo.lxxxii

NEmo poteſt dicere dn̄e ieſu niſi in ſpū ſctō etc̄.i.ad.Cor.xii habēt in vſu oēs xp̄iani tā boni q̄ mali vocare ieſū dn̄m ſuū: ipſe tamē nō reputat dn̄s ſeruos ſuos qḋ bene apparebit cū claudet eis domū ſuā. Mathei.vii.nō oīs qui dicit mihi dn̄e dn̄e i trabit in regnū celoꝝ: ſed q̄ facit volūtatē patris mei qui in celis eſt ipſe intrabit in regnū celoꝝ. Non de oībus q̄ eū dn̄m vocāt gratuꝫ eſt hoc ei: ſed de illis ſolū q̄ precepto eius obediūt vnde Luc.vi. q̄d vocatis me dn̄e dn̄e nō facitis q̄ dico. Et ad idem poſſum⁹ referre iſtud verbum apoſtoli propoſitū oſtendens quoꝝ proprie ſit dicere qḋ ieſus ſit dn̄s eoꝝ Non cui eſt oīm qui credulitatē aliquā habent de eo: ſed ſolū illoꝝ qui caritateꝫ habent ad eum: ex qua caritate ei obediūt: obedientia enim eſt veriſſima domini profeſſio: eſt ergo ſēſus verbi propoſiti. Nemo poteſt dicere proprie ieſus eſt dominus meus: niſi in ſpiritu ſancto.i. in caritate q̄ eſt ſpecīale donum ſpūs ſācti dicere: non eſt ſolum ſono vocis proferre: imo ſecundum gloſam. Ille ꝓprie dicit q̄ voluntatē ſuā et mētē ſono vocis enunciat. vnde Aug⁹. ꝓprie apl's ponit v̄bū qḋ eſt dicit ſignificās volūtatē et intellectū dicētis. vnde ille ꝓprie dicit ieſum dn̄m ſuū: q̄ in mēte habet vt ei tāq̄ dn̄o ſeruiat q̄ in pctō mortali eſt ſeru⁹ eſt dyaboli vnde nō videt̄ eſſe ſeru⁹ xp̄i cū dn̄s dicat Mat.vi. q̄ nemo poteſt duob⁹ dn̄is ſuire nō ē de⁹ medietari⁹ dyaboli vt habeat ſeruuꝫ ei cōm.ii. ad cor.vi q̄ ſocietas luci ad

tenebras que cōuentio xpi ad belial: homo q̄ verbo xp̄z reputat dn̄m ⁊ dyabolū opere eſt quaſi arbor cui⁹ folia ſūt dei: fruct⁹ vero ſūt dyaboli et tales potius reputāde ſūt arbores dyaboli: quā arbores dei: cū ſcriptū ſit Math. vii. ex fructib⁹ eorū cognoſcetis eos. et Jo. vi. opera que ego facio teſtimoniū p̄hibēt de me ſicut opera que mal⁹ xp̄ianus facit teſtimoniū p̄hibēt de eo: qđ ipſe ſeruus dyaboli ſit, pfeſſio dominii: quā mal⁹ xp̄ianus facit xp̄o videt̄ illuſio eſſe: dū exterius cū dn̄m dicit quē in corde ſuo cōtēnit Similiter preſides xp̄o illuſerūt Math. xxvij. ſigna ſuggeſtionis et exterius exhibētes et in cordibus ſuis eū vilipendentes poteſt dicere malus xp̄ian⁹ ieſū quādoq̄ fuiſſe dn̄m ſuū: vel qđ debet eſſe dn̄s ſu⁹: ſed qđ ſit dn̄s ſuus in actu nō videtur q̄ poſſit dicere cū ipſe nō ſit seru⁹ ei⁹ in actu: ex quo etiam vlteri⁹ poteſt inferri q̄ oīs xp̄ian⁹ male viuēs xp̄m negauerit cū enī aliquādo ante xp̄m habuerit pro dn̄o et modo nō habeat ipſe eū negauit. B Et notādū q̄ negatio talis peior vide[..] eſſe in q̄tuor negatione illa quā infideles xp̄o faciunt. Primo in hoc q̄ infideles xp̄m negāt verbo: mali xp̄iani facto. vnde ad Thit. i. cōfitētur ſe noſce dn̄m: factis autē negant. vbi dicit Aug⁹. q̄ſquis factis negat xp̄m antexp̄s eſt: tales ſūt oēs mali catholici q̄ non verbis ſed factis negāt: nolite ergo tanq̄ de fide ſecuri eſſe: et adiūgite fidei recte vitā rectā: vt xp̄m confiteamini et verbis vera dicēdo ⁊ factis beneviuēdo. nā ſi cōfiteamini verbis et nō factis: fides taliū hominū proprie eſt fides demoniorum ſcdm. Ber. efficacior eſt vox opis quā vox ſmonis. Secūdo in hoc q̄ negatio infideliū habet ignorātiā q̄ aliquātulū attenuat culpā illorū. Multi enī iudei et ſar

racení xp̄o nō ſeruiūt q̄a ne
ſciūt eū eſſe dn̄m ſuū ⁊ ei ſer
uirēt ſi eū agnoſcerēt ſ3 xp̄i
an⁹ mal⁹ xp̄o negat ſuiciū
ſuū cū tn̄ agnoſcat eū dn̄m
ſuū: ſi duo hoīes negarent
p̄ncipi ſeruiciū ſuū ⁊ vn⁹ ſic
diceret p̄ncipi neſcio vos eſ
ſe dn̄3 meū: ⁊ ſi ſcirēt libent̄
vobis tāq̄ dn̄o ſeruirēt: ali
us vo diceret bn̄ cognoſco
vos eſſe dn̄m meū ſed nihil
ꝓ vobis facerē: magis poſ
ſet p̄nceps offēdi de negati
one ſcdi q̄ p̄mi q̄a magis vi
deret ſe ab eo cōtēni ſic q̄tū
ad hoc magis videt̄ ꝯtume
lioſa eſſe deo negatio mali
xp̄iani q̄ negatio iudei vel
ſarraceni. Tercio q̄a talis
xp̄ian⁹ nulli⁹ eſſe videt̄ legi
legis enī xp̄iane nō videt̄ eſ
ſe cū ipſe ſit ei⁹ trāſgreſſor:
legis etiā iudeoꝝ nō videt̄
eē cū eā non obſeruet: nec
legis ſarracenoꝝ cū legis
machometi ſit neſci⁹ Iudei
vero et ſarraceni legis ali
cui⁹ ſūt: licet ī ea nō ſaluēt̄
Quarto vo in hoc qđ aliq̄n
tales fuerūt legis xp̄iane ⁊

modo nō ſūt vnde apoſtate
ſūt: ſic ergo deterioris ꝯdi
tionis eſt q̄ aliq̄n fuit alicu
ius ordinis et apoſtatauit
q̄ ſi nūq̄ fuiſſet alicu⁹ ordi
nis ſic deterioris ꝯditionis
videt̄ eſſe mal⁹ xp̄ian⁹ q̄ ab
ordīe xp̄iane religiōis apo
ſtatauit quātū ad hoc q̄ iu
de⁹ vel ſarracen⁹ q̄ nūq̄ in il
lo ordine fuit. Et notādū
q̄ nō eſt magnū eſſe xp̄ianū
ſed valde magnū eſt eſſe bo
nū xp̄ianū: eſſe vero malū
xp̄ianū nō ſolū non eſt non
glīoſū: imo eſt valde igno-
minioſū: et hoc multiplici
rōne. Primo q̄a talis apo-
ſtata eſt ſicut p̄ri⁹ oſtenſū eſt
et ideo inutilis eſt. ꝓū. vi
hō apoſtata eſt vir īutilis ſi
cut palmes qui viti adheret
valde vtilis eſt q̄ viti nō ad
heret ad nihil valet niſi vt ī
igne ponat̄ nō enī poteſt fie
ri inde copula vel aliq̄d ali
ud ſic de ramis aliaꝝ arbo
rū ſi xp̄ian⁹ dn̄o xp̄o adheret
ꝑ caritatē valde p̄cioſū qđ ē
ſi vero ꝑ pctm̄ ab eo ſeparet̄
materia eſt icēdii īfernalis

ideo dicit Jo.xv. ego ſū vi-
tis et. Eze.xv. fili hoīs qd
fiet de ligno vitis ex oībus
lignis nemo♃ que ſūt inter
ligna ſiluarū nū͠q̄ tolletur
de ea lignū vt fiat opus aut
fabricabit̄ de eo paxill⁹ vt
depēdeat ī eo quodcū͠qꝫ vas
ecce igni datū eſt in eſcam.
⁊c̄. honorabile licet eſſe mo
nachū ignominioſuꝫ tamē
eſt monachū apoſtatā eſſe.
Itē licet honorabile ſit eſſe
angelū bonū: tn̄ ignomini
oſū eſt valde eſſe angelū ma
lū vel āgelū apoſtatam: ſic
ignominioſū eſt eſſe maluꝫ
xp̄ianū vel apoſtatā nō ſūt
eiuſdē precii denarii boni ⁊
denarii falſi idē intelligas
de xp̄iano bono ⁊ malo. Se
cūdo q̄a xp̄ian⁹ mal⁹ prodi
tor eſt cū deū ipugnet a quo
tenet q̄cq̄d habet cui⁹ ex ex pen
ſis viuit et veſtit: et tamē a
dei cōtumelia nō ſic refre-
nat̄. Tercio vo q: velut mō
ſtrū eſt In p̄te enī xp̄ianus
eſt: in p̄te eſt ſarracen⁹: ex
parte enī corporis vnū vide
tur habere xp̄iani linguā ſcꝫ
que xp̄m dn̄m vocat: quātū
ad cetera mēbra quaſi ſar-
racenus eſt vnde de illo po
teſt dici illud Ben̄.xxii. vox
quidē vox iacob eſt: ſed ma
n⁹: man⁹ ſūt eſau: ſi tamen
alīqd eueniat cōtra ei⁹ volū
tatē oſtēdit qō nec lingua to
ta xp̄iana ē: xp̄m aperte ne
gādo vel blaſphemādo vel
cōtumeliis afficiendo: ex p̄
te vero aīe quātū ad oculuꝫ
fidei xp̄ian⁹ eſſe videt̄: cetera
vero ſarraceni ſūt: ocul⁹ eti
am fidei valde diſtat ab ocu
lo veri xp̄iani a deo non ob
nubilat⁹ eſt velamine culpe
vt ea que fidei ſūt videre nō
poſſit niſi q̄ſi eo modo quo
alīqs oclīs clauſis videt lu
mē ſolis eo q̄ frons lumi-
nis peruia ſit: quomodo er
go mal⁹ xp̄ian⁹ dicet̄ cū q̄n-
tum ad plura ſarracen⁹ eſ-
ſe videatur et ſecundū pau-
ciora chriſtianus. Quarto
q̄a malus xp̄ianus maledi
ctus eſt qō figuratum eſt.
Math.xxi. vbi dn̄s maledi
xit ficulnee habēti folia et
nō fruct⁹ et in Deut̄o.xxvii

maledict⁹ q̄ nō ꝑmanet in
ſermōib⁹ legis hui⁹ nec cos
opere ꝑficit : nec vnica ma
ledictiōe maledicti ſūt ma=
li xp̄iani: ſed īfinitis vnde
ibidē ponūtur maledictio=
nes diūſe ad diuerſas trāſ
greſſiones. Maledict⁹ q̄ nō
honorat prēm et matrē. et c̄
xxviii. Si audire nolueris
vocē dñi dei tui vt cuſtodi=
as et facias oīa mādata ei⁹
et cerimonias venīēt ſup te
oēs maledictiones iſte Ma
ledict⁹ eris in ciuitate ma=
ledict⁹ in agro: maledictuꝫ
erit horreuꝫ tuū: et maledi=
cte reliq̄e tue: maledict⁹ fru
ctus vētris tui / et fruct⁹ t=
re tue: armēta boū tuoꝝ: ⁊
greges ouiū tuaꝝ: maledi=
ct⁹ eris ingrediēs ⁊ egredi
ens: diūſis etiā locis ſacre
ſcripture ſūt diūſe maledi=
ctiōes ꝓ diūſis vicus: et vt
breuit̄ dicā q̄cq̄d agat mal⁹
xp̄ian⁹: ipſe maledictioneꝫ
habet ſ̄ſ ſc iuxta illō. Eccl.
xli. ve vob viri ipii q̄ d'eliq̄=
ſtis legē dī altiſſimi: ⁊ ſi na
ti fueritꝭ i maledictōe naſce
mini: ⁊ ſi mortui fūitis ī ma
ledictiōe erit ꝑs vr̄a: ⁊ i die
iudicii maledicti noīabunt
a dño ſcd̄m illō. Math. xxv
diſcedite a me maledicti in
ignē et̄nū ⁊c. Quito q2 ma
l⁹ xp̄ian⁹ ifelix ē. bona eni
fugiūt eū ⁊ mala ad eū ꝯflu
unt. ❡ Infelicitas vō iſta
tripliciṫ poteſt oſtēdi. p̄mo
ꝑ hoc ꝙ tātā hēditatē alie
nauit a ſe q̄ꝫ eſt regnū ce=
loꝝ: et etiā ptē ſuā illoꝝ bo
noꝝ q̄ habet i eccl'ia i p̄ſēti
qm̄ eni erat in bono ſtatu: ꝑ
ticeps erat taliū bonoꝝ Se
cūdo ad hoc ꝙ bona q̄ſi a=
nihilāt i manu ei⁹ Elemoſi
na ei vel ieiuniū qd̄ eſſet me
ritoriū regni et̄ni i māu ali
cui⁹ boni xp̄iani i manu ei⁹
q̄ſi nihil valꝫ iuxta illō i. ad
Coꝛ. xiii. ſi diſtribuero i ci=
bos paupeꝝ oēs facultates
meas ⁊ ſi tradidero corp⁹ meū
ita vt ardeā caritatē aūt nō
habūo nihil mihi ꝓdeſt ꝙeſ
ſetaūt ī māu alti⁹ plūbū ē ī
māu ei⁹ ſcto q2 ꝙ alii eēt bo
nū ei ē malū vt corp⁹ xp̄i. qd̄
alii eēt ſal⁹ ei ē mors Sexto

q̄a fides illi⁹ mortua eſt iu⸗
xta illud Jacobi.ij.ſic̄ cor⸗
pus ſine ſpū mortuū eſt:ita
⁊ fides ſine operib⁹ mortua
eſt. Unde mal⁹ xp̄ian⁹ tale
ſeruiciū facit deo qñ fidem
mortuā ei offert:quale face
ret ſi offerret ei cadauer fe⸗
tidū vnde. Ber. q̄d fides q̄
nō operaꝛ ex dilectiōe: niſi
cadauer exanime bñ hono
ras deū mūere fetido:bene
placas deū tue fidei interfe
ctor. ei ſicut fides talis xp̄i
ani mortua eſt:ſic ⁊ ipſe xp̄i
anus eſt nō morte ſāctoꝝ q̄
precioſa eſt: ſed morte pctō
rū q̄ peſſima eſt. Prima fi⸗
des talis crudelitate demo
nū inferior eſſe videꝛ:cū ti⸗
la demones ꝯtremiſcere fa
ciat: fides vero ita tibi ti⸗
morē nō incutiat eū tamen
tot et tāta tormēta oſtēdat
tibi eſſe parata. Jaco.ij. tu
credis qd̄ vnus eſt de⁹ bene
facis:et demones credūt ⁊
cōtremiſcūt: imo nec fides
videꝛ eſſe fides mali xp̄iani
ſicut enī ille q̄ crederet ali⸗
quod pomū venenatū eſſe:
nullomodo cōmederet: ſic
videꝛ q̄ ſi mal⁹ xp̄ian⁹ vere
crederet delectatione̅ car⸗
nis venenatione̅ eſſe vel pec
cati ei ex ea ſequi morē et⸗
nā qd̄ ipſe nullo precio pte
retur ea vnde. i. Jo. ij. q̄ di⸗
cit ſe dūm noſce:et mādata
ei⁹ nō cuſtodit mēdax eſt. et
Ber. putas ne filiū dei re⸗
putat ieſū q̄ſquis ille hō: q̄
ipſi⁹ nec terreꝛ cōminatio⸗
nib⁹ nec alliciꝛ ꝓmiſſioni⸗
b⁹ e preceptis nō obtēperat
nec cōſiliis acq̄eſcit. Septi
mo q: fides mali xp̄iani ad
cumulū dānationis ei⁹ eſt
magis enī peccat xp̄ianus
fornicādo vl' aliud pctm̄ cō
mittēdo quā ſarracen⁹ cō⸗
mittendo ſimile pctm̄ q̄ ne
ſciuit lege ſcripta hoc ſibi eſſe
ꝓhibitū. Ber. ad cumulū
dānatiōis relicta nobis vi
detᷣ fides future repromiſſi
onis. Itē fides mali xp̄ia⸗
ni ſignū eſt ꝑditionis in iu
dicio enim fides oſtēdet ex
vna pte eū fuiſſe xp̄ianū:ex
alia vero parte opera mala
oſtēdēt eū xp̄i inimicū: ſi

des oſtendet ꝙ fidelitatem xp̄o debuit: opera vͦ ꝙ fi= dē ei non exhibuit et ꝑ cõſe quēs ꝙ ꝓditoꝛ fuit. Itē fi= des mali xp̄iani velut q̄daʒ littere ſūt dānationis ipſi⁹ erit eni ſcriptū literis fidei in coꝛde ſuo ī die iudicii qḋ qui foꝛnicationē et ſimilia faciūt regnū dei nō poſſide būt: et alia parte ī libꝛo cõ= ſciētie: īuenietᷣ ſcriptū ſcri ptura facta ꝓpꝛia manu qḋ ipſe talia fecerit quedā eni note et ſignacula ex malis operib⁹ relinquūtur in coꝛ de hōis. ſcḋm oꝛigenē q̄ in die iudicii reuelabūtᷣ vt tā git gloſa ſup illud Ro.ii. co gitationū accuſantiū et de fēdentiū vnde cõſeq̄ns erit vt de⁹ a regno ſuo talem ex cludat. E Q̄ aūtē val de magnū ſit eſſe bonū xp̄i= anū multipliciᷣ poteſt oſtē di. Pꝛimo ꝑ hoc ꝙ talis eſt ſeru⁹ illi⁹ regis cui ſeruire regnare ē vulgariᷣ dictᷣ de ſeruiēte regis frenī qḋ par eſt comiti: ſed de ſeruiētib⁹ regis celeſtis verū eſt ꝙ ip ſi ſūt ſup reges frenos: et ideo talis cū ſit ſeruus deo fidelis valde: car⁹ eſt ei iu= xta illud Eccī. xxxiij. ſi eſt tibi ſeruus fidelis ſit tibi q̄ ſi aīa tua q̄caros habeat xp̄s ſeruiētes ſuos apparet in cruce: quā tantū honoꝛa uit q̄a ſibi ſeruiuit licet du= rū fuerit ſeruiciū ei⁹ Aug⁹ crux de penis latronū trāſi uit ad frontes īperatoꝝ q̄d faciet de⁹ fidelib⁹ ſuis ſi tā tū honoꝛē cõtulit penis ſu= is. Itē bon⁹ xp̄ian⁹ eſt fili⁹ dei heres dei et coheres xp̄i ipſe etiā quaſi oīm genere attinētie attinet xp̄o iuxta illud Math. xij. q̄cūq̧ fece= rit volūtatē patris mei q̄ in celis eſt: ipſe me⁹ fratᷣ et ſo roꝛ et matᷣ eſt: ipſe etiā eſt ha bitaculū ſpūs ſcī ſicut figu ratū ē. Luc. iii. q̄n ſup dn̄ʒ deſcēdit ſpūs ſctū s ī ſpecie colūbe ad oſtēdendū ꝙ ſp̄s ſctūs habitet in baptizatis vbi etiā celū apertum eſt: et vox patris audita eſt hic eſt filius me⁹ dilect⁹ vt oſtēde ret illos q̄ baptizati ſūt eſſe

filios dei et eis apertū celū eſſe: imo ipſi ſūt celū in quo habitare deo valde delectabile eſt. iuxta illud Prouīb. viii. delicie mee eſſe cū filiis hoim. Ber. nec eſt miruʒ ſi hoc celū habitat libenter dn̄s ieſus: qḋ vtiq; nō quomodo ceteros dixit tātū vt fieret: ſed pugnauit vt acquireret occubuit vt redimeret et vt breui⁹ dicā bon⁹ xp̄ianus beat⁹ eſt: quecūq; adūſitas ſibi accidat etiā cū moriē iuxta illud apo. xiiii. beati mortui q̄ in dn̄o moriūtur. ¶ Felicitas boni xp̄iani in trib⁹ poteſt ppendi. Primo in hoc q̄ quaſi oīa bona cōfluūt ad eū: pn̄ceps eni oīm bonorū timē tiū dn̄m. Scdo ex hoc q̄ bona creſcūt in manib⁹ ei⁹ illud eni qḋ in manu alicuius xp̄iani mali q̄ſi nulli⁹ meriti eſſet: in manu ipſi⁹ meritoriū ē regni etni Tercio ex hoc q̄ mala ei fiūt bona ipſe eni nihil habet malū iuxta illud. Eccēs viii. q̄ cuſtodit p̄ceptū vel mādatū nō experiet̄ q̄cq; mali. ad ro viii. Scim⁹ q̄m diligētibus deū oīm oīa cooperant̄ i bonū: et q̄ aliis eſſet venenū ē ei remediū talis bn̄dici⁹ eſt q̄ſi infinitis bn̄dictiōib⁹ vn̄ de Deutro xxviii. veniēt ſup te bn̄dictiōes iſte ⁊ apprehēdēt te: ſi tantū p̄cepta ei⁹ audieris bn̄dict⁹ tu in ciuitate et in agro: bn̄dict⁹ fruct⁹ vētris tui: et t̄re tue fructuſq; iumētorū tuoꝝ / caule ouiū tuaꝝ / bn̄dicta horrea tua / ⁊ bn̄dicte reliq̄ue tue / bn̄dict⁹ eris ingrediēs ⁊ egrediens ⁊ paulo poſt emittet dn̄s bn̄dictionē ſup celaria tua: et ſup oīa opera manuū tuaꝝ.

¶ In introductiōe etiā noue legis q̄ſi ad ſingula v̄ba: dn̄s dat bn̄dictionē obſeruatorib⁹ legis noue Mathei. v. vbi dicit ſic btī pauperes ſp̄ū. etc. et beati etc.

In die etiā iudicii bn̄dictos vocabit tales: iuxta illud p̄ma ad Coꝝ. iii. omīa veſtra ſūt ſuperiora eoꝝ ſūt ad fruendū: vt de⁹ trinitas equalia etiā ſūt vt āgeli eo-

rū ad cōniuandū. In via eo
rū videtur eſſe ad ſeruiēdū
iuxta illud. Heb. ij. nonne
oēs adminiſtratorij ſūt ſpi
rit⁹ in miniſteriū miſſi pro
pter eos q̄ hereditatē capi-
unt ſalutis. Hiero. credenti
tot⁹ mūdus diuitiaꝝ eſt: in
fidelis vero obolo indiget.
qđ. Ber. exponit dicēs: to-
tuo plane q̄a tam ꝓſpera ꝙ
aduerſa ipſius eque: oīa ſer
uiunt ei et cooperantur in
bonum.

Item ſermo de eadē epi-
ſtola. lxxxiii.

Alicuiqꝫ daꝛ mani-
feſtatio ſpūs ad vti
litatē. etč. Sicut ali
quod eſt indiciū in corpore
hūano dūvinit quo perpēdi
tur ꝙ adhuc ibi ſpūs eſt ſic
aliquod ſignū eſt in illis in
quib⁹ eſt ſpūs ſanctus quo
perpenditur in eis p̄ſentia
ſpūs ſcti. et ſicut quādo ali
q̄s in extremis laborat dili
gēter īſpicitꝛ: vtrū adhuc in
eo ſpūs ſit et ſi ſit nō defert
ur: cū vero apparet qđ re-
ceſſerit nō placet hoīb⁹ diu
cohabitare ei q: defunctus
eſt etiā ſi paſ eorū fuerit: ſ3
fit luct⁹ pro eo et ſepelitꝛ: et
dño cōmendatꝛ q̄ ſolū poteſt
mortuos ſuſcitare: ita eſt ſi
hō perpēdat preſentiā ſpūs
ſācti in aliquo licet īfirm⁹
ſit tamē nō eſt deſerēdus: ſi
vero nulla ſigna ꝓpēdanꝛ
de preſētia ſpūs ſcī nō mul
tū amanda eſt ei⁹ ſocietas.

B Tria vero ſigna ſunt
preſētie ſpūs ſcti in aliquo
Primū eſt ſpūalis ſēſus ſi
cuti cōſtat corpus humanū
dū ſentit adhuc viuere. Sic
homo q̄ habet ſēſu3 doloris
tam de hiis que omiſit ꝙ
de hiis q̄ cōmiſit: ꝙ de hiis
que obmiſit. veriſimile eſt
ꝙ ſpiritū ſanctū habeat ad
minus quo ad aliquem effe
ctū ſpūs ſācti. ecōtrario vō
inſenſibilitas eſt ſignū ab-
ſencie ſpiritus ſancti. Ber
Scio mēbrū lōgi⁹ abſiſtere
a ſalute quod obſtupuit: et
egrū ſeſe nō ſētientē pericu
loſius laborare et Prouě.
xxiij. dicitꝛ de illo q̄ ebri⁹ eſt

amore mundi ve: beraueruñt me, ⁊ non volui: traxerunt me, et non senſi. Scd̃m ſignũ eſt motus alicuius mẽbri cũ videtur de aliquo qđ ipſe manũ vel pedẽ trahit ad ſe retrahendo ſe ab aliq̃ pctõ qđ ſolebat facere mouendo manũ ad dandũ elemoſinas ad faciendum aliquod bonũ opus veriſimile eſt ꝙ ſpũs ſctũs in illo tã incipiat operari. ¶ Terciũ ſignũ eſt ſpũs attractio cũ aliq̃s grãꝫ ſpũs ſci attrahit orando ꝯtra ardorẽ peccati ſignũ eſt ꝙ ſpũs ſãctus aliquomodo ĩ eo ſit in quo hec tria ſigna inueniũtur: deſerẽdus nõ eſt: ſed tanꝗ̃ īfirmꝰ iuuãdus cũ de cõualeſcẽtia eiꝰ ſpes haberi poſſit ille vero in quo nulla talia ſigna apparẽt: qđ ſcꝫ de nullo malo cõmiſſo dolet: nec de aliquo bono amiſſo cũ tñ deũ et regnũ celoꝝ amiſerit: q̃ nec vult ſe retrahere a malo: nec mouet manus ad bonũ: nec auxiliuꝫ dei ad iſta poſtulat: timẽdꝰ eſt dĩno: nec eſt tutũ diu habitare cũ illo: pcipue cũ ſetoꝛ ſuo coꝛrũpere cepit: cohabitãtes in quo caſu etiaꝫ ſi ſpãt ꝓprius ſit nõ eſt amãdꝰ eiꝰ ſocietas: cũ duobꝰ generibꝰ hoĩm debet hõ libenter habitare ſcꝫ cũ valde bonis a q̃bus poteſt hõ melioraꝛi et cũ hiis de q̃bus ꝑ aliqua ſigna videt̃ qđ debeant ꝑ eũ meliorari. Seneca. cũ illis libẽter conuerſare q̃ te melioꝛẽ facturi ſũt illos etiã admitte quos tu melioꝛes potes facere: ꝓ eo vero de quo ꝯſtat ꝙ ſit ſpũ alitter moꝛtuus in quo etiã nullo mõdo ſigna ſpũs ſcti apparẽt: ꝯſequẽs eſt vt fiat luctꝰ taꝺꝗ̃ ꝓ moꝛtuo: vel etiã lõge amplius: quã ꝓ moꝛtuo coꝛpoꝛalit̃ vnde. Eccĩ.xxij. ſupꝛa moꝛtuũ deploꝛa defecit eni lux eiꝰ ⁊ ſupꝛa fatuũ deploꝛa defecit eni ſẽſus eiꝰ modicũ ploꝛa ſup moꝛtuuꝫ qm̃ requieuit et paulo poſt luctus moꝛtui ſeptẽ diebꝰ: fatui autẽ et ĩpii oĩs dies vite eoꝛũ. Auguſtinꝰ. ſunt ne

in te viſcera xp̄iane cōpaſſi onis q̄ plangis corp⁹ a quo receſſit aīa⁊ nō plāgis aīaʒ a qua receſſit dn̄s. Itē ſepe liēdus eſt talis ne fetore ei⁹ hoīes corrūpant̄ in quo ap paret ipietas detractorū: q̄ tales diſſepelire nō timent publicādo pctā eorū qđ eſt ſeptimū genus īpietatis ſi cut ſeptimuʒ gen⁹ pietatis eſt ſepelire mortuos de quo Thob.iii. Itē orōnib⁹ deo cōmēdādus eſt talis q̄ ſol⁹ poteſt ſuſcitare mortuos a morte pctī. Eccēs vii. conſi dera opa dei q̄ nemo poſſit corrigere quem ille deſpe⸗ xerit.i. attēde q̄ opera ſint. i. ſoli poteſtati et virtuti di uine poſſibilia: et inuentes hec iter illa ſcʒ correctionē īpiorū et Iſa.xliii. ego ſuʒ q̄ deleo iniq̄tates ꝓpter me D Et notādū q̄ pctōr mor tuus vocat̄. vnde Luce. xv mortu⁹ eſt fili⁹ me⁹ et reui xit qđ dicit̄ de filio ꝓdigo qui tenet figurā pctōris. et Eccēs.ix. melior eſt canis viuus leone mortuo ⁊ ſunt ſex rationes q̄re aliq̄s ſolet mortuū reputare. Primo qi morti ꝓpinquus eſt: ſic ſo⸗ let dici de illo q̄ laborat ī ex tremis de cui⁹ euaſiōe ſpes nō habetur ip̄e pro mortuo poteſt reputari. Itē ſolet di ci de illo q̄ adiudicat⁹ eſt ſu ſpēdio qui habet oculos ve latos et funeʒ in collo: hoc modo poteſt reputari mor⸗ tuus q̄ ī mortali pctō eſt: ve lamē cecitatꝭ habet ſup ocu los cordis: et ad ſuſpendiū īfernale ducit̄ et tā funē in collo habet: funis ſine quo null⁹ pēdet in īferno ē pec⸗ catuʒ mortale mortu⁹ ergo poteſt reputari pctōr q̄a ex⸗ ne morti ꝓxim⁹: paries cor poris videt̄ eē ſepare a mor te eťna quo pariete deſtru⸗ cto: ī pſicto ad īferna deſcē dit. E Scđo ſolet aliq̄s mortu⁹ reputari q̄ñ viuit in magna miſeria ita q̄ vita ſua poti⁹ dicēda ſit mors q̄ vita. Ione vlt. tolle q̄ſo aīaʒ meā a me q2 melior ē mihi mors q̄ vita ſic de vita hoīʒ q̄ ſūt in īferno et demonū tā

mors dicit. Sic etiã vita ſ=ptorũ etiã in mundo iſto q: valde miſera eſt habens ad modũ vite infernalis tene bras ignorantie et culpe et ignẽ praue cõſcientie: ⁊ ver men cõſciencie remordẽtis mors poteſt dici: et ipſi poſ ſũt mortui reputari. Ecci. xxx. melior eſt mors ꝙ vita amara. ¶ Tercio ſolet aliqs mortuũ reputari quã do fructũ nõ facit ſicut dici tur. Jacobi. ii. ꝙ fides ſine operib⁹ mortua eſt fere eni eſt ac ſi eſſet mortu⁹ ex quo nullũ fructũ facit: ſic etiaz pctõr mortu⁹ dici poteſt. vn de. Ber. vita ſine fructu g=uior eſt ꝙ mors. Deniqꝫ ar bori infructuoſe parat ſe=curis et ignis et in canoni ca: ide dñr pctõres arbores autõnales infructuoſe bis mortue. mortui ſũt peccato res et opera que ipſi faciũt mortua ſũt vnde ſimilẽ ma teriã doloris habere viden tur: cũ opera ſua cõſpiciũt ꝙ hñt mulieres q̃ fet⁹ mor=tuos emittũt. Quarto ſolz aliqd mortuũ reputari: qñ ſeparatũ eſt ab aliq̃ valde ei neceſſario: ſcðm hũc modũ dr. Ecci. xxxiiii. q̃ aufert i ſudore panẽ: qſi q̃ occidit ꝓ ximũ velut occiſus reputat paup cui ſuſtẽtamẽtuz vite ſue ablatũ eſt ſic corp⁹ etiã mortuũ dicit a q̃ aia ſepata eſt: q̃ valde neceſſaria ẽ cor=pori ſic et pctõr mortu⁹ po=teſt dici: qa ſeparat a deo: ſi ne quo nulli⁹ valoris eſt ipe Au g⁹ va mors ẽ quã hoies nõ timẽt: ſepatio aie a dõ q̃ ẽ brã vita aiar. ¶ Quito dr aliqd mortuũ ꝓpt vilita tẽ. ꝓpt hoc dicit dauid p̃mi Reg. xxiiii. quẽ pſequeris rex iſrael quẽ pſequeris ca nẽ mortuũ pſequeris. p̃ma ad Cor. p̃mo. ignobilia et cõtẽptibilia mũdi elegit de⁹ et ea q̃ nõ ſũt vt ea que ſunt deſtrueret ea que nõ ſunt vo cat ea que propter vilitatez eſſe non reputabãtur: ſic et pctõr mortuos vel nihil di=ci poteſt. qa nullius valoris reputatur. vnde Jſaye. xl. omẽs gentes quaſi nõ ſint

ſic ſunt corā eo gētes vocā-
tes gentiliter vinctes et in-
ps.xiiii.ad nihilum deduc-
tus eſt in cōſpectu ei⁹ ma-
lignus. Sexto reputatur
aliquid mortuū propter de-
fectū virtutis et defēſionis
ſic. Iſa.xl.dicit oīs gētes
que pugnāt aduerſū te erūt
quaſi nō ſint ſic pctōr mor-
tuus reputari poteſt cū ſit
abſq; defenſione et virtute
cū eni ſtillicidiū malaꝝ co-
gitationū ſtillat ſup oculū
cordis: ipſe nō habet tantā
virtutē vt oculū auertat de
alio cogitādo. Itē cum
ignis īfernalis ſup pedem
volūtatis ceciderit ignis ſcȝ
praue cōcupiſcētie ipſe non
habet virtutē vt eū excutiat
ad flatū etiā veti⁹ vbi cadit
Itē ſmo d cod vbo lxxxiiii

Vnicuiq; datur mani-
v　festatio ſpūs ad vti
litatē.i.ad Cor.xii
manifeſtatio ſpūs dr gr̄a p
quā patet q ſps ſctūs ſit in
aliquo p hoc q dicit ad vti
litatē ſimpliciter et non de-
terminat ad cuius vtilitatē
innuitur q gr̄a detur ad cō-
munē vtilitatē vn de ſenſus
eſt verbi propoſiti vnicuiq;
datur gracia ad cōmunem
vtilitatē: et poteſt intelligi
dictū verbū iſtud contra.v.
genera hoim. Primo con-
tra quoſdaȝ hoies venales
qui nihil gratis vel libera-
liter faciūt: ſed in olbus ſe
vendere volunt et nota ea q
contra hanc venalitatē va-
lere poſſūt: et ea que oſten-
dunt vtilitatē huius venali
tatis: et ea que liberalitatē
cōmendant venalitatē vero
iſtam manifeſtum eſt valde
ignominioſam eſſe Primo
ex hoc q vēdere ſe meretri-
ciū eſt, poeta turpit īgeniū
mūera corp⁹ emūt Scdo ex
hoc q nobilis animus ea
naturaliter abhorret. Vix
eni poſſet aliquis ſuſtinere
nobilem habens animum
vt alius exhiberet eum ve-
nalem tanq̄ iumentū: quo
modo ergo ipſe venalē ſeip
ſū exhiberet cū creat⁹ ſit hō
vt preſſit piſcibus maris et
volatilibus celi, et beſtiis

vniuſcꝫ creature Mirū eſt quomodo non multū vedi‑gnat̄ quando ſub ꝑcio ali‑cuius rei tēporalis ponit̄ ⁊ etiā ſub modico ꝑcio. Pre terea xp̄ianū ſic vēdere ſe vi detur eſſe iiurioſū deo: ꝗ iā emit eum valde care et ſine dubio tātū emit: vt ſol⁹ poſ ſideret. Aug⁹ poſtꝙ intelle xi me: xp̄i ſāguine redēptū nolui mēbra mea exhibere venalia. Ber. Juſte ſibi vē dicat vitā meā: ꝗ ꝓ mea po ſuit ſuā. Maxime autē vile eſt vendere ſe dyabolo ꝓ lu cro terreno: de qua venali‑tate legit̄. Eccl. x. nihil ini qui⁹ ꝙ amare pecuniā: hic enī et aiam ſuā venalē ha‑bet. Si tantū ſcelus reputat̄ vēdere frēm ſuū ad mor tē et mai⁹ facinus vendere patrē ſuū quē tenet̄ hō ma‑gis amare: quātū facinus erit vēdere ſeipſū quē debet homo magis amare ꝙ pa‑trē et matrē ꝑcipue cū talis vēditio ad mortē eternā ſit B Duodecim vero ſunt ꝗ deberēt hoīes mouere ad hoc qđ gratis et liberaliter operarētur. Primū eſt hoc ꝙ illud datū eſt gratis vn‑de debet operari qđ innuitur in verbo propoſito cū dicit̄ Unicuiqꝫ dat̄ grā: ſicut er‑go ſibi datur ſic debet dare vnde Math. x. gratis acce‑piſtis gratis date. Scđo ad dandū data eſt nō ad vēdendū. Unde datoꝛ ipſi⁹ precē‑pit eā dari. Luc. vi. dicens omi petēti te tribue: quādo aliqs potēs diſpēſatori do‑mus ſue tradit bona vt pro uideat ide filiis ſuis: ⁊ alii familie ipſe nō cōmittit ea vt eis vēdat: ſed potius vt li beralit̄ diſtribuat. Similit̄ quādo potēcia datur alicui mēbro corporis nō datur et vt officiū ſuum vēdat aliis mēbris: ſed vt liberalit̄ tri‑buat. Terciū eſt hoc ꝙ dñs ꝓmittit qđ dāti dabit̄ Luc vi. date et dabit̄ vobis: dñs habet ꝯſuetudinē quarūdā eccl̄iarū in qbus plus expē dētib⁹ plures reddit⁹ dant̄ ſic libēter dātib⁹ dñs dat li bēter. Jdeo verum eſt illud

Proub.xi. quidā diuidunt ꝓpria et ditiores ſūt: alii ra piūt nō ſua et ſēper in egeſta te ſūt. Prouē.iij. de primici is frugū tuarū da paupib⁹ et iplebūtur horrea tua ſatu ritate. Cōquerebātur in q̄ dā religiōe q multa ſolerēt eis dari et tūc eis nihil da bat: ei reſpōdit qdā q duo ſocii itrauerant olī religio nē illā et accidit q vn⁹ illo rū expulſus fuit inde: et al ter poſt eū noluit remanere et ſecut⁹ eſt eū. Iſti ſocii ſūt dale et dabit: qs dñs i euā gelio aſſociauit: vos eni ex pulistis vnū ſcz dale, et ali⁹ ſcz dabit recessit. Quartū eſt multiplex effect⁹ libera litatis quorū prim⁹ eſt q offen ſas facit remitti Prouē.xxi mun⁹ abſcōditū extinguit iras et donum in ſinu idi gnationē maximā: et poteſt hoc itelligi etiā de idigna tiōe ꝓximi. Scđs effect⁹ eſt q auget grām vnde. ꝓūb. xviii. donū hoīs dilatat viā ei⁹ et añ pn̄cipes ſpaciū ei fa cit q itelligit vel de grā apō hoies vel d grā apō deū vnde vulgarit dici poteſt facit ei viā qa exeniū portat. Exe niū dicit donū qđ vſualiter dicit pſēs: vnde refert de q̄ dā paupere q̄ nō poterat ha bere acceſſū ad comitē illuz cāpante q̄ pre largitate di cebat man⁹ habē pforatas q̄ pato exenio de pane aue ne mūda mappa coopto di lata eſt via ab hoſtiartis et exeniū comiti preſētauit: q̄ īterrogat⁹ a comite q̄re hoc feciſſet: reſpōdit q nō aliter ītraſſet. Terci⁹ effect⁹ eſt q hoiem ducit ad bonū finez vnde Hiero. nō memini me mala morte vidiſſe mortuū q̄ liberalē, ante duxerit vitā et vt breuiter dicā efficaciſſi ma eſt libalitas ad id qđ op timū eſt in vita iſta ſcz ad a morē ſine donis enī amor nō bene ꝯſeruat: etiam īter matrē et filiā: dando eni et accipiēdo mater et filia ami ce ſunt: vt vulgariter dicit donando etiā: illi qui inimi ci ſunt: amici efficiūtur. vn de Prouē.xxv. ſi eſurierit

inimic⁹ tuus ciba illũ ſi ſi-
tit da illi aquam bibere: ſic
enim cõgeres carbones ſup
caput eius: virtus vero iſta
liberalitatis etiam erga fe
ras videtur valere benefi-
cis etiam fere ſenſiũt vt ait
Seneca. ¶ Quintũ eſt
ꝙ deberet mouere hoïes ad
dãdum eſt ꝙ multũ hoïem
aſſimilat deo qui ex libera-
litate fecit quicquid fecit ad
dandũ eni fecit oïa: creatu
ras rationales fecit vt eis
daret: alias vt eas daret.
Seneca. Qui dat bñficia
deũ imitat̃ qui repetit fene
ratores: ſpecialiter vo deũ
imitat̃ q̃ dat pauperib⁹ vn-
de balaam deũ maxime imi
tabitur q̃ nihil iudicauerit
ꝙ miſereri precioſi⁹. Se
xtũ eſt. hoc ꝙ cũ dam⁹ me-
lius vẽdimus precipue ſi ꝓ
pter deũ dam⁹: quia a deo
plus recipiemus: et multo
amplius: quia centuplum
et vitam eternã preter hoc
ipſum accipientem lucra-
mur. iuxta illud Prouerb.
xxii. victoriam et amorem
ſuſcipiet qui dat munera ꝛ
aïam autẽ aufert accipien-
tium. Cor enim accipiẽtis
quodãmodo aufert dum ꝑ
amorẽ cor eius ſuũ facit: ſi
cut dicit Grego. loquẽs de
ioſeph qui frumẽta vẽdens
de egypto nõ querebat ar-
gentũ ſed ipſos emẽtes ſer
uos regios faciebat: et ꝙ
ſic frumẽta que nõ vẽdidit
vẽdidit. Septim⁹ eſt hoc
ꝙ illud qd̕ datur meli⁹ ſer-
uatur: ſi tamen pro deo detũ
Seneca. oïa que vos timi-
dos obliuiſci cogũt: noſtre
fragilitatis que ſãguine ve
ſtro defẽditis: veſtra nõ ſũt
Queris quomodo illa tua
facias dãdo: vnde quidam
cũ dñs ſuus vellet de bonis
eius habere et preciperet ei
ꝙ de bonis ſuis ei veritatẽ
diceret facta cõputatiõe ſex
cẽtorũ aureorũ quos paupe
rib⁹ ex cẽtis erogauerat re
ſpõdit qd̕ nihil habebat ni
ſi ſex cẽtos aureos: cũ autẽ
circũſtantibus obiceret
qd̕ falſũ eſſet et dicerent il-
la gangia tantũ valet et il

la domus tātum: et multa alia ille respōdit iſta nō ſūt mea: ſed dn̄i mei q̄a quādo voluerit accipiet tanq̄ ſuū ſeu iſtud p̄o deo dedi: ⁊ per man⁹ pauperū in ſalua cuſtodia poſui ita q̄ nul⁹ poteſt mihi illud auferre.
Octauuz eſt q̄ illud qd̄ dat̄ in dando quodā̄ modo meliorat̄ iuxta verbū ſenece dicentis. Iſtud qd̄ ſuſcipis q̄ dm poſſides ſub noie ſordido iacet: dn̄s eſt/ſeruus eſt cū donaſti bn̄ficiū eſt. Sp̄s autē ſanctus in ſacra ſcriptura vocat donū bn̄dictionem vnde. Iud. p̄mo. dixit aſſa patri ſuo caleph: da mihi benedictionē et vocatur donum benedictio triplici ratione: et q̄a recipiens dāti benedicit iuxta illō. Iob xxix. bn̄dictio pariturī ſuper me veniebat et quia ille qui dat benedictionē accipit a dn̄o iuxta illud Math xxv. venite benedicti p̄ris mei poſſidete vobis regnuz paratū et quia pp̄l'us tales benedicit. vnde Eccl̄. xxxi Splendidum in panib⁹ benedicent labia multorum ⁊ Prouerb. xxvi. qui pronus eſt ad miſericordiā̄ benedicetur. ¶ Non ū eſt hoc q̄ omnia ſuadent nobis liberalitatem. Primo ſuadet nobis deus et verbo et exemplo: verbo vt Luce. vi omni petenti tribue: exemplo vero q̄a liberaliſſimus eſt: magna vero liberalitas eius perpēdi poteſt ex multitudine donorum ipſi⁹ vniuerſa enim bona ſunt eius dona. Secundo ex eius magnitudine de qua. Auguſtin⁹. magna mia dei do num dat equale ſibi nā ſpt̄it⁹ ſctūs donū eſt. Tercio ex multitudine eorū q̄b⁹ donat dat eni nō ſolū bonis ſʒ etiā̄ malis nō ſolū amicis ſed etiā̄ inimicis. Mathei. v. q̄ ſolē ſuū oriri facit ſup bonos et malos: ⁊ pluit ſup iuſtos ⁊ iniuſtos. Quarto ī hoc q̄ nō ſolū ſua dat: ſʒ etiā̄ ſeipſū dedit etiā̄ ſeipſū ad mūdi r̄dēptiōeʒ dat etiā̄ ſeip̄ʒ ad remūerationē poſt

preſentẽ vitã. Quinto i hoc ꝙ querit pauperes cũ diuites huiꝰ mũdi abſcondãt ſe ab eis. Augꝰ. loquẽs de verbo illo petite et accipietis. Nõ tantũ hortaret᷑ vt peteretur niſi dare vellet: erubeſcat hũana pigricia plꝰ vult ille dare ꝙ̃ nos accipẽ: plꝰ vult ille miſereri: ꝙ̃ nos a miſeria liberari. Sexto in hoc ꝙuõ ſolũmodo dat ꝑ ſe ſ; etiã ꝑ ea q̃ ipſe creauit cũcta cui nõ ceſſãt dare ex ꝑte eiꝰ: dũ vtilitatẽ aliquã habent monet etiã ad dandu; nos ipſa natura que nõ patit᷑ aliqd vacuũ. Monet etiam nos ſol: q̃ lumẽ ſuu; nõ ceſſat largiri oĩbus niſi medium ſit aliqd per qḋ ĩpediat᷑ Similiter ignis calorẽ ſuũ et ſic de ceteris creaturis. Et ex hoc videtur eſſe certamen inter creaturas qḋ rebus ſibi ꝑmiſſis volunt dare ſpecies ſuas. Decimũ eſt hoc ꝙ ſignũ eſt magne nobilitatis liberalẽ eſſe. vnde Ariſto. dicit de leone q̃ eſt rex aniallu;: qḋ eſt animal colcatiuũ. Sol etiã et alia corpora nobiliora magis liberalia videt᷑ur eſſe latiꝰ diffundendo effectꝰ ſuos. Act xx. beatius eſt dare ꝙ̃ accipere. Undecimũ eſt hoc ꝙ valde curiale eſt dare et valde gl'ioſũ: de curialitate patet de exẽplo illo: de magiſtro ꝙ habet᷑ in tractatu. de ſupbia in capitulo de nobilitate: de hac vero gl'ia habetur in Thob. verſificato eſt dare leticie vox verbũ nobile verbũ melliffluũ: dãtis gl'ia dantis honor. Duodecimũ ẽ hoc ꝙ lex naturalis ſcripta i corde hoĩs: monet hoĩem ad hoc. Cũ eni; ſibi ſcriptũ ſit: qḋ tibi vis fieri alii feceris: ⁊ valde acceptũ ſit homini: vt ſibi detur id quo indiget ſecundũ legem naturalẽ. Ipſe etiam debet libenter dare alii: cu; videt eum indigere. ¶ Sed notandũ ꝙ quĩq; modis cõtigit aliquẽ liberaliter agere. Primo modo liberalit᷑ agunt qui de gratia ſibi data ceteris mẽbris eccl'ie ſer

uiunt: nō pro aliquo terre-
no pcio: ſicut faciūt religio
ſi q̄ ſibi inuicē gratis ſerui
unt. Scdo modo liberales
ſūt q̄ pcciū inde accipiūt ſʒ
pro deo: et fraterna carita-
te minus q̄ poſſūt: ⁊ hoc eſt
ſatis rationabile vt in omi
officio aliq̄d fiat pro deo ⁊ q̄
hō habet gratiā ſic operan
di: liberalius etiā debet hō
ſe habere ad fratrē ſuū xpi
anū: q̄ ad iudeū vel ſarra-
cenū. Tercio modo libera-
les ſūt qui diuitib⁹ pro p̄cio
operātur / pauperibus vero
gratis. Quarto q̄ ex precio
qd̄ recipiūt: partē pauperi-
bus dare ꝓponūt. Quinto
q̄ ſaltē opus qd̄ agūt ad de-
um referūt: ſicut illi q̄ labo
re ſuo corpus intēdūt fran
gere vt deo obediāt vel fur
tū vel rapinam vel ſimilia
vitare. ¶ Scdo poteſt
intelligi verbū iſtud dictuʒ
ɔ̄tra quoſdāʒ gloriātes de
gr̄a quā habēt deſpicientes
eos qui nō habent et tāgū-
tur in verbo propoſito duo
repſſiua glorationis. Pri
mū eſt q̄ dicit̄ gratia data
eſſe. Sicut eniʒ ille cui ele-
moſina dat̄ miſericorditer
ab aliquo nō debet d'eo glo
riari: q̄a gr̄a illa potius dā
tis eſt: ſic nō debet hō glori
ari de gr̄a ſibi data. vnde p̄
ma ad Cor. iiii. q̄d habes q̄
nō accepiſti: ſi autē accepi-
ſti quare gloriaris q̄ſi non
acceperis. Ber. fruſtra iſta
ris ɔ̄tra publicanū q̄ nō ha
bet quod tu: eo qd̄ non acce
pit vt tu. Sicut ram⁹ arbo-
ris quāto magis oneratus
fructu tanto magis dimit-
tit ſe. Itē ſicuti qui plura te
neret a dn̄o aliquo: magis
ſubiect⁹ ei eſſet: ſic ſubiecti
or debet eſſe et humilior cui
de⁹ plura bona contulit: fa
tuū eſt aliquē gl'iari de hoc
q̄ aliis magis ſit onerat⁹.
Aliud repreſſiuū eſt hoc q̄
gr̄a dicit̄ data ad cōmuneʒ
vtilitatē. gr̄a que dat̄ alicui
quādoq̄ eſt ei occaſio dāna
tionis et ne vnde nō habet
eā ad propriā vtilitatē: ſed
ad ad cōmunē. Sicut can-
dela ignē habet ad ſui cōſū

ptionē: et ad hoīs illumina tionē: q̄ ergo plures grās habet: nō debet eſſe clarus: ſed ceteris magis mīozat⁹ Tercio poteſt intelligi p̄di ctū verbū cōtra hoīes ocio ſos q̄ gratiā ſibi darā a deo tuarliit habēt de quib⁹ no= randū q̄ ipſi ſūt in magno periculo et in magna affli= ctione/et in magna vilita= te oſtēdit periculū. Ber. di= cens oīm tēratione ē et mala rū cogitationū et multitu ſētina eſt ociū: afflictio ve= ro patet ex hoc verbo. Pro uerb. xxi. deſideria occidūt pigrū: noluerūt man⁹ ope= rari quicq̄ tota die cōcupi ſcit et deſiderat: deſideria dt cūtur occidere pigrū: q̄a vi ta eius eſt quaſi mors quia piger in magna afflictione eſt: vilitas vero ocioſi pa= tet ex hoc q̄ ipſe videt̄ eſſe ī ferioz brutis cū illis licitū ſit comedere: ipſe vo indi= gn⁹ ſit pane: iuxta illud. ii. ad Theſſal. iii. ſi q̄s nō vult operari non mādu cet: imo min⁹ videt̄ valere q̄ homo

mortuus. iuxta illud. Ber. vita ſine fructu grauioz mors ℌ Quarto poteſt itelligi dictū illud verbū ꝯtra quoſ dā qui gratiā ſibi datā ad propriā vtili tatē ſolū nolūt habere: q̄ quodāmodo ſeip ſos excōmunicāt duȝ extra cōmunitatē ſe ponūt cōtra quos dicit. Seneca. nō po= teſt quiſq̄ beate viuere q̄ ſe tantū intuet̄ q̄ oia ad vtili= tates ſuas cōuertit alteri vi uas oportet: ſi tibi vis vi= uere. Tullius. iuſticie fun damentū ne cui noceat. De inde vi cōmunit vtilitati ſtu deas quanto aliq̄s in eccle ſia cōmunius vult tāto me lius viuit ideo vita clauſtra liū melioz eſt vita ſeculariū q̄a pfectioris cōmunionis. Quito poteſt intelligi hoc dictū ꝯtra eos q̄ grā ſibi da ta vtūtur in nocumētū alio rū vt patet in malis aduoca tis et tyrānis hui⁹ ſcl'i. Ta les ſic ſe hn̄t inter hoīes ſic lupi et ſerpētes īter aīalia tales etiā arūdine accepta de manu dn̄i caput ei⁹ peu

tiūt de poteſtate ab eo recepta eū in pauperibᵒ oppri-
mūt: tales valde īgrati ſūt
deo. q̄a ipugnant eū bonis
ſuis, et reddūt mala p bo-
nis: ex q̄ accidit eis duplex
malū. Primū eſt q fōs pie
tatis diuine exſiccat̄ in eis
iuxta illud. Ber. ingratitu
do eſt vētus vrens ſiccās ſi
bi fontē pietatis rorē mie
fluēta grē. Aliud eſt abun
dātia malorum iuxta illud
Prouē. xvii. qui reddit ma
la p bonis: nō recedet ma-
lū de domo eius.

Dñica xi. poſt octa. pēthe
Ser. de epl'a. lxxxv. A

Radidi vobis in p-
mis qd̄ ꝛ accepi qm̄
xp̄us pro pctīs nr̄is
mortuus eſt. pma ad Cor.
xv. hoc dicit apl'us corinthi-
is qbᵒ predicauerat ſed poſt
seducti fuerāt a falſis apo-
ſtolis repetit autē eis qd̄ p
us eos docuerat dicens: in
primis id eſt inter maxima
que accepi a ſpū ſctō nō fixi
ſcz quando xp̄us mortuus
eſt pro peccatis noſtris: et
exemplo apoſtoli. Idem de
bemus fidelibᵒ tradere tā-
q̄ vnū de pmis documen
tis ꝛ maxis religionis xp̄i
ane ideo inter prima docu
menta debet illud eſſe quod
multū valet q aliquis decli
net a malo quod eſt prima
pars iuſticie: hoc autem po
teſt ſic manifeſtari maxi-
me poteſt valere ad hoc q
aliqs doleat de malo qd̄ fe-
cit vel q caueat ne de cete-
ro illud faciat: magnitudo
mali quā ſcit ſde pueniſſe.
B Malū qd̄ ex pctō venit
eſt mors q̄ videtur eſſe maxi
mū malū. Gen. ii. in quacū
q̄ die comederis ex eo mor
te morieris et ad. Ro. vi. ſti
pēdia pcti eſt mors ꝛ. Eze.
xviii. aīa q̄ peccauerit ipſa
morietur: mors vō q̄ ſeq̄la eſt
pcti triplex ſcz. amara vita
huiᵒ exilii Ecci. xxx. melior
ē mors q̄ vita amara ꝺ q̄ ſpa
lit̄ debꝫ itelligi illud q̄cūq̄
hora ꝛc. ſcd̄a ē mors ipalis
tcia eſt mors eterna: hꝫ autē
iſtud malū longitudinē la-
titudinē et pfūditatem et

altitudinẽ lõgitudo attẽdi tur in hoc ꝙ non ſolũmodo filii adã mortui ſũt pro pec cato iſto: ſed et filii filiorũ et hoc extẽdetur vſqꝫ ad vl timã generationẽ latitudo vero attẽditur in hoc ꝙ nõ ſolũ in terra vna ꝓpter il lud pctm̃ moriũtur: imo ꝑ vniuerſũ orbẽ: profũditas vero in hoc ꝙ mors iſta ex tẽditur vſqꝫ ad paruulos in vtero materno: altitudo ve ro in hoc ꝙ mors iſta perue nit vſqꝫ ad altiſſimũ ſcꝫ ad filiũ dei fili⁹ eñi mortu⁹ eſt ꝓ pctõ illo. ¶ Doleret ali qs ſi feciſſet aliqd ꝑ quo ali qs garſio mortu⁹ eſſet quo modo ergo nõ timet facere pctm̃ pro quo deus mortu us eſt: dicit ꝙ adã mortuo abel cũ agnoſceret mortem illã ꝑ pctõ ſuo acccidiſſe fle uit centũ annis: veriſimile eſt ꝙ multomagis fleuiſſet ſi agnouiſſet filiũ dei mori turũ pro pctõ ſuo: patet er go ꝙ hoc qđ xp̃m eſſe mor tuũ pro pctĩs noſtris eſt de primis documẽtis xp̃iane religionis cũ multũ valeat ad declinãdũ a malo: ꝙ eſt p̃ma para iuſticie eſt etiam de maximis documẽtis va let eni quaſi ad oĩa. vnde. i. Cor. ii. nihil indicaui me ſcire inter vos niſi ieſũ xp̃m et hũc crucifixũ. Idẽ paſ ſio tua dñe vltimũ refugiũ ſingulare remediũ deficiẽ te ſapiẽtia nõ ſufficiente iu ſticia: ſãctitatis ſuccũbẽti bus meritis illa ſuccurrit: paſſio xp̃i ẽ refugiũ ꝯtra ma la pene: qđ figuratũ eſt. Ex odi xv. in ligno qđ dñs oſtẽ dit moyſi: quo miſſo in aqs marach que p̃us erãt ama re in dulcedine verſe ſunt. Sic lignũ crucis aqs tribu lationis dulcorat. Grego. ſi paſſio dñi ad memoriam re ducat: nihil adeo durũ eſt qđ non equo aĩo tolleretur Idẽ deuot⁹ miles nõ ſẽtiet ſua dũ benigni dulcis vulne ra intuebit. Idẽ videntes an guſtias dñi nr̃i: leui⁹ vr̃as portabitis. ¶ Paſſio etiã dñi refugiũ eſt cõtra mala culpe dyabol⁹ eñi timet cru

cti in qua est deuict[us]: sic la-
tio timet furcas: et sicut ca-
nis aq[ue] calida exust[us]: timet
aquã calidã. Ber. bona et
desiderabilis vmbra sub alis
iesu ibi tutũ refugiũ fugiẽ-
tib[us] gratũ fessis refrigeriũ
Jdeo dr̃ cãt. ii. veni colũba
mea in foramib[us] petre: xp̃s
in cruce fuit petra q[ue] patiẽ
tissim[us]: foramia ergo petre
sũt vulnera xp̃i. Ber. vbi tu
ta firmaq[ue] req[ui]es nisi in vul
nerib[us] saluatoris: i foramib[us]
petre tãto illuc securior ha
bito: quãto ille potẽcior est
ad saluãdũ. Passio etiã dñi
retinaculũ est cõtra fluxibi-
litatẽ bonor[um] tp̃aliũ. Aug[us]
si flux[us] rerũ tp̃aliũ trahit te
i p̃cipiciũ: tene te ad lignuz
q[uo]d plantatũ est sec[us] decurs[us]
aq̃rũ: lignũ illud est lignuz
crucis: valet etiã passio dñi
ad oĩa bona gr̃e. Singule
eni virtutes reficiũtur ibi.
Treñ. iiij. xp̃s dñs capt[us] est
in pctis n̄ris: cui diximus in
vmbra tua viuem[us] i gẽtib[us]:
xp̃s dñs vnct[us] dñs vel dul-
cis in vmbra ei[us]. i. ad dulce
exemplũ viuere debem[us]. Si
fides tua hesitat: nihil ma-
gis valet ad ei[us] cõfirmatio
nẽ: q[uam] hoc q[uo]d xp̃s morte sua
cõfirmare voluit q[uo]d tu cre-
dis. Null[us] eni sani capitis
audiet mẽdaciũ cõfirmare
morte propria. ¶ Si spes
tua diffidit in cruce petra ti
bi fundit riuos olei. Job.
xxix. ostẽdit eni tibi abũdã
tẽ dei m[isericord]iam cui spes innitit
Ber. ego fidẽs q[uod] ex me mi
hi deest vsurpo mihi ex vi-
scerib[us] dñi q[uonia]m m[isericord]ia affluũt:
nec desũt foramina per q[ue] ef
fluant in oẽ proinde est mi
seratio dñi. Nõ plane sum
meriti inops: q[uam] diu ille mi
seratio nõ fuerit. Jdẽ patet
secretũ cordis per foremen
corporis: patet magnũ pie
tatis sacramentũ: patent vi
scera m[isericord]ie in quibus visita-
uit nos oriens ex alto. Au-
gustin[us]. dubitas q[uod] velit ti-
bi dare bona sua qui nõ de-
dignatus ea suscipere ma-
la tua. ¶ Si caritas tua
refriguit: maxim[us] ignis
sp̃ualis immittitur ibi cordi

tuo eſt. Jo.xv. maioꝛē enī ca.ne. hꝫ vt aīaꝫ ſuā po. qs ꝓ amicis ſuis. Ber. ſup oīa reddit te amabilē mihi bone ieſu: calix quem bibiſti opus redēptiōis nr̄e. Qua re amat aliqs matrē ſuā qa mīta paſſa eſt ꝓ eo ideo mltū dolet: ſi verbo etiā offenderit eā: ſꝫ lōge maioꝛa paſſus eſt xp̄s pro te: multū ergo dolere debeo de ei⁹ offē ſa: ſi fatigata ē caritas tua tribulationib⁹ vel laboꝛib⁹ cōſidera xp̄m tot et tāta patientē pro te: et aliis peccōrib⁹ adhuc paratuꝫ amplecti eos: prudētia cōmendat tibi in hoc q̄ xp̄s quaſi oblitus coꝛpoꝛis ſui ſpm̄ ſuum quē cartoꝛem habet pr̄i ſuo cōmēdat dicēs. dauid. xxx. In man⁹ tuas pat̄ cōmēdo ſpm̄ meū vade et tu fac ſimiliter in tribulatōe. Juſticia cōmēdat ibi in hoc q̄ pat̄ filio nō parcit. Ber. q̄ nō parcit filio nūq̄ parcet figmēto: nunq̄ parcet ſeruo neq̄ Luc. xxiii. ſi i viridi ligno hoc faciūt in arido quid fiet: mā̄ſuetudinē in hoc nobis cōmendat q̄ nō litigat cū perſecutoꝛib⁹: ſed ad patrē ſuū ſe cōuertens: querit cauſā quare tribulationib⁹ cum exponat innuens duo que cohibere debēt fidelem a murmure in tribulatiōe. ſcꝫ. hoc q̄ tribulatio datur a patre miſarū: qui nō daret filiis niſi bonū Johel xviii dixit ieſus petro. Calicem quē dedit mihi pat̄ non vis vt bibā illū: ⁊ intētio dātis tribulationē. Grego. ille ſolus de flagello murmurat: qui aim pcuſſoꝛis ignoꝛat. H Pedū clauifixio ſtabilitatē tibi cōmendat: clauifixio manuū ſtabilitatē in opere ne ſcꝫ deſiſtas ab opere inchoato donec pfeceris Quod iclinato capite emiſit ſpm̄ monet ad humilem obedientiā. Ber. mementote fratres: xp̄s ne pderet obedientiā pdidit vitā: ſup oia vero cōmēdatur tibi pietas et ſpecialiter pietas aīarū Salutem enī eoꝝ ſuper omnia ſitiebat alabauſtrū dn̄i

ci corporis in cruce fractū vnguētū pietatis abundā tiſſime effudit: ita vt ardorē eius celū et terra et infernus ſēſerit: ibi pietas eū diuiſit q̄ſi in duo fruſtra: aiaz mittens illis q̄ erāt in limbo corpe remanēte in mundo ibi pl⁹ dedit latroni quā auſus fuit petere: dixit latro. Luc. xxiii. dn̄e memento mei cū vene. i regnū tuū dn̄s autē ait amē dico tibi: hodie mecū eris in paradiſo. Aug⁹. Cōſiderabat facinora ſua et pro magno habebat ſi vel ei in fine parceret: nūs attulit qd̄ miſeria diſtulit. etc.

Item Sermo de eadem epiſtola. lxxxvi.

Ratia dei ſuz: id qd̄ ſū. pma ad Cor. xv

g Nota gratiā in preſēti ſūme neceſſariā hoī Si ne ea nihil poteſt: nihil valet, nihil habet. ad p̄mūz Jo. xv. ſine me nihil poteſtis facere: non reputatur aliquid niſi qd̄ eſt bonū meritoriū. Unde ſēſus eſt ſine gratia mea nihil meritorium facē poteſtis. Ad ſcdm̄ pma ad Cor. xiii. ſi caritatē nō habeā nihil ſuz: nihil ſuq̄ in valoie. Ad tciū. Seneca nihil eſt homī bonū ſine ſe bono ex quo aliqs eſt malus dn̄o ſuo ſcz deo: iuſto dei iudicio ea q̄ ipſe poſſidet mala ſunt ei: cū igitur gr̄a adeo ſit neceſſaria homini: valde eſt amanda ab eo et multum ſtudere deberet ne ad eā ſic ſe habeat: vt ex culpa ſua eā amittat. Et notādū q̄ vii. modis ſe habet aliquis debito modo ad gratiā dei. B Primo cū ad eā in neceſſitate nō recurrit vt accidit in eo qui videt ſe peccatis indnatū et deo/ et angelis: abhomiabilem factum iuxta illud. p̄s. xiii corrupti ſunt et abho. facti ſūt in iiquitatib⁹ ſuis et tū ad aquam gracie ſine qua mūdari nō poteſt nō currit Itē videt ſe igne iferni ſuccenſū: igne ſcz cōcupiſcentiarum et tamen pro aqua gratie: qua ignis ille extin

guaẽ nō clamat Ex negligē tia magna videt̃ eſſe defectᵒ gratie in hoïbᵒ in tempore grẽ cū habeāt proximos va rios fōtes grãꝶ ſcʒ ſacra mētū penitentie et euchari ſtie. Heb. iiij. adeamus cū fi ducia ad thronū grẽ Criſo ſtomᵒ. nūc tp̄us donoꝶ: tūc tp̄s auxilii qui tēpore grẽ a grã aridi ſunt: ſiltes ſūt eis q̄ calcatis torcularibᵒ ſitiūt Job. xxiiij. Scđo in debito modo ſe habent ad grãm q̄ ci pulſāti nō aperiūt habe re cor clauſū grẽ dei et deo. Idem eſt apoč. iii. Ego ſto ad hoſtiū ⁊ pulſo. Si q̄s mi hi apperuerit intrabo: ma gna mĩa dei qui ita diu pul ſat ad cor pctōꝛis: ⁊ magna iuſticitas pctōꝛis q̄ aperire nō vult ei. Gregorius. debe mus dei mĩam erubeſcere: ſi iuſticiā eius nolumᵒ for midare q̄ tanto ampliori ĩ probitate cōtēnit̃: q̄to cōtē tus vocare nō dedignatur: grã dei ſe habet vt radiᵒ ſo lis: appi ei feneſtrā cordis et intrabit. Heb. xij. cōtem plā: ne q̄d deſit ⁊c. p̄ma. Primo. Spectate in eā: q̄ vobis afferẽ grãm: ſed ſūt q̄ daꝶ eā a ſe repellūt: vel ti more cordis vel quaſi obie cta purcicia etiā manuum ſuaꝶ. i. operā Jaco. iiii. de us ſupbis reſiſtit hūilibus aūt dat grãm: q̄ grẽ dei ap perte nolūt: videtur pecca te i ſpm̄ ſāctū: ingrati bo nitati dei quā cōtēnūt. ¶ Tercio modo indebito mo do ſe habēt ad grãm q̄ eam extīguūt. i. Theſſal. v. ſpm̄ nolite extinguere vel grãm nolite celare: alia littera ſe cūdū gloſa. Spm̄ extiguit q̄ donū abſcōdit ſpūs ſci ꝓ pter qđ mereto ꝑdidit illud qđ accidit et q̄ negligit: ex grẽ ſibi data ꝓficere. p̄ma ad Thi. iiii. noli negligere grãm que eſt in te: grẽ ſpe cialiẽ cōuenit illud Prouerb vltio. panē ocioſa nō come dit: panis quo grã ſuſtētaẽ eſt opus quod exit ab ea vn de ſi ceſſat operari: ceſſat ſu mere cibum ſuum. vnde de ficit: Iſaye. iiii. dicūt vitm

tes panẽ noſtrũ comedem⁹ gře etiã cõuenit. Geñ.xxx. da mihi liberos aliõqn mo riar. E Quarto in debito modo ſe habet ad grãm qui datorẽ gře ɔtriſtat ſpm̃ ſctũ cõtriſtat: ꝑ pctm̃ a ſe expellẽdo et ſpm̃ malignũ introducẽdo qḋ nõ eſt ſine magna ɔtumelia dei. Ephe iiii. nolite ɔtriſtare ſpm̃ ſãctũ. Heb.x. quanto magis putatis deteriora mereri ſupplicia qui filiũ dei cõculcauerit et ſãguinẽ teſtamẽti pollutũ duxerit in quo ſctificat⁹ eſt et ſpũi gře cõtumeliã fecerit deteriora in ꝙ morte. F Quinto in debito modo ſe hab3 ad gratiã qui eã odit ꝑſequit in aliis: vt faciunt inuidi qui ſũt hoſtes ſpũs ſãcti de quib⁹. Job.xxiv. ipſi rebelles fuerũt lumini tales vix viſitat gratia dei: de quib⁹ reqre in tractatu de inuidia. Sexto ĩdebito modo ſe hñt ad grãm ſymoniaci q̇ eã vẽdũt vel emũt: quia eſt valde magnũ pctm̃ in tpe gratie eſt enĩ ɔtra grãm: ſicut ſub lege naturali pctm̃ ɔtra naturã eſt valde magnũ. Damaſc⁹ papa. oĩa alia crimina comparatione ſymoniace hereſis pro nihilo reputantur. Quere in tractatu de auaricia. capl'o de ſymonia. G Septimo in debito modo ſe hab3 ad gratiã q̇ ꝙ gře eſt: tribuit alii: nõ ſic paul⁹ q̇ dixit: grã dei ſũ id qḋ ſum. Gal.ii. dilexit me et tradidit ſemetipſũ ꝑ me: nõ abiicio grãm dei vel nõ ſũ ĩgrat⁹ gře dei: alia littera Si meretrix offẽſa fuerit.iii. Reg.iii. de filio ſuo ſibi furtim ſublato: nõ eſt mirũ ſi de⁹ offẽdatur: quando aliqs ſibi vſurpat qḋ gře ei⁹ eſt. Et nota ꝙ ex hoc verbo initiũ habet ꝙ ponit in litteris prelatoꝝ dei grã In litteris tamẽ quorũdã veri⁹ poſſet poni hoĩm gratia vel dei ira. Oſee.xiii. dabo tibi regez in furore meo et offeram indignationem meã ex magno furore et ex magna ira dei prouenit ꝙ

in grege quē proprio ſāgui ne acquiſiuit: lupū permit tat pro paſtore.

Itē alia materia ſermonis de eodē verbo. Ser.lxxxvij

G Ratia dei ſuz id qḋ ſū.etc. valde neceſſariū eſt hoi vt ſeip ſū cognoſcat: de celo eni deſcēdit notiſelitos.i. cognoſce teipz dicit ſapiētia. Ber Noueris omia miniſteria ſi te neſcieris: eris ſimilis edificanti ſine fundamento. Boetius. humane nature iſta cōditio eſt vt tunc tātum ceteris rebus excellat ſi ſe cognoſcit: eadem tamē īfra beſtias redigatur ſi ſe noſſe deſerit. Nam ceteris animātibus ſeſe ignorare nature eſt: homini vero vitio venit. Ideo dicitur. Cātic.primo. ſi ignoras te: o pulcherrima mulierū egredere: ꝛ abi poſt veſtigia gregum tuorum: poſt veſtigia gregū abit: quando iumentis inferior efficitur ignorando ſeipſū: qui cognoſcere ſe potuit. Ber. an non videt tibi ipſis beſtiis quodāmodo rationabilior eſſe homo: ratione vigens: et ratione nōvtēs: pecᵒ quidem ſi ſe ratione nō regat: excuſationē habet a natura: B Ad cognitionē vero ſui multum valet ſi homo diligenter conſideret ꝙ homo ſit ꝑ naturā: et quid fiat per culpam, et quid per gratiā: et loquitur hic de natura deſtituta. Notandum ergo ꝙ homo per naturā habet eſſe contemptibile et miſerabile: filius enim eſt putredinis, et ſoror vermium. vnde. Job.xvii. putredini dixi: pater meus es mat mea ꝛ ſoror mea vermibus. Adā in ſtatu ante peccatuz: cum erat immortalis: ſanᵒ erat et ſine corruptione: peccando vero factᵒ eſt putredo neceſſitati putrefactēdi additus et qui ab eo nati ſūt ad moduz vermiū nati ſunt de putredine. vnde Job.xxv. Quāto magis hō putredo et filius hois vermis. Itē hō per naturā eſt filius tre

ente morti condēnat⁹ ꝙ na
tus. Ephe.ii. eram⁹ enī na
tura filii ire Seneca. oīnes
capitali ſupplicio condēna
tiſſumus. Ideoq₃ miſereoꝛ
hoīe q̄ eterne mortis terro-
re poſtratus viuēdi ſenſum
ad hoc acceperat: vt periret
E Per culpā vero fit ho
mo maledictus. Maledicti
enī ſunt q̄ declināt a māda
tis tuis. et Deut. xxviii. ſi
audire volueris vocem dñi
dei tui. etc̄. venient ſuper te
oēs maledictiones iſte: et
apprehēdēt te: maledictus
eris in ciuitate. etc̄. ꝛ. xxvii
Similit̄ habet̄ de iſtis ma-
ledictionib⁹ Itē infelix fit
aliiſq₃ per culpā vt oīa bona
eū fugiant: qḋ enī alii eſſet
bonū ei nō eſt bonū. Sene
ca nihil eſt hoī bonū ſine ſe
bon⁹ et merito cum male ſe
habeat ad dñm ſuū ea qui
bus ipſe dñatur: male ſe ha
bent ad ipſū. Itē fit exoſus
deo iuxta illud. Sap. xiiii.
odio ſūt deo īpi⁹ et īpietas
ei⁹. Eccl. xii. altiſſim⁹ odio
h₃ pctōres Itē etiā anihila
tur: vt iudicio in valoꝛe ni-
hil ſit. ps. xiiii. ad nihilum
deduct⁹ eſt in cōſpectu eius
malign⁹. Unde quātūcūq₃
videat̄ valere ſcḋm ſclm: ni
hil debet appciare ſe. Item
fuit ſoci⁹ demonū in p̄ſēti:
ſimilis ei in culpa. In futu
ro ſilis erit eis in pena Fit
etiā ſoci⁹ iumentoꝝ Hiero.
abſq₃ noticia creatoris ſui:
oīs hō pecus eſt īmo īferioꝛ
iumētis eſt: in hoc ꝙ eſt in
miſia culpe et pene: cū iu-
mēta ſoluī ſint ī miſeria pe-
ne. Preterea debitoꝛ eſt nō
ſolū mortis tpālis: ſ₃ etne
cū iumētū tātū tpālis ſit de
bitoꝛ. D Per grām vō fit
hō bñdict⁹. Deut. xxviii. ſi
p̄cepta ei⁹ audieris bñdict⁹
tu ī ciuitate bñdict⁹ in agro
ꝛc̄: ꝛ hoc noīe vocabit de⁹ bo
nos ī die iudicii dicēs Mat
xxv. venite bñdicti. ꝛc̄. ecō-
trario malos vocabit male
dictos dicēs: ite maledicti.
ꝛc̄. vt legit̄ ibidē Itē gr̄a dī
fac̄ hoīe₃ btm̄ p̄. cxliiii btūs
eſt pplꝯ cui⁹ dñs de⁹. Itē fa
cit hoīe₃ dī filiū heredē dei

coheredẽ vero xpi. ad Ro. viii. filii et heredes ⁊c. ¶ Gratia ergo dei eſt hõ id qđ eſt. ideſt ſi qđ habet valoris hoc habet a grã: ꝑ naturaꝫ enĩ in ſtatu eſt contẽtibili. in ꝯtẽtibiliori per culpã ꝓpriã: cũ diſtinguat̃ triplex vita, nature, grẽ, et glorie. Vita grẽ eſt precioſitas vite nature: et preciũ ſiue meritũ vite glie. Vita eni nature nõ eſt appetẽda illis q̃ nõ ſunt habituri vitam grẽ quia ſunt dãnandi: ad vitã ergo glie nõ peruenitur niſi per vitam grẽ: magno igitur amore amanda eſt vita gratie: et multũ timẽda eſſet mors ei cõtraria ſcilicet mors culpe: multo ampli⁹ timẽda eſſet q̃ mors que eſt cõtraria vite nature: de vita nature legitur Jaco.iiii qđ eſt vita homĩs: vapor eſt ad modicũ parans: et deinceps exterminabit̃ et. Job vii. memento mei q̃a vẽtus eſt vita mea: et hoc ĩtelligatur de vita corporis, et naturali et etiã vita anĩe de qua planũ eſt hoc qđ nõ multuꝫ amanda eſt. Si non debeat ſequi vita grẽ vel glie: cum hanc vitã habeant aĩe que ĩ inferno dãnate ſunt: quib⁹ melius eſſet non eſſe q̃ eſſe. Apo.ix. deſiderabãt hoĩes mortẽ ⁊ fugiet mors ab eis talẽ etiã habent vitã demones quib⁹ meli⁹ eſſet non eſſe q̃ eſſe. ¶ Sequitur et grã dei in me vacua nõ fuit gratia dei in paulo vacua nõ fuit: imo multũ profecit Primo in meritorũ multiplicatione. i. Cor. xv. plus olbus laboraui. ⁊c. ii. Cor xi. in laboribus plurimis. Scđo in dyaboli ĩpugnatione. ii. Cor. xii. ſufficit tibi gratia mea: nã virtus in infirmitate ꝑficitur. et. ii. Cor. ix. ſic pugno nõ quaſi aerẽ verberans. Et tercio ibi, primorꝫ edificatõe vnde i. ad Cor. iiii. ꝑ euangeliũ ego vos genui. Ro. xv. ab hirl'm ꝑ circuitũ vſq₃ ad illiricũ mare repleuerim euãgeliũ Quarto in dei cognitione ⁊ amore. vnde rapt⁹ ĩ

vſq ad terciū celū.ij.Coꝛ.
xij. Et notandū q̄ q̄dru-
plici ratōe valde cauēdū eſt
hoīne grā dei in eo ſit ocio
ſa. Primo qa grā dei defi-
cit ſi ocioſa ſit: cuius ratio
hec eſt: qa opus grē cib⁹ eſt
et velut ſuſtentatio ei⁹: vn-
de ſi ocioſa eſt panē non co
medat. Juxta illud Prouerb
vltio. et panē ocioſa non co
medit: et ideo nō eſt mirū ſi
deficit. Sic viſus illi⁹ q̄ diu
eſt in tenebris vbi nō videt
deficere ſolet. Scḋo qa ſol⁹
laboꝛ q̄ ex grā eſt vere bon⁹
eſt: et glorioſū fructum ha-
bet: Sap.iii. bonoꝛū laboꝝ
glorioſus eſt fruct⁹. Tercio
qa valde periculoſū eſt gra
tiā in aliquo eſſe ocioſā: cū
gratia illa ſibi a deo cōmiſ
ſa ſit ad lucrū: et niſi lucra
tus inde fuerit dānari poſ
ſit vt patet in pabola de ta-
lētis. Math.xxv. ſeruū inu
tilē inqt ꝓicite in tenebras
exteriores. Quarto qa ſol⁹
fruct⁹ grē in celeſti theſau
ro ponit̄. Math.v. theſauri
zate vobis theſauros ī celo
rc. ſol⁹ fruct⁹ grē ab hoīe de
fert̄ cū ab hac vita diſcedit.
Apo.xiiij. opa illoꝝ ſequū
tur illos hoc fructu ſolū in
paradiſo viuitur.

Dñica.xij.p⁹ oct.pēthe.
Sermo de epl̄a. lxxxviii.

Sufficientia nr̄a ex
deo eſt.ij.ad.Coꝛ.
iii. multū ſolet pla-
cere hoīm defectū magnū
patiēti qn̄ ſibi oſtēdit̄ vnde
poſſet defectū illū ſupplere
ideo mat̄ eccl̄ia filiis ſuis
m̄ltū deficiētib⁹ oñdit̄ vnde
poſſint ſupplē defect⁹ ſuos
dicēs ſufficiētia nr̄a ex deo
eſt. Et notandū q̄ tripli
cit̄ eſt hō deficiēs. Primo
qa nō eſt ſufficiens ad ſubſi
ſtēdū. Scḋo. qa nō eſt ſuffi-
ciēs ad bn̄ vinēdū. Tercio
qa nō eſt ſufficiēs ad deſide
riū ſuū īplendū ex his bo-
nis trāſitoꝛiis. Ad ſubſiſtē
dū etiā tripliciť eſt īſufficiē-
ens Primo qꝛ ſicē ex nihilo
eſt ita in nihilū redigeret̄:
niſi a deo ineſſe cōſeruaret̄
Ber. ī libꝛo de diligēdo do
nata illa ꝯdita fuit vt habe

at iugit̄ necessariū ꝯtecto‑
rē q̄ habuit ꝯditorē vt q̄ ut
ſi p ipſū non valuit eſſe ſine
ipſo: nec valuit ſubſiſtere.
Augᵒ. deᵒ ex nihilo oīa fe‑
cit: ꝛ ſi ſe ſubſtraheret in ni
hilū redigerētur. et Grego
eſſe oīm q̄ de nihilo ſunt in
nihilū tēderēt: niſi ea oīm
actoꝛ manu regiminis re‑
tineret. Scdo inſufficiens
eſt hō ad ſubſiſtendū q̄a nō
eſt ſufficiēs ad defēdēdū ſe
ab hoſtibᵒ ſuis īmmo a de‑
monibᵒ valde cito perime‑
retur: niſi a deo defēderet.
Treſt. iii. mīa dn̄i ꝙ nō ſu‑
mus conſūpti. Ber. ſi boni
ſpūs a nobis ſe elōgauerīt
īpetum maloꝝ: q̄s poterit
ſuſtinere. Tercio īſufficiēs
eſt hō ad ſubſiſtēdū q̄a cibo
indiget vt ſuſtentet̄: aliter
cito deficeret hāc īſufficien
ciā nō habet āgelᵒ imo nec
etiā lapis. ℞ Ex pͥma in
ſufficiētia agnoſce fatuita‑
tē coꝝ q̄ ſe cōtra deū erigūt
Jdē enī eſt ac ſi ſecuris eri‑
geret ſe ꝯtra eū a quo moue‑
tur. Jſa. x. nunq̄d gl'abit̄ ſe
curis cōtra eū q̄ ſecat in ea
aut exaltabit̄ ſerra cōtra eū
a quo trahit̄. Non poteſt ſe
mouere ſecuris niſi ab hoīe
moueat̄: ꝛ cū mouet̄ ſi a mo
uente dimittat̄: ad terrā de
cidit: ſic hō nō poteſt ſe mo
uere abſq; deo, et ſi a deo re
linquat̄ ī nihilū redigitur
Grego. oīa creata nec ſubſi
ſtere nec mouere ſe p̄ualent
Sicut lapis nō aſcēdit ſur
ſū niſi in virtute aliena: ſi
vo dimiſſus ad terrā tēdit:
ſī c v̄tute diuina creature in
eſſe ꝯſuant̄. iuxta illō. Heb
i. portās oīa v̄bo v̄tutis ſue
ſi autē dimiſſe ad nihilū vn
de venerāt redūnt̄ Sic cre
atura p ſeipſā eſſe nō īcepit
ſic nec p ſeipſā ī eſſe ꝯſuat̄:
q̄a nō mīnoꝛ eſt v̄tᵒ q̄ q̄rere
parta tueri: ꝛ ſic hō īdiguit
ad hoc deo ꝙ hō eſſet: ita eti
am vt eſſet ſcōa die ꝛ t̄cia et
ſic deīceps. ℭ Circa ſcōaꝫ
inſufficiētiā agnoſce fatui
tatē eoꝝ q̄ grām nolunt ha
bere cū deo: cito eni vidicaſ
ſet ſe dn̄s de eis ſi vellet: q̄a
demōes ſi ipſos ꝑmitteret:

eos inſiceret Ultra iſania nō ſufficiūt hoīes defēdere ſe ab hoſtib⁹ ſuis: et tamen deū hoſtē volūt habē Saltē bellū qd hūt cū demonibus cauſa deberet eſſe: vt pacifi carent cū deo. Job . xl . me= mēto belli nec vltra adicias loqui. Ex fcia iſufficiētia agnoſce igratitudinē eorū q deū peccādo īpugnāt a q quaſi miraculoſe paſcūtur: valde igrat⁹ fuiſſet helyas ſi dn̄m peccādo īpugnaſſet qñ dn̄s paſcebat cū miracu loſe . iii . Reg . xvii . mittēdo ei per coruū panē et carnes mane et veſpe: valde etiā in grati erāt iudei qñ deū offē debāt: q eſcā angelorꝫ mit= tebat eis . Sap̄ . xvi . eſca an gelorꝫ nutriſti pp̄lm tuū . Sic valde igrati videnť eſſe iſti quos paſcit dn̄s pauca grana in t̄ra multiplicādo ſi cut z qnqꝫ panes multiplica uit vel ex vna pte vitis: q̄ſi īfinitas vites pducēdo: ci to pfeciſſet dn̄s guerrā ta= liū ſi vellet ſubſtrahēdo eis victualia . Neceſſe eni habe rēt tūc perire: nō eſt caſtrū a deo iexpugnabile qn poſſit capi Si poſſint ei victualia auferri. Cū canis hoies ſi bi non bn̄ficos mordeat . tn̄ ſe paſcētes amat . Ualde er go erubeſcē debēt q deū a q paſcunť peccādo īpugnare nō ceſſāt: talib⁹ nō ſolū po= terit dici illud . Apoc . vltio foris canes īmo poſſit dici foris vos q deteriores fuiſtis q̄ canes. D Sc̄dꝫ de iſuffi ciētia hois ad bn̄ viuēdum. Notādū ꝙ ꝙ hō eſt triplicit̄ inſufficiēs. Nō eni ſufficit hō bonā vitā īchoare nec in ea ꝯtinuare nec pficere ꝙ hō inſufficiēs ſit ad īchoā= dū patet ex hoc ꝙ ipſe nō ſit ſufficiēs ad cogitandū me ritorie. Cogitare vero pri mum opus videtur eſſe: et minimum . prima Cor . iii . non ꝙ ſufficientes ſimus aliquid cogitare ex nobis: quaſi ex nobis etcetera . ergo ſi ad minimum opus non ſufficimus: nec ad maiora ſufficiem⁹: poteſt hō ſe occi dere p maliciam peccando

Sap̄.xvi.hō per maliciā oc
cidit aīaʒ ſuā: ſed nō poteſt
hō purus ſuſcitare ſeipſum
poteſt hō ſeipſuʒ ꝑdere: ſed
perditus nō poteſt ſeipſū li
berare. Oſee. xiii. perditio
tua iſrl̕ tātūmodo ex me au
xiliū tuū. Itē nō ſufficit hō
ad perſeuerandū in bono:
q̄a ſcd̄m Grego. cito bonuʒ
amittit̄: niſi a largitore cu
ſtodiat̄. Aug⁹. loq̄ns de pe
tri negatione. hic cognoſci
tur q̄m verum eſt. Sine me
nihil poteſtis facere. Ecce
ad vni⁹ aure īpulſū: firmiſſi
ma colūna cōtremuit. E
Nō ſufficit etiā homo ꝓfi-
cere multomagis etiā et in
bono ꝑſeuerare. Ideo bea-
tus eſt qui ſpem ſuā in dn̄o
habet. Hiero. xvii. bn̄dict⁹
vir q̄ cōfidit in dn̄o: cui⁹ ra
tio inuit̄. Iſa. xl. vbi dicit̄ q̄
ſperant in dn̄o: mutabunt
fortitudinē: fortitudo eniʒ
dei in auxiliū veniet eis: ex
qua poterūt qđ ex ſe nō po-
terāt. in p̄s. xxv. Sperans
in dn̄o nō īfirmabor: ꝛ iterꝫ
p̄s. xxxiii. ꝛ nō derelinquet
oēs q̄ ſperāt in eū. Ber. ſuꝑ
illud. Cant. trahe me p⁹ te
dixit in perſona eccl̕ie: dn̄e
ſcio me neq̄q̄ ꝑuenire poſſe
ad te: niſi gradiēdo poſt te:
ſed nec hoc quidē niſi adiu
tū a te: adeo trahas me poſt
te. Beat⁹ ſiq̄dem eſt cui⁹ eſt
auxiliū a te: aſcenſiones in
corde tuo diſpoſuit in valle
lacrimarū ꝑuctur⁹ q̄nq̄ꝫ ad
te in montib⁹ gaudioꝝ. Ex
p̄ma īſufficiētia agnoſce fa
tuā eoꝝ p̄ſūptionē q̄ credūt
ꝙ q̄n volēt emendabūt vitā
ſuā hec eſt repromiſſio neq̄ſ
ſima: q̄ multos ꝑdit vt legi
tur. Eccl̄i. xxix. ¶ Ex ſcd̄a
inſufficiētia agnoſce fatui
tatē eoꝝ: q̄ cū ſint in bono
ſtatu vt eis videt̄ de caſu ſi
bi nō timent: nō attēdētes
illud. i. ad Coꝛ. x. qui ſe ex
iſtimat ſtare: videat ne ca-
dat. Et nota ꝙ p̄ſūptio
indiſcreta firmitatis: nul
lis ē occaſio ruine: ideo pe
trus vili⁹ ceteris coꝛruit q̄
pre ceteris p̄ſūpſit. Iudit. vi
dn̄e dn̄e oſtēde q̄a nō dereli
q̄s p̄ſumētes de te et preſu-

mẽtes de ſe,ꝛ de ſua virtute gl'iantes humilias. Aug⁹. multos ĩpedit a firmitate p̄ſũptio firmitatis. Ex tercia inſufficiẽtia agnoſce fatuitatẽ eorũ q̇ raro vel nunq̃ in orõne ſũt: vt dei vel ſãctorũ petant auxiliũ: nõ attẽdẽtes quãtum neceſſe ſit eis celeſte auxiliũ. Ideo dicit ſcriptura q̄ de⁹ hoiẽ poſuit in paradiſo. Geñ. ij. et nõ dicit q̄ homo ibi ſe poſuerit ad oſtendendum q̄ homo in paradiſo ex virtib⁹ ſuis nõ puenit. ¶ Sequit̃ de t'cia inſufficiẽtia que attẽditur in replendo cordis deſideriũ. Notãdũ ergo q̄ deſideriũ cordis tẽporalibus bonis repleri nõ poteſt vnde Eccꝭs. v. auarus non ĩplebitur: cuius rei triplex poteſt aſſignari ratio. Primũ eſt capacitas ipſi⁹ aĩe q̄a ſcḋm ſãctos aiam dei capacem nihil min⁹ deo replere poteſt. Unde cũ orbis terrarũ ſit ante deũ quaſi guttã roris ante lucanĩ: vt legit. Sap. xi. nõ ſufficit replere cor vni⁹ hoïs. Scḋo ꝑpter bonorũ tẽporaliũ vanitatẽ. Ber. nõ plus faciat cor hois auro q̄ corp⁹ aura ideo dixit beata virgo q̄ deus diuites dimiſit inanes Luc. i. q̄ſi q̇ apprehẽdit vmbrã et ꝑſequit̃ ventũ. Sic q̇ attẽdit ad viſa mendacia id eſt ad tp̃alia que nõ ſoluunt qḋ ꝓmittũt: et ideo mendacia dicit. Tercio q̄a tp̃alia bona nõ ĩtrant cor hois eſſẽctaliter: ideo nõ replẽt illud ſicut vinũ in dolio ventrẽ nõ ĩplet: nec corporalẽ ſitim ſedat: ſic pecunia ĩ burſa vel in archa nõ replet cor hois: nec ſedat ſitim auaricie ĩſaniire videt̃ auar⁹ q̇ ſedare nolẽs ſitim cordis ſui ponit pecuniã in burſa vbi ſitis nõ eſt ſola grã dĩ q̇ cor ĩtrat ſitim cordis poteſt extinguere. Itẽ ſermo de eodem verbo. lxxxix.

Sufficientia nr̃a ex deo ẽ. Qui vult ſaluare aiam ſuam debet habere fixum in corde ſuo q̄ propria eius virt⁹ nõ

ſufficiat ad hoc. Aug⁹. dñe ſine te nihil ſūt oēs conat⁹ mei. Scdo debet habere fixū qd diuinū auxiliū ei nō deerit niſi p culpā ei⁹ ſtete rit. ps. xvii. De⁹ meus adiu tor me⁹ et ſperabo in eum. Tercio nō debet fingere ſe qn faciat poſſe ſuū et labo rare ad hoc vt diuinū auxi liū aſſit: homi eni fingenti ſe et nō facienti poſſe ſuum de⁹ ſubſtrahit auxiliū ſuū. Sap. i. ſpūs ſctūs diſcipli ne effugiet fictū: debet etiā orando et elemoſinas dādo et alia bona opera faciēdo laborare ad dei auxiliū ha bendū: ex quo agnoſce fa tuitatē aliquoꝝ q cū nō poſ ſint vitā ſuā emendare ſine dei auxilio: cū deberēt gra tiā ei⁹ acqrere inſiſtēdo ali quib⁹ operib⁹: q ſciūt ei pla cere: ipſi potius offēſas ei⁹ multiplicāt: ꝛ ſic ſperāt ad emēdationē vite ſue puenī re. B Itē notādū ꝙ tri plex eſt ſufficiētia. ſcȝ natu re, et grē et glie: de q pma legit. q. ad Thi. vi. habētes alimenta et qb⁹ tegamr his ptenti ſum⁹: hee ſūt diuicie xpianoꝝ in ps. xxxvi. me lius eſt modicū iuſto ſup di uitias pctōꝝ multas: bea tior eſt q habet victū et veſti tū et ſibi ſufficiunt: ꝙ ſi ha beret totū mundū et ſibi nō ſufficeret Prouб. xxx. duo rogaui te ne deneges mihi anteꝙ moriar vanitatē ꝛ ver ba mēdacia longe fac a me mendicitatē et diuitias ne dederis mihi: tribue tantū modo victui meo neceſſaria ne forte ſatiatus illiciar ad negādū: ꝛ dicā qs eſt dñs ꝛ egeſtate cpulſus furer ꝛ per iurem nomē dei mei negā do ſcȝ. furtū timore. i. mor tis vtrūꝙ poteſt eſſe occaſio pcti et paupertas et diuitie ſȝ tamē periculoſi⁹ eſt eſſe di uitē ꝙ pauperem. ps. xc. ca dent a latere tuo mille ꝛ de cem milia a dextris tuis a dextris mūꝙ proſperitatis C De ſufficiētia gratie le gitur. ij. ad Cor. xii. ſuffi cit tibi grā mea q dei grām habet: habet ipſum deū: de

bet bene et ſufficere q̄a ni= mis auar⁹ eſt cui de⁹ nō ſuf ficit talis vero diues eſt: et ſi pauper videat. Aug⁹. au rū habēs ī archa diues eſt: deū habēs in cōſcientia di= ues nō eſt: cōiunge deū ꝛ au rū archam ꝛ ɔſciētiā. Sap. oīa habere non potes ergo omia cōtēnas: vt oīa poſſi= deas.ii. ad. Cor.vi. dicit de ſeruis xp̄i: ſicut egentes multos autē locupletātes Intellige ſpūalib⁹ diuiciis tanq̄ nihil habētes: et oīa poſſidentes vbi dicit gloſa. Amb. hic fuit glīa apl'orū: nihil oīno poſſidē: ſine ſol= licitudie eſſe ꝛ gloſa. Aug⁹ D De hoc q̄ſi triſtes ſēper autē gaudētes: et de hoc ſi cut egētes.ꝛc̄.ꝛ de hoc tāq̄ nihil habentes.ꝛc̄.dicit q̄ſi vel tanq̄ talib⁹ addi q̄a hec ſic in ſōnis trāſeūt: ſꝫ ɔtra na ponūtur ſine q̄ſi: q̄a cer ta ſūt: q̄a q̄ triſtitiā hꝫ q̄ſi q̄ gaudiū non hꝫ: q̄modo q̄re hoc q̄a gaudiū circa res eſt triſticia vo ſic ī ſōnis trāſit Si q̄s eni ſōnū dicat: addit quaſi ſedebā: q̄ſi loq̄bar: q̄ſi eq̄tabā et huiuſmodi vbiq̄ꝫ dicit q̄ſi q: ꝙ videbat dormi ens cū euigilauit nō īuenit E Idē intelligēdū eſt de pauptate ſctōꝝ quantū ad hec tp̄alia nō eni eſt v̄a pau ptas: ſed q̄ſi pauptas eſt ve lut ſōniū pauptatis abūdā tia maloꝝ quātū ad tp̄alia iſta.eſt q̄ſi abundātia vel ſō niū abundātie et nō abūdā tia vera. Iob.xx. velut ſō= niū aduolās nō inuenit. et Iob.xxvii. cum dormierit hō nihil ſecū auferet: apɋ et oculos ſuos: et nihil īue niet. gloſa de hiis q̄ in ſōno videbat. et Eccl.xxxiii. ſō= nia extollunt īmpzudētes: quare autē preſēs felicitas ſōnū vocetur require in tra ctatu de auaricia vbi aſſi= gnantur xiii. ſtulticie aua= roꝝ. F Quod autē ſācti v̄e diuites ſint patet ex v̄bo illo. p̄s.xxiii.nō eſt inopia timētib⁹ dūm. p̄ūb.xiii.eſt q̄ſi paup cū in mltis diuiti is ſit. Aug⁹.mltū diues eſt xp̄iana religio q̄ oīa poſſi=

det in oīm poſſeſſore. Sctūt viri ſcti ſi eis deſint tp̄alia hoc fieri ordinatione amātiſſimi patris ⁊ illū defectū eis ſalubꝛē eſſe et precioſuꝫ vnde inter diuitias ſuas illū reputāt. Aug⁹. ſcit celeſtis medic⁹ quid nobis daturus ſit ad conſolationē ⁊ qd ſubſtractur⁹ ad exercitationē: nō enim ſine cauſa hō iumento cibaria ſubſtrahit: de hac ſufficientia gr̄e dicit apl'us ad Phil. vltio ego didici in qbus poſſum ſufficiens eſſe. et Thob. v. ſufficiebat nobis pauptas nr̄a. ¶ De tercia vero ſufficientia legit. Jo. xiiii. oſtende nobis patrē et ſufficit nobis: ibi erit perfecta ſufficiētia qa oīe bonum. Exo. xxxiii. dicit dn̄s moyſi dicēti: oſtēde mihi gl'iam tuā: ego oſtēdā tibi oīe bonū: beatitudo oē bonū habet: eſt eni ſtat⁹ oīm bonoꝝ cōgregatōe pfect⁹: hic non eſt pfecta ſufficiētia: qa nō ſaciat ocul⁹ viſu: nec auris auditu vt legit Eccle. i. ſed in futuro ſaciabit homo ſcꝫ adeo torrēte voluptatis potabitur. ps. xvi. Saciabor cū apparuerit gloria tua.

Dñica. xiij. p⁹ oct. pēthc. Sermo de ep'la. xc.

a Brahe dicte ſūt promiſſiones ⁊ ſemini ei⁹. Gal. iii. prima. Coꝛ. xiiii. in eccl'ia volo qnqꝫ verba meo ſenſu loqui vt alios inſtruā: q̄ decē milia verborum in ligua. hec qnqꝫ verba ſunt credenda ſicut articuli fidei agenda ſicut decem mandata de calogi: cauēda ſicut ſeptē capitalia vicia: appetenda ſicut gaudia paradiſi ſiue pmiſſiones: timenda ſicut ſupplicia ſiue comminatiões. De his libēter deberent loqui: qui habent alios docere et libēter deberent talia audire: q̄ volunt aīas ſuas ſaluare: promiſſiones dei: oīe deſideriū humanū exſuperant et intelligentiam Yſaye. lxiiii. oculus non vidit deus abſqꝫ te: que preparaſti expectantibus te. Si

vis tamẽ loqui de diuerſis
cauſis gaudij qđ erit in pa
radiſo regre in ſmone ſcđo
de illo vbo. Nõ ſũt ꝯdigne
paſſiones hui⁹.etc̃. qbus ta
men hec ꝓmiſſiones debe-
antur: oſtẽdit hic aplꝰs di
cens. Abrahe dicte ſũt pro
miſſiões.etc̃. Gen.xxii. ſub
figura terre ꝓmiſſa eſt vita
eterna abrahe qui obedie-
rat deo volendo imolare fi
lium ſuum et ſemini ei⁹.i.
imitatoribꝰ et⁹ in obedien-
tia: tales enĩ ſemen abrahe
dicũtur. Jo.viii. vbi dñs di
cit iudeis. Si filii abrahe
eſtis: opera abrahe facite.
Gen.xxii. bñdicent in ſemi
ne tuo oẽs gẽtes t̃re q̃a obe
diſti voci mee Oſtẽdit ergo
aplꝰs in verbo iſto ꝙ iplen
tibꝰ mãdata debenẽ ꝓmiſſa
Jdeo hic de mãdatis de ca
logi dicem⁹ Primo ꝯmẽdã
de mãdatoꝝ obſuãtiã de-
de tãgẽdo aliqđ de vnoqꝙ
mãdatorũ decalogi. Notã
dũ ergo ꝙ decalog⁹ ꝯmẽda
bilis eſt a ſcribẽtis dignita
te qꝛ a deo ſcript⁹ eſt vt legiẽ
Exo.xxxi.ꝛ xxxiiii. Jtẽ a
breuitate qꝛ q̃ſi decem linee
ſũt i hac ſcriptura ꝛ a v̾tute
et vtilitate qꝛ q̃ ea ſeruat nõ
dãnaẽ q̃s ſani capitis nõ li
bẽter reciperet aliqđ breue
ſcriptũ qđ a deo miſſũ eſſet ꝑ
certũ nũciũ: et ſuaret ſi ſci
ret ꝙ dũ illđ haberet perire
nõ poſſet. Et notãdũ ꝙ mã
data dei obſuata.xii. virtu
tes hñt in ſuis obſeruatori
bꝰ. Primo faciũt eos ami-
cos dei iuxta illđ. Jo.xiiii
vos amici mei eritis ſi fece
ritis q̃ ꝑcipio vobis: nec eſt
hoc paruũ: cũ enĩ deo ſuire
regñe ſit: ꝛ ſuiẽs regi cele-
ſti par ſit: imo maior rege ẽ
reno. Sicut vulgariẽ diciẽ
de ſeruẽte regi ꝙ par ſit co
miti quãtũ erit hoc eſſe ami
cũ celeſtis regis. Eccl.vi.
amic⁹ fortis fidelis ꝓtectio
q̃ iuenit illũ iuenit theſauꝝ
amico fideli nulla ꝯparatio
ẽ.etc̃. Jdeo diſcrete faciũt q̃
q̃rũt q̃modo amorẽ dei poſ-
ſint acq̃rẽ. Scđo faciũt eos
ſocios dĩ ꝙ diu aliqs mãda
ta dei ſuat deũ hꝫ ſecũ imo

& ī ſeipſo nec poteſt cū amit
tere dū ea ſuabit. Ideo de-
beret eos ſeruare ſicut deum
Joh. xiiii. ſi qs diligit me ſ-
monē meū ſuabit. &c. & ſub
dit et māſionē apud eū faci
em⁹. Tercio facit eos atti-
nētes eſſe deo q̄ſi omni gñe
attinētie. Math. xii. q̄cūq̄.
fecerit volūtatē pr̄is mei: q̄
in celis eſt ipſe me⁹ frater &
ſoror et mater frat vel ſoror
ē xp̄i: q: coheres q̄ſi mr̄ xp̄i
eſt: bona mulier q̄ mādata
dei obſuat: q̄a coronabit ſi
cut mat xp̄i q̄ regina mūdi
coronata eſt & Luc. viii. ma
ter mea & ffres mei ſūt q̄ ver
bum dei audiunt et faciunt
B Quarto faciūt vt hō i
petret a deo q̄ voluerit. pri
ma. Jo. iii. cariſſimi ſi cor
noſtruz nō rephēdit nos de
aliquo fiduciaz habem⁹ ad
deum: vt quicquid petieri-
mus ab eo accipiamus q̄m
mādata ei⁹ cuſtodim⁹ ideo
nō vult de⁹ hoiem audire i
orōne q̄a hō nō vult eū au-
dire in mandatorū obſerua
tione. Prouerb. xxviii. qui

declinat aures ſuas ne au-
deat legem: oratio eius erit
excecrabilis. Quinto fa
cit vt creature ei obediant:
vt legitur. Joſue. x. qui di-
cit ſol cōtra gabaon ne mo
uearis, et luna contra val-
lē hailon: et ſequitur Ste-
terūtq̄ ſol et luna donec vl
ciſceretur ſe gens de inimi
cis ſuis. Sexto ſeruant
hominem ne amittat ali-
quod bonū iuxta illō. Pro
uerb. xxix. verbū cuſtodiēs
filius extra perditionē erit
talis: nec perdit nec perdit
et Eccl. xv. ſi volueris man
data conſeruare, conſeruā-
bunt te. et Mathei. x. veſtri
capilli capitis omēs nume
rati ſunt: quomodo autem
perit oculus vbi non perit
capill⁹. Septimo cuſtodi
unt eos ne aliqō maluz eis
cōtingat. Eccles. viii. q̄ cu-
ſtodit preceptū nō experiet
quicq̄ mali licet accidat vi
ris ſctis aliq̄d qō eſſet alits
malū: eis tamē eſt bonū cū
ſit materia corone eterne.
Ber. iocūdū dei iudiciū qō

ille ſupb⁹ malleator hũilis neſciẽs eis fabricat coronas ppetuas: viro ſctõ ſup p̄priũ dorſũ fabricãt pctõres coronã. Octauo faciũt eos etiã in preſenti beatos Proũb.xxix.q̄ cuſtodit legẽ beat⁹ eſt. Luc.xi. beati q̄ audiũt vbũ dei ⁊ cuſtodiũt illud: ve illis q̄ poti⁹ eligũt eſſe maledicti: q̄ȝ beati. Maledicti ſũt q̄ declinãt a mãdatis tuis. p̄s.cxix. obſ̃uãtes mãdata beatos dictm⁹ q̄a ſũt in lumĩe et gaudio ⁊ dei ſocietate: de lũie et gaudio dicit̃ in p̄s.xviii. Juſticia dñi recte leti cor.precep dñi luci.il.ocl'os. p̄ũb.vi. q̄a mãdatũ lucerna eſt ⁊ lex lux.in.p̄.xviii. In cuſtodiẽdis illis retributio multa. gloſa.q̄ tanta eſt qd̃ nõ poteſt dici. De ſocietate vo dei ꝑus dictũ ẽ. Nono a mala morte cuſtodiũt eos. Aug⁹ morte mala mori nõ poteſt q̄ bonã duxerit vitã. Decimo cuſtodiãt a morte et̃na. Jo.viii.ſi q̄s ſ̃monẽ meũ ſ̃uauerit: mortẽ nõ guſtabit in et̃nũ: Undecimo ad celeſtẽ vitã hoiem itroducũt iuxta illd̃. Math.xix ſi vis ad vitã igredi ſerua mandata Duodecio faciẽ dei eis oſtẽdũt. iuxta illud. Joh.xiiii. q̄ habet mãdata mea ⁊ ſuat ea ille eſt q̄ diligit me ⁊ ſub dit. Et manifeſtabo ei meipſũ: hec manifeſtatio itelligi poteſt faciei dei oſtenſio Preter iſta ſunt alia octo: qb⁹ poſſẽt hoies induci ad obſ̃uantiã mandatorũ dei. Primũ eſt hoc q̄ȝ hoies ad hoc facti ſũt vnde optimũq̄ȝ poſſint facere in mũdo iſto videt̃ hoc eſſe finis eni opti mũ eſt in vnoquoq̄ȝ. Eccles vltio.time deũ ⁊ mãdata ei⁹ obſerua: hoc eſt oĩs hõ.i. ꝑ hoc ſiue ad hoc eſt omĩs hõ Ber. ſi hoc eſt omis hõ ſiue hoc nihil eſt oĩs hõ: nihil iq̄ȝ in valore: p̄terea dign⁹ eſt morte. Ber. dign⁹ plane eſt morte qui tibi dñe ieſu recuſat viuere: qñ aliqua res fit ad aliquod opus: et quandoq̄ȝ facta ad illud: eſt inutilis: deſtruitur igit̃ homo

qui fact⁹ eſt vt mandata dei ſeruaret q̄ñ mādatū dei ſeruare noluit: deſtrui vel mori dignus fuit vnde iuſtiſſima fuit illa ſētencia. Geñ. ii. quacunq̄ die comederis ex eo morte morier. Scd̄m eſt ꝙ tot bñdictiones habēt mādatoꝝ dei obſeruatores Deut͛o. xxviii. venīēt ſup te oīs bñdictiones iſte et apprehēdent te. Si tamē precepta ei⁹ audieris: bñdict⁹ in ciuitate: bñdict⁹ in agro bñdictus fruct⁹ ventris tui et bñdictus fructus t͛re tue etc̄. In noua etiā lege quaſi ad ſingula verba: dat de⁹ bñdictionez obſeruatorib⁹ noue legis. Math. v. beati pauperes. etc̄. Terciū eſt hoc ꝙ obſeruatio mādatoꝝ gratiſſimū eſt ſacrificium deo. Eccl̄i. xxxv. ſalutare ſacrificiū eſt attēdere mādatis et diſcedere ab oı̄ iniq̄tate. Salutare vocat͛ hoc ſacrificiū q̄a cauſa eſt ſalutis et͛ne: cū aliis ſacrificiis poteſt hō dāpnari: cū hoc nō. Diſcedere ab oı̄ iniq̄tate req̄rit͛ ad ſalutē: et nō operare oēm iniq̄tatē i. Reg. xv. nunq̄d vult dñs olocauſta et victimas: et non potius vt obediat͛ voci dñi. ℭ Quartū eſt hoc ꝙ hō nō poteſt meliorē theſaurū in mūdo iſto facē: q̄ꝫ mādata dı̄ ſuare vnde Eccl̄i. xxix. pone theſaurū tuū in precepti s altiſſimi et ꝓderit tibi magis q̄ꝫ aurū. Eccl̄i. iii. ſicut q̄ theſaurizat: ita q̄ honorificat matrē ſuā. Item intelligēdū eſt de aliis mādatis ꝙ dicit͛ de honoratione matris. et Thob. xii. bonū eſt orō cū ieiunio et elemoſina: magis q̄ꝫ theſauros auri cōdere. Quītū eſt hoc ꝙ de⁹ vult ea multū obſ̄uari vnde l ps̄ cxviii. tu mādaſti mādata tua cuſtodiri nimis. ꝓūb. vii. ſua mādata mea et viues et legē meā q̄ſi pupillā ocl̄i tui: pupilla diligent͛ ſuat͛: eo ꝙ ledit͛ de facili et valde piculoſe fact͛ li⁹ aūt ledit͛ lex dı̄ q̄ꝫ pupilla q: ſola volūtate ledit͛ etiā piculoſi⁹ q: meli⁹ eēt hoi ocl̄ꝫ erui: q̄ꝫ p̄cepta dı̄ trāſgredi

Mat.xviij.ſi oculꝰ tuꝰ ſcandaliſat te: erue eū et ꝓijce abs te. Q̄ dñs mandata ſua velit mītū cuſtodiri: ſatis patꝫ ex hoc qđ legitur eccs.viij. ego os regis obſeruo ⁊ p̄cepta iuramēti dī Obſuabat ſalomō os chriſti qꝛ expectabat ſnīam diffinitiuā. Sūt aliq̄ qui potius ora hoīm obſeruāt.iudicia hoīm timētes. ꝯtra q̄s apſs.i.ad coꝝ.iiij. mihi pro minimo ē vt a voƀ iudicer. aut ab hūano die. Obſuabat etiā ſalomō p̄cepta iuramēti dei:ne in futuro darek ꝯ eū ſnīa. Dicunk aūt p̄cepta iuramēti dei. qꝛ deꝰ iurauit ſe redditurꝝ vitā et nā obſeruatoribꝰ eoꝝ. ⁊ penā eternā trāſgreſſoribus Jn pš.lxxxviij.nō ꝓphanabo teſtamētū meū ⁊ que ꝓcedūt de labiis meis nō faciā irrita.Semel iuraui ⁊c. ſic ⁊ nos deberemus firme mādata obſuare q̄ſi iuraſſemꝰ.dđ.cxviij.iuraui ⁊ ſtatui cuſtodire iudicia iuſticie tue. Adeo vult dñs mādata ſua obſuari q̄ hoc ſigno debet ꝓpēdi q̄ eū diligūt vel nō.i.io.v. hec ē charitas dei vt mādata eiꝰ cuſtodiamꝰ. Et io.xiiij.ſi diligitis me mādata mea ſeruate. Et qꝛ aliq̄ credunt ſe de cetero nō habeк niſi triſticiā. ſi mādata dei obſuarēt.ſubdit.ego rogabo patrē ⁊ aliū paraclitū dabit vobis.i.aliū cōſolatorē.tūc nō amittik cōſolatio: ſed in ſpūalē mutak. Etiā iṗa inſpectio mādatoꝝ dei habꝫ magnā dulcedinē. Eccl.xxiij.nihil dulciꝰ q̄ inſpicē in mādatis dei. Sicut oculis corpalibꝰ bene diſpoſitis: eſt dulce lumē.ſic lumē mādatoꝝ ꝓcedēs a vero ſole: dulce ē oculis cordis bene diſpoſitis. Sed oculi tenebris cōſueti moleſtari ſolēt cū p̄mo ad lumē veniūt. Sextū ē hoc q̄ magne ſecuritatis ē mādata dei ſeruare p̄a io.iij. q̄ ſeruat mandata eius in iṗo manet. talis ſic manet in deo. q̄ manet in ſinu vel manu eius. Sap.

liij. iuſtoꝝ anie in manu dei ſunt: ⁊ nō tāget illos tormētū mortis ſupple eṫne. Augu. quid times hoīem: hō ī ſinu dei poſit⁹. tu de illi⁹ ſinu noli cadē. quicqd ibi patieris ad ſalutē erit non ad pnicie. Septimū eſt hoc ꝙ alie creature q̄s de⁹ tm̄ nō honorauit ꝙ̄tū hoīem. et q̄ nō expectāt tātā remunerationē. ⁊ p̄ceptū ſibi a deo datū cuſtodiūt. Preceptū poſuit dñs ſoli ⁊ nō p̄terit. et ſic de aliis creaturis. vñ exēpla aliaꝝ creaturaꝝ mlt̄ tū debēt hoīes mouere ad obſeruationē mādatoꝝ dī. Octauū ē multiplex malū qd ex trāſgreſſiōe mādatorū ꝓuenit. ſed hec mala eadem ſunt cū illis q̄ ſequuntur ex pctō. de quib⁹ habeṫ in tractatu de vitiis in principio. ideo hic de his taceamus. p̄terea ad obſeruationē eoꝝ pōt homīes mouere hoc ꝙ nō ſunt grauia. p̄ma ioh. v. et mandata eius grauia nō ſunt. et ſi aliquibus grauia videnṫ: ſīc aliq̄bus aliqua opa grauia ſūt leuia tamē eis apparēt propter aliqđ lucrū tpale. tantū poſſet ibi eſſe. Itē q: ſūt ſeruātī vtilia nō ipſi p̄cipienti. Iſaie. xlviij. ego deus tuus deus docēs te vtilia. Itē hoc ꝙ nō ſeruās ea infidelis iudicaṫ. vnde. i. io. ij in hoc ſcim⁹ quia cognouimus eū: ſi mādata eius obſeruem⁹. Qui dicit ſe noſſe deū ⁊ mādata ei⁹ nō cuſtodit: mendax eſt. Et eccī xxxij. qui credit deo attendit mādatis. ergo qui non attēdit mandatis: deo non credit. ¶ Preṫea tranſgreſſio mādatoꝝ homiem diabolo aſſimilat ⁊ aſſociat in p̄ſenti ꝑ culpā: in futuro ꝑ penā. Soli homīes ⁊ demones nō cuſtodiūt q̄ ſibi a deo mādata ſunt. Debet etiā mouere hoīes ad obſnantiā mādatoꝝ certitudo veritatis ⁊ ſalubritatis eorum. In pſ. cxxvi. Iuſticia tua iuſticia in eternū: et lex tua veritas. Secure incedit homo per viā illā quaꝫ

209

docet ille qui nō pōt falle-re nec falli. alij p̄ceptores: et fallere poſſunt ⁊ falli: ſꝫ deus nō. vnde null⁹ eſt ei ſi milis in legiſlatorib⁹. Job xxxvi. In pſ.i. nouit dñs vi am iuſtoꝝ. ipſe ergo vere po teſt eos docere. Libēter ac quieſcendū ē cōſilio illius medici qui non ſolū credit eſſe ſalubria que cōſulit: ſꝫ etiā ſcit. Bern. ſecure cre-do me illi q̄ me ſaluare ve-lit: nouerit et poſſit libēter in eā operandū eſt qđ dicit cōſiliari⁹ ille qui nō ſolum eſt cōſiliari⁹ ſed etiā iudex. Ideo deſiderabat Job vt ipſe iudex eſſet ⁊ inſtructor ſuus. Job.xxxi. quis mihi tribuat me auditorē vt de-ſideriū meū ſuppleat omni potēs. ⁊ librū ſcribat ille q̄ iudicat vt in humero meo portē illū. fili⁹ eſt ille qui iu dicat: qꝛ pater non iudicat quēꝙ ſꝫ oīne iudiciū dedit filio. ioħā.v. Preterea ille idē qui mādata dat: dat po teſtatē implēdi ea ſi q̄s hūi liter petat. Aug. dñe cōti-nētiā iubes: da qđ iubes: ⁊ iube quod vis. Require de hac materia in tractatu đ ſupbia in caplo de inobedi entia. Et notādū q̄ dñs tā git etiā tria vbi ponuntur mādata decalogi que poſ-ſunt hoīes mouere ad obſ uatōnē mādatoꝝ dei. Pri mū eſt cōſideratio benefici orū dei⁹. vt eſt bñficiū crea tionis: ſuſtētatiōis: redem ptiōis. vnde ante illud ver bum: nō habebis deos alie nos. dicit dñs pſ.lxxx. ſimi liter exo.xx. ego ſuꝫ dñs de us tuus qui eduxi te de ter ra egypti ⁊c. reducēs ei ad memoriā beneficiū libera-tionis. de egypto in qua ſi-gnata eſt liberatio facta a diabolo p chriſtū. Aliud ē oſtēſio pene infligēde trāſ-greſſorib⁹. vñ poſt primuꝫ p̄ceptū et explanationē ei⁹ ſubdit. ego ſum dñs de⁹ tu us. zelotes viſitans iniqui tatem ⁊c. Exodi.xx. vbi in-ueniūtur tria que in deo ti mere debēt trāſgreſſores mādatorū eius. Primum

eſt ipi⁹ ſūma ſapīa quā ni=
hil latere pōt. q̄ innuit cuz
dicit de⁹. dicit āt de⁹ a the
aſte cōſiderādo oīa . vt dic̄
ioh. damaſce. Secūdū ē oī=
potētia quā nul⁹ pōt effu=
gere. vn̄ ſubdit ibi . fortis.
Terciū ē zelus q̄ ipe aīas
amat cū eaꝝ ſpōſus ſit. Sa
piē.xi. qui amas aīas nec
fornicātib⁹ parcis. Prou.
vij. zelus eſt furor viri non
parcet in die vindicte :nec
acqeſcet cuiuſqꝫ p̄cib⁹:nec
ſuſcipiet ꝓ redēptōe dona
plurima . Quartū ē qꝫ pōt
valere ad hoc qꝫ hoīes mā
data dei obſeruēt: eſt oſten
ſio mercedis q̄ obſeruanti
bus dabit. Vn̄ ſubdit in eo
dē capl'o . et faciā mīam in
milia his q̄ diligūt me ⁊ cu
ſtodiūt p̄cepta mea. Et no
tādū qꝫ in his.x. p̄ceptis n̄
tradit pfecta doctrina ſed
poti⁹ initiū doctrine. eſt eī
velut qͦdā alphabetū qͦ
ſcripſit dn̄s in tabulis illi
popl'o tanqꝫ rudi ⁊ puerili.
Accepit ille ppl's ſpm̄ ſer=
uitutis ī timore. ad ro.viij
Vn̄ cū timor ſit initiū ſapiē
tie: initiū doctrine debuit
accipe. ppl's xp̄o chriſtian⁹
doctrine pfectōnē accepit
vn̄ mat. v. eſtote pfecti ſic̄ ⁊
pr̄ vr̄ celeſtis pfect⁹ ē . ⁊ ſi
cut nō ē magnū qd alpha=
betum ſcire. ⁊ erubeſcibile
valde videt illi q̄ diu fuit di
ſcipul⁹ illud ignorare. Sic
valde erubeſcibile erit ali=
cui q̄ diu fuit chriſtian⁹ et
chriſti diſcipul⁹ alphabetū
legis diuīe ſcꝫ decalogum
ignorare. ℂ Itē notādū
qꝫ tria pma p̄cepta oſtēdūt
quō hō ſe debet hr̄e ad deū
et alia ſeptē ad ꝓximū. In
pria oſtēdit quō nos debe=
mus hr̄e ad deū corde. Ad
ro.x.ca. corde enī creditur
ad iuſticiā. Scd̄o quō ore.
Tercio quō ope ad deum:
corde bene ſe hꝫ q̄ ſūme ei
credit. ſūme in deo ſperat.
et ſūme deū amat. ⁊ hoc eſt
eū ſolū habere deū . Tripli
citer aūt̄ facit qs ꝯ primū
p̄ceptū qͦ ē nō habebis de
os alienos corā me. Primo
qui alij magis qꝫ deo credit

vt q̄ vetula ſortilegis cre
dūt magis ꝙ̄ miniſtro dei:
ſicut eue. q̄ cū dña aſſeruiſ=
ſet. in quacūq; die comede
ris ex eo: morte morieris.
gen.ij. ipſa cū dubitatiōe ꝓ
tulit dicēs. ne forte moria=
mur. gen.iij. et diabolo aſſe
rente nequaꝙ̄ moriemini.
potiꝰ diabolo credit ꝙ̄ deo
Sic cū deus aſſerit ꝑ mini
ſtrū ſuū in eccl'ia aliqd eſſe
pctm̄. lu.x. q̄ vos audit: me
audit. cōſulente aūt vetula
poſtea ſortilega aliud. Re=
ſpōdet iuuēcula forte eſſet
pctm̄. ⁊ dicēte vetula. neq̄=
ꝙ̄. acquieſcit iuuēcula. cre
dēs potiꝰ diabolo ī vetula
loquēti: ꝙ̄ deo in ſacerdo=
te loquēti. Secūdo facit ꝯ
hoc p̄ceptū qui plꝰ cōfidit
in creatura ꝙ̄ in creatore.
Aug. de deo deſperare. eſt
ſpem in creaturis poſuiſſe.
hoc mō peccāt opariꝫ q̄ fi=
duciā quā deberēt habere
de deo: de his q̄ ſūt ſibi ne=
ceſſaria ponunt in brachio
ſuo: maledicti a dño. iux̄ il=
lud hiere.xvij. maledictus
hō qui cōfidit in hoīe ⁊ po=
nit carnē brachiū ſuū.i.rē
fragilē ꝟtutē ſuā. Ecōtra
dicit ibidē. beatꝰ vir q̄ cōfi=
dit in dño. Sꝫ tales potiꝰ
volūt eſſe maledicti ꝙ̄ bñ=
dicti. Mira cecitas talium
ꝙ nō attēdūt ꝙ frequēter
meliores opariꝫ ſunt pau=
periores. Eccī.x. verti me
ad aliud: vidi q̄ ſub ſole nō
velociū eſſe curſuꝫ: nec for
tiū bellū: nec ſapiētiū panē
nec doctoꝝ diuitias: nec ar
tificū grām. P̄rio ſtudeat
hō grām dei cōparare: libē
ter eūdo ad eccl'iam: ⁊ alia
bona opa faciendo. deinde
x̄o laboret ꝓut poterit: et
fiduciā habeat certā in eo
qui vitā dedit ꝙ dabit ne=
ceſſaria vite. Mat.vi. que=
rite p̄mū regnū dei ⁊ iuſti=
ciā eiꝰ ⁊ hec oīa adijciētur
vobis. Agricola qui plꝰ cō
fidit in foſſorio ſuo ꝙ̄ ī deo
de foſſorio ſuo fecit deū ſu=
um. Itē ꝯ hoc p̄ceptū faci=
unt q̄ plꝰ amāt aliqd terre
nū vt diuitias vel delicias
ꝙ̄ deū. Ad phil.iij. quorꝫ

deus vẽter eſt.ibi dicit.aua ri de⁹ ẽ nũmus.Et ſup illõ mat.vi.nõ poteſtis deo ſer uire ⁊ mãmone. dicit gloſ. diuitijs ſeruire deũ nega= re eſt.qð ſequit.Nõ facies tibi ſculptile ⁊c. Scðm au guſt.explanatio pmi prece pti eſt ſculptile vel ydolũ. ſcðm aliã lrãm dicit illud qð nulli⁹ rei nãlis repſen= tatiuũ eſt ſed ocioſe ↄfictũ. ſimilitudo do vocat qð ali cui⁹ rei nãlis repſentatiuũ eſt.Glo.vero aſſignat diffe rentiã inter adorare ⁊ cole re dicẽs. poteſt qs inuitus adorare vel adulãdo regi= bus ydolatris vel tormen tis victus: cũ ſciat qꝛ nihil ydolũ eſt. Colere vero ẽ to to affectu ⁊ ſtudio mãcipa= ri.vtrunqꝫ gen⁹ reſecat ne affectu colas: nec ſpe ado= res.Nota ꝙ incliuare ſe re gi quaſi hõi vbi nullũ ſcan dalũ frĩs: vbi nullũ piculũ imminet fidei.nõ ẽ pctm̃ i= clinare ei quaſi deo.⁊ cũ pi culo frĩs pctm̃ eſt. ¶ Cõ tra ſecũdũ pceptũ qð ẽ.nõ aſſumes nomẽ dei tui inua nũ. Facit aliqs qdruplicit Primo q iurat ꝑ nichilo. vñ ſõdit i eo.c.nõ ei hẽbit dñs inſontẽ eũ q aſſumpſit nomẽ dei ſui fruſtra.Secũ do q iurat mendaciũ.Ter= cio q iurat iniuſtũ . Quar= to q iurat in cõtumeliã dei vt faciũt blaſphemãtes.cõ tra hec pctã reqre i tracta tu de lingua.in capitlo de blaſphemia ⁊ piurio.Secũ dũ aliã intelligẽtiã illi⁹ p= cepti:facit ↄ illud pceptũ qui filiũ di credit purã cre aturã vt fecit arri⁹.Cõtra terciũ pceptũ qð ẽ.memen to vt diẽ ſabbati ſctifices. ſimilr facit triplr aliqs . p= mo ille q op⁹ terrenũ plus amat ꝑpter aliqð lucrũ ꝙ honorẽ ſolẽnitatis. Vñ ſeq tur in eodẽ ca. Nõ facies i eo om̃e op⁹ tu ⁊ fili⁹ tu⁹ ⁊c. Secũdo qꝛ feſtũ iqnat i= mũdicia alicui⁹ pcti.vñ dr in eodẽ.memẽto vt diẽ ſab bati ſctifices.i.ſctm̃ dilige ter obſerues in eo pctõ ca= uẽdo. Tercio q i pctõ pu⁹

cõmiſſo in eo pſeuerat. vñ hierem̃.xvi.nolite portare põdera in die ſabbati. Nõ bene feſtũ obſeruat q̃ põdᵒ diaboli in eo portat.q̃ hor=rore pcti illḋ inqnat. In vigilia ſolẽnitatũ pctã depo nẽda ſunt. Poſſumᵒ etiaz dicẽ q̃ in pmo pcepto docentur nos reuerẽter habe re ad ipm deũ. In ſecundo ad nomẽ eiᵒ. In tercio ad ea q̃ ſunt ſctĩficata ab eo vt eſt tps vel locᵒ vel vaſa vel ornamẽta eccłiaꝝ vel pſone eccłiaſtice. ⁊ ẽm hoc ap te intelligit totũ hoc. Ratio xͦo pcipiẽda poſt terciũ pceptũ innuit in eodẽ cap. cũ dr̃.bñdicit dñs diei ſabbati ⁊ ſctĩficauit eũ. de aliis vero ſeptẽ pceptis notã dũ ẽ hoc q̃ ad hoc vt aliqs bene ſe habeat ad primũ i duobᵒ ɔſiſtit:ĩ hoc ſcz q̃ hõ faciat alteri qḋ ſibi vult fieri.iuxͣ illud. et qḋ vultis vt faciant vobis hoĩes ⁊ vos facite illis ſimilr. lu.vi. et ĩ hoc q̃ hõ non faciat alteri qḋ ſibi nõ vult fieri. Thob. iiij. Ad primũ ptinet illud pceptũ.honora patrẽ tuũ ⁊ matrẽ tuã vt ſis lõgeuᵒ ſuper terrã.⁊ ibi initiat pma pars iuſticie q̃ ẽ.facias aliis qḋ tibi vis fieri. pfectio eī illiᵒ ptinet ad nouã legem. et intelligit hoc pceptũ tã de parẽtibᵒ ſpũalibᵒ q̃ de carnalibᵒ. ⁊ recte de precepto patris terreni ordinat poſt pceptũ de patre celeſti. De hac materia require in tractatu de ſupbia capitulo de irreuerẽtia. B Subditur autem huic pcepto pmiſſio ſcilz diuturnitas vite.iuſtũ enĩ eſt vt q̃ gratus eſt ei a quo vitã ſuſcepit:vita diutiᵒ pfruatur Ingratᵒ xͦo citiᵒ moriatur Prou.xx.qui maledicit patri ſuo ac matri: extinguet lumẽ ei in mediis tenebris Honor xͦo de quo agit non ſolũ in reuerentia attẽdit: ſed etiam in amminiſtratione eorum que ſunt neceſſaria. Ad ſecundã partem iuſticie pertinent ſex alia precepta. Tripliciter

pōt quis iniuriari ꝓximo: facto: ꝟbo: volũtate. Facto ꝟo tripliciter: vel q̄tuꝫ ad ipam pſonã qḋ ꝓhibetꝰ ibi nō occides. vel q̄tũ ad ſuos qḋ ꝓhibetꝰ ibi: nō mechaberis. vel q̄tuꝫ ad ſua qḋ ꝓhibetꝰ ibi: nō furtũ facies Iniuria ꝟo verbi ꝓhibetꝰ ibi. nō dices falſum teſtimoniũ ꝯ ꝓximũ tuũ. et hec iniuria verbi: occaſio pōt eſſe triplicis iniurie facti p̄miſſe. Aliqs ꝟo ꝓpꝰ falſũ teſtimoniũ pōt occidi vel vxorẽ ſuã amittẽ vl̕ reb⁹ ſuis ſpoliari. In duob⁹ aũt ſequẽtibus ꝓhibetꝰ volũtas iniuriandi: illa volũtas q̄ eſt cupiditas q̄ radix ẽ oĩm maloꝝ vt legitꝰ prima ad thimothe. vi. Et p̄mo cupiditas rei aliene immobilis: cũ dr̄ nō cōcupiſces rẽ ꝓximi tui Et q: aliqs poſſet credere cōcupiſcẽtiã rei mobilis licitã eſſe: q: mobilia facili⁹ in alios trãſferunt. iō cōſequẽter ſubditꝰ aliud preceptũ de re aliena mobili: cũ dicitꝰ: nō deſiderabis vxorẽ ei⁹: nec ſeruũ: nec ancillam nec bouẽ: nec aſinũ: nec oĩa que illi⁹ ſũt. Et notãdũ q̄ ſm iſido. in his ſex vltimis intelligitꝰ totſiapte. Vñ illud nō occides: ſic dꝫ intelligi. non occides manu: vel mẽte: vel cōſenſu: nec manũ violẽtã inferes innocenti: nec auxiliũ ꝯtẽ ſubtrahes illi: cũ pōt: debꝫ dare. vñ illud. paſce fame moriẽtẽ: ⁊ ſi nō paucis occidiſti. Et notãdũ q̄ iudex nō occidit ſed lex. Illud ꝟo non mechaberis: ſic intelligitꝰ. id eſt: non miſcearis alicui: nec ſedere mr̄imonij. Illḋ ꝟo dũ furtũ facies: ꝓhibet quãlibet rei aliene vſurpationẽ. Et notãdum q̄ illḋ: nō occides: ptinet ad ſupbiã vite: cui⁹ effect⁹ ẽ ira ⁊ odiũ ⁊ alia opa malicie. Illud ꝟo: nō mechaberis ptinet ad cōcupiſcẽtiã carnis Illud ꝟo: nō furtũ facies: ad concupiſcẽtiã oculoꝝ.

¶ Itẽ alius sermo de eadem materia nonageſimus primus.

Brahe dicte sūt ꝓmissiones ⁊c. Promissa est abrahe vita eterna ⁊ ei⁹ imitatorib⁹ sub figura terre ꝓmissiōis Ideo cātat eccl'ia in lucē sanctā quā olim abrahe ꝓmisisti et semini ei⁹. Et lu. xvi. vocat̄ quies aīaꝝ sinus abrahe: vñ dr̄: factum ē vt moreret̄ mēdic⁹ ⁊ portaretur ab angelis in sinū abrahe. Et gen. xv. dr̄. suspice celū ⁊ numera stellas si potes. sic erit semē tuū: sic in multitudine ⁊ etiā in claritate. Erit eni innumerabiles ⁊ claꝝ ad modū stellarū. Nec solū ꝓmisit de⁹ vitā eternā abrahe ⁊ ei⁹ imitatoribus. imo etiā iurauit se daturū eā eis. vnd̄ gen. xxij. p memetipm iuraui dicit dominus⁹ qz fecisti hāc rē et nō pepercisti filio tuo vnigenito ꝓpter me: bñdicā tibi: bñdictiōe in q̄ illa. venite bñdicti prīs mei pcipite reg. ⁊c. mat. xxv. Deinde sequit̄ in semine tuo bñdicent̄ omnes gentes terre. Intelligas eadē benedictione. Et subdit̄ cā: qz obedisti voci mee. Valde leti pñt esse q̄ sequunt̄ obedientiā etiā in arduis. Certi eni debēt eē de vita eterna: ac si de⁹ iurasset se eā daturū eis. Vnd̄ isai. xlviij. vtinā attēdisses mādata mea: facta fuisset quasi flumē pax tua. Postq̄ eni abraham voluit deo obedire in filij immolatione dixit ei dñs se iurasse q̄ ei bñdiceret. B Et notādū q̄ valde magni meriti fuit abraham apud deū: vt patet ex illo v'bo dñi ad eū geñ. xviij. nūquid celare abrahā q̄ gestur⁹ sum. Et ex hoc q̄ dñs i toto mūdo elegit eū vt ex semine ei⁹ assumeret sibi poplm. immo q̄ plus ē de semie eius vellet nasci. Ad heb. ij. nusq̄ āgelos apphēdit sz semē abrahe. In semie ei⁹ voluit mūdū saluare ⁊ celū implere. De semie ei⁹ fuit btā virgo ⁊ apl'i. vñ bonū esset dili gēter inspicē ⁊ studiose eū imitari. Septē vero inue=

niunt de eo in qb⁹ bene ſe ad deū habuit. ⁊ ſex in qb⁹ bene ſe habuit ad ꝓximuȝ. Vñ tredecī ſūt in qb⁹ debemus eū imitari. Primo ad deū bene ſe habuit in hoc ꝙ in praua ſocietate ab eo nō receſſit imo poti⁹ prauā ſocietatē fugit: relinquēdo videlicȝ ciuitatē chaldeoꝝ Chaldei eī ignē adorātes multas moleſtias inferebāt pri eius vt ignē adoraret ſed ipe nō cōſenſit. Exodi.xxiij. nō ſeq̄ris turbā ad faciēdū malū. Sicut in multis ciuitatib⁹ multi cogūt exēplo alioꝝ igni cupiditatis ſeruire ſȝ meli⁹ eſſȝ eis ciuitates deſerere ꝙ̄ malo cōſentire ⁊c̄. ¶ Et notandū ꝙ qñ aliqs pegrinaturus ē magnā partē pegrinatiōis ſue videt ſibi feciſſe: qñ a villa ſua receſſit magnā partē pegrinatōis ſue ſpūalis iā fecit q̄ remouit ſe a loco in q̄ natus eſt. In multis fecib⁹ eſt vinū in vaſe vbi pmo ponit̄ q̄s relinquit cū de vaſe in vas trāſfundit̄. Hiere.xlviij. fertilis fuit moab ab adoleſcentia ſua ⁊ requieuit in fecibus ſuis. nec de vaſe trāſfuſus ē in vas. ⁊ in trāſmigrationē nō abiit. multas radices malas terrenaꝝ ⁊ malarū affectionū habet hō ī tali loco quas vix vel nūꝙ̄ ibi dimittit. Ideo dicit hieronim⁹ ꝙ monachus in patria ſua pfect⁹ eſſe nō pōt. Notādum etiā ꝙ deſertio praue ſocietatis initiū ē ſalutis. Fatuū eſtei qui vult ire in paradiſum: immiſcēt ſe ſocietati q̄ vadit ad īfernū. Secūdo in hoc ꝙ ad p̄ceptū dei terrā ſuā ⁊ domū patris ſui reliquit in mēte. vt nō haberet volūtatē redeūdi ad eas corpe. iā morabat̄ in aram qñ dictū fuit illud geñ.xv. egredere d̄ terra tua ⁊c̄. Tercio ī hoc ꝙ acquiſita i bello decimauit. geñ.xiiij. dedit enī melchiſedech decimas ex oīb⁹ bus his q̄ acq̄ſierat. Unde veriſile ē ꝙ de aliis bonis ſuis decīas daret. Quarto

in hoc q̄ deo ꝯ nãm credi-
dit ĩ ſobole ſibi ꝓmiſſa. vñ
geñ.xv. credidit abraham
deo ⁊ reputatũ ẽ ei ad iuſti
ciã. Et ad ro.iiij.legit̃ idez.
Et ſubdit̃ ad ro.iiij.c.qui ꝯ
ſpem ĩ ſpem credidit.glo.ꝑ
ot ſpes ẽm nãm fuit dũ iu-
uenis ex iuuẽcula ẽm natu
rã ſperauit ſobolẽ: nec tñ
huiꝰ mõ ꝯtrũ illi ſpei ſpera
uit ſcʒ vt vetulꝰ de vetula.
et ſterilis generaret.⁊ ẽ ar
gumentũ qꝺ multũ placet
deo qñ aliqs plꝰ credit deo
ꝙ ſenſui vel rõni ſue. vt in
ſacr̃o altaris ⁊ trinitate ꝑ
ſonarꝫ et vnitate ſubſtãtie.
¶ Quĩto in hoc q̄ ad p̃-
ceptũ dei carnẽ circũcidit:
et oẽm maſculinũ in gene-
ratiõibꝰ ſuis.ſpũalit̃ carnẽ
ſuam circũcidit: q̄ a carne
ſua amputat voluptatẽ et
cõcedit ei neceſſitatẽ. Se-
xto in hoc q̄ quãto deo fa-
miliarioꝛ fuit tãto hũilius
cũ deo ſe habuit. vñ geneſ
xviij.loqr̃ ad dñm meũ cuʒ
ſim puluis ⁊ cinis. Grego.
ſancti quãto magis diui ta
tis interna ꝓſpiciũt:tanto
magis ſe nihil eſſe cõſpici-
unt. nuſq̄ legit̃ abrahaʒ ſe
cinerẽ ⁊ puluerẽ ꝓfeſſũ eẽ:
niſi cũ meruerit locutiões
dei habere. Septimo ĩ hoc
q̄ ad p̃ceptum dei filiũ ſu-
um voluit immolare.gene.
xxij.mira obedientia q̄ fili
um miraculoſe genitum de
quo tot et tãta ſibi ꝓmiſſa
fuerũt immolare voluit.nã
ingratus erat ei qui illum
dederat.datoꝛẽ enĩ ipi do-
no p̃ferebat. nõ ſic amato-
res huiꝰ mũdi qui datoꝛeʒ
ſummi omniũ bonoꝝ donis
eius impugnant qui filios
vel alia dona a deo ſibi da-
ta:plus q̄ deũ diligũt. qui
quãto plura eis dederit tã
to minus eum diligũt. ¶
Primũ vero in quo ad ꝓ-
ximũ bñ ſe habuit fuit pa-
cis ſectatio. cum enim to-
ta terra in quaʒ ipe et loth
erãt ſibi promiſſa a deo eſ-
ſet: ceſſit tamen iuri ſuo:
dans optionem fratri ſuo
Loth eligendi terram quã
vellet. Unde legit̃ geneſis

xiij.ne q̃ſo ſit iurgiũ int̃ me et te.fratres enĩ ſum⁹. vni
net ſa terra corã te eſt. Nõ ſolũ debet fidelis accipere pacẽ ſibi oblatã:ĩmo debet eã ſequi emẽdo eã. Ad ro. xiiij. q̃ pacis ſũt ſectemur. Et in pſ.xxxiij. inquire pacẽ ⁊ pſeqnere eã. Et ad hebre.xij.pacẽ ſeqmini cũ oĩbus.Eccĩ.xxv.in trib⁹ bñplacitũ ẽ ſpiritui meo q̃ ſũt placita ⁊ ꝓbata corã deo ⁊ hoĩbus:cõcordia fratrũ:et amor ꝓximoꝝ:⁊ vir ⁊ mulier ſibi cõſentiẽtes. Secundũ fuit fidelitas quã ſeruauit fr̃i ſuo loth in aduerſis: exponẽs ſe piculo vt euȝ a piculo liberaret ſcȝ ab hoſtib⁹ qui eũ captũ ducebãt geñ.xiiij.Eccĩ.vi.amic⁹ fortis fidelis ꝓtectio. Et ꝓu. xvi. oĩi tpe diligit q̃ amicus eſt. Et fr̃ in anguſtiis cõprobat̃. ¶ Tertiũ fuit liberalitas abſq; venalitate.vñ regi ſodomoꝝ dicenti ſibi: da mihi aĩas cetera tolle tibi. reſpõdit q᷑ õ his que reduxerat nõ accipet a filo ſub tegminis vſq; ad corigiã caligeꝛ⁊c̃.nolẽs eis vẽdere bñficiũ qđ eis ĩpẽderat.ſub tegmẽ ẽ filũ in tela.geñ.xiiij. Nõ ſic faciũt q̃ qñ inueniũt aliquid qđ ꝓximi⁹ eoꝝ amiſit:volũt inde medietatẽ habere. Quartũ fuit vera benignitas q̃ ꝓ hoſte orauit vt dicamus benignitatẽ abũdãtẽ bonitatẽ que ẽ q̃ſi fluui⁹ exiens ripas ſuas:qua aliquis bñficus ẽ nõ ſolũ amicis ſȝ etiam ĩimicis. Sic fecit abrahã orãdo ꝓ abimelech.geñe.xx.nũc redde vxorẽ viro ſuo q꞉ ꝓpheta eſt.⁊ orauit ꝓ te.⁊ poſt orãte abrahã ſanauit de⁹ abimelech. vxores ei⁹ ⁊ ancillas. Quĩtũ fuit magna ei⁹ cõpaſſio que patet in hoc q᷑ ꝓ ſodomitis q̃ pdẽdi erãt ita apđ deũ allegauit geñ.xviii. nũ quid pdet iuſtũ cũ ĩpio ⁊c̃. ¶ Sextũ fuit deuota et curialis ei⁹ hoſpitalitas.đ qua geñ.xviii.in ſuſceptione triũ viroꝝ qui ei apparuerũt ſm ioſephũ fuer̃t tres

angeli in forma hūana q̃r duo missi sunt ad subuersionē sodome. terci⁹ ad annūciādū q̄ sarra paritura esset abrahe filiū. Eusebi⁹ vero dicit verbū dei ibi apparuisse cū duob⁹ p̄conibus. Curialitas attēdit in hoc q̄ nō expertauit q̄ ipi hospitiū peterēt sz humiliter rogauit eos vt cū eo comederēt dicēs scz. dn̄e si inueni gratiaz in oculis tuis ne trāseas seruū tuū. Item in hoc q̄ modicum p̄misit dicēs. ponā buccellā panis. & multū p̄parauit. q̄r vitulū de armēto optimū. Deuotio vero attendit in q̃ttuor scz in adoratione: in occursu eoꝝ: in pedū ablutione: & in p̄paratiōis accelerationē. Dicit eī ibi: festinauit abrahā. et itez accelera tria sata siſe cōmisce et fac subcinericios panes. et itez. ipe vero ad armenta cucurrit &c. & de puero qui festinauit & coxit illū. Origenes. Senex currit sarra accelerat puer festinat. nullus piger in domo sapiētis inuenit. Ad heb. xiii. hospitalitatē nolite obliuisci. p̄ hāc enī quidā placuerūt angel' hospitio recepti. Quarto ꝯ̄o attēdit deuotio ī hoc q̄ ipse eis in p̄pria persona ministrauit. Vn̄ hieroni. loquēs de abrahā qui tres viros susceperat dicit. Nō seruis p̄cepat vt hoībus ministrarēt: nec bonū qđ exercebat p̄ aliū minuit: sed q̄si p̄da repta cū sarra hūanitati solus incubuit. ipe pedes lauit. ipe in hūeris suis vitulū de armēto portauit. ipe vt seru⁹ stetit & pegrinis prādētib⁹ & manib⁹ coctos cibos ieiunaturus apposuit.

Dñica. xiiii. post octa. pēthe. ser. de ep̄la. xcii. A

f Ructus spirit⁹ est charitas: gaudium pax &c. ad galat. v. Nota inter creaturas hominē esse mirabilē cū ꝯstet ex duplici substātia scz corpo: e & aīa. alt'a terrestri et quasi iumētina. altera cele

ſtl et quaſi angelica:altera corporea ⁊ viſibili: reliqua incorporea ⁊ inuiſibili. Mirabilior eſt hõ q̃ aĩal quod cõſtaret ex boue ⁊ aſino. vtraq; enĩ pars illiᵒ eſſet viſibilis. qui aũt vtrãq; hoĩs partẽ fecit: ſcðm vtrãq; homini a pñcipio bñ ꝓuidit terreſtri ſubſtãtie p̃parando terreſtrẽ paradiſũ. aiẽ vero q̃ angelis ẽ ſiñs: celũ empireũ ſicut angelis preparauit. ⁊ q: vtraq; ps vitã habebat in vtroq; loco: lignũ vite voluit. De p̃mo legiẽ geñ.ij. plãtauerat enĩ deᵒ paradiſũ voluptatis a pñcipio. et paulo poſt ꝓduxit dñs deᵒ oñe lignũ pulchrũ viſu: ad veſcendũ ſuaue. lignũ etiã vite in medio paradiſi. De ſecundo legiẽ apoc.ij. vincẽti dabo edere de ligno vite qð ẽ in paradiſo dei mei. ſed hõ vtrũq; paradiſum ꝑ pctm̃ ſuũ ꝑdidit. et in hac valle miſerie poſitᵒ eſt. Ibi tñ deᵒ nõ obliuiſciẽ miſereri eoꝝ qui diligũt eũ. immo facit eis ibi paradiſum etiã ſpũalẽ. Sicut enĩ ipe eſt iñ paradiſo: ſic vult eos habere paradiſum. iuẽ illð io.xii. vbi ego ſum illic ⁊ miniſter meᵒ erit. ¶ Paradiſus iſte ẽ cor hoĩs habens grãm dei. iuẽ illud eccĩ.xl. grã dei ſicut paradiſus in bñdictiõib. Iſai. li. ponã deſertũ eiᵒ delicias et ſolitudinem eiᵒ quaſi ortũ dñi. Cor hoĩs anteq̃ deus ꝑ grãm inſit ei: deſertũ eſt. ſed deo p̃ſente paradiſus eſt. iuẽ illud iohel.ij. q̃ſi ortus voluptatis terra corã eo. et poſt eum ſolitudo deſerti. cor tale paradiſus diciẽ. quia dei habitatio eſt. Sic enĩ dicit glo. interlinearis ſup illud luc.xxiij. amẽ dico tibi hodie mecũ eris ĩ paradiſo. vita ẽ eſſe cũ chriſto qꝛ vbi chriſtᵒ ibi regnũ. Itẽ ꝓpter eiᵒ latitudinez. cor eñ tale maiᵒ eſt mũdo: eũ deᵒ ſit ibi quẽ cõſtat maiorẽ ẽẽ mũdo. ¶ Preterea locᵒ ẽ luminis amoris et gaudij ſicut ⁊ celeſtis paradiſus. Ipi etiã deo ſunt de

licie eſſe ibi. Prouerb.viij delicie mee eſſe cū filiis hominū. Etiā celum dicit cor tale. de quo Ber. nec mirū ſi libēter celum hoc inhabitet dñs ieſus chriſt⁹. q̄d nō quō ceteris dixit tm̄ vt fieret ſʒ pugnauit vt acqreret occubuit vt redimeret. econtrario inferni⁹ cor pctōris eſt eo ꝙ ibi ſit habitatio demonū. vt patet mat.xij. vbi dicit. cū immūd⁹ ſpūs exierit ab hoīe ⁊c̄. Et luce.viij. vbi dicit de maria magdalena ꝙ ex ea ſeptē demōia exierāt. Item ꝓpter tenebras ignorātie q̄ ibi ſunt ⁊ ignē praue cōcupiſcētie et vermem remordātis cōſcientie. vñ pctōrib⁹ hic incipit infern⁹ eoꝝ. iuſtis vero paradiſus. ve illis q̄ in multis laborib⁹ eoꝝ ⁊ expenſis faciūt hic ſibi infernū. Ve illis q̄ poti⁹ eligūt in p̄ſēti habitare ī inferno q̄ ī paradiſo. Mira inſania taliū: q̄ infernū p̄occupāt. videt ꝙ ipſi credant ſe nimis tarde ꝑuēturos ī infernū. In paradiſo aūt iſto ſpūali: eſt etiam lignū vite ipe ſpūs ſanctus cui⁹ fruct⁹ enumerat hic apl's dicēs. fruct⁹ ſpūs eſt charitas ⁊c̄. De hoc ligno vite legit apo.xxij. oſtēdit mihi flumē aq̄ vine ſplēdidū tanq̄ criſtallū: procedens de ſede dei et agni in medio platee ei⁹. ⁊ ex vtraq̄ parte fluminis lignū vite afferēs fruct⁹ duodecim ꝑ mēſes ſingulos reddens fructū ſuū: ⁊ folia ligni vite eterne ad ſanitatē gētiū a q̄ dr aq̄ ſpūs ſcī q: abiuit viua vero q: nō defecit. aliquis pōt ꝓhibere grām a ſe vł q: cor ſuū ē ī alto ſupbie vł obiecto alicui⁹ pctī. ſʒ grā dei q̄tū ī ſe ē parata eſt irrigare corda. flumen vero dicit q: ſingulas regiones vnā poſt aliam rigat. Circa flumen iſtud ſumus nos qui ſum⁹ in hac vita q̄ nondū perfecti iuſtificati: adhuc iuſtificari indigem⁹ Vltra fluuiū vero ſunt qui iuſtificati. iuſtificati vlterius non indigent iuſtificari

illi ſcȝ qui ſunt in patria. ligñu x̄po vite ē ipe ſpũs ſanctus vn⁹ ⁊ idem ex vtraqȝ parte fluminis. vnũ enī et eũdē ſpm̄ ſctm̄ viuificantē regētē ⁊ cõſolantē hȝ militãs eccl'ia: qui triũphans. Duodecim fruct⁹ ligni vite ſũt duodecī fruct⁹ quos hic numerat apl's. hos fructus reddit lignũvite p ſingulos mēſes.i. aſſidue. Et nota quīqȝ eſſe admirāda ī ligno iſto. Primũ eſt ligni idēptitas in vtraqȝ pte fluminis. Secũdũ ē fructuum varietas qꝛ duodecī ī ſpē. Terciũ fructuũ aſſiduitas Quartũ ē eoꝝ p̄cioſitas. et notaꝛ ibi ſuũ. Sicut enī ſpirit⁹ ſcũs arboꝛ nobiliſſima eſt ſic fruct⁹ ei⁹ p̄cioſiſſimi. Quītũ ē folioꝝ ſalubꝛitas de qua ibi. et folia ligni ⁊c̄. Et nota ꝙ pꝛimũ dȝ eē cã magne fiducie eccl'ie militãti ꝙ ſcȝ hȝ ſpm̄ ſcm̄ qua ſi quoddã pign⁹ hēditatis eterne. cui pignoꝛi ſecure põt incũbere cũ ſit ſũmum bonũ. Vñ.ii. ad coꝛ.i. q̄ vnxit nos de⁹ eſt. qui ſignauit nos et dedit pign⁹ ſpũs in coꝛdib⁹ noſtris. et ad eph.i ſignati eſtis ſpũ ꝓmiſſiõis ſctõ qui ē pign⁹ hēditatis vr̄e. Quidã tñ codices melī⁹ habēt arrã. glo. Intereſt inter pign⁹ ⁊ arrã qꝛ pignus qñ daꝛ ſoluto eo ꝓ q̄ daꝛ auferꝛ. arra vero eſt cũ de ipo p̄cio daꝛ aliq̄d quod nõ eſt auferēdũ ſȝ cõplēdũ vñ cũ ſpũs ſctũs ī futuro ñ auferaꝛ ſȝ plen⁹ habeatur: melius hr̄ arra ſpũs q̄ pignus. Circa varietatē vero fructuũ nota ꝙ in trib⁹ pꝛimis fructib⁹ pfectis eſt pfecta btīudo. in aliis vero initiãtib⁹ ē initiũ btītudinis ſcȝ btītudo vie. inter quas charitas p̄cedit ī caput x̄tutũ ſm aug. de qua etiã dicit hiero. q̄ alia īter fruct⁹ ſpũs debuit hr̄e primatum niſi charitas ſine q̄ cetere x̄tutes non reputabunꝛ eſſe virtutes. et ex q̄ naſcunꝛ vniuerſa bona. caritas que ē pꝛim⁹ fruct⁹ ligni vite: eſt ipa vita ſpũalis

Charitas eī ē cōiūctio aīe cū deo.q̄ vita ē ſicut ſepara tio aīe a deo ē mors. vñ au guſt.vera mors eſt quē ho= mines nō timēt ſeparatio aīe a deo:q̄ eſt btā vita aīa rū.charitate amanẽ q̄ amā da ſūt q̄ ſi habeaẽ ſequitur gaudiū qd̄ eſt cōiūctio con uenlētis cum ouenlēti cha ritatis cū charitate. Cha= ritate etiā odiunẽ q̄ odien da ſunt quib⁹ ſi careat hō: iā habet pacem. In futuro vero vbi pfecte amabūtur que erūt amāda: vbi erit p̄ ſentia oīs boni et abſentia oīs mali pfecta erit btitu= do.qꝛ beatitudo ē ſtat⁹ om niū bonoꝝ cōgregatiōe p= fect⁹. Initiū x̄o hui⁹ beati tudinis eſt vbi de⁹ ē p gra tiā:q̄ eſt veꝝ et ſummū bo= nū.et vbi adeſt malū culpe mortalis.licꝫ malū pene aſ ſit:qꝛ malū pene nō eſt ve= re malum.ꝛ licꝫ ſimilr̃ aſſit malū venialis culpe. In vi ris ergo iuſtis eſt in p̄ſenti verū gaudiū licꝫ nō plenū et vera pax licet nō plena. Joh.xvi. petite ꝛ accipiet; vt gaudiū vr̃m plenum ſit. In pctōrib⁹ vero vbi cha= ritas nō eſt:nō pōt eſſe veꝝ gaudiū ſꝫ vanū:cū ipi vanū amēt. Vñ ſup illō ad phili. iiij.gaudete in dño ꝛc̃. dic aug. quid ē ſeculi gaudiuꝫ breuiter dico. gaudiū ſecu li eſt impunita nequitia ſcꝫ luxuriari ī ſpectaculis nu gari ebrioſitate ingurgi= tari:turpitudine fetere: et nihil mali pati. Et ſubdiẽ. magne mīe eſt impunitam neq̄ciā nō relinq̄re ne gau diū diu ſit in ſeculo:ꝛ ne co gaẽ ī extremis gehēna dā= nare. Señ.fundamētū bo= ne mētis ē nō gaudere va= nis.ad ſummā puenit qui ſcit quo gaudeat. Similiẽ et vera pax nō eſt in pctōri bus cū habeāt peſſimū ho ſtē in domo ꝓprie ꝯſciētie pctm̄ ſcilicꝫ peſſim⁹ hoſtis quē habet hō pctm̄ eſt.cuꝫ neqꝫ diabol⁹ neqꝫ hō mal⁹ poſſit homī nocere niſi hoc mediāte qꝛ nō nocebit adū ſitas ſi nō domīeẽ iniq̄tas.

Jſai.xlviij.nō ē pax impiis dicit dñſ. Quō ꝑt huic pax eſſe q̄ hȝ bellū ītestinū. Si-deriſis ſine ſupior ps ratō nis q̄ deo cōcordat repugāt cū inferiori. Et nota ꝙ hi tres pmi fruct⁹ animā per ficiunt q̄tuȝ ad vera mala et vera bona. tres xō fru-ctus ſeq̄ntes pficiunt ho minem q̄tum ad mala pe-ne. Prim⁹ gradus eſt pa-tientia que in hoc attēdi-tur vt homo nō deducat̄ i malū p ꝯſenſum. ⁊ ſi patiat̄ aliquātulū vel turbet̄ iuxͣ illud pš.lxxvi. turbat⁹ ſum et nō ſum locut⁹. patiētia ⁊ ſi timeat mala pene: tñ nō tm̄ vt ꝑpter hoc inſiliat in mala culpe. agnoſcit eī de-teriora eſſe mala culpe: q̄ mala pene. īmo mala pene mala nō ſūt cū ſint a ſūmo bono. ⁊ cū fuerint in ſūmo bono ſcȝ in chriſto. ⁊ cū du cāt ad ſummū bonū. Greg. mala q̄ nos hic pmunt ad deū ire cōpellūt. Ad ſecun dū gradū ptinet lōganimi tas q̄ ē lōga expectatio am motiōis malor̄ in q̄b⁹ ē hō. vel redditiōis bonor̄ ꝑmiſ ſor̄. Eccl.i. vſq₃ in tps ſuſti nebit patiēs: ⁊ poſtea red-ditio iocūditatis. Nō eſt p fecte patiēs q̄ ad horā ma-lū pene ſuſtinet ex q̄ in hoc nō pſeuerat. Ad tercium gradū ptinet bonitas q̄ in telligit̄ eſſe dulcedo animi q̄ facit vt nec patiat̄ a mal̄ pene: nec deducat̄ ad ꝯſēti endū alicui malo: qđ fit qñ hō habet tātā dulcedinem ſpūs ſcī in corde ꝙ dulcedi ne illa quaſi q̄dā falſa dul-corat̄ ī tribulatiōib⁹. Eccl xxiiij. ſpūs me⁹ ſup mel dul cis. Tres fruct⁹ ſeq̄ntes faciūt vt hō bene ſe habeat ad eū q̄ ſoci⁹ eſt ei in pſenti miſeria ſcȝ ad ꝑximū: ſȝ be nignitas ꝯſiſtit in ſuor̄ lar gitiōe. vñ.i.ad cor̄.xiij. cha ritas patiēs ē: benigna eſt id eſt: larga egenis dic̄ glo ſa ſup illō ad ephe.iiij. eſto te inuicem benigni.i. de fa cultatibus vr̄is largi dicit glo. Manſuetudo autē at-tēdit̄ in tractabilitate ipſi⁹

pſone.ad quaꝫ monet nos dñs luce.vi.dicẽs. Et ꝓut vultis vt faciãt vobis hoẽs mines ⁊ vos faciatis eis ſi militer.ſed qꝛ tractabilita tẽ comitari ſolet cõuertili tas ad malũ:iõ neceſſaria ẽ fides tercio loco q̃ ĩ hoc at tẽdit vt homo talẽ ſe exhi beat vt merito in ipõ confi dat vt cõfidentẽ de ſe non fallat.vel deſerẽdo amicuꝫ in aduerſis vel defraudan do eum in cõmiſſis vel alio mõ.glo.tñ vult ꝙ fides hic aliter ſumat vt dicat certi tudo de inuiſibilibus. B Tres vero vltimi fructus faciũt vt hõ bene ſe habeat ad bona trãſitoria quib⁹ in pſenti vita vtimur. Mode ſtia in hoc attẽdit. ne ĩ vſu rex ꝙ tũ ad quãtitatẽ erre tur. Cõtinẽtia vo in hoc ne quis q̃litate rex quib⁹ vtit ſeducat.ſicut mat nr̃a.de q̃ geñ.iij.vidit mulier ꝙ bo num eſſet lignũ ad veſcen dum: et pulchrũ oculis a ſpectuq; delectabile. et tu lit de fructu eius et come dit. Hieronimus.pelatum tuũ fames excitet nõ ſapo res. Terciũ eſt caſtitas q̃ in hoc attendit vt ad ſupre mum finẽ vſus rerũ tẽpora liũ referat. Anima ſpõſa ẽ dei.nuncij vero qui ſunt a ſponſo ſuo miſſi: ſunt bona preſentia ad nunciandum ei aliquid de potẽtia ſapi entia.et de bonitate ſpon ſi ſui. Auguſti. domĩe nut⁹ tui ſunt oĩe creaturarum decus. Idẽ.domĩe celuꝫ et terra et mare et oĩa que in eis ſunt vndiq; mihi di cunt vt amem te. nec ceſ ſant hoc dicere omnibus. Anima vero que nuncios ſponſi pro ſpõſo amplecti tur ⁊ adulteriuꝫ ſpirituale vel fornicationeꝫ commit tit. Unde cõtra caſtitatem de qua hic agit videtur fa cere hec tria que ibi tan guntur videtur eſſe cõtra illa tria de quibus loquit auguſtin⁹ que ſunt priua tio mundi ſpei et ordinis. De aſſiduitate vero fru ctuum Notandum quod

cū alie arbores lōgo tēpore ſint ſine fructu. ⁊ etiā in anno in q̄ debēt fructū ferre: nō p totū annū fructum ferāt. ⁊ ante ſint in eis flores q̄ fruct⁹. arbor tñ que eſt ſpūs ſcūs nō ē in homie ſine fructu. Mat. xij. ex fructu arbor cognoſcit̄. Unde multū deberet timere qui nullū fructuū aſſignatorū in ſe inuenit nc ſcꝫ ſpūs in corde ei⁹ nō ſit. Flores etiam hui⁹ arboris ſunt ꝓpoſita ſancta: ⁊ fruct⁹ fic⁹ ſūt Jdeo ficui cōparat̄ ſpūs ſāctus. Prouer. xxvij. vbi ſic legit̄. qui ſeruat ficū: comedet fruct⁹ ei⁹. ⁊ q̄ cuſtos eſt dñi ſui glīficabit̄. Fic⁹ hꝫ dulcedinē fructuū ⁊ longā ſucceſſionē eorum. ⁊ flores fruct⁹ ſunt. Sic hꝫ ſpūs ſā. dulces fruct⁹ ⁊ aſſiduos in pſenti qui ſpūm ſctm̄ cuſtodit comedit fruct⁹ grē. in futuro xᵒ habebit fructus glīe. Sequit̄ de pcioſitate cox fructuū. Et notādū q̄ tres pmi fruct⁹ valde ſunt pcioſi cū pciū ſint regni et ni vel poti⁹ ſint ipm regnū eternū. Ad ro. xiiij. regnuꝫ dei nō eſca eſt ⁊ pot⁹: id eſt: cauſa regni: ſꝫ iuſticia pax et gaudiū ī ſpū ſctō ſupple eſt regnuꝫ dei. id eſt: cauſa regni dei. iuſticiā hic intelli ge charitatē. hoc eī iuſtiſſimū eſt vt de⁹ ſup oīa diligat̄ qui ſup oīa valet ⁊ ꝓrimus nobis ſilīs diligat̄ ſicut et nos. Ber. inexcuſabilis eſt etiā infidelis ſi non diligat deū: toto corde: tota anima: tota mēte. clamat nēpe intus innata iuſticia q̄ ex toto ſe diligat q̄ ſe totuꝫ debere nō ignorat. Uel iſta tria ſunt regnū dei in hoīe iuxta illud lu. xvij. regnum dei intra vos eſt. vita regia in his cōſiſtit q̄ celeſtis vite ſilīs eſt. Spāliter xᵒ fructus charitatis pcioſus ē. immo videt̄ eſſe ipa pcioſitas hoīs ⁊ opm ipi⁹: cū q̄ſi nihil in valore ſit hō anteq̄ caritatē habeat. i. cox. xiij. ſi charitatē nō habuero nihil ſum: ⁊ opa facta ſine ea nihil ꝓſunt: vt ibidē legit̄.

Fructus iſte q̄druplicē habet ꝟtutē. Pri̇̄a ē ꝙ ſanat oēm lethalē ĩfirmitatē ſpūalē. cui ſanatõni atteſtatur bona diſpoſitio guſtᵒ ſpūalis. habēti eni̇̄ charitatē ſapiũt res ꝑut ſape debent. Eſt ei̇̄ charitas amor ordinatus q̄ pcioſa habent q̄ vere ſunt p̄cioſa. et vilia q̄ vere ſunt vilia ſcilꝫ tp̄alia iſta. Señ. abſtrahunt a recto honores ⁊ diuitie ⁊ potētie ⁊c̄. q̄ opiniõe nr̄a cara ſunt: p̄cio aũt ſuo vilia. vñ ille cui ea q̄ vilia ſunt p̄cioſa eſtimant. multũ debe ret ſe timere de ſpūali infirmitate ne aſſit et ne charitas deſit. Hec ꝟtᵒ caritatiſ innuit nobis ꝑuer. x. vbi legit ꝙ vniuerſa delicta operit charitas. opire iſtud eſt facē quaſi nunꝙ illa peccata fuerint. Ber. plene ⁊ miſericorditer remittit deus nõ eni̇̄ dãnat vlciſcēdo nec cõfundit imperãdo nec minus amat imputãdo. Itēꝫ oĩe qđ mihi deᵒ imputare nõ decreuerit: ſic ē q̄ſi nũꝙ fuerit. Nõ peccare iuſticia eſt hoīs. iuſticia dei indulgētia fructᵒ iſte ſic ſanat infirmitates ſpūales q̄ſi nunꝙ fuerint. Secũda virtus huiᵒ fructᵒ eſt ꝙ hoīem facit ſapiētē. Eccī. i. dilectio dei honorabilis ſapientia. Nõ ē vere ſapiēs qui vera bona cara nõ hꝫ. ſic nõ eſſꝫ vere ſapiēs mercator q̄ aurũ ꝓ luto daret. Bona tp̄alia reſpectu ſpūalium ſe habēt ſicut lutũ ad auꝝ. Sap̄. vij. oĩe auꝝ in cõparatiõe ſapiētie arena eſt exigua et tanꝙ lutũ eſtimabit in conſpectu illiᵒ. Auꝝ et argētũ terra ſunt. iuxͣ illud ber. aurũ ⁊ argētũ terra rubea et alba: q̄ ſolᵒ error hoīm ⁊ nõ virtᵒ eoꝝ fecit p̄cioſa. Pecunia etiã lutũ reputatur a ꝓpheta abacuc. ij. ve q̄ cõgregat inquit nõ ſua vſqꝫ q̄ aggrauat ꝯ ſe denſum lutũ. Charitas vnctio eſt docēs hoīem vbi deeſt hōi aliꝰ mgr̄. vñ. i. ioh. ij. vos vnctionē habetis a ſpũ ſctõ ⁊ noſtis oīa. Et poſt. ⁊ nõ ne

ceſſe habetis vt aliqs doceat vos ſʒ ſicut vnctio eiᵒ docet vos de oībus. Tercia virtᵒ huius fructᵒ eſt ꝙ hoīem facit diuitē cū ꝓpt ſui pcioſitatē q: eſt aurum ignitū ⁊ probatū. iuxta illud apo.iij.ſuadeo tibi emere a me aurū ignitū ⁊ probatū vt locuples fias. Cuncta q̄ ex charitate fiūt: meritoria ſunt regni celoꝝ. facit etiā diuitē q: participē oīm bonoꝝ eccl'ie. Quarta virtus eiᵒ eſt ꝙ facit hoīeʒ deo placentē. Dū enī aliqs p charitatē deū amat: amatur ab eo. Vñ ioh.xiiij. qui aūt diligit me: diliget a patre meo ⁊ ego diligā eum ⁊ manifeſtabo ei meipm. Et ꝓuer.viij. diligētes me diligo. Et ſup illud exultate iuſti in dño. dicit glo. placeʒ deo cui placet deus. Ideo deᵒ aliquos ſpernit q: ipſi ſpernūt eū. Iſaie.v. ve qui ſpernis in me ⁊ ipe ſperneris. nōne bene deū ſpernit qui faceret ꝓ obolo qd nō faceret ꝓ deo. Nōne deus bene ſpernit eū quē pmittit eſſe in luto vitioꝝ ſuoꝝ multis annis quem nō eleuat. Eccl'es.vij. cōſidera opa dei ꝙ nemo poſſit corrigē quē ille deſpexerit. Sequitur de fructu gaudij q̄ dulciſſimᵒ eſt. Eccl'es.xxx. nō eſt cenſus ſup cenſum ſalutis corpis. ⁊ nō eſt oblectamētū ſup cordis gaudiū. In tribus videt̄ excedere cordis gaudiū reſpectu carnalis gaudij. Pmo in cōtinuitate. nō enī carnalis nō ſp ſedet ad mēſam corpalem: ſed ſecura mēs q̄ſi iuge cōuiuiū. ꝓuer.xv. Secūdo in hoc ꝙ puriᵒ. guloſus enim multas amaritudines habet annexas gaudio. vt eſt afflictio ex dilatiōe deliciarū q̄s vehemēter appetit. Itē defectᵒ quē in eis que ſibi apponunt̄ inuenit. quia ſm augᵒ. vbicūqʒ caro q̄rit refectionē inuenit defectionē. Preterea excedit ī ſumēdo dlectabilia. vñ ledit cōſciam ⁊ corpis nām. Ex q̄ ſequit̄ duplex amaritudo:

remorſio cõſciētie ⁊ infirmitas vel aliud grauamen corpis. Señ. voluptas eſt breuis faſtidio obiecta q̃ gaudi⁹ hauſta ē citi⁹ in ɔ̃riũ recidēs. Ecci.xxxi. amaritudo aĩe vinũ multũ potatũ.ecõtrario exultatio aĩe et corpis vinũ moderate ſumptũ vt ibidē legit̃. Tercio ĩ hoc ꝙ gaudiũ cordis eſt exultatio animi de multis bonis ⁊ veris. vñ dicit glo.ſup illō Xbũ fruct⁹ ſpũſ charitas gaudiũ.i.elatō aĩ de his q̃ dig ſũt inuēs gaudiũ ſpũale eē de his de qb⁹ dignũ ē gaudeř. ſꝫ gaudiũ carnale e de vilib⁹. Señ. in voluptate nihil ē magnificũ.aut qđ deo ꝓximã nãm faciat mēbroꝝ viliũ aut turpiũ miſterio veniēs exitu feda.hꝫ aũt hic fruct⁹ q̃druplicē Xtutē. pma eſt ꝙ facit hoīem diu viuētē vita gratie Ecci.xxx.iocũditas cordis.hec ē vita hoĩs et theſaur⁹ ſine defectione ſãctitatis.⁊ exultatio viri eſt lõgeuitas.Ecõtrario triſticia ē aliqñ occaſio mortis ſpũalis.vñ ecci.xxx.triſticiam lõge repelle a te.mĩtos enĩ occidit triſticia. Et ꝓuer.xv.in merore animi deiicieř ſpũs.deliciet̃ inquã ab alto Xtutũ. Et ꝓũ.xvii. anim⁹ gaudens etatē floridã facit. ſpũs triſtis exſiccat oſſa. Etas florida etas iuuenilis ē q̃ fortior ē. exiccatio vero oſſiũ ē exiccatio aĩe ab humore grẽ. ex qua ſolet ſequi ꝙ hõ frãgit̃ per impatiētiã. ſicca enĩ ligna citi⁹ frãgunt̃ ꝙ̃ flectãt̃. ¶ Secũda Xt⁹ ē ꝙ hoīem facit bene ⁊ ſociabilit̃ ɔuerſãtē cũ hoīb⁹. Prouẽ.xv. cor gaudēs exhilarat faciē.vix põt hõ hoīb⁹ eſſe bñ affabilis niſi habeat gaudiũ cordis. Prouerb.xxvii.fili mi ſtude ſapiētie ⁊ letifica cor tuũ vt poſſis exprobranti reſpõdere ſermonē. Vñ nõ expedit p̃dicatores ⁊ penitentiarios vel alios qui habent loqui cũ hominibus nimis ſe affligere in ieiunando vel vigilãdo ne triſticia

vultus sui hoĩes a ſe fuga=
ret. Tercia vt⁹ ei⁹ eſt q̃ ho
minẽ terrena facit deſpicẽ.
Eccs.i.vbi multa ſapia mł
ta indignatio.i. vbi multa
ſapoꝛatio vel iocũditas ſpi
ritualis:ibi ẽ mult⁹ cõtem=
pt⁹ terrenoꝝ. Augu.guſta
to ſpũ decipit omnis caro.
Quarta virt⁹ ei⁹ eſt q̃ ho=
minẽ facit de diabolo triũ=
phantẽ. Antoni⁹. vnica rõ
vincẽdi inimicũ eſt leticia
ſpũalis. Qñ diabol⁹ videt
in aliq̃ ſpũalẽ leticiã multũ
diſpiicet ſibi:qꝛ ſcit deũ ad
eſſe. vñ.i.reg.iiij.dicũt phi=
liſtei q̃ tenẽt figurã demo=
nũ.venit de⁹ in caſtra ve no
bis. nõ enĩ fuit tãta exulta
tio ab heri ⁊ nudi⁹ tercius.
cõſtat ex diuerſis teſtimo=
nũs ſcripturarũ:iocũdioꝛ ẽ
eſſe vitã bonoꝝ q̃ maloꝛũ.
Greg.abſit q̃ tãta delecta
tio ſit in vitiis q̃ta in vtu=
tib⁹. Ber.loquẽs de illo v
bo.odiſti obſeruãtes vani=
tates ſupuacue. an nõ ſup=
uacue vanitates obſeruat:
q̃ nõ ſolũ fructuoſi⁹ ſꝫ etiã
iocũdi⁹ ſeruire putat deo
q̃ mũdo. Jere.xvij. ego ñ
ſum turbat⁹ te paſtoꝛem ſe
quẽs.glo. q̃to magis chꝛi
ſtũ ſeq̃ris tãto minus labo
ras. Eccl.xxiiij.ſpũs meus
ſup mel dulcis ſapĩe.xij. o
q̃ bonus ⁊ q̃ ſuauis ẽ dñe
ſpũs tu⁹ in nobis. Cãt.iiij.
q̃ pulchꝛa es amica mea:
q̃ pulchꝛa es oculi tui co=
lũbaꝝ abſq; eo qd̃ ĩtrĩſec⁹
latꝫ id qd̃ ĩtrĩſec⁹ latꝫ ĩ aĩa
q̃ ſpõſa ẽ xp̃i qd̃ mltũ placꝫ
ei et ẽ riſus ſiue ſpũale gau
diũ aĩe. Idẽ in eodẽ.ſicut
fragmẽ mali punici: ita ge=
ne tue abſq; hoc qd̃ intrin=
ſecus latet .placet chꝛiſto
in ſpõſa ſua rubedo ſctẽ ve
recũdie vel imitatiõis paſ=
ſiõis chꝛiſti cũ riſu ſpũali.
Itẽ cãt.vij. q̃ pulchꝛa es ⁊
q̃ decoꝛa chariſſima in de
liciis. ſtatura tua aſſimila=
ta eſt palme.palma a parte
inferioꝛi aſpera ẽ:a pte ſu=
pioꝛi pulchꝛioꝛ ⁊ hꝫ fruct⁹
dulces. Sic vir ſpũalis dul
cedinẽ habet ſpũalẽ in mẽ
te ſua. Itẽ cãti.viij.q̃ ẽ iſta.

que aſcēdit in deſerto deli clis affluēs. Et iob.xxij. tūc ſup oīpotētē delicijs afflu es. Et i ps̄.xx. qm̄ pueniſti eū in bn̄dictōib⁹ dulcedīs. bn̄dictio dulcedīs vocatur largitio ſeptiformis gra= tie ſpūs ſcti cui annexa eſt dulcedo. ⁊ dr̄ hoc ad diffe= rētiā collatōis tpaliū q̄ eſt bn̄dictio amaritudis. Itē in ps̄.xxx. q̄ magna multi= tudo dulcedīs tue dn̄e quā abſcōdiſti timētib⁹ te. pfe= ciſti eis q̄ ſperāt in te. Hāc dulcedinē nō ſentiūt recte qui de nouo cōuerſi ſunt in quib⁹ timor abūdat: ſ; ſpe aduentēte ampli⁹ ſentitur. Vn̄ eccī.ij. qui timetis deū ſperate in eū ⁊ i oblectatio nē veniet vobis mīa. Mat. xi. iugū meū ſuaue ē et on⁹ meū leue. His ⁊ multis ali is verbis ſcripturaꝝ patet iocūditas q̄ eſt i vita bono rū. ſ; hec iocūditas in prin cipio bone vite pua vl̄ nul= la eſt: pp̄ter cōſuetudinem peccādi q̄ pceſſit. Hiero. in ſuauē ⁊ aſperā fecit nob vi am virtutū. longa cōſuetu do peccādi dulce lumē ⁊ de lectabile eſt oculis videre ſolē vt legit eccs̄.xi. et tam̄ lux ſolis contriſtat oculos tenebris aſſuetos. Sic via virtutū moleſta ē illis q̄ aſ ſueti ſunt vitiis: ſ; paulatī incipiūt dulcedinē ſentire. Vn̄ ſup illud mat.xi. iugū meū ſuaue eſt. dicit glo. au guſta ē via q̄ ducit ad vitā. q̄ nō niſi anguſto initio in= cipit. pceſſu vero tpis in= effabilis dilectiōis dulcedi ne dilatat. Prouerb.iiij. du= cam te p ſemitas eq̄tatis quas cū ingreſſus fueris: nō artabunt greſſus tui. et in eodē. ſemita iuſtoꝝ quaſi lux ſplēdēs ⁊ creſcit vſq; i pfectā diē. paulatī creſcit et lux ⁊ amor ⁊ gaudiū vi= ri iuſti vſq; ad pfectā beati tudinē. ij.coꝝ.iij. nos om̄es reuelata facie ſpeculantes gl'iam dn̄i in eādē imaginē trāſformamur d claritate in claritatē tāq; a dn̄i ſpū. Scd̄m aug. facies reuela= ta eſt ratio expedita: trāſ=

formatio de claritate ī claritatem ⁊ trāſitu de forma obſcura in lucidā donec ꝑueniam⁹ ad imaginē dñi.i. ad hoc vt deo ſiſes ſim⁹. iuxta illud.i.io.iii.filii dei ſumus:ſed nōdū apparet qd erim⁹.ſcim⁹ qm̄ cū apparuerit ſiſes et erim⁹. De afflictione vero q̄ eſt invita malorꝝ cōſtat his teſtimoniis ſcripture. hiere.ix. vt iniq̄ agerēt laborauerūt. Iſaie lvii.impii q̄ſi mare feruēs: qđ quieſcere nō pōt. Apo. xiiii. nō habebāt reqez die ac nocte qui adorabāt beſtiam.Sap̄.v.laſſati ſum⁹ ī via ꝑditōis ambulauimus vias difficiles.Hiere.ii.ſcito ⁊ vide qꝫ malū ⁊ amarū eſt reliquiſſe te dn̄m deum tuū. Multa vero ſunt que faciūt ad iocūditatē bonorū.Primū eſt puritas conſciētie. anim⁹ enī hois generoſus potius quieſcit in lectulo cōſciētie qñ mūd⁹ ē ꝙ qñ immūdus eſt.naturaliter enī abhorret immundiciā. Unde ſup illud fructus ſpūs eſt charitas gaudiū.dicit glo.i.puritas animi. Preterea pctm̄ nō ſolū ē immūdicia animi ſed ⁊ infirmitas qua ſanata animus quietē ⁊ iocūditatem habet. Uñ ꝓuer.xvi.dulcedo anime ſanitas oſſiū. Secūdū eſt exoneratio a debito mortis eterne.quo onere peccatores onerati ſunt Matt.xi.venite ad me oēs qui laboratis ⁊ onerati eſtis et ego reficiā vos.Et in pſ. xxxvii.īiquitates mee ſupgreſſe ſunt ca.me.et ſi.o.g. ḡua.ſ.ſ.me. Tertiū vero eſt libertas ſiue ſolutio a vīculo diaboli.ligat⁹ enī eſt peccator vt nō poſſit libere facere qđ poſſit ſm̄ partē ſuperiorē rōnis. iuxᷓ illđ ꝓū. v.iniqtates ſue capiūt impiū ⁊ funib⁹ pctōꝝ ſuorum vnuſqſqꝫ ꝯſtringiť.qñ vero iā hꝫ ſpm̄ ſctm̄ hꝫ libtatez iuxᷓ illud.ii.cor.iii.vbi ſpūs dñi ibi libertas.Quartum vo eſt quies a cruciatu malorꝝ affectionū.pctōres qñqꝫ in corde cruciant̄ fame:

vel ſiti inſatiabili diuitiarũ vel delitiarũ vł honorũ. vnde lu.xv. dicit̃ de filio ꝓdigo q̄ tenet pſonã eorũ. ego autem hic fame pereo. cruciantur etiã qñq; timore vt patz in auaro qui habet caput tremulũ ſicut caym. Job.xv. ſonitu terroris ſemꝑ in auribꝰ eiꝰ: cũ ſit pax. ille ſp inſidias ſuſpicat̃. qñq; etiam cruciant̃ inuidia q̄ facit ꝙ ipi amittãt q̄cq̄d alii lucrantur. qñq; etiã cruciant̃ ira. Hec aũt paſſiões ceſſant in iis q̄ bene viuũt vñ maiorẽ quietẽ habẽt. ſicut ille q̄ de febre acuta cõualuit. melius quieſcit eo ꝙ ſitis ꝛ ardor in eo ceſſauerũt. Aug. iuſſit deꝰ vt vere eſt vt ſui pena ſit inordinatꝰ animus. Quintũ eſt quies a verme cõſciẽtie. Pctõr eñi dũ eſt in pctõ: ſtimulat̃ a cõſcientia remordẽte nec pmittit̃ quieſcere. hec ẽ prima vindicta quã ſumit deꝰ de peccatore. q2 nõ ſinit deꝰ dedecus culpe eſſe in hoĩe abſq; decoꝛe vindicte. iuxͣ verbum aug. Et pma ẽ hec vltio ꝙ ſe iudice nemo nocẽs abſoluit̃. ceſſãte aũt remorſione: meliꝰ quieſcit hõ. ſicut aliquis meliꝰ quieſceret in lecto florido q̄ꝫ in lecto ſpinis pleno. Cãt.i. lectulꝰ noſter floridꝰ. Sextũ eſt p̄ſentia gratie diuine q̄ mentem illuminat cognitione: et aſꝑgit rore celeſtis gratie. ex quo ſequit̃ iocũditas Qui in pctĩs ſunt in tenebris ſunt. vnde quale gaudium poſſint ipi hr̃e. Thobie.v. quale gaudiũ mihi ẽ: qui in tenebris ſedeo et lumen celi nõ video. Lumen vero ad gaudium facit. In pš.lxxxiii. dñe in lumĩe vultus tui ambulabũt ꝛ ĩ noĩe tuo exul.to.die. Prouẽ.xiii. lux iuſtoꝝ letificat. ſilr gutte que a fonte celeſtis dulcedinis aſꝑgunt̃ in cordibus eorũ. faciũt ad iocũditatem bonoꝝ. Aug. ſup illud.ii. coꝛi.xii. vbi loquitur de raptu pauli. dicit in regione illa intelligibilium. beata vita in fonte ſuo

bibit.Inde aliqd agit hu
ic hūane vite vt inētatiō
bus hui⁹ ſeculi tēperanter
fortiter:iuſte:prudenterq̃
viuat. Quō Xp̄us q̄ ſūt
in aīa faciūt ad lectā aīe
oſtēdit Ber.dicēs. vir=
tus naturalis ē hō nullū
vitiū nāle eſt. Deīde ſub=
dit.virt⁹ qūn natura res eſt
cū venit in aīam. nēq̃ non
venit ſine labore ſ venit ī
locū ſuū ⁊ fideliter ſedet et
bene cū ea conuenit natura.
Septimū ē teſtimoniū ſpi=
rit⁹ ſcti.de q̄ ad ro.viij.ipſe
ſpūs ſctūs teſtimoniū reddit
ſpūi noſtro q̄ ſumus filij dei.
hoc teſtimoniū ē diū illud
qd prudētes virgines ſum
pſerūt in vaſis ſuis. matt.
xxv.hoc teſtimoniū pōt in=
telligi gl'ia illa de q̄ loquit
apl's.ij.ad cor.i.gl'a noſtra
hoc teſtimoniū ſciētie no
ſtre. Hāc vocat bt⁹ bern.
deuotōnē. loqns e illo Xp̄=
bo oleū effuſū noiē tuum.
audite inquit q̄ ēta infun
dere oporteat pl'q̄ effun=
dere p̄ſumam⁹.pro quidē
cōpūctio .deinde deuotio.
tercio penitētie labor. q̄r=
to pietatis op⁹.qnto orōnis
ſtudiū. ſexto cōtēplationis
ociū. ſeptimo plenitudo di
lectiōis.deinde ſubdit. ab=
ſcindat ferro acute cōpun
ctiōis vlc⁹ inueterate con=
ſuetudinis. ſi ē acerbus do
lor leniat inde vnguēto de
uotiōis qd nō eſt aliud niſi
cōcepta de ſpe indulgētie
exultatio.hāc cōtinēdi pa=
rit facultas et victoria de
petō. Octauū ē bona ſocie
tas.habēt enī deū ſecū ⁊ vi
ros plenos deo. Ber. cū q̄
de⁹ nūq̄ min⁹ eſt ſol⁹ q̄ cū
ipe ſolus. Sen.ſacer infra
nos ſpūs ſedet bonorum ⁊
maloꝝ obſeruator nr̄oꝝ. hic
dat magnifica cōſilia ⁊ ere
cta. vt in pſ̄.cxxxij. ecce q̄
bonū ⁊ q̄ iocūdū ⁊c. Bonū
eſt iocūditas boni opis.de
qua pſ̄.xviij.in cuſtodien=
dis illis retributio multa.
Ibi dicit glo. nō tm̄ p eis
in futuro reddet p̄miū: ſꝫ
et hic in eoꝝ cuſtodia ma=
gnū eſt gaudiū. Itē gloſa.

que retributio tãta ẽ ꝙ nõ põt dici. Cuiꝰ gaudiũ ratio multiplex poteſt aſſignari. vna rõ põt eſſe hoc ꝙ opꝰ meritorium eſt in medio-critate. natura xo in medijs delectat̃ et in extremis ꝯtriſtat̃. vt viſus ꝯtriſtat̃ i nimia albedĩe ꝛ delectat̃ in viridi colore q̃ eſt mediꝰ color. Alia rõ põt eſſe ꝙ dei iuſticia nõ deſinit eẽ bonũ opus abſq̃ remũeratione etiã in p̃ſenti ſicut nõ deſi-nit eſſe dedecꝰ culpe abſq̃ decore vindicte. ¶ Pre-terea ſicut mulier naturali-ter gaudet cũ pepit filium ſi antẽ pepiſſet bufonẽ vel ſerpẽtẽ vel aliud ꝯ naturã doleret. ſic aĩa gaudet quã-do bonũ opꝰ fecit tanq̃ fru-ctũ ſibi cõpetentẽ. Et ꝯtri-ſtat̃ de malo ope tanq̃ de fetu ꝯ naturã. Jo.xvi. muli-er cũ parit triſticiã habet: q2 venit hora eiꝰ. cũ aũt pe-perit puer nõ meminit p̃ſ-ſure ꝓpter gaudiũ. Etiã i p̃ſenti dat̃ homĩ de fructu manuũ ſuaꝝ. Prouerb.vi. et xtutes panẽ ſuũ come-dũt. iuxᷓ illud iſai.iij. panẽ nr̃m comedemꝰ. Decimuz eſt ſecuritas mẽtis q̃ eſt q̃-ſi iuge cõuiuiũ vt legit̃ ꝓũ bio.xv. certi ſũt viri ſancti ꝙ malum pene nõ nocebit eis ſolũ caueãt a malo cul-pe. Jn pſ̃.xxij. ſi ambulaue ro in medio vm.moꝛ. nõ ti-mebo mala qm̃ tu mec.es. Prouer.xxviij. iuſtꝰ quaſi leo cõfidens abſq̃ terrore erit. Undecimũ ẽ hoc ꝙ de-us parcit viris ſãctis a mũ-tis opibꝰ laborioſis ꝛ peri culoſis. ꝛ ipi met etiaʒ ſibi parcũt. Greg. mificos deꝰ q̃s tenere diligit ab extre mis actõibꝰ abſcõdit. nã etiã pr̃ familias ad eũ labo rẽ ſeruos diligit a q̃ filios ſubtiles ſuſpẽdit ꝛ inde fi-lij ſine vexatiõe decori ſunt vñ ſerui in puluẽ deturpan tur. Jdẽ ceſſationẽ dñs a laboribꝰ mundi impar. ſed veſana mẽs plus ſe aſſeq̃ aſ pera carnaliter q̃ tenere blãda ſpũaliter gaudet ha bẽtes mãna faſtidiũt ꝛ ſe-

pe deſiderāt q̄ non ſine lachrymis comedunt: cōtritio ⁊ infelicitas in via talium ⁊ viā pacis nō cognouerunt. pſ.xiij. Duodecimū eſt hoc ꝙ corda iuſtorum a terrenis exaltata ſunt. iuxͣ illud ſenece. talis eſt ſapiētis anim⁹ qualis ē mūdus ſupra lunā. ſemꝑ illic ſerenū eſt. Grego. ſuꝑ illud iob iij. qui edificat ſib: ſolitudines. omēs qui illicita appetūt vel in mūdo aliquid videri volunt. depꝛiſſis cogitationū tumultib' ī corde cōprimunt idē facit: quia nihil hui⁹ mūdi appetunt. nullis ꝑculdubio in corde tumultib⁹ opprimunt. Terciūdecimū eſt amor ſapientie quo amore accidit ꝙ ipſi vel libēter ſtudēt ſapientie vel libēter audiunt doctrinā. Señ. nemo pōt beate viuere nec tolerabilit quidam ſine ſapiētie ſtudio. et beata quidē vita ꝑfecte ſapientie efficit ceterū tolerabilis inchoata. Sap. viij intrans in domū meā conquieſcā cū ſapiētia. nō enim habet amaritudinē conuerſatio illi⁹: nec tediū conuictus illi⁹ ſed leticiā ⁊ gaudiū. Ecci. xxiij. nihil dulci⁹ ꝙ inſpicere ī mādatis dñi Moyſes cū mādata dei ſuſcepit a dño: quadraginta dieb⁹ ⁊ quadragīta noctibus fuit ꝙ nō comedit neqꝫ bibit. Exo. xxiiij. et ſufficit ei cōſolatio diuīe allocutiōis. Multū ei diſſimiles ſunt illi qui tā cito tedio afficiunt qū dñs incipit illis loqui. tūc loquit de⁹ nobiſcū qū ſcripturā ſacrā legimus vel eā ab alio audim⁹ Quartūdecimū eſt hoc ꝙ ipſi diſcrete regūt corpora ſua ideo nō habēt tot moleſtias ex parte corpis ſicut mali. nec etiā ita cito moriunt. Ecci. xxv. beat⁹ qui habitat cum muliere ſenſata. mulier ſenſata ē caro diſciplinata. Seneca. poteſt noſtra prouidētia longiorem ꝓrogare huic corpuſculo morā ſi voluptates quib⁹ maior ps perit poterimus

regere ⁊ cohercere. Quin tumdecimuz ẽ magnitudo diuini amoris. geñ.xxix. vi debant dies pauci iacob q̃ bus ſeruiuit pro rachel p̃ amoris magnitudĩe. amor eſt iugũ ſuaue ⁊ q̃cq̃d trahi tur cũ tali iugo leue ẽ. Bẽ. o iugũ ſancti amoris q̄ glo ⁊ſe illaqueas q̄ ſuauiter p̃ mis. Aug. oĩa ſeua ⁊ impor tabilia prorſus facilia ⁊ ꝓ pe nulla efficit amor. Se ptũdecimum eſt hoc q̄ viri iuſti voluntatẽ ſuã cõcordãt diuine voluntati. vñ ſicut vo luntas dei implet̃ ita ⁊ volũ tas eoꝝ. Augᵒ. iugũ chriſti ſuaue eſt ⁊ onus eius leue. qꝛ qui huic iugo ſubiectus eſt: cetera ei ſubiecta ſunt. et nihil eis repugnat. Nõ habẽt mali pacẽ qꝛ deo re ſiſtũt. Job.ix. qui deo reſi ſtit ⁊ pacẽ habuit. Seneca ait bonᵒ q̃cq̃d ei acciderit equo animo ſuſtinebit. ſcit enĩ hoc accidiſſe ex lege di uina ex qua vniuerſa proce dunt. Septimũdecimũ eſt gaudiũ cõgratulatiõis qđ diuidit̃ in cõgratulationez capitis.i. chriſti et mẽbro rum. cõgratulatio do mẽ broꝝ in cõgratulationem eoꝝ que ſunt de triũphan te eccl'ia. ⁊ eoꝝ que ſunt de militãte. magnitudo huiᵒ gaudij in illis qui habent charitatẽ magnã ꝑpẽdi po teſt ex magnitudĩe gaudij qđ habz mater de ſublima tiõe filij ſui: vt cũ celebrat nouã miſſam vel fit epũs: vel aliter ſublimat̃ honorẽ eiꝰ filij reputat ſuũ. ſic chri ſtianorũ honorẽ et ſancto rum debemᵒ noſtrũ reputa re. Johã.xiiij. ſi diligeretis me gauderetis vtiq̧: quia vado ad patrẽ. qđ poteſt in telligi ex ſimilitudine mẽ broꝝ corporis. prima co rinth.xij. Si gloriat̃ vnum membꝛũ congaudeãt om nia membra. totᵒ mundus huic gaudio materiam mi niſtrat. et ſicut celi et ter ra plena ſunt gloria chri ſti et etiã infernᵒ: quia in nomine eiᵒ flectitur omne genu celeſtiũ terreſtrium

et infernoꝝ.ad phi.ij. Sic etiā plena sunt ni huius gaudij gl'iam chꝛisti suā de bēt reputare. quibaritatē habēt tanq̄ glām fr̄is sui ⁊ ei cōgratulaꝛ. Octauūdecimū faciēs d iocun ditatē bonoꝝ ꝑciue illoꝝ qui aliquāto tpe i bono ꝑ seuerauerunt ē aūetudo. Tulli⁹.optima fcma viuē di eligēda est:quāo cundā reddet assuetudo Ber.etiam ponit tercīū gadū illo rū q̄s aīales vocaī religione:ꝯsuetudinē dsse in delectationē siue dictionez his verbis. Jnit.boni in ꝯuersatōe aīali pcta obe diētia ē pfectis sbigē coꝛ pus suū ⁊ in seruntē redi gere.pfectio vsuoni ꝯsue tudinē vertisse idelectationē. Nonūdeciū ē spēs ꝑmij. Ad ro.xij.se gaudētes ⁊c. Vicesimū pinguedo animi q̄ pficiāb⁹ inuenit q̄s bern. voce homies rationales assigans tres grad⁹ eoꝝ. ⁊ in vltimo ponēs hāc pinguedinem siue

mētis affectionē. his verbō initiū rōnalis ē intelligere q̄ in doctrina fidei apponū tur ei ꝓfect⁹ talia ꝑparare q̄lia ei ꝑponunt. ꝓfectio cū in affectū mētit trāsit iu diciū rōnis.pm⁹ gd⁹ ptinet ad addiscētes. secūdus ad sciētes ⁊ alios docētes.tci⁹ ad hñtes saporē spūalē ad cōdimētū cōsciētie. Aliqñ aūt hec pinguedo augeť p occasionē aliquā vt p laudē diuinā. Jn ps.lxii. sicut adipe ⁊ pinguedine re.an. mea ⁊ la.ex.lau.os meū.vel fm aliā lrām.labia exultatiōis laudabūt nomē tuuz. glo.sicca enī labia laudare nō pñt. Qui hāc pinguedinē habet a vento vane glorie caueat sibi. meminerit eui scriptū esse leui.iii.omnis adeps dñi erit iure ꝑpetuo ⁊c. huius pinguedo mūdis coꝛdib⁹ dať. vñ ps. lxiiii. pinguescent speciosa deserti ⁊c. Facit etiā ad iocūditatē viris pfectis gaudiū ꝯtēplatiōis cū q̄a mul tū illumiať ⁊ afficiť: nondū

tamē videt deū facie ad faciem a tali conſolatōne impedit mltos religioſos hypocriſis. vnde iob.xx.dicit de hypocrita.nō videat riuulos flumis torrētis mellis ⁊ butyri ⁊c. riuuli fluminis ſcdm̄ grego. ſunt dona ſpūs ſcti. Greg. fluuius torrēs ē exuberās inundatio ſpūs q̄ in cōtēplatione miam colligit. q̄ ſpūs melle ⁊ butyro pariter nos ſatiat qꝛ quē repleuerit: ⁊ diuinitatis chriſti dulcedine et incarnatiōis fidei letificat. mel enī deſup.i. ex acre cadēs dulcedinē diuinitatis. butyꝝ xᵒ qꝺ ex carne eſt: myſteriū chriſti incarnatōis ſignificat. Aug. de gaudio cōtēplatiōis.introduxiſti me dñe in quandā inconſuetā dulcedinē q̄ ſi pficiat in me: neſcio q̄d ſit vita eterna niſi hoc ſit. Ber. loquēs de ſe ſubito inquit tāta mihi deme ſuborta eſt fiducia et infuſa leticia q̄tus terre in loco horroris nō pceſſerat timor. o ſi duraſſet iteꝝ. ⁊ iteꝝ viſita me dñe ī ſalutari tuo ad vidēdū in bonitate electorū tuoꝝ. Itē dormiēs in cōtēplatiōe ſomniat deū per ſpeculū ⁊ in enigmare. non aūt fa.ad fa. Interī intuet tñ nō ſic expectari q̄ cōiecturari atq̄ id raptū ⁊ quaſi ſub q̄dā coruſcamīe ſcintille trāſeūtis reuuiter. vix a tacti inardeſcit amore. ⁊ ait. aīa mea deſideraui te ī nocte ſꝫ ſpūs meᵒ in pcordiis meis. talis amor zelat hoc decet amicū ſpōſi. hoc neceſſe ē ardeat fidelis ſeruus ⁊ prudēs quē cōſtituit dñs ſup familiā ſuā. hic replet. hic feruet. hic ebulit. hic iā ſecurᵒ effundit exundās erūpēs. et dicēs. q̄s infirmat ⁊ ego nō infirmor: quis ſcandaliſat ⁊ ego non vror: pdicet: fructificet ſinouet ſigna: īmutet mirabilia. nō ē q̄ ſe īmmiſceat vanitas vbi totū occupat charitas. E Ex notādū qꝫ virā pfectoꝝ debēt partiri ſibi pdicatio ⁊ cōtemplatio.

E

Grego.pfect⁹ p̄dicatoꝛ nõ eſt q̄ ꝓpter cõtẽplatõis ſtu diũ opanda negligit.vl' ꝓpter opatõnis inſtãtiã con tẽplanda poſt ponit.de hoc habuim⁹ exẽplũ in chriſto ꝙ diẽ in ciuitatib⁹ miracula exhibet.⁊ ad oꝛ̃onis ſtudiũ in nocte ꝑnocrat ſpeculãdo ibi dei amoꝛẽ.ſurgiꝶ. ſed p̄dicãdo ad ꝓximi vtilitatẽ rediꝶ.Pſ̄.xli.in die mãdauit dñs miam ſuã.et nocte cãticũ e⁹.Aug.ſtim poniꝶ ſarcina:iuſti negocij ſuſcipiẽda ẽ ꝓpter charitatis neceſſitatẽ.nec ſic omĩnõ xitatis delectano deſerẽda eſt vt ſubtrahaꝶ ſuauitas et oppm̃at iſta neceſſitas. Ber.noli nimis inſiſtere oculis cõtẽplatiõis.meliora ſũt vbera p̄dicatõnis De ſomno cõtẽplatõnis legiꝶ ꝓuer.iij.quieſce et ſuauis erit ſomn⁹ tuus. Maximũ gaudiũ bonoꝝ ẽ inviſione dei facie ad faciẽ.que viſio cõcediꝶ aliq̄b⁹ ſctĩs etiã ante moꝛtẽ vt ſciãt ad quã tam iocunditatẽ vẽturi ſũt

Ad quod videꝶ ꝑtinere illud iob.xxvi.in manib⁹ abſcondit lucẽ et p̄cepit ei vt rurſus oꝛiatur et annũciet dilecto ſuo ꝙ poſſeſſio ei⁹ ſit et ad eã poſſit aſcẽdere. Hac viſione vidit paul⁹ deum.ij.coꝛ.xij.vbi dicit auguſtin.neceſſe eſt abſtrahi ab hac vita mentẽꝙ in illius ineffabilis viſionis lucem aſſumitur.et non ſit incredibile quibuſdam ſãctis.nondum ita defflictis vt ſepeliẽda cadauera remanerẽt.etiã iſtã excellentiam reuelatõnis fuiſſe cõceſſam. Cum ergo nõ credamus ꝙ apoſtolo doctoꝛi gentiũ rapto vſꝙ ad excellentiſſimã viſionem:voluit deus demõſtrare vitam in qua poſt hãc vidẽdus eſt in eternũ.Ibidẽ etiã dicit auguſti.ꝙ terciũ celũ eſt viſio qua deus videꝶ facie ad faciem. Et ꝙ iſte eſt paradiſus ſic dici põt paradiſoꝝ. De hac viſione videꝶ loqui Bern.ad fratres de monte dei dicẽs ſic.Deus dul-

cisſime inuenit vt diligēti- us requirat. hoc ergo ineſ fabile cum nō niſi ineffabi liter videat. Quā vult vi= dere coꝛ mūdet: quia nul= la corpoꝛis ſilitudine doꝛ= mientis. nulla coꝛpoꝛis ſi= militudine vigilātis. nulla ratōnis indagine: niſi mun do coꝛde hūiliter amātis: videri poteſt vel appꝛehē= di. hec eſt ei facies dei quā nemo poteſt videre et viue re mūdo. hec ē ſpecies cui contemplāde ſuſpirat om= nis qui affectat diligē do- minū deū ſuū in toto coꝛde ſuo ꝛ in tota mēte ſua et in om̄ibus viribꝰ ſuis. ad qđ etiā non deſinit excitare ꝓ ximū ſi diligit eū ſicut ſeip ſum. ad qđ cū aliquādo a= mittit in ipo lumine verita tis. indubitāter videt ꝑue nientē gratiā cum inde re pellit in ipa cecitate ſua in telligit puritati eiꝰ nō con uenire immūdiciā ſuā. et ſi amat flere dulce habet nō ſine multo gemitu cogitur redire ad cōſciētiā ſuā. Se quit de tercio fructu ſcilꝫ de pace. quē fructū conſtat eſſe ꝓcioſum ex hoc ꝙ filiꝰ dei voluit eū eſſe in oꝛe ſuo et ſuoꝝ. lu. ij. habuerūt hūc fructū in oꝛe angeli. ſubito enī facta eſt cū angelis mt titudo celeſtis. exercitꝰ lau dantiū deū ꝛ dicētiū. gl'ia i altiſſimo deo. ꝛ ī terra pax ꝛc. Ipeq; filius dei habuit fructū in oꝛe ſuo. Joh. xiiij. pacē meā relinq vo. pa. m. do vo. Et io. xx. in duobꝰ lo cis dicit pax vobis. Voluit etiā vt aplī hūc fructū ha- berēt in oꝛe ſuo. Matth. x. intrātes aūt domū ſaluta= te eā dicētes. pax huic do- mui. ſimiliter ꝛ diſcipulos vū dixit eis lu. x. inquacūq; domo intraueritis pꝛimuꝫ dicite: pax huic domui. hoc figuratū eſt gene. viij. ī hoc ꝙ columba ramuꝫ oliue in oꝛe ſuo poꝛtauit. oliua enīꝫ ſignū eſt pacis. colūba ſpi- ritꝰ ſācti. vnde in hoc figu ratum eſt ꝙ viri ſpūales in oꝛe ſuo debent poꝛtare pa- cē: vt ad ea que pacis ſūt

admoneant. nõ fecerũt pa
cē ſʒ infernalē facē aduoca
ti qui portãt litē. Precio-
ſitas etiã huiᵒ fructᵒ appa
ret ex hoc ꝙ filius dei care
emit fructũ illũ. morte ſua
pacificauit mũdũ deo ⁊ ad
huc pacē pctõꝝ paratus ē
emere regno ſuo: licʒ pctõ
res habeāt totā culpā ⁊ mi
nus potētes ſint eo. ve illiſ
qui tā honorabilē pacē re-
cuſant accipe. fructũ iſtuʒ
reliqt ſpõſᵒ ſpõſe ſue eccle
ſie qñ moriturᵒ erat. Joh.
xiiij. pacē meã relinq vobiſ
Ad heb.iiij. igiẽ relinquiẽ
ſabbatiſſimᵒ poplo dei iſrẽ
et ſabbatũ accepit ĩ munē:
ſed egyptᵒ pcutiẽ muſcarũ
multitudine. Eſt etiaʒ iſte
fructᵒ valde delicatᵒ. vnde
iſai.lviij. et vocabiẽ ſabba-
tũ delicatũ. Iſte fructᵒ ha-
bet q̃druplicē ꝟtutē. Pri
mo filio dĩ aſſimilat. Mat.
v. btĩ pacifici qm̃ filij dĩ vo
cabunẽ. filij in ꝙ p imitatio
nē. Tale officiũ habent in
terra q̃le filiᵒ dei q pacifica
uit nos deo patri. Secũdo
ad ſapĩaʒ pparat: dũ oculũ
cordis mũdat. Matt.v. btĩ
mũdo corde qm̃ ipi deũ vi
debunt. Tãte mũdicie eſt
pax ꝙ aquã mũdantē cete
ra mũdat. co i ꝟo mũdatuʒ
clariᵒ videt. Aq̃ turbata ñ
reddit imaginem ſʒ poſtq̄
quieuit. ſic ē de corde hũa-
no. Ecci.xxxviij. ſapĩaʒ ſcri
be in tpe vacuitatis ⁊ q mi
noraẽ actu pcipiet eã. ideo
diciẽ vacate ſupple pmo: ⁊
poſt videte qm̃ ſuauis ē do
minᵒ. Eccs.ix. verba ſapiē
tiũ in ſilētio. vbi ſcʒ cor ſi-
let a tumultu prauaꝝ cogi
tationũ ⁊ affectionũ. Ter-
cio deo locũ pparat. vñ. In
pace factᵒ ē locᵒ eiᵒ. Stude
vt fructũ iſtũ deo apponas
et habebis deũ ad cõuiuiũ
tuũ. ij. cor.vl. pacē habete:
et deᵒ pacis erit vobiſcum.
vltimo pacē eternam dat.
Iſai.vl. erit ſabbatũ ex ſab
bato. Qui enĩ pacē habue
rũt ⁊ amanerũt hic in futu
ro pacē habebũt. qui nõ a-
maneẽ ⁊ nõ. Iſai.xxxij. Bē.
ſedebit populᵒ meᵒ in pul-

chritudine pacis ⁊ in taber=
naculis fiducie ī requie opu
lēta. Octo vero ſunt q̄ pa=
cē pectoris impedire vidē
tur ſcʒ ira.odiū.lis.belluz.
ſollicitudo mūdi . tumult⁹
exterior . inquietudo q̄ ad
locū.⁊ moleſtia q̄ ē ꝯ volun
tatē ſuſtinētis. Vñ qui vult
pacem pectoris habere ſtu
deat cauere ab his. Sed ꝗ
de quarto fructu q̄ ē patiā
quo fructu null⁹ videt̄ eſſe
magis neceſſari⁹ in hac val
le miſerie. vbi inter tot ma
la ſum⁹. Hic fruct⁹ ē ſolid⁹
cib⁹ duricie habet in corti=
ce. ſed ſub illa duricie latet
magna dulcedo. et q̄r deus
tribulatos cōſolat̄ in p̄ſen=
ti. et q̄r tribulatio via ē ad
eternā dulcedinē. Ad heb.
xij. oīs diſciplina in p̄ſenti
nō videt̄ eſſe gaudij ſʒ me=
roris . poſtea fructū paca=
tiſſimū exercitatis p̄ eam
reddet iuſticie. Cuius fru=
ctus q̄druplex vt⁹ ē. Pri=
ma eſt q̄ hoīem facit plus
q̄ fortē. Prouū.xvi. melior
eſt patiēs viro forti . et qui
dñat̄ animo ſuo: expugnatore
vrbiū. ſine dubio maior vir
tus eſt in patiēdo mala q̄
agēdo bona: ⁊ iō melior eſt
patiēs q̄ fortis. Señ. ma=
gni animi ē iniurias in ſū=
ma patientia pati. ⁊ nobili
or triūphus eſt ⁊ vtilior vi
ctoria ſuiip̄i⁹ q̄ expugna=
tio vrbiū . multi multas vr
bes expugnāt q̄ tñ ſeipſos
nō uicerūt. Qui ſe vincit ꝯ
oīa fortis ē ſcd᷒ vbū ſapiētis
qui ſeip̄m vincit nō ſolū vr
bē ſed etiā regnū celoꝝ ca=
pit. Mat.xi. regnū celoruz
vim patit̄ ⁊ violēti rapiunt
illud. Señ. facili⁹ ē totā gē
tē q̄ viꝝ vnū vincē. Secun
do facit hoīem multū ſapi
entē. Prouē.xiiij. qui pati
ens eſt multa gubernat̄ ſa
piētia. cui⁹ ſignū eſt hoc q̄
de⁹ q̄ ē ſapiētiſſim⁹ eſt pa=
tientiſſim⁹. Ultimū enī q̄d
ip̄e faciet erit iudiciuz vbi
ip̄e vindicabit iniurias ſu=
as in eodē q̄ impatiēs ē. ex
altat ſtulticiā ſuā . ⁊ iterū ī
eodē. impatiēs o pabit̄ ſtul
ticiā. Tripl'r aūt ſapiēs eſt

homo patiēs. Pᵐo qꝛ ſapienter acquirit ſcʒ ſine labore mala pene q̄ ſunt velut auꝝ argētū ⁊ lapides p̄cioſi ad fabricādū coronaꝫ ppetuā libēter recipiēdo. Ber. ſi patiētia veſtra crudeli nuīeratōe minuit̄: paulatim gēmis corona nr̄a p̄uatur. Secūdo ſapiēter cuſtodiēdo. patiēs cū aliqua ſibi auferunt̄ ſtudet ea que remanēt diligēti⁹ cuſtodire. ecōtrario impatiens ſi auferat̄ ei terra. ipe aufert ſibi celū dū vult ſibi vindicare. ſi auferat̄ ei modicuꝫ terrenū ipe irat⁹ ꝓijcit omnia bona ſua ſpūalia. Tercio meliorādo q̄ acquirit dū mala in bona conuertit patiēter ea portādo. ad ro. viij. ſcim⁹ qm̄ diligentibus deū oīa coopant̄ in bonū. Tercio patientia cuſtodit hoīem a nocumēto mortiferi ſi ex eo biberit. côuitiū ſi impatiēti diceret̄ ei: eſſet mortiferꝫ. patiēti vero ſalubre ē. qḋ ē vnū de ſpūalib⁹ miraculis. ideo videt̄ dixiſſe gre. illud ī dyalogo. ego q̄dē v̄tutē patie ſignis et miraculis maiorē puto. Ad patiētē videt̄ ptinere illud iſai. xliij. cū tranſieris p ignē ⁊ aq̄s tecū ero et flumina nō operiēt te. cū ambulaueris in ignē nō côbureris. Hoc ē qḋ vidit moyſes exo. iij. q̄ rub⁹ licꝫ arderet igne: tn̄ nō côburebat̄. qꝛ vir patiēs in tribulatione nō deteriorat̄. Quarto vero patiā hoīem coronat. Hiero. q̄s ſctōꝝ ſine patientia coronat⁹ eſt. acunabilis eccl'ie nō defuit ïiq̄tas ꝑuenies ⁊ iuſticia patiēs. Patiētes enī habēt lr̄as patētes euāgelij q̄ regnū celorū ipoꝝ ſit. mat. v. bti q̄ pſecutionē pati. ꝑpt̄ iuſti. qm̄ ip. ē re. ce. ¶ Seq̄t̄ de q̄nto fructu q̄ ē lōganimitas. et ꝯſiſtit in ſuſtinēdo ⁊ expectādo deū. ad qḋ mouem̄ ī pſ. xxvi. expecta dn̄m viri. age ⁊c̄. Et ē triplex rō quare deū debem⁹ expectare ⁊ ſuſtinere. Pᵐa ē qꝛ nihil meli⁹ pōt expectari. vn̄ glo

ſa ſup illū locū. aliud expe=
cta.aliud deſidera ſi maius
ſi ſuaui⁹ īueneris.Secūdo
q: nō fallit debito mō expe
ctātē.vñ in pſ.xxiiij.vniuſſi
qui te expectāt nō ↄfūdēt.
Aug.nō negat.puteſq; nō
dū accipis: ſi differt nō au=
fert.Gre.nemo q̄ tardi⁹ au
dit credat q; a ſupna curia
negligat. Tercio q: ad vti
litatē nr̄am differt. Tripli
ci ꝟo vtilitate differt dñs
electis dare qd petūt Pri
ma eſt vt p afflictionē expe
ctatiōis cruciati ꝛ purgati
digni ſint illi accipe. Greg.
electoꝝ vota dñs differens
cruciat. crucians purgat.
Scdo vt deſideriū creſcat
ſepe voꝝ nr̄a eo perficit qd
differt ꝛ cū ſupficieten⁹ pe
titio negligit. vota nr̄a al=
ti⁹ i cogitationū radice cō
plent.ſic ꝛ ſemīa meſſiū ge
lu pſſa ſolidant. et q̄ ad ſu=
pficiē tardi⁹ exeūt ad fru=
gē mltipliciora ↄſurgūt.iō
ſctā deſideria dilatiōe cre=
ſcūt.ſi aūt dilatiōe deficiūt
deſideria nō fuerīt. Aug.ſi
aliqñ dñs tardi⁹ dat cōmē
dat dona ñ negat. diu deſi=
derata dulci⁹ optinent. ci=
to āt data vileſcūt.Fuat ti=
bi de⁹ qd cito nō vult dare
vt ꝛ tu diſcas mag̃ magne
deſiderare. Tercio vt obtē
tū meli⁹ cuſtodiat. Gre.tā=
to validi⁹ tenet cū īuenerit
q̄to tardi⁹ qd q̄rebat inue
nit.hꝫ aūt iſte fruct⁹ q̄dru
plicē ꝟtutē. Pria ē q; oīa
alia bona cuſtodiat.vna ho
ra lōganimitas fac̄ tm̄ q̄=
tū cete ꝟtutes trigīta vel
plurib⁹ annis fecerīt.q: nō
mioꝛ ē ꝟt⁹ q̄ q̄re parta tu=
eri.ſi illa hora lōganimitaſ
ñ pſeueraret oīa bōa facta
amiſſa eſſēt. vñ dū ea cuſto
dit quodāmō tribuit. iō dr̄
eccl̄.ij.ve his q̄ pderūt ſuſti
nētiā q: i hoc oīa pdiderīt.
Scdo q: hoīeꝫ ꝟo fidelē fa
cit.ſolt lōganimes deū ī tri
bulatione nō deſerūt.ꝛ iđo
merito audituri ſunt illud
dulce ꝟbū lu.xxij.vos eſtis
qui pmāſiſtis mecū ī tētā.
meis.ꝛ ego diſpono vob̄ re
gnū ſic̄ diſpoſuit mihi paī.

Tercio cū oēs ꝟtutes me reant: hic mercedē recipit currūt alie: ſꝫ hec apphen= dit.i.coꝝ.ix.oēs quidē cur= rūt ſed vn⁹ accipit brauiū. ſcꝫ lōganimitas ſeu pſeue= rātia eſt ſingularis filia ſū mi regis qꝛ heres regni ce leſtis. Quarto coronā au= gmētat. Ecci.ij.cōiungere deo et ſuſtine: vt creſcat in nouiſſimo vita tua. Magni pricipes volūt ſibi fieri ma gnā credētiā ſꝫ largius ſol uūt ⁊ offendunt qñ aliquis nimis cito vult ſibi ſolui. Ecci.xx.eſt q̄ hodie fenera tur ⁊ cras expetit ⁊ odibi= lis eſt hō hmōi ⁊c. Sequit de ſexto fructu qui dr̄ boni tas.i. dulcedo animi ſcōm glo.qui fruct⁹ pciofus eſt: qꝛ nō ſolū dulcis ſed et ipa dulcedo ⁊ tāta dulcedo q totū mare hui⁹ mūdi dulco rat. Bē.quid nō tēperabit illa dulcedo q̄ mortē q̄ꝙ fa cit dulciſſimā: q̄ reſiſtē pōt aſperitas vnctiōi illi. Ha= bet aūt hic fruct⁹ q̄drupli= cē ꝟtutē. Primo ꝓpriā ho= minis corruptionē ſanat. Prou.xvi.dulcedo aīe ſa= nitas oſſiū. Scdo ab igne tribulatiōis hoīem ſanat: ita etiā q capilli bonaꝝ co gitationū nō pereāt ibi ſic figuratū ē dan.iij. in trib⁹ pueris miſſis in fornacem. vbi legit ſic. Et nō tetigit eos omino ignis: nec cōtri ſtauit: nec quicq̄ moleſtie eis intulit. Et poſt in eodē Et capill⁹ capitis eoꝝ non eſſet aduſtus. Hec dulcedo videt eſſe ros ille. de q̄ ibi= dē. Et fecit mediū fornacꝭ quaſi vētū roris flātē. Ter cio ꝟo grām in corripiēdo tribuit. vñ videt eſſe figu= rata p manna qḋ erat ī ar= cha teſtamēti cū ꝟga aarō et tabulis. ad heb.ix. In ꝟ= ga intelligit correctio. In tabulis diſcretio. in māna dulcedo. q̄ tria debet habe re plat⁹. virgā correctiōis cū diſcretiōe tñ ⁊ dulcedīe Quarto in pdicatione pfi cere facit. Prou.xvi. q̄ ſa= piēs ē corde appellabitur prudēs. ⁊ q̄ dulcis eloquio

maiora repiet.maiora inq̄ lucra in p̄senti ⁊ maiora p̄mia in futuro. Predicādo enī multa lucrabit deo. ⁊ ī futuro habebit aureā ⁊ aureolā. Eccl.xvi.verbū dulce multiplicat amicos amicos inq̄ dei. Sequit de ſeprimo fructu q̄ dr benignitas ſiue liberalitas. Iſtum fructū patet eſſe p̄cioſū ex hoc q̄ eſt nobiliū pſonarū. vñ etiā dr liberalitas eo q̄ liberoꝝ hoīm ſit. Auaricia eſt ſeruitᵒ hoīm. ſed largitas nobiliū.quāto aliqs liberalior tāto nobilior vñ videmᵒ ſolē ⁊ alia corpa celeſtia q̄ ſūt nobiliora:diffuſiᵒ cōicare bona ſua.leo etiā q̄ dr rex aīaliū eſt aīal cōmunicatiuum ſm p̄hm. Habet aūt fructᵒ iſte q̄drupllicem ꝟtutē. Pria eſt q̄ facit hominem amari.⁊ adhuc deo efficax eſt q̄ inimicos amicos facit. Vñ ꝓuer.xxi.munus abſconditū extinguit iras.⁊ donū in ſinu indigˢtionē maximā. Et eiᵒ dē.xxv. ſi eſurierit inimicᵒ tuᵒ ciba illū.ſi ſitit da illi aquā bibere.pruīas enī cōgregabis ſup caput eiᵒ. accēdes eū ad diligendū te. Inter eos vero qui amici ſunt deficit amicicia niſi ea muneribᵒ cōſeruet. dādo enī ⁊ accipiendo matres et filie amice ſunt vt vulgarit dr. Secūdo facit honorari. Prou. xxij.victoriā et honorē acq̄ret q̄ dat mūera. Et eiuſdē xviij.donū hoīs dilatat viā eiᵒ ⁊c.⁊ ante pricipes ſpaciū ei facit. Tercio deo aſſimilat q̄ liberaliſſimᵒ ē.Sene. qui dat bñficia deū imitat.qui repetit feneratorē. Spāliter xo imitat deum hō miſicors q̄ liberalis eſt paupibᵒ. Balaam deū maxime imitabit q̄ nihil iudicauerit q̄ miſeri p̄cioſius. Quarto hoīem ad bonū finē pducit. Hiero.nō memini me vidiſſe mala morte mortuū q̄ liberalē ante duxerit vitā. ¶ Sequit de octauo fructu q̄ dr māſuetudo ſiue tractabilitas qui p̄cioſus ē ⁊ delicatᵒ eſt. vñ

in pſ̄.xxxvi. mãſueti autez hereditabũt terrã. anq̃ innuit tur h⁹ fruct⁹ p̄cioſitas cuz p manſuetudinẽ tera pmiſſionis habeat̃ ⁊ delectabũtur in m̃titudine pacis. ecce delectabilitas .hom̃es mãſueti in turbatiõe ⁊ in amaritudĩe animi frequẽter ſũt. Habet aũt iſte fruct⁹ q̃ttuo: v̄tutes. Prĩa ẽ hoc q hoĩem cõſeruat. Vñ eccĩ.x. fili in manſuetudine ſerua a.t. Hoĩes imnãſueti frequẽter frãgunt̃ p impatiẽtiã. vel igne ire ſuccẽdunt̃. Secũdo amorẽ ⁊ gr̃iam hoĩ cõparat. vñ eccĩ.iij. fili in mãſuetudĩe opa tua pfice ⁊ ſup gl̃iam hoim diligeris. Legit̃ ei eccĩ.xlv. de moyſe. dilect⁹ deo ⁊ hoĩbus. cui⁹ cauſa dicit̃ i nũer. xij. vbi dr̄ q Moyſes erat mitiſſim⁹ hoĩm q̇ morabãtur in terra. Mãſuetudo ẽ velut adamas q̇ attractiue nature ẽ. vñ ezech.iij. vt adamãtẽ ⁊ ſilicẽ faciẽ tuaz dedi. Patiẽtia facit hoĩez vt ſilicẽ. mãſuetudo vt adamantẽ. Tercio corripit. vñ in pſ̄.lxxxix. qm̃ ſupuenit mãſuetudo ⁊ corripiemur. Ultimo ſalutẽ eternam tribuit. iuxta illud. cũ exurgeret in iudicio de⁹ vt ſaluos faceret mãſu.ter. pſ̄.lxxv. Sequit̃ de nono fructu ſcz de fide. quẽ fructũ cõſtat eſſe p̄cioſum. Prĩo ex hoc q de⁹ amat fructũ talẽ. iux̄ illud eccĩ.i. beneplacitũ ẽ deo fides ⁊ mãſuetudo. Itẽ ex hoc q raro inuenit̃. rarũ ei p̄cioſum ẽ. De raritate ei⁹ legit̃ pu.xxij. multi miſericordes vocant̃: virũ aũt fidelẽ quis inueniet. Habet autẽ q̃ttuo: v̄tutes. Prĩa eſt q hoĩem facit laudari. pu.er.xxviij. vir fidelis multũ laudabit̃. Secũdo facit exaltari. Mat.xxiiij. q̇s putas ẽ fidelis ſu⁹ ⁊ prudẽs quẽ cõ.d.ſu.fa.ſ. licz duo innuat hic ĩ eo q̇ pmouẽd⁹ ẽ fidelitatẽ ſcz ⁊ prudẽtiã. fidelitatẽ tñ p̄ponit. Tercio facit hoĩem m̃tũ amaris deo ⁊ a dño terreno. Eccĩ xxxij. ſi ẽ tibi ſeru⁹ fidelꝭ: ſit

tibi q̄ſi a.tu. ⁊ q̄ſi fra.tu.tr. eum. Quarto facit corona ri. Matt.xxv. q: ſup pauca fuiſti fidelis ſupra mlta te cōſtituā ⁊c. Sequit̄ de deci mo.q modeſtia dr̄.quē fru ctū cōſtat eſſe p̄cioſū ex eo φ magnoꝝ hoiꝫ ē. Senec. magni animi ē magna con temnere ac mediocria ma gis velle q̄ nimia velle. hō enī cōuincit̄ a magnitudīe rei q̄ auferēt ſibi ⁊ inclinat̄. et ad faciēdū honeſta. ⁊ ad portādū etiā onus impoſ ſabile.valde enī bene redo let fructus iſte. vñ ad phil'. iiij.modeſtia vr̄a nota ſit oī bus hoīb⁹.i. rōnabilis con uerſatio.dicit glo.hāc vult ap'ls ecce notā oīb⁹ hoīb⁹. modo ei⁹ ſi mortui ſunt: viuificent.ſi ꝟo viui ↄfortē tur.Habet iſte fruct⁹ q̄dru plicē ꝟtutē. Pria ē φ hoīſ uitā ſeruat tā ſpūalē q̄ car nalē ſiue corpalē. Señ.me diocria ꝟo vtilia. vitalia q̄ ſunt nimia eo φ ſupflua no cent.ſic ſegetē rami frāgit vbertas. ſic irā onere fran gunt.ſic ad maturitatē nō φ puenit nimia fecūditas Idem quoq; animis nocet qđ imoderata felicitas rū pit.Secūdo vitā iocundā facit.ſic econtrario nimie tas verecundā.Boeti.pau cis minimiſq; natura con tenta eſt. Cui⁹ ſatietatem ſi ſuperfluis vrgere velis: aut iniocundū fiet qđ infu derit aut noxiū. Tercio đo aſſimilat qui numero pōde re ⁊ mēſura oīa diſpoſuit ſap̄.xi. Ber.nō deo largior eſſe velis. Idē.non pudeat cū caym nō eſſe fontē ꝓfu ſiorē. Quarto facit hoīem ſuffiuiētē.ſic econtrario ꝓdigali tas fac hoīem indigētē. vt ptꝫ ī filio ꝓdigo q̄ ad tātā īdigētiā puēit vt ptꝫ lu.xv Señ. pecuniā magnā hꝫ q̄ ſi auar⁹ ē.nō hꝫ ſi ꝓdig⁹ ē. Seqt̄ de.xi.fructu q̄ dr̄ ↄti nētia.quē fructū ptꝫ eē p̄ cioſū ex illo ꝟbo ecc̄i.xxv.ñ ē diḡ pōderatō ↄtinētꝭ aīe et ē q̄druplex ꝟt⁹h⁹fruct⁹ p̄a ē φ vitā ꝓlōgat tā ſpūa lem q̄ corporalē. Seneca.

poteſt iſta ꝓuidēti lōgio‑rē ꝓrogare huic ozpuſcu‑lo morā: ſi voluptates qb⁹ maior ps eius ſubijt pote‑rit regē ⁊ cohercere. Eccl xxxviij. q̄ abſtinēs adijci‑et vitā. Secūdo a iocūdi‑tatē ſpūalē ꝑpate. iux̄ illō pš. lxxvi. renuit cſolari a‑nima mea. memor fui ⁊ de‑lectat⁹ ſum. Ber. delicata eſt diuina cōſolatio ⁊ nō da‑tur admittētib⁹ alienam. Dñs nō vult ſatire plenoſ vel portare ebrios. Tercio ꝟo deū ⁊ angelos letificat Gen. xxi. legit q̄ Abrahā fe‑cit grāde cōuiuiū in die ab lactatōis filij ſui ⁊c̄. Sic de‑us gaudet cū aliq̄s de filii‑s ſuis ſeparat a lacte tpa‑li cōſolatiōis. Tali. ſi cibis et potib⁹ parce vteremur: et nos īmaculatos cuſtodi‑rem⁹: frueremur cōſortio ⁊ affabilitate deoꝝ .i. āgeloꝝ Quarto a peſſio hoſte quē habem⁹ nos cuſtodit ſcʒ a voluptate. Eccl. vij. inueni amariorē morte mulierem ⁊c̄. hec mulier voluptas ē que corp⁹ morte tpali inſ‑ficit. ⁊ eterna morte inter‑ficit corp⁹ ⁊ aīam. Sen. vo‑luptates inter res viliſſi‑mas precipue extirpa. que more latronum adhuc nos amplectunt̄ vt ſtrāgulent. Idē. quis hoſtis in quenq̄ tā cōtumelioſus fuit q̄ in quoſdā voluptates ſue fūt. Nō enim ſufficit voluptati hoīem excecare: ſimo eum qn̄q̄ paraliticū facit vel a‑liter affligit. Sequit̄ de du‑odecimo fructu q̄ caſtitas dicit̄. quē fructū patet eſſe ꝑcioſū ex hoc q̄ ad ſpōſas regis celeſtis ptinet. Cui⁹ quadruplex ē virt⁹. Pria eſt q̄ aīam facit mirabilis pulchritudīs. Sap. iiij. q̄ pulchra eſt caſta generatō Secūdo angelis aſſimilat Ber. quid caſtitate decori‑us q̄ de hoīe angelū facit. differūt inter ſe hō pudic⁹ et angel⁹ ſed felicitate nō ꝟtute. ſed ſi angeli caſtitaſ felicior bonis tn̄ fortior eſ‑ſe cognoſcit̄. Tercō ad mo‑dū balſami a ſpūali corru‑

ptione hoīez ↄſeruat. Bē. caſtitas inſtar balſami odo riferi q̄ cōdita cadauera in corrupta ſeruant.ſenſus ⁊ artus cōtinet ⁊ cōſtringit. Quarto ī ſtatū glie quod= ammō hoīem ponit. Bern. caſtitas ſola in hoc mortalitatis loco, ⁊ tēpe ſtatum quēdā īmortalis glie repſentat. Sequit de foliis ligni vite q̄ ſūt ad ſanitatez gētiū de quib⁹ breuiter expediem⁹ nos. Hec folia ſūt dī mādata q̄ adeo ſalubria ſunt vt q̄ cuſtodierit ea ma lū nō habeat. Eccī.viij.qui cuſtodit mādata nō experiet quicq̄ mali.ea enī q̄ alij eſſent mala:ipi ſunt ſalubria Ex p̄dictis patet beatū eē cui datū ē hr̄e lignū vite in corde ſuo. ⁊ hic paradiſum habitare. E contrario illis q̄ poti⁹ volūt hic imitari infernū.⁊ poti⁹ volūt habere lignū mortis in corde ſuo: q̄ lignū vite.lignū mortis ē ſpūs malign⁹.lignū vo vite eſt ſpūs ſcrūs. Ve etiā illis q̄ habēt lignū vite ſz nō diligēter cuſtodiūt ſz poti⁹ decorticāt ⁊ extinguūt. Johel.i.ficū meā decorticauit ⁊c. decorticatio iſta eſt remotio exteriorꝫ honeſte cōuerſatōnis.quā decorticationē multi religioſi faciūt qui ī eis ſpm̄ ſcm̄ extinguūt ↄtra illud.i.theſſ.v.ſpm̄ nolite extinguē. Ve etiā illis qui cū lignū habeāt: negligūt tn̄ fruct⁹ ex eo colligē. et raro p̄dictis fructib⁹ veſcuntur.

¶ Itē alius ſermo de eadem ep̄la.xciij.

A

G

Ala.v. Qui christi ſunt carnē ſuā crucifixerūt cū vitiis ⁊ cōcupiſcētiis. Dupliciter dicit aliqs eſſe chriſti.vl' de iure vel de mādatoꝝ ipius impletiōe. Pˀīo mō oēs homīes ſunt chriſti. In pš xxiij. dn̄i ē terra ⁊ plenitudo ei⁹ ⁊c. Et alibi pš.ij. poſtula a me ⁊ da. ti. gē.h.⁊c. Triplici iure ſunt oēs homīes chriſti.creatiōe. conſeruatiōe.emptiōe. Creatione qꝛ creatura neceſſaria

eſt creãti: cũ eam faciat nõ ex materia aliena ſed ex nihilo. ipſe enĩ dator eſt ⁊ materie ⁊ forme. Itẽ nõ p̃cio cõductus facit: ſed gratis et ꝓpter ſemetipſum.iuxta illud Bern. propter temet ipſm deus feciſti oĩa.et q̃ ſibi vult eſſe nõ tibi:nihil incipit eſſe inter oĩa. Quadruplici ratõne poteſt aliquis habere dominiũ in re aliqua. vel q: illã facit vel ratõne materia q̃ ſua eſt vl' quia facientẽ conducit vel quia ꝓpter eum fit.ſed nulla harum rationũ facit ad hoc ꝙ creatura alteri⁹ ſit q̃ creatoris. ſi vero poſt ꝙ creata eſt det eam deus alicui.nõ dabit eã niſi creature ſue:vnde adhuc ſua erit: nõ poteſt etiã creatura ꝓprie loquẽdo a deo emere aliquid cũ nõ habeat vnde ſoluat niſi de rebus dei.primo paralip.in fine. tua ſũt oĩa et q̃ de manu tua accepim⁹ dedim⁹ tibi. Iure etiã cõſeruatõis eſt creatura ipi⁹ creãtis.deſineret enim eſſe niſi creator eam in eſſe cõſeruaret. Gre.eſſe oĩm que de nihilo ſunt ĩ nihilũ tenderẽt: niſi ea omnium actor manu regiminis retineret. vnde cũ non minor ſit virt⁹ ꝙ q̃ parta tueri.creatura iure erit illius a quo ſolo poteſt cõſeruari. Iure etiã emptiõis ſũt omnes hoĩes chriſti. Aug.tanti enim emit eos vt merito ſolus poſſideat.i.corint.vi. empti eſtis p̃cio magno ⁊c̃. Plus tenet̃ hõ deo pro beneficio ſue emptiõis ꝙ creatiõis. Bern. qui me dicendo fecit ſemel in reficiẽdo. et dicit multa ⁊ geſſit mira et pertulit dura. ſed ⁊ indigna in primo ope me mihi dedit. in ſecundo vbi ſe dedit:me mihi reddidit.dat⁹ ergo et reddit⁹ me pro me debeo.et bis me debeo. q̃d deo tribuam pro ſe.nã etiam ſi me millies rependere poſſem:q̃d ego ſuꝫ ad eũ cõſtat cũ bonũ eſſet damnatis nõ natos fuiſſe qđ melius eſſet hoĩ ꝙ non crearet̃

ꝙ nõ redimeret. B Se=
cũdo mõ pauci homĩes ſũt
chriſti. Ad heb.ij. nũc autẽ
nec dũ videm⁹ oĩa ſubiecta
ei eſſe: tñ paucitas illa pre
valet multitudini malorũ.
In pſ.xv. funes ceciderũt
mihi in p̃claris ⁊c̃. ſicut la=
pides p̃cioſi pauciores ſũt
lapidib⁹ cõmunib⁹. ſed vn⁹
p̃cioſus valet infinitos la=
pides cõmunes. ⁊ aceruus
frumẽti in area minor ẽ a=
ceruo palee. p̃ualet tñ acer
uus frumẽti. Sic vn⁹ bon⁹
p̃ualet mille malis. iuxͣ illō
eccl.xvi. melior ẽ vn⁹ timẽs
deũ: ꝙ̃ mille filij impij ⁊c̃. ⁊
quãto pauciores ſunt glĩo
ſius ẽ eſſe de nũero illorũ.
Et notandũ ꝙ triplici rõ=
ne multũ optãdũ eſt homĩ
eſſe ex pte dĩ. Primo qꝛ ma
gna dignitas ẽ ſuire deo.
cui ſeruire regnare ẽ. ſi ſuiẽs
regis par eẽt comiti vt vul
gariter dr̃. ꝙ̃re dignitatis
eſt eſſe ſuiẽs regis celeſtis
Eccl.x. magn⁹ ẽ iudex ⁊ po
tẽs ĩ honore. ſꝫ nõ minor ẽ
illo q̃ timet deũ. Scd̃o ꝓpt
hoc qꝛ qui nõ habet deũ ꝓ
dño: peſſimũ habet dñm qꝛ
diabolũ. nõ põt eſſe hõ abſ=
ꝗ dño ſicut fatui homines
credũt Iob.xi. dicens. vir
magn⁹ in ſupbiã erigit ⁊ q̃
ſi pullũ onagri liberũ ſe na=
tũ putat. Tercio qꝛ de⁹ eſt
valde bon⁹ dñs. pſ.cxxxii=
ij. laudate dñm qm̃ bonus
eſt dñs. Ideo vere dicim⁹
deũ bonũ dñm qꝛ eſt beni=
gniſſim⁹ p̃ceptor. fortiſſi=
mus ꝓtector. ⁊ liberaliſſi=
mus retributor. benignus
in precipiendo: in hoc at=
tendit ꝙ ipe p̃cipit tm̃ ho
neſta ⁊ nobis vtilia nõ ſibi.
ipe eĩ bonorũ nr̃orũ nõ eget.
Iſai.xlviij. ego de⁹ tu⁹ do=
cẽs te vtilia. Et ſap.viij. dr̃
de ſapia increata q̃ ẽ ipe fi
li⁹ dei. ſobrietatẽ eni ⁊ pru
dẽtiã docet iuſticiã ⁊ v̾tutẽ
q̃b⁹ vtili⁹ nihil ẽ in vita hoĩ
bus. fortitudo v̾o ei⁹ ĩ ꝓte
gẽdo ptꝫ ex hoc ꝙ ipe oĩps.
pſ.xxvi. de⁹ ꝓtector vi.m.
a q̃ tre. ℭ Libalitas v̾o
ſtribulatõis pꝫ ex h̃ ꝙ pau
perib⁹ ſuiẽtib⁹ dat regnũ

vnū. et tale regnū tali dño deberēt libēter ſuire pauperes q̄ pax vl' nihil poſſūt lucrari cū diuitib⁹ hui⁹ mūdi. De magnitudine autē mercedis quā dat de⁹ tāgitur geñ.xv. vbi de⁹ dixit ad abraham. noli timere abraham ego ꝓtector tuus ſum ⁊ merces tua. magna nimis ꝓpter has rōnes beatū ſe deberet reputare q̄ ſig̃ aliqua habʒ ꝙ ſit de pte chriſti. Dauid.xxxij. beata gēs cui⁹ eſt dñs ei⁹. Et alibi pš cxliiij. beat⁹ ppl's cui⁹ ē dñs de⁹ ei⁹. Sex vero ſigna ſūt quib⁹ ꝑpēdit vtrū aliq̄s ſit de parte dñi. Primū ſignū docet nos ipē dñs io.viij.f. dicēs. qui ex deo eſt verba dei audit. Viſl'e ē ꝙ verba dei nō impleat q̄ nō dignatur ea audire. Vñ ſignū eſt ꝙ ille q̄ nō vult audire verba dei nō ſit ipi⁹ ſeru⁹. de⁹ obediētia cognoſcit ſuos. lu.vi. quid vocatis me dñe dñe ⁊ nō facitis q̄ dico. non videt eſſe dñs caſtri q̄ non hʒ ingreſſum ī illud. aures quaſi q̄dā porte ſūt ꝑ quas de⁹ ad aīam ingredit. oculi vo ⁊ ceteri ſenſus: porte ſunt ꝑ q̄s diabol⁹ freq̄nter ingredit cū vanitate mūdi nō videt q̄ chriſtus ec̄ dñs caſtri illi⁹ vbi porte indifferenter apperiunt hoſti ſuo ſcʒ diabolo ⁊ ei claudūtur. Juſtū eſſet vt qui totū hominē ⁊ ſanguine ſuo redemit: inde ſaltē aures poſſʒ habere qñ vellet. ⁊ qui eas aptas habēt qñ mors eorū vult intrare apire deberēt eas libēter qñ vita vult intrare. Secūdū ſignuʒ eſt hūilitas. vñ glo.gre.ſuper illud iob.xli. ipē eſt rex ſup vniuerſos filios ſuperbie. iſte ē tytul⁹ diaboli ſīc hūilitas chriſti. quo ſigno vtriuſqꝫ exercit⁹ dinoſcit. Jtē greg. euidētiſſimū reproboꝝ ſignū ē ſupbia. hūilitas electoꝝ. Signo ergo quo quiſqꝫ habeat cognoſcit ſub quo rege militet īuenit. ſolēt multuʒ timere homines qñ aliqđ certū ſignū vidēt mortis ſue tpa=

ſiter nec mirū cum ipſe deᵒ morte appropinquāte ſecȝm ſenſualitatē multū timue- rit: quātū ergo deberent ti mere ſupbi:q̄ euidētiſſimū ſignū eterne mortis agno- ſcūt i ſe eo modo q̄ aliq̄s in area ſua inter paleā et gra nū diſtinguit. Palea enim que leuis eſt fert ventus ſe- cum grano propter ponde- roſitatē tenēte locū infimū ſic deus diſtinguit inter ſu os et non ſuos: illos enim quos ventᵒ ſupbie ducit quo vult a ſe abiciet vnde Mat. iij. permūdabit areā ſuam et cōgregabit triticū ſuū in horreū ſuū:paleas vero cō- buret in igne inextinguibi li. Terciū ſignū eſt mutua dilectio. vnde. Joh.xiij.

b In hoc cognoſcēt oēs q̄ diſcipuli mei eſtis: ſi di- lectionē habueritis adinui cē et ſic dilectio eſt ſignū q̄ aliq̄s ſit ex pte xp̄i:ſic odiū ſignū eſt q̄ aliq̄s ſit ex par- te dyaboli: q̄a q̄ odit fratrē ſuū homicida eſt vnde p̄ma Jo.iii. ſicut dyabolus ho- micida erat ab inicio. Jo. viii. Et nota fatuitatem aliquoꝝ qui ſigna cōtraria volūt habere in ſe: dū ſcȝ vo lunt amare amicos/et odi- re inimicos: quorū alterū eſt ſignū dyaboli/reliquū xp̄i: quaſi aliquis poſſet duobᵒ dn̄is ſeruire xp̄o ſcȝ et dya- bolo: non attendentes eſſe ſcriptū. Math.vi. q̄ nemo poteſt duobus dn̄is ſeruire cū lupi non habeāt odiū in ter ſe:et canes habeant qui ſūt alterius ſpeciei:⁊ cū ſer pentes non habeāt odiū in ter ſe: licet habeāt ad muli erē et ſemini eius. Geñ.iii. miꝝ eſt quomodo hoīes ha beāt inter ſe. E Quar tū ſignū eſt circūciſio ſpūa lis: ſic enī deᵒ carnalē ppl'ȝ iudaicū carnali vo circūci- ſiōe veros iſrahelitas diſtin- guit a nō veris l circūciſiōe carnali: cū magno gauamie aliq̄d de propo corpe abſcin datur ⁊ hoc precipue fiebat in carne tenera: ſic in ſpiri tuali circūciſione amputā- da eſt ſuperfluitas ſeu volu

ptas et remanere debet neceſſitas licet in faciendo ſit grauamē: ideo enī virt⁹ eſt ibi q̄: difficultas eſt in faciendo illud: verſus eſt virt⁹ placidis abſtinuiſſe bonis: facili⁹ autē fit illud ſi hō in talib⁹ aſſueſcat ad hāc ſpūalē circuncisionē mouemur Deuto. x. vbi ſic legit circūcidite ꝑpuciū cordis vr̄i. ⁊c̄. Hiere. iiii. circuncidimini dn̄o et auferte prepucia cordiū veſtroꝝ. nono vero eius dē cōminat dn̄s oīb⁹ illis q̄ nō habēt circūciſionem dicēs viſitabo ſup oēm q̄ icircūciſū habet prepuciū. ¶ Quītū ſignū eſt illd̄ de quo hic dicit̄ q̄ xp̄i ſūt carnē ſuam crucifixerūt. etc̄. Et notandū q̄ xp̄us crucē portauit. Jo. xix. et baiulās ſibi crucē exiuit in eū q̄ dicit̄ caluarie locū et vult ſuos eſſe cruce ſignatos adminus cruce penitētie. Math. x. q̄ nō accipit crucē ſuā ⁊ ſequitur me: nō eſt me dign⁹ xp̄s tantū odiuit pctm̄ q̄d voluit crucifigi: vt pctm̄ cū eo crucifigeret. vnde ſup epiſtolā ad Coll. iii. dicit Auguſtin⁹. dū inocēs occidit̄ pctm̄ crucifigit̄: ſimile odium debent habere illi q̄ xp̄i ſūt ad pctm̄ vt non timeant carnē ſuā cruciare vt pctm̄ ī ea deſtruāt. Sextū ſignū eſt mīa hoc ſigno diſtiguet de⁹ ſuos in die iudicii vt habet̄. Mat. xxv. quādo dicet ſuis venite bn̄dicti. etc̄. Et nota q̄ miſericordib⁹ venit bn̄dictio quaſi a trib⁹ partib⁹. Primo ab illis q̄b⁹ dāt elemoſinas. iuxta illd̄. Job xxix. v. benedictio perituri ſup me veniebat ⁊c̄. Scd̄o a ꝓpt̄o. Prouīb. xxvii. q̄ pronus eſt ad mīam bn̄dicet̄ et Eccl̄i. xxxi. ſplēdidū in panib⁹ bn̄dicēt labia multorū dicit̄ etiā a dauid ī. p̄. xxiii h̄ accipiet bn̄dictionē a dn̄o ideo de⁹ mīcordes bn̄dictos vocat in v̄bo ꝓpoſito et eterna gl̄a vocat̄ bn̄dictio. Jnd̄ ꝓmo dixit axa patri ſuo da mihi bn̄dictionē ac ecōtrario lmiſericordib⁹ venit maledictio ex diuerſis partib⁹

ſcȝ a paupe et a pplo. ꝓūb. xi. q̄ abſcōdit frumēta ī tpe maledicet in pplis. Itē ta les maledicētur a deo. Ma thei. xxv. diſcedite a me ma ledicti ⁊c. Et nota ꝙ talis poteſt eſſe rō q̄re hi q̄ ſūt ex parte xp̄i carnē ſuā crucifi gūt cū viciis et cōcupiſcēti is q̄a guerra ad mortē eſt iter xp̄ȝ ⁊ dyabolū ⁊ vult xp̄s eos q̄ capiūtur ex parte dya boli crucifigi. Unde cū ca ro receptatrix ſit inimicoꝝ xp̄i ſcȝ pctōꝝ iuxta illō Ro. vii. nō ego operor illud: ſed qō habitat in me pctm̄ vult xp̄us eā crucifigi: vitia vo ſūt crucifigēda q: īportant pctā: deſideria vero ſiue cō-cupiſcētie ideo debēt cruci figi: q: militāt adūſus aīaȝ i. Pe. ii. obſecro vos tanꝙ aduenas et pegrinos a car nalibᵒ deſi. q̄ militāt adūſᵒ aīam. Itē notandū ꝙ crux xp̄iana cōſtat ex q̄tuor bra-chiis: brachiū ex pte ſupio ri eſt ſtulticia qua viri ſcti ī hoc mūdo ſtulti reputātur: cū tn̄ vere ſint ſapiētes pma Co. iiii. nos ſtulti ꝓpt xp̄ȝ etc̄. et eiuſdē. iii. nemo vos ſeducat ſi q̄s īter vos videt eſſe ſapiēs in hoc ſeclo ſtul tus fiat vt ſit ſapiēs: brachi um a pte īferiori ē pauptas brachiū a dextris eſt īpalis moleſtia ad Heb. xi. egētes anguſtiati afflicti. etc̄. bra-chiū a ſiniſtris eſt cōtume-lia. i. Cor. iiii. tāꝙ purga-mēta huiᵒ mūdi facti ſumᵒ oīum peripſma vſꝙ adhuc dicit aūt peripſma aliquod purgamentum rei.

Dn̄ica xv. poſt oct. pēthe coſtes. Sermo. xciiij.

G
Alr. v. ſi ſpū viuimᵒ ſpū et ambulemᵒ. i. Cor. xiiii. in eccl'ia volo ſēſu meo. v. vba loqui vt alios inſtruā ꝙ decē mi-lia verboꝝ īnutilia: ideo et nos q̄nꝙ verba epiſtole ex-ponemᵒ. quoꝝ Primuȝ eſt illud quod propoſuimus: ſi viuimus ſpiritu. ideſt. ſi ſpiritualem vitam inchoa-uimus in illa perficiamus ſicut corpus humanum: cū

incipit viuere infuſa aīma neceſſe habet nutriri et ſu=ſtentari et in creſcendo pro ficere: alioq̄n deficit ſic ille q̄ inchoauit vitā bonam ne ceſſe habet nutriri et ſuſten tari et ſpūaliter creſcēdo ꝓ ficere: aliter vita bona defi cit. vnde Luc̄. ꝑmo. dicitur de iohanne baptiſta: puer creſcebat et cōfortabat̄ ſpū

Et notandū ꝙ quinq̄ ſūt que īpediunt ſpūalē profe=fectū homis. Primū eſt ef=fectus deſiderii ꝓficiēdi: q̄ ex diuerſis cauſis accidere poteſt in hoīe: quādoq̄ ac=cidit ex preſūptione ꝑfecti onis. Augᵒ. multos īpedit a firmitate preſūptio firmi tatis: ſic multos īpedit a ꝓ fectu preſūptio ꝑfectᵒ. Se neca. Ideo meliores fieri nolumus q2 optimos nos putamᵒ. Augᵒ. oportet tibi diſplicere qḋ es ſi vis pue=nire ad id qḋ non es ſic ſto machᵒ vētoſitate plenᵒ ap=petitū amittit: ſic q̄ ſe perfe ctū credit ꝓficere nō curat qn̄q̄ vo iſte defectᵒ deſide=rii eſt ex quadā beſtialitate ſcz ex ꝯtēptu ſpūaliū bonoꝝ ſic enī porci ſpecies aroma ticas vel margaritas cōtē=nunt: ſic hō aīalis ſpūalia bona cōtēnit Math. vii. no lite ſāctū dare canibᵒ: nec mittatis margaritas inter porcos. Ber. quomodo lux tuca ſſū circūfūdit oc'los ce cos vel clauſos ita aīalis hō nō ꝑcipit ea q̄ ſpūs dei ſunt aliqn̄ vero accidit iſte defe=ctᵒ deſiderii ex fatigatione qn̄q̄ enī hō ita fatigat̄ vt te deat eū etiam viuere. vnde iiii. Reg. xix. dixit helyas ſufficit mihi dn̄e tolle aīam meā. ꝛc̄. et cū obdormiſſet ait angelᵒ ſurge cōmede vbi inuenit̄ ꝙ cibᵒ ſpūalis contra hāc fatigationē valeat. vñ. in ꝑe. cxix. dormitauit aīa mea p̄ tedio: ꝯfirma me ī v bis tuis. B Scḋm īpedi=mētū ē nimia aīmi diuiſio. vñ. Grego. nō ſufficeret hō ad vtraq̄ diuiſᵒ: q2 ſi extiᵒ auditū apperit: interiᵒ ſurde ſcit. Geñ. penul. vt ad rubē effuſus es ſic aq̄ nō creſcas

etc. Tercium eſt defect⁹ſapiẽtie vnde. Eccl.xxi.filia aũt fatua in deminoratiõe fiet filia fatua eſt aĩa nõ cõdita ſale ſapiẽtie vt ſũt aĩe coꝛ q̄ verbũ dei etiã nõ audiũt vł nõ retinẽt. vnde nõ eſt miꝛ ſi areſiũt iuxta illd. ps.ci. aruit coꝛ meũ qꝛ obli.ſũ cõ. pa.meũ. ⁊ alibi. ps.cvi. eſurientes et ſitẽtes aĩa coꝛ in ipſis defecit. Seneca.nõ ꝑdeſt cib⁹coꝛpoꝛi nec accedit q̄ ſtati ſũpt⁹ emittit. Quartũ ẽ puſillãimitas q̄ yenie accelerãte nõ ꝑmittit exire gramẽ vel floꝛes de arboꝛib⁹ : ſic multi nõ audẽt facẽ bona opera: tñ timent ſuſtinere aliqd aſperitatꝭ. vnde Prouẽ.xviii. pigrũ deicit timoꝛ ⁊c. et eiuſdẽ.xxii. dicit piger leo eſt foꝛis in medio plateaꝛ occidẽdus ſum talis hõ habet caput tremulũ ſicẽ caym dicẽs. Gñ.iiii. omis q̄ iueneri me occidet me. Quitũ eſt mutabilitas q̄ hõ qñqꝫ vltimũ: qñqꝫ aliõ dcqꝫ dicit. Ber. q̄ aliquo tẽdit: q̄ vnã et reliquã tenuerit viã cito ꝑueniet quo tẽdit: et itinerꝭ et laboꝛis faciet finẽ: ſi vo inl̃tas aggredił vias errat nec laborꝭ aliquẽ facit finẽ qꝛ erroꝛ non habꝫ finẽ nõ ergo te mutes nec alio ꝑ alio accipias: ſꝫ vſqꝫ ad t̃minũ ſanitatis medicinalis obediencie remedio vtere ſi occurrat aliqd difficile in via ꝑ quã aliqs ire icepit nõ ꝓpter hoc debet hõ deſiſtẽ qꝛ laboꝛ ipꝛobus oĩa vincit et ſi tãtũ eſt īpedimẽtũ q̄ nõ poſſit hõ aliquãto tẽpoꝛe ꝓficere ceſſante tñ impedimẽto debet adhuc ad opus redire vt faciũt herbe ⁊ arboꝛes q̄ ceſſante hyeme ad opera redeũt a qb⁹ ceſſauerũt ꝓpter hyemis intẽperiẽ. Ad hoc vero q̄ aliqs proficiat ſpũaliter tria valde ſunt neceſſaria. Primũ ẽ deſideriũ magnũ ꝓficiẽdi. Ber. magna pars ꝓfect⁹ eſt velle ꝓficẽ cõtra illos q̄ nõ hñt deſideriũ ꝓficiendi dicit. Ber. magna cõfuſio et nimis magna ardentius deſiderant ſecula-

res ꝑniciosa ꝙ nos vtilia: alacri⁹ currūt ad mortē: ꝙ̄ nos ad vitā: desideriū istud est ignis ſpūalis q̄ multū eſſet nutriēd⁹ in corde hois. iuxta illud Leuit. vi. ignis in altari ſēper ardebit quez nutriet ſacerdos ſubueniēſ ligna mane per ſinglos di es: et paulo poſt ſubdit iſte ignis eſt ꝑpetuus q̄ nūꝙ̄ de ficiet in altari: ligna vō q̄= b⁹ ignis iſte nutriēdus eſt: ſūt iſta ſcꝫ cogitare ꝙ valde verecūdū ſit eſſe diu in ſta= tu ꝑficiēdi et nō ꝑficere: ſi cut verecūduꝫ eſt diu eſſe in ſcholis ⁊ nihil didiciſſe. vñ legit. Luc. ii. de xp̄o ieſus autē ꝑficiebat ſapiētia. etc̄ Aliud q̄ nutriēd⁹ eſt ignis hui⁹ deſiderii: eſt breuitas tp̄is nobis cōceſſi ad ꝑficiē dū. Ecci. ix. quodcunꝗ po teſt man⁹ tua iſtāter opera re nec op⁹, nec ratio, nec ſa piētia nec ſciētia erūt apud īferos quo tu ꝑperas. Ter ciū eſt hoc ꝙ talentū nobis cōmiſſū exigetur a dño cuꝫ vſuris. vt patet. Math. xxv vbi dicit dñs inutilē ſeruū ei cite in tenebras exteriores Quartū eſt hoc ꝙ hō q̄ non proficit tanꝙ̄ arbor ſterilis citi⁹ āputat. Luc. xiii. ſuc cidite illā vt q̄d etiā terraꝫ occupat. et Math. vii. oīs arbor q̄ nō facit fructū exci detur et in ignē mittet. ¶ Scōm ꝙ neceſſariū eſt ꝑfi cere volēti eſt diſcretio ſine ſcientia: et ideo doctrina ſa cra indiget talis ⁊ bono ex emplo. Ber. virt⁹ vult doce ri cū hūilitate: q̄ri cū labo re: haberi cū amore: nec ali ter vult q̄ri vel doceri vl' ha beri non poteſt. Tercio ne ceſſaria eſt et q̄ vult ꝑficere hūilis orō q̄ īpetret vt poſſit id q̄d vult et ſcire facere hec tria tātū requirunt ad hoc ꝙ aliquid bene fiat velle, ſci re, et poſſe. Ecci. xxxv. orō humiliantis ſe penetrat ce los. etc̄. ꝑfectus vero ſpūa lis in hiis q̄nꝗ attenditur Primo in hoc vt opera ſint pure bona. Leuiti. i. olo= cauſtū agnū anniculum: et abſꝗ macula offeret. ⁊ eiuſ

idem.xiiii. Aſſumes duos agnos imaculatos ⁊ ouem anniculā abſq₃ macula. vn de ſuper illud.Luč.xxi.vbi agiť de paupcula vidua of‑ ferēte duo era minuta dicit quedā gloſa.interſ. nō per pēdit deº quātū in eiº ſacri ficio:ſed ex quāto proferať Grego. nō erit manº vacua a munere: ſi archa cordis fuerit plena bona volūtate Scđo in hoc q₃ ſint volūta rie facta.vñ.in.ps.liii.vo‑ luntarie ſacrificabo tibi. Tercio magnitudo affectº vel deuotionis:q̄a nō reſpi cit deº quātū: ſed ex quāto Quarto bonorū operū plu ralitas.pma Cor.xv.plus oībus laboraui.Quinto ſe q̄ns hūilitas.Luč.xvii.cū feceritis oīa q̄ precepta ſūt vobis dicite q₃ ſerui inutiles ſumº: qđ debuimº facere fe cimº. ¶ Seqtur de ſcđo ver bo qđ eſt Nō efficiarī ia nis gł'ie cupidi circa qđ no tādū q₃ vana gl'a timēda eſt bonis et precipue inſipiēti bus. Job.xv. ledetur quaſi

vinea in primo flore botrº eius: ⁊ quaſi oliua proiciēs florē ſuū . vbi dicit Grego. ſi florentē vineā imodera‑ tū frigus vel eſtus penitus attigerit diſcuſſo flore bo‑ trº tabeſcit. Itē grego. oli‑ ua cū in flore eſt ſi imodera ta nebula tāgiť a fructu va cuatur. Si bona inchoan‑ tes ſi ceperint laudibus de lectari: fructum perdunt operis velud ex nebula fa‑ uoris cupidos vane glorie habet dyabolus in ſeruicio ſuo pro viliſſimo pcīo. In‑ ter terrena eni: viliſſimū vi detur vana gloria: propter qđ et puluis dicit. Mathei x. exeuntes foras de domo vel de ciuitate excutite pul uerem de pedibus veſtris: puluis ei eſt minima pars terre: et licet puluis modi‑ cus ſit: multū tñ nocet ocu lo ſi ſuper eū ceciderit. Sic vana gloria multum nocet oculo intentiōis. vñ multū cauēdum eſt ab ea. Grego. quantas vires habeat hūa ne gl'ie amor neſcit niſi qui

bellũ ei indixerit q̃a et ſi fa
cile ſit eã nõ appetere dũ ne
gatur difficile tamen eſt eã
reſpuere dũ offert̃. Si am=
plius vis de hac materia re
q̃re de ea ſupra in tractatu
de ſuperbia in illa parte in
qua agitur de vana gloria.
E Seq̃tur de tercio v̾bo
q̃ð eſt inuicẽ prouocantes.
Et notandũ q̃ praui gar
ciones ſi ſciũt aliquẽ habe
re vlcᵒ in aliqua parte ſui:
volũt ſe appodiare ſup illð
Sic aliq̃ hoĩes adeo ſunt p
uerſi: q̃ ea libẽtius dicunt
hoĩbᵒ vnde ſciũt eos ampli
us ſcandalizari. Prouẽb.x.
labia iuſtorũ cõſiderãt pla=
cita: os ĩpiorũ puerſa. In
talibus ex abundãtia cor=
dis puerſi os loq̃tur: tales
ſicut dicũt diſplicencia hoĩ
bᵒ: ſic frequẽter audiũt q̃ ſi
bi diſplicẽt Prouẽb.xiii.im
piᵒ ꝯfũdit et cõfũdet̃. Sap.
q̃ ſpernit dicere q̃ð vult: au
diet q̃ð nõ vult: tales lcẽdia
rii ſunt. Spiritualia enim
tẽpla cõburũt. pma: Cor.
xiii. templũ dei ſãctũ eſt q̃ð
eſtis vos tales officiũ dya=
boli ſibi vſurpant dũ hoĩes
tẽtãt Math.iiii. et accedẽs
tẽtator dixit ei: tales cum
ignẽ infernalẽ deberent ex
tinguere ſcꝫ ignẽ ire ſufflãt
eũ vt accẽdant. Ecci.xxviii
c. Si ſufflauerĩ q̃ſi ignis
exardebit ꝛ ſi expueris ſup
illã: extinguet̃: vtraq̃ enĩ
ex ore profeꝛũtur talis filiã
dyaboli mortuã ſuſcitat: ri
xa eni ſpũalis filia dyabo=
li eſt: q̃a nihil ſimilius eſt
actibᵒ demonũ: q̃ȝ litigare
vt dicit Augᵒ: aliquãdo eti
am prouocant hoĩes ad irã
illos quos ãpliᵒ amare de=
buerũt: vt filios et ſimiles
ĩdiſcrete corripiẽdo eos cõ
tra quos dicit̃ Ephe.vi. pa
tres nolite ꝓuocare ad ira
cũdiã filios vr̃os. F Se
q̃tur de quarto verbo q̃ð eſt
inuicẽ inuidentes circa q̃ð
Notãdũ q̃ ſcðm Jo. criſo.
cũ cetera pctã aliquẽ colo=
rẽ excuſationis habeãt: inui
dia nullũ habet cũ nõ habe
at talẽ delectationẽ qualeꝫ
alia pctã ſed potiᵒ cruciatũ

Inuidia ſiculi nõ inuenere
tyrãni i maı⁹ tormētū. Itē
īuid⁹ alteri⁹ marceſſit reb⁹
opimis. Sap. vtinā īuidi l
oī ciuitate aures et oculos
haberēt vt de bonis oīƷ tor
querent. De inuidia habet
ſup illud verbū iuicē īuidē
tes: gloſe mirabiles. quaꝝ
ꝑma eſt. Greg. dicētis. Sci
endū ꝙ cū ꝑ oīe viciū ātiq̄
hoſtis vir⁹ hūano cordi in=
fūdat: in zelo īuidie tota vi
ſcera ſua ſerpēs ꝯcutit. Et
in hac ipzimēda malicia q̄=
ſi peſtē mouet. Alia eſt cyꝑ
ani dicētis: zel⁹ iſte moduƷ
nō habet ꝑmanēs iugit ſi=
ne fine cū alia ſcelera finiā
tur: quāto ille cui īuidetur
ſucceſſu meliore ꝓfecerit:
tāto īuid⁹ in mai⁹ tormen=
tū liuoris ignib⁹ iardeſcit.
Inuidia fera peſſima eſt: q̄
bonos libenti⁹ occidit: hec
occidit ſcm̄ ſctoꝝ ieſū xp̄m
Mat. xxv. ſciebat eni ꝙ ꝑ ī=
uidiā tradidiſſēt eū hoc vi=
tiū miſos hoīes amat ⁊ il
lis ſolis deſcit miſeroꝝ eni
eſt felicib⁹ īuidere vñ. ſup il
lud. Job. v. paruulū occidit
inuidia dicit Greg. paruul⁹ i
uidia occidit qa niſi ifelici
or eſſet de bono alteri⁹ non
doleret. ℌ Seqtur de dn
to verbo qd̄ eſt. Si ꝑoccupa
tus fuit hō. ⁊c. ꝑoccupatio
iuxta illud verbū Aug⁹. eſt
dū horā nō videt qd agēdū
ſit vel q̄ ſuerint mētiūtur:
vt fiat malū cū ſic latet veri
tas vel cū ipellit ifirmitas
ꝑocupat⁹ ergo leni⁹ tractā=
dus eſt cū obſtinatis eſt ali
ter agēdū vñ. Paul⁹ ſatha
ne tradidit corinthiū forni
catorē. i. Cor. v. ſi ꝑoccupa
tus fuerit hō q̄ res fragilis
eſt: vnde non eſt mirū ſi ca=
dat: ꝑcipue cū ſit in ꝯtinuo
cōflictu imo poti⁹ mirū eſ=
ſet ſi quādoqƷ non caderet.
vnde in vitis patrū. Iuue=
nis quidā venit ad abbateƷ
theodorū dicens: ecce qui=
dā frater reuerſus eſt ad ſe
culū cui reſpōdit abbas the
odorus in hoc nō mireris ⁊
ſic ſi audieris qa ꝑualuerit
aliqs effugere de manibus
īimici hoc admirare: mō=

cadens defluit et ſaxū trāſ fluit de loco ſuo: vt legitur Job.xiiii.qd miruʒ ergo ſi hō q eſt res fragilis cadat. ꝛc. Et hoc ꝙ dicitur.vos q ſpūales eſtis.ꝛc.inuit ꝙ in ſtructio carnaliuʒ ad viros q ſpūales ptinet vñ ſup illud.ii.Reg.vii.tu edificabis mihi domū ad habitanduʒ q̄a vir ſāguinū'es.dicit gloſa.Sordes tergere manu⁹ nō valent q̄ lutū tenēt:in ſpū autē leuitatis facienda eſt correctio:q: correctio debet pcedere ex caritate: caritas autē benigna eſt vt legit.pma.Cor.xiii.Cant.iiii.mel et lac ſup ligua tua dulcedo magna que p mel ꝛ lac intelligit debet eſſe ſub lingua ei⁹ q aliū corripit vn de in archa teſtamenti erat virga cū manna q: dulcedo debet eſſe cū correctione in ps.lxxxix.quādo ſupuenit māſuetudo et corripiemur Seneca.vitia animi ſic vitia corporis leuiter tractāda ſūt. in ps.cxl. corripiet me i mia.etc̄. timere poteſt ſibi q corripiendo aliquem igne ire cū ſuccēdit cū ſcriptū ſit.Exo.xxii.ſi greſſus ignis iuenerit ſpicas et cōprehēderit aceruos fruguʒ ſiue ſtātes ſegetes in agris reddet dānū q ignē ſuccenderit nō debet hō deſpicere pctōrē.Eccl.viii.nō deſpicias hoīeʒ auertētē ſe a peccato neq̧ iproperes ei: memēto ꝙ oēs in corruptiōe ſum⁹.Ber.fruſtra inflaris adūſus publicanuʒ q id nō hʒ qd tu: ꝙ nō accipit vt tu Seqtur cōſiderāo temetipſū ꝛc.Aug⁹.nihil ad miam ſic īclinat ꝙ proprii picull cogitatio. Jtē dñs pncipē eccl'ie cadere permiſit vt in ſeipſo addiſceret qualit alt is mi ſeri deberet.Eccl.xxi intellige que ſunt proximi ex teipſo.Job.v. viſitās faciē tuā nō peccabis.Grego pximū viſita qui ad eū paſſibus amoris tendit vt ex ſe viſo ei cōpatiatur: neſcit cōpati pauperi qui paupta teʒ per experiētiā nō nouerit: abyſſus miſerie abyſſū mie

inuocat. vnde Prouērb.xix. hō indigēs miſericors eſt.

Sermo de eodē vbo.xcv

Alī.vi.alter alteri⁹ onera portate.etc̄. S vnum de maximis mādatis xp̄iane religiōis proponit vobis apl̄s dicēs alter alteri⁹ onera portate. etc̄.et ſic iplebitis dilectionē: dilectio eſt lex xp̄i: quā xp̄s ſpecialiſ verbo ſuo docuit ⁊ facto impleuit. Jo. xiii. in hoc cognoſcēt oīs q̄a diſcipuli mei eſtis ſi dilectionē hābueritis ad īuicē.et eiuſdē.xv.hoc eſt preceptū meū vt diligatis inuicē.lex iſta īpleř nō in ſmone:ſed in fratrū oneris portamine.pma Jo.iii. filioli mei nō diligam⁹ verbo neq̄ lingua:ſed opere et veritate hanc legē xp̄us īpleuit in pena pro pctīs nr̄is. Iſa liii.vere lā guores nr̄os ipſe tulit et dolores nr̄os ipſe portauit. Et notandū q̄ fere oīa mouēt hoīem ad portādum onus fratris ſui infirmi. Primo monet nos ipſe deus exemplo ſuo qui cum fortiſſimus ſit oīa portat.Hebre.i. omnia portans verbo virtutis ſue.⁊ c̄ portat inq̄ conſeruando ea in eſſe: portat ergo peccatores eos patiēter ad penitētiam expectādo vnde. Iſa. xlvi.audite me dom⁹ iacob etc̄.q̄ portamini a meo vtero.etc̄.portat etiā de⁹hoīes indigentiā eorum īplendo Deuto.xxxii.expādit alas ſuas et aſſūpſit eos atq̄ portauit eos in humeris ſuis: mouent etiaꝫ nos ad idem angeli exēplo ſuo q̄ ⁊ hoīeꝫ portant iuxta illud. p̄s.xc. in manib⁹ portabunt te. q̄ Ber. exponit ī preſēti hiis verbis.arbitror velud q̄buſ dā manib⁹ hoīes īterdū ab angelis dei portari vt quomodo nō ſētiētes trāſeāt q̄ tāto opere formidabāt nec parū moueanř poſt ea tam ſup poſteriore facilitate: q̄ ſuper difficultate duas ma n⁹ duplicē ītelligēdo demō ſtrationē dīi ſcꝫ tribulatōis

bonitas in die tribulatōis cēnitas oſtēdit: aut magis pungitur: aut īpunit cordi vt ītimo affectu ſētiamᵒ: qa hoc momentaneū et tribulationis noſtre ſupra modū eternū pōdᵒ in ſublimitate glīe operat in nobis. Quis iſtas īmiſſiones per bonos angelos non credat fieri: cū certū ſit ꝙ ecōtrario inmiſſiones fiūt per angelos malos. Luč.xvi. factū eſt vt moreret mēdicus ⁊ portaretur ab angelis in ſinū abrahe. B Non credas ꝙ portatio illa quā angeli faciūt aīabᵒ poſt mortē hoīz ſit ꝑpter īfirmitatē aīacū: ſ3 etiā potiᵒ eſt ad honorē. Sicut epūs ad eccleſiam ſuā defert in aliqbᵒ ciuitatibᵒ pūna die qua ibi recipit portāt etiā orões nras ad deū. Thob.xii. qñ orabas cū lacrimis. ⁊c. ego obtuli orōnē tuā dño. Ad idē monēt nos creature īferiores. videmᵒ oſſa ī hoīe q̄ fortia ſūt portare carnē et alia minᵒ fortia: et trūcᵒ ī arboribᵒ quaſi fortior portat ramos: cerui aūt trāſeuntes aquā inuicē ſua onera portāt: nā ſequētes tergis pcedentiū capita īponūt: ſic et q̄ inter hoīes firmiores ſūt infirmiores portare debent. Ad Ro.xv. debemus nos imbecillitatē infirmorū ſuſtinere. Et notādū ꝙ q̄druplex eſt onus ꝓximi ꝙ portare debemᵒ. Primū eſt onus culpe qd̄ debemus portare orādo vel aliter iuuādo ne ſub eo remaneat ī firmiores portare debent. pmi. Reg.xv. nunc q̄ſo porta pctm̄ meū ait ſaul: ſamueli. etč. et. iiii. Reg. xvii. tu et filii tui et domᵒ pr̄is tui portabitis īiq̄tatē ⁊c. ſ3 ſūt qui aſſimilant aſino: ſi ſub onere cecidiſſet ꝯpaterent ⁊ eū ſubleuarēt iuxta mādatū dñi. Deuſo.xxii. ſi videris aſinū frīs tui aut bouē cecidiſſe in via nō deſpicies ſed ſubleuabis cū eo. Si vo frater eorū ſub onere culpe ceciderit nō ſubleuāt eū: ſed potiᵒ ſubleuātes ſe in luū

ipiu gūt. Ber. cadit aſina ⁊ eſt q̄ ſubleuet: perit aia ⁊ nō eſt q̄ curet: carioꝛa videtur holes habē iumēta ſua quā ffres nūqd de⁹ q̄ voluit ſubleuari iumētū vult homies remanē ſub onere pcti quē ad imaginē ſuā creauit: de onere iſto ſciēdū eſt ꝙ valde ḡue eſt vn̄ in ps. xxxvii. ini q̄tates mee ſupgreſſe ſūt ca put meū ⁊c̄. Signa vo hui⁹ ḡuitatis ſūt hec: hoiem red dit grauē. Job. vii. poſuiſti me cōtrarium tibi ⁊c̄. reddit etiā hoiez imobilē q̄ſi eſ ſet lapis nō poſſet facē paſſū vn̄ ĩ tn via paradiſi: q̄ eſt ſub onere pcti: etiā per. xx. ānos vnde illud īplet̄ ĩ eis fiāt imobiles q̄ſi lapis donec ptrāſeat ppl's tu⁹ Exo. xv. q̄ eſt ſb onere pcti q̄ſi nō poteſt ſubtrahere ad ſe ma nū nec pedē. Si eni poſuit pedē amoꝛ in re aliq̄ ꝯ deū nō poteſt ide ſe retrahē adō etiā ḡue eſt pōd⁹ iſtud ꝙ ille q̄ ſub eo nullis funib⁹ po teſt ad celuz trahi funicul⁹ triplex difficile rūpit̄ vt legit̄. Eccī. iiii. ſ3 on⁹ illō rūpit nō ſolū tuplicē funicl'm ſ3 etiā q̄ſi ifinitos vn̄ bñficits dei q̄ ſūt q̄ſi vincula ca ritatꝫ trahi nō poteſt pctoꝛ. vn̄ Oſe. xi. in funicl'is ade trahā eos in viculis carita tis. ¶ Hoc on⁹ celū ſuſti nere nō potuit imo illuz de q̄ legit̄ tu. Job. xli. Ber. nō eſt poteſtas in fra q̄ ei vale atꝯparari on⁹ illud de celo p̄cipitauit. Luc. x. videbā ſathanā quaſi fulgur de ce lo cadentē ad vltimū quaſi iſta fra on⁹ iſtud ſuſtinere nō poterit: imo q̄ ſub onere iſto eſt: in īfernū deſcēdēt q̄ſi lapis imo veloci⁹ ꝙ lalapis. Job. xxi. ducunt in bonis dies ſuos et i pūcto ad īferna deſcēdūt meli⁹ eſ ſet habē molaz aſinariā in collo ei⁹ ꝙ eſſe ſb onere moꝛ talis pcti. vn̄. Mat. xviii. q̄ ſcādalizauerit vnū de his puſillis expedit vt ſuſpēda tur mola aſinaria in collo eius et demergat̄ in pꝛofun dū maris: veniet etiā hoꝛa quādo melius eſſet ꝙ aliq̄s

haberet montẽ vnũ ſup ſe: ꝙ on⁹ illõ vnde. Apo.vi.di cẽt reprobi mõtib⁹ ⁊ petris cadite ſup nos et abſcõdite nos a facie ſedẽtis ſup thro nũ ⁊c. pctm̃ ꝓpter grauita tẽ ſuã cõparat̃ talẽto plũbi Zacha.v. et ecce talẽtũ plũ bi portabat̃.etc. ꝓpter gra uitatẽ etiã on⁹ illud habet vilitatẽ: vili⁹ enĩ et abhoĩa bili⁹ eſt pctm̃ quolibet luto poti⁹ etiã eſſet eligendũ hoĩ q̄ cõtinue iret onuſt⁹ ferro ꝙ ſi on⁹ pcti portaret in.ps xiii. corrupti ſũt et abhoĩa biles facti ſũt etc̃. Oſee.ix. facti ſũt abhoĩabiles: ſicut q̄ dilexerũt. Preterea on⁹ illud eſt quaſi on⁹ ſpinarũ: qb⁹ ille q̄ portat cõburetur: pctã enĩ ſũt q̄ſi ſpine. Hiere iiii. innouate nouale: et no lite ſerere ſup ſpinas. faſci culos ſpinaꝝ eſt Iſa.lviii. diſſolue colligatiões ĩpieta tis: ſolue faſciculos depmẽ tes. Ex hiis ſatis poteſt ꝑ pendi fatuitas eoꝝ q̄ one ra pctõꝝ ſuoꝝ nolũt depo nere pro regno eterno: patꝫ etiã quãta eſt duricies eoꝝ q̄ fratrib⁹ ſuis nõ ꝯpatiunt̃ quos tanto onere vidẽt de p̄mi vel poti⁹ cõteri. ¶ Se cũdũ eſt on⁹ pene qđ poteſt ſubdiuidi in q̄tuor ſpecies. i. in on⁹ penitẽtie pro pctis debite on⁹ iniurie illate: et on⁹ alicui⁹ infirmitatis vl ſplicẽtis et on⁹ neceſſitatis In onere ꝑpenitẽtie portan do debem⁹ iuuare fratrem noſtrum exemplo xp̄i: q̄ pe nã pctõꝝ n̄roꝝ portauit.i. Pe.ii. q̄ pctã noſtra ꝑtulit in corpore ſuo ſup lignũ. i. penã pro pctis: et precipue debem⁹ iuuare eos q̄ ſũt in purgatorio q̄ inciderunt in man⁹ dñi. Iob.xix. miſere mini mei: miſeremini mei ſaltẽ vos amici mei: q̄a ma n⁹ dñi tetigit me. Sex ſunt q̄ debẽt homĩes mouere ad ſubueniendũ libenter eis q̄ ſũt in purgatorio. Primuꝫ eſt grauitas ignis crucian tis eos. Aug⁹. miromodo grauis eſt ignis ille exſupe rat enĩ oẽm penã quam ali quis in mũdo perpeſſus eſt

ideo libenti⁹ dat elemoſina leproſis vel hiis q̄ igne bea ti antonii cruciātur: q̄a ma gna eſt eorū miſeria: quis differt ſubuenire amico ſuo quē videt in igne cecidiſſe: quī currat illuc q̄ citi⁹ po= teſt vt inde eū extrahat. ¶ Sc͞dm eſt magnitudo pau= pertatis ī qua ſūt: paupt̄as mūdi hui⁹ nō videt̄ eſſe pau ptas: reſpectu i hu⁹ future hic enim poteſt hō cōſulere paupt̄ati ſue vel labore acq̄ rēdi vnde viuat vel mutuo illud ſumēdo vel saltē mēdi cando: ſed in futuro nō erit locus laborādi: ſed potius mercedē recipiēdi pro labo re hic facto. Itē nō erit ibi locus mutuo aliq̄d accipiē di q̄a nō eſt poſtea locus ſol uēdi vt patet in diuite epu= lone Luc.xvi. q̄ guttā aque obtinere nō potuit et in fa= tui s virginib⁹. Math.xxv q̄bus dictū eſt ne forte non ſufficiat vobis et nobis ite poti⁹ ad vēdētes ꝛ emite vob p͞ub.xx. ꝑpter frig⁹ piger arare noluit mēdicabit er= go in eſtate et non dabit̄ ei ¶ Tercio propt̄ hoc q̄ nō poſ ſūt a nobis querere hac de cauſa libēter fit elemoſina multis et paruulis expoſi= tis q̄a querere nō poſſūt. in ps.xl. beat⁹ qui ītelli git ſu per egenum et pauperem. ¶ Quarto ꝑpter hoc q̄a non habet q̄ pro eis querat ꝛ ſta tū eorū nobis indicet par= uulus expoſit⁹: et ſi quere= re nō poſſit habet matronā aliquam que pro eo petit. ¶ Quīto q̄a vos et vr̄a ab eis habuiſtis valde igrat⁹ vide tur eſſe parētibus ſuis ille q̄ vix ſemel in anno eor me mor exiſtit: cū ipſi tamen vi giuti annis vel trigīta nu= trierint multū poſſūt cōque ri de eo apud deū: q̄a ſi ſub= uenirem⁹ eis cū ipſi libera ti fuerit a carcere purgato rii et erūt ante faciē dei ip= ſi et erūt mēores meorū ſuo rum: et pl⁹ valebit vna ora tio eorum quam ipſi faciēt pro adiutoribus ſuis q̄ va= luerunt om͞s orationes ad iutorū facte pro eis: refert

petrus cluniacēſis ꝙ q̄dā monachus cū adhuc in ſco lis eſſet ſingulis diebus di cebat cōmendationē aīarū ita ꝙquādoqꝫ ex abundan= ti ſcolas negligens virgis verberatus q̄ȯ tūc null⁹ ſci uit niſi vnus ſoci⁹ eius tan dē: eo mortuo et ſepulto cuꝫ in fine cōmēdationis dice= retur: anīa eius requieſcat in pace et aīe oīm fidelium re ſpōderunt aīe corporū in il lo atrio ſepultorū alta voce amen: cū autē oīs dubita rent quare vox illa veniſſet ſocius eius cui cōmēdatio nota erat: retulit hoc eis ꝓ pter q̄ȯ deuoti deinceps aīa= rū memoriā egerūt. No tandū ꝙtriplici ratiōe non debet homo defacili depo= nere on⁹ penitencie aſſūpte Primo q̄a illud on⁹ eſt qua ſi quoddā pōdus ad q̄ȯ gl̄a et̄na nobis tradet̄ vnde. ii. Cor. iiii. id enī q̄ȯ in p̄ſēti eſt momētaneū ꝛ leue tribu latiōis nr̄e. Ber. ſi peniten tia noſtra crudeli miſera= tione minuitur paulati gē nūs corona meriti priuat̄. Scd̄o q̄a ſi hoc pōdus depo natur onus aliud ei⁹: qua= ſi mons quidē ſubponetur ſcꝫ pena eterna quaꝫ cōſtat quocūqꝫ monte grauiorem eſſe ex verbo Apoſtoli. vi. prius poſito dicebat monti b⁹. etc̄ q̄a hoc onere libera= uitur. Apoc̄. ii. non mittam ſup̲ vos aliud pōdus: tamē id q̄ȯ habetis tenete donec veniā. ¶ Seq̄tur de one re iniurie illate q̄ȯ debem⁹ patienter portare nec pro= pter hoc ꝓximuꝫ debemus odire. Seneca. vera patien tia amat quos tolerat naꝫ tolerare et odiſſe nō eſt vir tus māſuetudinis ſed vela men iniq̄tatis: ad hoc inui tat nos xp̄us exēplo et v̄bo verbo. Math. v. diligite in= micos v̄ros benefacite his qui oderūt vos: exēplo vero q̄ pro pſecutorib⁹ ſuis exo rauit et crucifixorib⁹. Se q̄tur de onere īfirmitatꝭ di ſplicētis ſ cui⁹ oneris porta mine multū poteſt hō mere ri cū ſit valde difficile porta

re tale onus. Ecclī.xxii.ha renā et ſalē ⁊ maſſā ferri fa ciliꝰ eſt ferre ꝙ hoiem īpru dentē ⁊ fatuū et ipiū: ibidē ſup plūbū quod grauabit: ⁊ qđ illi aliud nomē ꝙ fatu us. Amb. cū pietate portā di ſūt ꝗ increpari pro ſua ī firmitate nō poſſūt. Seq tur de onere neceſſitatis ad qđ onus portandū monuit nos xp̄s exēplo ſuo quādo receſſurꝰ a diſcipulis ſuis pedes eorū lauit. Jo.xiii. ſi ego laui pedes vr̄os dn̄s et magiſter: et vos debetis alter alteriꝰ lauare pedes ī quo facto docuit xp̄s ꝙ ma ximꝰ ꝗ eſt in eccleſia mini mo debet ſeruire. Si opus etiā ſit in minimo ſeruicio ꝗa nō eſt ſeruus maior dn̄o ſuo. Math.x. vnde ſi dn̄s ſ uiuit: non eſt in eccl'ia dei ꝗ ſeruire nō teneaṫ ſi neceſſi tas hoc reqrit nō ſunt aliq mēbra pedibꝰ iferiora: nec ſordes viliores illis ꝗ pedi bꝰ adherere poſſūt nec ſolū portare debemꝰ onꝰ neceſſi tatis quātū ad amicos: ſed quātū ad inimicos. Prouḃ. xx. ſi eſurierit inimicꝰ tuꝰ ci ba illū: ſi ſitit da illi aquam bibere.

Dn̄ica xvi. poſt oct. pen thecoſtes. Sermo. xcvi.

a Dephe.iii flecto ge nua mea ad patrem dn̄i nr̄i ieſu xp̄i. etc̄ in ep̄la hodierna tāgit apo ſtolꝰ dnꝗ. ꝗ ipſe genibꝰ fle xis petebat pro epheſiis ꝗs amauit in fide ⁊ bonis ope ribꝰ pſeuerarēt in ꝗbꝰ p eū fuerūt cōfirmati cū p aliu ꝫ eſſēt cōuerſi amāt enī predi catores auditores illos in ꝗbꝰ laborē ſuū ſaluū vident In fine vero huiꝰ ep̄le gl'i ficat ipſū deū vt exēplo ſuo ad idē nos moneat in hoc v bo in hoc ꝙ ap̄l'us illa dnꝗ genibus flexis petit ſatis oſtendiṫ nobis ꝙ valde ſūt vtilia et ꝙ ea debemus pe tere nobis et hiis quos a manus. Primū illorū que valent eſt infirmitas boni propoſiti que multū valet ad hoc ꝙ aliqs ſaluet aiam ſuam: ſicut enī clauū quem

intrare videm⁹ auelleretē=
ptamus et nō eū qui firmi=
ter adheret: ſic dyabolus il
luꝫ quē videt mutare tētat
illū vero quē videt in firmo
propoſito reſiſtendi dyabo
lo cauēdo ab oī mortali pec
cato et ſeruiendo deo ſēper
dimittit. Jaco. iiii. reſiſtite
dyabolo et fugiet a vobis:
deberet hō firmiter propo=
nere in corde ſuo quādo in
ſurgit tētatio carnis: q ip=
ſe non ibit ad locū vbi pec=
catū perpetret: immo ſi ali
ud nō poterit facere reſide=
bit vel cadere ſe pmittet ad
terrā in loco vbi tētatio in
ſurget: dyabol⁹ vero nō po
terit portare eū ad locū pec
cati: de⁹ eni nō pmitteret: ſi
milit̄ ꝓponere debet q ſi di
cat̄ ei cōuiciū ſaltē tacebit:
hoc eni videtur ſatis facile
cuicūqꝫ. B Itē ſi aliqua
difficultas occurrat ei ī ope
re īchoato nō debet ceſſare:
qa ſcđm verbū. Sap. natu=
ra ꝓpoſuit vnicuiqꝫ pulcro
operi difficultatē nō tamē=
to nauta reuertit̄ vel viā de
ſerit q̄ cito ventū contrariū
habꝫ: nec canis dimittit fe
rā q̄ cito ſpinas īuenit īmo
ſequitur eā donec eā ceperit.
Prouerb. xviii. qui mollis
et diſſolut⁹ eſt in opere ſuo
frater eſt ſua opera diſſipā
tis: mollis dicit̄ ille q̄ cedit
duris qui nihil durū poteſt
pati: diſſolut⁹ vero qui nul
lo amore ligat⁹ eſt ad bonū
opus hanc firmitateꝫ bene
habebat apl̄us dicēs. Ro.
viii. quis nos ſepabit a ca=
ritate xp̄i: tribulatio an an
guſtia. etc̄. potius eligēduꝫ
eſſet hoī q ſepararet̄ ab eo
caput: et vnūquodqꝫ mēbro
rū corporis ſigillatim q̄ q
ſepararet̄ a xp̄o ⁊ a mēbris
eccleſie dei: ſed ſūt quidam
q̄ multuꝫ timerēt ſi deberet
eis abſcindi caput aſini ſui
ſcꝫ corporis ſeparationē ab
aīa. Separatio vero a nobi
liſſimo capite. ſcꝫ a xp̄o et a
corpore illo: cui⁹ xp̄s eſt ca
put neſcꝫ mēbra cū tamē ni
hil ita eſſet timēdū xp̄iano:
vnde Aug⁹. nil ſic debet for
midare xp̄ian⁹ q̄ ſeparari

a corpore xp̄i: ſi eni ſeparetᷓ a corpore xp̄i: iā non eſt mē brū eius: ſi nō eſt membrū eiꝰ iā non vegetatᷓ ſpūs eiꝰ et ex hoc ſeqtur q̄ iā ſit mortuus: illud primū ſcʒ firmitatē tangit apl'us hiis verbis flecto genua mea ad patrē dn̄i mei ieſu xp̄i: ex quo oīs paternitas in celo et in terra noīatur vt det nobis ſcd̄m diuitias glorie virtutē corroborari p ſpm̄ eius i interiori hoīe. In genuflexione oſtenditᷓ nobis zelus quē habebat de ſalute primi hec gr̄a multū abundauit in apl'is ⁊ aliis ſāctis q̄ pro ſalute ꝓximorū non timebant ſe morti exponere ſciētes nullū ſacrificiū maius eſſe deo q̄ȝ zelus aīaꝝ vt dicit Grego. ſup illō Ezech iiii. ſume tibi ſartaginē ferreā tātus zelus erat eorum q̄ nō videbantur reputare mortē ꝓpriā reſpectu peccatorū quibꝰ in perſecutionibus ꝯpatiebātur. Unde ſtephanꝰ cū lapidaretᷓ quaſi oblitus lapidationis ſue genibus flexis pro lapidātibꝰ exorauit vt legitᷓ. Act. vii. hic zelus hodie in eccleſia refriguit: multi eni plꝰ cōpaterentᷓ vni cani ſi viderent a lupo deferri q̄ȝ fratribus ſuis quos vident a demonibꝰ in infernū protrahi: in verbis vō que ſequūtur oſtēditur vnde poſſit p̄ſumi q̄ illud obtineatur qđ a deo patre petitur. Et primo poteſt hoc p̄ſumi ex hoc q̄ veriſſime pater vnde paternus amor maxime in eo eſt q̄ notatur ibi ex quo oīs paternitas in celo et in terra noīatur idest ab eius diſpoſitione eſt q̄ aliq̄s angelus pater nominetᷓ nō dicit ſcit eni vere q̄ non eſt pater niſi ipſe deus vnde Mal. ii nunqđ non vnꝰ pater oīm nr̄m et. Math. xxiii. patreȝ nolite vocare vob̄ ſup terrā vnꝰ eni ē patᷓ vr̄ q̄ i celis eſt Joel'. viii. tū ꝑncipalis deꝰ pr̄ nr̄ ē q̄ de nō eſſe ad eē duxit q̄ȝ q̄ genuerit ex ipōr eſſe et ſuare ſuſceperūt: hoīes vō et āgeli patres quādoq̄ȝ

dicitur vel ꝑ reuerētia vel pro imitatiōe vel bñficii exhibitione vel etiā carnali generatiōe vel aliis de causis ſup oīa ergo diligēd⁹ eſt deus: q̄ pať veriſſime eſt et de ipſo maxime cōfidendū eſt Aug⁹. amādus eſt generator: ſed pre ponēdus eſt creator. et. Mathei. vii. ſi ergo vos cū ſitis mali noſtis bona data dare filiis vřis quāto magis pať noſter q̄ eſt in celis: dabit bona petentib⁹ ſe: aliud p qȝ preſumiť q̄d qȝ petiť a deo obtineať: eſt de abundātia de qua ibi vt det nobis ſcōꝝ diuicias glorie ſue. i. ſcōm copiā maieſtatis ſue. Ad copioſaȝ dei maieſtatē ptinet vt det multū multis et liberaliter. vñ Jaco. i. q̄ dat oībus affluenter et nō īproperat vn dedicendū eſt deo cū aliq̄d petitur ab eo vt nō cōſideret q̄d nos ſumus digni ſuſcipere ſed q̄d deceat eū dare legiť ꝙ cū alexander dediſſet qȝdam magnū donū cuidam humili perſone et perſona illa dixiſſet nō ſū digna tali dono: reſpōdit alexāder: nō attēdo q̄d tibi: ſed q̄d mihi conueniat dare. Tercio oſtendiť mod⁹ quo de⁹ poſſit debiles corroborare cū diciť corroborari per ſpm̄ eius in interiori hoīe et tamē hoc etiā facit ad hoc ꝙ hō confidat ſe accepturū qȝ petit cū appareat ſibi mod⁹ quo illud de facili fiat: ſpūs ſcūs eſt ignis: ideo per ipſū corroborātur illi qui ſūt molles et debiles ſicut ignis corroborat vas luteū qȝ āte ignē eſt molle et tenerū qȝ eſt cōtra quoſdā q̄ vidētes debilitatē ſuā credūt ſe non poſſe roborari tātū ꝙ a pctō mortali cōtineāt: q̄ ſi deuote et frequēter ſpm̄ ſāctū inuocarēt de facili ab eo corroborarētur quāta fuerit infirmitas apl̄oꝝ ante ſuſceptionē ſpūs ſācti: ſatis apparet in principe eoꝝ q̄ ad vocē ancille negauit chriſtuȝ Luce. xxii. et Math. xxvi. poſt ſuſceptionē tamē ſpūs ſācti fortiſſimi fuerūt. Se

cłidũ q̃ homĩ valde neceſſa riũ eſt magiſ meditatio xp̃i et que tangiẗ ibi habitare xp̃m per fidẽ in cordib⁹ ve ſtris p fidẽ.i.per actũ fidei

Et notandũ q̃ xp̃s ocł'is mĩe libenter reſpicit eũ qui oculos cordis frequẽter ha bet ad ipſũ. Unde ſup illud firmabo ſup te oculos me os dicit gloſa: nõ auferam ocł'os meos a te q̃a tu ſemp leuas oculos tuos ad me: ſed ſũt quidã q̃ nũq̃ de deo cogitãt quaſi eſſet eis gra uis ad videndũ ſicut erat g̃ uis iudeis dũ erant in car ne mortali vt legiẗ.Sap.ii. dupliciter autẽ poteſt aliq̃s cogitare de xp̃o vel ſcðm qð fuit in hac vita mortali: et ſic eſt exemplũ vel ſcðm qð eſt gloria et ſic eſt vi premiũ Ber. vtrũq̃ mihi eſt dñe ie ſu et ſpeculũ patiẽdi et pre miũ patiẽdi. Ber.eccleſiaʒ tye in loco peregrinatiõis ſue due res cõſolantur: de preterito q̃ memoria paſſio nis xp̃i eſt: de futuro auteʒ q̃ eſſe in ſortẽ ſanctoꝝ cogi tat et cõfidit recipiẽdã. In tegra cõſolatio eſt non ſolũ q̃d ſibi expectandũ: ſed vn de ſit premiandum nouerit cur paueat ad p̃mii magni tudinẽ: que precit ↄſiderat dignitatẽ. In premeditati one vult xp̃us q̃ hõ habeat eũ: vt ſignaculũ vel ſigilluʒ cui hõ conformet ſe et volũ tate et operatione ſicut ce ra ſigillo cõformatur vnde Canti. viii. pone me vt ſi gnaculum ſup cor tuũ vt ſi gnaculũ ſuper brachiũ tuũ In hac etiã prima conſide ratione inuenit hõ ſolaciũ cõtra tribulationes huius mundi.Heb.xii.recogitate enĩ eũ qui talem ſuſtinuit a pctõrib⁹ aduerſus ſemetipſũ pro nobis cõtradictionem vt ne fatigemini: aĩmis ve ſtris deficiẽtes nõdũ enim vſq̃ ad ſãguinẽ reſtitiſtis. etc̃. Terciũ eſt vt homo fa ciat bona que facit ex cari tate aliẗ nõ ꝓſũt ad ſaluteʒ vnde.p̃ma.Cor.xiii.ſi di ſtribuero in cibos pauperũ oẽs facultates meas ꝛ ſi tra

didero corp⁹ meū vt ardeā caritatē aūt nō habuero: nihil mihi ꝓdeſt In hoc aūt ꝙ dicit̄ in charitate radicati ꝛ fūdati innuit̄ ꝙ charitas radix ſit ſine quaramus boni operis arid⁹ eſt. Grego. nihil habet viriditatis rami⁹ boni operis niſi maneat in radice charitatis. Innuit̄ etiā ꝙ charitas fūdamētuꝫ ſit toci⁹ ſpūalis edificii: vt ſine hac edificiuꝫ ſpūale nō ſuſtinebit mediāte charitate adheret deo terre eccl'ie. ſcꝫ vinetū. ℭ Seqt̄ur vt poſſitis cōprehēdere, ideſt pfecte itelligere cū oib⁹ ſāctis q̄ ſit latitudo. etc̄. ideſt quanta debet eſſe latitudo charitatis q̄ attēdit in oſtēſione ad amicos et inimicos Math. v. diligite inimicos vr̄os: bn̄facite hiis q̄ oderīt vos ideo nos conari debemus ad amādū inimicos qa dilectio iſta nobis eſt vtilior, et deo gratior: qa ei ꝑ ſe dat̄. Unde hāc in die iudicii remunerabit tāꝙ ſibi datam: dilectio iſta quā aliqs habet ad aliquē: qꝛ eſt bn̄factor ſuus ſolū et nō alio modo propter deū nō remunerabit̄ a deo. Luc. vi. ſi bene feceritis hiis q̄ bene faciūt vobis: q̄ eſt vobis gr̄a. vel poteſt attēdi latitudo in extēſione ad ſiniſtrā ꝑ cōpaſſionē malorū, et ad dexterā ꝑ cōgratulationē bonorū. iuxta illud. Ro. xii. gaudere cū gaudētib⁹ flere cū flētibus Aug⁹. tamē in gloſa vult ꝙ latitudo attēdat̄ in hylaritate bene operādi. ii. Cor. ix. hylarē enī datorē diligit de⁹. Eccl. xxxv. in omi dato hylarē fac vultū. et Aug⁹. in gloſa. qui triſtis dat pdit qd̄ dat. opus ergo eſt latitudine charitatis ne pereat qcqd boni facis: ſed qm̄ abūdāuit iniqtate refrigeſcit caritas multorū: ſic legit̄ Math. xxiiii. ideo cū latitudine caritatis neceſſaria eſt lōgitudo caritatis q̄ attēdit̄ in pſeuerātia vſqꝫ ad finē. Mathei. x. ꝛ. xxiiii qui perſeuerauerit vſqꝫ in finē hic ſaluus erit. Iſaye.

liiij. longos fac funiculos
tuos: funiculus qui deū li=
gare poteſt eſt amor: hic fu=
nicul⁹ tenebat chriſtū liga
tū ad colūnā quādo flagel
latus fuit: zel⁹ enī dñi exer
cituū fecit hoc ſicut ſepulchꝝ
clauſū ipſū tenere nō potu
it: ſic nec funicul⁹ ille eū te
nuiſſet niſi amor ſalutꝭ no=
ſtre feciſſet. Aug⁹. o iugnꝫ
ſācti amoris ꝙ glorioſe illa
queas ꝙ ſuauiter ꝑcinis.
D Hoc funiculo debēt eſ
ſe ligati fideles ad obediē=
dū deo et hiis q̄ loco dei ſūt
⁊ lōg⁹ oꝫ eſſe vt i obedīētia
illa vſqꝫ ad finē vite ꝑſeue=
rem⁹. Sublimitas vero at=
tēditur in hoc vt de⁹ in pre
miū exſpectet: non enī ſuf=
ficit ad amicos dilectionē
extēdere et vſqꝫ in dilectio=
nē ꝑſeuerare niſi ꝓpter de=
um hoc fiat: profūditas ve
ro attēdit in timore penaꝝ
inferni: q̄ habet caritatē cū
hiis q̄tuor dimēſionib⁹ oīa
habet. oīa enī ſeruiūt ei: iu
xta illud Ro.viii. ſcim⁹ q̄m̄
diligētibus deū oīa coope=
rantur in bonū: latitudini
caritatis ſeruiūt tam ami=
ci ꝙ inimici: tā proſpera ꝙ
aduerſa: lōgitudini: tā fu=
tura ꝙ preſētia: ſublimita=
ti celū: profūditati infern⁹
Species cui⁹ videt̄ eſſe ſub
limitas dilectionis: ipſum
celū ſedes eſt et habitaculū
Ro.viii. ſpe ſalui facti ſu=
mus: timor cui⁹ inuit̄ eſſe
profundū caritatis quaſi q̄
dā carcer videt̄ eſſe infern⁹
vbi de⁹ iuſticiā facit de ho=
ſtibus ſuis vicia in eo cruci
ando ⁊ etiā permēdo. Job
xvii. in profūdiſſimū iferni
deſcēdent omia mea tot⁹ hō
interior in infernuꝫ debet
deſcenderet: q̄a eſt intelle=
ctus et affect⁹: intellect⁹ vt
penas videat: affect⁹ vt ti=
meat: hec aurē q̄tuor ꝑtinē
tia ad caritatē illi ſoli ꝑfe=
cte itelligūt q̄ in ea radica=
ti ſūt et fūdati: q̄a tales ſūt
in lumie. iuxta illud ꝓma
Jo.ii. q̄ diligit frēm ſuū in
lumine manet: ecōtrario q̄
odit frēm ſuū i tenebris eſt
vt ibidē legit̄: hec quatuor

inueniuntur fuiſſe in xp̃o.
F Latitudo in hoc q̄ pro inimicis ſuis mortuus eſt: vnde.ad Ro.v. cõmẽdat autẽ caritatẽ ſuã de⁹in nobis quã cũ adhuc pctõres eſſe=m⁹ etc̃. Xp̃s pro nobis mortuus eſt hãc latitudinẽ no=bis ſignificauit extenſio brachiorũ in cruce longitudo in hoc q̄ fact⁹ eſt ꝓ no=bis obediẽs vſq̃ ad mortez Phil.ii. ſublimitas in hoc q̄ remunerãdo merita nr̃a ⁊ etiã intelligẽtiã nr̃am ſuperat. ĩ profũditas vo ĩ hoc q̄ nõ ſolũ opera ſ; etiã occultas cogitatiões diſtricte iudicat vel latitudo caritatis diuine poteſt attẽdi in hoc q̄ bñficia ſua dat bonis et malis. Math.v. qui ſolẽ ſuum facit oriri ſup bonos ⁊ malos. etc̃. lõgitudo in hoc q̄ pctõrẽ diu ad penitentiã expectabat. ad Ro.ii. an diuitias bonitatis ei⁹ et patientie lõganimitatꝭ cõtẽnis profũditas in hoc q̄ de profũdo vitiorũ extrahit iuxta illud. ps. cxii. Suſcitãs de puluere egenum. Sublimitas in hoc q̄ ad dignitatez regni celeſtis hoĩez exaltat iuxta illud p̃aui Reg. ii. vt ſedeat cũ principibus ſoliũ glĩe teneat. Quartũ q̄ neceſſariũ eſt hoĩ q̇ vult aĩam ſuã ſaluare et ſciẽtia vtilia ſicut eſt ſciẽtia q̃aliq̇s ſcit quãtũ xp̃s nos dilexerit de qua ſciã p̃ma. Cor.ii. non iudicaui me ſcire aliq̇d iter vos niſi ieſũ xp̃m ⁊ hũc crucifixũ: ſciã iſta multũ neceſſaria eſt aĩe. Prouẽb.xix. vbi nõ eſt ſciã aĩe nõ eſt bo=num. De iſta ſciã tãgit hic apl̃s dicẽs ſcire etiã ſupe=minẽtẽ caritatẽ xp̃i ſupereminẽtẽ inq̃ alii caritati vel ſupeminentẽ ſcientie: excedit enĩ oẽm ſciẽtiã nr̃am. vñ. Luce.x. vocat̃ exceſſus vbi ſic legit̃: erãt autẽ moyſes et helyas viſi in maieſtate et dicebãt exceſſũ quẽ cõpleturus eſſet in hirl'm. et Treñ.iii. vocat̃ trãſgreſſio vbi dicit̃ recordare paupertatis et trãſgreſſionis mee
G Quĩtũ eſt ꝑfect⁹ adĩtu

tū plenitudinē q̄ notat ibi vt ipleamini hic plenitudine gratie tendētes in plenitudinē glorie: q̄ dicitur oīs plenitudo dei. i. pfecta plenitudo q̄ a deo ē debet autē ſuppleri hoc vbū oro ad hāc petitionē vt dicat oro etiaꝫ vt poſſitis ſcire ꝛc. et ſic de aliis petitōibᵒ vel debet repeti q̄ pceſſit flecto genua mea. Et notandū q̄ nūq̄ cito aliquis habet grām nec etiā virtutū plenitudinē imo multuꝫ deeſt ſibi et paulatim ad illud debet pficere. Ber. omia illi deſūt que ſibi nihil deeſſe putat. Prouꝰ.iiii. ſemita iuſtorū quaſi lux ſplēdens pcedit et creſcit vſq; ad pfectā diē etc̄. Ber. nemo repente ſit ſūmus aſcendēdo: non volando apprehenditur ſūmitas ſcale: aſcēdamᵒ ergo duobus pedibᵒ meditatione et orone. Meditatio q̄d deſit docet: oro vo q̄ meditatio docet optinet Ultimo apſs ſoū gl'ificat ibi: ipſi gl'ia i ſecula de qua glorificatiōe notandū q̄ multū valet ad hoc q̄ aliq̄s de dyabolo triumphet: illi eni deᵒ eſt dñs virtutū q̄ eſt rex gl'ie: ad eū dē ptinet gl'a victoria et pugna: ergo ſi deo das gl'iam tā attribuis ei victoriā et p cōſequēs iā ponis ſup eum pugnā et in ps.lxxxiii. dñe in lumie vultᵒ tui ambulabūt et in nomie tuo exultabunt tota die et iuſticia tua exultabunt et ſubdit cauſa q̄a gl'ia virtutis eoꝝ tu es.

Item ſermo de eodē verbo. xcvij.

In caritate radicati et fūdati etc̄. ſic pficiēda eſt locutio flecto genua mea ad prēꝫ dñi nr̄i ieſu xp̄i vt charitate radicati et fūdati poſſitis cōprehēdere. etc̄. Circa qḋ verbum primo notandum eſt q̄ recte petebat apoſtolus quando petebat vt epheſii eſſent radicati in caritate quia optimus locus caritas eſt vnde quilibet ſūmo opere conari debet vt ſit in

loco vt ſcꝫ caritateꝫ. Habeat hũc locũ optimũ dicimꝰ mŭltiplici rõe. Primo qꝛ ſecuriſſimꝰ ẽ q̃ ei eſt ĭ loco iſto ĭ dõ ẽ iux̄ illõ. i. Jo. iiii. q̃ manet ĭ caritate ĭ dõ manet ꝛ ĭ libro Sap. iii. oñdit q̃lis in deo maneat vbi dr̃ iuſtoꝝ aĩe ĭ mãu dĩ ſũt et nõ tãget illos tormẽtuꝫ malicie vel mortiſ valde magna ẽ ſecuritas iſta cũ nõ ſit q̃ de manu tua poſſit eruẽ. Job. x. Augꝰ. dõ dicit talẽ eſſe in ſinu dĩ hñs vbis q̃d times hoĩeꝫ hõĩ ſinu dei poſitꝰ tu de illiꝰ ſinu noli cadere q̃cq̃d ibi patieris ad ſaluteꝫ valebit nõ ad pnicĩẽ ꝑ hoc aũt ꝙ locꝰ iſte locꝰ ſecuritatis eſt, eſt etiã locus iocũditatis: q̃a ſecura mẽs quaſi iuge cõuiuiũ Prouẽ. xv. q̃ñ eni non erit iocũditas. vbi leta cantat cõſciẽtia: ſi ãbulauero iu medio vmbre mortis nõ timebo mala q̃ñ tu mecuꝫ es. p̃s. xxii. ecõtrario vero quomodo ſecuritas vel iocũditas erit ei q̃ guerrã habet cũ oĩpotente cũ iuſticia teneat euaginatũ gladium ſup caput ei eũ mediũ ſcindat niſi dei mĩa gladiũ ſuſtẽtaret. Jtẽ quomodo ſecuritas vel iocũditas eſt ei cũ quo et in quo dyabolꝰ eſt ſẽper ſitiẽs ſãguinẽ nr̃m. B Eſt autẽ caritas locꝰ optimꝰ q̃a locus vite ꝛ luminis locus augmẽti et diuiciaꝝ locus abũdantie oĩm bonorũ. De p̃mo legit̃ p̃ma. Jo. ii. q̃ diligit ffem ſuũ in lumine manet extra caritatẽ nihil eſt niſi ĭ tenebris. Unde ibidẽ dicitur q̃ odit fratrẽ ſuũ in tenebris eſt: ideo extra caritatẽ verũ gaudiũ nõ eſt. Thob. v. quale gaudiũ mihi erit q̃ in tenebris ſedeo: et lumẽ celi nõ video De ſcdõ p̃ma Joh. iii. nos ſciuꝰ q̃ñ tranſlati ſumꝰ de morte ad vitã quã diligimꝰ ffes. Extra caritatẽ nihil viuit vita gr̃e omnia ſũt ibi mortua, oĩa arida. i. Jo. iii q̃ nõ diligit manet in morte. Greg. nihil habet viriditatis ramꝰ boni operis niſi maneat in radice dilectio

nis: q̄ eſt extra caritatē: eſt
velut mare mortuū vbi ni=
hil viuit hō q̄ videt magni
valoris eſſe in ſeculo: q̄ ca=
ritatē nō habet eſt quaſi leo
mortuꝰ et iudicio dei penitꝰ
nulliꝰ valoris eſt. Eccēs.ix
melior eſt canis viuꝰ leone
mortuo: q̄ caritas locꝰ diui
tiarū ſit patȝ ex hoc q̄ vbi ca
ritas eſt ibi eſt et ipſe deꝰ iu
xta illud.i Jo.iiii. q̄ manet
in caritate in deo manet et
deꝰ in eo: q̄ aūt deū habet il
le diues eſt. iuxta illud Au
gꝰ. aurū habēs in archa di
ues eſt: deū habēs in ↄſcia
diues nō eſt: cōiūge aurū ⁊
deū archā et cōſciētiā .i. cō
para. De augmēto vero le=
git. Eph.iiii. veritatē autē
faciēs in caritate creſcamꝰ
in illo ⁊c̄. Extra caritatem
nullꝰ creſcit: ſed potiꝰ ad ni
hilū reducit. iuxta illud. i.
Cor.xiii. ſi habuero ꝓphe
ciā. ⁊c̄. caritatē autē nō ha
buero nihil ſū. caritas eſt
locꝰ vbi eſt oīm bonoꝝ abū
dātia. Augꝰ. vbi charitas
adeſt q̄d eſt qđ poſſit deeſſe:
vbi charitas nō eſt q̄d eſt qđ
poſſit ꝓdeſſe. Jo.xvi. q̄ ma
net ī me ⁊ ego in eū hic fert
fructū bonū. Extra carita
tē nullꝰ fructificat iuxta il
lud. Oſee.ix. radix eorū ex
ſiccata ē fructū nequaq̄ fa
ciet: radix exſiccata eſt cu=
piditas q̄ eſt radix oīm ma
lorū .i. Thi.vi. extra carita
tē nihil eſt vere bonū: licet
ſit ibi ſpecies boni Seneca
apud ſapiētes ſūt honeſta
apud vulgꝰ vo ſimulachra
rerū honeſtarū: caritas lo
cus eſt vbi nullꝰ moriē nul=
lꝰ malū patiē q̄a q̄ cuſtodit
mādatū non experiet q̄cq̄
mali Eccl̄i.viii. q̄d de māda
to dilectiōis ſpalitē itelligē
dū ē. i caritate radicatꝰ erat
apl̄s q̄ dicebat Ro.viii. cer
tꝰ ſū ei q: neq̄ mors neq̄ vi
ta ⁊c̄. poterūt nos ſepare a
caritate dī caritas diuidiē ī
dilectionē dī ⁊ ꝓximi. debe
mꝰ eē radicati ī dī dilectiōe
triplici radice: vt ſi diliga=
mus eū ex toto corde et ex
tota anima / ex tota men=
te. ideſt dulciter prudenter

fortif vt exponit btūs Ber. dulciter ne illecti: prudēter ne decepti: fortit̄ ne oppreſſi ab amore dn̄i auertamur radices vero qbus debemᵒ eſſe radicati in dilectione ꝓximi reqre ſup illō Ro.xiii nemini quicq̄ debeatis: ſecūdū duodecim cauſas que ibi aſſignātur quare ſit proximus diligēdᵒ. Seqtur vt poſſitis cōprehēdere ſcȝ in gloria q̄ ſit lōgitudo ⁊ c̄.gl̄a regni dei in q̄tuor ꝯſiſtit in lōgitudine eternitatis vnde regnū tuū regnū oīm ſeculorū. Itē latitudo caritatis q̄a nulla inuidia eſt ibi imo gaudiuȝ de oibᵒ bonis aliorū. Iſa.lx.tūc videbis ⁊ affLues et mirabit̄ et dilatabit̄ cor tuū i ſublimitate dignitatꝭ. ps.lxxxi. ego dixi dii eſtis ⁊ Math.xxiiii.ſup oia bona cōſtituet eū et i cognitionis ꝓfūditate. pma Cor.xiii. nūc cognoſco ex parte: tūc autē cognoſcam ſicut et cognitᵒ ſū et Hiere. xxxi. omēs cognoſcent me a minimo vſq̄ ad maximū et q̄tuor ſignificata ſūt per coronā q̄tuor digitorū: que ſup menſā ponebat. Exo. xxv. archa figura eſt eccl'ie aīe ſācte ad cuiᵒ gloriā pertinent quatuor predicta.⁊c̄

Dn̄ica.xvii.poſt oct.pēthecoſtes. Sermo. xcviii.

O Bſecro vos ego vinctᵒ in dn̄o vt digne ambuletis vocatione qua vocati eſtis. Ephe. iiii. hoc dicit apl's rome exiſtens in carcere epheſiis q̄ ad fidē xp̄i cōuerſi erant in hoc q̄ dixit obſecro nō īpero dat exēplū manſuetudinis hiis q̄ habēt iperiū ſup alios. Seneca. remiſſius iperāti melius paret̄: Nota q̄ cōtumax eſt aīmᵒ hūanus et in cōtrariū atq̄ arduū tendēs ſeqtur q̄a facilius q̄ ducatur. ideo nullum ex oibus magis clementia q̄ regē vel pricipē decet nobilis animi eſt benigne ſe habere hiis q̄ ſūt in poteſtate ſua: ideo reges iter xp̄ianos inunguntur in ſignuȝ benignitatis quā habē de-

bent.iii.Reg.xx.legiť ecce
audiuim⁹ ꝙ reges iſrl'cle=
mētes ſūt: econtrario ſerui
lis animi eſt crudelē eſſe in
eos q̄s habet in poteſtate.
Prouḃ.xxx.ꝑ tria mouetur
terra et q̄rtū nō poteſt ſuſti
nere ꝑ ſeruū cū regnauerit
etc̄.et Ethnic⁹ dicit aſperi⁹
nihil eſt hūili cū ſurgit i al
tū: aſperitatē eoꝝ q̄ preſūt
ad ſubditos iꝓperat dn̄s
eis in Ezech.xxxiiii.dicēs
vos aūt cū auſteritate iꝓ
perabitis ⁊ cū potētia. Itē
cū obſecratio ſit ꝑfecte ad=
miratio in verbo obſecrādi
innuit ꝙ poti⁹ velle debem⁹
vt hoīes bn̄ faciāt ꝓpter re
uerētiā et timorē dei q̄ꝫ pro
pter timorē humanū Eccli.
xix.corripe amicū tuū.etc̄.
anteq̄ꝫ cōmineris ⁊ da locū
timori dn̄i q̄ cōminať homi
penā aliquā tp̄alē timorē
hūanū itroducit: et timori
altiſſimi viā: ideo apl's di=
xit ſe eſſe vinctū in dn̄o.i.ꝓ
dn̄o: nec epheſii attēdētes
q̄ ipſe patiebať ꝓ fide xp̄i:
nō timerēt pati pro ea fide.

Et notandū ꝙ apl's erat in
periculo in vinculis cauſa
ſalutis aīaꝝ: ideo libenter
debebant acqeſcere ipſi ex=
hortanti eos de ſalute ſua.
Heb.vltio.obedite prepoſi=
tis vr̄is et ſubiacete eis: ip
ſi enī ꝑuigilant q̄ſi rationē
pro aīab⁹ vr̄is reddituri vt
cū gaudio hoc faciāt Aug⁹
cū gaudio iſta facim⁹ q̄n vi
dem⁹ ꝓficere in verbo dei:
tūc enī cum gaudio laborat
operari⁹ in agro quādo at
tendit arborē et fructū: q̄n
attēdit ſegetē et videt vber
tatē: tūc intelligit ꝙ non ſi
ne cauſa laborauit nec ſine
cauſa dorſuꝫ curuauit: non
ſine cauſa manus attribu=
it: nō ſine cauſa frig⁹ eſtū=
q̄ꝫ tolerauit. Iſa.lxvi. iſti
ſūt ſemen cui bn̄dixit dn̄s:
ideo gaudens gaudebat in
dn̄o: et Io.xiiii. maiorē ho
rū gr̄am nō habeo q̄ꝫ vt au
diā filios nr̄os in veritate
ambulare: multuꝫ deberet
mouere ſubditos ad obe=
diendū prelatis hoc ꝙ ſunt
in tāto labore et periculo ꝓ

eis ipſi ſũt ſimiles illis qui ſubueniũt naufragãtib⁹ q̃ de facili ſolẽt ſubmergi vn de valde periculoſũ eſt op⁹ tale. Ber. quib⁹ aſſimilam⁹ hoies generationis huius an qb⁹ cõparabim⁹ illos q̃s videmus a terrenis et cor⸗poralib⁹ cõſolationib⁹ auel li ſẽper qs nõ poſſũt: profe⸗cto ſil'es ſũt hits q̃ ſubmer⸗ſi periclitãtur in aq̃s quos videas tenẽtes tenere: nec vlla ratione deſerere qd̃ pri mũ occurrerit ꝙ ꝓdeſſe nõ poſſit vt ſũt radices herba⸗rũ ceteraqꝫ ſimilia et ſi for⸗te ad eos veniãt nunꝗ ap⸗prehẽſas ſolẽt inoluere eas ſecũ adeo vt nec ipſis auxi liũ ferre iã preualeãt. Val⸗de fuit ingrat⁹ mũd⁹ et eſt adhuc adiutoribus ſue ſalu tis: cũ morti ſe exponebãt nec pctõres a morte libera⸗rẽt/et ecõtrario mortẽ eorũ pctõres ſitiebãt. Itẽ ſancti laborabant vt eos a pctis mũdarent et ipſi eis macu lã in facie iponebant. Ma thei. xi. venit enĩ iohãnes in vita ſciẽtie nõ mãducãs neqꝫ bibens et dicũt demo niũ habet: venit fili⁹ hois manducãs et bibens et di⸗cũt ecce homo vorax et po⸗tator vini. etc̃. Et ſic vtreqꝫ parti calũniabãtur ꝯtradi cẽtes. Prouerb. ix. q̃ argu it deriſorẽ ſeu ipſũ ſibi ma⸗culã generat. etc̃. medici cor porũ pro cõſilio ꝙ ipendũt grãm hoĩm reportãt et be⸗neficiũ tẽporale: medici ve ro aiarũ pro conſilio repor tãt odiũ et pſecutionẽ ideo mũdus in defectum taliũ: multũ punit⁹ eſt diu enĩ fa it ꝙ paucos habuit adiuto res ſue ſalutis: ꝑ que enim peccat hõ: ꝑ hec et torquet. Sap. xi. c. multũ enĩ debe⸗rẽt hoies adheſcere in hiis q̃ ptinent ad ſalutẽ et vtili⸗tatẽ ſuã illis quos vidẽt fe ciſſe ꝓ eis ꝙ nõ feciſſẽt me liores amici carnales quoſ habẽt melior enĩ amic⁹ quẽ habes nõ efficeret mẽdic⁹ ꝛ paup ꝓ te ſiue ſit pr̃ ſiue mr̃ ſiẽ illi feceri q̃ vel in ſclo vl' in abbatia ꝑ dominus abũ

dare potuerũt et tamẽ ꝓ ſa lute tua vitã pauperẽ elege rũt et mendicitatẽ. Seqͣ tur vt digne ambuletis vo= catione ⁊c̃. qḋ poteſt expo= ni triplici vocatiõe. Primo de vocatiõe p̃dicationis vt ſit ſenſus vt ambuletis pro vt reqͥrit doctrina quam ſu ſcepiſtis. Phil. ii. digne euãgelio xp̄i cõuerſamini. Luc. xii. cui enim multũ da= bit᷑ multuȝ reqͥret ab eo. ad Heb. vi. terra ſepevenientẽ ſupra ſe bibẽs himbrẽ et ge nerãs herbã oportunã il= lis a qͥbus colit᷑ accipit bñ= dictionem a dño: proferẽs autẽ ſpinas et tribulos re= proba eſt et maledictioni ꝓ xima cui⁹ cõſũmatio in cõ= buſtione. Scḋo poteſt itelli gi de vocatiõe qua xp̄us vo cauit in cruce. Prouḃ. i. vo caui et renuiſtiſ vocatio iſta clamor dicit᷑. Job. xvi. vbi ſic legit᷑ t̃ra ne operias ſan guinẽ: meũ neqȝ iueniat in te locũ latendi clamor me⁹ Heb. xii. et ſãguinis aſper ſionẽ meli⁹ loquẽtẽ q̃ abel. Sanguis abel loqͣbat᷑ iuſti ciã ſãguis xp̄i miam. San guis xp̄i iudicabit vehemẽ ter: quãtũ xp̄s deſiderabat ſalutẽ nr̃am: et ideo dicit᷑ q̃ ſi magnũ volũtatis penitẽ tie quã habebat ad pc̃tores ſcḋȝ h̄ ergo ſẽſus ẽ vt digne ambuletis vocatione ⁊c̃. id eſt vt ſcḋm deſideriũ et ſtu= diũ qḋ xp̄us oſtẽdit in cru= ce ſe habẽ de ſalute nr̃a nos etiã magnũ deſideriũ et ſtu diũ circa ſalutẽ noſtrã ha= beamus: et exemplo xp̄i ali qua ꝓ ſalute nr̃a faciamus ad clamorẽ xp̄i in cruce pe= tre ciſſe ſũt et monumenta aperta ſũt vnde nimia ſur= di eſſe vident᷑ ꝗ clamorẽ xp̄i nõ audiũt: lapidib⁹ videtur eſſe duriores. ¶ Tercio poteſt itelligi de dignitate ad quã vocamĩ ſub hoc ſẽſu vt digne ambuletis vocati one ⁊c̃. ideſt vt ſic vos habe atis ſic̃ reqͥrit dignitas ad quã vocati eſtis: dignitas iſta nõ ẽ regnũ frãcie ſȝ reg nũ gl̃ie: ad regnũ frãcie in ungit remẽſis archiep̄us:

ad iſtud ipe xp̄s. Ad regnū francie fit inunctio de celo miſſa vt dicit̄ et ad iſtud ſi= milit̄. In hoc tamē eſt iſta excellētior q̄a in iſta vngit̄ ſpūs hoīs in illa corpus. Septē v̄o ſūt que dignitas iſta req̄rit. Primo vt indi= gne caueam⁹ ī dignitate il= la qua vocat⁹ eſt: cōmittit q̄ lucri cupiditate vili oneri et ſibi iportabili ſe ſb̄dit vt nō timeat ſui oppreſſionē et ꝓ pter propriū officiū lucrari di indignū eſt vt man⁹ ei⁹ q̄ ad tantā dignitatē vocat⁹ eſt in cophino ſeruiāt vt ſcʒ ſimo tp̄aliū onerat⁹: elect⁹ ad regnū īcedat onera iſta iumētorū ſūt nō hoim vt di cit quidam ſapiēs indigna etiā committit q̄ nudus vel ignominioſa veſte indut⁹ ī cedit. Aliter enī debet eſſe ī dutus fili⁹ regis: et aliter ſeruus dyaboli. Coł.iii. in duite vos ergo ſicut electi dei ſancti et dilecti viſcera miſericordie.etc̄. veſtis fili orū dei eſt veſtit⁹ deauratus circundatus varietate.i.ca

ritas bonorū operū diuerſi tate. Apo.xvi. beatus qui cuſtodit veſtimenta ſua: ne nudus [illegible] Ro.xiii. abi ciam⁹ ergo opera tenebraꝝ et induamur arma lucis: ſi cut in die honeſte ambule= m⁹. et ꝑma. Cor.xiiii. oīa honeſte fiant et ſcd̄m ordi= nē: hoc eſt veſtimētū glorie qd̄ ſcʒ req̄rit gl̄ia ad quam electi ſum⁹. Iſa.lii. indue= re veſtimētis gl̄ie tue hirlʒ veſtimētū ignominie eſt ve ſtitus vitiorū et etiam veſti mentū corporū. Ber. qui de veſte gloriat̄ ſimilis eſt fu= ri de cauterio gloriāti: cū ꝑ pctm̄ ſ̄de vſus veſtiū intro duct⁹ ſit indigna etiā ꝯmit tit: q̄ pctā cōmittit ꝓpter q̄ dignitatē ad quaʒ elect⁹ eſt amittit: valde enī īfelix re= putaretur aliquis qui eſſet elect⁹ in epiſcopū: ſi tēpore medio īter electionē et ꝯfir mationē cōmitteret crimē propter qd̄ epiſcopatu pri= uaretur et inſuper ſuſpen= deretur: ſic valde infelix eſt chriſtian⁹ qui iā diu elect⁹

eſt ad regnū cū petm̄ moꝛ=
tale cōmittit: ꝑpter qđ re=
gno priuabit et iſernⁱ pati
bulo aff[illegible] ideo vt mo
dica ꝯtēnamus ꝯtēptibilia
bona hui⁹ mūdi ꝯtēnē debꝫ
q ad tantā dignitatē elect⁹
eſt et debet illud. ps. lxxii.
qđ mihi eſt in celo et a te qđ
volui ſup terrā. Grego. vi=
leſcūt tpalia ſi cōſiderātur
eterna: ſi ad aliquē pertine
ret ex parte pr̄is regnū vnū
et ex parte mr̄is ſtra vni⁹ pau
peris nuliti] ifelix reputare=
tur ipſe ſi adhereret heredi
tati materne et negligeret
paternam: ſic infelix eſt qui
pro exilio iſto in quo mater
noſtra nos poſuit celeſtis
patris hereditatē amittit.
Tercio vt aduerſa viriliter
tolleremus qa non ſunt cō
digne paſſiones hui⁹ tēpo=
ris ad futurā gl'iam: que re
uelabitur in nobis. Ro. vi.
Ber. quid eſt qđ non opta=
mus etiā per medios enſes
ſi opoꝛteat declinare tantā
miſeriā: et ad tantā accele
rare gloꝛiā: niſi qa moꝛtua
eſt fides noſtra. Quarto vt
magna agamus: magnitu
do eni mercedis magnitu=
dinē reqrit laboꝛis: iuſtum
eſt vt multū laboret opera=
rius qui magno precio con
ducitur. Aug⁹. laboꝛ te ter
ret vide mercedē. Gen. xv.
noli timere abrahā ego pro
tectoꝛ tuus ſum et merces
tua magna nimis. Quin=
to vt in hiis vſqꝫ ad finē per
ſeueremⁱ⁹ coꝛona eni eterni
tatis pſeuerantiā in bonis
operibus reqrit. Gal. vi. bo
nū autē faciētes nō deficia
mus tēpoꝛe enim ſuo mete
mus nō deficientes. gloſa
Aug⁹ ſi homo nō ipoſuerit
finē operi nec deus impo=
net remunerationē quātuꝫ
ſeminauerimus in operib⁹
tantū metemus in fructib⁹
et quantū auiditas inqui=
rētis ſe dilatauerit tantum
ſe apperiet ad premiū ma=
nus retribuētis. Sexto vt
ad illā dignitatē velocit' tē
dam⁹. Ber. qui amat ardē=
tius: currit veloci⁹ et pue=
nit citi⁹. Idem magna con

fuſio ꝛ nimis magna ardē
tius querūt ſeculares pni=
cioſa: ꝙ nos vtilia alacriᵒ
currūt ad mortez ꝙ nos ad
vitā nō ſolū currere debere
mus ad tantā dignitatē: ſꝫ
etiā volare. Iſa.xl. q̄ ſperāt
in dño: mutabūt fortitudi=
nē aſſumēt pēnas vt aqle ꝛc̄
Septimo vt hylarit̄ facia=
mus. ꝑs. ꝑmi parali pome
nō.xvi. letet̄ cor q̄rētiū dñꝫ
ſdē: et cātēt in viis dñi qm̄
magna eſt gl'a dñi ad Eph.
iiii. obſecro vos etc̄. cū omī
hūilitate ꝛ māſuetudine in
patiētia ſupportātes inui=
cē in caritate ſolicitti ſerua
re vnitatez ſpūs in vinculo
pacis. Eph.iiii. ¶ Spe=
cificat apl's in verbis iſtis
ea q̄ reqrit dignitas ad quā
vocati ſumᵒ. ꝑmo enūerās
hūilitatē māſuetudinem ꝛ
patientiā tanꝙ valde neceſ
ſarias electis det inter mā
la huiᵒ mūdi: iter q̄s prepo
nit hūilitatē qꝛ hūilitas nō
ſolū eſt gratia ſed etiā vas
et receptaculū grāꝝ hūili
bus autē dat gratiā. Iaco.
iiii. ſicut aqua fluit ad loca
humilia: ſic grā hūilia cor
da replet. Augᵒ. alta ſiccā=
tur ima [illegible] Hāc opor
tet habere vocatos ad glori
am celeſtē nō enī alia eſt via
ad ſublimitatē ꝙ per hūili
tatē. Ber. p hūilitatē aſcen
dit̄ ad ſublimitatem q̄a hec
via et nō eſt alia p̄ter ipſā q̄
aliter vadat potius cadit ꝙ
aſcēdat. Augᵒ. ambula per
xp̄i hūilitatē ſi vis puenire
ad eiᵒ ſublimitatē ſiue eter
nitatē. Iob.xxii. q̄ hūilia=
tus fuerit erit in gl'a. Pro
uerb.xv. gl'iam precedit hu
militas. et eiuſdē.xxix. hu
milē ſpū ſuſcipiet gloria: et
hoc merito q̄a ſola hūilitas
deū recipit et timor ſupbie
infuſuꝫ repellit: vnde deus
merito hūilitatē recipiet in
celo que euꝫ recepit in hoc
exilio: hūilitas hic deū ho=
norat. iuxta illud Eccl'i.iii
magna potētia ſoliᵒ dei: et
ab hūilibus honorat̄: ideo
humilis in futuro quaſi iu
re viciſſitudinis a deo me=
rito honorabit̄ dicit. Ber.

de ioſeph q indignū [illegible]idt=
cauit in gloriū facere dñm
ſuū q eū fecerat glo[illegible]oſū ſic
vere hu[illegible] iudicat
deo offerre glīam ſuā: q eū
ad tantā elegit glīam. Su
perb⁹ ecōtrario deo aufert
glīam ſuā ⁊ ideo gloria dei
priuabitur in futuro. Iſa.
xxii. tollatur ipius ne vide
at gloriā dei vere humilis
in loco nouiſſimo reſidet in
preſenti: ideo audire mere=
bitur: amice aſcende ſupe=
rius. Luce. xxiii. humilis
precio preſentis glorie quē
pro dei amore contēnit: glo
riā eternā ſibi acquirit nec
ſolum deum honorat humi
lis: ſed etiam oīs ſe omni
b⁹ ſubdendo vnde et ab hu
milib⁹ honoratur iuxta il=
lud. Luc. xiiii. qui ſe hūilt=
at exaltabit. Et notādū
q nō dicit aplus ſolū cum
hūilitate: ſed cū omī hūili=
tate: neceſſaria eſt enim ele
ctis dei oīs hūilitas ⁊ exte
rior et īterior. Eccī. iii. eſt q
nequit ſe humiliat et inte=
riora eius plena ſunt dolo.

Mathei. xi. diſcite a me qa
mitis ſum ⁊ humilis corde
⁊ neceſſaria eſt etiam omīs
humilitas quantū ad tres
gradus hūilitatis q ſunt ſe
ſubdere maiori / pari / et mi=
nori: hos tres grad⁹ docu=
it nos dñs volens baptiza=
ri a iohāne dicens. Sic de
cet nos īplere oēm iuſticiā.
id eſt pfectā humilitatem.
Math. iii. ¶ Sequitur et
māſuetudine māſuetos eti
am oportet eſſe illos qs de⁹
ad tantā glīam vocauit: mā
ſuetudo eſt tractabilitas q
facit hoīez a deo pfecte in p
ſenti poſſideri. Illi⁹ enī rei
plene dominiū habem⁹ de
q facim⁹ qd volumus: iure
ergo māſuetudinis māſue
t⁹ in futuro deū merito poſ
ſidebit: de⁹ nulli⁹ poſſeſſio
erit cui⁹ prius ipſe poſſeſſor
nō fuerit. Mat. v. beati mi
tes qm̄ ipſi poſſidebūt trā.
in. ps. xxxvi. māſueti here
ditabūt trā: nec ſolū ī futu
ro māſueti deū poſſidebūt:
ſz etiā in pſēti p grām ſuā.
pūb. iii. māſuetis aūt dabit

gratiā:hoīes manſueti ſeu tractabiles:nō ſolum a deo poſſidētur:ſed etiā ab hoīb⁹ qd autē modo poſſidē tur quia inde faciunt quod volūt ideo oēs amant eos tanꝙ ſuos vnde Eccī.iii.fili i māſuetudine opera tua pfice:et ſup gl'iam oīm dili geris. Ad hoc ſignificādū ꝙ hō manſuetius aīal oīm eſt:iſedit xp̄s māſueto aīa li ſcȝ aſello qd olb⁹ ꝯmune erat. Sequitur cū patiētia patiētes oportet eſſe illos q̄ ad gl'iam vocati ſūt vt ſint ſocii xp̄i in tribulatione:ſi cut volūt eſſe in gl'ia. Eccī. xxii. fidē poſſide cuȝ amico tuo in pauptate illius vt in bonis illi⁹ leteris. De hac materia reqre in illo ſermone. Si mortui ſum⁹ cū xp̄o Ro.vi. Sequitur ſupportā tes ſuicē cū caritate:oportet etiā electos dei habē fraternā caritatē nō ſolum ad cōmunicādū bona ſua proximo:ſed etiā ad ſupportādū mala. Ro.xv. debemus nos firmiores imbecillitate [illegible] firmorū ſuſtinere. Gal vi. alter alteri⁹ onera portate. pⁱma Cor.xiii.caritas oīa ſuſtinet. Sequitur ſolicit ſeruare vnitatē ſp̄us in vinculo pacis:vnitatē etiā ſp̄s in vinculo pacis: debēt habere electi dei adinuicē ſolus enī xp̄us cū mēbris ſuis ſibi et adinuicem vnitis aſcēdit in celū. Juxta illud Joh.iii.nemo aſcēdit in celuȝ niſi qui deſcēdit de celo fili⁹ hoīs qui eſt i celo: hāc vnitatē debem⁹ ſolicite ſeruare q̄a valde placet ſic ecōtrario diſcordia multum diſpicet ei. Prouꝰb.vi.ſex ſūt que odit dn̄s et ſeptimū deteſtat aīa ei⁹ ⁊c̄:hui⁹ autē vnitati quoddā nutrimētū eſt pax exterior ideo dicit i vinculo pacis: hec aūt pax ſicut dicit gloſa. Hiero. eſt ſi bona nr̄a inuicē diligamus:ſi petā q̄ ſine dānomi plici:aut cū ſpe ſalutis corrigēdorū erradicari nō poſſūt vſq ad meſſē vltimā tolleremus:ſi autē perfectionis opera que tantū fieri ⁊

nō fieri licet necifirm[illegible] ſcā
dalizātur nō facere v[illegible]pēſe
[illegible] pacificus lo[illegible] deo pa
rat qa in pa[illegible]act⁹ eſt loc⁹
ei⁹ et ideo merito apud deū
locū iueniet. Et nota q vni
tas ſpūs dicit vnitas eccle
ſiaſtica qa eā facit ſpūs ſā
ct⁹. Unde in pmitiua eccle
ſia qū grā ſpūs ſcti abūdā
ter dabat multū abūdabāt
Act. iiii. multitudinis cre
dentiū erat cor vnū et aīa
vna. et Eze. xi. dabo eis cor
nouū et ſpūt nouū tribuam
eis in viſcerib⁹ eorum: vni
tas iſta placet deo et oībus
ſāctis. Eccl. xxv. in tribus
bñ placitū eſt ſpūtui meo q̄
ſūt probata corā deo et oib⁹
hoibus: cōcordia fratrum:
amor proximor et vir et mu
lier ſibi bñ cōſētientes.

Dñica. xviij. poſt oct. pē
thecoſtes. Sermo xcix.

Ratias ago dō meo
G ſēper pvobis ī grā
que data eſt nobis ī
xpō ieſu. In quo vbo exem
plo apſi monemur ad tria.
Primo ad grār actionem
cum dī grās ago. Scdo ad
fraternā dilectionē cū dic
tur p vobis. Tercio ad di
ſcretionē cuz dicit in grā q̄
data eſt nobis in xpō ieſu.

Circa pmū vero notādū
q octo ſūt q̄ deberent hoīes
mouere ad hoc q multū in
ſtarent grārū actioni. Pri
mo āmonitiones ſanctorū
āmonēt eni ſcti multū nos
ad hoc et verbo et exemplo.
Ber. diſce i ferēdo grāz nō
eſt tardus aut ſegnis: diſce
ad ſingula bona grās age
re diligēt pſidera q̄ tibi ap
ponūtur vt nulla dei dona
debita grārū actiōe fruſtrē
tur. Thob. iiii. omi tēpore
bñdic deū. Col. iii. oīa q̄cū
q facitis in verbo aut i ope
re: in noie dñi nrī ieſu xpi
facite: grās agentes deo et
patri. Et eiuſdē. iiii. oratio
ni inſtātes vigilātes in ea
in gratiarū actione. et Eph
v. gratias agētes ſēper. etc̄
duo ſūt que cōdiuidunt ſibi
vitā ſāctor ſcz oīo et grār
actio: qi ſcti preuidēt bona
vel mala: ſi bona perſonat

grãrũ actio:ſi mala.ſequiř oratio pro illis amouẽdis. Ber.charitas tot modis in orõne vel gratiarũ actione vt deũ ſe iugiter refundit: qđ in ſuis vel neceſſitatib⁹ vel cõſolationib⁹ in proxi= mis vel cõpaſſionib⁹ vel cõ gratulatiõibus naturales in hoc materias inuenit pi us effectus imo vtrũq3 hoꝝ vellet totã vitã ſanctoꝝ ha= bere niſi illud obſtaret.vn= de ꝑma Theſ.v.ſine inter= miſſione orate in oĩb⁹ grãs agite.et Luč.xviii.oportet ſẽper orare et non deficere nõ ceſſat de⁹nobis bene fa= cere:et ideo grãrũ actio nõ deberet ceſſare niſi debili= tas hũans ĩpediret: nõ eni ceſſãt pictã hoi ĩ mũdo iſto ideo inceſſãter petẽdũ eſſet auxiliũ niſi obſiſteret infir mitas hoĩs. vnde Luč.xxi vbi loqŭr dñs de picł͛is di xit. Vigilate oĩ tpe orãtes vt digni habeamini fugere omnia iſta que futura ſunt Scđo ãmonitiones creatu rarũ que inceſſãter nos in= uita[illegible]t ad grãrũ actionem. Ben[illegible]ficiũ eni datũ alicui: inuita[illegible]ſũ vt danti gratias agat: ergo [illegible] que vi= demus data ſint hoi.vt pa= tet Geñ.i.vbi dicit dñs faci am⁹ hoĩem ad imaginẽ ⁊ ſi militudinẽ noſtrã vt preſit piſcibus maris et volatili= bus celi ⁊ et beſtiis terre vni uerſeq3 creature:oĩa que vi demus inuitãt nos ad gra tiarũ actionẽ. Tercio ipſũ tẽpus in quo ſum⁹ in tẽpo= re eni3 grẽ in quo ſum⁹ cui nulla operatio magis con= gruere videř q̃ grãrũ actio ideo valde bonũ eſt grãru3 actioni inſtare. Prouẽ.xvi. ſermo oportun⁹ optim⁹ eſt. Quarto q̃a grãrũ actio eſt de operationib⁹ que fiũt in paradiſo.vñ in ps.lxxxiii. miſericordias dñi in eťnũ cã tabo:cãticũ iſtud erit grãꝝ actio.De hoc q͛ miſericordiť a picuſis fuim⁹libati.Iſa. li.gaudiũ et leticia inueniet in ea grãrũ actio ⁊ vox lau dis. vñ bonũ eſt aſſueſcere huic opationi quã in futu=

ro facturi ſum⁹: bon[illegible]m eſt addiſcē officiū qḋ t[illegible] iu facere oportebit. [illegible] Quinto [illegible]ie multiplicē que ex hoc opere ſeq̄tur. Prima eſt ꝙ hoīem in tribulatione cuſtodit et deum ei adeſſe facit vt figuratum eſt. Dañ. iii. in pueris q̄ in fornace poſiti grāa agētes deo ab igne leſi nō fuerunt et vn⁹ apparuit cū eis ſimilis filio dei: ſic ignis tribulationis nō ledit eos qui in ea deo grās agūt qui dei ſocietatem habēt. vnde Ber. quātūcunqꝫ ſeuiat tribulatio ne puteſ te derelictū ſed memineris ſcriptū eſſe cuꝫ ipſo ſū in tribulatione. Itē grarū actio diuinā largitatē ad dādū prouocat. vnde Prouerb. x. aīa que bene eicit ipin guabitur. Ber. ad locū vnde exeūt flumīa ſcꝫ grarū reuītitur vt iterꝫ fluant. Eccl. xliii. bñdicentes dñm exaltate illū quātū poteſtis: maior eſt oī laude: exaltātes autē replebimini v̄tute. Sexto q̄a hec oꝑatio mltū placet deo grāꝝ actio adeps ē ſpūalis de q̄ Leuit. iii. ois adeps dñi erit iure ꝑpetuo. Itē vnguētū eſt q̄ caput eccl'ie vngit ꝙ figuratum eſt in magdalena caput xp̄i vnguēte Mat. xxvi et Math. xiiii. Ber. bonū eſt vnguētū cōtritionis qḋ de recordatione pctōꝝ ꝯficif: meli⁹ deuotionis qḋ fit de recordatiōe bñficioꝝ dei porro vtrūqꝫ vincit vnctio peitatis. Vnguētū deuotionis eſt grarū actio: multuꝫ placꝫ deo aīa q̄ grāꝝ actioni inſtat. vñ Cant. i. tu pulchra es amica mea: ꝛ ſubdit oculi tui colūbaruꝫ: colūba ſimpliciť reſpicit: vñ oclos colūbarū habēt q̄ ſimpliciť creaturas reſpiciūt in oib⁹ creaturis deū reſpiciēdo tā̄ ꝙ cauſā et datorē oim bonoꝝ vel q̄a ſpūs ſāctus cui amor appropriať in colūba apparuit: oculos colūbarū habet q̄ ocl'o amoris bona ꝓximi reſpicit ei ꝯgratulando et de eis grāas agēdo nō habēt oclos colūbe ſꝫ poti⁹

noctue homies inuidi:q̄ de bonis ꝓximi affligūtur/et ſic quaſi de lumie excecant ipſi ſcōm verbū boecii ſiles ſūt auib⁹ illis quas nox il lūinat ⁊ lux excecat ipſi ſūt maledicti iuxta illud. Iſa. v. ve q̄ dicitis bonū malū et malū bonū: ponētes lucem tenebras/et tenebras lucē.

E Septimo hoc ꝙ ingra titudo q̄ grarū actioni con traria eſt: que eſt ruſticitas magna Quiꝗ ruſticitates faciūt hoies deo q̄s hoī nō facerēt. Prima eſt ꝙ hit q̄ bus ipſe maiora dat benefi cia min⁹ eū diligūt diuites ſcȝ: et q̄ maiorē terrā tenēt ab eo: minorē ei cenſū ſol uunt. Scda q̄a nō timēt co medere de ſuo licet dānum vel cōtumeliā ei intulerint Tercia eſt ꝙ ei nolūt dare de ſuo in paupe: nec etiā ac cōmodare ad cētuplas vſu ras q̄ꝺ facerēt libēter ali cui ſarraceno vel excōmuni cato ſi ſine pctō hoc facere poſſet. Quarta eſt ꝙ nec ti mēt ei cōtumeliā vel dānū inferre licet eadē die ad mē ſā ei⁹ comederit. Quita eſt ꝙ de minimo bñficio ... no ſuo gr̄as ... deo ve ro gr̄as nō agūt: etiā de bñ ficiis maximis nō ſolū ru ſtic⁹ eſt hō ingrat⁹: imo eſt ſimilis porco qui comedes glādes ſub quercu ad terrā habēs oculos non ad quer cum que ſibi dedit glādes: ſic homies ingrati oculos ſuos ſtatuerūt declinare in terram: et non eleuant eos ad creatorē celi et terre qui dat eis omnia bona. Ulti mum eſt multiplex malum q̄ꝺ prouenit ex ingratitudi ne: que primo bona que a deo recepta ſunt offerri fa cit. vnde ſup illud. Ro. pri mo. qui cū deum cognouiſ ſent: non ſicut deum glori ficauerunt aut gratias ege runt. Auguſtin⁹ dicit ꝙ de us dederat gratis tulit in gratis. Secundo impedit ab his que darentur homi niſi ingratus fuiſſet. Gre gori⁹. non eſt dignus dan dis qui non agit grates de

...datis. Ber ingratitudo eſt ventus vrens: ſiccans ſibi fontē pietatis rorem miſericordie ... gratie. Tercio ingratitudo non ſolum bonis hoīem priuat immo etiam penā addit vnde legitur ꝙ ezechias eſt punitus ingratitudine cū enim dominꝰ dediſſet ei triumphuꝫ incredibilem ⁊ percuſſiſſet centū octogintaquinꝗ milia hominuꝫ in caſtris ſenacherib licet ſecundum ioſephum cum populus deo hoſtias immolaſſet non tamē gratias digne egit et canticū non cātauit: ſicut in huiuſmodi patres conſueuerant facere et ideo egrotauit vſꝗ ad mortē. Unde venit ad eum Iſayas dicens diſpone domui tue: quia morieris tu et non viues. Iſa. xxxviii. Et notandū ꝙ licet gratiarū actio generaliter placet deo tamen magis placet ei in aduerſis ꝙ̄ in ꝓſperis: ſicut aues pingues graciosioris ſūt saporis aſſate ꝙ̄ elixe. Homo q̄ in igne tribulationis murmurat: et ſicut auis macilēta que dū aſſat̄ cōburitur ille vero q̄ in igne tribulationis grās agit ē velut auis pinguis q̄ propria pinguedine ſupfūditur in qua ſupfuſione odoꝛ ſuauiſſimꝰ deo datur vt patet in beato laurētio. Itē notādū ꝙ melioꝛ ſit ira riſu vt legit̄ Eccl. vii aduerſitas minꝰ eſt periculoſa ꝙ̄ proſperitas ſequi debet grārū actio tā in aduſitate ꝙ̄ in proſperitate. ¶

Circa ſcðm in quo monemur ad fraternā dilectionē notandū ꝙ multū debemus nos excitare ad eaꝫ cū ſcriptū ſit Ro. xiii. quod qui diligit proximū legē īpleuit et ibidē legitur plenitudo legis ē dilectio. Ad dirigendū nos circa amorē proximi proponit nobis ſacra ſcriptura triplex exēplar. Primū exemplar eſt amoꝛ queꝫ habemꝰ ad nos ipſos. vnde Math. xxiii. diliges proximū tuū ſicut teipſū ſicut de bonis ꝓpriis

gaudem⁹ et de malis dole-
mus: ſic gaudere debemus
de bonis proximi et malis
cōpati. Scdm eſt amor xpi
ad nos. vnde Joh.xv. hoc ē
preceptū meū vt diligatis i
uicē ſicut dilexi vos: xpus
ſic dilexit nos ꝙ plus ama
uit ſalutē noſtrā ꝙ̄ ſuā tēpo
ralē vitā vel ꝙ̄ ſua. Hiere.
xii. reliqui domū meā dimi
ſi hereditatē meā dedi dile
ctā aīam meā. etc̄. ſic amat
xps ſuos qd reputat ſibi fi
eri qd vni illoꝝ fit iuxta il-
lud. Math.xxv. qd vni ex
minimis meis feceritis mi
hi. etc̄. ſic et nos debem⁹ ꝓ
ximū diligere vt oīa tpalia
contēnam⁹ pro ſalute ꝓxi-
mi. Terciū exemplar eſt a-
mor quē mēbra habēt adin
uicē q̄ ſunt in eodē corpore
de quo tāgit apl's. i. Coꝝ.
xii. dicēs ſiquidē cōpatitur
vnū mēbrū compatiūtur ei
oīa mēbra: reputat aūt vnū
membrū corporis ſibi fieri
qd fit alii: dicit enī os quā
do pes ab aliquo ledit̄ qua
re me ledis ⁊ ſi pedibus ali
quod beneficiū feceritſ os: i
de re[illegible]ratiat̄: ſic reputare
debem[illegible] nr̄a que ſūt ꝓxi-
mi. S[illegible]a vero
vbi ad diſcretionem mone
mur notandū ꝙ apl's dicit
in gr̄a que data eſt nobis:
et nō dicit in diuitiis i quo
inſtruimur qd de profectu
amicorū nr̄oꝝ in bonis ſpi
ritualib⁹ debem⁹ gaudē nō
de profectu tēporaliū: imo
tūc debem⁹ timere cū ſcȝ vi
demus amicū nr̄m in mari
ꝓiectū admodū Jone vt le
gitur in libro ei⁹ capitulo ꝓ
mo. ps. lxviii. veni in alti-
tudinē maris ⁊ tēpeſtas de
merſit me. Aug⁹. amas ſe-
culum abſorbebit te amato
res ſuos necare nouit non
portare periculoſi⁹ eſt mare
hui⁹ mūdi ꝙ̄ mare materia
le. Ber. loquēs de mari hu
ius mūdi dicit periculū ꝓ-
bat trāſeuntiū raritas et ꝑ
euntiū multitudo in mari
materiali de quatuor naui-
bus non perit vna: in mari
vero huius mūdi de quatu
or hoībus quādoq; nō eua-

ditvn⁹ q̄a multi voca[...] pau ci vero electi. Math. [.]x. in õs. lv. ab altitudi[..] diei ti meo [...] ꝓſperitas timere debem⁹ cũ videmus molã aſinariã ligatam ad collũ amici noſtri ſcʒ circu itũ tꝑaliũ: qui mola aſina ria dicit̃ a xp̄o. Math. xviii timere etiã debemus cũ vi demus in illis quos ama mus ſignũ mortis eterne. Grego. cõtinuus ſucceſſus tꝑaliũ eterne dãnatiõis eſt indiciũ. Sequitur q̃ data eſt nobis in xp̄o ieſu. nota ꝙ merito xp̄i nois dat de⁹ eccl'ie ca q̃ petit̃ dñ petit a deo p̄re ea q̄b⁹ idiget ꝑ dñʒ ſuũ ieſũ xp̄m et nõ meritis ſuis. Unde ſic ſiniũtur orõ nes eccleſie ipe eñi eſt eius fili⁹ dilect⁹ in quo deo bene cõplacuit vt legit̃. Luc. iii. ⁊ merito ipſius fratres ei⁹ q̄bus deus erat iratus pa tri pacificantur.

C Item ſermo de eo dem verbo. C.

Ratias ago deo mo ſẽper pro vobis etc. p̄ma Cor. i. qḋ in oĩ bus diuites facti eſtis hoc dicit ap'lus corinthus q̄ ad fidẽ xp̄i cõuerſi erãt et ideʒ poteſt dici hoīb⁹ vere xp̄ia nis nõ dico de illis xp̄ianis q̄ ſũt noĩe xp̄iani et vita ſar raceni q̄ ſunt xp̄i ꝓdito res ſerui eius de iure. hoſti tñ ei⁹. i. dyabolo adherẽtes q̄ ſũt xp̄iani apoſtate ⁊ ideo inutiles. Prouẽ. vi. hõ apo ſtata vir inutilis ĝditur ore ꝑuerſo q̄ videnẗ eſſe deterio ris ꝯditiõis q̃ ſi nunq̃ fue rit xp̄iani ſicẽ monach⁹ apo ſtata videẗ deſtoris ꝯditio nis eſſe q̃ ſi nũq̃ fuerit mo nach⁹ ſʒ de xp̄ianis de po teſt dici ꝙ i oĩb⁹ diuites ſũt in xp̄o: dũ eni habẽt xp̄m q̄ dñs eſt oĩʒ habẽt ⁊ oĩa i xp̄o vñ. Aug⁹. multuʒ diues eſt xp̄iana religio que oĩa poſ ſidet in oĩm poſſeſſore. B Magnum theſaurũ habet vere xp̄ianus ſi in agro cor dis abſcõderit iuxta verbũ domini. Mathei. xiii. qui

theſaurũ abſcõdit cũ oſten=
detur ei in viſione eius erit
et beatitudo tu. ps. xxx. ꝙ
magna multitudo dulcedi
nis tue dñe. ₜc. Et notãdũ
ꝙ quidã ſũt diuites in mũ
do quidã ĩ deo: in deo diui=
tes ſũt qui deũ habẽt. iuxta
illud Aug⁹. nũmos habẽs
in archa diues eſt: deũ hñs
in cõſcia diues nõ eſt: cõiũ=
ge deũ et aurũ archã et cõ=
ſcientiã. In deo dr̃ aliquis
diues eſſe ꝗ ĩ manu dĩ poſu
it oĩa bona ſua multa bona
opera ꝓ amore ipſi⁹ facien
do bona etiã tpalia paupe=
rib⁹ erogãdo: man⁹ enĩ xpi
man⁹ ſũt pauperũ vt dicit
gloſa ſup illud. ps. lxxv. ni
hil inuenerũt oẽs viri diuiti
arũ in manib⁹ ſuis. C Et
notandũ ꝙ diuites in mun
do: et diuites in xp̃o in q̃tu
or differũt: diuites enim in
xp̃o ſũt diuites ſẽper et vbi
ꝗꝫ in oĩbus et veras diuiti
as habẽt: diuites v̾o in mũ
do ſũt diuites hodie et cras
pauperes: ſũt etiã diuites
hic ₜ ſi ad aliũ locũ declina

uerin[illegible]: poſſunt ibi mori fa
me: t[illegible]multis etiã paupes
ſũt et d[illegible] cor vane[illegible]
qd̾ primũ ꝓ[illegible] potest per
hoc qd̾ legit. Luc. xii. [illegible]
lo diuite cui⁹ agri tulerunt
fruct⁹ vberiores ſolito: ita
ꝙ horrea ad capiẽdũ nõ ſuf
ficerẽt: ꝗ cũ crederet ſe ha=
bere abũdãter neceſſaria ĩ
annos plurimos audiuit a
deo: ſtulte hac nocte repetã
aĩam tuã a te: q̃ autẽ cõgre
gaſti cui⁹ erũt ₜ ſubdit dñs
ſic eſt oĩs qui ſibi theſauri=
ſat ₜ nõ eſt in deũ diues: ſic
eſt inꝙ ſtult⁹ ſicut ille ꝗ vult
vt ſit diues ad horam glo=
ſa ſup illud. ps. xxx. odiſti
obſeruãtes vanitates ſup=
uacue: vanitatẽ obſeruatis
ſi ſperatis ĩ pecunia vel in
honore vel in aliquo nomie
potentie in hiis oĩbus cuꝫ
ſperas aut tu expiras ₜ eaſ
hic dimittis aut cum viuis
omia pereunt et tua ſpe de=
ficis illud ſolũ diuitiarum
hui⁹ mũdi in ſaluo ponitur
ꝙ ponit in manu dei qd̾ ſcꝫ
pro deo datur et illud vere

habet ſicut quidam dixit domino ſuo cũ dñs vellet de bonis ei⁹ habere 1 precep ... et ei vt ... itatē di ceret mihi plus habeo in ... er.cc.aureos quos pro deo dedi: cũ autē a circũſtantib⁹ ei diceret̃ q̄ falſũ eſſet et dicerēt illa grangia tantũ valet et illa dom⁹ et multa alia: ille rñdit illa nō ſũt mea ſed dñi mei: qui quñ voluerit accipiet tanq̄ ſua: ſed illud pro deo dedi 1 in ſalua cuſtodia p manus pauperũ poſui: ita q̄ null⁹ poteſt aufferre mihi: diuites in xp̄o ideo diuites ſũt vbiq3: quia partē habēt in oībus bonis q̄ ſũt in celo 1 in terra iuxta illud. p̄s. cxviii particeps ego ſũ oīm timētiũ te 1c. ideo bñ cōuenit ecclesie. Prouẽb. vltio. multe filie cōgregauerũt diuitias tu autē ſupgreſſa es vniuerſas: in oīb⁹ vo diuites eos dicit quia oīa ſũt diuitie xp̄ianorũ nō eni ſolũ bona: ſed etiā mala pene diuitie ſunt bonorũ. vnde Heb. xi. dicit̃ de moyſe maiores diuitias eſtimās theſauro egyptiorũ ĩpropeŕiũ xp̄i. Hiero. totus mũdus fidelis diuitiarũ eſt infidelis autē obolo indiget. Ber. tot⁹ mũd⁹ fidelis diuitiarũ eſt tot⁹ plane: quia tā proſpera q̄ aduerſa ipſi eque oīa ſeruiũt et cooperātur in bonũ. D Diuitie bonorum vere diuitie ſũt cũ cor hoīs repleāt ecōtrario vero diuitie mũdi vane ſũt 1 hoc tripliciter. Uane eni ſũt in ſe et in cōparatiōe nr̃i: 1 in cōparatiōe creatoris. In ſe etiā3 vane ſũt dupliciť ſc3 veloci trãſitu 1 indigētia. De primo. Sap. v. omīa trãſierũt velud vmbra: de ſcdo. Hiere. iiii. aſpexi terrā et ecce vacua erat 1 nihil hec vacuitas poteſt itelligi defect⁹ ille quem habet quelibet poſſeſſio huius mũdi qȯ in eo ſc3 ſufficientiam offert qȯ nō acquirit̃. Unde ſi ab homie repellit vnam indigētiā facit multas. ideo verum eſt q̄ dicit. Seneca. q̄ altera cupidita

tum ex fine alterius trahi= tur et verũ eſt illud Sap.xi illos pluribꝰ indigere que plura poſſidẽt. Seneca. cõ gregẽtur ad te quicq̃d mul ti diuites poſſident ex hiis maiora cupere diſces ⁊ ſup illud pĩma ad Thim̃.v. quẽ quidã appetẽtes errauerũt a fide dicit gloſa. qui appe tit pecuniã cupẽ cupit. C In cõparatiõe vero nr̃i va= ne ſũt diuitie huiꝰ mũdi qꝛ nec cõferunt plenitudinem cõtinẽti: nec fulcimẽtũ imi tanti nec fructũ ſpondẽt la boranti anĩc plenitudinem nõ conferũt vnde. Augꝰ.in libro de diligendo deo: pe= cunia non ſatiat aĩe famẽ quomodo nec vẽtus: corpo ris ventrẽ deniq̃ vt fameli cũ hoĩem apertis faucibus vẽtũ aercũ haurire cernas quo quaſi conſolatur fami nõne credas iſanire: ſic nõ minoris infamie eſt ſi ſpm̃ rationalẽ rebus putes tem poralibus magis iflari q̃ ſatiari: ſic tres potẽtie aĩ me rationalis cõcupiſcibi= lis v[...] iraſcibilis rationa= lis n[...]plebitur ſciẽtia in p̃ ſenti[...] illud non ſatia bitur ocu[...]pmo nec cõcupiſcibilis pecunia iuxta illud auarus nõ iple= bit pecunia. Ecc̃i.v.⁊ eiuſ= dem xxiii. Inſatiabilis eſt oculꝰ cupidi et iraſcibilis multominꝰ gl'ia cũ gloria tẽporalis vaniſſima eſſe vi= deatur inẽ tẽporalia Unde a vanitate ſpãliter nomen accipit vt ſpecialiter vana gloria dicatur. Boetius.o doxa doxa: ſiue gloria gl'ia quid aliud futura es mẽti= bus mortaliũ niſi magnai flatio auriũ diuitie etiã mũ di non dant fulcimentum innitẽti.iuxta illud. Prouͦ xi. qui cõfidit in diuitiis ſu is corruet.⁊c̃.fructũ etiam ſperatum nõ dant iuxta il= lud. Ecc̃i.v.q̃ amat diuiti= as fructũ nõ capiet ex eis: fructꝰ iſte eſt ſufficiẽtia vel ſatietas quã ex diuitiis nõ capit ille qui eas amat cũ amor ſit fames: fames aũt et ſatietas ſimul eſſe nõ poſ

ſunt. ¶ Uane etiã ſũt diuitie iſte reſpectu cr..ato..ſicut archa ...uacua ... eo ꝙ nõ eſt plena re ſolida. Sap. xi. qm̃ tanꝗ̃ momentũ ſtatere ſic eſt ante te orbis terrarum et tanꝗ̃ gutta roris antelucani qui deſcẽdit in terram. De vanitate iſta dicit Eccles. pmo. vidi cũcta ꝙ ſũt ſub ſole et ecce vniuerſa vanitas. Et notandũ ꝙ apl'us nõ dicit grãs ago q2 diuites facti eſtis in mũdo ſed qꝛ in xpo multiplici rõne. Primo qꝛ diuitie mũdi aiam inquinant qḋ videtᷣ ſignificatũ eſſe in hoc ꝙ ea ꝙ videntᷣ precioſiora īter eos vt eſt aurũ et argentũ minus tñ genuũ inquinãt: ideo ſpũs ſctũs vocat eas lutũ. Abach. ii. ve ei qui multiplicat nõ ſua vſqꝫquo et aggrauat cõtra ſe denſũ lutũ detertꝰ inquinãt diuitie aiaꝫ ꝙ̃ lutũ corpus. Unde apl's recte arbitratꝰ eſt vt ſtercora. Phil. iii. Secundo quia ignominioſe ſũt. Prouẽb. iii. ſtultorũ exultatio ignominia. et in. ps. iiii. ſecũdũ aliã litterã filii viri incliti vſqꝫquo ignominioſe diligitis vanitatem ſicut ignominioſuꝫ eſſet alicui regi ſi contraheret cũ aliqua paupere deformi qui cõtrahere poſſet cum nobili et pulcra ſic ignominioſũ eſt anime quando inſeparabili amore inheret hiis bonis contẽtibilibus: que veris bonis et potuit et debuit adherere. ¶ Tercio qꝛ diuitie tẽporales diuitie poitionis ſũt vel qꝛ perdũtur vel qꝛ hominẽ perdũt ſicut econtrario ſpũales diuitie ſunt diuitie ſalutis. Iſaye xxxiii. diuitie ſalutis ſapientia ⁊ ſcientia. Bernardꝰ loquens de bonis tẽporalibus vtinam inquit congregata perirent et non cõgregatoꝛ eoꝛuꝫ tolerabiliꝰ eſſet inſudare laboꝛe perituro ꝙ̃ peremnturo. Eccl. xi. ſi diues fueris nõ eris īmunis a delicto vl' vt breuiter dicã freqntiꝰ in malũ dñi ſui cõ=

gregātur· vnde Eccī·v·eſt alia infirmitas maxia quā vidi ſub ſole· diuitie cōgregate in malū dñi ſui pereūt enī in afflictiōe peſſima pereūt enī hic morte culpe, et in futuro morte pene eterne: et preter hoc in preſenti ſūt in afflictiōe peſſima· Si vis ampli⁹ de hac materia reqre in tractatu de auaricia in pma parte capl'o·vii·

Dñica·xix· poſt oct·penthecoſtes· Sermo· ci·

R Enouamini ſpū mētis vr̄e·ꝛc̄·in nouitate ſēſus vr̄i· Eph̄· iiii· q̄ eſt iſta cōmonitio cū fere null⁹ ſenē ſe cognoſcat etiā vetuſtiſſimi adeo auari ſūt et in ſuo regimine indiſcreti ac ſi eſſēt pueri· Greg tāto debet qſq; in ſuo regimine cautior eſſe quāto fuerit etate prouectior· Seneca· mōſtro ſimilis eſt auaricia ſenis quid enī ſtulti⁹ q̄ via deficiente viaticū augere· Preterea ad qd fit āmonitio de renouatione cū a ſenectute ad iuuentutē nō ſit

re[illegible]ſſus· Reſpōdeo· pctī veti[illegible]as dicit̄: eo q̄ vetuſta ti in[illegible]ectu multiplici aſſimilet[illegible] eterne proximū facit et ex trāſuerſo corporis diſtat q̄ eſt mortalis ab īferno gladiū dei euaginatū habet ſuper caput qui eū diuideret niſi dei mīa eū ſuſtentaret· Iob xix· fugite a facie gladii· Scdo curuū facit· p̄·xxvii miſer fact⁹ ſū et curuat⁹ ſū Item· p̄a·xvi· oculos ſuos ſtatuerūt declinare in terrā vix oculis cordis poteſt celū reſpicere qd amiſit q̄a iniqtates ſicut onus graue grauate ſūt ſuper eum· p̄s· xxxvii· deus tamē fecit hominē ſimplicē et rectū vt legit̄· Eccī·vii· B Tercio viſū obſcurat vt patet i yſaac q̄ nō cognouit viſu iacob ſed manibus tētare voluit· Geñ·xxvii· nō videt pctōr q̄ a dyabolo ducat̄: ſi enim videret rediret cogitaui vias meas et cōuerti pedes meos· p̄·cxviii· Quarto pctm̄ ita debilitat vt ad paruū īpulſū

ſuggeſtionis in pcin̄ ...uat Multo etiā rugā duplicita tis i hoīe facit ... paliō pec... velit vñ eccl. ij. ve duplici corde Sexto fac̄ caniciē q̄ſi ex defcū calor̄ naturalis ex defectu diuini amoris ⁊ cādor mūdane ſapiētie i pctōrib⁹ ab hac vetuſtate pcti monet apl's renouari. Et notādū q̄ ſex ſpecies renouatōis in creaturis īueniunt̄ q̄ oñdūt hoī diūſos modos ſue renouatiōis. Prima ſpecies fit p ignē ſic ferrū renouat̄ a rubigine et aurū et argētū ſic purgat̄ et idoneū ad operādū efficit̄: ſic videt̄ dñs velle renouari hoiem q̄ñ ponit eū in igne tribulatiōis dādo ei infirmitatē: circa ferrū dū calidū eſt operādū eſt nō aūt q̄ñ frigidū eſt: ſic circa talē tūc exhortatiōibus eſt inſiſtendū: ſed de q̄buſdam poteſt dici illud. Eze. xxiiii. multo labore in ea ſudatum eſt et nō exiuit de ea rubigo neq̄ p ignē iuxta illud. Hiere. vi. fruſtra cōflauit cōflator: malicie ei⁹ nō ſūt cōſūpte argentū reprobū vocate eos q̄a dñs eiecit eos: tribulatio vero ignis vocat̄ q̄a ſimiles auro et argento purgat / ſimiles paleē icinerat. ¶ Scd̄a ſpecies renouationis eſt in ſerpēte q̄ cū ſenuerit propt̄ duriciē pellis nō poteſt bñ ſe vertere abſtinet. xl. diebus Deinde egrediēs p artum foramen ibi pellē relinquit in quo cōmēdat̄ renouatio que fit p artā penitentiam Math. vii. arta eſt via q̄ ducit ad vitā: p ſerpentē dyabolus ītelligit̄ q̄a in ſerpēte hoīem decepit et propter venenū triſticie et īimiciciās quas haberad hominē vnde. Geñ. iii. inimicicias ponā iter te et mulierē: pellis ſerpētis eſt pctūm q̄ eſt ſimilitudo dyaboli. Si ergo pctm̄ in aliquo idurauerit conet̄ quātū poterit ad abſtinendū a pctō ſuo deinde artam penitentiā aggrediatur et ibi dyabolus relinquet eū dyabolus eni libē-

ter vadit per latã viã: et in arta via hoīem deſerit. Ma thei.xii.cũ imũdus ſpũs ꝛ͞c dyabolus ad modũ piſcis ī humidis habitat et in ari= do requiẽ nõ inuenit: Job. xl.ſub vmbra dormit in ſe= creto thalami in locis hu= mẽtib⁹. ¶ Tercia ſpeci= es renouationis eſt in aq= la. vnde ps. cii. renouabiẽ vt aqle iuuẽt⁹ tua ibi dicit. gloſa. ꝙ aqla dũ ſenio gra= uatur vncho roſtri in īmo= derate creſcẽte nõ poteſt os aperire et cibũ capere non poteſt vnde langueſcit: ſed quodã naturali modo colli dit roſtrũ ad petrã et exuit on⁹ roſtri quo cib⁹ īpediẽ ꝛ redit ad cibũ et oĩa reparã tur ei vt fiat iuuenis ĩ quo cõmẽdaẽ renouatio quãtũ ad cõſiderationẽ dñice paſ= ſionis xp̃us in ſtatu crucis petra dicitẽ.vñ.Cantẽ.ii. ve ni colũba mea in foramini b⁹ petre.i. per pfectã paciẽ tiã roſtrũ nimis curuatum eſt:amor ad terrena nimis curuat⁹ꝙ cibũ capere nõ po

teſt [...]ia tali amori ſpũalia nõ ſa[...]ũt: ſed iſta curuitas ad pe[...] allidiẽ quãdo cre= plo xp̃[...] ꝛ tũc homo iterior cibũ ſuũ ſic ſumit ꝙa ſpũalia īcipiũt ei ſapere et ſic fit renouatio Ber. magna abuſio et ni= mis magna ꝙ miſer vermi cul⁹ velit diues fieri pro ꝙ deus maieſtatis dñs ſaba= oth pauper fieri voluit. In alliſione roſtri poteſt ītelli gi renouatio oris iuxta il= lud. pmi Regũ.ii. recedant vetera de ore veſtro. Iſa.vi labia īſa pe mũdanẽ calcu= lo vt dign⁹ ſit loqui verba dei. pma.Pe.iiii. ſi ꝙs loꝙ tur quaſi ſermones dei. ¶ Quarta ſpecies renouatio nis eſt in ceruo de quo dicit gloſa ſup illud.xli. queãd= modũ deſiderat ceruus ad fõtes aquarũ qui cũ graua tus eſt ſenio creſcentib⁹pi= lis atꝙ cornib⁹ ſerpentem haurit in auribus quo hau ſto veneno eſtuat vnde fon tẽ ad bibendũ ardẽtiſſime deſiderat quo hauſto pilos

et cornua deponit I q̄ cō mendat nobis renouatio q̄ ... cōſideratione ... que habet mūdus ſicut eni ceru⁹ hauſto ſerpēte eſtuat et fōtem q̄rit ad ſui refrigeriū ſic mēs malis hui⁹ mūdi grauata fontē cōtēplationis querit Grego. mala q̄ nos hic premunt ad deū nos ire cōpelſūt. Mañ. i. qui viderit te reſilict a te Grego. cōtēnend⁹ eſſet iſte mūdus etiā ſi blādiretur ſi rebus pſperis demulceret aim vi poſtq̄ tot laboribus hoiem premit tā ta aduerſitate fatigat: diuz tot nobis aduerſitates īgeminat: quid nobis aliud q̄ ne diligaꝫ clamat ſic pilt. i. victa carnalia et cornua ſupbie deponunt. ¶ Quinta ſpecies renouationis eſt in accipitre que fit ſingulis ānis de qua Job. xxxix. nunqd p ſapientiā tuā plumeſcit accipiter expādēs alas ſuas ad auſtrū in q̄ cō mēdatur renouatio q̄ fit in mutatorio oronis ⁊ ꝯtēplationis qñ viri contēplatiui de virtute in virtutē pficiunt. Grego. qd eſt accipitrē in auſtro plumeſcere niſi q̄ vnuſqſqꝫ ſāctoꝝ flatu ſpūs ſācti tact⁹ cōcaleſcit et vſū vetuſte cōuerſationis abiciens noui homis formā ſumit. ii. Cor. xiii. ſi is q̄ foris eſt noſter hō corrūpatur tamē is q̄ intus eſt renouatur de die i diē. et Apo. xxii qui iuſt⁹ eſt iuſtificeꝫ adhuc accipiter q̄ eſt auis nobilis q̄ de preda cor amat veros amatores aīarū ſignificat. Et notandū q̄ renouationē accipitris cibi venenoſi accelerant vt buphones ⁊ ſimilia: ſic in viris ſanctis. Tren. iii. ſaturabiꝫ opprobriis. Sexta ſpecies renouatiōis eſt i fenice q̄ i nido ſuo ligna ꝯgregat ⁊ aliis ſuis īgnē excutiēs ſeipſā cōburit ⁊ ex cineribꝰ auis ſue ſpeciei procreaꝫ i q̄ ꝯmēdat nob renouatio q̄ fiet in glīficatōe corpoꝝ qñ īplebiꝫ illud Apo. xxi. ecce noua facio oīa ligna ꝓprū īcēdtuꝫ

cõgregant ⁊ ignē ſuis alis excutiūt hoīes qñ a deo ſibi erat ꝓhibitū cõcupiūt et cõcupitū guſtāt hoc eos incinerauit ex cinerib⁹ nõ fiet renouatio quādo ex puluеribus fiet reſtauratio. ¶ Seqtur ſpū mentis.i. q̄ eſt mens vt ſpecificeť de q̄ ſpū dicať cū ſpūs multipliciter dicať. Et notādū ꝙ renouatio ſpūs fit in p̄ſenti ad hāc fuit p̄m⁹ aduēt⁹ xp̄i: renouatio vero fiet corpoꝝ in iſ. Phil.iiij ſaluatorē expectam⁹ ⁊c. Ber. nūc eāt nūc redeant q̄ corpora ſua pellib⁹ muriū et ſtercorib⁹ vermiū in formāt qa cū dñs ad iudicandū venerit nõ reformabit niſi qd abiectionis ⁊ hūiliationis īueniet. Sequtur ⁊ induite nouū ⁊c. ideſt ſimilitudine noui hoīs qui ſcđm deū creat⁹ eſt. ideſt dī potētia nõ hūana natura vl' ad ſilitudinē. Aug⁹. ſūma religiõis eſt imitari quē colis ſcʒ deū. Seneca. niſi ad regulaꝫ praua nõ corriges exēplar diuinum nobis ab ſcđ[illegible] eſt: ideo oportuit vt crear[illegible] homo deo ſimilim⁹ ſcđm p[illegible]ilitatē hu[illegible] nature ad [illegible] nõ ſe corrigeret hõ iſte xp̄s eſt ad cui⁹ exēplar hõ precipue debet reſpicere ꝓpter hoc q̄ꝫ eſt pulcherrimū exēplar et veriſſimū. dauid.xliiij. ſpecioſus forma p̄ filiis hoīm Ber. o q̄ formoſū in forma mea te cogſco dñe ieſu non ſolū ꝓpter diuina q̄bus effulget miracula: ſed et propter veritatē et māſuetudinē et iuſticiā. idem beat⁹ es dñe ieſu qui te hoīem inter hoīes cõuerſantē diligēter obſeruās: pro virib⁹ ſe prebet imitatorē tui in iuſticia et ſāctitate veritatis. Hoc dicit cõtra iuſticiā et ſanctitatē/falſitatis/et vanitatis que ſit in hypocritis vel iuſticiam ſignorum que fit in iudeis.

¶ Item ſermo de eodem verbo. ciij.

R Enouamini. ⁊c. ad tria monet nos apoſtolus hic primo ad

mentis renouation[illegible] ibi re nouamini. Scd̃o [illegible] lingue [illegible]ernationẽ [illegible] propt' qđ deponentes [illegible]tc. Tercio ad manualẽ operationẽ ibi q̃ furabat' iã non furetur ma gis aũt laboret. &c. Primo necessaria est mentis reno uatio a peccati vetustate ne pctm̃ si in mẽte remanserit bonitatẽ operũ auferat mo dicũ fermenti totã massam corrũpit: ſcd̃m aplm̃ pctm̃ mortale cũ bonis operibus est velut fel in esca dñi: sin= cerũ nisi sit vas quodcunq; infũdis acessit. Lingue ve ro gubernationẽ docet apo stolus quãtũ ad duo. scilicz quãtũ ad veritatẽ ibi loqui mini veritatẽ: et quãtuz ad leuitatẽ: irascimini et noli te peccare. ps. iiii. B Cir ca primũ nota q̃ dyabolus fuit pm̃ᵒ mẽdax. iuxta illđ Joh. viii. mẽdax est et pat' eiᵒ et q̃ potius amat mẽda= tiũ q̃ veritatẽ videt' potius velle esse similis dyabolo q̃ deo q̃ veritas est de hac ma teria reqre in caplo de mẽ= datio. Circa scd̃z nota q̃ du plex est ira scz ira circa viti um psone et ira circa psonã pma bona: scd̃a mala: de vtraq; dicit' verbũ istud. De pma sic si irascimini cõtra vitiũ nolite peccare nimis aspere arguendo. Eccl. vii. iustᵒ perit in iusticia sua: et post noli esse iustᵒ multũ. et Prouẽb. xv. q̃ suauis est in moderationi bᵒ viuit. Ro. ij si preoccupatᵒ fuerit aliqs ĩ aliquo delicto vos q̃ spũa les estis corripite huiusmo di in spũ lenitatis. De scd̃a sic si irascimini contra pso nã nolite peccare. i. nõ cõsẽ tiat ratio. C Sol nõ occi dat sup iracũdiã vr̃am. &c. idest nõ duret vsq; ad occa= sũ solis. Eccl. vii. ira ĩ sinu stulti reqescit. & Job. v. vi[illegible] stultũ ĩterficit iracũdia vel sol iusticie p iracũdiã men tes vr̃as nũq̃ deserat: q̃ cũ ira nũq̃ habitat glosa. Au gᵒ. sup illud nolite locũ da re dyabolo: dyabolo locuz dat qui portas sẽsus pãdit Hiere. ix. mors intrat p fe=

neſtras nr̃as. Jaco.iiij. re
ſiſtite dyabolo ⁊ fugiet a vo
bis. Aug⁹ tẽtator nõ ceſſat
vt igrediať ideo docet dñs
vt timoris valua in faciem
ei⁹ elidať. Itẽ locũ dyabolo
dat q ſe nõ occupat. Hiero.
ſẽper aliqđ boni operis fa=
cito vt te dyabol⁹ inueniat
occupatũ. D Specialiter
dyabolo locũ dat q deũ a ſe
per mortale expellit et dya
bolũ introducit q̃a nõ fuit
ſine magna dei cõtumelia
Aug⁹. ſup hũc locũ due ſũt
porte p quas dyabol⁹ itrat
ſcʒ cupiditas et timor ſi cu
pis aliqđ t'renũ in hac par
te intrat his neceſſario in
cõtrariũ verſis deus intrat
ſi cupis regnũ celeſte et ti=
mes penas eternas gehen
ne apperis xp̃o et itrat xp̃s
Eccles.x. ſi ſpũs poteſtatẽ
habẽtis aſcẽderit ſup te lo
cũ tuum ne dimiſeris. E
Circa terciũ vero notandũ
q beat⁹ ẽ q viuit labore ma
nuũ ſuarũ iuxta illud. ps.
cxxvij. labores manuũ tua
rũ q2 mãducabis ⁊c. ecõtra

rio q [illegible] vult operari nõ mã
ducet [illegible] bem⁹ autẽ operari
aliqđ v[illegible] ocioſũ [illegible]
vitãdo ocio [illegible] vitari ri
diculũ eſt ſcđm. Ber. Item
q bonũ eſt aliqđ laborare i
quo non ſit mortale pcm̃.
Sap.iii. bonorũ laborũ gl'i
oſus eſt fruct⁹. Due vero in
tẽtiones laboris hic tangũ
tur. Prima eſt q furabatur
etc. ideo eni laborare debet
hõ vt de iuſte acqſitis habe
at vnde viuat et non neceſſe
habeat furari victum ſuũ.
Alia eſt vt habeat vnde ne=
ceſſitatẽ tribuat patiẽti cuʒ
nõ poſſint om̃s laborare il=
li q̃bus dedit de⁹ poteſtatẽ
laborãdi debẽt laborare tã
tũ vt poſſint fr̃ib⁹ ſuis ĩfir=
mis ſubuenire. F Preť
hec autẽ due poſſũt eſſe alie
bone ĩtentiones in labore.
Una eſt vt caro domeť ne la
ſciuiat. Eccl. xxxiii. ſeruo
maliuolo ⁊c. Alia eſt peni
tẽtia a deo iniũcta hoi aga
tur. Geñ.iii. in ſudore vult⁹
tui veſceris pa. iii. q extra
mortale eſt et aliq̃ iſta p itẽ=

tionuꝫ laboꝛat in op[...]e ſuo regnū celoꝝ lucra[...]. H[...]es videt illa excellere qua q̄s laborat vt habeat vnde tribuat neceſſitatē pauꝑi ſicut eni oleū ſuꝑemict liquoꝛib⁹ ceteris: ſic pietas aliis operibus quidā venit ad quoſdā heremitas a q̄bus q̄ſiuit q̄d operis facerēt: q̄ reſponderūt ſine itermiſſione oꝛam⁹ q̄bus ille ait: et ego do elemoſinas magnas de labore meo pauperib⁹ q̄ ſiue vigilē ſiue doꝛmiā ſēper oꝛāt pꝛo me. Et notandū ꝙ arbores quātū ad tria renouantur quātū ad floꝛes/folia/ꝛ fruct⁹. et quātū ad tria monet hic ap̄ſus hoīem renouari. Pꝛimo debet renouari mēs: ꝑ floꝛē boni ꝓpoſiti/vel bone volūtatis Scd̄o os quātū ad folia verboꝝ. Tercio manu⁹ q̄tū ad fruct⁹ bonoꝝ operū.ꝛc̄. Dñica xx.p⁹ oct.pē. Sermo.ciij.

Videte q̄modo caute
v ambuletis. Eph.v.
viuere recto itinere dicit ambulare vita eni p̄ſens itineratio eſt et viuere eſt ad moꝛtē eternā vel vitam beatā tendere ſingulis diebus facit hō vnā magnam dietā ad alterā harū et ille ſolus ſapiēter viuit q̄ ad vitā tēdit. Eccl̄i.vi. q̄d ampli⁹ ſtulto ſapiens et q̄d niſi vt pergat illuc vbi eſt vita nemo ſapienter vadit qui voluntarie ad ſuſpendiū ſuuꝫ vadit. Ber. finite ſapiētes huius ſeculi de ſpiritu huius mūdi viuentes alta ſuſpiciētes et terram lingentes ſapienter deſcēdere in infernū. Et notādū ꝙ q̄ vult caute ambulare in via pꝛeſētis vite frequenter debet inſpicere inicium vie et mediū et finē. Ber. hō cōſidera vnde venis et erubeſce vbi es et ingemiſce quo tēdis et contremiſce qui de nobilitate ſuperbiunt deberent pꝛimo reſpicere ex ꝙ̄ vili materia coꝛpus foꝛmatur. De loco vero vbi ſumus qualiter ad luctum imutet: mala huius ſeculi

per ſe ſūt Inct[us] cauſa: bona vero qa mala ſcȝ pctā indu cūt. Eccl. xi. ſi diues fueris non eris īmunis a delicto: reqre in tractatu de hoīe = is. Uidere etiā debet quali ter ingreſſus eſt in mūdum iſtū: et qualiter egreſſur[us] ſit vt mediū vite ſue nō timeat initio et fini cōformare: re ctū enim cuius medium ex it ab extremis: monſt: uoſū enim aīal et cui[us] mediū ex= tremitati b[us] nō reſpōdet nu dus ē egreſſus de vtero ma tris ⁊ nudus reūteris illuc Job. pmo. in via ergo tuaȝ paugtatē nō verearis. B Itē videre debem[us] pncipiū a quo ſumus ad qd neceſſa rio poſt vitā nr̄am reuerte= mur ſcdm merita nr̄a ab eo recepturi illi ergo in preſē= ti adhercam[us]: hoc enī req= rit hoc qd ab eo cūcta habe mus. Ber. infidelem vrget iuſticia naturalis totum ſe tradē illi a q ſe totuȝ habet hoc etiā reqrit hoc qd p re mūeratione ad eū ventūri ſu mus ab eo cum ſeruiciū ipē= dimu[s] merito mercedē req rim[us]. [...]ē notandū q quiq ſūt cau[...]nter quas [...] ambulan[...] pare diſſ. Primo qa arta eſt via et quācito extra viā pes po nit ponētis collū frangit. Math. vii. arta eſt via q du cit ad vitā. In alpib[us] vero vbi via eſt arta et ſi hō viam exeat cadit in abyſſū ſolent hoīes caute ambulare: ps. cxxxix. Juxta iter ſcādalū poſuerūt mihi: quaſi de ce = lo in īfernū cadit qui a ſta= tu grē recedit. Et notan dū q illis q habēt nimis la tā cōſciētiā valde timēdum eſt illud: arta eſt via q ducit etc. Lati enī curr[us] nō poſ= ſūt incedere p artā viā: vn de cū cōſciētia eorū ſit qſi q dā magn[us] currus timēduȝ eſt illis ne ſint extra hāc vi am pauci enī ſūt vt ibidē di cit q eā īuentāt remediū cō tra ſtricturā vie eſt vt hō vi deat vbi ponat pedē amorẽ ſui. Aug[us]. pes aīe amor eſt qui ſi rect[us] eſt dicitur chari tas: ſi curuus eſt dicit cupi

[illegible]uitas: ſicut ꝯtractus [illegible] po teſt ire ad ſanctū iaco[illegible] ita [illegible] rectū pede [illegible] habet non po[illegible]: preci pue tamē cauēdū eſt ne ni= mis diligenti greſſus in via arta. ℭ Scḋo q̄a theſau [illegible] iſtū precioſū habem⁹ in vaſis fictilibus.ij.Cor.iiii qui habet precioſū liquorez in vaſe vitreo caute ābulat Sāguinē xp̄i habem⁹ in no bis ip̄is comodo quo aliq̄s dicit̄ habere in mercib⁹ em ptis preciū quo emit īmo ꝙ plus eſt xp̄m deū habemus in cordib⁹ nr̄is. Specialit̄ vo cauēdū eſt nobis ne ad lapidē offendam⁹ et vas vi treū frāgēdo liquorē amit= tam⁹: velut lapis in via pa radiſi eſt hō dur⁹ alios ſcā= dalizans quē debem⁹ decli= nare ſi deū nolumus āmit= tere. Tercio propter lubri= citatē vie. Treñ.iiii. lubri= cauerūt veſtigia nr̄a in iti= nere plateaꝝ nr̄arū hāc lu bricitatē intellige pronita tē ad peccādū q̄ eſt in hoīe ꝑ tam a natura deſtituta ꝙ a

cōſuetudine. Geñ.viii.ſen= ſus et cogitatio hūani cor= dis.etc̄.cōtra qḋ remediū eſt vt hō alicui ſolido inita tur. Iſa.xl. q̄ ſperāt in dn̄o mutabūt fortitudinē in. p̄s xxv. Sperās in dn̄o nō in= firmabor etc̄.et non delin= quūt om̄s qui ſperāt in eo. Quarto ꝓpter tenebroſita tē. Geñ.p̄mo.tenebre erant ſup faciē abyſſi cōtra qḋ re mediū eſt ſecū habere lucer nā diuini verbi. p̄s.cxviii. Lucerna pedib⁹ meis ver= bū tuū vel ſaltē lucernā bo ni exēpli.ad. Phil.ii. īter q̄s lucetis. ℘ Quito ꝓpt̄ hoſtis ꝓpinq̄tatē hee tres cauſe tāgunt̄ quādo dicit̄. p̄s.xxxiii. fiant vie illoꝝ te nebre et lubricū cōtra mali gnos ſpūs remediū eſt: fre quēs iuocatio ſpūs ſācti vl̄ etiā iuocatio ſpūum bonoꝝ q̄ nos a malignis ſpiritib⁹ defēdūt exēplū de helyſeo. iiij. Reg vi. q̄ excercitū āge loꝝ paratū ſibi vidit adiu= nādū ad hoc etiā multū va= let firmitas boni ꝓpoſiti.

Jaco.iiii. reſiſtite dyabolo et fugiet a vobis. Itē notā dū ꝙ viuere non magnū ꝗd eſt: viuūt enī bruta aīalia / viuūt et demones et repro=borū aīe ꝗbus meli9 eſſet nō viuere. vnde Apoc.ix. deſi derabūt hoīes mortē et fu=giet mors ab eis: ſed debi=to modo viuere magnū ꝗd eſt. Ideo dicit aplūs videte quomodo. etc. ſūt ꝗ beſtiali modo viuūt. Seneca. quoſ dā vētri obediētes loco aīa liū numer9 nō hoīm proſe=quere de diuſis generib9 be ſtiarū ſcḋm diuerſa genera pctōꝝ. Itē notandū ꝙ de=teri9 eſt beſtialiter viuere ꝙ̄ beſtiā eſſe: ſicut puerilit vi=uere ꝙ̄ puerū eſſe. ℭ Notandū eſt ꝙ ſex ſūt in ꝗbus conſiſtit diſcretio viatoris. Prima vt cōpetentē ſocie=tatem ſibi eligat. Scḋo vt a ſciente iter diligēter reqrat Tercio vt pericula declinet Quarto vt nō neceſſariis ſe nō oneret. Quīto vt operā det ad hoc vt in die hoſpitē tur. De nocte enī hoſpitāti o[...]ona deficiūt ſic vula rite[...]ict. Sexto vt cū i[...] gen[...]uiget: nō [...] curū eſt [...] alicui genē litigare: ſocietas vero cōpetēs eſt ꝗ vadit ad locū eūdē vt ſi velis ire in para=diſū cū ſimilib9 te ſocia: nō cū illis ꝗ vadūt in infernū Itē ſi eſt ſocietas ſcḋm mo dū tuū. Eccl.xiii. ditiori te ne soci9 fueris. Itē ſi eſt vti litas ex illa aſſociatiōe. Se neca. cū his verſare ꝗ te me liorē facturi ſūt: illos etiā admitte ꝗs tu meliores po tes facere. De ſcḋo Hiere. vi. interrogate de ſemitis āti ꝗs. etc. De tcio pūb. xi. ꝗ cauet laqos ſecur9 erit. De ꝗrto Greg. hoīs pedes one tat ꝗcꝗd pter neceſſaria cu rat. Circa ꝗntū notādū ꝙ ad hoc ꝙ aliꝗs de die hoſpi tet valet ſi mane iter arripi at. Itē ſi iter cōtinuet et ſi greſſū moderet. pūb. xix. ꝗ feſtin9 eſt pedib9 offēdit etc ſi autē cōtingat aliquē tar=de arripē iter neceſſe ē cele ri9 ābulare. Seneca facia=

..⁹ q̄ in itinere fieri so.. q̄ ..arcā⁹ terūt celebrat.. io .. .. ū no ta q̄ holes ... sunt ve lut idigne hui⁹ mūdi viri ce ſtes velut alienigene vñ. nō debēt cū eis ptēdē ſʒ iniuri .. patient ſuſtiné. ¶ Itē nota q̄ eūti in celū q̄nqȝ ſūt cauēda erro: caſ⁹ ne pericu lū icurrat latronū ne in via deficiat ne aliquid ſibi pla cēs in via eā obliuiſci faci at. Erroris vō iiij. poſſūt eſ ſe cauſe: viaꝝ mltitudo: iti nerātiū raritas: vie obſcu ritas: ſignoꝝ mutatio. Cir ca pmū nota q̄ iuxta viā ce li multe ſūt vie alie. multis eni modis mali ſim⁹: boni vō vno modo: mediū ei vnū eſt: extremitates vō multe. ideo dicit dñs de via celi q̄ pauci ſūt q̄ īueniūt eā. ⁊ in ps. cvi viā ciuitatis habita culi nō īuenerūt et itēꝝ ps. xxiij. vias tuas dñe demon ſtra mihi. ad ſcdʒ iſa. xxxij diſſipate ſūt vie ceſſauit trā ſiēs p ſemitā ⁊c. ideo nō eſt ſecurū aliquē habitare vbi pauci vel nulli ſūt boni q̄a de facili amittit viā padiſi deſert⁹ etiā doctrine dū fa cit obſcuritatē multos fa cit omittere viā celi. Jo. x. q̄ ambulat i tenebris neſcit quo vadit: ſigna etiā q̄ vidi m⁹ in viis inferni q̄ debe rent eſſe in viis padiſi mul tos faciūt errare vt in hy pocritis ⁊ in his q̄ deferūt habitū religiōis q̄ male vi uūt ⁊ in hereticis quos aliq̄ credūt eſſe bonos ꝓpter ali quā abſtinētiā vel māſuetu dinē quā in eis vidēt q̄ſi ali q̄s nō poſſit habē: os ſanū ⁊ oculū īfirmū ⁊ q̄ſi aliq̄s nō poſſit habere aliq̄d mali cū habeat aliq̄d boni: īmo oīs deceptor aliq̄d boni ptēdit quo malū palliat: piſcator eſcā hamo ſuppoīt et an ceps frumentū laq̄s tales etiā nō attēdūt q̄ nō oē qḋ lucet aurū eſt. Math. v. atte dite a falſis ꝓphetis ⁊c. ¶ Circa ſcdʒ ſcʒ circa caſū nō tādū q̄ q̄ vult a caſu cauere opoʒ q̄ caueat a foueis ⁊ ſili b⁹ ꝓu. xxiij fouea eſt ꝓfūda

·eſt meretrix hanc foueã inſ
ſit dñs operiri in lege Yſa.
xxiiii.formido et fouea ⁊ la
queus ſup te.⁊c̃: ⁊ poſt erit
qui fugerit a facie formidi
nis.⁊c̃. Circa terciũ ſcʒ cir
ca periculũ latronũ. Luc̃.x
hõ quidã deſcẽdebat de hie
ruſalẽ in hierico et incidit
in latrones a hirl̃m in hie=
rico deſcẽdit q̃ a cõtẽplatio
ne celeſtiũ deſcẽdit ad ſoli=
citudinẽ mũdanoꝝ et talis
frequẽter ſpoliat. Prouẽ.i
fruſtra iacit̃ rethe ante ocu
los pẽnatoꝝ. Grego. facile
laq̃os euadit in fr̃is q̃ ocu=
los habet in celis. Circa q̃r
tũ vero notãdũ ꝙ in via ſit
defect⁹ cibi inopia: gloſa ſu
per illud ne deficiãt in via
Math.xv. perit q̃ ſine cele=
ſti pane ad patriã tẽdit iõo
dictũ eſt helye.iii. Reg.xix
ſurge comede graudis tibi
reſtat via: aut ĩbecilitate ia
cob. Gen̄.xxxiii. noſti dñe
mi q̃o puulos teneros ha=
beã et oues et boues fetas
mecũ ſiq̃s ſi ĩ ambulãdo pl⁹
fecero laborare morient̃ ⁊c̃.
vel [illegible]mia velocitate. pũb
xix [illegible] feſtin⁹ eſt pedib⁹ of
fẽdct[illegible] grego. fruſtra [illegible]
cit̃ curri[illegible] inemã
veniat deficit vel vie aſperi
tate. Nũeri.xxi. tedere ce=
pit ppl̃m itineris ac labor
Gal.vi. bonum faciẽtes nõ
deficiam⁹ tp̃e enĩ ſuo mete
m⁹ nõ deficiẽtes. De quito
exẽplũ habes de rubẽ ⁊ gad
Nũeri.xxxii. q̃ circa frã p
miſſiõis remãſerũt ꝑpt̃ ter
re fecũditatẽ. Greg. ſtultus
viator eſt q̃ ĩ itinere amena
prata reſpiciẽs obliuiſcit̃ q̃
tẽdebat. Itẽ greg. electi ſu
is deus iter aſperũ facit ne
dũ delectant̃ in via: obliui=
ſcãtur eoꝝ q̃ ſũt in patria.

¶ Dñica.xxi. poſt oct̃. pen
thecoſtes. Sermo. ciiii.

c Onfortamini ĩ dño
Eph.vi. Abach.ii.
iuſtus ex fide ſua vi
uit.i. vitã ſuã regit et diſpo
nit ad hoc ꝙ aliq̃s vitã ſuã
diſcrete regat multũ valʒ fi
des de pugna ſpũali q̃ eſt i=
ter hoĩes et demones ⁊ val
de ꝑiculoſũ eſt ꝙ hõ guerrã

..abeat tñ hoc nesciat. die ro⁹. tūc maxime oppugna.. ..n te oppugna.. ..cis: alit ope.. ..habē in guerra et alit in pace. guer rā vo istā p̄mo nob ostēdit hoc qd legit. Geñ. iii. inimi ciciās ponā īter te et mulie rē ⁊ ſemini tuo et ſemini il li⁹. et ibidē legit de ſerpēte q̄ mulierē tētauit. et illud. Job. vii. milicia ē vita hoīs ſup terrā et qd legit in p̄n cipio Job. de dyabolo q̄ pe tiit a dño poteſtatē vexādi eū. et qd legit Mat. iiii. in tētatione dñi et dicit Aug⁹ dyabolū ī forma hūana de um tētaſſe qd dñs pmiſit vt de hac pugna certiores red derēt mltꝫ enī ſcis dū eos tētaret legit appuiſſe ī aliq̄ ſpecie creature viſibilis. de hac etiā pugna certos nos reddit apls dicēs nō eſt no bis colluctatio ⁊c. Et notā dū ꝙ apls hic xp̄i militē p̄ mo animat: ſcdo armat: t̄ cio de ſtatu ei⁹ cū q̄ pugnā dū eſt certificat: q̄rto ꝓ quo pugnādū iudicat aīmat eū

cū dicit cōfortamini in dño ſolet dux exercit⁹ aīare ex ercitū appropiquāte prelio et ſic dictū eſt Deut o. xx. ap propiquāte prelio ſtabit ſa cerdos ante aciē: et ſic loqt ad pplꝫ: dñs etiā ieſus mit tēs diſcipulos ſuos aīauit eos dicēs. Math. x. nolite timere eos q̄ occidūt corp⁹ aīam autē nō poſſūt occidē et c. ſic apl'us facit hic et vi det vbū ei⁹ ptinere ad eos q̄ trepidāt vbi nō eſt timor ſicut enī initiuꝫ ſapiētie eſt timor dñi ſic initiū ſtulticie eſt timor mal⁹. Prou. xviii pigrū deicit timor ⁊c. ⁊ xxii dicit piger: leo foris eſt. B Illi quos timor maloꝝ p̄ſū ptorū a via paradiſi īpedit ſunt velut edumbratici q̄ vt vmbrā declināt in va pēcu la īcidūt: va bona et va ma la ſūt vite future. vmbre vo coꝝ ſūt bona p̄ſētia ⁊ mala p̄ſētia. Sap̄. v. dicunt illi q̄ ſūt ī iferno trāſſerūt oīa illa tāꝙ vmbra. illi ḡ q̄ timēt p̄ ſētia mala tripliciē debēt ꝯ fortari in dño. Primo tāꝙ

in ſtrēnuo duce dante illis exēplū ſtrēnue agēdi Scḋo tanꝙ̄ i fideli adiutore. Tercio tanꝙ̄ in liberali remūeratore. Primo modo ꝯfortauit ipſos apoſtolos cū eſſet clauſi in domo ꝓpꝫ metū iudeoꝝ oſtēdens eis manus et lat^9 vt legiꝫ Math. vltio. et Johis penulꝫ. Scḋo modo cōfortauit ſtephanū cū imineret ei martyriū q̄ vidit gl'iam dei et ieſū ſtātē a dextris dei tāꝙ̄ paratū ad iuuādum. Acꝫ. vii. Tercio confortauit beatā ceciliā q̄ martyrio iminēte miſit duas coronas vnā de liliis et aliaꝫ de roſis: illā de liliis ꝓpter virginitatē quā in iuuētute ſeruabat hoc eſt cui quaſi quoddā martyriū. illā de roſis ꝓpter martyriū ſāguinis qḋ paſſura erat ad p̄mū Aug^9. magna ꝯſolatio mēbris ex capite. Greg. ſi paſſio dn̄i ad mēoriā reuoceꝫ nihil adeo durū ꝙ non eq̄ animo tolleret hūc moduꝫ cōfortādi in dn̄o docet ipſe dn̄s. Math. x. dicēs nō eſt diſcipul^9 ſup magiſtrū [illegible] ſer[illegible] ſup dn̄m ſuū. Ad ſcḋꝫ ꝓma [illegible]or. x. fidelis [illegible] nō p[illegible] ſupra id qḋ poteſtis: ſed faciet cū tētatione prouētū vt poſſitis ſuſtinere. Joſue. i. ꝯfortare et eſto robuſt^9 noli metuere et noli timere q̄ tecū eſt dn̄s. Job. xvii. pone me iuxta te: et cuius vis man^9 pugnet cōtra me. i ps. cxvii dn̄s mihi adiutor. ꝛc. ſic reſpōdit beat^9 martin^9 dyabolo dicēti ſibi ꝙ in oīb^9 ei aduerſareꝫ. Ad terciū Aug^9. labor te terret vide mercedē et dn̄s ad abrahā noli timere ego protector tu^9 et merces tua magna nimis. ¶ Armat ap̄ls xp̄i militē cuꝫ dicit accipite armaturā dei ꝙ intelligi poteſt de illa armatura qua xp̄s armat^9 fuit in mūdo iſto. ſcꝫ ſapiētia nō eni p potētiā vincere voluit: ſed p ſapientiaꝫ. Job. xxvi. prudētia ei^9 ꝑcuſſit ſuperbū hoc manifeſtum eſt. Math. iiii. vbi trib^9 verbis ſcripture ꝑcuſſit dyabolū ꝛ

in crucē vbi ei⁹ ſapiētia [illegible] m [illegible] dyaboli decepit ſic̄ [illegible] r= [illegible] aaron in ſerpent[illegible] [illegible]ſa vi [illegible] auit. Exo.vii. ſapientia ergo debēt xp̄iani pugnare ſicut ⁊ xp̄us. ꝙ Prouē.xxiiij. vir ſapiens fortis eſt et doct⁹ robuſt⁹ et valēs. Eccl.ix. ciuitas parua ⁊c̄. et ſubdit dicebā autē meliorē eſſe ſapientiā fortitudine ibidē: melior enī eſt ſapiētia q̄ arma bellica. Sap̄.v. melior eſt ſapiētia q̄ vires. et vii. ſapientiam nō vincit malicia.

Et notādū q̄ in bello parulo multi propt̄ ſtulticiā ſuam pereunt et ſūt multe ſtulticie iſte que ibi accidūt quarū aliquas ponam⁹: ſtulticia vna eſt illorū q̄ ſumūt arma nimis onerosa et precipue quādo nō habēt eorū cōſuetudinē: quādoq̄ enī pōderoſitate eorū deiciūtur vel q̄ vel nimis ieiunant vel nimis vigilant vel nimis orāt. dauid. arma ſaul depoſuit q̄a pōderoſa erāt et nō habebat eorū cōſuetudinē et leuib⁹ armis hoſtē vicit. Scd̄a ſtulticia eſt eorū qui ante pugnā armare ſe nolūt: ſed tūc primo arma accipiūt cū dolorē vulnerū ſētiūt vt cū gladio lingue fuerint vulnerati tūc primo patientie vel hūilitatis clipeū aſſumūt: ſēper deberent incedere armati qui ſemp ſūt iter hoſtes. ideo dicit̄. Eccl̄i ii. prepara animā tuā ad tētationē. etc̄. preparatio iſta eſt excogitatio de modo reſiſtendi tētationi: mod⁹ autem cōuenientiſſim⁹ reſiſtēdi tētationi que eſt per linguas venenatas hoīm eſt taciturnitas ad q̄d monemur exemplo xp̄i q̄ cū ſumma taciturnitate blaſphemiam pſecutorū audiuit. Yſa. liii. quaſi agn⁹ corā tondēte ſe obmuteſcet et nō aperiet os ſuū in p̄s. xxxvij. ego aūt tanq̄ ſurd⁹ nō audiebā. ⁊c̄. ⁋ Tercia ſtulticia eſt eorū q̄ in ipſo ꝯflictu arma ſua proiciunt quando ea fortiter tenere deberēt: patiētiā ſcʒ ⁊ hūilitatē

vnde dictuȝ eſt boetio talia tibi cōtulerā arma que niſi prior abieciſſes iuicta te fir mitate tuerētur. Quarta ſtulticia eſt eorū qui ex par te qua debiliores ſūt et qua magis ipugnātur a dyabo lo minus ſevolunt munire cū ecōtrario eſſet faciēdum deberet q̄libet diligēter in= ſpicere ex qua parte eſſet de bilior ⁊ ex illa parte magis munire qui videt ſe auaruȝ multum deberet conari ad le⸗gitionē elemoſinarū ſic faciūt qui lignorū tortuoſa dirigunt multū eni infle= ctūt ea in cōtrariū: vt ſic ad rectitudinem reducantur. Quinta ſtulticia eſt eorū q̄ nolūt reſiſtere hoſtibus in loco vbi facilius poſſent ad portas caſtri hoſtibus reſi= ſtēdū eſt vel in aliquo loco arto et ſtricto vbi paucitas multis reſiſtit et tunc non primo reſiſtendum eſt quā do totum caſtruȝ vel totam terram occupauerit: ſic ad portas ſenſuū hoſtibus ſpū alibꝰ reſiſtendū eſt. In alto ſu ... eminentis vite poner no... debemus. Tull. opti ma ... ma viuēdi eligend eſt qua ... tudo qd altū vel latū multis occupationibꝰ faciendū eſt anguſtū vt hoſti via nō pa= teat et ibi hoſti reſiſtenduȝ eſt ſi eliachim precepit obti neri aſceēſus mōtiū p quos via poterat eſſe in hirlm vt legit. Iud. iiii. Sexta ſtul ticia eſt eoꝝ qui nolūt hoſtē īterficere dū paruus eſt nō attēdētes illud. ps. cxxxix. beatꝰ q̄ tenebit et allidet p= uulos ſuos ad petrā tales nolūt hoſti reſiſtere: donec fuerit ab hoſte iterfecti pn= cipiis obſta. Hiero. lubricꝰ et antiquꝰ ſerpēs et niſi ca pite teneat ſtati totꝰ illabit Gen. iii. ipſa cōteret caput tuū. Septima ſtulti cia eſt illorum q̄ contra ſu= os pugnāt ⁊ hoſtes ſuos a micos reputāt cū peiores i= mici ſint q̄s habentꝰ ꝓpꝰs ſēſus ⁊ ꝓpria volūtas nob a deo miſſa ſūt. Cōtradicti ones autē propriū ſenſum

impugnãt ⁊ ꝑsecut[illegible]es q̃ impugnãt ꝓpriã ve[illegible]itatẽ. vñ ꝫ ſuos pugnã[illegible] talib⁹ repug[illegible] [illegible]trario fauo res hoĩm et applauſus no⸗ ſtri hoſtes ſunt:qui nos de cipiũt: licz multi hoc nõ in telligãt. Ꝓrouẽ.xiij.vade ꝫ virũ ſtultũ ⁊ neſciet. Octa ua ſtulticia ẽ eoꝝ q̃ de ꝓpe nolũt pugnare cũ hoſte cui ex ꝓpinq̃tate robur accre⸗ ſcit:⁊ elõgatiõe vires amit tit: vt ẽ fornicatio ⁊ oẽs vo luptates. ĩõ dr̃.i.coꝝ.vi.fu⸗ gite fornicationem. Nona ſtulticia ẽ eoꝝ qui fugiẽdo cũ hoſte nõ pugnãt qui eos magis inſequit̃. vt faciũt il li qui aduerſa hu⁹ mũdi ti mẽt. Señ. queãdmodũ gni cioſioꝛ ẽ hoſtis fugiẽtibus ſic om̃e fortuitũ incõmodũ magis inſtat ſedẽti ex adũ ſo. Joſue.vij. dixit ioſue do mine de⁹ q̃d dicã vidẽs iſrł hoſtib⁹ ſuis terga vertẽtẽ. Decima ſtulticia ẽ illoꝝ q̃ cũ pugnãdũ eſſet cõtrariis pugnãt ſĩlib⁹. vt odio con tra odiũ. garrulitate ꝫ gar rulitatẽ. ſtulticia ꝫ ſtultici am. Amore ꝫ odiũ pugnã⸗ dũ ẽ ſicut aq̃ ꝫ ignẽ. Prouẽ bio.xxv. ſi eſurierit inimic⁹ tu⁹: ciba illũ. ſi ſitit potum da illi. Taciturnitate pu⸗ gnãdũ eſt ꝫ garrulitatem. Sap. garrulo nõ responde re cõuitiũ eſt. Eccĩ.viij. nõ litiges cũ homĩe linguato neq̃ ſtruas in ignẽ ipius li gna ⁊ cẽ. Sapiẽtia etiã ꝫ ſtul ticiã pugnãdũ ẽ. Prouẽ.xv ne reſpõdeas ſtulto ſcd̃m ſtulticiã ſuã ne ei ſimilis ef ficiaris. ¶ Undecia ſtul ticia ẽ illoꝝ qui laboꝛãt in impugnatiõe hoſtiũ ſuoꝝũ: cũ glĩoſius abſq̃ ictu poſ⸗ ſent triũphare de eis. Pñ. xvij. melioꝛ ẽ vir patiẽs vi⸗ ro forti. et qui dñat aĩo ſuo expugñtoꝛe vrbiũ. Jtẽ ĩ co⸗ dẽ.xx. ne dicas. reddã ma⸗ lũ ꝓ malo. expecta dñm et liberabit te. liberabit inq̃ a laboꝛe ⁊ a piculo vindicã diſe. ꝓterea ad plenũ vindi cabit te patibulo infernali hoſtẽ tuũ tradẽdo cui tu ñ poſſis amplius nocere niſi

ad mortem aſim ſui corpis vide qualis inſania ſit aliquē ſe occidē vt aſinum hoſtis ſui occidē poſſit. Duodecima ſtulticia ē eorū qui iuuāt hoſtē ſuū ad ſui interfectionē. Gre. nō ē timēd⁹ hoſtis q̄ non pōt vincē niſi volētē. ſicut diabol⁹ nō pōt vincē niſi volētē. ita nec occidere niſi iuuātē diabolus cordi gladiū applicat: quādo malā cogitationē īmittit impingis ꝛ infigis gladiū corde tuo qn̄ cōſentis: et ſic diabolū iuuas. Item diabolo iuuat q̄ ſciēs et volēs vadit ad foueā in q̄ diabol⁹ vult p̄cipitare eū. ꝓū. xxiij. fouea ꝓfunda ē meretrix ꝛ pute⁹. Augu. aliena inſidiatꝰ in via quaſi latro ꝛ quos incautos viderit interficiet. ſed inſidiātes in via que romā vadit tolerandi nō ſunt. multo min⁹ inſidiātes in via paradiſi debet p̄ponere q̄ tētatꝰ de peccato carnis ꝙ nō ibit ad locum vbi illud cōmittit niſi diabol⁹ eū portet. diabolū etiam iu[u]at q̄ gladiū ei cōducit: qu[a] ꝓpte interficiatur: vt q̄ d[...] alicui mulieri vt pctō ſuo [...] nota dū ꝙ hec expoſitio in qua armatura dei dicitꝰ. ſapientia ſatis cōpetit ei qđ ſeqꝰ. vt poſſitis ſtare aduerſus inſidias diaboli. Diabolus magis impugnat ꝯ hoīem inſidiis ꝛ aſtutiis q̄ virib⁹ Geñ. iij. ſerpēs erat callidior cūctis aīātib⁹ terre. iō ſapiētia ꝯ eū pugnādū eſt. et incipit ibi apl's oſtēdere ſtatū ei⁹ cū q̄ pugnādū eſt: inſinuās q̄ttuor in eo ꝓpꝰ que valde timēd⁹ eſt. Primū ē aſtutia de q̄ ibi. inſidias diaboli. ¶ Secūdū eſt poteſtas q̄ cōparetꝰ ei. Et nota ꝙ pricipes dicuntꝰ hic demones aliis demonibus pricipātes. poteſtas xͦo dicuntꝰ q̄ illis pricipib⁹ p̄ſūt. tales aūt demones dicuntꝰ rectores mūdi: q2 dilectores mūdi regūt. tenebras vero vocat pctōres ſicut ꝛ glo. io. i. tenebre eū nō comprehēderūt. Terciū eorꝫ

inuiſibilitas ꝙ qua il[...] qua
ſpūalia.i.ꝗ ſpūales [h]oſtes.
Quartū eſt nequi[...]a ꝗ eos
po[...] .ibi.ne
quicie.et regit gtīs ille ex
vi poſſeſſiōis nequicia dia=
boli. Nequicia diaboli tan
ta eſt ꝙ inceſſanter ſitit ſā
guinē noſtrū. Gre.nihil ſe
feciſſe exiſtimat cū animas
nō ſauciat. Illud ꝓ quo pu
gnādū ē oſtēdit cū dicit in
celeſtib⁹.i.pro celeſtibus il
le quē diabol⁹ tentat debe
ret habere vnū oculum ad
patibulū infernale vbi ſu=
ſpendet ſi vict⁹ fuerit.⁊ ad
coronā regni celeſtis aliū
oculū qua coronabit ſi vi=
cerit. et non de facili debe
ret dicere malū vel bū pec
cato cōſentiēdo.pri⁹ debe=
ret velle occidi ꝗ vinci.exē
plo chriſti ⁊ martyrū. Ber.
in mūdo iſto quaſi in ſtadio
certaminis poſiti ſum⁹ vbi
chriſtus mortuus eſt.quiſ=
quis ergo hic liuorem vel
plagā nō ſuſceperit in futu
ro iudicio miles inglorius
apparebit. Nec ad celum
nec ad infernū oculos vi=
dent habere qui dicunt ꝙ
nō poſſunt cōtinere. cū enī
pro aliquo lucro tēꝑali vel
parua pena pctm̄ ſuū dimit
terēt: videt ꝙ pro tāto lu=
cro vel tanto dāno poſſent
illud dimittere. ſi oculos fi
dei ad hoc apertos habe=
rent.

¶ Item ſermo de eodē
verbo.cv.

ACcipite armaturā
⁊c.ad ephe.vi. No=
ta hāc armaturam
tripliciter eſſe cōmēdabi=
lem. Primo qꝛ ē dei vel a dō
datur. alia arma dantur a
tyrānis: ſed hoꝝ armorum
donationem deus retinuit
ad manū ſuam ſi honor eſt
accipere arma a comite vel
rege. Et tanto eſt honora=
bilius quanto princeps no
bilior. quantus honor erit
accipere arma a rege glo=
rie. Secūdo ī hoc ꝙ arma=
tura corporis ꝓprie ē arma=
tura ſerui vel cliētis. corp⁹
enī ſeruus ſpūs ē. arma ve
ro iſta arma militaria ſunt

que ſunt ipiᵒſpūs.ij.coꝝ.x. arma militie nr̄e non ſunt carnalia ſed poſita a do ad deſtructōnē inimicoꝝ. ¶ Tercio ꝑ hoc ꝙ ſunt arma luc; Ad ro.xiij. abijciamᵒ opera tenebrarū ꝛ induamur arma lucis. A; arma corpis aliqd videnꝛ habere honoris ex hoc ē ꝙ in tenebris manemᵒ. ex impotētia enī hoīs eſt ꝙ ex corruptibilibus rebᵒ q̄ eis ſubiecta debēt eſſe poteſtatē ſuā indicat. ad dedecᵒ enī hoīs ē ꝙ ex ferro vl' hmōi occideretꝛ niſi ſub armis eſſet. ſed armatura ſpūalis etiā ad lucē conſiderata taliū habet honoris. B Sequiꝛ. vt poſſitis reſiſtē. nō dicit impugn̄re ſed ſolū reſiſtē: quia diabolᵒ fugaꝛ ꝛ cōfundiꝛ ſi ei reſiſtaꝛ tētationi eiᵒ non cōſentiēdo. Jaco.iiij. reſiſtite diabolo ꝛ fugiet a vobiſ. Ideo dr̄.i.pe.v. cui reſiſtite fortes in fide. Diabolus cū ſupbᵒ ſit ſolē rebellionē dedecᵒſuū ꝛ iniuriam reputat. ſicut nabuchoḋ. iuḋ.i. qui i[...]rat ꝑ thronū ſuū ꝙ defen[...]eret ſe ab oībᵒ. nullus th[...]pugnabat eū ſ; iniuriā ſua re[...] [...]os ſuos vacuos remiſerant et nō obedierāt ei. Sequiꝛ In die malo. dies malᵒ dicitur p̄ſens tps. q: tētatio ē vita hoīs ſup terrā. iob.vij Sumiꝛ etiā eccs.ix. vbi legiꝛ. ſicut piſces capiunꝛ hamo ꝛ aues laq̄o: ſic capiunꝛ hoīes tp̄e malo. ꝛ ſupra.v. redimētes tp̄s qm̄ dies mali ſunt. vbi dicit glo. auguſ. ex quo lapſus ē adā ꝛ de paradiſo expulſus nō fuerunt dies niſi mali. quod oſtēdit puer qui naſciꝛ q̄ a ploratu incipit nec ridere pōr. ſtatī natus plorat propheta ſue calamitatis lachryme teſtes ſunt miſerie nō loquiꝛ et iā ꝓphetiſat. ¶ C Et in oīībᵒ ſtate pfecti. Ad hec ſunt arma iſta vt hō poſſit ſtare ī oībus tā ꝓſperis q̄ aduerſis. vtraq; enī fortuna hoīez deijcit. Dauid.xc cadēt a latere tuo mille et decē milia a dextr.tu. Gre.

cū oīs fortuna timēda ſit magis tñ timēda ē ꝓſpers ꝙ aduerſa. hec enim peruien [illegible] ātēdo ſe= ducit. ſicut illuminans ma gis amād⁹ eſt excecāte. ſic adūſitas ꝓſperitate. Ecci vij. melior eſt ira riſu: ꝑfe= ctio ſupple in virtutib⁹. hō ſine virtutib⁹ imꝑfect⁹ d= eē ꝙtū ad bonitatē ad quā multū ei deeſt. ſicut denari us falſus nō ē cēteſima ps denarij ꝙtū ad bonitatē. li cet in figura ꝑfect⁹ ſit. non enī valēt cētū denarij falſi vnū bonū denariū. ſic enim vn⁹ mal⁹ hō vix ē milleſima pars hoīs ꝙtū ad bonita= tē. iux illud eccī. xvi. melior eſt vn⁹ timēs deū ꝙ mille filij impij. imo in valore ni= hil reputant. iux illd. i. cor. xiij. ſi charitatē nō habeā nihil ſū. Et ſm pſ. xiiij. ad nihilū reduct⁹ eſt in con= ſpectu ei⁹ malign⁹. ſicut a= liquis dolet tm ſibi deeſſe vnū pedē. ꝙtum dolere de bet qui tm videt ſibi deeſſe ad ſuā bonitatē. ¶ Ad ꝑfectionē monemur gene. xvij. ambula corā me ⁊ eſto ꝑfect⁹. ſtate ſuccincti lum bos vr̄os. vbi inuictū reli= quit apl̄us in milite chriſti armat caput galea ſpei. pe des ſanctoꝝ exēplis. corp⁹ lorice iuſticie. in manu ſini ſtra poſitū ſcutū fidei. ī ma nu dextra gladiū ſpūs qđ ē verbū dei. et ne arma deflu ant ⁊ oneri ſint poti⁹ ꝙ ſa= luti. monet vt ſuccingatur miles chriſti. dixit ſtate ſuc cincti ⁊c̄. i. cauete ne deiici amini. ad qđ multū valet pauꝑtas. Gre. ꝗcūqȝ ad fi= dei cōgregationē venim⁹: certamē ꝯ malignos ſpūs aſſumimus. nihil aūt mali= gn⁹ ſpūs in hoc mūdo poſ= ſidet. nudi ergo cū nudo in hoc mūdo luctari debem⁹. nā ſi veſtit⁹ cū nudo aggre diat luctā: citi⁹ ad terrā de ijcit qꝛ hȝ vnde teneat. et qꝛ virt⁹ diaboli in lūbis ei⁹ eſt vt legit iob. xl. iō poſt di xit ſtate ſuccincti lūbos ve ſtros. ⁊ iteꝝ. qꝛ caro ē hoſtis familiaris ⁊ iō magis timē

da.Michee.vij.ab ea q̄ dor mit in ſinu tuo cuſtodi clauſtra oris tui. Et ſubdit. inimici homīs domeſtici eius
E Et notādū q̄ ſunt lūbi mētis.i.pet.i.ſuccingite lūbos mētis veſtre. et ſunt lumbi carnis.lu.xij.ſint lūbi veſtri precincti. vtroſq; oportet eſſe ſuccinctos. ꝓpter ſecundū vidit dani.x. hoīem cinctū ad renes auro obrizo. ꝓpter p̄mos vidit ioh.i.apo͞c.hominē cinctū ad mānillas ⁊ zona aurea que duo ſignificāt: continētiā mentis ⁊ corporis. Ad p̄cingendū carnis lumbos valet iuſticia ſiue carnis diſciplinatio. Ad p̄cingendū lūbos mentis valet fides que delectatiões carnis prohibitas venenatas oſtēdit. vnde iſai.xi. erit iuſticia cingulū lūborū eius: ⁊ fides cinctorium renū eiᵒ. Utrobiq; vero fortitudo ſiue firmitas ꝓpoſiti neceſſaria eſt. vnde ꝓuerb. in fine. accinxit fortitudine lūbos ſuos. Caro eſt velut veſtis t[...] prauo pāno q̄ ſemꝑ creſci[...] deſideria ſua a[...] tando[...]ū in ep̄la iude. ali[...]os miſeremi[...] mini odiētes eā que carnalis eſt maculatā tunicā. iō oportet eā p̄cingi. Job.xvi cū vulnerauit lūbos meos effudit ī terrā viſcera mea. Itē notādū q̄ oportet precinctos eſſe itinerātes: miniſtrantes: ⁊ pugnantes. q̄ tria ad quēlibet fidelē ptinent qđ dicit̄ in veritate vl̄ charitate. Cōtra hypocritas eſt q̄ ſolos lumbos carnis ꝓpter timorē hoīm p̄cingūt.
F Induti lorica iuſticie. iuſticia lorica dicit̄ q2 vndiq; munit hoīem ſicut lorica totū corpᵒ tegit ita iuſticia reddit vnicuiq; ius ſuū. Que aūt vnicuiq; debeamᵒ reqre in ſermone illo. debitores ſumᵒ nō carni. Iſaie.lix. indutᵒ iuſticia vt lorica ⁊ galea ſalutis in capite eiᵒ. Sequit̄. Calciati pedes ⁊c̄. Affectus ſcrōrū exēplis muniēdi ſunt ne terrā contingāt amore ali

[...]ius cõmodi tpal[...]. Die re.[...].prohibe ped[...]tuum a nuditate. [...] marcᵒ [...]cit ap[...]ndalus vel ſoleis calciati ne pes ſit nudᵒ. vel vt ſit tectᵒ a terra.i. nõ occulteᵗ euãgeliũ nec cõmodis terrenis inuitaᵗ in p̃paratiõe ⁊c̃. Nota duplicẽ eſſe p̃parationẽ ad euãgeliũ. Pꝛia eſt bona opatio. priᵒ eni eſt agere q̃ž docere. Lu.vlt. potẽs in opere ⁊ ſermone.i.thim.iiij. attẽde tibi bene viuendo ſcʒ ⁊ doctrine. Alia ẽ p̃paratio ſtudij. de vtroq; eccl.xviij. ante iudiciũ para iuſticiã: et anteq̃ž loquaris diſce. Specialiter p̃dicatoꝛes euãgelij opoꝛtet eſſe cõtẽptoꝛes terrenoꝝ qui ɔtemptũ terrenoꝝ p̃dicãt. Vocaᵗ autẽ euãgeliũ pacis qꝛ pacẽ affert pctõꝛibᵒ valde honorabilẽ. vult eñi oĩa deus eis remittere ⁊ pꝛeter hoc pacẽ coꝝ regno celoꝝ emere. quid ampliᵒ deberẽt q̃rere ſi etiã deum haberent in carcere ſuo. ⁋ Sequiᵗ In omībᵒ ſumẽtes ⁊c̃. Nota q̃ž fides eſt armatura aliarũ virtutũ ſicut ſcutũ aliorũ armoꝝ. ſcutũ eni ꝓtegit loꝛicã ⁊ cetera arma. Itẽ ſcutũ triangulũ eſt: ⁊ fides quodãmõ triãgula ꝓpter trinitatẽ ꝑſonarũ: vel pꝛopter tria opera dei que ſpecialiter nobis fides oſtendit: redẽptionẽ ⁊ dãnationem maloꝛũ ⁊ bonoꝝ remunerationẽ. tẽtatiões diaboli dicunᵗ tela quia ſubtileſ. Ignita vero qꝛ ad malũ accẽdũt. Iob.xli. halitus eiᵒ pꝛunas ardentes facit ⁊c̃. Sequiᵗ. Et galeaʒ ſalutis aſſumite. Galea diciᵗ eẽ ſalutis qꝛ ſaluti maxime neceſſaria. Seruat enĩ membꝛũ illud qd̃ maxime neceſſe eſt ſeruari caput ſcilʒ. ſic ſpes deũ ſeruat in homĩe ⁊ celeſtẽ intentionẽ in operibus: ſine qua opera nõ ſũt ſalubꝛia. pa ad theſſa.v. induite loꝛicam fidei ⁊ charitatis ⁊ galeã ſpem ſalutis. Matthei.x. eſtote prudentes ſicut ſerpẽtes. Serpẽs

caput ſeruat ſup oīa mem-
bra.ſcutū caput ꝓtegit ꝗc
quid in via nobis aduerſi-
tatis acciderit toleramus
Sequit. Et gladium ſpūs.
glo.ſic gladi⁹.nr̄ ita eſt acu
tus ꝙ eū quē ferit a mūdo
diuidit. Ad heb.iiij.viuus
eſt ſmo dei ⁊ efficax ⁊c̄.hic
gladi⁹ ſūme neceſſari⁹ ē p̄-
latis ꝗ habēt alios defēde
re.Cāti.iij.en lectulū ſalo-
monis ⁊c̄.ita.i.macb.iij.dr̄
de iuda ꝙ protegebat ca-
ſtra gladio ſuo.

¶ Dñica.xxij.poſt octa.
penthec.ſermo.cvi. A

Onfidim⁹ in domi-
c no ieſu. ad philip.ij
q: qui cepit in nob
op⁹ bonū: pficiet vſ ꝙ in di
em ieſu chriſti. Hoc verbū
dicit apl's philippēſib⁹ qui
bonā vitā inchoauerāt. et
eſt hoc verbū ꝯ quoſdā de
virtute hūana cōfidentes:
nō ſic apl's ſed cōfidebat in
dño. Fatu⁹ eſt ꝗ in eo confi
dit ꝗ ad bene cogitandū ex
ſe nō ſufficit.ij.cor.iij. non
ꝙ ſufficiētes ſum⁹ cogita-
re aliq[...] ex nobis q̄i ex nob
metipſi[...] ꝫ ſufficiētia nr̄a ex
deo ē ta[...] maledict⁹ eē vi-
det.iux̄ illud [...].xvij.ma
ledict⁹ hō qui cōfidit in ho
mine talis edificat ſup ha-
renā vnde corruit ei⁹ edifi
ciū.ſed qui in dño ꝯfidit ſu
pra petrā edificat vnde ſta
bile ei⁹ edificiū. Viere.xvij
bñdict⁹ vir ꝗ cōfidit ī dño.
ſicut ꝗ ꝯfidit in diuitiis hu
ius mūdi corruet. Prouē.
xi.Sic ꝗ in hūana ꝟtute cō
fidit. Prouē.xij.qui cōfidit
in cogitatōnib⁹ ſuis impie
agit. Job.viij. et ſicut tela
aranearum fiducia ei⁹.De
hac materia require in tra
ctatu de ſupbia in ca. de p̄-
ſumptiōe.et in illo ſermōe.
ſufficiētia nr̄a ex deo ē .B
Secūdū eſt verbū ꝓpoſitū
cōtra quoſdā qui de bonis
inchoatis malū ꝓphetant
vel qđ durare non poterit.
vel aliq̄d aliud. nō ſic apl's
ſed poti⁹ cōfidebat ꝙ ꝗ bo
nū op⁹ incepat pficeret.ad
heb.vi. cōfidim⁹ de vobis
dilectiſſimi meliora ⁊ vici-

niora saluti.ad gal.v[illegible]onsi do in dño q nihil al[illegible]d sapientis cũ nõ soleã[illegible]apientes inc[illegible]q nolũt pficere. Credẽdũ ẽ q deus velit pficere bonũ qð inchoauit nisi p culpã hoĩs impediaꝛ. sed coꝛ malũ libenter malũ psumit. Eccl.xvii. oculus malus ad mala. ¶ Tercio ẽ verbũ ppositũ ꝯ quosdam q sollicitti sunt de inchoatione alicui⁹ boni et pro hoc deo instãt in oꝛone et in ipo de ei⁹ inchoatõne cõfidũt. postq vero bonũ ẽ inchoatũ nõ cogitãt de ei⁹ cõseruatiõe: nõ instãtes dño in oꝛone p hui⁹ sed de seipsis psumẽtes nõ attẽdẽtes q nõ minoꝛ est virt⁹ q q̃re re parta tueri. ⁊ cito bonũ amittiꝛ nisi a largioꝛe custodiaꝛ. vt dicit greg. glosa aug. sup illud pficiet coopãdo. de⁹ ĩ nobis pficit qð opandus incipit. qꝛ ipe volẽtib⁹ opaꝛ incipiẽs: q volẽtib⁹ coopaꝛ pficiẽs. Aug. sine deo vel opante vt velimus vel coopante cũ volumus ad bona pietatis opa nihil valem⁹. de⁹ ẽ alpha ⁊ o. apoc.i. id est: pricipiũ ⁊ finis. bona ei ⁊ inchoat ⁊ cõsummat. vñ in ps.lviii. mĩa ei⁹ pueniet me. Et iter ps.xxii. mĩa ei⁹ subsequeꝛ me.

¶ Quadruplici rõne poterat cõfidere apls q de⁹ in philippẽsib⁹ bonũ op⁹ inceptũ pficeret. Primo quia hoc ptinebat ad dei nobilitatẽ. sicut enĩ diciꝛ alibi sibi quodãmõ nobilitas legem ponit vt debere se qð ipõte tribuit extimet. ⁊ nisi in bñficiis creuerit nihil prestitisse se putet. vñ ex q incipit õ benignitate ⁊ largitate sua cõplet. Secũdo qꝛ hoc ptinet ad gliam dei vt illud qð incipit cõpleat. Solẽt artifices sibi dedecus reputare qñ inchoata nõ pficiũt. timẽt enĩ ne dicaꝛ illud lu.xiiii. hic hõ cepit edificare ⁊ nõ potuit cõsummare. Sic dñs mlta cõsummat in hoĩe ppꝛ gliaꝫ suã q merita hoĩm nõ reqrreret ⁊ a multis ppꝛ eãdẽ

gloriã parcit eis.et hoc eſt qđ allegat dauid.lxxviij.di cens.adiuua nos de⁹ ſalutaris noſter ⁊ pro.glor.no. tui do.libera nos. Et moyſi nume.xiiij. ſic allegat ad dñm pro populo ne dicant egyptij:non poterat introducere populũ iſtum in terram pro qua iurauerat.idcirco occidit eos in ſolitudine magnificet ergo fortitudo dñi ſicut iuraſti ⁊c.id eſt cõple propter honorem tuũ qđ cepiſti. E Tercio propter experiẽtiã. ſentiebat enĩ apl's in ſemetipſo ꝙ deus volebat ſalutẽ eorũ in hoc ꝙ dabat ei memoriam eoꝝ in cũctis orõnibus ſuis: nec impediebat̃ quin eos haberet in corde ſuo.⁊ deſideraret eos eſſe ſocios gaudij ſui. nec a vinculis.ĩ quib⁹erat.nec propter defenſionẽ euãgelij. nec propter cõfirmationẽ infirmorũ quib⁹ multũ occupabat̃ ſicut ipſe apl'us dicit et hoc vnũ ſignũ eſt qđ quandoqꝫ habẽt qui hoĩbus p̃dicant ꝙ [illegible]⁹ velit cõuerſionẽ illorum [illegible]ratia ſua et deuotio quã [illegible] miniſtrat p̃dicãtib⁹ ad vtilitate auditorũ. F Quarto ꝓpter fidelitatẽ philippẽſiũ. In modico enĩ cũ ipſo fideles extiterũt vnde digni erant vt plura bona eis cõmitterent̃. iuxͣ illud mat.xxv.q: ſuper pauca fuiſti fidelis ſupra multa te cõſtituã. Philippenſes accepto verbo p̃dicatõnis ab apl'o: firmi in fide fuerãt:nec pſeudos appoſtolos receperũt. G Et notãdũ ꝙ ad pfectionẽ hominis faciũt iſta. Priõ vt hõ a malis amplius caueat ſcilicꝫ vt hõ nõ ſolum a malis opͣibus caueat̃ ſed etiam a malis verbis. Ia.iii.ſi q̃s ĩ verbo nõ offendit hic pfectus eſt vir. Secũdo augmẽtũ gratie ⁊ q̃tũ ad lucẽ cognitionis. ⁊ q̃tũ ad calorẽ ſancti amoris. vñ ꝓuer.iiij ſemita iuſtoꝝ q̃ſi lux ſplendẽs ꝓcedit ⁊ creſcit:vſqꝫ ad pfectã diẽ.hec pfectio diei in luce et calore attẽditur

Tercio in multitudi[illegible]e bo
norũ operũ.eccl.ix.[illegible]cũq3
põt man⁹ tua inſtã[illegible]r.opa
re [illegible] hoc vt hõ
pſeuerz vſq3 ad diē mortis
qđ apłs hic vocat diē ieſu
christi q2 tũc facit christus
de hoib⁹ qđ vult.dũ hoies
ſani ſunt ipi faciũt volũta=
tē ſuã:tũc dies hoim ſũt.ſ3
in morte de⁹ accipit tēp⁹ ⁊
facit qđ iuſtũ eſt.In pš.lxx
iiij.cũ accepo tps ego iu=
ſticias iudicabo.

Itē ſer.de eo.ver.cvij. A

Teſtis eſt mihi deus
quō cupiã oēs vos ĩ
viſcerib⁹ ieſu chri=
ſti ⁊c.ad phi.i.Eccl'ia in ho
dierno officio inſtruit nos
circa dilectionē ꝓximi oſtē
dēs in euãgelio ꝓximũ ſic
eſſe diligēdũ q eı⁹ defecti=
bus cõpatiēdũ eſt.⁊ ad pfe
ctionē hoies vult inducē ĩ
officio miſſe cũ dicit.ſi iniq
tates obſeruaueris.obſuat
de⁹ iniqtates eo2 q obſer=
uãt iniqtates ꝓximo2ũ no
lētes eis dimittē.In ep'la
vo oſtendit ſic ꝓximũ eſſe
amandũ q defectib⁹ eius
cõpatiēdũ eſt ⁊ ꝓ eo ē orã=
dũ.ſicut apłs faciebat phi
lippenſib⁹.amorē magnũ3
habebat apłs ad philippē=
ſes q2 ſemē verbi diuini et
laborē ſuũ in eis nõ amiſe=
rat.ſic ṗdicatores ſpeciali
ter amorē habēt ad eos in
quib⁹ ꝓficiũt.nõ tñ amat
agricola terrã in qua ſemē
amittit ſicut terrã que fru
ctum multiplicē ei reddit.
etiã ipe deus amat eos in
quibus verbũ ei⁹ proficit:
alios vero odit.Ad heb.vi
terra ſup ſe veniētē bibēs
imbrem ⁊ generans herbã
oportunã illis a quib⁹ coli
tur accipit benedictionē a
deo.perferēs aũt ſpinas et
tribulos reproba ē ⁊ ma=
ledictio ꝓxima.cui⁹ cõſum
matio in cõbuſtiõe.Cupie=
bat apłs philippēſes eſſe ĩ
viſcerib⁹ christi.i.ĩ timore
et amore ipi⁹ vt ſc3 ex cor
de amarēt eũ ⁊ amarēt ab
eo. B Et notãdũ q ami
ci dei qñq3 dicunt eſſe ĩ ma
nu dei.Sapien.iij.iuſtoru3

anime in manu dei ſunt ꝛc. qñq3 in ſinu. Fm illud aug. quid times hoīem hō in ſinu dei poſit⁹. qñq3 vero in viſcerib⁹. ex q̄ ſatis p3 q̄ta ſit ſecuritas amicoꝝ dei. quid enī pōt nocere eis q̄ ī viſcerib⁹ chriſti ſunt. illi q̄ habēt chriſtū in viſcerib⁹ ſuis merito viciſſitudinis ſunt in viſcerib⁹ chriſti. Jo hā.xvi.manete in me ꝛ ego in vobis. Et.xv.eiuſdem.ſi quis in me nō māſerit mit teť foras ſicut palmes ꝛ areſcet ꝛ colligēt eū ꝛ ī ignē mittēt ꝛ ardebit. Et ſequiť Et hoc oro vt charitas veſtra magis ac magis abundet in ſcīa et in oī ſenſu ꝛc. Duo q̄rebat apſls a deo ꝓ philippēſib⁹ charitatē abūdātē cū ſcīa. hec duo ſimul debēt eſſe vt ſciētia charitatē iuuet miniſtrādo ei q̄ diligenda ſunt. ꝛ charitas ſeruet ſciam ne inflet. Exēplo aūt apli debem⁹ orare ꝓ nobis ꝛ pro his q̄s amamus vt charitas nr̄a abundet. ꝛ ꝓpter charitatis virtut[..] ꝛ ꝓpter ipi⁹ p̄cioſitatem [.] q̄ paruū ſit de charitate [..] mūdo iſto ſatis pōt apparere [...] hoc [..] charitas in hoc conſiſtit q̄ hō chara habeat ea q̄ chara habēda ſunt deū ſuū et ſe ꝛ ꝓximū. et eo mō q̄ habēda ſūt chara.deū amādo ſup oīa. ꝓximū ſicut ſeipm:min⁹ ſc3 do et ſupra bona tēpalia. ¶ Q̄ hoīes par charos habeāt ſe ꝛ deū ſatis patet tā in mercatorib⁹ qui ꝓ denario vno vel ꝓ nihilo non timēt amittē. q̄ in vſurariis et fatuis mulierib⁹ qui pro modico deū ꝛ ſe amittunt. ꝓuer.x.dr̄ de auaro q̄ animā ſuā venalē habet. q̄ parū etiā hoīes deū char habeāt.patet ex hoc q̄ totiēs recuſant facē ꝓ deo qđ facerēt ꝓ diabolo.quidā etiam hoīes par diligūt ꝓximū qđ ſatis pōt apparere ꝑ hoc q̄ ita par curāt ſubuenire. ci citi⁹ ſubuenirēt cani vni ſi a lupis deferreť q̄ ꝓximo ſuo q̄ a demōib⁹ ad infernū trahiť. Et notā

dñ q̄ amor eoꝝ q̄ car[illegible]lit cōtra deū ſe amāt nō [illegible] ve rus amor. nō enī ve[illegible] amor eſt ſi [illegible] duorū titionū ſe cōburētiū. vel ſicͤ amplexus duoꝝ in aq̄ ſub- mergētiū ſe. ⁊ ſicut cōpes ī quo ipſi male ſe amātes dia bolo cuſtodiunt. Videntur amare ſe tales et ad mortē ſe odiūt. vn⁹ ei ab alio mor tē ipi⁹ querit. oſculū leca- toris oſculū ē inde. De p̄- cioſitate xo charitatis ſa- tis patet p hoc qd̄ legitur p̄ma cor.xiii. ſi diſtribuero in cibos paupeꝝ oēs facul tates meas et ſi tradidero corp⁹ meū ita vt ardeā cha ritatē aūt non habuero ni- hil mihi ꝓdeſt. Sine chari tate nihil habet hō qd̄ ſit valde p̄cioſū: cū ea vero id qd̄ modici valoris eſſe vi- detur p̄ciū eſt regni celoꝝ. ¶ Et notādū q̄ abūdan tia charitatis in hoc atten dit vt hō nō ſolū amicos ſꝫ etiā inimicos diligat. vult aūt apl's charitatē abūda- re magis vt bona nr̄a his quos amam⁹ cōmunicem⁹ et magis vt ſi nos offende rint: eis remittam⁹. vl' ma- gis q̄tū ad dilectōꝫ ꝓximi ⁊ magis q̄tū ad dilectionē dei. Si vis ſcire quē de⁹ re putet q̄ eū diligat ipſemet oſtēdit in ioh.xiiii. dicens. qui habet mādata mea et ſeruat ea: ipe eſt qui diligit me. Et.i.io.v. in hoc ē cha- ritas dei vt mādata ei⁹ cu- ſtodiam⁹. Sūt q̄ verbo vo- lūt deū ⁊ proximū diligere qui amor nō ſufficit. iō dici tur.i.io.iii. filioli mei nō di- ligam⁹ verbo neq̄ lingua: ſꝫ ope ⁊ xitate. Si d̄ māda tis vis loq̄ reqre de hoc in ſermone illo. abrahe dicte ſunt promiſſiōes ⁊c̄. Sedꝫ. In ſcientia ⁊ in omi ſenſu. Sciētia ſiue diſcretō neceſ ſaria ē ⁊ cū dilectiōe ne ſic hoīes amem⁹ vt vitia eoꝝ amem⁹ cū ipis ſicut faciūt aliq̄ mulieres que filios fo uēt in malis ſuis. ⁊ aliq̄ mi lites q̄ iuuāt attinētes ſibi et iuſte et iniuſte vel etiam dn̄os ſuos non attēdentes

ꝙ ſit cõtra deũ ⁊ vero nul=
lũ deberẽt iuuare:qꝛ ꝓpin
quiſſim⁹ de⁹ eſt et maxime
attinet nobis cũ ip̃e ſit paꝛ
noſter. Mat.xxiij.patrẽ no
lite vocare ſup terrã.vnus
enĩ pater veſter q̃ in celis ĩ
omĩ ſenſu diligit: qui oĩb⁹
bonis que videt in eo queꝫ
amat cõgaudet:⁊ malis e⁹
cõpatiꝛ.ſicut faciebat apl's
ij.cor.xi. quis infirmaꝛ et
ego nõ infirmor.quis ſcan
daliſaꝛ ⁊ ego nõ vror? ℭ
Sequiꝛ. Et ꝓbetis potio=
ra. Nõ ſufficit eligẽ bona a
malis:imo inter bona me=
liora eligẽda ſunt. qꝛ ſcdm
hiero.nõ leuis error eſt mi
nus bona magis bonis p̃=
ferre. potiora nõ probãt q̃
a cibis abſtinẽt ⁊ faciũt ma
la. Yſido. qui a cibis abſti=
nẽt ⁊ mala agũt: demones
imitanꝛ quib⁹ eſca ſemper
abeſt ⁊ culpa ſemper adeſt.
potiora ñ eligũt q̃ tota die
pſalmos ſiccos ruminant:
nĩh aliqd deuotõnis ĩ eis
habẽtes.meli⁹ eſſet verbis
romanis cum lachrymis ⁊
deuotiõe petere a deo ea q̃
bus nõ indiget. Sequitur.
Et ſitis ſinceri ⁊ ſine offen
ſa in diẽ xp̃i repleti fru=
ctu iuſticie per ieſum chri=
ſtũ in gloria dei ⁊ laudẽ dei
Sinceritas neceſſaria eſt
homini ꝓpter ſeipſum que
attendiꝛ ĩ hoc vt homo ſit
purus ab opibus ſcꝫ corru
ptiõis proprie alicui⁹. Ne=
ceſſariũ eſt etiã homini vt
ſit ſine offenſa quãtũ ad ꝓ=
ximũ vt ſcꝫ non ſcãdaliſet
eum. i.cor.x.ſine offenſione
eſtote iudeis ⁊ gẽtib⁹ ⁊ ec
cleſie. Mat.xviij.ve homi=
ni illi p quẽ ſcãdalũ venit.
ℭ Circa ſinceritatẽ ve=
ro que ẽ puritas a putredi
ne vel corruptiõe notãduꝫ
ꝙ multipliciter ſolet aliqs
corrũpi ⁊ ad ſimilitudineꝫ
carnis homo ſpũaliter cor
rũpiꝛ. corrũpiꝛ caro p anĩe
ſeparationẽ. putreſcit ve=
ſtis qñ nimis differꝛ ei⁹ ab
lutio. ⁊ de cetero bene ab=
lui nõ põt. putreſcit etiam
caro ſi ſine ſale diu ſerueꝛ.
putreſcit etiã ad ꝓpinqui

tatē rei putride vt corpus hoīs putreſcit ſi aliq̄ pars eius putrefacta ſit: niſi am putet pars illa. et vnū pomū putrefactū: putrefacit alia poma cum quibus eſt. Scḋm modū primū putreſit aīa vitiorū putredīe cū a deo ſeparat. Iux ſecūdū modū putreſiūt illi q̄ ſunt ſine cōfeſſiōe: et vix poſtea p cōfeſſionē abluunt. qꝛ ſicut dicit Ber. cōputatio dilata multa facit obliniſci. Scḋm terciū modū putreſcūt q̄ ſine ſale diſciplīe penitētialis vel alteri⁹ tribulatiōis ſe obſeruare nolūt. Scḋm quartū modum putreſcūt q̄ inter malos libēter habitāt. etiā leproſi ſi inter ſanos diuti⁹ ſtant ne lepra eoꝝ multū appareat inter leproſos. vñ ſatis patet ꝙ fatui ſint q̄ inter leproſos ſpūaliter libēti⁹ habitāt ꝙ inter ſanos. Et notādum ꝙ ſinceritas ī paucis hodie īuenit. vñ pōt de⁹ dicē illō ezech. xxij. ſ ē mihi dom⁹ iſrl ī ſcoriā q̄ ē rubigo metalloꝝ vl purgamētū vel ſordes eoꝝ q̄ in igne excoquunt. es pcuſſū reſonat. et ſignificat illos q̄ ad tribulatiōem murmurādo reſonāt. ſtagnū argēto ſile eſt nō tñ ad ſilitudinē argēti igne purgat ſꝫ ꝯſumit. ⁊ ſignificat illos q̄ ī tribulationib⁹ ñ pficiūt ſꝫ deficiunt Itē ſtagnū ſe mētit argentū. vñ ſignificat illos q̄ habēt ſpem bonitatis. ꝟitatē aūt nō habēt. plūb ſi ꝟo qḋ pōdere ſuo trahit in pfundū: ſignificat illos qꝛ iniqtates in pfundū pctī ſicut onus graue granate ſūt ſuper eos trahētes in pfundū pctī. ⁊ poſt ī abyſſū ſupplicij. Ferrū ꝟo qḋ alia metalla cōtundit: ſignificat illos q̄ diuē iiuriis ꝓximos oppīmūt. Solebāt eē fideles vt argentū: nūc ꝟo ꝓ magñ pte ſt vt ſcoria pvite īmundicis. iſa. i. argētū tuū ꝟſū ē ī ſcoriā. ¶ Vult āt apls phil. eē ſinceroꝝ ⁊ ſine offēſa pſeuerant vſqꝫ ī diē chriſti id eſt: vſqꝫ in finem vite. ſed

quia nō ſufficit abſtinere a malo niſi ⁊ bonū fiat.iō ſub dik.repleti fructu iuſticie: id eſt:bonis opib⁹ q̄ ſūt fructus virtutis q̄ hic iuſticia dicik. ⁊ hoc nō virib⁹ nr̄is: ſed p̄ ieſum chriſtum ⁊ hoc ita abūdāter vt ſitis in gloriā ⁊ laudem dei vt glorio ſua ſit in ſanctis ſuis vł trāſituri in gl̄iam ⁊ laudē dei: ſcʒ in gl̄iam eternā vñ deū laudetis. Spāliter tñ pōt hic dici fruct⁹ iuſticie ieiuniū.elemoſina ⁊ orō.Unde ſup illud. orō deo vite mee dicā ⁊c̄.glo.iuſticia homīs in hac vita eſt ieiuniū elemoſina ⁊ orō. De elemoſina eccī.xviij.elemoſina viri quaſi ſaccul⁹ cū ipō.⁊ g̃tiā hoīs quaſi pupillā conſeruabit.De his trib⁹ legitur thob.xij.bona ē orō cū ieiunio ⁊ elemoſina magis q̄ theſauros auri condere et eccī.xxxviij.Ber. da ſuauitatē da memoriā ſimilaginis ⁊ impingua oblationē ⁊c̄.nō dicit da orōnē ſed da ſuauitatē:deuotionē ſcʒ orō[...]ia quā pauci dāt quis mu[...] morientes pdūt ſuauitat[...] vnguenti.eccī.x.qđ dicik da memoriā ſimilaginis reſpicit ad ieiuniū.Similago enī nō purgak niſi cōterak. qđ dr̄ impīgua oblationē:ptinet ad elemoſinā q̄ eſt pīguis oblatio.vñ et pietas p̄ oleū ſignificak.

¶ Dñica.xxiij. poſt octauas penthe.ſer.cviij. A

D philipē iij. Gloria in cōfuſiōe eorū qui terrena ſapiūt. Sapiētia hui⁹ mūdi valde inimica ē deo et multū homines impedit a ſalute.eſt enī ſtulticia iux̄ illud.ſapiētia hui⁹ mūdi ſtulticia ē apud deū.⁊ credik ſapīa ⁊ iō nō de facili ab hoīe expellitur.ipā vero manēti in homine: vera ſapīa ītrare nō pōt cū ſapiētia mundi hoc phibeat q̄ ē ei cōtraria tā q̄ que vere ſtulticia ē.ideo dr̄ puer.xxvi.vidiſti hoīeʒ ſapiētē ſibi videri.magis illo ſpem habebit inſipiens. Et.i.cor.iij.ſi q̄s inter vos

videt eſſe ſapiēs in hoc ſe=
culo:ſtult⁹ fiat vt ſit ſapiēs
ꝓpter hoc ſpūs ſan.i ſacra
ſcriptura mſta dicit ad de
ſtructionē ſapiētie.⁊ qui in
ſtruūt ppl̄m dei debēt mul
tū conari ad idē cū ſit tri
partita ſapīa iſta. pars enī
vna eſt circa delicias. B
Apl̄s verbū ꝓpoſitū dicit
ad deſtructionē p̄me ꝑtis.
ſapīa hui⁹ gl̄ia inquit eoꝝ.
qui terrena ſapiūt.i.q̄ ha=
bēt terrenā ſiue mūdanam
ſapīam.eſt i cōfuſiōe ꝙ du=
abus de cauſis veꝝ eſt.⁊ qꝛ
ad cōfuſionē eternā ducit:
iuxͣ illud oſee.x. cōfuſio ef=
fraim capiet eum. P:ouͣ.
xxix.ſupbū ſeqtͬ hūilitas
⁊c.⁊ in p̄ſenti ⁊ē in cōfuſio
ne. Gl̄iant enī vnde cōfun=
di deberēt.et ſicut apl̄s cir
ca primā partē ſapīe mun=
dane dicit gl̄iam mūdanaꝫ
eſſe in cōfuſione. ſic nos ad
deſtructionē aliaꝝ partiuꝫ
poſſum⁹ dicē ꝙ diuitie mū
dane ſunt in pauptate. et
delicie in amaritudīe. C
Circa p:imū vero notādū
eſt ꝙ terrena ſape dicūtͬ il=
li q̄ ſaporē vel dulcedinem
nō inueniūt niſi in bōis ter
renis. bona ſpūalia eis non
ſapiūt.ip̄e etiā de⁹ quaſi nō
ſapit eis:niſi q̄ſi terra pul=
uerizetͬ eis. qꝛ ſi dr̄ eis faci
atis hoc ꝓ deo: vilipēdūt.
et niſi addatͬ: et ꝓ argēto.
ad tales videtͬ ꝑtinere illō
pſ.lxxi. inimici ei⁹ terram
lingēt. Et miche.vij.ligēt
puluerē q̄ſi ſerpentes. pul=
uis eſt minima pars terre.
vñ ſignificat modica bona
tpalia q̄ multi lingūt. Cir=
ca ſpūalia faciūt gl̄iam mū
danā eſſe in cōfuſiōe. multi
pliciter pōt oſtēdi. P:imo
qꝛ gl̄ia illa circa coꝛp⁹ ⁊ ea
que ad coꝛp⁹ ꝑtinēt. coꝛp⁹
ꝰo sterc⁹ ē stercoꝝ ⁊ mate
ria vermiū. vñ patet ꝙ de
ip̄o poti⁹ debem⁹ cōfundi ⁊
hūiliari q̄ᵐ gl̄iari.vñ dicitur
p̄mo machab.ij.ꝙ gl̄ia im=
pij ſterc⁹ ⁊ vermis. De glo
ria etiā veſtiū idē patet ꝑ
illud Ber. qui gl̄iatͬ de ve=
ſte ſimis eſt furi glo:iāti de
cauterio. qꝛ ꝓptͬ pctm̄ ade

introductᵒ eſt vſus veſtiū. qui vero gloriatᷓ de hoc ꝙ ditior eſt aliis: quaſi gl̃iatᷓ ꝙ maiores habet cōpedes ꝙ alij. qꝛ ſm greg. ad cōpedes onerat q̄ preter neceſſaria curat. qui ꝟo gl̃iatᷓ ꝙ magis delicate viuit ꝙ alij de hoc gl̃iatᷓ ꝙ ipē ē in aq̄ immūda ſcꝫ ab effectu ⁊ etiam ſubmergētis aīam. eſt enī aqua immūda aq̄ voluptatis. ¶ Circa ſecūdū ꝟo notādū ē ꝙ diuitie mūdane dupl̃r ſunt in pauptate. Priō qꝛ pauptatē eternā ducūt que tāta ē ꝙ nec gutta vna aq̄ p̄t haberi ibi nec laborādo nec mēdicando nec mutuādo. qꝛ lingua refrigeretᷓ q̄ igne infernali ardet. de hoc exēplū habemus in diuite epulone luce xvi. Sūt etiā in pauptate ī p̄ſenti diuitie mūdane ſm illud ſap. illud etiā verū eſt ꝓ multis indigere q̄ pmulta poſſidēt. ¶ Et notandū ꝙ multe ſūt cauſe ꝓpē quas diuitie mūdane ſūt ī pauptate. Priō qꝛ ſūt parue reſpectu aīe hūane q̄ capax ē dei. vñ nō p̄t a diuitiis mūdanis impleri ſicut q̄ capax ē mille modioꝝ: modio vno impleri nō poſſet. Sap. xi. tanꝙ momētū ſtatere ⁊ ſicut gutta roris antelucani. ſicut ē ante te orbis terraꝝ. Secūdo qꝛ paꝝ ſunt p̄cioſe etiā q̄ multū p̄cioſe ab hoīb' eſtimantᷓ ſic̃ auꝝ ⁊ argētū. Ber. aurū et argētū terra alba ⁊ rubea. q̄ ſolᵒ error hoīm. ⁊ nō ꝟtᵒ eoꝝ p̄cioſa iudicat. Tercio qꝛ diuitie mūdi quodāmō ſunt paupes defectᵒ. multos illi cui aduenīūt afferētes. deeſt ei ei familia q̄ diuitias cōgreget ⁊ cōſeruet ⁊ mlt̃a alia deſūt. vñ accidit ꝙ magis indiget q̄ diuitias acquiſiuit ꝙ faceret anteꝙ acq̄reret. Eccs. v. vbi mlt̃e ſt̃ opes mlt̃i ⁊ q̄ comedunt eas. Quarto qꝛ diuitie iſte cupiditatē augent. cupiditas vero plus facit ad pauptatē ꝙ defectᵒ diuitiaꝝ. ſic̃ eꝯ̃rio diminutio cupiditatꝭ magis facit ad

hoc ꝙ aliqs ꝟesit dīues ꝙ̄ additio pecunie. Sen̄. ſi vis te diuitē facē nō diuitiis ē addēdū ſed cupiditati detrahēdū. ¶ Circa terciū ꝟo notādū ꝙ voluptas p̄ſentis vite dupl'r ē in amaritudine. Pr̄io q2 ad eternā amaritudine ducit: ſicꝫ oīa flumīa ad mare tēdunt Prouͤ.xiiii. riſus dolori miſcebit: ⁊ extrema gaudii luctus occupat. Secundo q2 dulcedo felicitatis hūane multis amaritudinib⁹ reſperſa eſt iux̄ ꝟbum boetii. Eccs.vii. inueni amariorē morte mulierē ⁊c. hec mulier ē voluptas q̄ morte amarior ē. q2 a meliori ſeparat ꝙ̄ mors. ſeparat eñ aīam a deo. mors ꝟo ſeparat aīaꝫ a corpe. Uiri ſancti bn̄ oſtēdūt voluptatē illicitā amariorē eſſe morte: qn̄ potius eligūt mori ꝙ̄ ei cōſentire. palato ſano credēdū eſt de diſcretiōe īter dulce ⁊ amarū ⁊ nō illis q̄ habēt palatū cordis infectū de fece iniqtatis q̄ dicūt dulce amar ⁊ amar dulce. Iſai.v. ve q̄ dicitis bonū malū ⁊ malū bonū. ponētes tenebras lucē ⁊ lucē tenebras. ponentes amar dulce ⁊ dulce ī amar ¶ Voluptas hoīes interficit morte culpe. ⁊ ponendo eos in amara et miſera vita q̄ deterior eſſe videt ꝙ̄ mors ⁊ morte ⁊ tpali et eterna. Ad p̄mū ptinꝫ illō ſenece voluptates īter res viliſſimas p̄cipue extirpa: q̄ more latronū in hoc nos amplectunť vt iugulēt. Prouerb.xxiii. dr̄ de vino qđ ingredit blāde ſꝫ ī nouiſſimo mordebit vt coluber. De ſecūdo patet q2 voluptas hominē ponit in aliq̄ infirmitate q̄ tm̄ hꝫ miſerie qñqꝫ ꝙ hō melı⁹ vellet eſſe mortuus ꝙ̄ eſſe ī infirmitate illa. Ecc̄i.xxx. melior ē mors ꝙ̄ vita amara ⁊c. Tercium etiā ptꝫ p illō ſenece. voluptatib⁹ maior ps corporiꝫ perit. ecc̄i.xxxvii. q̄ abſtinēſ ē adiiciet vitā. De q̄rto habeť pū.v. nouiſſīa illı⁹ amara q̄ſi abſīthiū. loqť d̄ mlr̄e ſ fallace q̄ voluptas p̄t itlligi

¶ Dñica.xxiiij.poſt oct. penthecoſtes.ſer.cix. A

Conuerſatio nr̃a in celis eſt. ad phil.iij In pricipio hodier ne ep̃le monuit ap̃ls ad ſui imitationē in xp̄o ꝓpoſito oſtēdit qualis ſit ei⁹ cōuer ſatio quā imitari debemus Et notādum ꝙ cōuerſatio ap̄li iā erat in celis licȝ ad huc ī terra maneret eo mō quo dr̄ aliqs iā bene eſſe in religiōe qui in ſeculo vitā religioſam incipit ducere. ap̃ls enī vitā talē ducebat in terris qualē ducūt q̄ ſūt in celis. ⁊ p̄mo ſſ̃is erat vi ta iſta vite celeſti.i. exalta tiōi a terrenis. phil.iij. que mihi fuerūt lucra hec arbi trat⁹ ſum ꝑpter chriſtū de trimenta. Et poſt. ꝑpter q̄ om̄ia detrimētū feci. et ar bitror vt ſtercora vt chri ſtū lucrifaciā. Secūdo mō in puritate.i. cor.x. in car ne ambulantes nō ſm̄ car nē militam⁹. Viuebat ap̃ls in carne p̄ter carnē, qḋ eſt xp̄tutis angelice nō hūane. Tercio in lumīe ſapientie. p̄a cor.ij.ſapiam loqmur ī ter pfectos. Quarto cha ritatis quaſi cōfirmate ar dore. ro. viij. quis nos ſepa rabit a charitate chriſti tri bulatio an anguſtia an fa mes ⁊c. Et idē. cert⁹ ſuȝ ꝙ neqȝ mors: neqȝ vita: neqȝ angeli: neqȝ pricipat⁹: neqȝ xp̄tutes: neqȝ inſtātia: neqȝ futura: neqȝ fortitudo: ne qȝ altitudo: neqȝ ꝓfundum neqȝ creatura aliqua pote rit nos ſeparare a charita te chriſti. B Quinto in cōcordia dei. Job.xxv. qui facit ꝯcordiā in ſublimib⁹. Ap̃ls.i.cor.xi. ſi qs videat cōtentioſus eſſe inter vos: nos talē ꝯſuetudinē nō ha bem⁹ neqȝ eccl̃ia dei.ij.thi. ij. ſeruū dn̄i nō oportet liti gare ſȝ māſuetū eē ad oēs. Sexto ⁊ ſeptimo in grãrū actione ⁊ orōne ſicut ī celo miſericordias dn̄i in eter nū cātabo. ſic ap̃ls mīam ſi bi impēſam frequēter reco lebat ⁊ frequenter reſona bāt in ore ei⁹ grãꝝ actio et

vox laudis: tā pmīa impē ſa aliis vt patet in ei⁹ epiſtolis roñ.i. grās ago deo meo ſemp ⁊ p vobis ⁊c̄.de orōne etiā quā faciebat p hoībus ſatis patet in diuēſis eplis ſuis. philip.i.hoc oro vt charitas vr̄a magis ac magis abūdet⁊c̄.⁊ ī his oībus debem⁹ eū imitari. ℭ Aliter etiā cōuerſatō apl'i in celis erat ſcʒ celeſtium cōtēplatiōe deſiderio ⁊ ſpe ⁊ hoc ꝙ tū ad interiora. ꝯuerſatio aūt exterior apl'i erat in celo in intētione.qr p illā deo intēdebat placere.⁊ p ea eternā mercedeʒ acqrebat. ibi qlibet opera ſua ponit vbi mercedē intēdit. De ei⁹ cōtēplatiōe habem⁹.ij.cor.iij.nos oēs reuelata facie gl'iam dei ſpeculantes ⁊c̄.Et eiuſdē.iiij. nō cōtēplantib⁹ ea nobis q̄ vident̄ ſed q̄ nō vident̄. Et notādū ꝙ nos ſimil'r exemplo apl'i debem⁹ cōuerſari in celis.col'.iij.ſi cōſurrexiſtis cū chriſto q̄ ſurſum ſūt querite.prio qr patria nr̄a eſt:et libēter habitat hō in patria ſua.heb. vl. nō habemus hic manētē ciuitateʒ: ſed futurā inqrim⁹.io.xvij. de mūdo nō ſūt ſicut ⁊ ego nō ſum de mūdo. ſed multi ſunt de quib⁹ videt̄ ꝙ ſunt de celeſti patria et nō ſunt. Tria ſolēt oſtēdere aliquē eſſe de aliqua patria. ligua mores.⁊ amor illius terre. Ad primū ptinet illō mat. xxvi.vere ⁊ tu ex illis es nā loquela tua manifeſtum te facit. Et io.iij.qui de terra eſt de terra loquit̄.Et ī eodē.quē miſit de⁹ verba dei loquit̄.vñ de celo nō videntur niſi pauci. pauci enī de celo loquunt̄.iſa.xxix.ō humo eloquiū tuū muſſitabit. de ſamuele legit̄.i.re.iij. et nō cecidit ex oībus verbis in terrā. de celo etiā nō vident̄ eſſe īmo poti⁹ de īferno blaſphemātes deū. tali enī lingua loquunt̄ dānati in inferno.eccl'i.xxiij. Eſt et alia loqla ecōtrario ī morte nō inueniat̄ in hereditate iacob.nō vident̄ etiā eſſe

de celo q̃ celestes oues o=dio habẽt bonos ſcʒ. Ephe ſio.ij. iã nõ eſtis hoſpites ꝛ aduene ſʒ eſtis ciues ſctõꝝ Joh.xiij. in hoc cognoſcẽt oẽs ꝙ diſcipuli mei eſtis ſi dilectionẽ adinuicẽ habue ritis. D Secũdo libẽter debem⁹ habitare mẽte in celo. quia pater nr̃ celeſtis ibi eſt. Mat.xxiij. vn⁹ enim pater noſter q̃ in celis eſt. Jo.xij. vbi ego ſũ illic ꝛ mi niſter me⁹ erit. Tercio qꝛ ibi eſt theſaurus noſter. ibi enĩ ponim⁹ q̃cq̃d veri boni facim⁹. Mat.vi. vbi ẽ the=ſaur⁹ tu⁹ ibi ẽ ꝛ coꝛ tuũ. Et ij.thi.iiij. ſcio cui credidi et cert⁹ ſuʒ qꝛ potẽs es depo ſitũ meũ ſeruare. Quarto qꝛ patria illa hʒ oẽs bonas cõditiões. eſt enĩ abũdans iuxͣ illud deuť.viij. dñs de⁹ tu⁹ introducet te in terraʒ bonã: vbi abſq₃ penuria co medes panẽ tuũ ꝛ rex abũ dãtia ꝑfrueris. eſt etiã pul chꝛa ꝛ pacẽ habens. Jſaie xxxij. ſedebit pp̃ls meus in pulchꝛitudĩe pacis. eſt eti=am ſecura. ꝓuerb.i. qui me audierit abſq₃ terroꝛe req̃ eſcet ꝛ abũdãtia ꝑfruetur: terroꝛe maloꝝ ſublato. et etiã ibi bona ſocietas. i. io=hã.i.a. quod vidim⁹ ꝛ audi nimus annũciauim⁹ vobis vt ꝛ vos ſocietatẽ habeatꝭ nobiſcũ: et ſocietas veſtra ſit cũ patre ꝛ filio ei⁹. E Ecõtrario qꝛ inuiti debe=mus habitare in mũdo iſto qꝛ multas habet cõditões valde malas. Primo ibi eſt paupertas. vñ ſalomõ vidit ĩ oĩbus nõ vbertatẽ ſed vani tatẽ ꝛ afflictionẽ ſpũs. Jtẽ ibi eſt foꝛmido ꝛ pauoꝛ. vn de iſai.xxiiij. foꝛmido et fo uea ꝛ laque⁹ ſuꝑ te q̃ habi=tatoꝛ es terre. nõ eſt etiam pax ibi ſʒ preſſura. Jo.xvi. Jn mũdo preſſurã habetis in me aũt pacem. nõ eſt ibi amenitas ſed exilij aſperi=tas. vn de ſ̃ pš.cxix. heu mi hi qꝛ incolat⁹ me⁹ ꝓlonga tus eſt. eſt etiã ibi mala ſo=cietas decipiẽs ſuauia non faciẽs. vñ hiere.xi. vnuſq̃ſ=q₃ a ꝓximo ſuo cuſtodiat ꝛ

in om̄i frē ſuo nō habeat fi
duciā.q: oīs frater ſupplā
tās ⁊c. Job.xxx.fr̄ fui dra=
conū ⁊ soci⁹ ſtrutionū.dra=
co iſte ē detractoꝛ veneno
detractiōis aſſiſtētes occi=
dēs.ſtrutio vero q̄ ferrū co
medit ē adulatoꝛ q̄ adulan
do fortitudinē in homīb⁹
cōſumit. ¶ Itē ezechi.ij
increduli ⁊ ſubuerſores ſūt
tecū ⁊ cū ſcoꝛpionib⁹.habi=
tas.Habitatio hui⁹ mundi
ſignificata ē p hiericho.io=
ſue.vi. de cui⁹ diuitiis viri
iſraelite ꝓhibent aliqd cō
tingere tactu coꝛdis amā=
do eas cōtra deū aur ⁊ ar=
gentū in theſauro dñi p̄ci=
pit reponi.i.paupibus ero
gari. ipi enī ſunt theſaur⁹
dñi.maledicet etiā reedifi=
catoꝛ ipi⁹. maledict⁹ eī eſt
qui vanitatē hui⁹ mūdi de=
ſtructā reedificat. Aq̄ etiā
id eſt:voluptates hui⁹ mū=
di male ſunt ⁊ moꝛtifere ⁊
ſteriles. In quibuſdā enim
moꝛtē pcti operant:In ali=
is xp̄o ſterilitatē: q̄s adeo
ēlicatos rddūt ⁊ molles vt
nulli⁹ laboꝛis patiētes ſint
de aq̄s hiericho.habes.iiij.
reg.ij. ¶ Habet mūdus
iſte latrones demones ſcʒ
qui ⁊ ſpoliāt et vulnerant.
deſcēdentes in hiericho.i.
relinquētes vitā ſublimē ⁊
deſcēdētes ad vitā ſeclarē
Lu.x.hō q̄dā deſcēdebat ō
hieruſalē in hiericho ⁊ inci
dit in latrones. Habet ⁊ ir
riſores q̄ viros ſctōs irri=
dēt.Sen.nōdum felix es ſi
nōdū turba deridet te . ſic
pueri hiericho deriſerunt
heliſeo ꝓpt̄ qd̄ a duob⁹ vr
ſiſ pcuſſi ſt̄.ī mūdo etiā iſto
etiā habitāt hoīes deho=
neſtati ſicut.ij.re.x.fecit da
uid in hiericho manere vi=
ros ſuos qb⁹ rex filioꝝ amō
p̄ciderat veſtes medias vſ
q̄ ad nates ⁊ raſerat medi
am partē barbe qd̄ ſpūalit̄
in mūdo iſto accidit vbi ho
mīes ſūt ſemi nudi. aīa ſcʒ
et coꝛpe induti. ⁊ ſemi bar
bati mente ſcʒ: imberbes ⁊
pueriles.coꝛpe xp̄o barbati

¶ Dñica.xxv.poſt octa.
penthe.ſer.de epl̄a.cx. A

In diebꝰ illis ſalua
i bit iuda.hiere.xxiij
oſee.x.Tēpus req̄-
rēdi dñm cū venerit q̄ do-
cebit nos iuſticiā. Semꝑ ē
tps dñm reqrēdi ei q̄ per
pctm̄ ſuuz eū amiſit donec
eū inuenerit.vñ iſai.lv. q̄ri
te dñm dū inueniri poteſt.
Nunq̄ꝫ debet ceſſare q̄ deū
amiſit a querēdo dū eſt ī vi
ta iſta in q̄ ipē pōt inueniri
Ue ei ei ſi nō inuenerit eū.
Qui deū ꝑdidit oīa ꝑdidit
ſicut qui deū inuenit omne
bonū inuenit. Sap.vij.ve-
nerūt mihi oīa bona pariť
cū illa. et loquiť de ſapien-
tia increata q̄ eſt filius dei.
Et exod.xxxiij.dicit dñs ad
moyſen. oſtendā tibi oē bo
nū.loquēs de oſtēſiōe ſuiip
ſius. Qui deū ꝑdidit: ꝑdi-
dit ſe ⁊ ſua.qꝛ bonū fuiſſet
ei ſi natꝰ non fuiſſet hō ille:
niſi deū recuꝑaturꝰ ſit. me
lius ei eſſet ei nō eſſe q̄ꝫ ſic
eſſe.ſua verò. qꝛ nihil ē hōi
bonum ſine ſe bono ſicut ſe
neca dicit. Spālıter tñ di-
ſtinguiť triplex eſſe tps q̄
deꝰ potiꝰ q̄rēdus eſt qꝛ fa-
cilius inueniť. Pr̄io qñ ꝓ
pe eſt.iuꝫ illud iſai.lv. inuo
cate eū dū ꝓpe eſt.hoc non
vident aduertēꝫ illi qui diu
morant̄ in pctīs ſuis q̄ pro
ponūt tūc q̄rere eū qñ elon
gauerūt ab eo q̄ꝫ tū poteꝛt
ſcꝫ qñ infirmi erūt ad mor
tē.quibꝫ multū tunē dū eſ-
ſet illud pš.lxxij. q̄ elōgant
ſe a te peribūt . Secūdo q̄-
rēdus eſt deꝰ qñ ipē querit
nos.pauꝑtatē nobis mittē
do vel ꝑ infirmitatē tanq̄ꝫ
nūciū.ꝓuer.xiij. legatus fi
delis ſanitas.iſte legatꝰ fi-
delis tribulatio ē que ſani-
tas eſt.i.cauſa ſanitatis tē
pore tali q̄ſiuit eū ionas et
inuenit.ione.ij. clamaui ad
dñm de tribulatiōe mea et
exaudiuit me . Et filiꝰ ꝓdi
gus.lu.xv. ſic legiť. quanti
mercennarij in domo pr̄is
mei abūdāt panibꝰ:ego au
tē hic fame pereo : ſurgam
et ibo ad patrez meum ⁊c.
Tercio vero q̄rēdꝰ eſt deꝰ:
qñ lumē doctrine habeť.et
ad hoc ꝑtinet verbū ꝓpoſi

tum. tēpus inqͣt requirēdi dñm ſupple tūc erit cū venerit qui docebit nos iuſticiā. Facili⁹ inuenit̄ qđ pditū eſt cū lumine ꝙ ſine. vnde ſapiēs mulier volēs q̄rere dragmā pditā lucernā accēdit. vt legit̄ lu.xv. Lucerna eſt verbū dei. iux̄ illđ pſ.cxviij. lucerna pedibus meis verbū tuū ⁊c. Ille ergo qui ſermonē audit ſi p pctm̄ deū amiſit ppoſitum debet ſumere requirēdi dominū: ⁊ eo ipſo fiduciā debꝫ habere inueniēdi eū ꝙ de⁹ dignat⁹ eſt mittē lucernā ad quā eū querat ⁊ multū debet deo regratiari ꝙ deus nō eſt oblit⁹ ei⁹ qui omi bono erat indign⁹. Si xº fiat ſermo clericis tāgēdū eſt illis de amore ſacre ſcripture. cū enī ipi ſint oculi eccl'ie magnū debēt habere amorē ad lumē ſapiētie cū ocul⁹ abſq; lumine inutilis ſit. tāgendū eſt etiā eis ꝙ ciuitas eccl'ie nō erit pfecte mūdicie donec aqua doctrine velut quidā magnus fluui⁹ trāſiens lauet eā. Itē tangēdū ē eis ꝙ tā mūdiciā faciat ſtudiū etiā liberaliū artiū in ſcolarib⁹ pariſieñ. Hiero. amo ſacras lr̄as ⁊ carnis delicias non amabis. In dieb⁹ illis ſaluabit̄ iuda ⁊c. qñ aliqđ magnū debet fieri: ſolēt homines inde multū loqui. vnū de maximis q̄ facta ſunt in mūdo fuit aduētus filij dei in mūdū. vñ pphete multū locuti ſunt de illo aduentu anteꝙ fieret. vñ hiero. i diuerſis verbis q̄ recitat eccleſia tpe iſto dicēs. regnabit rex ⁊ ſapiēs erit ⁊ faciet iudiciū ⁊ iuſticiā in terra. In dieb⁹ illis ſaluabit̄ iuda. oſtēdēs nobis in hoc verbo quanta futura eſſet mīa ī curia hui⁹ magni dñi mūdo pmiſſi. Iuda etiā interptat̄ cōfeſſio. oſtēdit̄ ergo ꝙ tāta mīa eſſet in iudicio ei⁹ ꝙ re⁹ cui⁹ culpa ita certa eſſet ꝙ iā cōfeſſus eſſet eā ſaluaret̄ ibi qđ nō eſt in curia ſeculariū. licet aliquis re⁹ ſit tñ adhuc defen

di pōt ex q̄ nō ē ꝯfeſſus vel cōuict⁹. ſʒ poſtq̄ ꝯfeſſus ē nō ē loc⁹ defenſiōi. poeta. nō ē cōfeſſi cā tuēda rei ſʒ ī curia chriſti ſcʒ ī foro peni tētiali. q̄to aliqs apti⁹ cul pā ſuā ꝯfiteat̄ tāto citi⁹ ab ſoluit̄. vñ ſup illō p̄s.xxxi.ꝛ iniuſticiā meā nō abſcondi dicit glo. ſi hō agnoſcit de⁹ ignoſcit. De hac cōfeſſiōe aliqd ꝓpoſuim⁹ vob̄ dicē. et pmo ca q̄ ptinēt ad eius cōmēdationē. Notandū q̄ ſex ſūt a q̄b⁹ cōmēdabilis ē cōfeſſio. et pⁱmo cōmēdabil' eſt ab auctoritate ei⁹ q̄ eaʒ adducit ſcʒ filij dei cū de⁹ ante aduētū ſuū multa bo=na mūdo mādauerit p nū=cios ſuos. ipē tñ q̄dā in ꝓ=pria pſona ſua attulit mun do vt ē p̄ceptū de dilectōe inimicoꝝ et de pace ſeruan da cū his q̄ pacē oderūt. et cōfeſſio pctōꝝ hōi ſingula=tim facta q̄ apparet optīa eſſe q̄ optim⁹ eam attulit. Optimi enī eſt optima ad ducere vt dicit beat⁹ dioni ſius. Gratia iſta quaʒ facit deus hōi in ſacramēto iſto cōfeſſiōis: eſt vna de ꝓpri=is gratiis q̄ ad tps gratie ptinēt. nō enī remittebat̄ ī veteri lege pctm̄ his q̄ cōfi tebant̄ vt patʒ ioſue. vij. de achoꝛ cui dixit ioſue. fili mi da gl̄iaʒ dñodeo. iſrl̄ ꝛ ꝯfite re ꝛ indica mihi q̄d feceris ne abſcōdas. reſpōdit ach=oꝛ ioſue. vere ego peccaui corā dño deo iſrl̄. ꝛ ſic feci. vidi inter ſpolia palliū coc cineū ꝛ ducētos ſiclos ar=gēti: regulā q̄ꝫ aureā. l. ſi=cloꝝ: ꝛ cōcupiſcēs attuli. ꝛ ſubdit̄ ibidē qđ dixit ei io=ſue. q̄ turbaſti nos. extur=bet te dñs in die hac lapi=dauitq̄ eū oīs iſrl̄. Ample ctēda ē ergo valde cōfeſſio in tp̄e gr̄e tāq̄ mīa dñi. hu ic plenitudini tp̄is reſerua ta. ꝛ tāq̄ res optīa ab opti mo adducta. nō videt̄ fideʒ habere de ſacr̄o cōfeſſiōis q̄ ita bonū ſit q̄ ita de faci li poſſent ſe mūdare p con=feſſionē ꝛ ita negligūt. Se cūdo cōmēdabilis ē iſta cō feſſio ex hoc q̄ ipa ē curia

2777

miſcdie dei. cū eni mīa dei ſit ſup oīa eiꝰ curia mīe ſuꝑior ē ꝙ curia iuſticie. vñ ſi qs videt ſe ḡuari ī curia iuſticie: ſiati appellet ad iſtā et neceſſe habet iuſticia appellatiōi eiꝰ deferre. mīa eñ ſuperexaltat iudiciū. iaco.ij. Tercio cōmēdabilis eſt ex forma q̄ ꝓcedit in iudicio cōfeſſiōis. forma eñ in quā ꝓcedit hic plena ē dulcedine ⁊ mīa. ⁊ differt ī q̄ttuor forma iſta a forma q̄ ꝓceditur in curia iuſticie. Pmo in hoc qꝛ in hac curia creditur reo narrāti factū ſuum nō adducit aliqs q̄ ſuppleat illō ſi ipe ſemꝑ plene narrauerit illud. nō adducitur etiā teſtis q̄ ꝓbet ꝯtrium eī qd̄ reꝰ dixerit. vñ nō hꝫ locū illud io.viij. tu de temet ipo teſtimoniū ꝑhibes teſtimoniū tuū nō ē vex. Secūdo in hoc ꝙ ī hoc iudicio iudex ſiue arbiter ponit do familiaris cā de q̄ fit ibi iudiciū eſt inter deū ⁊ pctōrē ꝑſona recte media diſtricto iure debet eſſe iudex: ſicut in die iudicij chriſtꝰ iudex erit q̄ eſt filiꝰ dei ⁊ filiꝰ hoīs deo ⁊ hōi q̄ſi ſimili ḡdu attinēs. Jo.v. pr nō iudicat quenq̄ ſꝫ oē iudiciuꝫ dedit filio. et hac de cauſa forſitā vocat ſe chriſtꝰ filium hoīs vbi loquit de aduētu ſuo ad iudiciū. lu.xij. eſtote parati qꝛ qua hora ñ putaris filiꝰ homīs veniet ne boni terreant cum cogitāt ſe iudicādos a filio dei. cū ſciāt eūdē eſſe filiū hoīs ſed ex mīa dei ē ꝙ in iudicio cōfeſſiōis ipe iudex hō eſt purꝰ ⁊ pctōr ſicut ⁊ cōfitēs. vñ videt eſſe impletū ī hoc iudicio illud qd̄ deſiderabat Job.xvi. dicens. vtinā ſic iudicaret vir cū deo ⁊c. quō ꝫ iudicaturi filius cum collega ſuo. B Tercio in hoc ꝙ iudicio iſto nō ferunt niſi ſentētie abſolutionis ꝙ tūcunq̄ reꝰ ſit qui pctā ſua cōfitet. ſnīa tñ abſolutionis pro eo ferretur ſi mandatis eccleſie ſtare voluerit. Circa quod diligēter attendendum quale

vinculū quo abſoluit.quaſi
enī funis eſt in collo ei⁹ cū
quo ſuſpēdēdus eſt.pecca-
tū mortale eſt fun⁹ ille ſine
quo null⁹ infernali patibu-
lo ſuſpēdet. libentiſſime ve
ro deberēt venire ad cōfeſ
ſionē q̄ ſe ſentiūt eſſe ī pctō
mortali. Quarto in hoc ꝙ
ille q̄ venit ad hoc iudiciū
cū dign⁹ eſſet patibulo ipē
remuneratꝰ regno eterno.
ad qđ iungitꝰ grā ſuſcepta
in ſacramēto:⁊ cōfertꝰ cum
pctōr totā culpā habeat. ⁊
deo ꝑtāte inferior ſit. tū in
hoc iudicio emit de⁹ pacē
eius regno celoꝝ.ve pctōri
ſi tā honorabilē pacē recu-
ſat. Quīto cōmēdabilis eſt
a facilitate remedij cōpa-
rata ad magnitudinē peri
culi. Qui eſt in pctō morta
li leprā ſpūalē habet.tanto
periculoſior ē lepra aīe ꝙ̄-
tū aīa ꝑualet corpi.infirmi
tas enī piculoſior ē q̄ eſt in
mēbro nobiliori.ꝑterea le-
pra corpis eiſcit a cōſortio
hoīem.lepra vero anīe au-
fert ſocietatē dei ⁊ angelo
rū. Itē lepra corpis expel-
lit hoīem a ciuitate .lepra
vero aīe nō ꝑmittit hoīem
remanere neqꝫ in celo neqꝫ
in terra ſed facit hoīem de
ſcēdere vſqꝫ ad infernū. Ui
ſo periculo vide facilitatē
remedij q̄ ſignificata ē.iiij.
reg.v. vbi dixit heliſe⁹ naa
man viro leproſo. vade la-
uare ſepties in iordane et
recipiet ſanitatē caro tua.
atqꝫ mūdaberis.cūqꝫ irat⁹
recederet naaman eo ꝙ he
liſeus aliud ei non feciſſet.
dixerunt ſerui ad eum. pa
ter:et ſi rem grādē dixiſſꝫ
tibi ꝓpheta:certe facē de-
bueras.quāto magis dixit
tibi lauare ⁊ mundaberis.
deſcēdit et lauit ſepties in
iordane iuxͣ ſermonem viri
dei. et reſtituta eſt caro ei⁹
ſicꝫ caro pueri paruuli. Ior
danis interꝑtatꝰ fluui⁹ iudi
cātis ⁊ ſignificat ſacrm̄ cō
feſſiōis:qđ eſt quaſi vn⁹ de
fluuiis paradiſi. Septima
vero lotio cōfeſſiōis ſeptē
criminaliū peccatoꝝ ſigni-
ficat:ꝑ quā mundatio fit a

lepra ſpūali. Facilis modᵒ mūdationis q̄ in verbo cōſiſtit merito in ſordibᵒ ſuis ſordeſcit qui hoc facili mō mūdationis mūdare ſe negligit. Itē q̄ in mortali pctō eſt: in ore diaboli ē: q̄d intrāti valde latū eſt. exire volēti valde arctū. iuxᵗ illō iob.xxxvi. ſaluabit te ex ore anguſto latiſſime. anguſto inq̄ ad exeundū. latiſſime vō recipiēte. Uide ergo facilē modū liberatiōis a tāto periculo: q̄m ipa natura ouicule dat vt clamet dum eſt in ore lupi. tu igitur clama p cōfeſſionē. imo veriᵒ dicā ſubmiſſe māifeſta peccatū ſacerdoti. Itē qui in pctō mortali ē: guerrā habet cū omipotēte. piculoſa eſt guerra iſta valde. Uide ergo facilē modū pacificatiōis: nō oportet te mactare vitulos vel oues vt fiebat antiquitᵒ. verba enim humilis cōfeſſiōis p vitulis recipiet. oſee vl. reddamus vitulos labiox nr̄oꝝ. Et iſai. lvij. creaui fructum labiox pacē. creaui. i. ex nihilo hūilitatis feci pacē eſſe fructū labiox. humilitas enī cōfeſſiōis ſpūāliter facit vt deᵒ pctōri p cōfeſſionē recōcilief. figura videt̄ fuiſſe ramᵒ oliue quem detulit colūba ad veſpam ī archā. geñ. viij. ramᵒ oliue ſignū ē pacis. ⁊ cōfeſſio ſilr̄ ſignū ē et cauſa etiam pacis inter nos ⁊ deū. ramū oliue ad veſperā colūba attulit. ⁊ confeſſionē ſpūs ſcūs in fine tēpox ī ecclīa ordinauit nos enī ſumᵒ in q̄s fines ſeculorū deuenerūt. vel colūba figura pōt eſſe ecclie. iuxᵗ illud canti. vi. vna eſt colūba mea ⁊c̄. colūba ergo ramū oliue in ore portat in ſignū pacis. q: ecclīa habet confeſſionē in ore q̄ ē ſignū et cauſa pacꝭ ſue cū deo. Quito cōfeſſio cōmēdabilis eſt a multiplici eiᵒ v̄tute. Prima v̄tᵒ eiᵒ ē q̄ hoīem viuificat. cū enī ad cōfeſſionē os aperif: mors erit ⁊ vita ingredif. iuxᵗ illud pūerbi. x. vena vite os iuſti. os autē

impiop operit iniqtatē. q̄ nō vult ɔſiki ñ pmittit mortē a ſe exire. huiᵒ viuificatōnis ſignū ē hoc qđ videmᵒ aliqñ hoīes venire ad confeſſionē q̄ſi mortuos: nō ſētiētes vulnera pctōp ſuop. et dū cōfitent̄ daẗ eis dolor de pctīs q̄ dolor vite atteſtaẗ. mēbrū enī mortuū nō dolet. Secūda virtᵒ eiᵒ eſt ꝙ hoīem exonerat ab onere pene quam debebat pro pctō ſuo. ex vi enī clauiū dimittiẗ aliqđ de pena condigna. Propter erubeſcētiā etiā q̄ ē maxima ps penitētie ſm aug. abſoluiẗ a parte pene ⁊ alleuiaẗ cōſcientia a grauitate quā ſentiebat. iniqtates enī ſicut onᵒ grauabāt ſup pctōrē. Job vij. poſuiſti me cōtrariū tibi ⁊ factᵒ ſum mihimetipſi grauis. Qñ aliqs q̄ erat in aliq̄ pctō enormi ɔfeſſus ē illud ⁊ a ſacerdote abſoluiẗ videẗ ei ꝙ ſit alleuiatus q̄ſi mola vna eſſet remota de collo eiᵒ. Tercia virtᵒ eiᵒ ē ꝙ homini gratiā acquirit. attēdenti enī debito modo ad cōfeſſionē daẗ gratia ſi nō habet. ſi habet augetur Ad hoc ꝙ aliqs debito mō accedat faciūt iſta q̄ttuor. fides de effectu ſacramenti hūilitas vt ſcʒ hō credat ſe indigere effectu illo ⁊ deſideriū obtinēdi effectū illū ⁊ gratitudo vt ſcʒ homo ſit gratus ⁊ deuotᵒ deo de hoc ꝙ dñs hoc ſacramētū quaſi quendā fontē grarū poſuit in eccřia ſua. Quarta virtᵒ eſt ꝙ diabolū cōfūdit dū ſe dep̄henſum agnoſcit. ſolēt etiā fures cōfundi cū dep̄hēdunẗ. vnde diabolus nō ita libēter ei ſuggerit poſtea cum credat ſe cretū ſuū ab eo reuelandū. Eccī. xxvij. qui denudat archana amici fidē pdit. non etiā habet tantā poteſtatē in homīe. Hiero. poteſtas ⁊ virtᵒ traditoris annihilaẗ reuelata traditiōe. Quīto deū placat. Be. o felix hūilitas penitētiū: o beata ſpes cōfitentiū: q̄ potēs eſt corā oīpotēte: q̄ facile vin=

cis inuincibilẽ: ꝙ cito tremendũ iudicẽ cõuertis in piiſſimũ patrẽ. De hoc exẽpium habem⁹.ij.reg.xij.de nathan multuꝫ cõminante ipſi dauid ꝓ adulterio ⁊ homicidio que cõmiſerat. dixit dauid ad nathan.peccaui dño. ⁊ ſtatim ait nathan dñs trãſtulit pctm̃ tuũ a te id eſt:dimiſit tibi. dicit gloſa.qui humiliter cõfitetur: tã cito veniã cõſeqnř. Et ĩ pš.xxxi.dixi cõfitebor adũſum me ⁊c̃. Et.i.ioh.i.ſi cõfiteamur pctã noſtra fidelis ⁊ iuſt⁹ eſt de⁹ vt remittat nobis pctã noſtra.confeſſio etiã curiã celeſtẽ letificat iuxᷓ illud lu.xv.gaudium erit in celo ſup vno peccatore penitẽtiam agente.

¶ Sexto cõmẽdabilis ẽ a virtutis cõtinuitate. baptiſm⁹ bonã vitã inchoat: ſed ↄfeſſio nõ ſolũ inchoat: eã ſꝫ etiã cõſeruat.ꝑmũ ſignificatũ ẽ iudith.i. vbi ſic legiř. quis aſcẽdet añ nos ↄtra chananeũ et erit dux belli.⁊ rñdit dñs iudas. cõfeſſio precedẽ dꝫ alia bona opa.Secũdu m xᷓo figuratũ ẽ geñ.xliij. in hoc ꝙ beniamin iude tradit⁹ eſt q̃ debuit eũ ad patrẽ reducere. beniamin interꝑtař fili⁹ dextre. vñ ſignificat illos qui ad dextrã dei ponẽdi ſũt ĩ die iudicij:q̃s confeſſio ad deũ reducet.ſacřm baptiſmi tm̃ ſemel valet pctõribus:ſed ad ↄfeſſionẽ recurrere poſſum⁹ q̃tiẽs peccamus.vñ iſai.xxiij.dř ad peccatricẽ aĩam q̃ noĩe meretricis ibi intelligiř. bñ cane:frequẽta cãticũ.Eccleſia etiã dř colũba. Cãti.vi. gemitũ hꝫ ꝓ cãtu. vñ cãt⁹ ei⁹ ẽ ↄfeſſio deo ğtiſſim⁹ c⁹ ſignũ ẽ h̃.ꝓ tali cãtu dat aĩe peccãti regnũ celoꝝ vñ cã. ij.oſtẽde mihi faciẽ tuã ſonet vox tua in aurib⁹ meis. vox enĩ tua dulcis ⁊ facies decora. Cõfeſſio vicẽ p̃cẽtoris tenꝫ. vñ ĩ pš.cxxxiiij. p̃cinite do.ĩ ↄ. De ↄfeſſiõe dič glo.ñ miu⁹ admiror hũilimã pctõꝝ ↄfeſſiõꝫ ꝙ ſublimia geſta virtutũ. Sene.

locũ tenet innocẽtie proximũ cõfeſſio. vbi cõfeſſio ibi remiſſio. In pſ̃.xcv. cõfeſſio ꝛ pulchritudo in cõſpectu ei⁹. ita eſt in conſpectu dei cõfeſſio hũilis pctõris: ſicut pulchritudo innocentis. Poſitis his q̃ ad commẽdationẽ faciũt cõfeſſionis. cõſequẽter aſſignem⁹ cauſas ꝓpter q̃s neceſſarium fuit ſacr̃m cõfeſſionis ĩ eccl̃ia dei. ꝛ de multis q̄nq; ponere ſufficiat. Notandũ ergo ꝙ hoc ſacr̃m pMo requirit hoc ꝙ tps iſtud ẽ tẽpus plenitudinis et abũdãtie. Duo etiã oportet ſpẽaliter abũdare tp̃e iſto ſcꝫ dei miſerationẽ ꝛ hoĩm hũilitatẽ. Triplici rõe oportuit dei miſeratões abundare tp̃e iſto gr̃e. Pr̃o ad hoĩꝫ attractionẽ ad qð multum valet mĩa ꝛ mãſuetudo. iuxta illud cãti.i. oleũ effuſuꝫ nomẽ tuũ ideo adoleſcẽtule dilexerũt te nimis. nomẽ dei vocat̃ fili⁹ dei q̃ oleũ effuſum fuit. qꝛ ſm mĩam ſuam ſaluos nos fecit. ꝓpter quã mĩam mũdus ꝑcipue poſt eũ cucurrit. vñ Bern. omino ꝓpter manſuetudinẽ q̃ in te ꝑdicat̃ currimus poſt te dñe ieſu audientes ꝙ nõ ſpernas pauperẽ peccatorẽ. nõ obruiſti cõfitẽtẽ latronẽ. nõ lachrymantem peccatricẽ. nõ chananeam ſupplicãtẽ. nõ dephẽſam ĩ adulterio. nõ ſedẽtẽ ĩ theoloneo. nõ ſupplicãtẽ publicanũ. nõ negãtẽ diſcipulũ. nõ ꝑſecutorẽ diſcipulorꝫ. nõ ipos crucifixores tuos. in odore vnguẽtoꝝ horum currim⁹. Secũdo vt exemplo ſuo hoĩes ad mĩam deo maxime placẽtẽ ꝛ homĩb⁹ maxime vtilẽ inuitaret. vñ ſup illud oleũ effuſum. dĩc glo. ſpõſus a patre miſſus ad ſpõſam venit vnctus vt ſpõſam vnguat vnguentis Itẽ vt pctm̃ deſperatõnis de⁹ a mũdo expelleret. vnde quãdo fili⁹ dei cõſũmauit op⁹ ſalutis nr̃e ne aliq̃s loc⁹ deſperatiõis remaneret hõi indigno omĩ dono: qui latrocinio dãnatõnem

meruerat tā tpalē ꝙ etnā.
cuiꝰ culpa certa erat q̄ iam
ſuſpēſus erat tpali morte:
et eterne ꝓpinqſſimus re=
gnū celoꝝ dedit eadem die
poſſidēdū. De q̄ loqns au=
guſt. ſic ait. cōſiderabat la=
tro facinora ſua et pro ma=
gno habebat ſi ei vel ī fine
parceret. dñs aūt inqt cōti
nuo. amen dico tibi qꝛ ho=
die mecū eris in paradiſo.
Et ſubdit aug. mīa obtulit
qḋ mīa diſtulit. Sīlr tripli
ci rōne dꝫ hūilitas hōi abū
dare tpe grē. Prio qꝛ hūi
litas receptaculū ē gratie.
deꝰ enī hūilibꝰ dat grāꝫ. ia
co. iiij. abūdantia ergo grē
magnitudinē hūilitatis re
quirit. ſicut abūdātia vini
vaſis magnitudinē. Secū
do ꝓpter hūilitatē dei. au=
gu. medicina timoris hoīs
hūilitas eſt chriſti. Erube=
ſcat hō eſſe ſupbꝰ. qꝛ humi
lis factꝰ ē deꝰ. Indecēs eſt
ꝙ ſeruꝰ vult eſſe ſup dñm
ſuū. Mat. x. nō eſt diſcipulꝰ
ſup mgrm ſuū. nec ſeruꝰ ſu
per dñm ſuū. Tercio qꝛ ſu=
perbia fuit in ꝓditoribus
hūani generis. et ſpālr ſu=
perbia ſe excuſans ⁊ deum
accuſans. vñ geñ. iiij. dicit
adā. mulier quā dediſti mi
hi ſociam dedit mihi de li=
gno ⁊ comedi. quodāmō re
torquēs in deū culpā q̄ mu
lierē dederat ei. Et mulier
ait. ſerpēs dedit mihi ⁊ co=
medi. quodāmō retorquēs
culpam in actorē ſerpētis.
Ad ſalutē ergo neceſſario
fuit hūilitas accuſans ſe. ⁊
deū glorificās. qualis eſt ī
illis q̄ pctā ſua hūiliter cō=
fitent. talis fuit in latrone
illo de q̄ priꝰ tetigimꝰ. vñ
luc. xxiij. et nos quidē iuſte
nūc digna factis recepimꝰ
hic vero nihil mali geſſit.
Aug. latro in cruce quare
meruit niſi qꝛ illā viā tenu
it vbi oſtendit ſalutare dei
ſcꝫ vlā laudis a q̄ tibi pes
non extat. In hoc enī ꝙ ſe
accuſauit deum laudauit.
Cōfeſſio peccatoꝝ multuꝫ
indicat dei bonitatē ⁊ miſe
ricordiā. Primo in hoc ꝙ
mala noſtra ei confitemur

ſunuim⁹ bonitatē eius om ne malū odire: ⁊ om̄e malū quaſi cōtrariū eſſe quod ꝓ culdubio ſignū eſt magne bonitatis. Secūdo quia in hoc ꝙ licȝ rei ad eū cōfugi amus de clemētia ei⁹ nos veniā ſperare intēdimus. Q3 aūt pfecte humilitatis ſit cōfeſſio peccatoꝝ: pate= re pōt ex illo verbo Bern. verus humilis nō vult hūi lis ꝑdicari ſed vilis repu= tari. exēplo eius q̄ cū iniq̄s reputat⁹ eſt. iſai. liij. Secū= do requirit officiū medēdi morbis ſpūalib⁹ qđ habēt ſacerdotes. quō enim mor bos curabūt niſi agnoſcāt quomō autē agnoſcēt: niſi infirmi eos detegant. In libro cōſolationū Boetij. ſi expectes medicātis opera oportet vt tu vulnus dete gas. Poeta. nō intellecta nulla ē curatō morbi. Pre terea quis medicoꝝ cura= re ꝑſumit infirmū ſi nulluȝ ſignū curabilitatis appare at. in peccatore vero q̄ pec catorē ſe non agnoſcit: nec

confitet: nullū ſignū cura= bilitatis apparet. vnde pa rū ſperari pōt de curatōne taliū. Aug. nemo inſanabi lior eo qui ſibi ſan⁹ videtur Ber. ſcio lōge a ſalute eſſe membrū quod obſtipuit. et egrū ſeſe nō ſentientē peri culoſius laborare. Ambro. grauiſſime peccas qꝛ igno ras ⁊ periculoſiſſime. Se= neca. initiū ſalutis cogni= tio peccati ē. Idē. ideo dif ficiliter ad ſanitatē ꝑueni mus qꝛ nos egrotare neſci mus. Idē. in his morbis q̄ bus om̄ino afficimur q̄ q̄s peius ſe habet min⁹ ſentit. Somnia ſua narrare: vigi= lantis eſt. et vitia ſua confi teri ſanitatis indicium eſt. Tercio requirit hoc offici um villicatōis qđ habēt ſa cerdotes lu. xvi. redde rō= nē villicatiōis tue. Opor= tebit ſacerdotes qui popu lis ꝑſunt rationē reddere pro illis corā deo. iuxta il= lud heb. vlt. obedite ꝑpoſi= tis vr̄is ⁊ ſubiacete eis. ipi enī ꝑuigilāt q̄ſi rōnē ꝓ aīa

bus vr̃is reddituri vt cum gaudio hoc faciãt ⁊ non gemẽtes. quõ aũt poterũt ſacerdotes ꝓ eis rõnẽ reddere ⁊ corã deo cõputare: niſi ipi cõputẽt corã ſacerdote p̃rio. Quarto req̃rit ſacꝫ cõfeſſiõis euchariſtie ſuſceptio in ſacr̃o altaris de⁹ eſt licꝫ in nebula iuxᷓ illud .iij. reg. viij. dixit dñs ꝙ habitaret in nebula. Unde q̃ accedit ad sacr̃m illud: accedit ad creatorẽ ſuũ. quẽ acceſſum p̃cedere debꝫ iudiciũ. honor enĩ regis iudiciũ diligit ſicut iudicium p̃cedet ꝟitatis anteꝙ hõ accedat ad deũ vt videat eum facie ad faciem. ſic iudicium enigmaticũ ⁊ q̃ſi obſcuꝝ p̃cedere debet acceſſum ad deum in ſacr̃o altaris de q̃ legit .i. cor. xi. ſi noſmetipſos diiudicarem⁹ ⁊c̃. Et ibidẽ. probet ſeipm̃ hõ ⁊ ſic de pane illo edat et de calice bibat. Quinto req̃rit hoc diſtrictio futuri iudicij. Solẽt hoĩes q̃ habẽt dñꝫ cui⁹ curiã valde timẽt: ſi habẽt diſcordiã aliquã pacificare eã ꝑ amicos poti⁹ ſe volentes ſubdere amicabili arbitrio ꝙ incidẽ ĩ ignẽ iudicij dñi ſui. ſic magiſterio ſpũs ſcti arbitriũ fori penitẽtialis ĩ eccl'ia ẽ ordĩatũ ad euadẽdũ iudiciũ diſtrictõis futuri iudicij. Et mat. v. eſto ꝯſentiẽs adũſario tuo cito dũ es cum eo ĩ via: ne forte tradat adũſari⁹ tu⁹ iudici ⁊ iu. tra. te mi. ⁊ ĩ car. mi. ¶ Seq̃t videre q̃re ĩ aduẽtu debeãt p̃parare ſe ad ſolennitatẽ natalis ſcꝫ cõfitẽdo pctã ſua ſic̃ ⁊ in .xl. ad ſolennitatẽ paſce. ad q̃d dꝫ eos p̃monere hoc ꝙ eccl'ia a p̃ĩcipio aduẽt⁹ nõ ceſſat deũ inuitare vt ĩ ſolẽnitate illa ſpũalit̃ ad eã vẽiat. Ad hãc inuitationẽ p̃tinẽt orõnes q̃s eccl'ia dicit ĩ aduẽtu. et ꝟſiculi ⁊ ml'ta alia q̃ tp̃e tali cãtat eccl'ia petẽs per ea aduẽtũ filij dei. vñ ĩ tãta ſolẽnitate mĩtũ poẽit de⁹ offendi ſi tã vehemẽter ĩuitatus nihil ĩueniat p̃paratũ. Secũdo hoc ꝙ corporalis

preparatio maior fit ad ſolēnitatē natalis ꝙ paſce. vnde eadē ratiōe maior debet fieri ꝑparatio ſpūalis. vl' ſaltē ñ minor quā eccl'ia tēpe tali expectat ſpūalis eſt. ſpūalē vero voco aduētum cuꝫ deus venit ad cor hoīs vel peccata remittēdo vel gratiā augendo vel hoīem cōſulando. Mira fatuitas ſpūi nō preparari vbi deus debet recipi ⁊ corporalē ꝑparationē fieri cū in corpe non debeat recipi quis niſi cec⁹ nō videat. q̄niam in aduentu ſpōſi magis cōpetit ꝑparatio domine ſcꝫ anime ꝙ ancille ſcꝫ carni. Preterea cū filius dei in ſua incarnatione honorauit vtrūq; ſcꝫ carnē ⁊ aīam vtrūq; ſumēdo. vtrūq; etiā debet eū incarnatū honorare. nō mīn⁹ ergo anima debet eū honorare ꝑparādo ſe ꝙ corpus. Qui corpali ꝑparatione tantū eum honorāt: videnť idem ſentire cū illis hereticis q̄ dixerūt filiū dei carnē ſumpſiſſe ⁊ nō animā. Itē cum per repñſentationem eccl'ie mūdus recipiat ſaluatorē in natali: circa paſca vero ſcd'm repñſentationē tranſeat de mūdo ad patrē. nō minus videť ꝑparatio cōpetere ante natale: ꝙ ante paſca. Suſceptioni enī domini ꝑparari ſolet hoſpitium nō diſceſſioni. Itē cū in incarnatōne filij dei magnus et laudabilis nimis factus ſit paruul⁹ et amabilis nimis vt dicē beat⁹ ber. ꝙto ꝓ nobis humilior dignat⁹ eſt fieri tpe tali. tāto ampli⁹ a nobis tali tpe debet honorari. ꝑterea cū in tali tēpore in ſtabulo ſemel ꝓ nobiſ iacuerit: ſufficere debet nobis. ⁊ nō debem⁹ velle iterū eū in ſtabulo recipe. ſtabulū eſt cor pctōris ſordibus pctōꝝ plenū. In hoc ſtabulo nunꝙ deus intrabit: cū ſint ibi ſordes ſpūales quas ſolas rēfutat dñs

Sequiť de ſpeciēb⁹ confeſſionis q̄ multe ſūt. Prima eſt cōfeſſio ſe excuſans

q̇ ſpūs ſcūs vtē em reqrit mū dicią ī hoſpitio ſuo.licʒ dia bol⁹ particulari īmūdicia ſit cōtētus. Spūs ſau.vult habere totū hoſpitiū: non vult eſſe medietari⁹ cū dia bolo vt diabol⁹ habeat vnā partē hoſpitij ⁊ ip̄e aliam. Retinere aliqđ pctm̄ mor tale in cōſciētia: eſt retine re ꝓditorē ī domo ſua qui tradat eū hoſti ſuo. Sap̄.iij traducēt eos ex aduerſo in iq̇tates eoꝝ. Et notādū ꝙ cauſe hui⁹ piculoſe infirmi tatis abſcōſiōis ſolet cē ve recūdia nimia quā habent aliq̇ de turpitudine pctōꝝ ſuoꝝ. de quo Ber. o inſania non pudet inq̇nari: ⁊ ablui pudet. tales timēt egypti os mortuos ⁊ exercitū pha raonis iā ſubmerſū in ma ri rubro.i.multitudinē pec catoꝝ iā deletā in amaritu dine ꝯtritiōis. Mira timi ditas taliū qui de mortuis ita timēt ꝙ nō audēt etiaʒ loq̇. tales timent ne ſacer dos pctā corū abhorreat. nō attēdentes ꝙ ſacerdos aſſuet⁹ talib⁹ ea q̄ſi nō repu tet: eo ꝙ videt bonā volun tatē ꝯfitētis. ſicut balaam mōſtris aſſuet⁹ nō expauit ad vocē aſine. tales timent ne ſacerdos eos valde ma los reputʒ ſi horribilia pec cata ei cōfiteanť. cū ſacer dos econtrario ex hoc eos bonos poſſit reputare. ſcit enī ſacerdos ſi diſcret⁹ eſt ꝙ in vera ꝯfeſſiōe oīa pctā mortalia remittunť. Pre terea p̄ſumē pōt ſacerdos de illis qui pctm̄ horribile confitenť ꝙ cōfiterenť alia pctā mortalia ſi ibi eſſent. Siṁr credē pōt ꝙ oīa pec cata mortalia p ꝯfeſſionēʒ ab eis exierīt ⁊ ꝙ remāſe rīt boni ⁊ ſctī. Preterea q̇ erubeſcē timet corā vno ſa cerdote: mĺto āpli⁹ dʒ time re erubeſcētiā corām toto mūdo. Naū.iij. reuelabo pu dēda tua ī facie tua ⁊ reue labo gētib⁹ nuditatē tuā ⁊ regnis ig̃miniā tuā. hier.xx ꝯfūdēť ꝯfuſiōe vehemēti q2 nō intellexerť op ꝓbriū qđ nulla obliuiōe delebiť. Itē

ſi cõfuſionē timēt adducen
tem gloriā:quare nō timēt
confuſionē adducētē igno
miniā. ¶Confuſio adducens
gloriā eſt cõfuſio cõfitētis.
cõfuſio adducēs ignomini
am: erit cõfuſio reproboꝝ.
De hac duplici cõfuſiõe le
gitur eccl.iiij. nō cõfundaꝛ
ris pro aīa tua dicere veꝝ.
eſt enī cõfuſio adducēs glo
riam ⁊ eſt cõfuſio adducēs
ignominiam. Preterea ꝙ
damnū eſt confitentis ſi ſa
cerdos de eo malā opinio=
nem habeat:nunqd ꝓpter
hoc min⁹ valebit peccator
nunqd vēdere ſe debet pec
cator ſacerdoti vt tantum
deſideret iuſtū ſe a ſacerdo
te appreciari. videt̄ in opi=
nione ſacerdotis beatitu=
dinē ſuā poſuiſſe. qui eum
eterne felicitati preponit.
Quarta ſpecies ē coꝝ qui
peccata cõfitentur ⁊ tñ ha
bēt ꝓpoſitū ad illa redeun
di.de quib⁹ põt dñs dicere
illud iſai.xxix. ppl's hic labi
is me honorat cor aūt lon=
ge eſt a me. tales irriſores
ſunt poti⁹ ꝗ penitētes. irꝛ
riſor enī eſt ⁊ nō penitens.
qui adhuc agit qđ penitet
talis ſimulat ꝙ velit pacē
cū deo facere cū tñ ꝓpoſi=
tum habeat facere ei guer
ram. vnde deceptor eſt ⁊ ꝑ
ditor. ¶ Quinta ſpēs
eſt eoꝝ qui ſe in cõfeſſione
laudāt ⁊ aliis ꝑferunt. qua
lis fuit cõfeſſio pharifei di
centis. deus grās ago tibi
q2 non ſum ſicut ceteri ho=
mines ⁊c. talis ē cõfeſſio il
loꝝ qui dicūt ſe nō habere
peccatū: in hoc ipō magnū
cõmittētes peccatū. men=
dacē faciūt enī deū. iuꝫ il=
lud.i.ioh.i. ſi dixerimus ꝙ
nos nō peccauim⁹ menda=
cem facim⁹ deū. ꝑterea ta=
les vident̄ feciſſe tale pec=
catū quale iudei fecerūt cū
chriſtū innocentem pylato
iudici tradiderūt. Sic enī
ſacerdoti iudici ſe tradunt
quaſi innocētes reputatio
ne coꝝ. nō ſicut petrus vel
paulus qui qñqꝫ peccauerꝛ
rūt ſed ſicut chriſtus q̄ nūꝛ
ꝗ peccauit. Sexta ſpēs eſt

et deũ accuſans. Secunda eſt deſperentiũ. Tercia eſt cõfeſſio diminuta. Quarta eſt cõfeſſio ficta vel irriſoria. Quinta eſt elationis. Sexta eſt vẽtoſe gloriationis. Septima humilitatis et deuotõnis. De prima legitur geñ. iij. vbi dixit adã. mulier quã dediſti mihi ſociam dedit mihi de ligno et come di. deũ accuſans et ſe excuſans. talis eſt eorum confeſſio qui dicunt ſe lapſos eſſe in peccatũ carnis: ſʒ cauere nõ potuiſſe. Itẽ talis eſt cõfeſſio eorum qui dicũt quod nullus põt cauere ſibi vel a mẽdacijs vel a iuramẽtis deo cõtumelioſis. vel a detẽtione decimarũ. vel ab hmõi. cõtra quos dicit hieroni. o prophane terrenitas. o veſanorũ inſania deũ ſciẽtie duplici ignorãtie cõdẽnatis: ſcʒ quod neſciat quod fecerit. quod neſciat quid iuſſerit: quaſi inſtituerit mandatũ quod impleri ñ poſſit. proh nephas imponitis iniquitatem iuſto: crudelitatẽ pio. acſi vos quod ſuſpicari ſacrilegiuʒ eſt ad ſalutẽ nõ fecerit ſed ad penã mẽdaciũ eorum qui dicunt quod nõ potuerũt cõtinere. pro hoc poteſt manifeſtari quod ſi vnᵘˢ garcio aſſuiſſet ipi continuiſſent. multo magis propter dei pñtiã continere debuerũt. Itẽ mendacium eorum qui dicũt quod iuramẽta horribilia cauere nõ poſſũt patet: quia ipi bene cauerent quod nõ cõuitiarent dño terreno: imo nec garcioni vni cõuitiarent: niſi ipe prius eis cõuitiatᵘˢ fuerit: quãto magis cauere deberent ne cõuitiarent creatori ſuo cũ ipe nunquam eis cõuitiatᵘˢ ſit. mendaciũ vero eorum qui dicunt quod cauere nõ poſſunt a retẽtione decimarũ patere põt pro hoc quod ipi bene cauent ne iura dñi terreni retineant. De ſecũda ſpecie cõfeſſionis habemᵘˢ mat. xxvij. peccaui inqt tradẽs ſanguinẽ iuſtũ. et ſubdit poſtea quod iectis argenteis in tẽplo: receſſit. et abiens laqueo ſe ſuſpendit. Et dicit

hiero.ſup.viij.pſ. q magis offendit iudas deuz in hoc q ſe ſuſpendit q̃ in hoc q eū tradidit. De hac etiam cōfeſſiōe habes exēplū ge-ne.iiij. vbi dixit chaym. maior ē iniq̃tas mea q̃ vt ve-niā merear. ¶ De tercia vero ſpecie notādū ē q di-minuta pōt eſſe cōfeſſio du pliciter. vel qꝛ aliqḋ pctm̄ celatur. vel qꝛ circūſtantie celant̄. ſicut enī ignis fieri pōt ex ramis arboris ſicut ex trunco. ſic aliq̄s poterit in futuro igne cruciari ꝓ-pter circūſtātias ipm pec-catū aggrauātes ſicut ꝛ ꝓ pter ipm pctm̄. De abſcon dente pctm̄ dicit̄ oſee.xiij. abſcōditū eſt pctm̄ ei⁹ dolo res parturiētis veniēt ei. Et ſup illḋ lu.xvij. gratias ago tibi de⁹ qꝛ nō ſuȝ ſicut ceteri homies. dicit beda. quid ꝓdeſt ſi tota ciuitaſ cuſtodiat̄ ꝛ vnū foramen p qḋ hoſtes intrāt relinquat̄ talib⁹ illudit diabol⁹ ſicut illuſum ē nūciis dauid q̄b⁹. dimidie barbe raſe ſunt q̄ i hiericho remāſerūt, inde-cēs enī iudicauit dauid vt ſic aſcenderet in hieruſalē ij.reg.x. Spūalis raſura eſt vitioꝝ remotio. qui medie tatē vitioꝝ ſuoꝝ nolūt tm̄ deponē remanebūt ī infer no. q̄ p hiericho ītelligit̄ ci uitatē maledictā tales ī ce leſtē hierlm̄ n̄ ſt̄ digni aſcē dē. De abſcōdēte pctm̄ ſu-um dr̄ ī ꝓūb.xxviij. q̄ abſcō dit ſcelera ſua n̄ dirigeť. q̄ aūt ea ꝯfeſſuſ fuerit ꝛ reliq̄ rit ea:miam cōſequeť. pec-catū ſcelare ē igneȝ in ſinu ſuo abſcōdē. Ber. abſcōdi ignē in ſinu meo: et exuſto: iā latere iudatis iā viſceri bus: iam ſanie effluēte ad-huc cōſulēdū eſt vtrū excu tiā illum. Nō dimittit dñs vnū mortale pctm̄ niſi oīa dimittat. et ꝓpter ſuā ſum mā bonitatē: qꝛ ſūma dei bonitas veniā nō dimidia-uit. et ſumma iniq̄tas ē ab eo q̄ ſumme bon⁹ eſt dimi-diā ſperare veniā. Prete-rea nō remittit̄ pctm̄ mor-tale niſi p īfuſionē ſpūs ſcī

Uam offenderit cũ imaginem eius in lutũ immũdicie proiecerit. credo nõ eſſe angelũ in celo qui nõ dãnaret in eternũ ſi tale peccatũ feciſſet. Itẽ cogitare debet quãte pene pro peccato adiudicat⁹ ſit: quoniã morti eterne. quale eſt hoc latronẽ ridere qui funẽ habet in collo. funis quo ſuſpendẽdus ẽ ĩ inferno peccatũ mortale eſt. Cum lachrymis ergo accedere debet peccator ad miniſtrum dei qui hũc funẽ remoneat et non cũ riſu. Septimo debet eſſe ſecreta. Leui.iij. Qc quid ſacrificij obtuleris ſale cõdies. Aug. qui vult cõfiteri peccata ſua vt inueniat gratiã querat diſcretuʒ ſacerdotẽ qui ſciat ligare et ſoluere. ne cuʒ negligẽs circa ſe exciderit: negligat ab eo qui euʒ miſericorditẽ monet et expectat vl' expedit. Propria etiã debet eſſe vt homo peccata ſua nõ aliena cõfiteatur. vñ in pš. lv. deus vitã meã annũciaui tibi. vnde pſone magne auctoritatis q̃ alibi ſolent dicere nos fecim⁹ hoc vel illud in cõfeſſione debent dicere in ſingulari. Ego feci hoc religioſi. qui in aliis ſolẽt dicere noſtrũ cõfitendo pctm̃ ſuũ debent dicere peccatũ meũ: nõ nr̃m. Itẽ nõ debet hõ pctm̃ alteri⁹ ĩ cõfeſſiõe ſua dicere: niſi in caſu qñ ſine hoc nõ põt manifeſtare aliquã circũſtantiã pctĩ ſui q̃ aggrauat peccatũ ſuũ ⁊ oportet ea confiteri. Sũt aliq̃ qui cõfeſſionem inimicoꝝ ſuoꝝ faciũt quãdo deberẽt facere pro pꝛiã confeſſionẽ ĩmo etiaʒ cõfeſſionẽ dei vel diaboli ꝓ ꝓpria faciũt: dũ culpã ſuã deo vel diabolo attribuũt. qui culpã attribuũt deo videtur ꝗ nõ deberẽt dicere miſerere mei de⁹. ꝗ tuʒ ad culpã illã. ſed poti⁹. miſerere tui de⁹. Propriã cõfeſſionẽ non faciũt qui ſic confitent. domine bene ſcis ꝗ omnes mẽtiuntur. omnes iurant. ⁊ ſic de aliis ⁊ cetera.

Octauo debet eſſe vera. vnde nõ debet hõ mentiri in cõfeſſione etiã cauſa humilitatis. Aug. cũ humilitatis cauſa mẽtiris: ſi nõ eras peccator anteꝗ̃ mẽtireris efficeris qð mẽtireris. qui in cõfeſſiõe mentit̃ deo mẽtitur cui fit cõfeſſio. In pṡ cv. cõfitemini dño qm̃ bonus ⁊c. Qꝫ mẽdaciũ ꝗ̃ periculoſum ſit poteſt sciri ꝑ hoc qð legit̃ act̃. v. cur tentauit ſathanas ait petrus ananie cor tuum mẽtiri te ſpiritui ſancto. nõ eſt mentitus homĩbus ſed deo. Et ſubdit̃. audiẽs aũt ananias hec verba cecidit ⁊ expirauit. Nono debet eſſe nuda. vnde repꝛ̄henſibiles vident̃ eſſe illi qui ſic ꝯfitentur de peccato carnis. ego habui familiaritatẽ cũ mulierib⁹ dicere enĩ debẽt. ego peccaui ⁊c. Job. vij. nõ peccaui ori meo loquar in tribulatione ſpiritus mei. Decimo debet eſſe fidelis vt habeat fidem de virtute illi⁹ ſacramenti. et vt in ſpe venie cõfiteat̃. Bern. quicꝗ̃ remordet cõſciẽtia confitere humiliter et pure ⁊ fideliter. Undecimo debet eſſe integra vt omnia cõfiteat̃ vni. qui enĩ vni partẽ confitetur ⁊ partẽ alij vt bonus videat̃: veniã nõ cõſequit̃. Aug. loquẽs de penitente caueat ne duct⁹ verecũdia diuidat apud ſe cõfeſſionẽ vt diuerſa diuerſis ſacerdotibus velit manifeſtare. quidam enĩ vni celant que manifeſtanda alij cõſeruãt qð eſt laudare ſe. et ad hypocriſim tendere ⁊ ſemper venia carere: ad quã ꝑ fruſtra putãt ꝑuenire. Duodecimo debꝫ eſſe obedire parata. aug. ponat ſe oĩno penitẽs in iudicio ſacerdotis nihil ſui retinẽs ſibi vt oĩa eo iubẽte parat⁹ ſit facere ꝓ recipiẽda vita anĩe ꝗ̃ tũcũqꝫ faceret ꝓ euitanda morte corpis ⁊ hoc cũ deſiderio q2 vitã recupat infinitã vt de⁹. cũ gaudio enĩ facere debet imortalis futurus: qð faceret ꝓ differẽ

illoꝝ q̄ peccata ſua ad gloriā publicāt. de quib⁹ iſaie iij. peccatū ſuū quaſi ſodoma ꝑdicauerūt nec abſcouderūt. Qui de pctō ſuo gloriatur ſimilis eſt ei q̄ gloriareť de hoc ꝙ in lutū cecidiſſet. poeta. gloria peccati nulla petēda ſui eſt. Hieroni. Secunda tabula poſt naufragiū ē abſcōdere peccatū ſuū nō publicare. Sapiēs. erubuit ſalua res eſt. Aliqua ſpes pōt haberi de homīe q̄ de pctō ſuo erubeſcit. Ille q̄ de peccato ſuo ñ erubeſcit: quaſi deſperabilē infirmitatē habet. Ultima ſpēs cōfeſſionis fuit in publicano dicēte luc. xviij. deus ꝓpici⁹ eſto mihi peccatori. Et lu. xv. peccaui in celū ⁊ corā te. Ultimo vidēdū ē qualis debeat eſſe cōfeſſio. vñ ꝯfeſſio ꝑmo debꝫ eſſe volūtaria. vñ in pſ. liij. volūtarie ſacrificabo tibi ⁊ cōfitebor nomini tuo dñe. talis nō fuit cōfeſſio achor ioſue. vij. qui noluit peccatum ſuū cōfiteri donec forte deprehēſus. ideo nihilominus poſt cōfeſſionē lapidatus eſt. ſecūdo accelerata. qꝛ cōputatio dilata multa facit obliuiſci. ſicut dicit beat⁹ bern. De hac materia require amplius in tractatu de accidia. in capitľo de dilatiōe cōfeſſiōis. Tercio debꝫ eſſe frequēs ⁊ hoc dupliciter. Priō vt freq̄nter ad cōfeſſionē veniam⁹. qꝛ frequēter peccam⁹. prouer. xxiiij. ſepties in die cadet iuſtus ⁊ reſurget. Qui vult habere man⁹ mūdas oportet vt frequenter eas abluat. nō ſolū ſemel in die ſed etiā pluries. Sic q̄ vult eſſe mūdus frequēter ſe ꝑ cōfeſſionē abluat. Si affectas decorē: ama cōfeſſionē vt dicit auctoritas. Secūdo vt eadē diuerſis cōfiteať. qꝛ quāto pluries cōfiteris ſub ſpe venie tāto citius veniā conſequeris. vt dicit aug. Aſſignanť etiaꝫ alie cauſe q̄re plurib⁹ debeamus cōfiteri q̄ hiſ verſib⁹ cōtinenť. Sepi⁹ et inutilis

cōfeſſio fit quia neſcis q̄ di gna ē cantela pudor ſuffra gia creſcēt.tñ circa hoc de bet cauere cōfitēs ne a diuī ſis quib⁹ cōfiteť nimio one re penitētie obruať. Solet accidere qñ multi in codeȝ cibo ſal ponūt ꝙ nimietate ſalis cibū deſtruūt. Siłr aſit accidit cū aliqs iuſtis pctā ſua cōfiteť. Tercio dȝ eſſe humilis iuꝍ illud eccī iiij.ante preſbiterꝝ humilia aīam tuā. Lu.xv. nō ſum di gn⁹ vocari fili⁹ tu⁹. q̄ humi liatio maxime attēdiť iſꝫ ꝙ hō ſe accuſat. ⁊ q̄to aliqs min⁹ in hoc nō ſibi parcit: tāto de⁹ facili⁹ ei ignoſcit. Unde ſup illud. veritas de terra orta ē ⁊ iuſticia de ce lo ꝑſpexit.dicit aug. quaſi dicat.parcam⁹ huic:nō ſibi parcit. ignoſcam⁹ ei:qꝛ nō ignoſcit ſibi. Et ſup illō.in iuſticiā meā nō abſcōdi.dicit gloſa. quādo homo detegit deus tegit.quādo ho mo tegit:deus nudat. Et ī pš.xxxi.dixi confitebor ad uerſum. Et ſubdiť.et tu re miſiſti impietatem peccati mei. Quinto debet eſſe ve recūda qualis fuit confeſſio publicani lu.xviij. vnde diciť ibi publican⁹ a longe ſtās nolebat nec oculos ad celū leuare ⁊c̄. Aug⁹. labo rat mens patiendo erubeſcentiā. quia erubeſcentia magna pena eſt. qui erube ſcit ꝓximo ſit dign⁹ miſeri cordia. Erubeſcētia tamē ſeruire debet in cōfeſſione: nō dominari:vt ſcȝ nō redat mutū peccatorē ſed po tius abſoluat cū in magna parte a pena cuius debitor erat. ¶ Sexto debet eſſe amara iuxta illud iſai.xxxiij recogitabo tibi oēs annos meos in amaritudine aīe mee. Et in iob.x.loquar in amaritudine aīe mee.vnde valde reꝑhenſibiles ſūt qui ridēdo īmo deridendo deū peccata ſua cōfitentur Ad fugandū ergo fatuum riſum iſtū cogitare deberȝ confitens queȝ offenderit quoniā regē glorie qui om nipotēs eſt. Item quātum

de morte moriturꝰ.cuiꝰ cō
trariū in multis inuenitur
multi enī ſi haberēt febꝛeȝ
acutā.xv. diebꝰ abſtinerēt
a vino cōtinue ad cōcilium
medici.qui vna die nolunt
ab eo abſtinere ad cōſilium
ſacerdotis. Itē mulier que
ad cōſiliū medici ſe faceret
abꝛadi. et a crinibꝰ ꝓpꝛiis
ad conciliū ſacerdotis non
vult abſtinere quin oꝛnet
ſe a crinibꝰ alienis.Et ſic ē
finita ſumma ſmonū guil=
lelmi lugdunenſis.

¶ Finis ſermonū fra
tris Guillelmi epi lugdun̄.
ſuper epiſtolas dn̄icales to
tius anni. Impreſſum pari
ſius ī vico ſoꝛbone: ad inter
ſigniū ſolis aurei ꝑ magi=
ſtrū Udalricum gering: et
magiſtrū Bertholdū ren=
bolt: ſocios. Anno domini
milleſimo quadringenteſi
mo nonageſimoquarto. vl=
tima Iunij.

Deo gratias.

❡ Sequit̃ tabula ſcđm oꝛdinem alphabeti.

De lr̃a A.

a Bijciendũ eſt peccatũ.ſermõe.iij.e.ꝛ lviij.f.
Abſcõdenda ſunt bona ne pereãt.ſermone.xiiij.c.
Abſtinentia. ſermone. vij. f.
A carnalib⁹ deſiderijs.liiij a.
Accipitris renouatio. ſer. ci.f.
Accuſabunt̃ reprobi a malis.lxxiiij.a.b.
Aduent⁹ chriſti triplex.l.a impedit̃.xiij.f.g. ſpũs ſ. lxi. c.d.
Adulatio.xvi.b.
Amare deũ.iiij.e. proximũ v.f.ꝛ.xvij.d.e.ꝛ.xxij.celeſtẽ patriam.xlij.f.puerilia.xxxiij.f.g.
Ambulare caute. ſermone ciij.a.
Animat dñs milites ſuos. ciiij.a.b.
Aquile renouatio. ſermõe ci.d.
Arboris proprietas decẽ nos.iiij.f.huic chriſtus cõparatur.liij.b.c.
Armat dominꝰ milites ſuos.ciiij.c.
Armatura virtutum. cv. a.
Articuli fidei.li.
Aſſuetudo boni prodeſt. xcij.d.
Audire magis ꝙ loqui.v. d.verbũ dei.lvi.d.e.ꝛ.lvij.a et.b.
Auaricia.xvij.f. ꝛ.xxxvij.g

De lr̃a B.

b Aptiſmus triplex. xxxvij.d.huius effectus. lxxij.c.d.e.f.g
Benedicantur dantes .lxxxv.c.ꝛmiſericordes. lxxxiiij.f.
Beſtie monſtruoſe comparatur mundus.ſermone xvi.c.
Bene viuere inter malos. lv.c.d.e.
Bonitas domini.x.a.b.c.ꝛ xij.a.b.c. et.xxxix.a.b.lvi.d.

Spiritus ſancti.lviij.c. Juſtorum commendatur.xc=iiij.f
Bonum ſpirituale id ē virtutes acquirende ſunt.lvi.b.multiplex in eodem ſer=mone.c.

De lr̄a. C.

C Adere faciunt ho=minem multa.lxxxi
Calamus.xxxvij.e.
Carcer dicitur corpus hu=manum.xli.e.
Charitas.iiij.b.xxij.r.xxiij d.e.f.g.r.xxx.r.xxxi.r.xxxij et.lx.c.d.e.f.g. Acquiritur lxxxv.f. Fructus eſt precioſus.xciii.b. huius effectus ibidem. De hac.xcvii.b.de hac.cvii..b.c.d. dei patris erga nos.lxiiii.r.lxv.a.b.
Charos nos eſſe filios ſu=os oſtendit deus.ſermone xl.a.b.
Caſſia.xxxvii.e.
Caſtigandi ſunt filii.ſerm. xiiii.d.
Caſtitatis virtus.ſermōe xcii.g.
Celum tercium.ſermone. xviii.e.
Cerui renouatio.ſermone ci.e.
Circuncisſio ſpiritualis ſi=gnat ſeruos dei.ſermone. xciii.e.
Cinamomum.ſermone.xxxvii.e.
Columbe proprietas.lxiii a.b.
Comminatur domin⁹ ma=lis prelatis.l.g.
Cōmūicatio ſpiritus ſan=cti.i.e.f.g.
Corporis chriſti refutata. xlix.a.b.c.
Compaſſio.xvii.c.de chri=ſto.ſermone.xlvi.a.r.b.c d.e.f.g.
Concupiſcere malum eſt pluribus de cauſis.ſermōe lxxviii.
Confeſſio mirabiliter va=let.ſermone.cx.a.b.c.multiplex ſcilicet bona et mala ibidem.d.e.f.g.
Confidendum eſt in deo. cvi.
Cogitare de chriſto conſolatio eſt.xcvi.

Confortat dñs milites ſuos.ciiii.a.b.
Contemplatio. xcii. d.c.
Contemptus tẽporalium. v.b.⁊.viii.b.
Continentie virtus cõmẽdatur. xcii.g.
Cor iuſti dicitur paradiſus.xcii.a.
Corporis chriſti indigna ſumptio.xlviii. c.d.e.
Peccatoris infernꝰ ibidẽ.
Correctio ꝓximi leuis debet eſſe.xcv.g.
Conuerſari debet homo in celo. cix.
Cura dei multiplex ẽ circa nos.lxviii.. e.
Curioſitas circa ſcientiã. xvi.g.
Curſus multiplex. xxiiii.⁊ xxv.⁊.xxvi.
Creaturam ſuam ſcilꝫ hominem totam debet deus habere.xciii.
Crucifigere debemus carnem.xciii.f.g.
Crux . xxxvi. a .xxxvii. d.⁊ xl.⁊.xliii.g.⁊.xlvi.a.
d Are in ſimp[illegible]te.xix.a. nobilis res eſt ⁊ vtilis. lxxxiiii.b.c.
Debitor eſt homo multis. lxxvii.quid debeat. xvi.
Deſiderium bonum. i.b. c.prauum.xxxvii g.carnale lv.a.
Dies.iii.a.g.ſalutis.xxxvi. b.c. diffidere de deo lxxix.e.f.
Dignitas vocatoꝝ ad gloriam.xcviii.c.d.
Diligẽdus eſt deus ⁊ proximus .lxv.c.f.g. Item ꝓximus. xciii.d.xxii.⁊ xi.e. ad hoc ſunt multa exẽpla ſcripture.xcix.f. Itẽ ⁊ inimicus.xxii.c.d.e. f.Signũ dilectionis proximi ſe ⁊ ſua ꝓ ipõ impẽdere.lxxvii.f.g. dilectio dei pr̃is erga nos lxv.
Diſcretio prelati.ix.c. et iuſtorum in abſtinentia.xv g.In largitate.v..c. et.xx. g.
Diuitie bone ⁊ male.c. mũdane in paupertate ſũt cviii.d.e.

Docer[illegible]ar.iiii.⁊.v. currere.
[illegible].xxxvii.b. in ſepultu
ra mortui.xlvi.b.
Docēdi ſunt filii.xiiii.d.
Doctorū fidelitas.ix.d.e.
Dñs eſt de⁹ ſolus.viii.a.bo
n⁹.x.a.b.c.⁊.xciii.b.xp̄s.
li.d.⁊.lxi.a.hūc dñm ꝯfitē
tur reprobi ore ſed negant
o pe.lxxxii.
Dormire in malo.ii.a.b.c.

E

e Elemoſina qualit̄ fa=
cieda.xviii.e.f.g.⁊ xx
cui faciēda.ibidē.g.
Eius vtilitas.lvii.d.e.
Emēdū eſt venale dñi.xxx
vi.b.c.
Ep̄oꝝ officiū.xxii.g.
Exemplar dicit̄ xp̄us.ci.g
Expectāt nos de⁹ ⁊ ſci.27.c
Expectare debem⁹ deū.92.f

F

f Enerari debem⁹ deo.
i.d.et.xviii.f.
Fenicis renouatio.ci.g.
Fermēto pctī ꝯpat̄.48.a.
Fidelitas.vii.c.⁊.ix.a.⁊.f
cōmendatur.xcii.g.
Fides.vii.e.eius articuli.
li.virtus.liii.c.d.e.f.g.vin
cit.lxix.b.⁊.lxxxv.d. mor=
tua multū nocet.81.abſe
cōmēdat̄.xci.c.
Filii caſtigādi ſunt.xiiii.d
Filios dī eē faciūt ſa.xi.a.
Flagella dei cū gaudio ſu=
ſtinēda ſunt.xiiii.e.f.g.et.
xxix.c.d.e.⁊.lxx.
Fleuit chriſtus ter.xlix.
Fornax dicit̄ mūd⁹.xvi.a.
b.beſtia mōſtruoſa ibidē.c.
Fornicatio.xxxviii f.ab
hac cohibēt tria.lxxix.d.
Frater noſter eſt dñs.x.b.
Fraternitas.lv.f.impedit̄
ibidē.g.

G

g Audere ī dño.x.ī mū
do ibid.d.e.ī bono.43
Gaudiū eternū.lxxi.⁊.lxxii.
a.b.c.verū ⁊ vanū.xcii.a.
ſpūs ⁊ ei⁹ effectus.xcii.b.c
Gloria multiplex.xxx.ma=
la ſcʒ de aliq̄ gr̄a a deo data
lxxxiiii.f.mūdi ꝯtēnenda.
lxviii.b.vana.xciiii.d.
Gloria eterna.lxxi.ibi ē pa
tria ad ꝯſūādū optīa.cix.d
Gr̄a dei.xxxv.a.⁊ g.fcā no
bis multiplicit̄ a xp̄o.64.a.
Gr̄e dei ſe bñ non hñt mali
lxxxvi.hui⁹ effect⁹.87.d.e.
Gr̄as agere debem⁹ deo ſēp
xcviii.a.b.et e.
Gratis ⁊ liberalit̄ debem⁹
opari vel dare.lxxxviii.b.c
Gula.xxviii.c.

h Abitare dr xps in cor dib⁹ fideliū multipliciter.xcviii.d.
Honorare proximū.xvii.c.
Hospes bon⁹ est de⁹.xiii.e.f.malus dyabol⁹.xxviii.b.
Hostia viua deo placēs.xv
Humilitas.i.b.ꝛ.iiii.b.et vii.c.ꝛ.xxv.f.g.
Habrahe.xci.d.electoꝝ ē signum.xxxvii.a.ꝛ.xciii.d.pauli.xxix.e.cōmēdabilis est.lxviii.c.ꝛ.xcviii.f.xpi.xiii.a.b.c.ꝛ.xlvi.c.d.e.f.g.

I

i Dolatrare dnr hoies ꝑpter tria.lxxix.b.c.
Ignis spūs scī.lxiii.a.b.c.e.f.g.hui⁹ ꝓprietatis ibidē e.f.g.tribulatiōis renouat ci.b.
Imitari debem⁹ deū.xxxix in dilectiōe.lxv.d.e.f.g.
Immūdicia pctī.lxxii.a.b in senibus.xxxiiii.c.
Indigna sumptio corporis christi.xlviii.c.d.e.
Indignitas pctōꝝ.xcviii.
Indumēta vitulū.xiii.a.b.c.et.xxiii.
Infernus dicit cor pctōris xcii.a.
Infidelitas sui.v.c.docto rū.ix.f.
Infirmitas impati ie hominis.lxvi.b.
Ingratitudo.xxxv.b.c.d.e.et.g.ꝛ.xcix.e.
Insufficiētia hoīs ē ī multis.lxxxviii.
Introitus regni celoꝝ.xlv a.e.
Inuidia cadere facit hoīez lxxxi.a.de hac.xcv.f.
Inutilitas serui.v.b.
Ira.lvi.f.bona ꝛ ma.cii.b.
Irrisores iustoꝝ.xliii.d.et e.f.
Iusticia dei cōtra primū hominē ꝛ ei⁹posteritatē.29.b

L

l Aborāt q̄ male agunt xcvi.c.vtiliter qui bñ agunt.cii.e.f g.
Laborare dicit dñs.xliiii.d
Largitas moderata.v.c.et viii.d.e.ꝛ.xvii.b.
Laudare deū.xiii.d.
Laudata pereūt bona quā doqꝫ.xiiii.c.
Letari in bono.xliii.ꝛ.xcii b.c.
Liber.bri.multiplex.4.ꝛ5
Liberalitas.lxxxiiii.b.c.d e.et.xcii.f.abrahe.xci.f.
Libertas glīe celestis.xlii e.gratie.xcii.c.
Lingue propietas.v.d.e.

xxx... .f. de mala.lvi.c.
..nganimitas cõmendatur xcii.f.
Loquendi diſcretio. v.d.z. xxi.c.z.xxxix.e.z.xxxiiii. a;b.et.lviii.c.
Ludus reprobox.xliii.d.c
Lũbi mẽtis z carnis.cv.e.
Luxurie viliitas.v.b.fugiẽda vl' fugãda.et ꝗlr.iiii.d

M

m Acula mltiplex.lvii. f.g.pcti.lxxii.
Magnitudo gřie celeſtis. lxx.z.lxxii.a.b.c.
Mandatox dei obſeruãtia magnũ habet meritũ.xc.a. b.c.d.ipox expoſitio ibidẽ. e.f.g.
Manẽt iuſti in xpo.cvii.b.
Mãſuetudo.iiii.b.pĩatorũ xv.a.iuſtox.xcii.g.z.97.g
Man⁹ proprietas.v.c.
Medicina.i.b.
Mẽbrorũ ꝓprietas.v.b.c. d.e.f.g.z.xvii.
Memoria paſſionis chriſti valet ad multa.xliiii.f.g.et xlix.a.b.eſt etiã vmbra ꝓtegẽs a malis.liiii.a.b.c.
Memoria mortis et iudicii vtilis.i.g.
Mercenarius laborãs fuit chriſtus.xliiii.e.
Milicia.xxx.c.
Miſericordia.i.d.ad ſeipm xl.g.ad.ꝓximũ.xviii.e.f. g.z.xxiii.c.z.xl.c.z lviii. d.e.z.xciii.f.z.xciiii.g.dei erga nos.xv.b.in puniẽdo adã cũ poſteritate ſua.29 b
Miniſter.vi.vii.z.viii.
Mirra.xxxviii.d.
Modeſtia.x.f.z.xcii.g.
Mors.i.f.g.z.ii.a.z.b.pctĩ xv.c.d.xpi reco꜠itãda propter multa.lxxxv.eterna ĩ aliquo ſimilis eſt morti tpali.lxvii.e.
Mortuo cõparant̃ iuſti.73. e.f.g.pctõres.ii.a..lxxxiii e.f.g.pctõres.ii.a.lxxxiii. d.e.f.g.
Mũda debet ſuari aĩa.iii b
Mũdicia.vii.b.acquiritur multipliciter.xxxviii.c.
Mũdus dicit̃ fornax.xvi.a b.beſtia mõſtruoſa.ibidẽ.c. tria mala facit amplectãtibus eũ.lxviii.a.dicit̃ mare periculoſuꝫ.xcix.g.patria mala ad cõuerſandũ.cix.e.
Murmur.lxxix.g

N

n Egãt xpm eẽ dñm ſuum reꝓbi z h̃ fctis.82
Negligẽtia cõicãdi arguit̃ l.b.c.de deo z de ſe cadere

facit hominē.lxxxii.c.
Negatio bōa ⁊ mala.xxxvi
b.c.d.e.f.g.

O

Obediētia.xlvii.g.abꝛa
he.xci.d.nō eſt corpori
faciēda.lxxv.
Oſtētatio.xiiii.c.
Occurrē deo.i.b.c.d.e.f.
Oleū ml'tū nocet.lxxxiiii.f
Oculus.v.e.⁊.xix.a.b.c. ⁊
l.c.⁊.xcix.d.
Odiū ꝓximi nocet.lxvii.d
et.lxxviii.d.e.f.
Odiūt mali bonos nec mi=
rū.lxvii.a.b.c.
Offerre.xv.⁊.xli.g.
Onꝰ pctī ē ſubleuādū ī pꝛo
ximo.xcv.c.pene ibiđ.d.c.
iniurie ibiđ.g.infirmitatiſ
ibidē.neceſſitatis.ibidē.
Operari vtile eſt.iii.f.g.
Orō.ix.g.⁊.xi.f.g.⁊.xxix.
f.huius qualitas ⁊ vtilitas
lxxii.chꝛiſti mltiplex.xlv.c

P

Patiētia.vii.c.⁊.g.et
viii.d.⁊.xiiii.e.f.g.et
xvii.c.⁊.xxxix.f.cōtra pꝛo=
ximi iniurias.xl.c.d.e.f.
fructꝰ ſpūs dr̄.xcii.a.⁊.c.
Paradiſus dr̄ coꝛ iuſti.92
Pardus.xvi.c.
Paruulꝰ xp̄s.xiiii.a.b.c.
homo in malo.xxxi. ...
Paſſionis xp̄i memo... ua
let ad multa.xliiii.f.g.
⁊.xlix.a.b.⁊.lxxxv.ꝓtegit
a malis.liiii.a.b.c.hāc ag=
grauauerūt multa.liiii.d.e
Pater deꝰ amittit̄ tribꝰ de
cauſis.xli.c.d.aſſerit̄ nr̄ eē
vt fiduciā habeamꝰ.98.c.
Pauptas ē in diuitiis ter=
renis.cviii.d.c.
Pauo.xvi.b.
Pax ſeq̄nda ē.xxii.f.⁊.91.
c.hāc ñ hn̄t peccātes.xcii.c
Pctm̄ abiciēdū ē.ii.c.d.e.
f.g.dr̄ tenebꝛaꝝ opꝰ.iii.c.d
e.reoꝛta qua ſuſpēdēdus ē
pctōꝛ ibiđ.c.nudat hoīem ⁊
excecat ibiđ tria mala facit
xxxi.f.dānificat in mlt'is.
xxxvi.e.fermēto ꝯparatur
xlviii.a.b.a pceptiōe coꝛpo
ris chꝛiſti ſeparat ibiđ.d.e.
xp̄m iterū crucifigit.xlix.a
b.hoīem ligat.lx.b.dānat
ibidē.ſoꝛdida.lxxii.a.b.no
cet multipliciter.lxxxvii.c
d.pōderoſuꝫ reddit hoīem.
xcv.b.⁊.c.lepre cōparatur.
cx.b.
Pena pmi hoīs ⁊ poſterita
tis eiꝰ vtilit̄ inflicta.xxix.b
Pena purgatorii.xlv.f.et
lxvi.d.⁊.lxxxvi.d.e.

Per[illegible] inferni.xxxvii.f.et.
xxvi.d.e.f.g.
Peregrin⁹ fuit chriſtus et
etiam ſancti.lvi.b.c.
Peregrini proprietas ibid
Perficit deus qd incipit ſi
homo velit.cvi.d.e.f.g.
Perſeuerātia.xxvi.f.g.
Pinguedo ſpūalis.xcii.d.
Plenitudo triplex.lxiii.e.
Portāt de⁹ ⁊ angeli homi-
nē.lxxxvii.a.b.homo on⁹
proximi.ibidē.c.d.e.f.g.
Precipitat ſe qs tribus de
cauſis.xxx.d.e.f.g.
Prelatus qlis debeat eſſe.
ix.b.c.d.ſollicit⁹.xviii.et.
xix.d.e.f.g.⁊.li.c.et.d.e.f.
ſimplex.li.a.b.malo cōmi-
natur dñs.li.g.
Preparatio ad recipiendū
xp̄m.i.c.d.e.ſpūm ſanctum.
lviii.a.b.e.f.g.
Proceſſio in ramis palma
rum.xlvi.a.b.c.
Proficere impediunt q̄nq;
xciiii.a.b.c.
Prope eſt dñs.xl.a.b.c.d.
et.xii.⁊.xiii.
Prouocare ad malū proxi
mū.xciiii.e.
Prudētia mala.xxii.a.b.
bona.ibidē.c.⁊.lix.
Puer in malo.xxxiiii.
Pugnādi modus.li.a.b.c
⁊.ciiii.
Putreſcere p pctm̄.cvii.f.

R

r Ecipiēdus ē dñs cū ſo
licitudīe qꝛ bonus ho
ſpes.xiii.e.f.
Rectitudo.v.g.
Regendi ſunt ſubditi man
ſuete.xv.a.
Reformatio.xvi.d.e.
Renouatio mlʼtiplex.xc.
Repletiōis ſpūs ſctī ꝓcura
tio ⁊ ſignū.xliiii.f.g.
Replere nequeūt cor hoīs
tēporalia.lxxxviii.g.
Recedit ſpūs ſctūs in iu-
ſtis nō ī reprobis.lxiii.d.

S

ſ Alus aīe procurāda.
xxxvii.e.f.g.
Sanctificatio.xxxviii.
Sācitas cuſtodit multipli
citer.xlix.c.d.
Sanguinē fudit xp̄us ſep-
ties.xlix.d.
Sāitatis ſpūalʼ ſigna.80.b
Sapiētia.vii.f.mala.xxii.
a.b.bona.ibid.c.bona ⁊ ma
la.lix.⁊.cvii.a.b.c.
Sapere in malo.cviii.c.
Scādalizare vlʼ ſcādalizari
malorꝫ eſt.lv.d.
Sentire qd ī xp̄o ieſu.xlvii

Serpẽtis renouatio. ci.c.
Sequi debem⁹ deũ. xxxix.
xp̃m paſſũ.liii.f.g.
Seruiẽdũ ẽ deo.vi.d.e.f.g
⁊.viii.f.g.⁊.lxxiiii.⁊.lxxv.
Seruus dr̃ xp̃us.xiiii.a.b.
c.qualr̃ ſeruus debeat eẽ ho
mo.vi.⁊.vii.et.viii.
Signa p̃ſentie ſpũs ſancti
vl' abſẽne.lxxxiiii.a.b.c.vi
te ſpũal' ibiđ.⁊.d.e.f.g. qui
ſint ex parte dei.xciii.c.d.e
Suma.xvi.b.
Sĩplicitas.xix.a.b.c.d. et
l.a.b.
Sobrietas cibi potus ⁊ ver
bi.v.c.⁊.lxviii.g.
Solicitudo.viii.c.⁊.xi.e.⁊
xviii.a.b.c.d.et.xix.a.b.c.
d.p̃latoꝝ.xix.c.⁊. d.e.f. iu=
ſtoꝝ.lxviii.f.
Somn⁹ pcti.ii.a.b.c.⁊.xxii
d.ad hoc excitant nos mul
ta.lxix.d.e.f.g.
Spes.i.c.⁊.lxxxv.e.
Spũs ſcti bonitas ⁊ ſuſcep
tio.lviii.aduẽtus ⁊ vtilitas
⁊ qb⁹ dat.lxi.p colũbã figu
rat.lxiii.a.b.p flatũ ibiđ.c
p ignẽ ibidẽ recedit ẽ iniu
ſtis.ibiđ.d.arra ⁊ pign⁹ d̃r
xcii.a.lignũ vite ibidẽ.
Sufficientia nature gr̃e et
gl'ie.lxxxix.
Supbia.xxxviii.g [illegible] clvi.
g.huic cõminat ſcrip[illegible]
lxviii.c.d.⁊.xcii.d.
Surgẽdũ ẽ a pctõ.ii.d.e.f.

T

t Emptatio multiplex.
lix.g. [xxxvii.
Tẽpus acceptabile. xxxvi.
Tenebris ꝯpant pctã.iii.c
d.e.ignorãtia.lxxx.a.
Terra obliuiõis.lxix.c.
Timor malus.xxxiiii.d.e.
⁊.lxxx.d.e.bon⁹.lxii.c.hic
gñat in hoĩe p xii.lxvi.
Transeuntes debẽt timere
q̃nq3.xlix.f.g.
Trãſitus noſter dicit chri
ſtus.xlix.d.e.f.g.
Tribulatio neceſſaria ẽ iu=
ſtis.l.e.f.g.paciẽter tolerã
da.xxix.c.d.e.vtilis eſt ibi
dẽ.g.⁊.xxix.c.d.e.f.g ⁊ lxx

V

v Anitas tpaliũ.xcix.c
d.e.f.g. [b.c
Venale dñi emẽdũ ẽ. xxxvi
Venalitas maloꝝ ſeipſos
vẽdẽtiũ.lxxxiiii.a.
Ventus.xxxvii.a.
Verbũ dei cib⁹ d̃r. xviii.c.
audiẽdũ ẽ q̃re.lvi.d.e.
Veritas.i.e.⁊.iiii.c.
Veſtes virtutũ. xiii. a.b.c.
et.xxiiii.

[illegible] mala dr caro.26.b.
[illegible]atoris diſcretio conſiſtit in ſex.ciii.e.
Uictoria.iuſtoꝝ.lii.
Uidere gl'iam eternã.lxxi.c.ne cadam⁹.lxxx.d.e.f.g.
Uigilare debem⁹.lxix.
Uindicia dei.xxviii.g.ꝛ xl f.ꝛ.lxvi.b.
Uindicta non debet expeti ab hoīe.xl.c.d.e.f. ſa.b.c.
Uite ſigna ſpũalis.lxxxiii.
Umbra chriſti ꝓtegit a ma lis.liii.b.c.
Uiſio multiplex.xxix.e.
Uocatio ad regnũ.xcvii.
Uoluptas dei.xvi.e.f.g.ꝛ xxxviii.a.b.
Uoluptas carnis in amari tudine eſt.cviii.f.g.
Unitas.xviii.c.hãc docuit xp̄us.xiiii.b.ꝛ mẽbra corporis humani.xvii.f.g.et hoſtia in altari.xlviii.f
Urſus.xvi.c.
Uulnerat⁹ ẽ xp̄us.xlviii.b.
Uindicte dei.lxvi.b.et.c.

X

Xp̄tianus malus ꝛ bon⁹ lxxxii.ꝛ.xcii.a.

Z

Zelus auiarũ deſignaẗ per ignẽ.lxiii.c.

Sequiẗ alia tabula diuidens ſingulos ſermones ĩ ſuas particulas principaliores ſm q̃s ſmo diuideẗ.

Dñica.i.aduẽtus. Ro. Hora ẽ iã nos d̃ ſõno ſurgẽ.
Q̃ñ pctõr ɔpatur dormiẽti ratione quadruplici.
ꝙ ſurgẽdũ ẽ a pctõ ſine mora rõne quadruplici.
Q̃ñ peccata dicũtur opa tenebraꝝ triplici ratione.
Quare aliqua creatura ſolet q̃rẽ tenebras triplici rõ.
ꝙ debem⁹ ĩduere arma lucis quadruplici rõne.

Dñica.ii. ad Romanos Quecũqꝫ ſcripta ſũt ad no.
ꝙ quattuor libri ſcripti ſũt ad eruditionẽ nr̃am.
Q̃ñ pedes ĩſtruũt nos ĩ.3
Q̃ñ manus in tribus.
Q̃ñ os in trib⁹.
Q̃ñ lingua in tribus.
Q̃ñ aures in tribus.
Q̃ñ oculi in tribus.

Dñica.iii.aduẽtus Cor Sic nos eſtimet hõ.ꝛc.
ꝙ ſex xp̄s reddit ĩ mẽbris ſuis
ꝙ quinqꝫ pertinent ad eũ q̃ ſe miniſtrũ xp̄i reputat.

Dñica.iiii.ad Philip Gaudete in dñõ ſemꝑ iteꝝ.
ꝙ vir iuſtus quadruplici

gaudere debet in dño.
ꝙ multa ſunt que faciũt ad bonitatẽ domini.
ꝙ gaudiũ mundi nõ debet amari multis modis.
Dñs prope eſt. vñ ſupra.
ꝙ triplici ratione expectat hoc verbũ eccl'ia dñi.
ꝙ ꝑpatio nr̃a ꝯſiſtit ĩ trib⁹.
ꝙ triplex veſtis nob ẽ neccã
ꝙ humilitas. puritas. caritas placȝ deo. ãgel' ꝛ hoib⁹
ꝙ cib⁹ dei triplex eſt.
ꝙ q̃druplici rõne conari debem⁹ ad recipiẽdũ hoſpitẽ hunc.
ꝙ trib⁹ de cauſis non venit ad nos dñs licet prope ſit.
Dñica infra oct. na. dñi.
Quãto tp̃e heres puul⁹ ẽ.
ꝙ chriſtus puulus ſimilis erat alijs paruul' in q̃tuor
ꝙ in hoc nobis dat' exẽplũ quadruplex.
Dñica infra oct. epiphe.
Nõ plus ſapit q̃ oꝑtet ſape
De proprietatib⁹ mẽbroꝝ.
Quõ religio dicit' ſcala.
ꝙ tria tãgũt' in viſione quã vidit iacob que mouere debent clauſtrales.
Dñica. i. poſt oct. epiphe
Qui preeſt in ſollicitudine
ꝙ triplex eſt ſollicitudo.
ꝙ illi qui preſunt de... eſſe ſolliciti circa tria.
ꝙ quinq; debet attẽdere ille a quo paup petit elemoſinã.
Dñica. ii. poſt oct. ephie.
Nolite eẽ prudẽtes apd. ꝛc.
ꝙ ſapiã hui⁹ mũdi tres habet ſpẽs.
ꝙ triplex eſt prudẽtia.
ꝙ triplex eſt vanitas.
Quomodo quidã ſõniãt diuitias quidam honores.
ꝙ prouidere debem⁹ coram deo bona tripliciter.
ꝙ prouidere debere corã hominibus bona tripliciter.
Dñica. iii. ad Romanos
Nemini q̃cquã debeatis. ꝛc
ꝙ mlt'e ſũt cauſe ꝑpt' quas diligere debem⁹ ꝓximũ.
Dñica. iiii. ad Coloñ.
Induite vos ſicut electi dei
ꝙ tria genera veſtiũ competunt fidelibus.
ꝙ ſex pertinẽt ad effectum pietatis.
ꝙ quinq; ſunt que fiunt ad cõmendationẽ veſtis.
Dñica in. lxx. ad Corin.
Sic currite vt cõprehẽdatis.
ꝙ ſex ſunt que ſolent homines incitare ad curſum.
ꝙ neccã ſunt vt ſic currat q̃s vt brauiũ eẽne vite accipiat

...qui currit debet eſſe expeditus a tribus.
q humilitas multū val3 ad hoc vt aliqs brauiū accipiat

De eodem.

Omnis q in agone ↄtendit. ꝛc.
q fatui ſunt qui vacant delicijs tempore q̄dragesime.
q cōmēdāda ē abſtinētia.
q tria nobis reddūt vitium gule odioſum.
q q̄ttuor ſūt ſpēs abſtinētie

Dn̄ica in .lx. ad Corin.

Libēter gl'iabor in infirmitatibus. ꝛc.
Triplex eſt gloriatio dyabolica. mūdana. xp̄iana.
Mltiplex ē gl'iatio xp̄iana
Honor eſt ei qui tribulatur
Libēter debemus ſufferre tribulationē.

Dn̄ica in .l. ad Corin.

Si ligñis hominū loquar.
Hoc nomē caritas pōt quadrupliciť appellari.

De eodem.

Caritas nunq̄ excidit. ꝛc.
Hoc poteſt tripliciť itelligi

De eodē.

Debere euacuare puerilia quinq; de cauſis.
Septē ſūt puerilia q̄ a nob euacuāda ſunt quoꝝ tria tāgit apl'us.
Triplici ratione debemus examinare mēbra nr̄a.

Dn̄ica in .xl. ad Corin.

Hortamur vos ne in vacuū.
Ingratitudo bn̄ficij redemtionis eſt periculoſa.
Quattuor ſunt memorialia dn̄ice paſſionis.
Infantes fere lapides poterunt accuſare ingratos bn̄ficij redēptionis.
Quattuor gn̄a hoīm recipiunt redētiōis grām īuacuū
Ecce nūc tēp9 acceptabile.
Hoc aduerbiū ecce ibi tenetur tripliciter.
In .xl. meli9 poſſum9 lucrari quā in alio tempore.

Dn̄ica .ii. in .xl. ad theſ.

Hec eſt volūtas dei ſancti.
Sex bona veniūt ex hoc q aliqs ↄformat volūtatē ſuā volūtati diuine.

De eod.

Hec eſt volūtas dei ſcīfica.
Deus multū velit ſanctificationē noſtram.
Triplex ē mod9 quo aliqs ꝑuenire debet ad mūdiciā.
Quattuor valēt ad ꝑfectā mūdiciā.

Dn̄ica .iii. in .xl. ad Eph

Eſtote imitatores dei. ꝛc.

Hō dz imitari deū. iiii. rōne

Tria sūt p quorū imitatiōz aliqs filius dei reputatur.

Quattuor attēdēda sūt vt inimicū suū possit diligere

Trib⁹ modis perdet quis patrem celestem.

Dñica. iiii. ad Galatas.

Jsta aūt q̄ sursū ē hierlm.

Jn h vbo ꝯmēdat a q̄ttuor

Ex h q aliq ciuitas in alto sit sita tria bona eueniūt.

Jn supna p̄ria triplex erit pax. De eodem.

Letare sterilis. ⁊c.

Ecclesia sex de causis inuitat nos ad gaudium.

Jn cōuersione pctōris ē triplex festum.

Dñica. v. ad Hebreos.

Xp̄us assistēs pōtifex ⁊c.

Jstos dies quadragesime obseruate debē q̄ncq3 mōis.

Memoria dñice passiōis tēpore p̄nic est necessaria.

Jn vbo ꝓposito docet nos apl's. iiii. ꝯtra. iiii. gn̄a ho.

Xp̄us assistit ꝓ nob p̄ri hominibus bonis omnibus.

Xp̄s ep̄r orauit ꝓ pctōrib⁹

Dñica in ramis palmarū

Hoc sentite in vobis. ⁊c.

Jn processione ⁊ passione i quattuor instruimur.

Christ⁹ q̄druplicit deiecit.

De eodē verbo.

Passio crux interior est.

Multa sūt ꝓpt q̄ aliqs solet cōpati alii q̄ oīa fuerūt i xp̄o

Jn die sancto pasce.

Expurgate vetus fermētū.

Fermētū pcti imutat hoīez opa. sacr̄m altar3 dñi mūdū

Tria moue debēt hoies ad hoc vt bn̄ purgētur vt digne accedāt ad sacr̄m altaris.

Quinq3 sūt ex qb⁹ debēt esse pūgati q ad h sacr3 accedūt

De eodē vbo. Pasca nr̄3

Quadruplici rōne reducitur nob ad memoriā q christus mortu⁹ ē ꝓ scificatiōe hoīs

De triplici vulneratiōe xp̄i

Sex sunt neccā ei qui vult sanctificationē suā suare.

Tria sunt gn̄a hoīm q̄ diu viue nō p̄nt sine cibo.

Tres trāsit⁹ h3 facē pctōr.

Tria sunt que ipedisit primū transitū.

Multū d3 timere q̄ torrētem mortis h3 trāsire. vii. de cāis

De eodē. Epulemur nō in.

Quare voluit sumi a fideli b⁹ xp̄us sub spē panis.

Quinq3 de causis d3 dolere

d nō ... cat die paſce.
... nica in oct. paſce. Jo.
Oē q̄ natū ē deo vincit. ꝛc.
Filiꝫ iſrl' dupl'r vicūt mūdū
Fides purgat hoiem. vicit
mūdū ꝛ placet deo.
Fides vincit diuitias ho=
nores et delicias.

Dñica. i. poſt oct. paſce.
Chriſtus paſſus ē ꝓ nobis
Paſſio chriſti ſpecialit' me
morāda ſit hoc tēpore.
Aliquis ſolet accedere ad
aliquā arborē. v. de cauſis.
Aliqs ſolet aliqd ſcq̄ tripl'r

Dñica. ii. poſt oct. paſce
Obſecro vos tanq̄ aduc ꝛc
Caro nr̄a tria deſiderat.
Filius dei fuit in hoc mun
do peregrinus ꝛ viator.
Juſti cparātur peregrino
mſtis de cauſis. De eodē
Fraternitatem diligite. ꝛc
Int' fideles ē t'plex frnitas
Fraternitas multū vꝫ hōi.
Quattuor ſūt pctā q̄ impe=
diūt n e aliqs cū fratribus
modo debito ſe habeat.

Dñica. iii. Jacobi apl'i.
Sit oīs hō velox ad audiē.
Docilitas in tribus cōſiſtit
Hō paratior dꝫ eē ad audiē=
dū q̄ ad loq̄ndū trib⁹ de cāis
Semꝑ parati debem⁹ eē ad
audiēdū. De eodē.
Religio mūda ꝛ imaculata
Quo ꝑ miaꝫ dei gr̄a dei mi
ſericordia ō īimico t'umphat
Mltiplex ē macula quā ali
qs ꝯtrahit ab hoc ſeculo.
Duo ſūt q̄ valēt vt aliqs im
maculatū ſe cuſtodiat ab h
ſeculo.

Dñica poſt aſcēſionē.
Eſtote prudētes. ꝛc.
Prudētiā debere diligere
triplici rōne.
Ois pctōr ſtult⁹ eſt quadru
plici rōne.
Prudētia q̄ttuor hꝫ ſpēs.
Quo in formica ꝛ lepuſcl'o
ꝛ locuſta ꝛ ſtrilione nob̄ cō
mēdat' prudētia.
Humilitas quattuor opera
tur in viris iuſtis.

De feſto penthecoſten.
Appuer't ill' diſptite ligue.
Duo ſūt alicui q̄ſi ſit miles
Aduēt⁹ ſpūs ſci i trib⁹ dr't
a deo aduētu filii dei.
Septē ſunt que preparant
aliquē ad ſuſceptiōꝫ ſpūſ ſci
Legit' ſpm̄ ſcm̄ tripl'r datū

De eodē vbo. Appuer't.
Trib⁹ de cauſis apparuit
ſpūs ſcūs in liguis igneis

Trib⁹ de cauſis pot⁹ liguā quā aliud mēbrū elegit.
Pot⁹ elegit ignē ꝙ aliud elemētū q: ignis hȝ. vii. ꝓprietates q̄ ſūt ſeptē dona ſpūs ſancti.
In tribus gn̄ibus hominū nō requieſcit ſpūs ſctūs.
De eod. Repleti ſūt oēs.
Triplex eſt repletio.
Qui ſpū ſcō vult repleri tribus modis haber parari.
Triplex eſt ſignū repletionis ſpūs ſancti.
Dn̄ica. i. poſt pēthecoſtē
Gra dn̄i nr̄i ieſu chriſti. ꝛc.
Multiplex eſt gratia a ieſu chriſto exhibita.
Hec vba tripl'r pn̄t itelligi
Caritas dei pr̄is ad hoiem iii: quattuor atteditur.
Multiplex ē coicatio hois ad xp̄m: ꝛ eſt triplex.
Cōmunicatio illi⁹ in quo ē ſpūs ſcūs ad cetera mēbra.
Dn̄ica. ii. poſt pēthecoſt.
In hoc apparuit caritas.
Quinqꝫ attēdūt circa amorē quo dilexit chriſtus.
Magnitudo amoris poteſt ꝑpēdi in tribus.
Duodecim ſunt que timorē generāt in peccatorib⁹.

Multe ſūt pene in [illegible]
Ex. v. ꝓrib⁹ vēit dolo[illegible]
Dn̄ica. iii. poſt pēth.
Nolite mirari ſi odit vos.
Quare boni nō debēt mirari ſi odit eos mūdus. ſeptē ſunt rationes.
Dn̄ica. iii. Petri apl'i.
Humiliamini ſub potēti.
Triplex eſt humilitas.
Neceſſariū eſt hoi humiliari ſub manu dei.
Trib⁹ de cauſis eſt timēda ſuperbia.
Sex modis debet hō ſollicitudinē ſuam ponere in deū
Triplex ē cura deo de nob
De eod. Uigilate q: ad.
Sōnolentus poteſt ſe excitari quattuor modis.
Tria ſolent homines excitare. aqua. ignis. latro.
Dn̄ica. v. ad Romanos
Nō ſunt ꝯdigne paſſiones.
Quadruplici ſole cōdiēde ſunt tribulatiōes.
Duodecim ſunt vtilitates quas habet tribulatio.
De eodē. Nō ſūt ꝯdigne
Gaudiū prouenit iuſtis ex quinqꝫ partib⁹.
Dn̄ica. vi. Petri apl'i.
Oēs vnanimes in orone.

In o[illegible]ne ꝛ ieiunio cõſiſtit [illegible]as.
Sex debem⁹ libenter diſce re orare.
Dñica. vii. ad Roma.
Quicũq; baptiſati ſumus.
Baptiſati ſciãt ſe lotos eſſe a pctis ſuis in ſanguie chriſti triplici ratione.
Quãtũ timẽda ſit immũdicia peti.
Chriſtian⁹ debet eſſe tictus ſãgnie xpi int⁹ ꝛ exteri⁹.
Aqua baptiſmalis habet quinq; operationes.
De eod. Si mortui ſum⁹
Ualde debet deſiderare homo eſſe cum chriſto.
Chriſtus valde bon⁹ ſocius eſt tribus dẽ cauſis.
Ualde timenda eſt ſocietas demonũ.
Uiri iuſti aſſimilãtur mor- ſtuo.
Dñica. viii. ad Roma.
Sicut exhibuiſtis mẽbra.
Circa diuinũ ſeruiciũ ſunt attendenda.
Quidã dimittũt ſuire deo multis de cauſis.
Dñica. ix. ad Romanos
Debitores ſum⁹ nõ carni.
Nõ debem⁹ viuẽ ad carnis impiũ. ꝛ triplici rõne:

Debitores ſum⁹ deo. nobis et proximo.
Dñica. x. ad Corinthios
Non ſim⁹ ↄcupiſcẽtes ma.
Malũ nõ debem⁹ ↄcupiſcere ſex de cauſis.
Tribus de cauſis nõ debere cõcupiſcere malũ aliẽnũ
Mala pene bona ſunt.
Mala culpe mala ſunt.
De eodem.
Qui ſe exiſtimat ſtare. ꝛc.
Tria ſũt ſigna ꝑ q̃ ſcire põt aliquis ſi eſt in ſtatu bono.
Atteſtaũr prĩr filio ꝛ ſpi. ſ.
Illa ſa q̃ ſcant bonũ ſtatũ.
De eodem verbo.
Septẽ ſunt occaſio caſus.
Dñica. xi. ad Corithios
Nemo dƷ dicẽ dñs ihũs ꝛc.
Malus xpian⁹ xpm negat quattuor de cauſis.
Malũ xpianũ eſſe valde timẽdũ multis rõnib⁹.
Bonũ xpianũ gl'oſũ quattuor rationib⁹.
Felicitas boni chriſtiani i trib⁹ perpenditur.
De codẽ. Unicuiq; dat.
Tria ſigna ſunt pñtie ſpiritus ſcti in aliquo.
Aliquis ſolet mortuus reputari propter ſex.

Dñica. xii. ad Corinth.
Tradidi vobis in pmis.
Mors que eſt ſequela pecca
ti triplex eſt.
Peccatũ ade habet lõgitu=
dinẽ ſublimitatẽ ⁊ pfundũ
Paſſio chriſti valʒ ad q̃tuor
In paſſione dñi ſeptẽ nobiſ
cõmendantur.
De eodẽ. Gr̃a dei ſũ id ⁊c
Gratia dei homini neceſſa=
ria eſt triplici rõne.
Hõ īdebito mõ ſe hʒ ad gra
tiã dei. vii. modis.
De eodẽ verbo. Gr̃a. ⁊c.
Quid ſit hõ p naturã per
culpã per gratiam.
Gratia dei profecit in pau=
lo quadrupliciter.
Quadrupliciter cauẽdũ ẽ
hoi nc gr̃a dei ī eo vacua ſit
Dñica. xiii. ad Corinth.
Sufficiẽtia nr̃a ex deo eſt.
Homo tripliciter in ſe eſt ī=
ſufficiens.
Hõ non īpleт cor ſuũ ex his
tranſitoriis triplici rõne.
De eodẽ. Sufficiẽtia nr̃a.
Triplex eſt ſufficiẽtia.
Dñica. xiiii. ad Galatas
Abrahe dicte ſũt pmiſſiões
Decalog⁹ cõmẽdabilis eſt a
tribus.
Obſeruatio mãdat[illegible] mul
ta bona facit.
Septẽ ſũt q̃ pñt inducẽ i ob
ſeruationẽ mãdatoꝝ.
Tria pcepta decalogi oſtẽ=
dũt hoi qualiter ſe habeat
ad deũ vir alia ad pximũ.
De eodẽ verbo.
Abrahã bene ſe habuit ad
deũ in ſeptẽ.
Sex ſunt in quib⁹ ſe bñ ha
buit ad proximũ.
Dñica. xv. ad Galatas.
Fructus ſpũs eſt caritas.
Admirãda ſũt circa lignũ
vite.
Trib⁹ gdib⁹ aſcẽdit aliqs
ad h̃ q bñ ſe habeat ad ma=
la pene.
Caritas q̃druplicẽ hʒ vtutẽ
Fruct⁹ gaudii triplicẽ ha=
bet virtutẽ.
Fruct⁹ gaudii ornat hoiem
quadruplici virtute.
Multa ſunt q̃ fiũt ad bono
rũ ſpũaliũ iocũditatẽ.
Fructus pacis quadrupli=
cẽ habet virtutẽ
Fruct⁹ patiẽtie. iiii. vtutẽ
De fructu longanimitatis
Triplici rõne debem⁹ deuʒ
expectare.
Triplici rõne differt de⁹ dã

Velect .ſ.qđ petūt:
F.... ꝯgannnitatis q̄dru plicē habet virtutē.
Fruct⁹ bonitatis q̄drūplicē habet virtutē.
Fruct⁹ benignitatis. q̄druplicē habet virtutē.
Fructus mãſuetudinis q̄druplicē habet virtutē.
Fructus fidei q̄druplicē.
Fruct⁹ modeſtie q̄druplicē
Fruct⁹ ꝯtinētie q̄druplicē.
Fruct⁹ caſtitatis q̄druplicē

De eodem.

Qui aūt ſūt xp̄i carnē ſuā.
Sex ſigna ſūt p̄ q̄ cognoſcitur vtꝝ aliq̄s ſit ex p̄te dilcti
Miſericordib⁹ venit bñdictio q̄ſi ex quinq̄ partib⁹.
Crux xp̄iana ꝯſtat ex quattuor brachiis.

Dñica.xvi.ad Galatas.

Si ſpū viuim⁹ ſpū ⁊ ambu.
Quinq̄ ſunt que impediūt ſpūalem ꝑfectū hoīs.
Defectus deſiderii ꝓficiendi ꝓuenit ex multis cauſis
Tria ſunt necꝫ ad hoc q̄ aliquis proficiat.
Quattuor ſūt ſigna q̄ nuꝫ ūt ignē proficiēdi in altari cordis.
Profect⁹ ſpūalꝭ.x.attēdit

De eod. Alter alterius.
Multa nos monēt ad portandū on⁹ ꝓximi.
Duplex eſt on⁹; culpe ſcꝫ et pene.
Multa ſunt ſigna grauitatis oneris pene.
Onus pene q̄ttuor hꝫ ſpēs.
Sex ſunt que mouē debent nos ad ſubueniēdū eis qui ſunt in purgatorio.

Dñica.xvii.ad Ephe.

In caritate radicati ⁊ fun.
Caritas ē locus amãdus. decē de cauſis.
In caritate debem⁹ eſſe radicati triplici ratione.
Gr̄a dei in quattuor ꝯſiſtit

Dñica.xviii.ad Ephe.

Obſecro vos ego vinct⁹.⁊c
Triplex eſt vocatio.
Septē ſunt q̄ dignitas regni celeſtis ad quã vocamur requirit.

Dñica.xix.ad Corinth.

Gr̄as ago deo meo ſemp.
Septē ſunt que multū debetēt mouere hoīes ad gr̄arū actiones.
Multū placet deo aīa que gratiarū actioni inſtat.
Ingr̄itu⁹ mlta mala facit.

Dñica.xx.ad epheſios.

Renouamini ſpū mētis ⁊c
Pctū vr̄ vetuſtas eo ꝙ in
effectu multiplici vetuſtati
aſſimilatur.
Sex ſunt ſpēs renouatiōis
Dñica.xxi.ad Ephe.
Uidete quō caute ambule.
Quiqꝫ ſūt cāe ꝑpt̄ q̄ caute
ambulādū eſt in via padiſi
In ſex ꝯſiſtit diſcretio via-
toris.
In tribus ꝯſiſtit ſocietas.
Eunti in celū.v.ſūt cauēda
Quatuor ſūt cauſe erroris
in via.
Defect⁹ ī via ꝓuenit ex.4.
Dñica.xxii.ad Ephe.
Confortamini in dño ieſu
Tripl'r debet confortari in
dño q̄ eſt in bello ſpūali.
Multi ꝑcūt ī bello ſpūali ꝓ
pter ſtulticias q̄ ibi poſſunt
euenire.
Dñica.xxiii.ad Phili.
Confidim⁹ in dño ieſu ⁊c.
Apl'us poterat cōfidere in
dño de ꝑfectiōe boni incho
ati in philippēſib⁹.
Ad ꝑfectionē hominis qua
tuor ſiunt. De eodē ꝟbo

Multiplicit' ſolet [illegible]tas co
rumpi.
Quō caro et veſtis et aīa
poteſt corrūpi.
Dñica.xxiiii.ad Phili.
Nr̄a aūt ꝯuerſatio ī cel' eſt.
Apl'us ducebat talē vitā q̄
lem faciēt illi q̄ ſūt in celis.
Tria oſtendūt aliquē eē de
aliqua patria.
Lingua.mores.amor oſtē
dūt aliquē eē nō de pr̄ia ce-
leſti. ſbona.
Patria celeſtis eſt triplicit'
In mūdo ſunt quiqꝫ mala.
Dñica.xxv.Hieremie.
In diebus illis ſaluabit'.
Sex ſunt a quibus cōmēda
bilis ē confeſſio.
In q̄ttuor differt iudiciū cō
feſſionis a iudicio curie ſe-
cularis.
Cōfeſſio multas hꝫ virtutes
Quattuor requirūt ſacr̄m
confeſſionis.
Multe ſunt ſpēs ꝯfeſſionis
Qualis debet eſſe ꝯfeſſio.

LAUS DEO.

Inc: 1501
BIBLIOTECA NACIONAL DE LISBOA